

26
388
Αῦς. Ἀθ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΚΕΡΑΤΙΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜ. ΒΕΡΟΙΑΣ

ΕΚ ΔΑΡΕΑΣ

ΙΑΤΡΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΣΟΥΤΕΛΗ

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 19

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΒΕΡΟΙΑΣ

+ 700
704
*Αριθ. ειλ. 156 855

ΔΩΡΕΑ

Δρ. Γεω. Νεφ. 1

ΕΚΔΟΣΗ 1950

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Adel. Vassiliadis
20/5/934
[Signature]

Αρ. Ε.δ. 388

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΩΝ

ΕΝΔΟΞΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

ΤΩΝ

ΕΝ ΤΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΤΟΥ

ΕΤΤΡΟΠΙΟΥ

Συνερανισθέν και τύποις έκδοθέν

παρά

ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΔΟΥΚΑ.

41/15/5/53 11.14

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

BIENNE, 1807.

ΠΑΡΑ ΙΩΑΝΝΑ ΣΧΡΑΙΜΒΛ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀνδρῶν ἀγαθῶν Εὐχλεῆς μὲν αἱ τύχα, κα-
λὸς δ' ὁ πότμος, βωμὸς δ' ὁ τάφος·
προγόνων δὲ μῦθις· ὁ δ' οἶκτος ἔπαι-
νος· ἐντάφιον δὲ τοιῦτον ἔτ' εὐρὺς,
εἴθ' ὁ πανδαμάτωρ ἀμαυρώσει χρόνος
ἀνδρῶν ἀγαθῶν.

Σιμωνίδης
ὁ μελοποιός.

Λ Ε Ξ Ι Κ Ο Ν

Τ Ω Ν

Ε Ν Δ Ο Ξ Ω Ν.

Ρωμύλος ὁ πρῶτος Βασιλεὺς καὶ κτίτωρ τῆς Ρώ-
μης ἦτον ἀδελφὸς τῷ Ρώμῃ, καὶ υἱὸς τῆς Ρέας Σιλ-
βίας τῆς θυγατρὸς τῆς Νεμίτωρος Βασιλέως τῆς
Αἰλβης. ὁ δὲ Νεμίτωρ ἔτος, ἀφ' ἧς ὁ ἀδελφὸς τοῦ
Αἰλβίου ἤρπασε τὸν θρόνον αὐτῆς, εἰσήγαγε τὴν
θυγατέραν εἰς τὸν παρθενῶνα τῶν Ἑξιάδων (ὅρα
Ἑξιάδες.) ἔνθα εὐρέθη παρ' ἐλπίδα ἔχουσα ἐν γα-
στρί. γεννήσασα δὲ διδύμους τόν τε Ρωμύλον καὶ Ρώ-
μον, συνεκάλυψε τὸ ἐντεῦθεν αὐτῇ γενόμενον αἰ-
σχρὸς μὲν ὑπόκρισιν δεξιᾶν, λέγουσα, ὅτι εἶχε τινα
συνεσίαν μετὰ τῷ Ἀρεῶς. οἱ δὲ δύο διδυμοὶ ἀδελ-
φοὶ ἐρρίφθησαν διὰ προσαγῆς τῷ Αἰλβίῳ περὶ τὰς
ἐχθρας τῷ Τιβέρεως ποταμῷ, ἔνθα ὁ βασιλικὸς ἀρ-
χιποίμην εὐρῶν αὐτῆς, τὰς ἐνεχείρισεν εἰς τὴν συζυ-
γόντε τὴν Λαυρεντίαν πρὸς ἀνατροφὴν. προϊόντος δὲ
τῷ χρόνῳ, φθάσαντες ἤδη εἰς ἡλικίαν οἱ ἀδελφοί,
καὶ συναθροίσαντες καὶ ἄλλας λησάσ τε καὶ ἀποσάτας,

ἐφόνευσαν τὸν Ἀμέλιον, καὶ ἀποκατέστησαν αἰῶς
 τὸν Νεμήτωρα εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἀλβης. ὁ δὲ Ρώ-
 μύλος ἐκτίσεν ἐξῆς τὴν Ρώμην περὶ τὸ ἑπτακοσιο-
 σὸν πεντηκοστὸν δεύτερον ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου· ἐπει-
 δὴ ὅμως οἱ ὑπηκοοὶ ἐσερῆντο γυναικῶν, συνεκρό-
 τησεν ἐπὶ τούτῳ μίαν λαμπρὰν ἐορτὴν, εἰς τὴν ὅποιαν
 συναθροισθέντων πολλῶν ἐκ τῶν πλησιοχώρων ἑθ-
 νῶν, ἤρπασε τὰς παρθένους αὐτῶν, καὶ τὰς ἤνωσε
 μετὰ τῶν ὑπηκόων εἰς γάμον. οἱ δὲ ἀδίκηθέντες γεί-
 τονες ὀργισθέντες διὰ τὴν ὕβριν, ἐκινήθησαν μετὰ
 τῶν ὅπλων εἰς ἄμυναν. νικηθέντες ὅμως, ἐζήτησαν
 τὴν εἰρήνην. καὶ ἐντεῦθεν ὁ Ρώμύλος διέταττε τὸ ἐ-
 σωτερικὸν εἰς ἀσφάλειαν, διαιρέσας τὴν γῆν εἰς
 τρεῖς μέρη, ἐξ ὧν ἓν μέρος ἀφίερωσε τοῖς θεοῖς, τὸ
 δὲ δεύτερον διώρισεν εἰς τὰ δημόσια ἔξοδα, καὶ τὸ
 τρίτον εἰς τὰς ὑπηκόας, ὑποδιερέσας αὐτὸ εἰς τριά-
 κοντα μέρη ἀναλόγως μὲ τῆς πόλεως τὰς βελάς
 ἢ φυλάς, ἐξ ὧν συνετίθετο σύμπαν τῶν πολιτῶν
 τὸ πλήρωμα. ἐδιαίρεσε δὲ ἐτι καὶ τὰς πολίτας εἰς
 τάξεις τρεῖς, εἰς Πατρικίους, εἰς Εὐγενεῖς, καὶ εἰς
 Δημοτικούς. καὶ ἐκλέξας ἑκατὸν ἀπὸ τῆς πρώτης
 τάξεως τὰς δοκιμωτέρας κατὰ τε ἡλικίαν, καὶ πλῆ-
 των, καὶ φρόνησιν, τὰς ἐδιώρισεν εἰς τῆς πόλεως τὴν
 διοίκησιν, Σενάτωρας ὀνομάσας ἀπὸ τοῦ Σένεξ, ὅπερ
 σημαίνει τὸ γηρατειὸν κατὰ τῶν Λατίνων τὴν γλῶσ-
 σαν. προϊόντος λοιπὸν τοῦ χρόνου, ἑξασκῶν ἐν μιᾷ
 τῶν ἡμερῶν τὸν στρατὸν περὶ τὸ ἔλος τῆς Καπρίας,
 ἐνέμνε σφοδρῶς πνεύσαντος καὶ ὑετὸ γενομένου, ἐγίνεν
 ἀφαιρῆς, ἢ ὑπὸ κεραυνῷ καταφλεχθεῖς, ἢ ὑπὸ τῶν

Συνατόρων φονευθεῖς. οἵτινες εἶχαν ἀρχίσῃ νὰ τὸν μι-
 τήσωσι διὰ φόβον τῆς δυναστείας· συνέβη δὲ τῆτο τὸ
 ἑπτακοσίων δέκατον πέμπτου ἔτος πρὸ τῆ σωτη-
 ριᾶς, περὶ τὸ πεντηκοστὸν πέμπτου ἔτος τῆς ἡλικίας
 αὐτοῦ, ἐξ ὧν ἐβασίλευσεν ἔτη τριάκοντα καὶ ἑπτὰ.
 ἡ δὲ Συνατώρης διὰ νὰ σηκώσωσι τὰς κατ' αὐτῶν
 ἐντεῦθεν ὑποψίας τῆ δῆμῃ, διώρισαν τινὰ Πρόκυλον
 συμαζόμενον, νὰ ὁμώσῃ δημοσίως, ὅτι ὁ Ρ'ωμύλος
 καταβάς ἐρανόθεν, ἐφάνέρωσεν εἰς αὐτὸν, ὅτι συ-
 νηριθμήθη εἰς τὸν χορὸν τῶν θεῶν, καὶ ζητεῖ τὰς ἐπὶ
 τέτῳ θεῖας τιμὰς, τὰς ὁποίας καὶ ἐπρόσφερον παρε ὅς,
 οἰκοδομήσαντες ναὸν, καὶ ἱέρειαν κατατάξαντες εἰς
 ἐκτέλεσιν τῆς θυσίας. ὁ δὲ Ρ'ωμύλος ἐτι ζῶν, ἔκα-
 με καὶ ἀπογραφὴν ὅλων τῶν πολιτῶν, καὶ εὐρέθησαν
 πεζοὶ μὲν τριχίλιοι, ἵππεις δὲ εἰς τριακοσίους· καὶ
 τοιαύτη μὲν ἦτον ἡ ἀρχὴ τῆ Ρ'ωμαικῆ βασιλείου.
 ἀλλ' ὁ Γ'άκωβος ὁ Γορνόβιος ἐξέδωκεν ἕνα διάλογον
 ἐν τῷ 1684, εἰς τὸν ὁποῖον διαχυρίζεται νὰ ἀπο-
 δείξῃ τὴν γέννησιν, τὴν ἀνατροφὴν, καὶ τὴν ἀρπα-
 γὴν τῶν παρθένων μίαν μυθιστορίαν ἀπλῆν, πεπλα-
 σμένην παράτινος Ἑλλήνος, ὅς τις ὠνομάζετο Διο-
 κλῆς. τὸ ὁποῖον ἔδοξε πιθανὸν τοῖς φρονήμοις. ἀλλὰ
 μὲ ὅλον ὅτι ὁ μῦθος μεταπλάττει τὸ ἀληθὲς εἰς
 τὴν ἱστορίαν τῶν βασιλείων, μὲ ὅλον τῆτο ὁ ἱστορικὸς
 ἀναγκάζεται νὰ τὰ ἀναφέρει, καθ' ὃ μυθεύονται καὶ
 μὴ πιθεύων εἰς τὰ πεπλασμένα.

Ρ'ωμος, ἀδελφὸς τῆ Ρ'ωμύλου. περὶ τῆς λέγει-
 σι τινὲς, ὅτι μὴ συμφωνῶν μὲ τὸν ἀδελφόντε, ἐξω-
 ρισθὴ ἐκεῖθεν εἰς Γάλλους. ὅτε ἔκτισε πόλιν ὀνόματι

τι Ρέμς (Reims) ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι τὸν ἐφό-
νευσεν ὁ ἀδελφός τε διὰ τὰ βασιλεύει μόνος. ἀλλὰ
ταῦτα πάντα εἶναι πολλὰ ἀπίθανα.

Ρέα Σιλβία, ἡ Ἰλία, Βασίλισσα τῆς Ἀλβης,
καὶ θυγάτηρ τοῦ Νεμήτωρος, τὴν ὁποίαν ὁ θεὸς τῆς
Ἀμέλιος κατέκλεισεν εἰς τὰς Ἑστιάδας (ἴδε αὐτόθι.)
διὰ τὰ μὴν ἔχη τῷ θρόνῳ ἀντίζηλον. ἐν μιᾷ ὅμως
τῶν ἡμερῶν ἐλθῆσα εἰς τὸν Τίβεριν ποταμὸν, τῷ
ὁποῖῳ ἐν μέρος διέρρεε διὰ τοῦ κήπε τῶν Ἑσιακῶν
παρθένων, εἰς ἀντλησιν ὕδατος, ἀπεκοιμήθη πα-
ρὰ τὰς ὄχθας, καὶ ἐνταῦθα ὀνειρεύεται συννοῖαν με-
τὰ τοῦ Ἀρεως, ἐξ ἧς ἐγέννησεν ἔπειτα τὸν Ρωμύ-
λον καὶ Ρώμον.

Ἑστιάδες, ἡ Ἑσιακαὶ παρθένοι, ἱέρειαι ἦσαν
ἀφιερωμέναι εἰς θεραπείαν τῆς Ἑσίας. ἡ ἀρχὴ δὲ
αὐτῶν ἐσάθη παλαιστάτη· ἐπειδὴ καὶ ἡ μήτηρ τοῦ
Ρωμύλου καὶ Ρώμου ἦτον Ἑσιακὴ εἰς τὴν πόλιν Ἀλ-
βην. ὁ δὲ Νεμῆς μετὰ ταῦτα ἀποκατέστη τέσσα-
ρας ἔπειτα εἰς τὴν Ρώμην ὀνομαζομένης κατὰ τὸν
Πλέταρχον, Γεγάνα, Βερνία, Κανβεία, καὶ Ταρ-
πεία. ὅρα δὲ περὶ τέτων καὶ ἐν τῷ α'. Βιβλίῳ.
§. α'. σχόλ.

Νεμῆς ὁ Πομπήλιος ἐκλεχθεὶς παρὰ τῆς Γε-
ρεσίας διάδοχος τοῦ Ρωμύλου τῷ 718 ἔτει πρὸ τῆς
Χριστοῦ γεννήσεως. ἦτον δὲ τότε τεσσαράκοντα ἐτῶν,
πλήρης καλοκάγαθίας καὶ χρηστότητος. πρὸ πολλῆς
δὲ κατῆσχάζεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὴν ἐξοχὴν,
καταγινόμενος εἰς τὴν σπεδὴν τῶν νόμων καὶ εἰς τὴν
θρησκείαν. καὶ μὲν ὅλον ὅτι εἶχεν εἰς γυναῖκα

τὴν θυγατέρα τῆ Τατίη, Τατίαν ἢ ταύτην ὀνομα-
 ζομένην, ἢ ἐντεῦθεν ἄξιζε νὰ ἀπολαμβάνῃ πολλὰς
 τιμὰς ἐν τῇ Ρώμῃ, αὐτὸς ὅμως ἐπρόκρινε μᾶλλον
 τὴν ἡσυχίαν. πρέσβεις δὲ ἀπὸ τῆς Ρώμης παλέν-
 τεσ, ἢ οἱ συγγενεῖς αὐτῆ μετ' αὐτῶν ἐνωθέντες, τὸν
 κατέπεισαν νὰ δεχθῇ τῆς βασιλείας τὸ σκήπτρον.
 ἦτον δὲ ἄνθρωπος ὀλίγος μὲν ἐν πολεμικοῖς προτε-
 ρήμασι, ἢ πολὺ τῆ Ρωμύλης ἀπολειπόμενος, ἐν δὲ
 τοῖς πολιτικοῖς ὅμως ἀξιόλογος βασιλεὺς. καὶ ὅτι
 οἱ Ρωμαῖοι ἦσαν ἐκ φύσεως ἄγριοι, ἢ ἀτίταστοι,
 αὐτὸς ὅμως τὸς ἐχαλύνωσεν, ἐμπνεύσας εἰς αὐτὸς
 τὴν ἀγάπην τῶν νόμων ἢ τὸ σέβας πρὸς τὴν θρη-
 σκειάν, ὑποκριθεὶς πρότερον δημοσίως ἐκ Φήμης, ὅτι
 ἐδιδάχθη αὐτὸς ἐκ συναεροφοῆς μουσικῆς μετὰ τινος
 Νύμφης ὀνομαζομένης Εὐγερίας, ἢ ἐντεῦθεν κατα-
 πείσας τὸ πλῆθος, ὅτι πᾶν ὅ,τι γίνεταί παρ' αὐτῆ,
 τετο κατορθῶται ἀπὸ τῆς Νύμφης τὴν συμβεβη-
 τὸ δὲ ἀξιολογώτερον κατόρθωμα τῆς πολιτικῆς αὐ-
 τῆ εἶναι ἢ διαίρεσις τῶν πολιτῶν εἰς τὰς τέχνας ἐ-
 κάσων. ἐπειδὴ μέχρι τῆδε οἱ Ρωμαῖοι ἦσαν διηρη-
 μένοι εἰς δύο φατρίας ἐναντίας ἀλλήλαις εἰς τὸ ἡθι-
 κόν, ἐξ αἰτίας τῆς εὐρισκομένης διαφορᾶς μεταξὺ
 τῶν Ρωμαίων ἢ τῶν Σαβίνων. εἰς τὴν διαίρεσιν ὅμως
 τῆ Νεμᾶ εἰς τὰς τέχνας αὐτῶν ἐβιάσθησαν νὰ ἀφή-
 σωσι τὰ παλαιὰ πάθη, ἢ ἐπεμελύντο νὰ αὐξήσω-
 σι τὸ σῶμα ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὅποιον διὰ τῆς τέχνης
 συνεστωματώθησαν ἕκαστος, ἢ διὰ νὰ τὸς ἀναγκάσῃ
 πλεον εἰς τὴν γεωργικὴν, τὸς διαίρεσεν εἰς κώμας,
 ἢ τὸς ἔδωκεν ἐπιστάτας τῶν ἐργωντων, θεωρῶν ἢ

περιεργαζόμενος αὐτὰ πολλάκις καὶ αὐτὸς αὐτολεῖ,
 καὶ προβιάζων εἰς τὰς ἐπιστάσις αὐτὰς, ὅσας ἔβλε-
 πε μάλιστα καταγινόμενες εἰς τὴν γεωργικὴν. τῶ-
 ν δὲ γενομένων καλῶς, ἔλαβε τὸ τέλος τῆ βίβ
 κατὰ τὸ 672 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας, βασιλεύσας
 ἔτη τεσσαράκοντα καὶ δύο. ὁ δὲ θάνατος αὐτοῦ ἐ-
 προξένητε λυπὴν ἔχει μόνον εἰς τὰς Ῥωμαίους, ἀλλὰ
 καὶ εἰς τὰ πλησιοχώρα ἔθνη· ὥς συνέδραμον παν-
 ταχόσῃ εἰς τὴν ταφὴν τε, ὥσπερ εἰς θρίαμβον. ἐ-
 πειδὴ καὶ ὑγρύνησε διὰ τὴν εὐτυχίαν τῆς Ῥώμης
 πολλοὺς αὐτοῖς, ἢ ὁ Ῥωμύλος διὰ τὴν αὐξησίν της.
 ἐξ ὧν δὲ ἀποκατέστησε περὶ τῆς θρησκείας, τὰ ἀξιο-
 λ γώτερα εἶναι αὐτά· πρῶτον μὲν τὸ μοναξήριον τῶν
 Ποντφύκων (ὅρα Ποντίφεξ) ὧν ὁ πρῶτος ἐλέγετο
 Δεσπότης Ποντιφεξ· τὸ δὲ δεύτερον ἦτον τῶν Φλα-
 μινῶν (ὅ ἐσι μεθερμηνεύμενον ἑλληνισί, τῶν Πυρί-
 νων ἔτις ὀνομαζομένων ἐκ τῆ Πυροειδὸς καλύμματος,
 τὸ ὅποιον ἐφορεῖσαν ἐπάνω των) τὸ δὲ τρίτον ἦτον τῶν
 Ἑσιακῶν παρθένων καθιερωμένων εἰς λατρείαν τῆς
 Ἑσίας· τὸ δὲ τέταρτον ἦτον τῶν Ἱερέων Σαλίνων.
 καὶ πέμπτον τὸ τελευταῖον ἦτον τῶν οἰωνῶν καὶ χρη-
 σμῶν· πολὺ δὲ πιεύουσιν ὅτι αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς εἶχε
 γνωρίσῃ θεὸν μόνον ἀληθινόν, περὶ ᾧ πολλάκις ἀ-
 νέφερεν εἰς τὰ βιβλία τε, κωλύων τὴν παράστασιν
 τῶν θεοτήτων εἰς εἰκόνας καὶ ἄλλα εἰδωλα ὑλικά εἰς
 σχῆμα σωματικόν· καὶ ἐντεῦθεν οἱ Ῥωμαῖοι εἰς διά-
 σημα ἑνὸς καὶ ἡμίσεως αἰῶνος δὲν εἰσῆγαγον παντε-
 λῶς εἰς τὰς γὰς των ἀγάλματα.

Τέλος Ο΄ελλιος τρίτος Βασιλεὺς τῶν Ρωμαίων καὶ διάδοχος Νερῶ τῷ Πομπιλίῳ γενόμενος κατὰ τὸ 671 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας, ἐσάθη Βασιλεὺς πολεμικὸς, καὶ ἤνοιξε τὸν ναὸν τῷ Γίαντι· διέταξε δὲ νὰ προπορεύωνται πρὸ αὐτῆ Φύλακες, ἔχοντες ἀνὰ χεῖρας δέματα Ράβδων, προσπαθῶν ἐντεῦθεν νὰ ἐνσπείρῃ σέβας τῷ λαῷ πρὸς τὴν βασιλικὴν μεγαλειότητα· οἱ κάτοικοι δὲ τῆς Ἀλβης ἠδυνάστησαν πρῶτοι τὴν δύναμιν τῷ τοιούτῳ εἶδες τῶν ὅπλων. ἐπειδὴ μετὰ τὴν μάχην κατὰ τῶν Οὐρατίων καὶ τῶν Κηριατῶν, ἀνέσκαψε τὴν Ἀβλιν, καὶ τὲς ἐγκατοίκας αὐτῆς μετὰ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν τὲς μετοίκισεν εἰς τὴν Ρώμην· μετὰ δὲ τῷτο κινήσας πόλεμον κατὰ τῶν Λατίνων, καὶ ἄλλων τινῶν ἐθνῶν καὶ νικήσας αὐτὰς εἰς διαφόρους μάχας, ἐθριάμβευσε κατ' αὐτῶν· τὸ τέλος ὅμως αὐτῷ ἐσάθη παράδοξον κατὰ τὸ 640 ἔτος πρὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας· τινὲς μὲν λέγουσιν, ὅτι ἐνεργῶν ἤδη ἱεροπραξίαν τινὰ μαγικὴν, καὶ μὴ φυλάξας ἐξ ἀπροσεξίας τὴν τάξιν ἐπ' ἀκριβὲς, κατεκῆ πανοικί ὑπὸ κεραυνῷ καταπεσόντος ἐκ θείας ὀργῆς· ἄλλοι δὲ λέγουσι, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ πιθανώτερον, ὅτι Ἀγνος ὁ Μάρκιος ἐκγονος τῷ Νερῶ καὶ διάδοχος αὐτῷ, τὸν ἐφόνευσε, λέγοντες, ὅτι ὁ κεραυνὸς δὲν ἦτον ἄλλοτι, ἢ μόνον ἢ πυρκαϊὰ τῆς βασιλικῆς οἰκίας, τῆς ὁποίας αἷτιος ἐσάθη ὁ Ἀγνος δι' ἐλπίδα τῆς ἐκλογῆς αὐτῷ εἰς τὸν θρόνον, ἀφ' ἧ ἀποθάνῃ δηλονότι ὁ Τέλλος, χωρὶς νὰ ἔχῃ υἱόν· τὸ ὁποῖον καὶ ἐκολέθησε.

Αἴγκος Μάρκιος τέταρτος Βασιλεὺς τῶν Ρωμαίων ἀναβὰς εἰς τὸν θρόνον μετὰ τὸν Τέλλον Οὔσιλιον κατὰ τὸ 638 ἔτος πρὸ Χριστοῦ· κινήσας δὲ πόλεμον κατὰ τῶν Λατίνων, ἐθριάμβευσε κατ' αὐτῶν· ἐνίκησε δὲ πρὸς τέτοις τὰς Βεεῖας καὶ Φιδηνάτες, καὶ Βολέσκας, καὶ Σαβίνους· μετὰ ταῦτα δὲ ἐκόσμησε τὴν πόλιν καὶ ὑποδόμησε ναὸν τῷ Διὶ· ἐπρόωθεσε δὲ εἰς τὸ Βασιλείον τε τὸ ὄρος ὀνομαζόμενων Γανίκελον, κατεσκευάσας δὲ καὶ τὸν λιμένα τῆς Οὔσιας, καὶ ἀποκατέστησεν ἐν αὐτῷ μίαν ἀποικίαν Ρωμαίων· ἀποκατέστησεν ἔτι ἄλικας ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ὅθεν ἐλάμβανεν ὁ λαὸς μέγα τὸ μέρος ἄλατος· ἐκτίσεν ἔτι μίαν εἰρκτὴν τόσον ἀναγκαίαν τὸ τότε, ὅσον ἡ αὐθάδεια τῶν ὑπηκόων ἔπρεπε νὰ αὐξήσῃ ἀναλόγως μὲ τὴν κατὰ καιρὸς αἰὲς πολλαπλασiasίν τῃ λαῷ· ἀπέθανε τέλος πάντων κατὰ τὸ 616 ἔτος πρὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας βασιλεύσας ἔτη 24· ἦτον ὅμως Βασιλεὺς ἐρασῆς τῆς εἰρήνης καὶ τῶν τεχνῶν, καὶ ἐντεῦθεν ἔφερε τὸν λαόν τε εἰς εὐτυχίαν.

Ταρκύνιος ὁ Πρίσκος (πρεσβύτερος) Βασιλεὺς τῶν Ρωμαίων ἀναβὰς εἰς τὸν θρόνον μετὰ τὸν Αἴγκον Μάρκιον κατὰ τὸ 615 ἔτος πρὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας Ἕλκην τὸ γένος, γεννηθεὶς ὅμως ἐν τῇ Ἐτρουρία ἐν Πόλει Ταρκυνία, ἐξ ἧς ἔλαβε καὶ τὸ ὄνομα· πλέσιος δὲ ὢν παρὰ πολὺ, καὶ ἐντεῦθεν ἐπαρθεὶς εἰς φιλοτιμίαν, ἤλθεν εἰς Ρώμην· ἐνθα ἐπιδείξας τὰς ἀρετάς τε, ἐκρίθη ἄξιος προϊόντος τῷ χρόνῳ νὰ γένῃ διάδοχος τῷ Αἴγκῳ Μαρκίῳ· ἐκ τούτου δὲ προῆλθε, κατὰ τὴν παρατήρησιν τῶν ἱστορι-

κῶν, πρῶτον ἡ ἀρχὴ τῆς συνηθείας εἰς Ῥώμην νὰ ζητῶσι τὰ ἀξιώματα, καὶ νὰ πολιτεύωνται μὲ διαφόρους τρόπους πρὸς τὴν ἀπόλαυσιν αὐτῶν· οὗτος λοιπὸν διὰ νὰ κάμῃ οἰκείας, καὶ νὰ ἀνταμείψῃ τὰς συνεργήσαντας αὐτῷ εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῆς Βασιλείας, ἀποκατέστησεν ἔτι ἑκατὸν Σενάτωρας, ἐκλέξας αὐτὸς ἀπὸ τῆς τάξεως τῶν Πληβειάνων (τῶν δημοτικῶν *patres minorum gentium*) τὰς ὁποῖας καὶ ὠνόμασε Σενάτωρας τῆς δευτέρας τάξεως πρὸς διαφορὰν τῆς πρώτης (*patres majorum gentium*) αἱ τάξεις αὗται ὅμως ἦσαν ἰσοδύναμοι εἰς τὰς ἀποφάσεις. κατορθώσας δὲ ταῦτα, κατεπολέμησε τὰς Λατίνους καὶ τὰς Σαβίνους μὲ μίαν λαμπροτάτην νίκην ἐπὶ τῷ ποταμῷ Ἀνίε· ταῦτα καὶ ἄλλα ἀξία κατορθώσας, τρεῖς θριάμβους ἀπήλαυσε· καὶ ἐντεῦθεν εἰρήνης τυχεὼν σαφερῶς, ἀνωκοδόμησε μεγαλοπρεπῶς τὰ τείχη τῆς πόλεως, ναὺς καὶ ἄλλα ἀξιολόγια ἔργα, διῶν ἐκαλλώπισε τὴν πόλιν ἀξιολόγως, καὶ μάλιστα μὲ τὰς θαυμαστὰς ἐκείνας ὑπονόμους ὀχετὲς, τὰς ὁποῖας ὁ Πλίνιος μετὰ ὀκτακόσια ἔτη ἤδη ζῶν, τὰς ἀναφέρει μὲ θαυμασμόν· ταῦτα καὶ ἄλλα πολλὰ, ὅσον εἰς διάφορον ἱματισμὸν τῶν τε ἀξιωματικῶν, καὶ εὐγενῶν διατάξας, ἐφονεύθη τέλος πάντων παρὰ τῶν υἱῶν τῷ Ἀῆνι Μαρκίῳ τὸ 577 ἔτος πρὸ Χριστοῦ, ζήσας τὸ ὅλον ὀγδοήκοντα ἔτη, βασιλεύσας δὲ τριάκοντα καὶ ἑπτὰ.

Σερρείος ἢ Σέρβιος Τέλλιος ἕκτος Βασιλεὺς τῶν Ῥωμαίων ἦτον υἱὸς τῆς Οὐκρισίας αἰχμαλώτης γενομένης, ἐξ εὐγενῶν ὅμως γονέων καταγομένης

τῶν Κορνηκέλων ἐν τοῖς Λατίνοις· τὰ δὲ προτερήματα αὐτὴ ἐδίδον ἐλπιδας χρησῆς, τὸ ὅποιον ἔγινε μετὰ ταῦτα καὶ ἔργον· ἔγινε πρῶτον γαμβρὸς τῷ Ταρκύνιῳ τῷ Πρίσκῳ, εἰς τῷ ὁποίῳ τὴν Βασιλικὴν οἰκίαν καὶ ἀνεντράφη. μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῷ πενθερῷ ἔλαβεν αὐτὸς τὸν θρόνον κατὰ τὸ 577 ἔτος πρὸ Χριστοῦ· καὶ εὐθὺς ἐδείξεν ἀρετὴν ἐντε τοῖς πολεμικοῖς καὶ πολιτικοῖς, νικήσας μὲν τὰς Βεεῖας καὶ Τόσκας, κατασῆσας δὲ τὴν ἀπωγραφὴν τῶν πολιτῶν, οἱ ὅποιοι ἐπαριθμήθησαν τότε 84,000, ἀποκατέστησε τὰς διαφορὰς τῶν τάξεων καὶ τὰς ἐκατονταετηρίδας μετὰ τῶν πολιτῶν, ἔφερεν εἰς τάξιν τὸ στρατιωτικόν, καὶ ἐνταύτῳ ἐξέτεινε τὰ σύνορα τῷ Βασιλείῳ, περιλαβὼν ἐντὸς ὅρη τρία, τὸ Κυρινάλιον, τὸ Βιμινάλιον, καὶ τὸ Εὔκυλινον· ὑποδόμησε δὲ ἔτι ναὸν τῆς Ἀρτεμίδος ἐπὶ τῷ ὄρει Ἀβεντίνῳ· ἔλαβε δὲ γαμβρὸν εἰς τὴν κόρην τὴν Τελλίαν Ταρκύνιον τὸν Σαπέρβον (ἀλαζῶνα) ἀπὸ τὸν ὁποῖον καὶ ἐφονεύθη κατὰ τὸ 533 ἔτος πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως· ἡ δὲ Τελλία ἔτις ἀσπλάγχχνως ἐκινήθη εἰς τὸν θόνον τῷ πατρός της, ὥς καὶ ἐπέρασε μὲ τὴν ἄμαξάν ἐπάνω ἀπὸ τῷ πατρός της τὸ σῶμα· τὸ ὅποιον ἔτι αἱματωμένον ἔκειτο ἐπὶ γῆς καθ' ὁδὸν ὡς τόσον ὁ Σέρβιος ἄφησε τόσῃ λύπῃ εἰς τὸ ὑπήκειόν τε, ὅσον εἶχε καὶ ἀρετὰς ἀξίας ἐνὸς μεγάλου ἡγεμόνος· ἐσάθη δὲ ὁ πρῶτος Βασιλεὺς τῆς Ρώμης, ὅς τις ἔδωκεν εἰς τὰ νομίσματα σφραγίδα, ἣτις ἔφερε εἰκόνα προβάτου.

Ταρκύνιος ὁ Σαπέρβος (ἀλαζών) ἔβδομος Βασιλεὺς, ἔλαβεν εἰς γυναῖκα τὴν Τελλίαν θυγατέρα

τῷ εἰρημένῳ Ἀνωτέρῳ Σερβίῳ· ἡ ἐπιθυμία ὅμως τῆς Βασιλείας τὸν ἔφερεν εἰς τὸ ἄτοπον νὰ φονεύσῃ τὸν πενθερὸν κατὰ τὸ 533 ἔτος πρὸ τῆς σωτηρίας· καὶ ἔ-
 τως ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον βιαίως χωρὶς τινὸς ἐκλο-
 γῆς· ἐφόνευσε δὲ διαφόρους ἐκ τῆς Σενάτης καὶ τῶν πλυ-
 σίων μὲ διαφόρους προφάσεις, καὶ ἐκ τοιαύτης ἀλαζο-
 νίας καὶ ὠμότητος ἔλαβε καὶ τὸ ἐπώνυμον Σπεέρβος,
 ὃ σημαίνει τὸν ἀλαζόνα καὶ ὑπερήφανον· ἐκτίσε δὲ
 τὸν ναὸν τοῦ Διὸς, τῷ ἑκοίε τὴν βᾶσιν εἶχεν ἀρχίσῃ
 νὰ οἰκοδομῇ πρότερον Ταρκύνιος ὁ πρεσβύτερος ἐπὶ
 ὄρεσιν τινὲς ἢ λόφῳ· ἐν ᾧ δὲ εἰργάζοντο, εὗρέθη μία
 κεφαλὴ ἑνὸς ἀνθρώπου ὀνομαζομένης Τῶλε, ἔτι βαμ-
 μένη ἀπὸ τοῦ αἵματος, καὶ ἐντεῦθεν ἔλαβεν ὁ τόπος τὸ
 ὄνομα Καπιτώλιον, ὅεσι κατὰ τὴν γλῶσσαν τῶν
 Λατίνων (caput Toli) Κεφαλὴ Τῶλε, καὶ ἐκ τούτου
 ἐδόθη εἰς ὅλον τὸ κτίριον· μετὰ δὲ ταῦτα καταδα-
 πανήσας τὸν δημόσιον θησαυρὸν, ὡσαύτως δὲ καὶ τὴν
 ὑπομονὴν τῶν ὑπηκόων, ἐσοχάσθη συμφέρον νὰ ἀνοί-
 ξῃ τὸν πόλεμον, διὰ νὰ καταπαύσῃ τὰ παράπονα
 τῶν ἀνθρώπων· κηρύξας λοιπὸν πόλεμον κατὰ τῶν
 Ῥωμαίων, ἐναχολεῖτο εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Ἀρ-
 δίας τῆς πρωτεύουσος ἐνταῦθα πόλεως· καὶ τότε ἡ
 ἐκ βίας ἀσέλγεια τοῦ Σέξτε πρὸς τὴν Λακρητίαν ἐ-
 κίνησε τοὺς Ῥωμαίους νὰ κινηθῶν κατ' αὐτῆς· καὶ ἔτω
 κλείσαντες τοὺς πύλας τῆς πόλεως, ἀνέτρεψαν τὸν
 θρόνον αὐτῆς κατὰ τὸ 509 ἔτος πρὸ τῆς Χριστοῦ γει-
 νήσεως, καὶ ὁ Ταρκύνιος δὲν ἐδυνήθη πλέον νὰ ἐπι-
 στρέψῃ ἐκεῖ· ἀλλὰ καταφυγὼν εἰς τὴν Εὔμβριαν, δὲν
 ὠφελήθη ἔδ' ἐκ ταύτης τῆς συμμαχίας, μὲ ὅλον ὁ-

τι ἐπολέμησαν δέκα καὶ τρία ἔτη· μετὰ δὲ τῆτο γε-
νομένης εἰρήνης, ἐβιάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς τὸν οἶκον
τῆ Ἀριστοδμή ἡγεμόνος τῶν Κέμων εἰς τὴν Καμπα-
νίαν διὰ νὰ μὴν ἀποθάνῃ κλανώμενος ἔνθεν καὶ κεῖσε·
ἐνθα καὶ ἀπέθανε μετὰ ταῦτα, ζήσας ἔτη ἐννεήκον-
τα, ἐξ ὧν εἴκοσι καὶ τέσσαρα ἐβασίλευσεν· ὥς τὸσον ἡ
Ἰσορία μὲν πολλὰ τὸν καταδικάζει, δὲν πρέπει ὅμως
ἐκ τῶν ἐλαττωμάτων νὰ κρύπτονται καὶ τὰ προτερή-
ματα· καθότι ἦτον ἓνας ἐπιτήδειος τύραννος, ὅς τις
μὲ τὰς νίκας τε ἡύξησε καὶ τὴν δυνάμιν τε, ἄδικος μὲν,
ὅμως εἰς ἄκρον ἀγχίνης.

Λευκρητία, ἀρχόντισσα Ρώμαϊα λαβῶσα εἰς ἄν-
δρα τὸν Κολλατίνον συγγενῇ Ταρκύνε τῷ Βασιλέως
τῆς Ρώμης· ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς συντρά-
γων μετὰ τῷ Βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ἐπήνεσε
τὴν Λευκρητίαν παρὰ πολὺ εἰς τὸ κάλλος, ζωγρα-
φήσας τὴν ὡραιότητά της μὲ τὰ πλέον ἀνδραῖα χρώ-
ματα τῶν ἐπαίνων· ταῦτα ἀκέσας ὁ Σέξτος τῷ Βα-
σιλέως ὁ υἱός, διηγέρθη εἰς ἔρωτα, καὶ ἐλθὼν με-
τὰ τῷ Κολλατίνε εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, βλέπει τὴν εἰ-
κόνα τῆς Λευκρητίας τῷ ὄντι ταιαύτην, οἷαν παρέ-
σταν ἐν τῷ συμποσίῳ οἱ λόγοι τῷ Κολλατίνε, καὶ
ἐντεῦθεν κυριεύεται μᾶλλον καὶ μᾶλλον τῷ ἔρωτι· καὶ
ἀποφυγὼν ἀπὸ τὸ ἐν τῇ πολιουρκίᾳ τῆς Ἀρδέας στρα-
τόπεδον δι' ὀλίγας ἡμέρας, ἦλθεν πρὸς ἀπόλαυσιν τῷ
ποθεμένῳ· καὶ εἰσελθὼν διὰ νυκτὸς εἰς τὸν θάλαμόν
της, ἔχων ἐν μὲν τῇ χειρὶ τὴν μάχαιραν, ἐν δὲ ταῖς
ὀφθαλμοῖς τὸ πῦρ τῷ ἔρωτος, ἐζήτει τῆς αἰσχρῆς
γίης τὴν πρᾶξιν μετὰ δεήσεων· τῆς δὲ Λευκρητίας

μὴ καμπτομένης εἰς τὰς δεύσεις παντάπασιν, ἄρ-
 χισε νὰ διακαίηται μᾶλλον ὑπὸ τῷ ἔρωτος, καὶ νὰ ἐπα-
 πειλῇ, ἢ νὰ πληρώσῃ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῆς, ἢ νὰ τὴν
 φονεύσῃ καὶ αὐτὴν καὶ τὸν δῶλον, τὸν ὁποῖον αὐτὸς εἶχε
 μετ' αὐτῆς, με σκοπὸν νὰ εἰρεθῶσι τὰ δύο σώματα εἰς
 τὴν αὐτὴν κλίνην, καὶ νὰ ἀποδοθῇ ὁ φόνος ὡς ἀποτέ-
 λεσμα τῆς μετὰ τῷ δούλῳ μοιχίας τῆς ἐνδίδει λοιπὸν
 ἡ Λευκητῖα, φοβημένη τὸν θάνατον, καὶ πληρώσασα
 ἐκ τοιαύτης τυραννίας τὴν αἰσχράντη ἐπιθυμίαν, κα-
 ταβυθίζεται εἰς τῆς λύπης καὶ ἀθυμίας τὴν ἄβυσσον·
 καὶ ἐντεῦθεν κράξασα εὐθὺς τὸν πατέρα τῆς, τοῖς
 ἀνδράσι, καὶ τοῖς ἄλλοις συγγενεῖς, τοὺς ἐξώρισε
 νὰ ἐκδικηθῶσι τὴν ὕβριν, καὶ εὐθὺς διαπεράσασα
 μίαν μέχαιραν εἰς τὴν καρδίαν τῆς, ἀπέθανε κατὰ
 τὸ 509 ἔτος πρὸ τῆς σωτηρίας· καὶ ἐντεῦθεν οἱ συγ-
 γενεῖς συγκαλέσαντες τὸ Σενάτον καὶ τὸν δῆμον ὁ-
 μοίως, καὶ ῥίψαντες τὸ σῶμα τῆς Λευκητῖας εἰς τὸ
 μέσον, ἐζήτην ἐκδίκησιν κατὰ τῶν τυράννων· καὶ ἔτι
 γίνεται ψήφισμα τῆς ἐξορίας τῆ Βασιλείως καὶ πά-
 σης τῆς γενεᾶς αὐτῆς· ὅρα ἀνωτέρω Ταρκύνιος Σε-
 πέρβος.

Βρῆτος (Λέκιος Γένιος) υἱὸς τῆ Μάρκε Γένιου
 καὶ τῆς Ταρκυνίας θυγατρὸς τῆ Ταρκυνίε τῆ Πρίσκει·
 οὗτος πνέων ἐκδίκησιν κατὰ Ταρκυνίε τῆ Σεπέρβε,
 ὅστις ἐφόνευσε τὸν πατέρα καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,
 εὗρηκεν εὐκαιρίαν νὰ τὴν φέρῃ εἰς ἐκβασιν· καθότι
 φονευθείσης τῆς Λευκητῖας ἀφ' αὐτῆς διὰ τὴν πρὸς
 αὐτὴν μετὰ βίας γενομένην ὕβριν τῆ Σεξίτε υἱὲ Ταρ-
 κυνίε τῆ Σεπέρβε (ὅρα ἀνωτέρω Λευκητῖα) ὁ Βρῆ-

τος σπασάμενος τὸ ξίφος ἀπὸ τῆς θήκης, ὥμοσεν
 εἰς αὐτὸ ἐν μῖσος αἰώνιον κατὰ τῆ ὑβρίσαντος, ἕως ἢ
 νὰ τὸν ἐξορίσῃ ἀπὸ τῆς πόλεως πανοικί, λαβὼν εἰς
 τὴτο συμπράκτορας καὶ τὲς ἄλλες συγγενεῖς τε καὶ φί-
 λους· ἐντεῦθεν συναθροισθέντος τῆ δῆμῃ, γίνεται τὸ
 ψήφισμα τῆς ἐξορίας τῆ τυράννῃ ἐπὶ ζωῆς· καὶ ἡ
 διοίκησις τῆ Βασιλείῃς ἐδόθη εἰς τὰς χεῖρας δύο Τί-
 πάτων ἐκ διαδοχῆς ἐτησίας, ἐκλελεγμένων παρὰ
 τῆ λαῶ ἀπὸ τὴν τάξιν τῶν Πατρικίῳ· ἡ δὲ ἐκλο-
 γὴ τῆ πρώτῃ ἔτῃς ἦλθεν εἰς τὸτον αὐτὸν τὸν Βρεῦ-
 τον, καὶ εἰς τὸν Κολλατῖνον τὸν ἄνδρα τῆς Λακωνικῆς
 κατὰ τὸ 509 ἔτος πρὸ τῆς ἐνσάρκῃς οἰκονομίας· εἰ-
 σήλθον δὲ ἔτοι εἰς τὴν διοίκησιν, ὠρκαμένε τῆ δῆμῃ
 νὰ μὴ δεχθῶσι ποτὲ τὸν ἐξοριθέντα τύραννον εἰς
 τὴν πόλιν, μήτε ἄλλον ἀντ' αὐτῆ Βασιλέα· ἀλλ' ὁ
 Βρεῦτος δὲν ἐπρόβλεψεν, ὅτι πρῶτοι οἱ παῖδες αὐτῶ
 ἐμελλαν νὰ παραβῶσι τὸν ὅρκον· καθότι μετὰ καιρὸν
 ἐλθόντες πρέσβεις ἐκ τῆς Εὔφρατης, συνεφώνησαν
 μετ' αὐτῶν νὰ ἀνοίξωσι τὰς πύλας τῆς πόλεως εἰς
 τὴν εἴσοδον τῆ τυράννῃ· τῆς δὲ ἐπιτορκίας ταύτης ἀπο-
 καλυφθείσης, καὶ ὁ Βρεῦτος πλέων θυμὸς ὑπέρμα-
 χὸς ὢν τῆς ἐλευθερίας, ἡ πατὴρ τῶν παίδων Φιλό-
 σοργος, κατεδίκασεν αὐτὲς εἰς τὸν θάνατον, πρῶτος
 αὐτὸς ἐπιφέρων τὴν μέλαιναν ταύτην ψῆφον· ἐν τῷ
 αὐτῷ δὲ χρόνῳ κινηθέντος πολέμου ἐκ τῶν εἰρημένων,
 ἦλθεν εἰς χεῖρας μὲ τὸν υἱὸν τῆ τυράννῃ ἐμπροσθεν
 τῶν ἐκατέρωθεν στρατευμάτων μετὰ τοιαύτης προ-
 θυμίας ἀμφοτέροι, ὥς ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἐφονεύ-
 θησαν ὑπ' ἀλλήλων· καὶ τὸ σῶμα αὐτῆ μετακομιθεὶν

εἰς τὴν Ρώμην ἀπὸ τῶν πρώτων εὐγενεῖς, ὑπεδέχθη ὑπὸ τῶν Συνατώρων μετὰ πάσης τιμῆς ἐν εἰδει Θριάμβου. καὶ οἱ ῥήτορες ἐξεφώνησαν ἐπιτάφιον λόγον ἐν τῷ βουλευτηρίῳ· αἱ δὲ Ἀρχόντισσαι τῆς Ρώμης ἐπένθησαν αὐτὸν ἐν ἔτος ὀλόκληρον, ὡς ὑπερασπιστὴν τῆς τιμῶντων.

Κολλατῖνος (Λέκιος Ταρκύνιος) ὁ ἀνὴρ τῆς Λευκρητίας (ὅρα αὐτόθι) τῆς βιαθείσης ὑπὸ τῷ Σεξτε τῷ υἱῷ τῷ Ταρκυνίῳ τῷ Σαπέρβῳ· ὁ αὐτὸς δὲ ἐσάθη κατὰ τι ὁ αἴτιος τῷ δράματος διὰ τὴν ἀδιακρίτους ἐπαίνας, τὴν ὁποῖαν ἔλεγε περὶ τῆς Λευκρητίας· ὡς τόσον ἐξακολοθήσας τὸν Βρετὸν εἰς τὴν ἐκδίκησιν, συνενήργησε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἐξορίαν τῷ βασιλέως, καὶ ἐχειροτονήθη μετ' αὐτῷ Ὑπάτος κατὰ τὸ 509 ἔτος πρὸ Χριστοῦ· ἀλλ' ἐπειδὴ ἦτον καὶ αὐτὸς ἀπὸ γένους βασιλικόν, καθηρέθη μετ' ὀλίγον καιρόν.

Οὐαλέριος (Λέκιος Πεβλικόλας) ἐσάθη εἰς τῶν πρώτων Ὑπάτων τῶν συνησάντων τὴν Ρωμαϊκὴν δημοκρατίαν· ἐθριάμβευσε δὲ μετὰ τῷ Βρετῇ κατὰ τῷ Ταρκυνίῳ καὶ τῶν Τέσκων τῷ 507 ἔτει πρὸ τῷ σωτηρίου· ἐδέχθη δὲ καὶ τὸ ἀξίωμα τῆς ὑπατείας τετράκις, καὶ ἀπέθανε τόσον πτωχὸς, ὥστε ἐτάφη ἐκ συνεισφορᾶς τῶν συμπολιτῶν τε.

Πορσήνας Βασιλεὺς τῆς Ἐτρουρίας· τῆς ὁποίας ἡ μητρόπολις ἦτον τὸ Κλέσιον, νῦν δὲ Χίεσι ἐν τῇ Τυσκάνῳ· ἔτος ἐπολιόρκησε τὴν Ρώμην διὰ νὰ εἰσάξῃ τὸν Ταρκύνιον εἰς τὴν πόλιν· το ὁποῖον ἤθελε κατορθώσῃ, ἀν' ἡ ἀνδρία τῷ Μεκίῳ (ὅρα Μεκίος) καὶ τῶν μετ' αὐτῷ δὲν τὸν ἐβίαζε μὲ

τὸν φόβον νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκεῖθεν· μετὰ δὲ ταῦτα ἀπέθανε.

„Μέκιος ἐπονομασθεὶς Κόρδος, καὶ ἔπειτα Σκαιβόλας, ἀπαθανάτισεν εἰς τὴν Πορσήνην τὸν πόλεμον τῆ βασιλείας τῶν Τέσκων κατὰ τῶν Ῥωμαίων· αὐτὸς ὁ Πορσήνης διὰ νὰ εἰσάξῃ τὸν Ταρκύνιον ἐξοριζέμεντα ἤδη εἰς τὸν θρόνον τῆς Ῥώμης, ἐπολιορκῆσε τὴν πόλιν αὐτῶν. ὁ δὲ Μέκιος διὰ τὴν συντήρησιν τῆς δημοκρατίας, ἐκθέτει τὸν ἑαυτόν τε εἰς κίνδυνον, καὶ ἀλλάξας σελὴν εἰς τὸν ἱματισμὸν τῶν Τέσκων, εἰσέρχεται εἰς τὸ στρατόπεδον τῆ Πορσήνης νὰ τὸν φονεύσῃ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν σκηνὴν αὐτῆς καθήμενος αὐτόν τι μετὰ τινος τῶν μουσικῶν, φονεύει τὸν ἄλλον, τὸν ὁποῖον ἐνόμισε βασιλέα. καὶ ἔτω γενομένῳ Σορύβε, συλλαμβάνεται παρὰ τῶν φυλάκων. ἐξεταζόμενος δὲ παρ' αὐτῶν, μήπως εἶναι καὶ ἄλλοι μετ' αὐτῆς συνωμῶται, ἔδεν ἀπεκρίνετο, εἰμὴ μόνον ἐγὼ εἰμὶ Ῥωμαῖος, καὶ ἔτω προχωρήσας ὀλίγον, ἐξήπλωσε τὴν δεξιὰν εἰς τὸ πῦρ διὰ νὰ τὴν ἐκδικήσῃ ὡς λαθῶσαν εἰς τὸν σκοπόν τε, βλέπων ἐν ταύτῃ πρὸς τὸν Πορσήνην μὲ γῆμα σαφερὸν καὶ ἀτάραχον. ἰδὼν δὲ τοιαύτην καρτερίαν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπαινέσας τὴν σαφερότητα, τὸν ἔδωκεν ὀπίσω τὸ ξίφος τε, τὸ ὁποῖον ἐδέξατο ἐκεῖνος μὲ τὴν ἀρισερὰν, καταφλεχθεΐσης ἤδη τῆς δεξιᾶς· καὶ ἐντεῦθεν ἔλαβε τὸ ἐπώνυμον Σκαιβόλας, ὅσον ἀρισερὸς κατὰ τὴν φωνὴν τῶν Λατίνων· βλέπων δὲ Μέκιος τὴν γενναϊότητα τῆ Πορσήνης, ὅτι τὸν ἐχάρισε τὴν ζωὴν, εἶπε πρὸς αὐτὸν ταῦτα. „Κύριε, ἡ γενναϊότης σου ἀναγκάζει με εἰ-

„πεῖν σοι τὸ μουσικὸν ὅπερ, ἐκ αὐτῶν εἴποιμι ἄλλως, εἰδ' αὖ
 „διὰ δεινότητων βασάνων δέη ἔλθω· ἴσθι ταῦτον, ὅτι
 „ἡμεῖς ἐσμεν τρικλῶσιαι, οὐ περιερχόμεθα εἰς τὸ στατό-
 „πιδόν σε. ζητέντες σε ἀποκτεῖναι· ὡν πρῶτον ἦδη ἐμέ
 „ἡ τύχη προέταξε τοσούτῳ προθυμότερον, ὅσῳ δέδοικα πε-
 „ρί σοι, μὴ τύχης τῆ δευτέρῃ ἐπικινδύνως μάλιστά γε νῦν,
 „ὅτε ἐγὼν σὶ ἀξιώτερον ἔντα τῆς φιλίας Ῥωμαίων, ἢ
 „τῆ μίσους αὐτῶν· Ταῦτα ἀκέσας ὁ Βασιλεὺς, καὶ
 „θαυμάσας μᾶλλον τὴν ἀνδρίαν τῶν πολεμίων, ἢ ἀ-
 „πὸ φόβον τῶν ζητέντων νὰ τὸν φονεύσιν, ἔκαμιν
 „εἰρήνην πρὸς τὰς Ῥωμαίους.

Κάσσιος (Σπέριος) ἵκπαρχος τῶν Ῥωμαίων τὸ
 πρῶτον, μετὰ ταῦτα δὲ καὶ Ὑάκτος τοῖς, ἤρρισευσε
 κατὰ τῶν Σαβίνων, καὶ ἐξορίαμβευσεν δις· σοβαρὸς δὲ
 ὢν καὶ βαρὺς, ἔκαμιν ἐχθρὸς· καὶ κατηγορηθεὶς, ὅτι
 ἔχει σκοπὴν νὰ βασιλεύσῃ, κατεκρημνήσθη ἀπὸ τὸ
 Ταρκύνιον ὄρος· κατὰ τὸ 485 ἔτος πρὸ τῆ σω-
 τηρίου.

Κύντος Μάρκιος ὁ ἵσερον Κοριολάνος ἐκ Παιτρι-
 κίων γονέων καταγόμενος, ἐσράτευεν ὡς ἀπλῶς συμ-
 τιώτης εἰς τὴν πολιορκίαν τῶν Κοριόλων τὸ 493 ἔ-
 τος πρὸ τῆ σωτηρίου· ἀπωθέντων δὲ τῶν Ῥωμαίων καὶ
 ἀποχωρέντων ἐν τῇ μάχῃ, αὐτὸς ἐκ παρακλεωτείας
 συναθροίζει ὀλίγους τῶν συστρατιωτῶν, καὶ ὁρμήσας
 μετ' αὐτῶν κατὰ τῶν ἐναντίων, καὶ τρέψας αὐτοὺς εἰς
 φυγὴν, συνεισπύπτει μετ' αὐτῶν εἰς τὴν πόλιν καὶ τὴν
 κυριεύει· ἐντεῦθεν ὁ ἀρχιστράτηγος ἐπιτρέπει εἰς αὐ-
 τὸν νὰ λάβῃ κατ' ἐκλογὴν τὴν πλεονεκτήσαν μερί-
 δα τῶν λαφύρων· αὐτὸς ὅμως δὲν ἔλαβεν ἑνὲν, εἰ-
 μὴ μόνον τὸ ὄνομα Κοριολάν τῆς νίκης ἐπώνυμον,

καὶ ἓνα αἰχμάλωτον, τὸν ἑκπαλαι ξενοδόχοντε, τὸν
 ὁποῖον ἅμα λαβὼν, ἡλευθέρωσε· μετὰ ταῦτα δὲ,
 μὴ δυνάμενος νὰ προβιβασθῇ καὶ αὐτὸς εἰς τὸ ἀξίωμα
 τῆς ὑπατείας ὡς ἄξιος ὢν, καὶ ἐν ταύτῳ κατηγορή-
 σεις, ὅτι ἐπιθυμεῖ τὴν τυραννίαν, καὶ ὅτι θέλει νὰ
 τὴν ἀπολαύσῃ μὲ βίαν τῶν ψήφων, κατεδικάσθη
 παρὰ τῷ Δημάρχῳ Δεκίῳ εἰς ἐξορίαν αἰώνιον· ἐκ τῆ-
 τε λοιπὸν ἐφάνη μετ' ὀλίγον καιρὸν εἰς τὰς πύλας
 τῆς Ῥώμης στρατηγὸς τῆς στρατίας τῶν Βολύσκων,
 εἴτινες ἦσαν θανάσιμοι ἐχθροὶ τῶν Ῥωμαίων· ἐν
 τεύθειν σέλλονται πρέσβεις παρὰ τῷ Σενάτῳ, πρῶτον
 μὲν ἐκ τῶν Ὑπατικῶν διὰ νὰ τὸν καταπραῦνωσιν,
 ἀλλ' ἔδεν ἐκατέρωθωσαν· δεῦτερον δὲ ἀπὸ τῆς τάγματος
 τῶν Ποντιφίκων, φορεμένοι μὲ τὴν ἱερὰν ἐκείνην σο-
 λήν, ἀλλ' ἐπανήλθον ἄπρακτοι καὶ αὐτοί· ἐλθῆσα
 δὲ τελευταία ἡ μήτηρ αὐτοῦ Βεττερία μετὰ τῆς συ-
 ζύγου αὐτοῦ Βελουμνίας καὶ τῶν δύο υἱῶντε, ἔχουσα καὶ
 ἄλλας ἐκ λαμπρῶν οἰκῶν γυναῖκας, καὶ χύσασα δά-
 κρυα μητρικὰ, κατεπράυνε τὸ πάθος τῷ Κοριολλάνῳ·
 καὶ ὕτως ὁ ἀνεξιλέωτος νικητὴς ἐξίλειωθεῖς, ἐφώνηξε
 πρὸς τὴν Ῥώμην, ὡς πατεὶς νενίκηκας ἤδη ἀκαταμα-
 χήτῳ ὅπλῳ τῆς φύσεως τοῖς μητρικοῖς δάκρυσι χερσα-
 μένῃ· τυχῶσα τοῖνον συγγνώμης ἀπομνημόνευε εἰς τὴν
 μητέρα τῆς χάριτι. Ταῦτα εἰπὼν ἔσρεψεν ἐκείθεν·
 ἀφ' οὗ δὲ ἔφερε τὴν στρατιὰν εἰς τὰς Βολύσκους, ἐκατη-
 γορήθη ὡς προδότης παράτινος Ἀκτίῃ Τελλίῃ τῷ συ-
 στρατήγῳ, ἀντιζήλῳ ὄντος τῆς δόξης τε, καὶ ἐντεῦθεν
 ὁ δῆμος ἐπέφερε τῷ θανάτῳ τὴν ψήφον κατὰ τὸ 489
 ἔτος πρὸ τῆς ἐσχάτης οἰκονομίας· μαρτυρεῖται δὲ τὸτο αἰ

Ἀρχόντισσαι τῆς Ῥώμης, τῶν ὁποίων αἱ παρακλήσεις ἐνήργησαν πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως, ἐφόρεσαν τὸ πενθικὸν σημεῖον εἰς ἑξαμηνίαν.

Κίντιος Κικιννάτος ἀνὴρ ἀρετῆς· ἔτος ὀρπασθεὶς παρὰ τῶν πολιτῶν ἀπὸ τῆ ἀρότρε, ἐχειροτονήθη Ὑπατος τῶν Ῥωμαίων· τελειώσας δὲ τὸν καιρὸν τῆ ἀξιωματικῆς μετὰ Φρονήσεως σερεᾶς καὶ ἡσύχης, ἐπέσρεψεν αὐτοῖς εἰς τῆ ἀγρῶτε τὴν γεωργίαν· ληφθεὶς δὲ καὶ αὐτοῖς ἐκείθεν παρὰ τῶν πολιτῶν, διὰ τὰ ἀντιπαθῆ ἑναντίον τῶν Αἰκανῶν καὶ Βολύσκων, ἔδειξεν εἰς τὰς Σενάτωρας δυσαρέσκειαν, καθότι ὁ ἀγρός τε μένει ἀγεώργητος τὸ ἔτος ἐκεῖνο· ἀλλ' οἱ Σενάτωρες θαυμάσαντες τὴν τοσαύτην φυσικὴν εἰλικρίνειαν, ἐδιώρισαν τὰ γεωργηθῆ με δημοσία ἔξοδα· αὐτοὺς δὲ χειροτονηθεὶς ἤδη Δικτάτωρ, περιεκύκλωσε τὰς ἐχθρὰς, καὶ κατατροπώσας, ἔφερεν εἰς τὴν Ῥώμην τὸν στρατηγὸν αὐτῶν, καὶ τὰς ἄλλας ἀξιωματικὰς εἰς τὰ δεσμὰ· ἐντεῦθεν ἐψήφησαν Θριάμβον, καὶ ἐπιθυμῶντες τὸν τὸν βλέπεν καὶ πλείσιον, ὅσον ἦτον λαμπρὸς καὶ ἐνδοξος εἰς τὴν ἀρετὴν, τὸν ἐπρόσφεραν ἐκ τῆ δημοσίας καὶ χωρία, καὶ δούλους, καὶ ποίμνια· τὰ ὅποια αὐτοὺς κατ' ἐδένα τρόπον δὲν τὰ ἐδέχθη· ἀλλ' εὐθὺς ἀφεθεὶς τῆς Δικτατερίας τῇ δεκάτῃ ἑκτῇ ἡμέρᾳ, ἐπανάλαβεν εἰς τὰς χεῖρας τὸ ἄρστρον· ἐκλεχθεὶς δὲ καὶ δεύτερον εἰς τὸ ἀξίωμα τῆς Δικτατερίας περὶ τὸ ὀγδοημοσὸν ἔτος τῆς ἡλικίας, ἐθριάμβευσε κατὰ τῶν Πραίνεσίνων· ἔτιω λοιπὸν ἔζησεν αὐτοὺς ὁ Ῥωμαῖος ἀπλὸς καὶ ἐνδοξος, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, ἐνδοξος ἐν ἀπλότητι· τέσον μέγας, λέγει ὁ ἱστορικὸς, ὅσον αἱ Θριαμ-

βύσασαι χεῖρες τε δὲν ἀπαξίσσαν νὰ ἀνοίξωσι τὰς αὐλάκας τῆ ἀγρῆ, εἰμὴ μόνον, ὅταν διεύθυνον τὸ κοινὸν ἄροτρον τῆς πολιτείας, καὶ ἐτείναζε τὸν κονιορτὸν εἰς τὰς ὀφθαλμούς των πολεμίων τῆς πόλεως.

Κλαύδιος Ἀππίος εἰς τῶν Δεκανδρῶν ἐν Ρώμῃ ἐπίσημος διὰ τὸν φόνον τῆς Βεργινίας· ὅρα παρακατιῶν Βεργινία.

Βεργινία νέα κόρη Ρωμαία, τῆς ὁποίας τῷ ἔρωτι ἐτρώθη ὁ Κλαύδιος Ἀππίος, εἰς ὧν τῶν δεκανδρῶν καὶ διὰ νὰ ἀπολαίσῃ τὴν αἰσχράντε ἐπιθυμίαν, ἔκαμε τρόπον νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν Μάρκον Κλαύδιον, μὲ τὸν ὁποῖον ἦτον προμεμελετημένος, ἕως οὗ νὰ ἐπιστρέψῃ ὁ Βεργινίος ὁ πατὴρ αὐτῆς ἀπὸ τὸ στρατόπεδον· τὸτο μαθὼν ὁ αἰδέσιμος ἕτος πατήρ, γέρον ἤδη, ἦλθεν εὐθὺς εἰς τὴν Ρώμην, καὶ ἐζήτησε νὰ ἰδῇ τὴν θυγατέρα· ἐδόθη ἡ ἄδεια, καὶ αὐτὸς παραμερίσας τὴν Βεργινίαν, ἔλαβε μίαν μάχαιραν ἀπὸ τὸ παρευρεθὲν ἐκεῖ μακελλεῖον, καὶ λέγει πρὸς αὐτήν, γλυκυτάτη με κόρη Βεργινία! Ἴδου τίνι τρόπῳ δύναμαι φυλάξαι σε τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἐλευθερίαν. καὶ εὐθὺς διαπερᾷ τὴν μάχαιραν εἰς τὴν καρδίαν της, καὶ τὴν ἀφίνει νεκράν· καὶ ἔτιως ἐκφεύγει διὰ μέσε τῆ πλῆθους μετὰ τετρακοσίων τῶν περὶ αὐτὸν, καὶ ἔρχεται εἰς τὸ στρατόπεδον· ἐντεῦθεν τὸ στρατιωτικὸν ἀγανακτήσαντες κατὰ τῆ ὑβρισεῖς, ἔλαβον τὰ ὅπλα εἰς χεῖρας, καὶ ἐκινήθησαν πρὸς τὴν Ρώμην· ὅλον τὸ πλῆθος ὀργισθέντες κατὰ τῆ Κλαυδίου, τὸν ἔβαλον εἰς εἰρητὴν καὶ ἐνταῦθα αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ ἐφονεύθη, διὰ νὰ προφθάσῃ τὴν ἐκ τῆ βουλευτικῆς ἀπόφασιν τῇ θανάτῳ· ἐν τῇ

τοῖς δὲ καὶ ὁ Σπέριος Ὅπιος ἕτερος ἐν Ρώμῃ Δεκανδρικός τὰ αὐτὰ παθὼν μετὸν πρῶτον, ἐφονεύθη, καὶ ὁ Μάρκος ὁ Κλαύδιος ὁ συμπράττων μετὸν Ἀππίον Κλαύδιον κατεδικάσθη μετὴν ἐσχάτην ποιήν· καὶ αὐτὴ ἡ πράξις ἀκύρωσε τὸ δεκανδρικὸν αὐτὸ σύστημα τὸ 449 ἔτος πρὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας.

Φέριος Κάμιλλος ἀνὴρ ἐπίσημος εἰς τε τὸ στρατιωτικὸν καὶ πολιτικόν, ἐχειροτονήθη Δικτάτωρ, καὶ ἔφερεν εἰς ἔκβασιν ἑνδοξον τὴν πολιορκίαν τῶν Βεείων, περὶ ἣν ἡναρχολῶντο ἤδη εἰς δεκαετίαν· μετὰ δὲ τῆτο ἐξορίσθη κατὰ τῶν Βολέσκων· καὶ ἐκ τότε ἐκίνησεν αὐτῷ τὰ ὄπλα κατὰ τῶν Φαλίσκων κατὰ τὸ 396 ἔτος πρὸ Χριστοῦ· ἐνθα συμβαίνει τοιοῦτόν τι· ὁ διδάσκαλος τῶν σχολείων τῶν Φαλίσκων λαβὼν τὸς μαθητὰς, ἐξέρχεται τῆς πόλεως, καὶ κατ' ὀλίγον προχωρῶν, προδίδει τοσαύτην νεότητα εἰς τῷ Καμίλλῳ τὰς χεῖρας· τῆτο λοιπὸν ἰδὼν ὁ γενναῖος Ρωμαῖος, καὶ μὴ ὑποφέρων τὴν κακουργίαν τῷ προδότη, εἶπε πρὸς αὐτὸν, „μάθε προδότα, ὅτι ἡμεῖς τοῖς ὅπλοις, ἀλλὰ περ φέρομεν ἀνὰ χεῖρας, ἐκ ἧν χερσαίμεθα εἰς τοιαύτην ἡλικίαν, ἧς φεῖδονται οἱ ἐχθροὶ καὶ ἐν ἀλώσει τῶν „πόλεων“ καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐπρόσβαξε τὸς παῖδας νὰ τὸν γυμνώσωσι, καὶ νὰ τὸν ἐμβάσωσιν εἰς τὴν πύλιν, τύπτοντες αὐτὸν μετὰ τὰς ῥάβδους· τῆτο δὲ ἰδόντες οἱ Φαλίσκοι, καὶ θαυμάσαντες τὸ μεγαλεῖον τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, παρεδόθησαν ἐκασίως εἰς τὸς Ρωμαῖους· ἀλλὰ τοσαύτη ἀξιοῦς ἀπαιτῶσεν ἐκ τῷ εἰκότως καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην ἀνάλογον, οἱ Ρωμαῖοι ὅμως εὐθὺς ἔδειξαν τὴν ἀχαρισίαν, καθότι κατηγορήσαντος τινὸς αὐ-

τὸν, ὅτι ἐσφετέρισεν ἐκ τῶν λαφύρων τῶν Βεβίων,
 ἐξορίζεται, καὶ καταδικάζεται εἰς ζημίαν ὡς ἀπειθήν·
 ἀναχωρῶν λοιπὸν ἐκ τῆς πατρίδος, ἐζήτησεν ἀπὸ
 τῶς θεῶς, ὅτι ἂν εἶναι ἀδίκως, νὰ ἀναγκασθῶσιν οἱ
 Ῥωμαῖοι νὰ τὸν ἐπιθυμήσῃ· τὸ ὅποσον καὶ ἐγένετο πα-
 ρεῖδους· καθότι οἱ Γάλλοι κινήθεντες εἰς πόλεμον,
 ἤλθον ἔμπροσθεν εἰς τὴν πόλιν· ἡ δὲ Γερυσία μόνον
 τὸν Κάμιλλον ἐγνώριζον ἄξιον νὰ ἀπαντήσῃ τασάτες
 ἐχθρὸς· ὅθεν οἰσάντες τῆς καταδίκης τὸ ψήφισμα,
 ἀνεκάλεσαν αὐτὸν εἰς βοήθειαν τῆς πατρίδος· ἐν τῷ
 μεταξὺ δὲ Σελπίκιος ὁ δῆμαρχος, ἐσυμφώνησε μὲ
 τὸν Βρέννον τὸν στρατηγὸν τῶν Γάλλων νὰ λάβῃ μίαν
 ποσότητα ἀργυρίων, καὶ νὰ ἀποχωρήσῃ ἀπὸ τῆς Ῥώ-
 μης τὴν ἐπικράτειαν· ἐν τούτῳ δὲ φθάσας ὁ Κάμιλλος,
 λέγει πρὸς τὸν Βάρβαρον, Ῥωμαῖοι ἐκ αἰῶνος οὐδέποτε
 πρὶν ἂν οἱ πολέμιοι ἀποχωρήσωσιν ἐκ τῆς χώρας, καὶ δὲ
 χεῖμασιν, ἀλλὰ σιδήρῳ τὴν ἐλευθερίαν ἀνυῦνται.
 καὶ εὐθὺς κινήσας τὴν μάχην, τὸν ἔτρεψεν εἰς φυ-
 γὴν, καὶ ἐλευθέρωσε τὴν Ῥώμην. Δικτάτωρ δὲ ὢν
 ἔλαβε καιρὸν νὰ καταπαύσῃ τὰς εἰσεις τῆς λαῶς, οἱ
 ὅποιοι ἤθελον νὰ ἀφήσωσι τὴν Ῥώμην καὶ νὰ ἀποκα-
 τασθῶσιν εἰς τὰς Βεβίους· χειροτονηθεὶς δὲ τὸ τρί-
 τον Δικτάτωρ, ὑπέταξε τὰς Αἰκανεὺς, τὰς Βαλέσκους,
 τὰς Εὔτρέσκους, (ἡ Σετρίνας) τὰς Λατίνους, τὰς Εἰρ-
 νίκους, καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ ὅλως τὰς ἐχθρὰς τῶν Ῥω-
 μαίων, καὶ ἔτω τὸ τρίτον ἐξοιάμβευσεν· ἀφίέρωσαν
 δὲ εἰς τιμὴν τε τρεῖς φυάλας χρυσᾶς εἰς τὸν ναὸν
 τῆς Ἥρας ἐπιγεγραμμένας μὲ τὸ ὄναμά τε· ἔλαβε
 δὲ καὶ τὸ ὄνομα τῆς Ῥωμύλης, καὶ πατὴρ ὠνομάσθη τῆς

πατρίδος, ἡ κτίτωρ τῆς Ρώμης δεύτερος· κινήσεν-
των δὲ αὐτοῖς τῶν Γάλλων, ἔλαβε ἡ πέμπτον ἡδὴ
τὸ ἀξίωμα τῆς Δικτατερίας περὶ τὸ ὀγδοηκασὸν ἔ-
τος τῆς ἡλικίας, ἡ ἐδίωξε τῆς ἐχθρῆς ἔξω τῶν ὀ-
ρίων τῆς Ρώμης, ἀπέθανε τέλος πάντων ἀπὸ τὴν
πανώλην κατὰ τὸ 365 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου· ἡ ἀ-
νέστησαν αὐτῷ ἀνδριάντα ἑφίππον ἐν τῇ ἀγορᾷ.

Μάνλιος Τερκεάτος ἐσάθη ὧν πατὸς καὶ στρατη-
γὸς τῶν Ρωμαίων, ἦτον δὲ εὐφυὴς πολλὰ, ἐσερεῖτο
ὅμως τῆς εὐγλωττίας· ὁ πατὴρ αὐτῆ μὴ τολμῶν
νὰ τὸν βασιλᾶ εἰς τὴν πόλιν, τὸν ἐξεῖλεν εἰς τὴν ἐξο-
χὴν νὰ ζῇ μετὰ τῶν δέλων· ἰδὼν δὲ τότο τὸ ἄδικον Μάρ-
κος ὁ Πομπήνιος δήμαρχος ὢν, ἀνακαλεῖ αὐτὸν εἰς
τὴν κρίσιν νὰ δώσῃ λόγον τῇ ἔργῃ· ὁ δὲ υἱὸς Τερ-
κεάτος ἀναξιοπαθῆσας ὅτι καταδιώκεται ὁ πατὴρ,
ἔρχεται κρυφίως εἰς τὸν δήμαρχον, ἔχων ἡ μάχαι-
ραν εἰς τὴν δεξιάν, τὸν ἐβίασε νὰ ὁμώσῃ, ὅτι παραι-
τεῖται ἀπὸ αὐτὴν τὴν κρίσιν· τὸ ὅποιον ἐκίνησε τὸν
δῆμον νὰ θαυμάσῃ τὸ σέβας αὐτῆ πρὸς τὸν πατέρα,
ἡ ἔτω τὸ μετὰ ταῦτα ἔτος τὸν ἐχειροτόνησαν Χι-
λιάρχον· κινήσεντων δὲ τῶν Γάλλων εἰς πόλεμον,
ἓνας ἀπὸ αὐτῆς ἐλθὼν εἰς τὸ μέσον, ζητεῖ τὸν ἀν-
δρειότερον τῶν Ρωμαίων εἰς μονομαχίαν· τὸ ὅποιον
δεξάμενος ἀσμένως ὁ Μάνλιος, ἐφάνευσε τὸν ἐχ-
θρὸν, ἡ λαβὼν τὸν σρεπτὸν ἀπὸ τὸν λαιμὸν τῆ νε-
κρῆ, τὸν ἐπέρασεν εἰς τὸν ἴδιον, ἡ ἐντεῦθεν ἔλαβεν
τὸ ἐπώνυμον Τερκεάτος, ὃ ἔστιν ἐξελληνιζόμενον, σρεπ-
τοφόρος· τὸ ὅποιον ἔμελλεν ἐξῆς ἡ εἰς τὰς ἀπογόνους·
μετὰ ταῦτα δὲ, προϊόντες τῇ χρόνῳ, ἔγιγε ἡ Δικτά-

αὐτὸν ἐντεῦθεν χειροτονηθεὶς Δικτάτωρ, ἐξηκολόγησε τὸν πόλεμον μὲ τὰ ἐπιχειρήματα τῆς φρονήσεως, χωρὶς νὰ ἔλθῃ εἰς χεῖρας μετὰ τῷ Ἀννίβα στρατηγῷ τῶν Καρχιδόνων· ἀλλὰ προχωρῶν καὶ ἀποχωρῶν, καὶ διαφόρως μεταβαλλόμενος κατέκοπτε τῷ ἐναντίῳ τὸ φρύαγμα, καὶ ἐντεῦθεν ἔλαβε τὸ ἐπώνυμον Βραδυχρόνιος (temporiseur) ἀλλ' οἱ Ῥωμαῖοι ἀγνοῶντες τῆς φρονήσεως αὐτοῦ τὴν λεπτότητα, τὸν παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς· ὡς τόσον ἔλαβεν ἔπειτα, ἀφ' οὗ ἐγνώρισαν οἱ συμπολίται τὴν ἀρετὴν τε, καὶ τὸ ἐπώνυμον Bouclieur de Rome, ὃ ἔστι ἀσπίς τῆς πατρίδος· μετὰ δὲ τὴν ἐν Κάνναις μάχην, ἀπήμβλυνε τόσον τῷ Ἀννίβα τὸ σθένος, ὥστε δὲν ἐδύνατο πλέον νὰ ἀντιστῇ εἰς τῶν Ῥωμαίων τὴν δύναμιν· ἀνέλαβε δὲ καὶ τὰ Τάραντα ἀπὸ τὸν στρατηγὸν τῷ Ἀννίβα· καὶ ἀπέθανε τέλος πάντων μετὰ ταῦτα ἑκατοταετής ἤδη γενόμενος.

Πέβλιος Κορνήλιος Ρεφίνος ἶδε παρακατιῶν Φαβρίκιος Κάιος

Μάρκος Κέριος Δευνάτος ἀνὴρ ἐπίσημος τῶν Ῥωμαίων, ἀναβὰς εἰς τὸ ἀξίωμα τῆς ὑπατείας· δις δὲ ἀξιώθεὶς τῷ Σκιάμβε, νικήσας Σαμνίτας, Σαβίνους, καὶ Λεκανίους, τέλος ἐκτύπησε καὶ τὸν Πύρρον πλησίον τῶν Ταράντων κατὰ τὸ 272 ἔτος πρὸς τῷ σωτηρίῳ· ἐν δὲ τοῖς πολιτικοῖς ἐσάθη ἔτι λαμπρότερος· ἐλθόντες δὲ ποτὲ πρέσβεις πρὸς αὐτὸν παρὰ τῶν Σαβίνων, διατρίβοντα ἔξω εἰς τὸν ἀγρόν τε, καὶ εὐρόντες αὐτὸν μαγειρεύοντα χόρτα ἀπλὰ εἰς ἀγγεῖον πήλινον, τὸν ἀπρόσφεραν ἀγγεῖον

χρυσὸν, διὰ νὰ τὸν ἐλκίσωσιν· ἀλλ' οὐ γυναιὶς στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων δὲν τὸ ἐδέχθη, λέγων ταῦτα· αἰρετώτερόν μοι τὸ πῖλινον τῷ χρυσῷ· βέλομαι γὰρ πτωχὸν μὲν εἶναι, πλεσίοις δὲ προσέττειν.

Πύρρος Βασιλεὺς τῆς Ἡπείρου ἀπόγονος Ἀχιλλῶος ἑτος, φονευθέντος τῷ πατρὸς αὐτοῦ, ὑπὸ τὸν μαυθὸν ἔτι ὢν, κατεδιώκετο ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἀποστατῶν· τῶν οἰκείων δὲ τινὲς πισοὶ ὄντες τὸν διέσωσαν εἰς τὸν Γλαυκίαν, καθότι καὶ ὁ Κάσανδρος τῶν Μακεδόνων ὁ Βασιλεὺς συνενεργῆσεν ἐπίσης εἰς τὸν φόνον τῷ Ἀθῶν ἐκείνῃ βρέφει· ὁ δὲ Γλαυκίας, Βασιλεὺς ὢν τῶν Ἰλλυριῶν, σπλαγχνιθεὶς ἐπ' αὐτῷ, τὸν ἀνέτρεφε μετὰ τῶν ἰδίων παίδων βασιλικῶς· καὶ ἀφ' ἧς ἐφθασεν εἰς τὸ δωδέκατον ἑτος τῆς ἡλικίας, τὸν ἀποκατέστησεν εἰς τὸ βασιλείῳ τε· ἀλλ' ὁ Πύρρος ἐβιάσθη κατ' ἀρχὰς νὰ τὸ μοιραῶν ἐκ τῷ ἴσῃ μετὰ τῷ Νεοπτολέμῳ, ὅς τις τὸ εἶχεν ἀρπάσῃ πρότερον ὅλον, ὕπερον ὅμως ἐξέκαμεν ἀπ' αὐτὸν τὸν ἄπιστον, καὶ ἐβασίλευε μόνος· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ζητήσας τὴν συμμαχίαν αὐτῷ κατὰ τῷ Δημητρίῳ τῷ Βασιλέει τῆς Μακεδονίας, ἐπέτυχεν τῷ ζητήματος, πλὴν ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ λάβῃ ἐκεῖθεν χωρία τινὰ εἰς ἀνταμειβὴν· τὰ ὅποια καὶ εὐθὺς ἐκυρίευσεν· ἀλλ' ὁ Δημήτριος τὸν ἐβίασε νὰ τραβηθῇ παρευθὺς· καὶ ὥτως ὁ μὲν Δημήτριος διέφθειρε τὴν Ἡπείρον, καὶ ὁ Πύρρος ἐκδικεῖτο ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, ὅπου ἐκέρδησε καὶ μίαν νίκην λαμπράν· ἥτις ἄφητε πολλὴν ιδέαν τῆς ἐν πολέμοις ἀρετῆς αὐτοῦ εἰς τὰς Μακεδονίας· μαθὼν δὲ ἐντεῦθεν, ὅτι

ὁ Δημήτριος εἶναι ἄρρωστος, ἐκινήθη ὀπίσω κατὰ τῶν Μακεδόνων, κατὰ τὸ 290 ἔτος πρὸς τὴ σωτηρίαν, καὶ προχωρῶν ἰκέτατε πάντα ἕως ἑ ἀναλαβῶν ὁ Δημήτριος αὖθις, τὸν ἐβίασε νὰ τραβηθῇ πάλιν· προϊόντος δὲ τῷ χρόνῳ, κινεῖται αὖθις κατὰ Μακεδονίας, καὶ κυριεύσας αὐτὴν, τὴν ἐμοιράσθη μετὰ τῷ Λυσιμάχῃ· πλὴν δὲν τὴν ἐχάρη πολὺν καιρὸν· καθότι ἀποσατήσαντες οἱ Μακεδόνες, προστετέθνησαν σὺμπαντες εἰς Λυσίμαχον· μετὰ δὲ ταῦτα προσκλήθεισιν ὑπὸ τῶν Ταραντίνων εἰς βοήθειαν κατὰ τῶν Ῥωμαίων, ἦλθεν εὐθὺς εἰς Τάραντα ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, καὶ συγκροτήσας μάχην πρὸς Λεβίνον τὸν Ὑπάταν τῶν Ῥωμαίων ἐν τῇ Ἡρακλείᾳ, ἐκέρδησε νίκην ἐπίσημον· ἐπεὶ δὲ εἶχεν ἐλέφαντας, τῶν ὁποίων ἡ ὄψις, ἡ ἰσμὴ, καὶ αἱ φοβεραὶ φωναὶ ἐπροξένησαν μέγαν φόβον εἰς τῶν Ῥωμαίων τὰς ἵππους, καὶ ἐντεῦθεν ἐγίνεν ἡ τροπὴ· τῆς δὲ σφαγῆς τῶν σωμάτων ὕψους ἑκατέρωθεν ἐκ τῷ ἴσθι πολλῆς, εἶπεν ὁ Πύρρος μετὰ τὴν μάχην, βαβαί! εἰ ἔτιως ἄπαξ ἔτι νικήσω, ἀνάγκη ἐπανελθεῖν με μόνον εἰς Ἡπείρου· ἐντεῦθεν λοιπὸν ἐπιθυμῶν εἰρήνην, ἔσειλεν εἰς Ῥώμην περὶ ταύτης τὸν φιλόσοφον Κυνέα· ὅς τις ἐλθὼν καὶ πολλὰ εἰπὼν εἰς τὴν βελὴν τῶν Ῥωμαίων, ἔλαβεν αὐτὴν τὴν ἀπόκρισιν μόνον, „εἰ Πύρρος φίλος Ῥωμαίοις βέλεται εἶναι, ἐξελεθὼν πρῶτον τῆς Ἰταλίας, λεγέτω.“ (ἴδε Φαβρίκιος) συγκροτήσας δὲ καὶ δευτέραν μάχην περὶ τὸ Ἀσκόλιον, ἔκαμε τὴν νίκην ἀμφιῤῥεπῇ μετὰ πολλῆς τῆς σφαγῆς ἑκατέρωθεν ἐκ τῷ ἴσθι· ἐντεῦθεν ἐπέρασεν εἰς τὴν Σικελίαν πρὸς βοήθειαν ἐκείνων κατὰ τῶν Καρ-

χηδονίων, καὶ ἄλλων διαφόρων τυράννων· καὶ εὐθὺς ἐ-
 κέρδητε δύο μάχας κατὰ τῶν Καρχηδονίων κατὰ τὴν
 276 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας· ἐκυρίευσεν δὲ καὶ τὴν Ἑ-
 ρουκα καὶ ἄλλα τινὰ πολίσματα· ἀνακληθεῖς δὲ αὐ-
 θις μετὰ ταῦτα παρὰ τῶν Ταραντίνων, ἀπαντᾷ τὸν
 σὺλον τῶν Καρχηδονίων ἐν τῷ σενῶ τῆς Σικελίας,
 καὶ ἀναγκασθεὶς εἰς ναυμαχίαν, νικᾶται, καὶ μένει μό-
 νον μετὰ δώδεκα ναῦς ἐκ τῶν διακοσίων· ἑλθὼν δὲ εἰς
 Ἰταλίαν καὶ συγκροτήσας μάχην αὐθις περὶ τὸ Βε-
 νεβέντιον, νικᾶται πάλιν παρὰ τῶν Ρωμαίων, στρα-
 τηγέυτος Κερὶς Δεντάτε· καταίχουνθεῖς δὲ ἐντεῦ-
 θεν ἔρχεται εἰς τὴν Ἡπειρον, καὶ ζητήσας τὴν βοή-
 θειαν Ἀντιόχου τοῦ Βασιλέως τῆς Συρίας, καὶ τοῦ Ἀν-
 τιγόну τοῦ Μακεδόνα, δὲν εἰσηλύθη· ὅσων ὀργισθεῖς
 διέφθειρε τὰς ἐπαρχίας τῆς Μακεδονίας, ἔπειτα δὲ
 ἐκ φιλοδοξίας ἐκυρίευσεν καὶ πόλεις πολλὰς τῆς ἁνω
 Μακεδονίας, καὶ τῆς Θεσσαλίας· ἔπειτα δὲ προσκλη-
 θεῖς παρὰ τοῦ Κλεωνύμου εἰς βοήθειαν, εἰσῆλθεν εὐ-
 θὺς εἰς Πελοπόννησον, καὶ ἐπολιόρκησεν τὴν Σπάρτην·
 ἐβιάσθη ὅμως νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκεῖθεν, καὶ ὥρμη-
 σεν πρὸς τὸ Ἄργος· ὅπου ὁ Ἀρίσιππος καὶ ὁ Ἀρισίας
 εἶχον πρὸς ἀλλήλους διχόνοιαν, ἐξ ὧν ὁ Ἀρισίας ἤ-
 νοιξεν τὰς πύλας διὰ νυκτός, καὶ ἔτιωσεν εἰσῆλθεν ὁ
 Πύρρος· εἰσαγαγὼν ὅμως καὶ τὰς ἐλέφαντας ἐν χω-
 ρίῳ σενῶ, ἔσφαλεν· καθότι ἐβλαπτον αὐτοὶ μᾶλ-
 λον τῆς μάχης τὴν ἐκβασιν, ἐν τῷ σενῶ πιεζόμενοι·
 ὅσων φυγόντων τῶν οἰκείων, ἐκινδύνευσεν τὸ πρῶτον
 νὰ πέσῃ εἰς τὰς χεῖρας τῶν πολεμίων ζῶν, ἀλλ' εὐ-
 θὺς ἀλλάξας τὸ Βασιλικὸν σχῆμα, ἐπολέμει ὡς ἰ-

νης τὸ παραπέτασμα, καὶ ὁ ἐλέφας ὑψώσας τὴν προ-
 βοσκίδα ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν τῷ Φαβρίκιῳ, ἀφῆκε μίαν
 φωνὴν φοβεράν· ἄλλ' ὁ Φαβρίκιος σρέψας ὀλίγον τὴν
 κεφαλὴν πρὸς τὸν ἐλέφαντα, ζῶον τοιοῦτον, τὸ ὅποιον
 ἐδέποτε εἶδε, μετὰ ἀταραξίας εἶπε πρὸς τὸν Πύρρον,
 ἥτε χθὲς μετέβαλόμε ἀργυρεῖς ὑπόχεσις, ἥτε σήμερον
 κατεπόβησε τῷ θηρίῳ τὸ εἶδος· δοκιμάσας δὲ ὁ Πύρ-
 ρος αὐτὸν καὶ εἰς ἄλλας πολλὰς εὐκαιρίας, τὸν ὑπε-
 ρχέσθαι νὰ τὸν δώσῃ τὴν πρώτην τάξιν ἐν τοῖς οἰκείοις
 καὶ φίλοις καὶ στρατηγοῖς, ἐὰν ἀφῇσιν τὴν Ῥώμην μετὰ
 τὴν εἰρήνην, καὶ ἔλθῃ εἰς αὐτὸν· ὁ δὲ Φαβρίκιος ἀπε-
 κρίθη, ὡ Πύρρε, σὺ μὲν εἰ ἀριδύλως μέγας στρατη-
 γός καὶ λαμπρὸς Βασιλεὺς, τὸ δὲ ὑπήκοον γενάζει ἐν τῇ
 δυστυχίᾳ· πῶς ἔν' ἡ φραβῇ, μή τιμοι εὐνοήσαντες, νεωτερίσω-
 σιν, ἀδειαν ἀντὶ τῶν ὑπερμέτρων προτιμήσαντες φό-
 ρων; καὶ ἔτιωσ' ὁ σήμερον φίλος σοι, καὶ οἰκεῖος, αὐριον ἐ-
 σομαι κύριός σε. καὶ ταῦτα μὲν πρὸς τὸν Πύρρον·
 ἐσάσθαι δὲ ὁ αὐτὸς καὶ Κήνσωρ ἐν Ῥώμῃ κατὰ τὸ
 277 ἔτος πρὸς τῷ σωτηρίῳ, ἔχων συναξιωματικὸν
 καὶ τὸν Αἰμίλιον Πάπον ἄνδρα καὶ αὐτὸν ἀκριβῶς καὶ ἀπέ-
 ριπτον· ἐξ ὧν ὁ μὲν Φαβρίκιος εἶχε μόνον ἀργυρεὺν
 σκευὸς ἓνα ἄλατερον· τῷ ὅποιε ἡ βᾶσις ἦτον κερα-
 τεῖνῃ· ὁ δὲ Αἰμίλιος ἓνα τρυβλίον μικρὸν, ὅσον νὰ
 προσφέρῃ θυσίας εἰς τοὺς θεοὺς· ἔτοι δὲ οἱ δύο ὁμῶς
 παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς ἐκ συμφώνου ἀπὸ τῆς Γερ-
 σίας Κορνήλιον τὸν Ῥεφῖνον, δις γεγεννημένον ὕπα-
 τον, καὶ ἄπαξ Δικτάτωρα, ἐπειδὴ καὶ εὐζήκαν παρ' αὐ-
 τῷ δέκα λίτρας ἀργυρῶν σκευῶν τῆς τραπέζης· καὶ
 ἔτιωσ' αὐτὸς ὁ περίφημος Ῥωμαῖος ἔζησε καὶ ἀπέθανε
 πένης, τρεφόμενος μὲ λάρχανα, τὰ ὅποια αὐτὸς ἐ-

περιποιεῖτο, χωρὶς νὰ θελήσῃ ποτὲ νὰ μεταχειρισθῇ σκεύη ἀργυρᾶ τῆς τραπέζης· ἀποθανόντος δὲ αὐτοῦ ἡ Γερυσία ἐβιάσθη νὰ ὑπανδρεύσῃ τὰς θυγατέρας τὰς μετὰ δημοσία ἐξοδα.

Κινέας Θετταλὸς μαθητὴς τῷ Διμοθέει καὶ σύμβουλος τῷ Πύρρῳ, περίφημος εἰς τε φιλοσοφίαν καὶ ῥητορικὴν, περὶ τῶν ὁποίων ὁ Πύρρος ἔλεγε, ὅτι περισσοτέρας πόλεις ἐκυρίευτε διὰ τῆς εὐγλωττίας αὐτῷ, ἢ μὲ τῶν ὅπλων τὴν δύναμιν· εὐλογεῖ δὲ παρ' αὐτῷ εἰς τὴν Ῥώμην πρὸς ζήτησιν τῆς εἰρήνης, ὀλίγον ἔλειψε νὰ τὸ κατορθώσῃ, δεξαμένον πάντων τὰς λόγους αὐτῷ, πλὴν τῷ Ἀππίῳ Κλαυδίῳ, καὶ τῷ Φαβρίκιῳ, τὰς ὁποίας τὰ κάλλη τῆς Ῥητορικῆς δὲν μετεκίνησαν ἀπὸ τῆ κατὰ τὸν καιρὸν ἐπιστρέφει δὲ ἐκείθεν εἰς τὸ στρατόπεδον, ἐπερίγραψεν εἰς τὸν Πύρρον τὴν Ῥώμην ὡς ἓνα ναῦν· τὸ δὲ Σενάτον, ὡς μίαν συνάσφραξιν βασιλέων· τὸ δὲ πλῆθος τῶν Ῥωμαίων, ὡς μίαν ὄρνιν, ἣτις αὐξάνει ἀναλόγως ὅσον τὴν ἐλαττώσῃ· ὁ δὲ Πλίνιος ἀναφέρει περὶ τῆς εὐγλωττίας τῷ ἀνδρὶ ὡς περὶ τινος θαύματος· καὶ ὅτι τὴν δευτέραν ἡμέραν παρρησιασθεὶς εἰς τῶν Ῥωμαίων τὴν Γερυσίαν, ἐχαιρέτητε κατ' ὄνομα πάντας τὰς Σενάτωρας καὶ τὰς εὐγενεῖς· ἴδε καὶ μίαν φιλοσοφικὴν συμβολὴν πρὸς τὸν Πύρρον ἐν τῷ, Πύρρος ἀνωτέρω.

Μάρκος Ἀττίλιος Ῥηγῆλος ὁ ἕκτος τῶν Ῥωμαίων μετὰ Γένιῳ Λίβιονος τὸ 267 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας ἐνίκησε τὰς Σαλκεντίνες, καὶ ἐκυρίευσε τὴν πρωτεύουσαν πόλιν αὐτῶν· γειόμενος δὲ ὁ ἕκτος ἐκ δευτέρου μετὰ τῷ Μαιλίῳ Βέλσῳ, ἐνίκησαν τὸν Ἀμίλ-

κάρην ἔξ Ἀννωνα ναυμαχήσαντες ἐν Σικελίᾳ περὶ
 τὴν Ἡράκλειαν, λαβόντες ναῦς τῶν ἐχθρῶν ἐξήκοντα
 τέσσαρας, καταποντίσαντες δὲ τριάκοντα· ὁ δὲ Ρή-
 γῆλος μέλλας ἐν τῇ Ἀφρικῇ μετὰ τὴν ναυμαχίαν,
 ἐκέρδησεν ἔτι ἔτεραν νίκην ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, δι' ἣν
 παρεδόθησαν εἰς αὐτὸν πόλεις πλέον τῶν διακοσίων,
 ἔξ μάλιστα τὸ Τύνισι πλησίον τῆς Καρχηδόνος τρία ἢ
 τέσσαρα μίλια γαλλικά· ἐντεῦθεν οἱ Καρχηδόνιοι
 ἐξήτησαν τὴν εἰρήνην, ὁ Ρήγῆλος ὅμως δὲν ἠθέλη-
 σε νὰ δεχθῇ τὸ ζήτημα· ὅθεν ἐπικαλεμένων τῶν
 Καρχηδονίων, ἔρχεται ὁ Ξάνθικπος ἀνὴρ Σπαρτιάτης
 μετὰ δυνάμεως, ἔς συγκροτήσας μάχην μετὰ τῷ Ρή-
 γῆλῳ, ἐίκησε, ἔξ διέφθειρε τὸν στρατὸν τῶν Ρώ-
 μαίων πανωλεθρίᾳ, τριάκοντα μὲν χιλιάδας φονεύ-
 σας, δεκαπέντε δὲ αἰχμαλωτίσας, ἔξ αὐτὸν τὸν ἴδιον
 Ρήγῆλον· τὸν ὁποῖον ἔξ ἔφερεν εἰς τὴν Καρχηδόνα
 μετὰ τῶν ἄλλων αἰχμαλώτων (ἴδε Φάλβιος.) μετὰ
 ταῦτα δὲ τὸν ἔσειλαν εἰς τὴν Ρώμην νὰ προβάλη
 περὶ τῆς εἰρήνης ἔξ τῆς ἀμοιβῆς τῶν αἰχμαλώτων,
 μετ' ὅρκου ὅμως νὰ ἐπιστρέψῃ ὀπίσω μετὰ τὸ πρόβλη-
 μα· αὐτὸς ὅμως ἔδειξε μάλιστα ἐνταῦθα τὸ μεγα-
 λεῖον τῆς ψυχῆς, ἔξ ἀντὶ νὰ τὲς καταπέισῃ νὰ δεχ-
 θῇ τὴν εἰρήνην, τὲς ἔπεισεν ὅλον τὸ ἐναντίον νὰ τὴν
 ἀποσραφῇ· ἔξ ἔπειτα ἐπέσρεψε νὰ φυλάξῃ τὴν ὑ-
 πόχεσίν τε, ἔξ νὰ παραδοθῇ τιμημένα εἰς τὰς βασί-
 νους τῶν πολεμίων· ὅθεν οἱ Καρχηδόνιοι ὀργισθέντες,
 ἐφεύρηκαν βασάνους τὰς πλέον σκληρὰς, κόψαντες
 αὐτῷ τὰ βλέφαρα, ἔξ ρίψαντες αὐτὸν ἔμπροσθεν εἰς
 τὴν θερμότητα τῆς ἡλίου εἰς διάστημα πολλῶν ἡμερῶν,

μετὰ δὲ τὸτο τὸν ἔκλεισαν εἰς ἓνα βαένι, ἐν ᾧ εἶ-
 χον πεπηγμένους ἦλθε καὶ λόγχας σιδηρᾶς· καὶ ὕτως
 ἔδωσε τέλος τῇ βίῃ κατὰ τὸ 251 ἔτος πρὸ τῆ σω-
 τηρίας· ἡ δὲ γυνὴ τῇ Ρ'ηγέλε μαθεῖσα ταῦτα, ἔλα-
 βε καὶ αὐτὴ παρὰ τῆς Γερασίας τὰς μεγαλητέρας
 αἰχμαλώτους τῶν Καρχηδονίων, καὶ τὰς ἔκλεισεν ὁ-
 μοίως εἰς ἓνα ἄρμᾶριον περιηλωμένον καὶ λελογχισμέ-
 νον χωρὶς τριφῆς εἰς πέντε ἡμέρας, ἔνθα ἀπέθανον
 πάντες, πλην ἑνὸς μόνου· ὃς τις ὠνομάζετο Ἀ'μιλκάρης,
 τὸν ὁποῖον ἐπεριποιήθησαν μετὰ ταῦτα νὰ ἀναλάβῃ
 ἀπὸ τὰς πληγῶν τε, καὶ τὸν ἐλευθέρωσαν.

Γέρων ὁ δεύτερος, Βασιλεὺς τῶν Συρακου-
 σίων, ἀπόγονος τῇ Γέλωνος, καὶ μιμητὴς τῶν ἀρετῶν
 τε· ὅλαι αἱ εἰλείς ἐκ συμφώνου ἐπρόσφεραν αὐτῷ
 τὸ διάδημα, καὶ τὸν ἐχειροτόνησαν σρατηγὸν γενι-
 κὸν κατὰ τῶν Καρχηδονίων. καὶ ὕτως ἐξακολούθησε
 τὸν πόλεμον κατὰ τῶν Μαμερτίνων μὲ σκοπὸν νὰ
 τὰς διώξῃ ἀπὸ τῆν Μεσσίνην· οἱ δὲ Μαμερτίνοι κα-
 τέφυγον εἰς τὴν βοήθειαν τῶν Ρ'ωμαίων, εἰς τὰς
 ἐποίους, καὶ παρέδωκαν τὴν Μεσσίνην κατὰ τὸ
 260 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας· οἱ δὲ Καρχηδόνιοι προ-
 σκληθέντες ἐκ τῆ ἐναντίας, ἐπολιόρκησαν τὴν Μεσ-
 σίνην, καὶ ἔκαμαν συμμαχίαν μετὰ τῇ Γέρωνος. ἀλλ'
 ὁ Ὑ'πατος τῶν Ρ'ωμαίων Ἀ'ππιος ὁ Κλαύδιος ἐκ-
 τύπησε πρῶτον τὰς Συρακουσίας, καὶ ἡ μάχη ἐγένε-
 σκληρὰ, ἔνθα ὁ Γέρων ἔδειξε μίαν ὑπὲρ φύσιν ἀν-
 δρίαν, ἐνικήθη ὅμως καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὰς Συρα-
 κῆσας. τὸ αὐτὸ δὲ ἔπαθον μετὰ ταῦτα καὶ οἱ Καρ-
 χηδόνιοι, καὶ ὕτως ὁ Κλαύδιος ἐπαρθεὶς εἰς τὰς νίκας,

ἐκινήθη εἰς πολιορκίαν τῶν Συρακουσίων. τὸ ὅποιον προλαβὼν ὁ Ἰέρων, τὸ ἀπήντησε μὲ τὴν εἰρήνην πρὸς τὰς Ῥωμαίους. τὴν ὁποίαν ἐφύλαξεν ἔπειτα πεντήκοντα ἔτη χωρὶς νὰ παραβιάσῃ τὰς συνθήκας παντελῶς ἐν τῷ πολέμῳ αὐτῶν πρὸς τὰς Καρχηδονίους. αὐτὸς λοιπὸν ἐφάνη μέγας Βασιλεὺς, καὶ ἀπέθανε τὸ 215 ἔτος πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ἐν τῷ 91 τῆς ἡλικίας. οἱ ὑπήκοοι δὲ αὐτῷ ἐνομίζοντο παῖδες, καὶ πᾶσα ἡ ἐπαρχία ὡς οἶκος αὐτοῦ. ἡ ἀγάπη αὐτοῦ εἰς τὸ κοινὸν καλὸν, εἰς τὰς ἀφελίμους τέχνας καὶ ἐπιστήμας, ἡ προσοχὴ εἰς τὸ νὰ μεταχειρισθῇ τὰ χαρίσματα τοῦ περιφθίμου Ἀρχιμήδους τοῦ προπάτορός τε, τὸν διδασκὼν τάξιν μεταξὺ τῶν μεγάλων ἀνθρώπων ἐν τῇ αἰδιότητι τῶν αἰώνων.

Γάιος Δεέλλιος ἐπονομασθεὶς Νέπος Ὑπάτος τῶν Ῥωμαίων. ἔτος πρῶτος ἀπάντων ἐναυμάχησεν ἐν θαλάσῃ, καὶ ἐκέρδησε τὴν νίκην, λαβὼν πεντήκοντα ναῦς αἰχμαλώτους τῶν ἐναντίων. μετὰ ταῦτα δὲ ἐσήκωσε τὴν πολιορκίαν τῆς Σεγέσης, καὶ ἔλαβε μὲ ὄρμην τὸν πόλιν Μακέλλαν ἐν τῇ Καλαβρίᾳ. καὶ ἐκ τέτων ἔλαβε τὴν ἀνταμοιβὴν παρὰ τῆς Γερμανίας, τὸν πρῶτον θρίαμβον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ 260 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου, καὶ νὰ ἔχῃ εἰς τὸν δεῖπνον τε μεσικὴν καὶ δύο φρυκτὲς ἐκ δημοσίου δαπάνης. μὲ τοιαύτας χάριτας ἀνταμείβοντο οἱ Ῥωμαῖοι. αἱ ὁποῖαι ἀπέβλεπον εἰς τῆς ἀρετῆς τὴν τιμὴν, καὶ ἔχι εἰς τὴν εὐπορίαν τοῦ βίου. ἐτύπωσαν δὲ πρὸς τέτοις καὶ νόμισμα εἰς μνήμην τῆς ἐκστρατείας

αὐτῇ, καὶ ὕψωσαν ἓνα πύργον· ὅς τις σώζεται μέχρι τῆς τήμερον.

Ἀμιλκάρης σύνηδες ὄνομα τῶν Καρχηδονίων. ὁ δὲ γνωριμώτερος εἶναι Ἀμιλκάρης ὁ Βάρκας ὁ πατὴρ τοῦ Ἀννίβα. ἔτος διέφθειρε τὴν Ἰταλίαν εἰς πενταετίαν, ἕως ἧ' ἐνίκησεν ἐν τῇ ναυμαχίᾳ κατὰ τὸ 242 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου, καὶ ἔτιωσεν ἡ πρώτη εἰρήνη. μετὰ ταῦτα δὲ διαπεράσας εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ἀνοίξε τὸν δεύτερον πόλεμον, καὶ ὑποτάξας ἑκεῖ ἔθνη πολλὰ, ἐφονεύσεν τέλος πάντων μὲν τὰ ὕπλα εἰς χεῖρας, ἀφῆσας ἐντολὴν εἰς τὸν υἱόν τε Ἀννίβαν μῖσος ἄσπονδον κατὰ τῶν Ῥωμαίων, ἀφῆκε δὲ μετ' αὐτῇ ἔτι δύο υἱάς. οἵτινες ἐνωθέντες ὡς τρεῖς Λέοντες, διεσπάραξαν τὴν καρδίαν τῆς Ῥώμης σχεδὸν μέχρι θανάτου.

Ξάνθικπος στρατηγὸς τῶν Λακεδαιμονίων ἐσάλη ἀληθῶς Σπαρτιάτης καὶ μὲν τὸ σοβαρώτατον ἦθος, καὶ μὲν τὴν ἀνδρίαν τῆς ψυχῆς τε. ἔτος ἐσάλη κατὰ τὸ 255 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου εἰς βοήθειαν τῶν Καρχηδονίων. ἐπειδὴ καὶ Ῥηγῆλος Ἀττίλιος νικήσας τὸν Ἀμιλκάρην καὶ τὰς δύο Ἀσδρεβάλας, δὲν ἐδέχετο τὴν εἰρήνην προσφερομένην παρὰ τῶν Καρχηδονίων. ὁ δὲ ἀνδρεῖος ἔτος Ξάνθικπος ἅμα ἑλθὼν, συγκροτεῖ μάχην πρὸς τὸν Ῥηγῆλον, καὶ νικήσας λαμπρῶς, διέσωσε τὴν Καρχηδόνα ἀπὸ τελείου κινδύνου. ἔδειξαν λοιπὸν οἱ Καρχηδόνιοι τὴν εὐγνωμοσύνην εἰς τὰς ἀρχάς, ὁμολογῆντες αὐτῷ χάριν διὰ τὴν ἐλευθερίαν των, τὴν ὁποίαν ἐγνώριζον ἀπ' αὐτόν. ἔδειξαν ὅμως ἔπειτα τοσαύτην ἀχαρι-

σίαν, ὅση ἦτον μεγάλη ἡ χάρις καὶ ἡ εὐεργεσία ἐκ τῷ ἐναντίῳ. ἐπειδὴ πέμποντες αὐτὸν διὰ τῆς θαλάσσης, ἐπρόσαξαν τὸν κυβερνήτην τῆς πρὸς τὸν ῥίψῃ ἀνιλεῶς εἰς τὴν θάλασσαν.

Ποντίφεξ Μάξιμος, ὃ ἐστὶν μέγιστος, ἔτω καλέμενος κατὰ τὸ ἐξαίρετον, ὡς Κεφαλὴ τῶν ἄλλων Ποντιφικῶν. τὸ δὲ ἀξίωμα τῆτο ἔχει τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆ Ναμῦ Πομπιλίε. εἶχε δὲ ἐπιστάσιαν γενικὴν τῶν τε πολιτικῶν καὶ τῶν ἐκ τῆς θρησκείας τάξεων καὶ κοινῶν καὶ ἰδίων, καὶ ὡς λέγει ὁ Φέσος, *Maximarum rerum, quae ad sacra et religiones pertinent iudex erat*. ἐδίδετο τὸ ἀξίωμα τῆτο εἰς ἓνα ἀπὸ τῶν Ποντιφικῶν ἐκλελεγμένους εἰς τὴν ἀρχαιρεσίαν τῆ δῆμου ἡ δὲ ἐκλογὴ τῆ μεγίστη ἐγένετο κατ' ἀρχὰς μὲν ἀπὸ τοῦ γένους τῶν Πατρικίων, μετὰ δὲ ταῦτα, ἀφ' ἧς ὁ δῆμος ὑπεριχύσας, ἔλαβε τὸ δικαίωμα νὰ προβιβάζεται εἰς τῶν εὐγενῶν τὰ ἀξιώματα, ἔλαβε καὶ τῆτο κατὰ τὸ 500 ἔτος, καὶ ὁ Τιβέριος Κορνεκάνος Πληβεϊάνος (δημοτικός) ὧν ἔλαβε κατ' ἐκλογὴν τὸ Ποντιφικάτον. καὶ μετὰ τὸν θάνατον τῆ Λεπίδε, ὅς τις ἦτον Τρίανδρος, ὁ Αὐγустος ἔλαβε τὸ μέγα Ποντιφικάτον, καὶ οἱ μετ' αὐτὸν Βασιλεῖς ὡσαύτως ἐξῆς. ὁ μέγας λοιπὸν Ποντίφεξ, καθὼς εἴρηται ἀνωτέρω, εἶχε τὴν φροντίδα τῶν ἀνηκόντων γενικῶς τῇ θρησκείᾳ, διορίζων τὰς τάξεις, καὶ ἐξηγῶν τὰ μυστήρια· ἔτι δὲ τὴν ἐπιστάσιαν τῶν Ἑσιακῶν παρθένων, καὶ τῶν Ἱερέων. προδιέθετε τὰς δημοσίας ἱεροπραξίας, προέδρευεν εἰς τὰς νύκτας, εἶχε νὰ φυλάττῃ τὰς χρυ-

κὺς κώδικας, νὰ διατάτῃ τὴν τάξιν τῶ χρόνου, καὶ νὰ φροντίσῃ περὶ τινων κεφαλῶν τῶ γάμου, καὶ νὰ δίδῃ εἰς τὶτο τὴν ἄδειαν. αὐτὸς ὅμως ἦτον ἐξηρημένος ἀπὸ τὸ νὰ δίδῃ λόγον τῆς διαγωγῆς τε μήτε εἰς τὴν Γερουσίαν μήτε εἰς τὸν δῆμον. πρὸς τέτοια εἶχε δικαίωμα νὰ ἔχῃ τὸ ἀξίωμα τῶτο διὰ βίην, καὶ τὸ νὰ μὴν ἔχῃ ἄλλον ὅμοιον εἰς τὸν βαθμὸν τῶ ἀξιωματός τε. καὶ τῶτο ἔδειξε μάλιστα ὁ Αὐγεστος, ὅς τις ἐπρόσμενε τὸν θάνατον τῶ Λεπίδου διὰ νὰ λάβῃ αὐτὸς τὸ ὑψιλὸν Ποντιφικᾶτον. ἀλλὰ μὲ ὅλον ὅτι ἔχει τοσαύτην ἱερωχίαν, εἰς κεφάλαια ὅμως τινὰ ἦτον συνηλαμένος, καὶ δὲν ἐδύνατο νὰ ἐνεργήσῃ χωρὶς τὴν συναίνεσιν καὶ τῶν ἄλλων Ποντιφικῶν. πρὸς τέτοις δὲν ἐδύνατο νὰ ἐξέλθῃ τῆς Ἰταλίας. ὁ Κρίστος ὅμως πρῶτος τῶν Ποντιφικῶν παρέβη τὸν νόμον τῶτον, καὶ ἐξῆς οἱ Βασιλεῖς ἠκολούθησαν τὸ παράδειγμα, δὲν ἐδύνατο νὰ καθήσῃ εἰς ἰδιαιτέραν οἰκίαν, εἰμὴ μόνον εἰς δημοσίαν, μήτε νὰ συνέλθῃ εἰς δεύτερον γάμον, μήτε νὰ ἰδῇ, ἢ νὰ ἐγγίξῃ ἓνα σῶμα νεκρὸν. καὶ διὰ τῶτο ἔσαινον ἓνα κυπαρίσσιον εἰς μίαν οἰκίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον νεκρὸς διὰ νὰ μὴ τύχῃ καὶ ἔμβῃ ἐκεῖ ὁ Ποντίφεξ καὶ μιανθῇ. ἡ χειροτονεῖα δὲ αὐτῶ ἐγένετο μεγαλοπρεπὲς ἀτά.

Πάπλιος Κλαύδιος Πῆλχρος υἱὸς τῶ Αἰππίου Κλαυδίου Καίκε Γ' πατος τῶν Ῥωμαίων κατὰ τὸ 219 ἔτος πρὸ τῶ σωτηρίας, μετὰ τῶ Λεκίου Γ'ελίου Πόλλου (κατὰ δὲ τὸν Εὐτρόπιον μετὰ τῶ Γαίβου Γ'ελίου) συνυπάτει ἐνικήθη διὰ θαλάσσης ἐν Σικελίᾳ παρὰ τῶν Καρχηδονίων. μετὰ ταῦτα δὲ ἐπεχείρησε νὰ προσβάλλῃ εἰς τὸ Δρέπανον, ὁ Ἀσδροβάλης ὅμως

ὁ τῆς πόλεως ταύτης ἄρχων προμαθὼν τὸν σκοπὸν αὐτῆ, τὸν ἐπρόσμενε μὲ πύλεμον ἔμπροσθεν τῆ λιμένος. ὁ δὲ Κλαύδιος μὲ ὅλον ὅτι ἠπατήθη εἰς τὸν πρῶτον σκοπὸν, καὶ εὔρε τὸν ἐχθρὸν ἤδη εἰς θέσιν καλὴν, μὲ ὅλον τῆτο ἦλθεν εἰς χεῖρας ἀπερισκέπτως. ὕψεν ὁ Ἀσδροβάλης, βοηθούμενος ἀπὸ τὴν θέσιν τῆ τόπῃ, ἐβύβισε πολλὰς τῶν Ῥωμαίων ναῦς, καὶ ἔλαβεν αἰχμαλώτους ἐννεήκοντα τρεῖς, καὶ κατεδίωξε τὰς λοιπὰς μέχρι τῆ Λιλυβαίου. ὁ δεισιδαίμων δὲ λαὸς ἀπέδωκε ταύτην τὴν δυσυχίαν εἰς τὴν ἀσέβειαν τῆ Κλαυδίου· ἐπειδὴ ἐν ᾧ παρέστησαν εἰς αὐτὸν τὰς ἱερὰς ὀρυθίας νὰ τὰς ἰδῇ, ὅτι δὲν τρώγῃσι σίτον, αὐτὸς λαβὼν τέτρες μετὰ περιφρονήσεως εἶπεν ἔτιω, ἂν δὲν θέλῃεν νὰ φάγῃν, ἅς πῶσιν ὕδωρ, καὶ ἔτω τὰς ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν. ἐπαυελθὼν δὲ ἀπὸ τῆς δυσυχίας αὐτῆς τῆ πολέμου, παρελύθη εὐθὺς τῆς ἀρχῆς, καὶ κατεδικάσθη νὰ μετρήσῃ μίαν ποσότητα πρᾶσιμον τῆς αὐθαδείας τῆς.

Γάιος Λετᾶτιος Κατέλος Ὑπάτος τῶν Ῥωμαίων κατὰ τὸ 242 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου ἐναυμάχησε μὲ τὰς Καρχηδονίους μεταξὺ τῆ Δρεπάνῃ καὶ τῆς Αἰγέσης νήσου, καὶ νικήσας κατεβύβισε πενήκοντα ναῦς τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἔλαβεν αἰχμαλώτους ἐβδομήκοντα. καὶ αὐτὴ ἡ νίκη ἐβίασε τὰς Καρχηδονίους νὰ ζητήσωσι τὴν εἰρήνην, καὶ ἔδωσε τέλος εἰς τὸν πρῶτον πόλεμον κατὰ τῶν Ἀφρων.

Σέρβιος Φάβιος ἀνέβη εἰς τὸ ἀξίωμα τῆς ὑπατείας κατὰ τὸ 255 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίου μετὰ τῆ Αἰμιλίου Παύλου. ἐγίναν δὲ ἀμφότεροι ἐπίσημοι

διά τε τὰς νίκας καὶ τὰς δυσυχίας. ἐπειδὴ μαθόν-
τες, ὅτι ὁ Ρῆγηλος αἰχμαλωτίσθη εἰς τὴν Καρχη-
δόνα, ἐδραμον αὐτοὶ διὰ τὴν διατηρήσωσι τὴν τιμὴν
τῶν Ρωμαϊκῶν ὅπλων. καὶ διώξαντες τὸν Καρχη-
δόνα ἀπὸ τὴν πολιορκίαν τῆς Κλεπέας, καὶ πολλὰ
λάφυρα λαβόντες τῶν πολεμίων, ἐναυάγησαν τέ-
λος πάντων, καὶ ἔχασαν σχεδὸν διακοσίας ναῦς εἰς
ταύτην τὴν ταραχὴν τῆς θαλάσσης.

Μάρκος Κλαύδιος Μάρκελλος ἐπίσημος στρατη-
γὸς τῶν Ρωμαίων, πολεμήσας εὐτυχῶς κατὰ τῶν
Γάλλων, ἐφόνευσεν αὐτοχειρὶ τὸν Βασιλέα αὐτῶν
Βερριόμαρον. διαβὰς δὲ ἐκείθεν εἰς τὴν Σικελίαν, δὲν
ἐδυνήθη τὴν καταπείσῃ τὸν Συρακουσίαν τὴν παραδο-
θῆσι μὲ συμφωνίαν, καὶ ἐντεῦθεν πολιορκήσας αὐτὴν
καὶ διὰ θαλάσσης καὶ διὰ ξηρᾶς, διήρκησεν εἰς τριε-
τίαν καθεὶς ὁ μαθηματικώτατος Ἀρχιμήδης ἐφεύ-
ρε τὰς πολυθρυλλήτους μηχανὰς, μὲν τὰς ὁποίας ἐ-
βύδιζε τὰς ναῦς τῶν ἐναντίων. τέλος δὲ πάντων ἐ-
βιάσθησαν τὴν παραδοθῆσι. καὶ ὁ Μάρκελλος εἶχε
προσάξῃ τὴν μὴ τύχη καὶ φονεῖσωσι τὸν περίφημον
μαθηματικὸν Ἀρχιμήδην· μαθὼν ὅμως ὅτι ἐφονεύ-
θη, ἐλυπήθη παρὰ πολὺ. ἐφάνη δὲ μετὰ ταῦτα ὁ
Μάρκελλος ἄξιος στρατηγὸς καὶ κατὰ τὸ Ἀνίβα. (ἰ-
δε Ἀνίβας) καθεὶς δις τὸν ἐνίκησεν ὑπὸ τὰ τείχη
τῆς Νώλης. καὶ ἐντεῦθεν ἔλαβε τὸ ἐπώνυμον τὴν
ὀνομάζεται ξίφος τῆς δημοκρατίας, καθὼς ὁ Φά-
βιος ὁ συνύπατος τε ὀνομάσθη Ἀσπίς τῆς Ρώμης.
αἱ εὐτυχίαι τε ὅμως τὸν ἐπροξένησαν ἐχθρὸς, καὶ ἐν-
τεῦθεν ἐκατηγόρηθη ἐνώπιον τοῦ δήμου παράτιτοι

Φυλάρχου. ἀλλ' ὁ μέγας ἔτος ἀνὴρ ἐδικαιολογήθη
 πρὸς τὸν δῆμον μὲ μόνην τὴν διήγησιν τῶν κατορ-
 θωμάτων τε. καὶ τὴν δευτέραν ἡμέραν ἐκλ' γετα,
 ὅτε καὶ πέμπτον ἦδη· καὶ εὐθὺς ἀνεχώρησε νὰ
 ἐξακολουθήσῃ τὸν πόλεμον. ὁ Σάνατός τε ὅμως δὲν
 ἐσάβη ἄξιός τοις τε ἀνδρός. ἐπειδὴ μὲ ὅλον ὅτι ἦ-
 τον προβεβηκώς ἦδη εἰς ἐξηκονταετίαν, εἶχεν ἔμως
 τὴν ζωηρότητα τῆς νεότητος, καὶ ἐντεῦθεν ἐκινήθη
 νὰ προχωρήσῃ πρὸς τὸ στρατόπεδον τῷ Ἀννίβᾳ πρὸς
 κατασκοπὴν τῆς τοποθεσίας, χωρὶς νὰ ἔχῃ μεθ' ἑαυ-
 τῷ δύναμιν ἀνάλογον τῷ κινδύνῳ. ἐνταῦθα λοιπὸν
 ὁ Ἀννίβας εἶχεν ἐν σώμα ἱππέων Νεμίδων κεκα-
 λυμμένους ἐν τῷ κρυπτῷ. οἱ ὅποιοι προσπεσόντες ἐ-
 ξαίφνης ἐπὶ τὸν Μάρκελλον καὶ τὰς περὶ αὐτὸν, ἐ-
 φόνευσαν σχεδὸν πάντας καὶ αὐτὸν τῆτον ὁμοίως κα-
 τὰ τὸ 207 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας. τὸν ἑποιοῦν ὁ Ἀν-
 νίβας τὸν ἔθαψε μετὰ τῆς προσηκείσης τιμῆς.

Ἀννίβας Καρχηδονίων στρατηγὸς υἱὸς τῷ Ἀμίλ-
 κάρῳ. ἔτος ὠρμάθη εἰς τὸν πατέρα τε (ὄρα Ἀμίλ-
 κάρης) νὰ φυλάξῃ αἰώνιον μῖσος κατὰ τῶν Ρω-
 μαίων, εἰς δὲ τὰς ἐννέα χρόνας τῆς ἡλικίας τε ἄρχισε
 νὰ μανθάνῃ τῆς πολεμικῆς τὰ πρῶτα μαθήματα ἐν
 τῇ Ἰσπανίᾳ, γυμναζόμενος εἰς τὰς στρατιωτικὰς κή-
 πους ἕκτοτε. εἰς δὲ τὸ εἰκοστὸν ἔκτον ἔτος τῆς ἡλι-
 κίας, τὸ 220 πρὸ τῆ σωτηρίας ἔλαβε τὴν στρατη-
 γίαν τῶν Καρχηδονίων, καὶ διαβάς εἰς τὴν Ἰσπα-
 νίαν, ἐκυρίευσεν τὴν Σαγγόντον, πόλιν σύμμαχον
 τῶν Ρωμαίων. ἐντεῦθεν ὑπερβάς τὰ Πυρρηναῖα ὄρη,
 καὶ ἐκείθεν διαβάς τὸν Ρῶνον ποταμὸν, ἔφθασεν εἰς

τὰς ὑπὸ ρείας τῶν Ἀλπεων εἰς δέκα ἡμέρας. τὸ πέ-
 ρασμα ὅμως τέτων τῶν ὁρέων τὸν ἐπροξένησε κό-
 πον ἀνεκδιήγητον, ἀλλὰ καὶ ὄνομα ὅμως ἀθάνατον.
 ἡ χιών, οἱ κρύσταλλοι, οἱ ὑψηλοὶ πάγοι, οἱ κρηνοὶ
 ἐφαίνοντο ἀδύνατοι εἰς διάβασιν στρατιᾶς. αὐτὸς ὅμως
 εἰς ἑννέα ἡμέρας ἀνέβη εἰς τὰς κορυφὰς τῶν Ἀλ-
 πεων διὰ μέσσω τῶν νάπεων καὶ ὁρέων. καὶ ἐκεῖθεν κα-
 τέβη ὡς πρὸς τὴν Ἰταλίαν εἰς πέντε ἡμέρας· ἔνθα
 ἐπιθεωρήσας τὴν στρατιάν, εὗρεν ἀπὸ τὰς πεντή-
 κοντα χιλιάδας πεζῶν, καὶ ἑννέα ἱππέων, μόνον εἴκο-
 σι χιλιάδας πεζῶν, καὶ ἕξ ἱππέων. ὁ δὲ Ἀννίβας μὲν
 ὄλην αὐτὴν τὴν ζυμίαν, ἐκυρίευσεν ὅμως εὐθὺς τὸ
 Τερίνον, ἐνίκησε καὶ τὸν Ὑπατον τῶν Ρωμαίων Κορ-
 νήλιον τὸν Σκιπίωνα εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ Τε-
 σίνου, καὶ μετ' ὀλίγον καιρὸν τὸν Σεμπρώιον πλησίον
 τοῦ ποταμοῦ Τρηβίε κατὰ τὸ 218 ἔτος πρὸ τοῦ σω-
 τηριέ, καὶ ἡ μάχη αὐτὴ ἐσάθη πολλὰ αἱματώδης·
 καθότι ὁ νικηθεὶς ἔχασεν ἑνταῦθα εἴκοσι καὶ ἕξ χι-
 λιάδας. τὸ δὲ ἀκόλεθον ἔτος ἐνίκησεν αὖθις ὁ Ἀν-
 νίβας τὸν Φλαμίνιον Γάϊον πλησίον τῆς λίμνης Τρα-
 συμένης, ἔνθα ἐφονεύθη καὶ ὁ στρατηγὸς τῶν Ρω-
 μαίων, καὶ δεκαπέντε χιλιάδες στρατιωτῶν, καὶ προσέτι
 αἰχμάλωτοι ἕξ χιλιάδες. ἕξ ὧν τὲς μὲν Λατίνες
 ἀπέσειλεν ἐλευθέρους ὀπίσω, τὲς δὲ Ρωμαῖες ἐφύ-
 λαξεν. ἐντεῦθεν δὲ οἱ Ρωμαῖοι φοβηθέντες ἐχει-
 ροτόνησαν Δικτάταρα τὸν Κύντον Φάβιον Μάξιμον.
 οὗτος λοιπὸν ὁ ἐπονομασθεὶς Temporisaur (ἰδε Φά-
 βιος Μάξιμος) ἐπαρτιρῆσε μόνον τὰ κινήματα τοῦ
 Ἀννίβα, κρύπτων δὲ τὰ ἴδια ἴσον τὸ δυνατόν, ἀ-

πήμβλυνε τὴν ὁρμὴν τῷ ἔχθρῳ μὲ τὰ στρατηγήμα-
 τα, χωρὶς νὰ ἔμβῃ παντελῶς εἰς τὴν ἀγωνι-
 μάχης. ἀλλ' ἐντεῦθεν ἀντὶ εὐχαριστίας ἀπύλα-
 μιστος παρὰ τῶν Ρωμαίων, καὶ διὰ τοῦτο ἔδωκεν τ-
 ῇμισυ τῆς δυνάμεως εἰς τὸν Μινέτιον Φέλικα· ὅστις
 περικυκλωθεὶς ὑπὸ τῷ Ἀννίβα, ἤλθε σχεδὸν εἰς κιν-
 δυνον, καὶ ὁ Φάβιος ἔγινε τῆς σωτηρίας τῆς αἰτίας. τε-
 λειωθέντος δὲ τῷ καιρῷ τῆς στρατηγίας τῷ Φαβίῳ,
 ἔγιναν διάδοχοι αὐτῷ ὁ Τερέντιος Βάρρων καὶ Παῦλος
 Αἰμίλιος, ἀλλὰ καὶ οἱ δύο νικηθέντες παρὰ τῷ Ἀν-
 νίβα ἐν τῇ μάχῃ τῶν Κανῶν, κατὰ τὸ 216 ἔτος
 πρὸ τῆς σωτηρίας, καὶ ἐφονεύθησαν ἐνταῦθα τεσσα-
 ράκοντα χιλιάδες πεζῶν, καὶ εἴκοσι καὶ ἑπτὰ ἵππων,
 καὶ ὁ Ὑπάτος Παῦλος Αἰμίλιος, καὶ λέγασιν ὅτι ὁ Ἀν-
 νίβας ἐξείλεν εἰς τὴν Καρχηδὸνα μὲ τὸν ἀδελφὸν τε
 Μάγνωννα τρεῖς μοδίους δακτυλιδίων ἀπὸ 5630 εὐ-
 γενεῖς, τὰς ὁποῖας εὗρεκε πεφονευμένους εἰς τὴν μά-
 χην αὐτὴν. ὁ δὲ Ἀννίβας ἐδύνατο ἴσως ἐντεῦθεν νὰ κι-
 νηθῇ πρὸς τὴν Ρώμην κατὰ τὸν Λίβιον καὶ ἄλλους
 κριτικὰς ἡθικὰς μᾶλλον ὄντας, ἢ πολεμικὰς. αὐτὸς
 ὅμως ἐσοχάσθη συμφερώτερον νὰ διαχειμᾶσθαι εἰς τὴν
 Καπύαν. καὶ ἐντεῦθεν ἡ τρυφὴ τῆς πόλεως ταύτης
 διάφθειρε τὴν ἀρετὴν τῷ στρατῷ. ὁ Ἀββά Κονδιλ-
 λάκ ὅμως δὲν συμφέρεται εἰς τὴν γνώμην αὐτὴν ἀ-
 ποδεικνύων ὡς ψεῦδος, ὅτι αἱ ἡδοῖαι ἀπήμβλυναν
 τῶν Καρχηδονίων τὴν ἀνδρίαν καὶ τακτικὴν ἐμπει-
 ρίαν. ὡς τόσον ὁ Ἀννίβας διέτριψεν εἰς τὴν Ἰταλίαν
 δεκατρία, ἢ δεκατέσσαρα ἔτη κυριεύων πόλεις, καὶ
 κερδαίνων μάχας. ὅταν δὲ ἐνικάτο, εἶχε τὸν στρα-

τὸν αὐτῷ πρόθυμον εἰς δευτέρους ἀγῶνας, χωρὶς γὰρ ἔχῃ ὑδέποτε διχονοίας ἐν τῷ στρατοπέδῳ κατὰ τὴν γνώμην τῆ Πολυβίου. τὸ δὲ ἀληθὲς αἴτιον τῆς ἀδυναμίας τῆ Αἰνίβα προῆλθεν ἐκείθεν, ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι στρατολογεῖντες διηγεκῶς, ἐνεδυναμύντο ἐκ τῆ εὐθείας· καθότι εἰς ἓν ἔτος ἐστρατολόγησαν δεκαοκτὼ λεγεῶνας, καὶ ἐν ταύτῃ εἶχον κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν καὶ τὰς πλέον ἐμπείρους τῶν στρατηγῶν. ὁ δὲ Αἰνίβας ἐκ τῆ ἐναντίας μὴ δεξάμενος σχεδὸν ἀπὸ τῆς Καρχηδόνας ἐδεμίαν ἐπιβοήθειαν, καὶ ὀλιγοσυνουμένης ἐκάστοτε τῆς δυνάμεως, ἐχώρησεν εἰς μάτην εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Ῥώμης κατὰ τὸ 211 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας· καθότι ἐβιάσθη μετ' ὀλίγον γὰρ ἀποχωρήσῃ· καὶ ὁ Ὑπάτος τῶν Ῥωμαίων ἐτόλμησε γὰρ ἔλθῃ εἰς τρεῖς μάχας ἐκ διαδοχῆς. τῶν ὁποίων γενομένων ἀμφιρρέπων, δὲν ἐδέχθη ὁ Αἰνίβας πλέον καὶ τὴν τετάρτην, εἰπὼν „τί δει ποιεῖν, πρὸς τὸν ἄνθρωπον τῆτον, ὃς τις μῆτε νικᾷν οἶδε, μῆτε ἡττᾶσθαι ἐθέλει;” ὥς τὸσον ὁ Ἀσδροβάλης (ἴδε αὐτόν) ὁ ἀδελφὸς τῆ Αἰνίβα, ἐπροχώρει πρὸς τὴν Ἰταλίαν εἰς βοήθειαν τῆ Αἰνίβα. ἀπαντήσας ὅμως αὐτὸν ὁ Κλαύδιος Νέρων, ὤλθεν εἰς μάχην ταιαύτην σκληράν, ὥς καταέκοψε πάντα σχεδὸν τὸν στρατὸν, φονεύσας καὶ αὐτὸν τὸν ἴδιον, καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆ λαβὼν, τὴν ἔρριψεν εἰς τὴν εἰσόδον τῆ στρατοπέδου τῶν Καρχηδονίων ἐπὶ αἵματωμένην. ὁ δὲ Αἰνίβας ἰδὼν αὐτὴν, εἶπεν, ὅτι δὲν ἀμφιβάλλει πλέον, ὅτι ἐπλησίασεν ἡ δυστυχία εἰς τὴν πατρίδα τε (ἴδε Ἀσδροβάλης) ἐντεύσεν λοιπὸν καὶ Καρχηδόνοις πρὸς

ζόμενοι πανταχόθεν, ἀνεκάλεσαν τὸν Ἀννίβαν ἐκ τῆς Ἰταλίας· ὅς τις ἅμα ἐλθὼν, ἐπρόβαλε τὴν εἰρήνην πρὸς τὸν Σκιπίωνα. ὁ δὲ Σκιπίων τὲς ἔσειλεν εἰς τὴν Ρώμην, λέγων, ὅτι αὐτὸς δὲν ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ συμφωνήσῃ συνθήκας. ἐντεῦθεν ἔλθον αὐτοὶ εἰς μάχην πλησίον τῆς Ζάμας κατὰ τὸ 202 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας, καὶ ἐκέρδησεν ὁ Σκιπίων τὴν νίκην, μὲ ὅλον ὅτι εὔρεν ἀπ' ἐναντίας τὴν ἀνδρίαν τῆ Ἀννίβα ἀκαταμάχητον. ἐνταῦθα δὲ τεσσαράκοντα χιλιάδες Καρχηδονίων μετὰ τῶν αἰχμαλώτων ἐχάθησαν. καὶ αὕτῃ ἡ ἡμέρα ἔφερε τὴν τελείαν εἰρήνην. ὁ δὲ Ἀννίβας μὴ δυνάμενος πλέον νὰ ὑποφέρῃ ἐν ὄψει τῆς πατρίδος τὸ ὄνειδος, κατέφυγε πρῶτον μὲν εἰς τὸν Ἀντίοχον τῆς Συρίας τὸν Βασιλέα, ἔπειτα δὲ εἰς Περσίαν τῆς Βιθυνίας τὸν Βασιλέα· βλέπων ὅμως ὅτι δὲν ἔχει ἔτι ἐνταῦθα τὸ ἀσφαλές, ζητέμενος παρὰ τῶν Ρωμαίων, ἐφαρμακώθη ἀφ' ἑαυτοῦ κατὰ τὸ 183 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας εἰς τὸ 64 ἔτος τῆς ἡλικίας, λέγων ἔτις „ἀπαλλάξωμεν τοὺς „Ρωμαίους τῆ γῆς. ἦσαν γὰρ ἔτι ποτε γενναῖοι μη- „νύσαι πρὸς Πόρρον τὴν σκαιωρίαν τῆ ἰατρῆς, νῦν δὲ „ζητῶσιν ἀποκτείνει.“ οὕτω λοιπὸν ἡ μὲν Ρώμη ἐ- χασεν ἓνα μέγαν ἐχθρὸν, ἡ δὲ Καρχηδὼν ἐκ τῆ ἐναντίας ἓνα μέγαν ὑπέρμαχον. τῆτον οἱ ἱστορικοὶ Λα- τῖνοι παρασαίνουσιν ὡς σιληρὸν καὶ ἀπάνθρωπον, ἀλ- λὰ τὴ το προέρχεται μᾶλλον ἀπὸ πάθος πρὸς τὲς Καρχηδονίους. τὸ δὲ ἀληθές εἶναι ὅτι ἡ ἀνδρία μετὰ φρονήσεως, ἡ σαφερότης, τὴν ὁποίαν ἔδεν δὲν με- τέβαλλεν, ἡ ἀκριβὲς ἐμπειρία τῆς τακτικῆς, ἡ σα-

Θερά προσοχή εἰς τῶν πάντων τὴν παρατήρησιν, ἡ διηγετικὴ ἐνέργεια εἰς τὰς πράξεις, ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα δίδουσιν εἰς τὸν Ἀννίβαν τὴν πρώτην τάξιν τῶν στρατηγῶν ἀπάντων τῶν Αἰώνων· καὶ αἱ μέμφεις καὶ ψόγοι ἐκείνων εἶναι ψευδεῖς. Ὅθεν δὲν πρέπει νὰ προσφέρη τις κατ' αὐτῷ, κινούμενος μόνον ἀπὸ μεφύτητα, τὸν ὅποιον αὐτῇ ἡ ἀντιζηλος Ρώμη τὸν γνωρίζει ὡς μέγαν ἄνδρωπον.

Ἀσδροβάλης Βάρκας, υἱὸς τοῦ Ἀμιλκάρη καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἀννίβα, στρατηγὸς τῶν Καρχηδονίων ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ. οὗτος λαβὼν προσηγὴν νὰ ἐλθῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν νὰ ἐνωθῇ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ, ἦλθε πρῶτον εἰς τὴν Σαρδηνίαν. καὶ εὐθὺς ἀποβὰς, ἀπέπεμψε τὸ ναυτικὸν εἰς τὴν Ἀφρικὴν διὰ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς Σαρδῆς, ὅτι θέλει ἢ νὰ νικήσῃ καὶ νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Ρωμαίων, ἢ νὰ ἀποθάνῃ· ὁ Μάνλιος ὅμως ὁ στρατηγὸς τῶν Ρωμαίων, συναθροίσας αὐτόν τι τὰς δυνάμεις του πανταχοῦθεν ἦλθεν εἰς μάχην, καὶ ὁ Ἀσδροβάλης ἀπολειφθεὶς μόνος παρὰ τῶν Σαρδῶν, μόλις εὗρεκε τρόπον νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ὅπου πᾶσαι αἱ ἐπαρχίαι ἐδέχθησαν αὐτῷ τῶν Ρωμαίων τοὺς νόμους. αὐτὸς ὅμως μεταχειριθεὶς σπουδαίως τὸ ἔμφυτον πνεῦμα, συνεκρότησεν αὐτῷ μίαν στρατιάν δυνατὴν, μετ' ἧς καί τοι δις νικήσας αὐτοὺς, δὲν ἔχασεν ὅμως τὴν ἐμπόλησιν τοῦ νὰ νομίζεται μέγας στρατηγός. ἐντεῦθεν δὲ ἐρχόμενος κατὰ προσηγὴν μετὰ πάσης τῆς δυνάμεως εἰς τὴν Ἰταλίαν πρὸς τὸν ἀδελφόν τε Ἀννίβαν, περιεκυκλώθη ὑπὸ τοῦ Νέρωνος τοῦ στρα-

τηγῇ τῶν Ῥωμαίων εἰς τὰ σενά τῶν Ἀλπεων. καὶ ἐνταῦθα συγκροτῆσι μίαν μάχην θανατηφόρον, ἔνθα κατεκόπη ὁ στρατός τῶν Καρχηδονίων, καὶ αὐτὸς ὁ Ἀσδροβάλης ὁμοίως μετὰ μίαν ἀνδριαν ἀπαρμωιωτον. τῷ ὅποις τὴν κεφαλὴν ἔρριψεν ὁ νικητὴς εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Ἀννίβα (ὅρα Ἀννίβα) τὴν ἑποίαν ἰδὼν ὁ Ἀννίβας, εἶπεν. ἔχασα τὸν Ἀσδροβάλην, ἔχασα καὶ ὅλην τὴν εὐτυχίαν, καὶ ἡ Καρχηδὼν ὁμοίως ὅλας τῆς τὰς ἐλπίδας. αὐτὴ δὲ ἡ αἱματώδης μάχη συνέβη κατὰ τὸ 207 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου, ἐν ᾗ κατεκόπησαν πεντήκοντα καὶ ἑξ χιλιάδες τῶν Καρχηδονίων, καὶ ὀκτὼ χεθὼν τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν συμμάχων αὐτῶν.

Μάγων ἕτερος ἀδελφὸς τοῦ Ἀννίβα. ὅς τις εὐδοκίμησε μετ' αὐτῷ εἰς τὴν μάχην ἐν Κάνναις, καὶ ἔφερε τῆς νίκης τὴν εἰδησιν πρῶτος αὐτὸς εἰς τὴν Καρχηδόνα. ἔνθα ἔδωκε μίαν πλεον αἰσθαντικὴν ἰδέαν τῆς εὐτυχίας, ὅταν ἔχυσεν εἰς τὸ μέσον τῆς Γερουσίας τρεῖς μοδίους δακτυλιδίων χρυσῶν. τὰ ὅποια συνήθροισαν ἀπὸ τῆς δακτύλης τῶν φονευθέντων Ῥωμαίων, (ὅρα Ἀννίβας.) ἐντεῦθεν ἐξάλη εἰς τὴν Ἰσπανίαν κατὰ τοῦ Σκιπίωνος, ἔνθα νικηθεὶς καὶ καταδιωχθεὶς μέχρι τῆς θαλάσσης, ἦλθεν εἰς τὴν νῆσον Μαιόρκαν. οἱ δὲ ἐγκάτοικοι ἔτι οἱ ὄντες οἱ ἐπιτηδειότατοι σφενδονῆται ἐν πάσῃ τῇ οἰκυμένῃ, ἔρριψαν κατ' αὐτῷ μίαν τρομερὰν χάλαζαν λίθων, ὥς τὸν ἐβίασαν νὰ ἀπαπλεύσῃ ἐκεῖθεν, καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν ἄλλην νῆσον Μινόρκαν ὀνομαζομένην. καὶ ἐντεῦθεν διαβάς εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐκυρίευσε τὴν Γέ-

νεβαν. καὶ ἔνταῦθα ἔλθων εἰς μάχην μετὰ τῷ Κυν-
τιλίῳ τῷ Βάρῃ, ἐνίκηθη, καὶ αὐτὸς πληγωθεὶς, ἀ-
πέθανε μετ' ὀλίγον κατὰ τὸ 203 ἔτος πρὸ τοῦ
σωτηρίου.

Φλαμίνιος (Καίος) Ὑπάτος τῶν Ρωμαίων, κι-
νηθεὶς εἰς μάχην πρὸς τὸν Ἀννίβαν ἐκ τῶν στρατη-
γημάτων ἐκείνου, ἐνίκηθη ἐν τῇ λίμνῃ Τρασυμένη,
καὶ ἐφονεύθη καὶ αὐτὸς καὶ πολλοὶ ὀριζμός τῶν Ρω-
μαίων. κατὰ τὸ 217 ἔτος πρὸ τῷ σωτηρίου.

Βάρρων (Μάρκος Τερέντιος) Ὑπάτος τῶν Ρω-
μαίων τολμηρὸς μὲν, ἄφρων ὅμως, καὶ ἐκ τούτου ἐνι-
κήθη εἰς τὴν μάχην ἐν Κάνναις παρὰ τῷ Ἀννίβᾳ
κατὰ τὸ 216 ἔτος πρὶν τῷ σωτηρίου. ἐπανελθὼν δὲ
εἰς τὴν Ρώμην, δὲν ἐζητήθη νὰ δώσῃ λόγον τῆς στρα-
τηγίας, ἀλλ' ἔλαβε μάλιστα εὐχαριστίας παρὰ τῷ
δῆμῳ, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἀπελπίσθη εἰς τὴν σωτηρίαν
τῆς πόλεως, μετὰ τοσαύτην μεγάλην ἀπώλειαν τῷ
στρατεύματι.

Αἴτταλος ὁ πρῶτος, Βασιλεὺς τῆς Βιθυνίας
πρωτεξάδελφος τῷ Εὐμένει καὶ διάδοχος ἐνταύτῳ,
ἐνίκησε τὸς Γαλάτας, καὶ πρὸχώρησε μέχρι τῷ ὄρει
Ταύρου, λαβὼν ἐντεῦθεν καὶ τὸ ὄνομα Βασιλεὺς, τὸ
ὁποῖον οἱ προκάτοχοι αὐτοῦ δὲν τὸ εἶχον· αὐτὸς ἐβοή-
θησε καὶ τὸς Ρωμαίους κατὰ τῷ Φιλίππῳ μετὰ πολ-
λῆς εὐτυχίας, καὶ τέλος πάντων ἀπέθανε κατὰ τὸ
198 ἔτος πρὸ τῷ σωτηρίου, βασιλεύσας ἔτι 44 ἔ-
γένετο δὲ λαμπρὸς εἰς ἀνδρίαν, εἰς γενναιοφυχίαν,
καὶ εἰς ζῆλον τῶν φίλων τε· μεταχειριζόμενος δὲ τὸν
πλοῦτον μεγαλοπρεπῶς, ἡύξησε τὴν ἑκτασιν τῷ βα-

σίλειέ τε· ἐπιτήδειος νὰ ἔχη συμμάχους, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐβοηθῶσαν εἰς τὰ ἐπιχειρήματά τε, ἐσάθη ἔ ὁ πλέον δίκαιος εἰς τὸν διοίκησιν τῆ λαοῦ τε. ἔ ἐν- τεῦθεν ἐφέρετο ὡς πατὴρ τῶν ὑπηκόων.

Σκιπίων (Πέβλιος Κορνήλιος) ὁ ἐπονομασθεὶς Ἀφρικανὸς, υἱὸς τῆ Περβλίου Κορνήλιου Σκιπίωνος, ὧ- πατος ἐν τῷ δευτέρῳ Ἀφρικῷ πολέμῳ. ἐν δὲ τῷ 18 ἔτει διέσωσε τὸν πατέρα τε ἀπὸ τὸν θάνατον εἰς τὴν μάχην τῆ Τεσίνου. μετὰ δὲ τὴν ἥτταν ἐν Κάν- ναις μαζῶν, ὅτι πολλοὶ ἀξιωματικοὶ ἀπελπιθέντες εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς Ῥώμης, ἐμελετῶσαν νὰ κα- ταφύγωσιν εἰς τινὰς Βασιλεῖς φίλους ἔξω, ἐτραβή- σεν εὐθὺς τὸ ξίφος, ἔ εἰπὼν, εἴτις ἀγαπᾷ τὴν πατρίδα, ἀκολυθήτω μοι, ἔδραμεν εἰς τὴν σκηνὴν τῶν ἀξιωματικῶν ἐκείνων, ἔ δεικνύων εἰς αὐτοὺς τὴν λόγχην τῆ ξίφους εἶπεν, „ἢ μὴν μὴ προδώσῃ τὴν πα- τρίδα, ἔτε ἄλλῳ τῷ ἐπιτρέψῃ τὸτο ποιεῖν Ζεὺ μέγιστε! „ἐπιμαρτύρομαί σε, εἴτι παραβῶ τῶν ὅρκων, κατακεραυ- νωθῆναι ἔ ἐμὲ αὐτὸν ἔ πάντας τῆς συγγενεῖς μου. ὁ- „μόσατε ἐν ἔ ἡμεῖς, ἔσοι σύνεργε ἐνταυθοῖ. ὅς τις δὲ ἔσου „γενεχθεῖ, ἀπολεσθήσεται παραχεῖμα.“ ταῦτα εἰ- πόντος τῆ Σκιπίωνος, ὤρσαν τὸν αὐτὸν ὅρκον ἅπαν- τες. καὶ ἔτως ἡ ἀνδρία ἐνὸς μόνου ἴσως ἔσωσε τὴν δημοκρατίαν τῆς Ῥώμης. ἐντεῦθεν δὲ ὁ Σκιπίων ἐχειροτονήθη Αἰδிலικὸς (edile ἀξιωματικὸς παρὰ Ῥωμαίοις) εἰς τὸ εἰκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας, με ὅλον ὅτι ἦταν ἐμποδισμένον κατωτέρω ἀπὸ τὰ εἴκοσι ἔ ἑπτὰ ἔτη, διὸ ἔ οἱ Φύλαρχοι δὲν τὸ ἐδί- δον εἰς αὐτόν. ἀλλ' ὁ Σκιπίων ἀποκριθεὶς, ὅτι ἐπει-

δὴ τὸ ἔθνος τὸν εὖρεν ἄξιον, εἶναι καὶ ἡλικιωμένους,
 τὸ ἔλαβεν. τῷ δὲ πατρὸς αὐτῷ καὶ τῷ Σεῖς φονευ-
 θέντων, ἐσάλη αὐτὸς εἰς τὴν Ἰσπανίαν εἰς τὸ εἰκο-
 σὸν τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας τε, καὶ ἐντεῦθεν πρὸ-
 χῶρει εὐτυχῶς εἰς τετραετίαν, κυριεύσας καὶ τὴν
 Καρχηδῶνα (ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ) εἰς μίαν μόνην ἡμέ-
 ραν. ἔνθα εὐρέθησαν καὶ ἡ γυνὴ τῆ Μαρθονίᾳ, καὶ οἱ
 παῖδες τῆ Ἰνδιβίλεως· οἵτινες ἦσαν οἱ πρῶτοι τῷ
 τότε· ὁ γενναῖος ὅμως στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων τὸς
 ἐξεῖλε τιμημένα εἰς τὰς συγγενεῖς των· καὶ ἐντεῦ-
 θεν ἔλαβε τόσῃν ὑπόληψιν εἰς τὰ κατορθώματά τε,
 ὅσον βοήθειαν εἶχε καὶ ἀπὸ τὴν φυσικὴν τε ἀνδρίαν.
 καὶ τέλος πάντων κερδήσας μίαν μεγάλην μάχην ἐν
 τῷ Βετίκῳ, φονεύσας πεντήκοντα χιλιάδας πεζῶν,
 καὶ τέσσαρας ἱππέων, ἔδωσε τέλος τῷ πολέμῳ ἐν
 τῇ Ἰσπανίᾳ· καὶ ἐντεῦθεν διέβη εἰς τὴν Ἀφρικὴν,
 καὶ ἐκτύπησε τὸν Ἀσδροβάλην γενναῖον στρατηγὸν
 τῶν Καρχηδονίων, ἐνίκησεν ὡσαύτως καὶ τὸν Σύφα-
 κα Βασιλέα τῶν Νυμιδίων κατὰ τὸ 203 ἔτος πρὸ
 τῷ σωτηρίῳ, κυριεύσας πρότερον ἐξαίφνης διὰ νυκτὸς
 τὸ στρατόπεδον. ἐκ τούτων λοιπὸν ἐξεπλάγησαν οἱ
 πολέμιοι, καὶ ἤθελαν φοβηθῆ ἔτι πλέον, ἂν ὁ Σκι-
 πίων μετὰ τὰς νίκας αὐτὰς, ὠρμᾶσε πρὸς τὴν Καρ-
 χηδῶνα. αὐτὸς ὅμως ἐσοχάσθη γὰρ ἀσφαλιωθῆ ἔξω-
 θεν βεβαιότερον, τὸ ὅποσον ἔκαμε καὶ ὁ Ἀννίβας εἰς
 τὴν Ἰταλίαν πρὸς αὐτὰς τὰς Πύλας τῆς Ῥώμης. τὸ
 δὲ μετὰ ταῦτα ἔτος ἦλθον εἰς λόγους περὶ εἰρήνης
 ἔτσι οἱ περίφημοι στρατηγοί. μὴ συμφωνήσαντες ὁ-
 μως ἔδραμον αὐτοὶ εἰς τῶν ὕπλων τὴν δύναμιν, καὶ

γενομένης μάχης κρατερᾶς ἐν τῇ Ζάμῃ, νικᾶται ὁ
 Ἀνίβας, ὃς ἔδειξε τὴν πλεον θαυμαστὴν ἀν-
 δρίαν. καὶ αὕτη ἡ μάχη, ἐν ἣ ἐφονεύθησαν εἰκοσι
 χιλιάδες τῶν Καρχηδονίων, καὶ προσέτι ἕτεραι εἰκο-
 σι χιλιάδες αἰχμαλωτίσθησαν, ἀπεφάσισε τὴν εἰ-
 ρήνην, τὴν πλεον εὐτυχισμένην διὰ τὴν Ρώμην, καὶ
 διὰ τὴν δόξαν τῷ Σκιπίωνος, ὅς τις ἐξορίαμβευσεν
 ἐντεῦθεν κατὰ Καρχηδονίων, ἔλαβε δὲ καὶ τὸ ἐπώ-
 νιμον Ἀφρικανός. ἐδόθη δὲ καὶ εἰς τὰς στρατιώτας νὰ
 λάβωσιν ἀπὸ δύο πλέθρα γῆς δι' ἕκαστον ἔτος, ὅσον
 ἐσφράτευσαν εἰς τὴν Ἰσπανίαν καὶ εἰς τὴν Ἀφρικὴν.
 μετὰ δὲ ὀλίγον καιρὸν ἔλαβεν αὐτοῖς ὁ Σκιπίων τὴν
 ὑπατείαν· τὸ ἀπατηλὸν ὅμως πολίτευμα τῶν ἀν-
 τερασῶν τε τὸν ἐσήκωσε τὴν ὑπόληψιν. τὸ ὅπτιον
 αὐτὸ, παραβλέψας, διέβη εἰς τὴν Ἀσίαν πολεμῶν
 πρὸς τὸν Ἀντίχον ἐκ συμφώνου μετὰ τῷ ἀδελφῇ
 τε. τὸν ὅποιον καὶ ἐνίκησε κατὰ τὸ 189 ἔτος πρὸς τῷ
 σωτηρίῳ. καὶ ἐντεῦθεν γίνεται παρὰ τῷ νικηθέντος
 τὸ πρόβλημα τῆς εἰρήνης, νὰ δώσῃ δηλαδὴ τὸν υἱὸν
 τῷ Σκιπίωνος, ὅς τις νέος ἂν, ἐλήφθῃ αἰχμάλωτος
 εἰς τὴν ἀρχὴν τῷ πολέμῳ, χωρὶς λύτρον, καὶ νὰ μοι-
 ρασθῶσιν ἐξ ἴσου οἱ δύο τὰ εἰσοδήματα πάντα τῆς
 Βασιλείας τε. ἀκέσας ταῦτα ὁ Σκιπίων ἠδοκίμησεν μὲν
 τινὰ ἡδονὴν περὶ τῆς, ἤθελεν ὅμως μᾶλλον τὸ συμφέ-
 ρον τῆς πόλεως. ὅθεν συμφωνήσας τὴν εἰρήνην κα-
 θὼς αὐτὸς ἠθέλεν, ἐκέρεψεν εἰς τὴν Ρώμην, καὶ
 εὔρεν αὐτόν τὸν φθόνον ἐριθισμένον κατ' ἐαυτῷ.
 ἔλκεται δὲ εὐθὺς εἰς τὴν κρίσιν τῷ δήμῳ παρὰ τῶν δύο
 Πετιλίων. οἱ τινες Δῆμαρχοι ὄντες, ἐκινῶντο εἰς τῷτο

παρὰ τῷ Κάτωνος· ὅστις δὲν ἔπαυε, καθὼς λέγει ὁ Λίβιος, νὰ ὑλακτῇ κατὰ τῷ μεγάλῃ τέτῃ ἀνδρὶ, ἐγκαλῶν ὅτι ἐσφετέρισεν εἰς τὴν εἰρήνην ἐκ τῶν δημοσίων χρημάτων παρὰ τῷ Ἀντίσχῃ. ἀλλ' ὁ Σκιπίων ἅμα παραστὰς εἰς τὴν δῆμον, καὶ διηγησάμενος, ὅσα μεγάλα καὶ ἀξιόλογα ἔργα κατώρυσεν, ἐκροτήθη ἀπὸ τὸν εὐγνώμονα δῆμον τῶν Ρωμαίων. καὶ τὴν δευτέραν αὐτοῖς ἡμέραν ἐλθὼν εἰς ἀπολογία, εἶπεν, „Ἄρχοντες τῷ λαῷ, καὶ ὑμεῖς ἅπαντες συμπολιταί, αὕτη ἡ ἡμέρα ἐστὶν καθ' ἣν ἐγὼ ἐνύκνησα τὸν Ἀντίβαν, καὶ τὰς Καρχηδονίους· ἔλθετε καὶ ὅσοι ἐστέ Ρωμαῖοι, ἀκολουθεῖτέ μοι πρὸς τὸ Καπιτώλιον, ὅπως ἀποδῶμεν τοῖς θεοῖς τὰς ἐτησίους εὐχαριστίας” ταῦτα δὲ αὐτῷ εἰπόντος, ἠκολούθησαν ἅπαντες, καὶ οἱ Δήμαρχοι μετὰ τῶν ἄλλων κατηγόρων ἔμειναν μόνοι εἰς τὸ Βουλευτήριον. ἀλλ' οἱ ἐχθροὶ τὸ ἐνήργησαν καὶ ἐκ τρίτῃ· ὁ Σκιπίων ὁμως ἔλλειπεν εἰς τὸν ἀγρόν τε ἐν τῇ Λιτέρνῃ, ὅπερ ἐγεωργᾷσε, κατὰ παράδειγμα τῶν ἀρχαίων Ρωμαίων, μὲν τὰς θριαμβευτικὰς τε ἰδίας χεῖρας· ἐνθα καὶ ἀπέθανε μετὰ ταῦτα κατὰ τὸ 180 ἔτος πρὸ τῷ σωτηρίᾳ μὲν ὑπόληψιν στρατηγὸς τῆς πρώτης τάξεως τῶν αἰώνων. καὶ τὴν μαρτυρίαν ταύτην τὴν ἔχομεν ἀπὸ τοῦ πόμπῃ τῷ ἰδίῳ Ἀντίβαν. ὅστις ὁμιλῶν ποτὲ ἔμπροσθεν τῷ Σκιπίωνος περὶ τῶν στρατηγῶν, ἔταπτεν ἑαυτὸν μετὰ τὸν Ἀλέξανδρον καὶ τὸν Πύρρον. εἰπόντος δὲ τῷ Σκιπίωνος, πῶς ἤθελε νὰ καταταχθῇ, εἰν ἐνικᾶτο παρ' αὐτῷ; ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, ὅτι τότε θέλει ὁμολογήσῃ τὸν ἑαυτὸν τε κατώτερον καὶ τῷ

Ἀλεξάνδρῳ, καὶ τῷ Πύρρῳ καὶ πάντων τῶν ἑκπαλαι
 στρατηγῶν. εἶχε δὲ ἔτι ὁ Σκιπίων ἀρετὰς εἰς πάντα
 ἀναλόγους μὲ τὴν ἀνδρίαν. καὶ δὲν λαυθαίνει ἐκεῖνο τὸ
 ἔργον, τὸ ὅποιον ἐπραξεν ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ. ἔνθα οἱ
 στρατιῶται ἔφερον ἔμπροσθέν τε μίαν νέαν εὐγενῆ αἰχ-
 μάλωτον, τῆς ὁποίας τὸ κάλλος ὑπερέβαινε τὴν
 ἐκ τῆ γένεος λαμπρότητα, καὶ τῆς ὁποίας τῷ ἔρωτι
 κατείχετο σφοδρῶς ἓνας Βασιλικὸς ἀνὴρ ὀνομαζό-
 μενος Ἀλμέτιος. μὲ τὸν ὅποιον ἦτον ἀρραβωνισμένη.
 ὁ δὲ Σκιπίων ἰδὼν τὴν ὠραιότατην ταύτην αἰχμάλω-
 τον, καὶ θαυμάσας τὴν ἀρετὴν, τὴν ἀπέσειλε τιμη-
 μένα εἰς τὰς χεῖρας τῆ πατρός της καὶ τῷ ἔρασθαι, ἐ-
 ρωτικὸς μὲν ὢν καὶ αὐτὸς, ἐρωτικώτερος ὅμως τῆς ἀ-
 ρετῆς καὶ τῆς ὀφείας. ὅταν δὲ ἐνίκησε τὸν Βασιλέα
 Σύφακα, βλέπων τὸν Μασινίσσαν, ὅτι ἐκυριεύθη
 ἀπὸ τὸν ἔρωτα τῆς Σοφονίσσης τῆς γενομένης ἤδη
 αἰχμαλώτῃ (ὄρα Σύφαξ), λαβὼν αὐτὴν ἐν γυνίᾳ,
 εἶπεν ἔτι. „πίσευσόν μοι, ὦ φίλε, ὅτι ἡμεῖς ὀφείλο-
 μεν δεδιέναι ἢ τὰς ἐνόπλιος ἐχθρὰς, ἢ τὰς τὰς ἀο-
 κιάτης, πολιορκήσας ἡμᾶς πανταχόθεν. ὅς ἂν ᾖ κρατὴ
 „τῆτων, ἔτος τῆς δόξης ἔτυχε, νικήσας αὐτὴς λαμ-
 „πρότερον, ἢ ἡμεῖς τὸν Σύφακα.”

Σύφαξ Βασιλεὺς μέρες τῆς Νυμιδίας. ἔτος
 ἀφῆσας τὰς Ῥωμαῖας, συνεμάχησε μετὰ τῶν Καρ-
 χηδονίων. ἔλαβε δὲ εἰς γυναῖκα τὴν Σοφονίσσιν.
 τὴν ὁποίαν εἶχαν ὑποχεθῆ εἰς τὸν Μασινίσσαν, κα-
 τὰ τῷ ὅποιον αὐτὸς ἐκίνησε πόλεμον. ἀλλὰ νικηθεὶς,
 ἐλήφθη αἰχμάλωτος πλησίον τῆς Κέρρας μετὰ
 τῆς γυναικὸς τε κατὰ τὰ 203 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας.

ἐντεῦθεν ἔδωσαν οἱ Ῥωμαῖοι ἐν μέρος τῆς Βασιλείας αὐτῷ εἰς τὸν ἐχθρὸν αὐτῷ Μασινίσσῃ. ἴδε καὶ παρακατιῶν Μασινίσσας.

Μασινίσσας Βασιλεὺς μιᾶς ἐπαρχίας τῆς Ἀφρικῆς σύμμαχος τὸ πρῶτον τῶν Καρχηδονίων κατὰ τῶν Ῥωμαίων· μετὰ τὴν νίκην ὅμως αὐτῶν κατὰ τῷ Ἀσδροβάλῃ ὁ Παλαιὸς Σκιπίων εὐρὺν μεταξὺ τῶν αἰχμαλώτων τὸν ἀνεψιὸν τῷ Μασινίσσῃ, τὸν ἐξεῖλε μὲ ἓνα τάγμα στρατιωτῶν ἐφωδιασμένον καὶ μὲ δῶρα πολλὰ εἰς τὰς χεῖρας τῷ θεῷ· τὸ ὅποιον ἰδὼν ὁ Μασινίσσας καὶ θαυμάσας τὴν γενναϊότητα τῷ ἐχθρῷ, ἔλαβεν ἰσχυρὰν κλίσιν πρὸς τὰς Ῥωμαίους, καὶ συμμαχήσας ἤνωσε μετ' αὐτῶν τὰς δυνάμεις τε, καὶ ἐντεῦθεν ἐβοήθησε πολὺ καὶ μὲ τὴν ἰδίαν ἀνδρίαν, καὶ μὲ τὴν ἐμπειρίαν τῷ πολέμῳ εἰς τὴν νίκην τῶν Ῥωμαίων κατὰ τῷ Ἀσδροβάλῃ καὶ Σύφακος· μετὰ δὲ ταῦτα ἔλαβεν εἰς γυναῖκα τὴν πολυδρῦλλητον Σοφονίσδην, τὴν γυναῖκα τῷ Σύφακος (ὅρα ἀνωτέρω Σύφαξ καὶ Σκιπίων) εἰς τῆς ὁποίας τὰ κάλλος δὲν ἐδυνήθη νὰ ἀντιση, μὲ ὅλον ὅτι ὁ Σκιπίων δὲν ἐδικαιολογεῖσε τὸ συνοικέσιον μετὰ μιᾶς αἰχμαλώτης γυναίκης τῷ θανάτῳ ἐχθρῷ τῶν Ῥωμαίων· ὥς τόσον ἔδωκεν ὁ Σκιπίων εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα Βασιλεὺς ἐμπροσθεν τῷ στρατεύματι, καὶ ἡ Γερουσία τῶν Ῥωμαίων τὴν ἐπαρχίαν τῷ νικηθέντος Σύφακος ἐν τῇ Νυμιδίᾳ· ὅθεν καὶ ὁ Μασινίσσας διὰ νὰ βεβαιώσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν Σκιπίωνα, ἐπαρακάλεσε μετὰ ταῦτα εἰς τὰς τελευταίας ἀναπνοὰς τῆς ζωῆς τε τὸν νέον Σκιπίωνα Ἀφρικανὸν νὰ ἔλθῃ νὰ μεράσῃ τὸ Βασιλεῖον

τε εἰς τὰς υἱὰς τε· καὶ ἔτιωσ ἀπέθανεν ἐννενηκονταε-
 τῆς κατὰ τὸ 149 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας· αὐτὸς ὁ Βα-
 σιλεὺς εἰς μὲν τὴν νεότητά τε ἔπαθεν ἀπειρα, σε-
 ρηθεὶς τὸ Βασίλειον, καὶ φεύγων ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς
 ἐπαρχίαν, κινδυνεύσας πολλάκις καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν·
 ἀφ' ἧς ὅμως κατέσκη αὐτῷ μετ' ἡσυχίας, ἐζησε βίον
 ἀτάραχον καὶ εὐδαίμονα, λαβὼν προσέτι καὶ τὸ βασι-
 λεῖον τῷ Σύφακος τῷ ἐχθρῷ τε· καὶ ἔτιωσ ἐγίνε κύριος
 πάσης τῆς χώρας ἀπὸ τῆς Μαυριτανίας μέχρι τῆς
 Κυρήνης, καὶ ἐντεῦθεν ἔλαβε δύναμιν ἰχυρὰν ἐν τῇ Α'-
 Φρικῇ, ὑγιὲς εἰς ὅλον τὸ διάστημα τὸ μακρὸν τῆς
 ζωῆς ἐξ αἰτίας τῆς εἰς τὴν τροφὴν ἐγκρατείας, καὶ
 τῆς μετριότητος εἰς τὰς κόπας· καθότι εἰς τὸ ἐννενη-
 κοστὸν τῆς ἡλικίας τε ἔτος, ἐσέκετο ἔτιω σαθερὸς εἰς
 τὸν ἵππον χωρὶς καθέδραν ἐπάνω, ὥς ἐξησκείτο
 ἐπ' αὐτῇ, ὅσον χρεωσῆσι νὰ ἐξασκῶνται οἱ νέοι· ὁ
 δὲ Πλάταρχος λέγει, ὅτι τὴν ἐπιῆσαν μιᾶς νίκης
 κατὰ τῶν Καρχηδονίων τὸν εἶδον νὰ τρώγῃ ἔμπρο-
 σθεν τῆς σκηνῆς τῷ ἐν τεμάχιον ἄρτε μελανῷ· ἀπὸ δε-
 τῆς τεσσαράκοντα τέσσαρας υἱῆς, τῆς ὁποῖας ἄφη-
 σεν εἰς τὸν κόσμον, μόνον οἱ τρεῖς ἦσαν γνήσιοι, ὁ
 Μισίσπας, ὁ Γυλέσσας, καὶ ὁ Μασαναβάλης, καὶ εἰς
 τέττες ὁ νέος Α' Φρικανὸς Σκιπίων (ὅρα αὐτόν) ἐμοί-
 ρασε τὸ Βασίλειον· ἀλλὰ μετὰ ταῦτα ἀποθανόντων
 τῶν δύο, τὸ ἐχάρις μένος ὁ Μισίσπας· ἔλαβον δὲ καὶ
 οἱ νόθοι διάφορα εἰσοδήματα.

Φίλιππος πέμπτος Βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας,
 ὁποθανόντος τῷ πατρὶ αὐτοῦ Δημητρίῳ τῷ τρίτῳ, ἔ-
 μαινε παιδίον μικρὸν ὑπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τῷ Ἀντιγόνῳ

ἑξαδέλφῳ αὐτῷ ὄντος· ὅς τις γενόμενος Βασιλεὺς, διήρ-
κυσεν εἰς τὸν θρόνον δώδεκα ἔτη· ἀποθανόντος δὲ αὐ-
τῷ, ἐβασίλευσεν ὁ Φίλιππος δέκα καὶ τριῶν ἐτῶν γε-
νόμενος· ἡδὴ κατὰ τὸ 220 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας,
καὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς Βασιλείας αὐτῷ ἔλαβε φή-
μην, ὅτι συνέλαβε τὸν Ἀῤῥατον· ἦτον δὲ ὁ Ἀῤῥατος
ἐρταῖς μᾶλλον τῆς δικαιοσύνης, ἢ ἔμπειρος τῆς πο-
λεμικῆς, ἀναγκαζόμενος ὑπό τινος εὐγενῆς χαρρι-
στῆρος νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ παντὸς ἐλαττώματος·
τῷτεν ὁ Φίλιππος ἀναξίως τῷ ἀξιώματός τε μετὰ πολ-
λῆς τῆς ἀμότιτος ἐφαρμάκωσεν· μετὰ ταῦτα δὲ φι-
λόδοξος ὢν καὶ ἐντεῦθεν ἀνήσυχος, ἐκινήθη νὰ ἀνοίξῃ
πόλεμον κατὰ τῶν Ῥωμαίων, συμμαχήσας μετὰ τῷ
Ἀννίβᾳ· ἀλλ' ὁ Λεβίνος σαλεῖς παρὰ τῆς Γερμανίας
κατ' αὐτῷ, εἰσῆλθεν εἰς τὴν Μακεδονίαν, καὶ προφ-
θῆσας αὐτὸν ἐξαίφνης καὶ διὰ νυκτὸς ἐν τῇ Ἀπολ-
λωνίᾳ, τὸν ἐκτύπησεν ἰσχυρῶς, καὶ τὸν ἐβίβασεν νὰ
τραπῇ εἰς φυγὴν· καὶ ὥτως ἔγινεν ἡ εἰρήνη· ἥτις πολ-
λὰ ὀλίγον διήρκησεν· ἐπεὶ δὲ εὐρόντες οἱ Ῥωμαῖοι
νέας αἰτίας πολεμικὰς, ὅτι ἔπεμψε βοήθειαν καὶ
στρατιωτικὴν καὶ χρηματικὴν ἐν Ἀφρικῇ εἰς Ἀννί-
βαν, ἐξεῖλαν κατ' αὐτῷ τὸν Τίτον Κύντον Φλα-
μίνιον· καὶ ἐλθόντες εἰς χεῖρας ἐν Θεσσαλίᾳ κατὰ
τὴν πόλιν Σκοῦθσαν ἐν Κυνοκαιφαλαῖς, ἔκαμον μά-
χην κρατερὰν, καὶ τὸ σράτευμα τῷ Φιλίππῳ νικηθὲν,
ἐτράπη εἰς φυγὴν· καὶ ἐντεῦθεν ἐβιάσθη νὰ ζητήσῃ
εἰρήνην· καὶ ὥτως ὁ πόλεμος ὅτε ἔλαβε τέλος κατὰ
τὸ 196 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας· μετὰ δὲ ταύτας τὰς
ἄνυσχίας ἐνεφύεσαν καὶ ἕτεραι οἰκειανὰς εἰς αὐτὸν·

καθότι ὁ υἱὸς αὐτῷ ὁ Περσεύς κινέμενος ἀπὸ φθόνου
τῷ ἀδελφῷ αὐτῷ Δημητρίῳ, διαβάλλει αὐτὸν πρὸς
τὸν Φίλιππον, ὅτι μελετᾷ νὰ τὸν κρημνίσῃ ἀπὸ τὸν
θρόνον· ὁ δὲ δυσυχὴς πατὴρ πιεσύτας ἐκ τῷ εὐθὺς,
τὸν ἐφαρμάκωσε· ἀποτελέσας δὲ τῆτο, καὶ σερηθεὶς
τοιοῦτον υἱὸν κεκοσμημένον μὲ ἀρετᾶς, τότε ἠψάνθη
τὴν ἀδικίαν τόσον τὴν ἑαυτῷ, ὅσον καὶ τῷ Περσέως·
καὶ ἐντεῦθεν ἤθελε νὰ ἀφήσῃ τὴν διαδοχὴν τῆς Βασι-
λείας εἰς τὸν Ἀντίγονον εἰς τόπον ἐνὸς υἱῷ ἀδίκῳ
καὶ μισαρῷ, ἀλλὰ φθὰς ὁ θάνατος τὸν ἐμπόδισεν·
ἀπέθανε δὲ ἐν Ἀμφιπόλει κατὰ τὸ 178 ἔτος πρὸ
τῷ σωτηρίῳ, Βασιλεύσας σσεσσαράκοντα δύο ἔτη·
ἦτον δὲ ἄξιος νὰ συγκριθῇ μετὰ Φιλίππου τῷ πα-
τρὸς Ἀλεξάνδρου τῷ μεγάλῳ· καθότι ἀμφότεροι ἦ-
σαν ἐπίσης συντεθειμένοι ἐξ ἀρετῶν καὶ ἐλαττωμά-
των, διαφέροντες κατ' ἐκεῖνο, ὅτι ὁ πρῶτος ἔδει-
ξε τὴν αὖξιν τῆς Μακεδονίας, ὁ δὲ δεύτερος τὴν
ἐκπτώσιν αὐτῆς.

Φλαμίνιος Τίτος Κύντος ἀνέβη εἰς τὸ ἀξίωμα
τῆς ὑπατείας παρ' ἡλικίαν τριακονταετῆς ἤδη ὢν ἐξ
δίας ἀρετῆς προκριθεὶς κατὰ τὸ 198 ἔτος πρὸ τῷ
σωτηρίῳ, ἔχων δὲ παράδειγμα καὶ Σκιπίωνα τὸν Ἀ-
φρικανόν· τὸν ὁποῖον καὶ ἐμιμήθη εἰς τὴν ἀρετὴν τὴν
τε πολιτικὴν καὶ τῶν ὅπλων· λαβὼν δὲ τὴν στρα-
τηγίαν κατὰ τῷ Φιλίππῳ τῷ πέμπτῳ, ἐβίασεν αὐ-
τὸν κατὰ τὰ σενα τῆς Ἡπείρου, καὶ ἐκυρίευσεν σχε-
δὸν πᾶσαν τὴν ἐπαρχίαν ταύτην, καὶ μετὰ ταύτην,
τὴν Θεσσαλίαν, τὴν Φωκίδα, καὶ τὴν Λοκρίδα· καὶ
μέγας γενόμενος ἐκ τέτων ἐν τῇ Ἑλλάδι, ἐκῆ-

ρυξεν εἰς τὰς δημοσίας ἀγῶνας τὰ Νέμεα, τῶν Ἑλλήνων τὴν ἐλευθερίαν, ἐλευθερωτὴς καὶ πατὴρ αὐτῶν καὶ ἔργῳ γενόμενος· ἐντεῦθεν ἐπέμφθη ὥς πρὸς τὸν Περσίαν διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἀννίβα (ὄρα αὐτόν) μὲ πρόφασιν, ὅτι ἐκεῖνος ἐνεργῆσε τι κατὰ τῶν Ῥωμαίων· κατορθωθέντος δὲ τῆ σκοπῆς, ἐλευθερώθησαν οἱ Ῥωμαῖοι τοιοῦτε ἐχθρῶ φοβεροῖ.

Ἀντίοχος ὁ τρίτος ὁ καὶ μέγας ἐπικληθεὶς, Βασιλεὺς τῆς Συρίας, διεδέξατο τὸν θρόνον τῆ ἀδελφῆς Σελεύκῃς Σεραῦνῃς κατὰ τὸ 223 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας· ἔτος ἐνικήθη παρὰ τῷ Πτολεμαίῳ τῷ Φιλοπάτωρῳ τῷ Βασιλέως τῆς Αἰγύπτου εἰς μάχην αἵματωδεσάτην· πλησίον τῆς Ῥαφίας· ἀλλ' ἐδιώρθωσεν τὴν ζημίαν αὐτὴν μετὰ ταῦτα, κυριεύσας τὰς Σάρδεας, τὰς Μήδους, τὰς Πάρθους, ὑπέταξεν ἐτι τὴν Ἰνδοῖαν, τὴν Φοινίκην καὶ τὴν κοίλην Συρίαν· ἐκτεινόμενος δὲ καὶ ἐπὶ πλεόν μετὰ τὸν λογισμὸν, ἔμαρπεν, ὅτι ἡ Σμύρνη, ἡ Λάμψακος καὶ ἄλλαι πόλεις Ἑλληνικαὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἐζήτησαν βοήθειαν παρὰ τῶν Ῥωμαίων· οἱ ὁποῖοι ἔπειλαν παρευδὺς εἰς Ἀντίοχον, ζητῶντες νὰ ἐπιστρέψῃ τὰς τόπας εἰς τὸν Πτολεμαῖον τὸν Ἐπιφανῆ, καὶ νὰ ἀφήσῃ εἰς εἰρήνην τὰς πόλεις τῶν Ἑλλήνων· τῷ δὲ Ἀντίσχῳ μὴ δεξαμένῳ τὸ ζήτημα, ἐκήρυξαν οἱ Ῥωμαῖοι τὸν πόλεμον κατὰ τὸ 192 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας· ἔχων δὲ ὁ Ἀντίοχος σύμβουλον τὸν Ἀννίβαν, ἐσοχάσθη, ὅτι δύναται νὰ ἀπαντήσῃ τὴν δύναμιν τῶν Ῥωμαίων· ἀλλ' ὁ Ἀχιλλεὺς Γλαυρίου τὸν ἔδειξε τὸναντίον, βιάσας αὐτὸν

νὰ ἀφήσῃ τὰς Ἑλληνας, καὶ ὁ Σικιπίων ὁ Ἀσιατικός μετὰ ταῦτα διέφθειρεν ὁλοκλήρως τὴν στρατιάν τε· ἐντεῦθεν λοιπὸν βιαζόμενος ὁ Ἀντίοχος, ἐδέχθη μιαν σκληροτάτην εἰρήνην, καὶ ἀφήσῃ δηλονότι τῆς Εὐρώπης τὰς ἐπαρχίας, καὶ τὰς πέραν τῆ Ταύρου ὄρες ἐν τῇ Ἀσίᾳ· καὶ μετ' ὀλίγον καιρὸν ἐφρονευσθῇ εἰς τὴν Ἑλυμαίδα, ὅτε ἐγυμνασε τῷ Δίῳ τὸν ναόν, κατὰ τὸ 187 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας· ἔδωκε δὲ αὔειαν εἰς τὰς Ἰουδαίους νὰ πολιτεύωνται κατὰ τὰς ἰδίους νόμους, λαμβάνοντες παρ' αὐτῆ τὰ ἔξοδα διὰ τὰς θυσίας· ἐφαίνετο δὲ φιλανθρωπος, ἐπιεικής, καὶ ἐλευθέριος· φοβούμενος ὅμως νὰ μὴ σφάλῃ εἰς τι τῶ νόμου κεφάλαιον, ἐξεδωκεν ἓνα κύρυγμα, κωλύων νὰ μὴ τὸν ἀπέσωσιν, εἰὰν προσάξῃ παράνομόν τι, βεβαίωνων ἐντεῦθεν τὴν ἐννομον βασιλείαν τε· ἦτον δὲ ἔτι ἐραστής τῶν ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν· τὰ ὅποια νέος ἔτι προσπαθεῖσε νὰ τὰ αὐξήσῃ, μετὰ ταῦτα δὲ ἀδυνατήσας, ἀπήμβλυσε καὶ τὴν προθυμίαν.

Σικιπίων (Λέκιος Κορνήλιος) ὁ ἐπονομασθεὶς Ἀσιατικός, ἀδελφὸς τῷ Ἀφρικανῷ Σικιπίωνος, ἀνέβη εἰς τὸ ἀξίωμα τῆς ὑπατείας ἐξ ἰδίας ἀρετῆς προκριθεὶς κατὰ τὸ 189 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας· ἔλαβε δὲ τὴν στρατηγίαν κατὰ τῷ Ἀντίοχῳ ἐν τῇ Ἀσίᾳ· καὶ συγκροτήσας μετ' αὐτῷ μάχην κρατερωτάτην καὶ αἰμετωδесаτήν, ἐνίκησε, φονεύσας πεντήκοντα χιλιάδας ἐκ τῶν ἐχθρῶν πεζῶν, καὶ τέσσαρας χιλιάδας ἰππέων· ἔλαβε δὲ ἐντεῦθεν ἀμοιβὴν τὸ ἐπώνυμον Ἀσιατικός καὶ τὸν θρίαμβον· τὲτο ὅμως ἐκίνησε τὸν φθόνον τικῶν πολιτῶν, καὶ ὁ Κάτων Κήνσωρ ὧν

ἤδη, ζητεῖ παρ' αὐτῇ ἐκ τῆ νόμου τὴν ποσότητα τῆ ἀργυρίου, τὸ ὅποιον ἔλαβε παρὰ τῇ Ἀντιόχῃ· καὶ ἐντεῦθεν ὁ Σικιπίων καταδικάζεται εἰς ζημίαν σφετερισμῷ, τὸ ὅποιον εὔρον ἔγκλημα πρότερον καὶ εἰς τὸν ἀδελφόν τε Σικιπίωνα· πωληθέντων ὅμως τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ, δὲν ἔφθασεν ἡ συναχθεῖσα ποσότης τὸ ὑπέρογκον τῆς ζημίας, καὶ ἐντεῦθεν τὸ ἔργον τῷ το ἐδημοσίευσεν τὴν μετριότητα τῆς περιστάσεως.

Ἀτταλος δεύτερος ὁ φιλαδέλφης Βασιλεὺς τῆς Περγᾶς καὶ ἀδελφὸς τῷ Εὐμένει τῷ δευτέρῃ· ἀφῆκε διάδοχον τῷ θρόνῳ τὸν ἀνεψιόν τε, τὸν ὅποιον αὐτὸς ἐπετρόπευεν· ἔτος ἐνίκησε τὸν Ἀντιόχον, καὶ συνεμάχησε μετὰ τῶν Ῥωμαίων κατὰ τῇ Περσέως, καὶ ἐντεῦθεν ἔλαβεν ἐκ μέρους καὶ τῆς νίκης τὴν δόξαν· ἔλθων δὲ εἰς Ῥώμην κατὰ τὸ 167 ἔτος πρὸ τῇ σωτηρίῃ, ἀπήλαυσε παρὰ τῆς Γερουσίας Βασιλικὴν ὑποδοχὴν ὡς φίλος τῆς Ῥώμης καὶ σύμμαχος· ἐπανελεύων δὲ ἐκείθεν, ἐκινήθη εἰς πόλεμον κατὰ τῇ Περσίῃ· ὅς τις νικήσας αὐτὸν κατὰ τὸ 156 ἔτος πρὸ τῇ σωτηρίῃ, εἰσῆλθεν νικητὴς εἰς τὴν Πέργαμον· οὗ δὲ Ἀτταλος ἔσειλε τὸν ἀδελφόν τε Ἀθήναιον εἰς τὴν Ῥώμην νὰ ζητήσῃ βοήθειαν· ἀλλ' ὁ Περσίας ἐμπόδισε τὴν βοήθειαν ταύτην, τόσον μὲν τὰς ἀναβολὰς τῶν στρατηγημάτων, ὅσον καὶ μὲν τὴν ἀπιστίαν· ἐπειδὴ ἠθέλησε νὰ συλλάβῃ τὸν τε πρέσβυν τῶν Ῥωμαίων καὶ αὐτὸν τὸν Ἀτταλον εἰς μίαν συνέλευσιν· τῆς δὲ συνωμοσίας ἀποκαλυφθείσης, ἔμεινε τὸ ἔργον μέχρι τῆς ἐννοίας· ὡς τόσον ἔγινε μετὰ ταῦτα εἰρήνη, καὶ ὁ Ἀτταλος τυχὼν εὐκαιρίας ἐντεῦθεν ἐκτίσεν τὴν Ἀτ-

ταλίαν, τὴν Φιλαδελφίαν, καὶ ἄλλας πόλεις· καὶ τέλος ἀπέθανεν ἀπὸ φάρμακον κατὰ τὸ 139 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας, ζήσας ἔτη ὀγδοήκοντα δύο· ἀγαπᾷσε δὲ πολλὰ τὰς σοφὰς, καὶ μᾶλλον τὸν φιλόσοφον Πολεμωνα, πρὸς τὸν ὅποιον εἶχε συχνὴν ἀμοιβὴν γραμμάτων.

Εὐμενὴς ὁ δεύτερος Βασιλεὺς τῆς Περγᾶμης ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον μετὰ τὸν θάνατον τῆ πατρὸς τε κατὰ τὸ 198 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας· εὐρὼν δὲ τὸ Βασίλειον πολλὰ ἀδύνατον, τὸ ἤυξησε τότεν μετὰ τῆ ἐπιμέλειαν καὶ τὴν φρόνησιν, ὥς ἀμιλλᾶτο μετὰ τὸ πλεον δυνάτων βασίλειον τῆ καιρῶν, μετὰ τὴν φιλίαν μάλισα, τὴν ὁποίαν ἐφύλαττε πρὸς Ῥωμαίους, μετὰ τὴν νίκην κατὰ τῆ Ἀντίοχου τῆ μεγάλου· ἐνίκησε δὲ τὸν Περσίαν καὶ τὸν Ἀντίοχον, καὶ ἀπέθανε κατὰ τὸ 160 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας· εἶχε δὲ προθυμίαν νὰ περιποιῇται τὰς Μῆσας, ἤυξησε παρὰ πολὺ τὴν περιφημίαν τῆς Περγᾶμης βιβλιοθήκην κατὰ μίμησιν τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· οἱ ἀδελφοὶ τε Ἀτταλος, Φιλετῆρης καὶ Ἀΐναιος ἦσαν τοσούτον ἐξηρητημένοι ἀπὸ αὐτὸν, ὥς ἐθέλεν νὰ εἶναι σωματοφύλακες· ὁ Εὐμενὴς (λέγει ὁ Πολύβιος) εἶχε ψυχὴν μεγάλην καὶ εὐγενικὴν ἐν σώματι ἀδυνάτῳ, ἐραστὴς δόξης ἐπαινετῆς, τὴν ὁποίαν κατιώρθωσε διὰ τῆς εὐεργεσίας πρὸς ἀνθρώπους μάλισα ἰδιώτας.

Περσεὺς τελευταῖος Βασιλεὺς τῶν Μακεδόνων, διάδοχος τῆ πατρὸς τε Φιλίππου (ἴδε Φίλιππος) ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον κατὰ τὸ 178 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας· διεδέξατο δὲ καὶ τὸ μῖσος τῆ πατρὸς καὶ τῆς

σκοπὲς κατὰ τῶν Ῥωμαίων· ἐπειδὴ ἄφ' ἧ ἔλαβεν ἀσφάλειαν εἰς τὸν θρόνον τε, ἀποθανόντος ἤδη τῷ ἀντιζήλῳ αὐτῇ Ἀντιγόνῃ, ἐκηρύχθη πολέμιος κατ' αὐτῶν, καὶ διέφθειρε τὸ πρῶτον τὴν στρατίαν τῇ ἐχθρῇ εἰς τὰς ὄχθας τῇ Πεινεῦ μετὰ νίκης λαμπρᾶς, τὸ δεύτερον ὅμως νικηθεὶς, δεφθάρι κατὰ κράτος παρὰ τῷ Παύλῳ Αἰμίλιῳ τῷ ὕπατε τῶν Ῥωμαίων εἰς τὴν μάχην τῆς Πύδνας, καὶ ληφθεὶς αἰχμαλωτός, προεπορεύετο ἐν Ῥώμῃ εἰς τὸν τριαμβόν τῇ νικητῇ· ὅστις κατ' ἀρχὰς σοχαζόμενος τῆς τύχης τὰς μεταβολὰς, ἐλυπεῖτο αὐτὰν ἐν τοιαύτῃ δυσυχίᾳ περιπεσόντα. καθότι ἅμα ἰδὼν αὐτὸν προσπεσόντα ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῇ ταπεινῶς, τὸν ἐσήκωσε παρηγορήσας ἐκ τῶν δυνατῶν διὰ τὴν συμβάσαν αὐτῷ δυσυχίαν· καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὰς περὶ αὐτὸν Ῥωμαίους, εἶπεν αὐτοῖς τὰς λόγους. „βλέπετε, ὦ Ῥωμαῖοι, ἐνώπιον ἡμῶν συμβάν φοβερὸν τῆς τύχης τὸ ἄσπετον· σκέπτεσθε τοῖνυν, ὅσοι ὑμῶν νέοι ἐστέ, εἰ δευῖ ἡμᾶς εὖ ἢ καὶ φερομένους μηδένα οἴκτον λαμβάνειν τῶν ἡττημένων, ὅπως ἀγνωσθῇμεν, ὅποτον ἔχομεν τέλος ἐς ἐσπέραν αὐτὴν· ἔμοιγε δ' εὖ ἐπαινεταῖος ἂν εἴη, ὅς μήτε ἐν εὐτυχίαις ἐπαίρεται, μήτε τοῖς ἐναντίοις, εἴποτε τύχοι, τὴν ψυχὴν καταπίπτει.“ Ταῦτα εἶπεν ὁ Παῦλος Αἰμίλιος· ὁ Περσεὺς ὅμως ἐμβληθεὶς εἰς εἰρικήν, ἀπέθανε μετ' ὀλίγα ἔτη ἐν τοῖς δεσμοῖς κατὰ τὸ 168 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας.

Αἰμίλιος Παῦλος ὁ ἐπονομασθεὶς Μακεδονικὸς (ἐχὶ ὁ Παῦλος Αἰμῆλιος ὁ Βάρρων, ὅστις ἐνίκησεν ἐν Κάνναις) στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων ἐπίσημος, δις ἀναβιβασθεὶς εἰς τὴν ὑπατείαν· καὶ ἐν μὲν τῇ πρώ-

τῇ ἐνίκησε τὰς Λιγύρας ἀπὸ ἐλάσσονος δυνάμεως ὀρμηθεὶς κατὰ τὸ 182 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας· ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ἐξηκοντέτης ἡδὴ ὦν, καθεῖλε τὸ Βασίλειον τῶν Μακεδόνων, λαβὼν καὶ τὸν Περσέα τὸν Βασιλέα αὐτῶν αἰχμάλωτον· κατέσρεψε δὲ καὶ ἐβδομήκοντα πόλεις· αἱ ὁποῖαι εἶχαν βοηθήσῃ τὸν Περσέα· καὶ ὕτως ἐπέσρεψεν εἰς τὴν Ρώμην μετὰ μεγίστης δόξης· ὁ δὲ ψηφισθεὶς αὐτῷ Θρίαμβος ἐπὶ τέτοις διήρκησεν ἀσυνήθως τριήμερος, κεκοσμημένος μὲ τὴν προπομπὴν τῆ Περσέως· πολλὰ δὲ αἰσθαντικὸς ὦν ὁ Παῦλος Αἰμίλιος εἰς τῆς τύχης τὰ παίγνια, ἐπαρηγόρει τὸν Περσέα εἰς τὴν συμβάσαν αὐτῷ δυσυχίαν (ὄρα Περσεύς.) ἔτος δὲ ὁ στρατηγὸς ἐπηγγέλλετο ἐν εἶδος φιλοσοφίας· ἡ ὁποία δὲν τὸν ἐσυγχωρῆσε νὰ ἐπαρθῇ εἰς τὰς νίκαστε, καθότι ἦτον κυριευμένος ἀπὸ τὴν Στωϊκὴν αἵρεσιν· ἡτις ἀπέδιδε πᾶν τὸ γενόμενον εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς τύχης· ἀφιλοκερδὴς δὲ ἐκ τότε γενόμενος, ἀπέδωκεν ὅλες τὰς θησαυρὰς, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἀπὸ τὸν Περσέα, εἰς τὸν θησαυροφύλακα τῆ κοινῆ, φυλάξας μόνον διὰ τὸν ἑαυτὸν τε τὴν βιβλιοθήκην· ἀπέθανε δὲ τέλος πάντων κατὰ τὸ 168 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας· λέγουσι δὲ καὶ ταῦτα περὶ αὐτοῦ, ὅτι θέλων νὰ χωρίσῃ τὴν σύζυγόν τε Παπιρίαν, ὠμίλῃσε περὶ τότε μεταξὺ τῶν φίλων τε ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν· οἱ δὲ φίλοι θαυμάσαντες ἐπὶ τέτοις, ἐρώτησαν τὴν αἰτίαν, διὰ τί νὰ ἀποβάλλῃ μίαν γυναῖκα ἐυμορφον καὶ φρονίμην, ἡτις ἐγέννησε καὶ παῖδας ἀξίους χρυσεῶν ἐλπίδων· εἶναι ἀληθινόν, ἀπεκρίθη πρὸς ταῦτα ὁ Αἰ-

μίλιος· ὅμως ἰδέτε τὸ ὑπόδημά με, εἶναι νέον καὶ εὐμυρρον, ὅμως ἀναγκάζομαι νὰ τὸ ῥίψω, καθότι ἐγὼ μόνος αἰσθάνομαι πῶ με θλίβει.

Νικομήδης δεύτερος ἐκονομαθεὶς ἐξ ἀντιφράσεως Φιλοπάτωρ, ἐπειδὴ ἀρκάσας τὸν θρόνον τῆ πατρὸς Πρυσία, ἐφόνευσεν αὐτὸν εἰς τὸν ναόν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκεῖνος κατέφυγε κατὰ τὸ 148 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίε· καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἐβασίλευεν ἐν εἰρήνῃ· περὶ δὲ τὸ τέλος τῆς ζωῆς τε ἐτυραννεῖτο ἀπὸ τὸν φόβον τῆ Μιθριδάτε, τῆ ὁποῖα τὴν ἀδελφὴν εἶχεν εἰς γυναῖκα, τὴν χήραν δηλονότι τῆ Ἀριαράθε. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι διὰ νὰ ἀπονεκρώσωσι τὰς δύο ἀντιζήλους αὐτὰς Βασιλεῖς, ἐκίνησαν τὰς μὲν Καππαδόκας κατὰ τῆ Μιθριδάτε, τὰς δὲ Παμφλαγόνας κατὰ τῆ Νικομήδης· ὅς τις ἀπέθανε κατὰ τὸ 90 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίε· ἔτος ὁ μονάρχης εἶχεν ἐξαρτήσῃ ἀφ' ἑαυτῆ τὸ ὑπὲρ πάντων μετὰ τὸν γλυκύτατον χαρακτήρα, καὶ μετὰ τὰς Βασιλικὰς ἀρετάς τε· ἡ δόξα ὅμως ἀμυνώθη διὰ τὴν ἀκαιρόν τε φιλοτιμίαν, καὶ διὰ τὸν φόνον τῆ ἰδίας πατρὸς.

Ἀσδρεβάλης ἕτερος στρατηγὸς τῶν Καρχηδονίων, μήτε συγγενὴς τῆ προειρημένη Ἀσδρεβάλη Βάρκα· ἔτος ἐπροσπάθει νὰ διασώσῃ τὴν πατρίδα ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Ῥωμαίων εἰς τὸν τρίτον Ἀφρικὸν πόλεμον, ἔχων στρατιὰν εἴκοσι χιλιάδας, καὶ δὲν ἔπαυσεν ἀπὸ τὸ νὰ ἐνοχλῇ τὰς πολεμίας πόλεις, κῆντας τὴν πόλιν ἐξωθεῖν μετὰ συχνὰς ἀκροβολισμοὺς, παιδεύων σκληρῶς, ὅσους ἐλάμβανεν ἐξ αὐτῶν· βιαθεὶς δὲ τέλος πάντων καὶ καταδιωχθεὶς παρὰ τῆ

Σκιπίωνος τῷ νέῳ, ὅς τις ἦτον τὸ τότε στρατηγὸς τῶν
 Ρωμαίων, κατεκλείσθη ἐντὸς τῆς πόλεως· ἦτις καὶ
 ἀλώσθη κατὰ τὸ 146 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας· ὁ δὲ Ἀ-
 σδρεβάλης μετὰ τινων στρατιωτῶν, καὶ τῆς γυναικὸς καὶ
 τῶν παίδων, κατέφυγεν εἰς τὸν ναὸν τῆ Ἑσπερίας·
 ὅς τις εἰς θέσιν ὣν δυνατὴν, ἔδιδεν ἐλπίδα τινα εἰς τὰς
 πολιορκημένους· ὁ Ἀσδρεβάλης ὁμῶς ἀφῆσας αὐτὰς
 αὐτόν, ἤλθε καὶ προσέπεσεν εἰς τὰς πόδας τῆ Σκι-
 πίωνος, ζητῶν παρ' αὐτῆ σωτηρίαν καὶ συγνώμην τῶν
 πεπραγμένων· ὁ δὲ Σκιπίων ἔδειξεν αὐτὸν ἐν τοιαύ-
 τη κατασάσει εἰς τοὺς καταφυγόντας εἰς τὸν ναόν·
 οἵτινες γενναϊότεροι ὄντες τῷ Ἀσδρεβάλει, ἀναφαν-
 τὸν ναόν, καὶ ἡ γυνὴ αὐτῆ, ἀφ' ἧ ἔρριψε μίαν χάλκ-
 ζαν λόγων ἐλεγκτικῶν κατὰ τῷ ἀνδρὸς της, ἐσο-
 λώθη μεγαλοπροπῶς, καὶ σφάξας πρότερον τὰς υἱάς
 της, ἐρρίφθη μετ' αὐτῶν καὶ μετὰ τῶν ἄλλων πο-
 λιορκημένων εἰς τὰς φλόγας, καὶ κατεκάησαν· ὡς
 τόσον ὁ Ἀσδρεβάλης κυριευμένος ἀπὸ θυμὸν καὶ
 σκληρότητα, ἔφερε τὴν πατρίδα τὴν εἰς ἀπώλειαν μὲ
 τὸν σκοπὸν νὰ τὴν ἐλευθερώσῃ· ὁ δημοκρατικὸς ἐν
 θυσιασμὸς τε ἔφερε τὸν λαὸν εἰς διχόνοιαν, καὶ ἐντεῦ-
 ρεν πολλοὶ ἀξιόλογοι τῶν πολιτῶν ἐξωρίσθησαν·
 οἵτινες κατέφυγον πρὸς τὸν Μασινίσσαν τὸν Βασι-
 λέα τῶν Νεμιδῶν· ὅς τις ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κα-
 τὰ τῆς Καρχηδόνας· ἐλθόντες δὲ καὶ οἱ Ρωμαῖοι με-
 τὰ ταῦτα αὐτοῖς μετὰ πάσης τῆς δυνάμεως, τὴν εὐ-
 ρον ἐξηντημένην καὶ ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ χρήματα,
 καὶ ἐντεῦθεν ἐπέφερον τὸ ἔσχατον τέλος της.

Σκιπίων (Πέβλιος Αίμιλιανός.) ὁ ἐπονομαυθεὶς Ἀφρικανὸς ὁ νέος, υἱὸς τῷ Παύλῳ Αἰμιλίῳ, καὶ υἱοθετηθεὶς παρὰ τῷ Σκιπίωνος υἱῷ τῷ Ἀφρικανῷ Σκιπίωνος· ἔτος αὐτῷ ἐςράτευσεν ὑπὸ τῷ ἰδίῳ πατρὶ, ἐσάλλη εἰς τὴν Ἰσπανίαν ὡς χιλιάρχος λεγεῶνος, καὶ τοι τριακονταετῆς ἤδη ὢν, ἔδειξεν ὅμως τίς γενήσεται μετὰ ταῦτα μὲ τὴν ἀρετὴν καὶ ἀνδρίαντες· καθότι, ἐπειδὴ εἰς Ἰσπανὸς γιγαντιαῖος εἰς τῷ σώματος τὸ ἀνάστημα ἀνεκάλεσεν ἓνα τῶν Ρωμαίων εἰς μονομαχίαν, ἐδέχθη τὸ ἀγώνισμα ὁ Σκιπίων, καὶ νικᾷ τὸν ἀντίμαχον, καὶ ἐκ ταύτης τῆς νίκης ἐκυριεύθη ἡ Ἰντερκατία· εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἥρωας ἔτος ἀνέβη πρῶτον μετὰ προσβολῆς εἰς τὸ τεῖχος, καὶ ἔλαβε τῆς δόξης τὸν σέφανον· ἀπὸ δὲ τῆς Ἰσπανίας διέβη εἰς τὴν Ἀφρικὴν, ὅτε ἀπέκρυψε τὰς τῶν ἀντιζήλωντε ἀρετὰς, καὶ ὁ Φαμέας ὁ ἵππαρχος τῶν Καρχηδονίων τὸν ἐφοβεῖτο τοσούτον, ὥστε δὲν ἐτόλμα νὰ ἔλθῃ ἀπ' ἐναντίας αὐτῷ· καὶ τέλος πάντων εἰς τοσαύτην ὑπόληψιν τὸν ἔλαβεν, ὥστε ἤλθεν εἰς τὸ στρατόπεδον αὐτῷ νὰ μείνῃ διὰ πάντα ὡς μαθητὴς τε· μεγάλην δὲ τιμὴν ἔλαβεν ὁ Σκιπίων ἔτι καὶ ἐκ τῆς πρὸς αὐτὸν ὑπολήψεως τῷ Μασινίσσῃ· ὅς μέλλων ἤδη νὰ ἀποδάνῃ ἐπέτρεψεν εἰς αὐτὸν νὰ διανεῖμῃ τὸ βασιλείον τε εἰς τὰς υἱάς τε (ὄρα Μασινίσσα) ἀπολαύσας δὲ τὸ ἀξίωμα τῷ Αἰδουλίῳ, ἀνέβη καὶ εἰς τῆς ὑπατείας τὸν βαθμὸν μετὰ ταῦτα κατὰ τὸ 158 ἔτος πρὸ τῷ σωτηρίῳ, καίτοι ἀνήλικος ὢν εἰς τέτοιο κατὰ τὸν νόμον, ἡ πατρὶς ὅμως ἔκαμεν ἐξαίρεσιν εἰς Σκιπίωνα· δεξάμενος δὲ τὸν κατὰ Καρχηδόνος πόλεμον, ἔλαβε παρὰ τῶν

Ρωμαίων νὰ ἐκλέξῃ ὅποιον θέλει συστρατηγὸν καὶ
 συνύπατον· ὅθεν προτιμᾶται εἰς τὸτο ὁ ἄκρος τε φί-
 λος Λαίλιος ὁ υἱὸς τῆ Λαιλίᾳ ἐκείνῃ, ὅστις συνεισέ-
 φερε πολὺ εἰς τὴν ἀνδρίαν τῆ μεγάλης Σκιπίωνος·
 ἐλθὼν ὡς τόσον εἰς τὴν Αἴφρικὴν, εὔρε τὴν πολιορ-
 κίαν τῆς Καρχηδόνος πλέον μακρὰν ἀπὸ πρῶτα, καὶ
 αἱ τάξεις τῶν πολιορκιμένων δὲν ἦσαν τίςσον πυκναί·
 διὰ νὰ ἐπανορθώσῃ λοιπὸν αὐτὴν τὴν κατάχρησιν,
 μετεκόμισε τὴν στρατίαν ἐπάνω εἰς μίαν γλῶσσαν
 τῆς γῆς, ἐνθα ἀπεκόπη ἀπὸ τῆς ξηρᾶς ἡ κοινωρία
 πρὸς τὴν χερσόνησον, ἐν ἣ ἦτον ἡ Καρχηδὼν· καὶ ἐν-
 τεῦθεν ἔφερε τὴν ἀπελπισίαν εἰς τὰς ἐχθρὰς εἰς τὸ
 νὰ λάβωσι πλέον ζωοτροφίας ἐκεῖθεν· αὐτοὶ ὅμως
 ἐδύναντο νὰ εἰσάξωσι διὰ θαλάσσης αὐτάς· καθότι
 τὸ ναυτικὸν τῶ Ρωμαίων δὲν ἐτολμῆσε νὰ πλησιά-
 σῃ εἰς τὸν λιμένα, ἐν ᾧ ἔφθανον αἱ ἐπὶ τέττε πο-
 λεμικαὶ μηχαναὶ τῶν Καρχηδονίων· ὁ δὲ Σκιπίων
 προχώσας τὸν στόμα τῆ λιμένος μεῖνα πρόχωμα μα-
 κρὸν καὶ πλατὺ· τῷ ὁποῖο ἡ βάσις, ὡς λέγουσιν, ἦτον
 ἐννενηκοντα καὶ δύο πόδες, τὸ δὲ ὕψος εἰκοσιτέσσαρες,
 πρᾶγμα σχεδὸν ἀπίθανον, ἐσέρησε τὰς ἐχθρὰς καὶ
 ἀπὸ τὴν ἐλπίδα ταύτην τῆς θαλάσσης· οἱ δὲ Καρ-
 χηδόνιοι ἀνοίξαν ἐτέραν πηγὴν τῆς ἐλπίδος· καθό-
 τι ἑπτακόσιοι χιλιάδες ψυχαὶ ὄντες ἐν τῇ Καρχη-
 δόνι, σύμπαντες ὁμοθυμαδὸν ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ
 παιδιὰ μετ' ἁμιλλαν ἔσπευσαν νὰ κατασκευάσωσιν ἑ-
 να νέον λιμένα, καὶ ἑνα στόλον ἐξ ὑπαρχῆς, καὶ οἱ Ρω-
 μαῖοι ἤθελαν κινδυνεύσῃ, ὅταν εἶδον ἐξαίφνης ἀπὸ
 τῆ στρατοπέδου νὰ ἔρχηται ἐναντίον των ἑνας στόλος

συντεθειμένος ἀπὸ πενήκοντα ναῦς τεταγμένας κα-
 λῶς ὡς εἰς μάχην· ἀλλ' οἱ Καρχηδόνιοι ἔσφαλον εἰς
 τέτο πολλὰ, ἀναβαλόντες τὴν μάχην εἰς τὴν τρίτην
 ἡμέραν, μέχρις ὅ ἐκεῖνοι ἀντιπαρετάχθησαν ἀσφα-
 λέσερον, καὶ ἐντεῦθεν ναυμαχήσαντες ἐκέρδησαν μάλ-
 λον τὴν νίκην· μετὰ δὲ πῦτο κυριεύσας ὁ Σικιπίων
 ἕνα μέρος γῆς ὑψηλὸν ὑπεράνω τῆς πόλεως, διεβί-
 βασε τετρακιχίλις στρατιώτας αὐτόσι, οἵτινες ὄχυν-
 ρωθέντες καὶ ἀσφαλισθέντες, ἀπεφασίωθον νὰ δια-
 χειμάσωσιν αὐτῶ· καὶ ἔτιωσ ἀλώθη ἡ πόλις ἐκ τέττε·
 ὁ δὲ Σικιπίων ἐπανελθὼν εἰς τὴν Ῥώμην, λαμβάνει
 τὸν Θρίαμβον καὶ πρὸς τέττω τὸ ἐπώνυμον νέος Ἀφρι-
 κανὸς· ἔλαβε δὲ μετὰ ταῦτα τὴν ὑπατείαν καὶ ἐκ δευ-
 τέρῃ κατὰ τὸ 134 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας· καὶ ἐν μὲν
 τῇ πρώτῃ κατέσκαψε τὴν Καρχηδόνα, ἐν δὲ τῇ
 δευτέρᾳ, τὴν Νυμάγκην, καὶ ἐντεῦθεν λαβὼν καὶ τρί-
 τον Θρίαμβον ἐπὶ τέτοις, προσέλαβεν ἔτι καὶ τὸ ἐπώ-
 νυμον Νυμαντίνος· μετὰ ταῦτα δὲ ἐπίθυμῶν νὰ λά-
 βῃ τὸ ἀξίωμα τῆς Δικτατωρίας, εὔρε τὸ τέλος τῆς
 ζωῆς εὐκολώτερον· ἐπειδὴ οἱ Τριανδρικοὶ τὸν ἐπνίξαν
 εἰς τὴν κλίνην τε· καὶ ἔτιωσ ἀπέθανεν ὁ Σικιπίων, ὅς
 τις ἔφθασεν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν καὶ ἐπέρασεν εἰς τὴν
 ἀρετὴν τὸν νικητὴν τῆ Ἀννίβα· τοιαύτη εἶναι ἡ ἀν-
 δρία τῆ μεγάλῃ τέττω ἀνδρὸς, τὰ στρατηγήματα, ἡ
 ἀγχινοια, ὁ ζῆλος εἰς ἐμπειρίαν τῶν ὅπλων, ἡ ἀγά-
 πη πρὸς τὴν πατρίδα· τὸ δὲ βιβλίον δὲν ἔλλειπεν
 ἀπὸ τὰς χεῖρας τε πώποτε καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆ στρατο-
 πέδε, ἀναδεχόμενος καὶ τὸ ἔργον ἐνὸς στρατιώτῃ πρὸς
 παραδείγμα τῶν ἄλλων, καὶ τὸ ἔργον τῆ στρατηγῆ·

καὶ ἄλλα πολλὰ ἀξιωμακόμενα λέγονται περὶ τοῦ μεγάλου τούτου ἀνδρός· καὶ πρὸς τέτοις λέγουσιν, ὅτι ἀποθανόντος τοῦ Παύλου Αἰμιλίου, κληρονόμος αὐτοῦ μέλλας μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Φαβίου, καὶ βλέπων, ὅτι ἐκεῖνος ἔχει ὀλιγωτέραν περισίαν ἀπὸ αὐτὸν, τὸν ἀφῆκε κληρονόμον εἰς ὅλα, τὰ ὅποια ἐξαργυριζόμενα συνεποσύντο εἰς ἑξήκοντα τάλαντα· τούτου δὲ φανέντος μεγαλοπρεπὲς καὶ γενναῖα ἔργον, ἐδείξεν ἀπολύτως καὶ ἕτερον ἀξιολογώτερον· ὁ Φάβιος θέλων νὰ κάμῃ ἀγῶνα τῶν μονομάχων εἰς τὰ ἐπικύδεια τοῦ πατρός του, δὲν ἐδύνατο νὰ φθάσῃ τὴν ἐκ τούτου δαπάνην· τούτο ἰδὼν ὁ Σκιπίων, ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τὸ ἥμισυ τῆς περισίας του· ἀποθανέσης δὲ καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν μετὰ ταῦτα τῆς Παπιρίας, ἀφῆκεν ὁ Σκιπίων τὴν κληρονομίαν εἰς τὰς ἀδελφάς της, μὲ ὅλον ὅτι δὲν εἶχον ἑδὲν δίκαιον ἐκ τοῦ νόμου.

Ἀνδρίσκος ὁ καὶ ψευδοφίλιππος, ἀνὴρ ἀγενὴς ἀπὸ τῆς πόλεως Ἀδραμίδης ἐν τῇ μικρᾷ Ἀσίᾳ, ὑποκρινόμενος υἱὸς τοῦ Περσέως τοῦ Βασιλέως τῶν Μακεδόνων, καθεὶς τὸν ὁμοίαζε πολὺ εἰς τὸ σῶμα τὸ ἀνάστημα, καὶ εἰς τὸ πρόσωπον· αὐτὸς ὁ πλάνος λοιπὸν, καταπείσας τὰς Μακεδόνας, ἐγίνε στρατηγός των, καὶ ἐνίκησε τὸν Ἰεβέντιον τὸν ἑπαρχὸν τῶν Ῥωμαίων ἐν Μακεδονίᾳ· ἐκ τούτου δὲ ἐλλεται κατ' αὐτοῦ μετὰ ταῦτα Κύντος Καικίλιος Μέτελλος, καὶ διαφθείρας αὐτὸν κατὰ κράτος, λαμβάνει ἐκ τούτου τὸν Τριάμβον κατὰ τὸ 148 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου· καὶ ἕτεροι δὲ δύο προσέτι τοιοῦτοι ἡφείλησαν νὰ ἀνακαινίσουν τὴν εἴσιν, ἀλλ' ἔλαβον τὴν αὐτὴν ἀμοιβήν.

τῆς ἀνοησίας των, καὶ ὕτως ἡ Μακεδονία μετεβλήθη εἰς ἐπαρχίαν τῆς Ρωμαϊκῆς Βασιλείας.

Μέμμιος (Λέκιος) Τ' πατος τῶν Ρωμαίων ὑπέταξεν ὅλην τὴν Ἀχαΐαν, λαβὼν δὲ καὶ τὴν Κόρινθον, τὴν ἔκαυσε κατὰ τὸ 146 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας· καὶ ἐντεῦθεν ἔλαβε καὶ τὸν Θρίαμβον καὶ τὸ ἐπώνυμον Ἀχαϊκός· ὑποπεσὼν δὲ μετὰ ταῦτα εἰς τὸν Φιδόνον τῶν συμπολιτῶν, ἀπέθανεν εἰς τὴν Δῆλον ἐξόριςτος, καθὼς καὶ ἕτεροι ἀξιόλογοι ἄνδρες.

Ἀτταλὶς τρίτος Βασιλεὺς τῆς Περγάμου ἐπονομασθεὶς Φιλομήτωρ, υἱὸς τῷ Εὐμένεος καὶ τῆς Στρατονίκης (ὃ δὲ Εὐτρόπιος ἀδελφὸν λέγει τῷ Εὐμένεος καὶ ἰσως ἐξηπατήθη) ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον μὲ τὸ μέσον τῷ Φαρμάκῳ, τὸν ὅποιον καὶ ἐμίανε μὲ τὴν χύσιν τῷ αἵματος τῶν φίλων καὶ τῶν συγγενῶν τε, κατορθώνων αὐτὰ διὰ μέσου ξένων στρατιωτῶν, τὰς ὁποῖας ἐσύναξεν ἐξ ἀνδρώπων ἀγριωτάτων εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ὤμων τε σκοπῶν· ἀφ' ἧ δὲ ἐκορέθη τῆς τοιαύτης βαρβαρότητος, ἔπαυσεν ἀπὸ τὸ νὰ φαίνεται εἰς τὸν δῆμον, καὶ ἐνδυθεὶς ταπεινὰ, καὶ ἀφήσας τὸ γένειον, ἔκαμνεν, ὅσα κάμνεν οἱ πλέον μεγάλοι κακῆργοι διὰ νὰ ἐξιλεώσῃ δῆθεν καὶ νὰ ἐκπλύνῃ τὰ ἀνομήματα· μετὰ τῆτο δὲ ἐδόθη εἰς ἄλλον ἀξιογέλασον, ἀφήσας τὰς φροντίδας τῷ Βασιλεῖ, κατεγίνετο ἰσχυρῶς εἰς τῷ παραδείσει τὴν καλλιέργειαν, ἰχθυοτρέφων, καὶ ἐκ τῶτων φιλοδωρῶν εἰς τὰς φίλῃς τε· μετὰ ταῦτα δὲ ἀμελήσας καὶ τῆτο, ἐδόθη εἰς τὸ νὰ χίνη τὰ μέταλλα· καὶ βεβλόμενος νὰ ἀναστήσῃ ἕνα ἀνδριάντα ἐκ χαλκοῦ εἰς μνημόσυνον.

νον τῆς μητρόσ τε, ἐκακοπάθησεν εἰς τῷ ἡλίῳ τὴν καῦσιν, καὶ ἐντεῦθεν περιπεσὼν εἰς σφοδρὸν πυρετόν, ἐτελεύτησε κατὰ τὸ 134 ἔτος πρὸ τῷ σωτηρίῳ, χωρὶς νὰ ἀφήσῃ υἱὸν ἐκ τῆς Βερενίκης τῆς γυναικὸς τε· τὴν δὲ οἰκειακὴν κατασκευὴν τὴν ἀφῆσεν εἰς τὴν κληρονομίαν τῶν Ρωμαίων μετὰ διαθήκης ἔτω λεγέσης (populus Romanus meorum haires esto) ὁ δῆμος τῶν Ρωμαίων ἔσω τῶν ἐμῶν κληρονόμος· οἱ Ρωμαῖοι ἀντεκοιμήθησαν ἐκ τάτε καὶ τὸ βασιλείον· ἴδε Ἀριζόνικος.

Ἀριζόνικος υἱὸς τῷ Εὐμένῃς ἐκ παλλακίδος τινὸς Εὐφείας, ὀργισθεὶς, ὅτι ὁ Ἀττάλος ὁ τρίτος ἀφῆκε τὸ Βασίλειον τῆς Περγᾶμει ἐκ διαθήκης εἰς τὴς Ρωμαῖς, διηγείρε ζράτευμα νὰ τὸ κυριεύσῃ αὐτός, καὶ ἐντεῦθεν ἐκτύπησε τὸν Ὑπάτον τῶν Ρωμαίων τὸν Λικίνιον Κράσσον κατὰ τὸ 131 ἔτος πρὸ τῷ σωτηρίῳ· ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ληφθεὶς ὑπὸ τῷ Ὑπάτῃ Περπέννῃ, καὶ κομιθεὶς εἰς Ρώμην, καὶ εἰς θέαν πάντων ἀγόμενος, ἐρρίφθη εἰς τὴν εἰρκτὴν, ἐνθα τὸν ἐπνιξαν κατὰ προσαγὴν τῷ Σενάτῳ· καὶ ἔτως ἔδωκε τέλος, καὶ εἰς τὴν γενεὰν τῶν Ἀττάλων· οἵτινες ἐβασίλευσαν εἰς τὴν Πέργαμον ἔτη 154· ὁ δὲ Μιθριδάτης εἰς μίαν ἐπισολὴν πρὸς Ἀρσάκην τὸν Βασιλέα τῶν Πάρθων, μέμφεται τὴς Ρωμαῖς, ὅτι ἐπλάσαν τὴν διαθήκην τῷ Ἀττάλῳ διὰ νὰ ἀποκληρώσεν τὸν Ἀριζόνικον· ὁ Μιθριδάτης ὅμως ἦτον ἐχθρὸς, καὶ ἐνθεῦθεν δὲν εἶναι ἄξιός νὰ πισεύηται.

Μιθριδάτης Βασιλεὺς τῷ Πόντῳ ἀναβὰς εἰς τὸν
 θρόνον δωδεκαετὴς κατὰ τὸ 123 ἔτος πρὸ τῆ σω-
 τηριῆς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς τοῦ Μιθριδάτου τοῦ
 Εὐεργέτου. ὑπὸ ἐπιτρόπους δὲ ὧν κακοθελητὰς, ἐ-
 φυλάχθη ἀπὸ τὰς ἐπιβελάτων, μεταχειριζόμε-
 νος καὶ ἐκάστην ὀλίγον φαρμάκι τὸ πλέον λεπτόν.
 ἐν δὲ τῇ νεότητί τοι διέτριβεν εἰς τὴν θήραν καὶ εἰς
 ἄλλας βιαιὰς ἐξασκήσεις τοῦ σώματος τε εἰς τὰς ἐ-
 ξοχὰς καὶ δάσιν, ὅτε ἔλαβε μιαν εὐεξίαν θηριώδη,
 ἐξ ἧς κατήντησε τέλος πάντων εἰς ἄκραν ὠμότητα.
 ἐπειδὴ ἔχων ἀδελφὴν τὴν Λαοδίκην τὴν σύζυγον τοῦ
 Ἀριαράθου Βασιλέως τῶν Καππαδόκων, ἐφόνευσεν
 τοὺς δύο υἱοὺς αὐτῆς, καὶ πᾶσαν τὴν Βασιλικὴν γεν-
 νεάν, καὶ ἔβαλεν εἰς τὸν θρόνον τὸν ἴδιον υἱὸν ἐν-
 νεατὴ ἔτι ὄντα ὑπὸ τὴν ἐπιτροπὴν ἑνὸς τῶν οἰκίων ὀ-
 νομαζομένης Γορδίου. ὁ δὲ Νικομήδης ὁ Βασιλεὺς τῆς
 Βιθυνίας φοβούμενος τὸν Μιθριδάτην, ὡς κύριον καὶ
 τῆς Καππαδοκίας νὰ μὴ διαφθεῖρῃ τοὺς τόπους τε,
 κατέπεισεν ἕνα νέον νὰ ὑποκριθῇ, ὅτι εἶναι τρίτος
 υἱὸς τοῦ Ἀριαράθου, ἔσειλε δὲ εἰς τὴν Ρώμην καὶ τὴν
 Λαοδίκην, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν εἰς γυναῖκα μετὰ τὸν
 θάνατον τοῦ Ἀριαράθου, διὰ νὰ βεβαιώσῃ τὴν Γερ-
 σίαν, ὅτι ἔχει καὶ τρίτον υἱὸν ἤδη ζῶντα. ὁ δὲ Μι-
 θριδάτης αὐτοὺς μετεχειρίσθη τὸ αὐτὸ στρατήγημα
 καὶ αὐτοὺς, ἔσειλε δηλονότι τὸν Γόρδιον τὸν ἐπιστάτην
 τοῦ υἱὸς τε διὰ νὰ πληροφορήσῃ τὴν Γερσίαν, ὅτι ὁ
 νέος ὁ λαβὼν τὸ Βασιλεῖον τῆς Καππαδοκίας εἶναι
 υἱὸς τοῦ Ἀριαράθου. οἱ δὲ Ρωμαῖοι διὰ νὰ τοὺς συμ-
 φωνήσωσιν ἐσήκωσαν τὴν ἐξουσίαν τοῦ μὲν Μιθριδά-

τε ἀπὸ τῶν Καππαδόκων, τῷ δὲ Νικομήδῃ ἀπὸ
 τῶν Παμφλαγόνων, καὶ ἐκήρυξαν τὰ δύο ταῦτα
 ἔθνη ἐλεύθερα. οἱ Καππαδόκαι ὁμῶς μὴ εὐχαρι-
 σημένοι εἰς τὸτο, ἐζήτησαν κατ' ἐκλογὴν τὸν Ἀ'ριο-
 βαρζάνην εἰς Βασιλέα. ὅς τις ἐναντιώθη μετὰ ταῦτα
 εἰς τὰς μεγάλας σκοπὰς τῷ Μιθριδάτῃ, τὰς ὁποίας
 ἔτρεφεν εἰς ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς Ἀσίας. ὥς τόσον
 μίσος ἄσπονδον ἔχων ὁ Μιθριδάτης κατὰ τῶν Ῥω-
 μαίων, ἐκίνησεν ὅπλα ἐν τῇ μικρᾷ Ἀσίᾳ κατὰ τῶν
 αὐτῶν, καὶ ἔπραξεν ἔργα ἀνήκεστα εἰς ὠμότητα καὶ
 ἀπανθρωπίαν, καὶ ἐφόνευσε παρὰ τὰ δίκαια τῶν ἔθ-
 νων ὅλας τὰς ὑψηλὰς τῶν Ῥωμαίων αὐτόθι, κατὰ
 μὲν τὸν Πλέταρχον ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδας,
 κατὰ δὲ τὸν Ἀππιανὸν ὀγδοήκοντα. ὥς τόσον καὶ
 τῷ Πλευτάρχῃ ὁ ἀριθμὸς ἄπιστος, καὶ τῷ Ἀππιανῷ ἔ-
 χει ὑπερβολὴν. μετ' ὅλον τὸτο καὶ τὸ ἡμισυ τῶν
 αὐτῶν ἂν εἶναι, ὁ Μιθριδάτης ἐφάνη ὠμὸς καὶ ἀπάν-
 θρωπος, καθότι ὁ φόνος ἐγένετο κατὰ πάντας τὰς
 ἰσορικὰς, χωρὶς ἐξαίρεσιν εἰς ἄνδρας, εἰς γυναῖκας,
 καὶ εἰς παιδιά κατὰ πᾶσαν ἡλικίαν. τὸν δὲ Ὑπατι-
 κὸν Ἀκίλιον λαβὼν αἰχμάλωτον, καὶ μετακομίσας
 αὐτὸν εἰς τὴν Πέργαμον, ἔχυσε χρυσίον εἰς τὸ σό-
 μα αὐτῷ διὰ νὰ ἐκδικηθῇ, ὥς ἔλεγε, τὴν Φιλαρ-
 γυρίαν καὶ χρηματολογίαν τῶν Ῥωμαίων ἀπὸ τὴν
 πόλιν αὐτὴν. πωλείς δὲ κατ' αὐτῷ ὁ Σύλλας, ἐνέ-
 κησεν ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ πλησίον τῶν Ἀθηνῶν, τὸν Ἀρ-
 χέλαον τοῦ Μιθριδάτου τὸν ἀρχιστάτηγον. μετὰ
 ταῦτα δὲ εὐθὺς ἔκαμεν ἄλλην νίκην, ἐν ᾗ διέφθει-
 ρεν εἴκοσι χιλιάδας τῷ Μιθριδάτῃ, καὶ ὑπέταξεν ἐν-

τεῦθεν τὴν Εἰλιάδα, τὴν Μακεδονίαν, τὴν Ἰωνίαν
 καὶ τὴν ἄλλην Ἀσίαν, καὶ εἴτι ἕτερον ἦτον εἰς τὴν ἑξ-
 σίαν τῇ Μιθριδάτῃ. ὅς τις τὸ ἴδιον ἔπαθε καὶ διὰ
 θαλάσσης· καθότι ἔχασεν ὅλον τὸ ναντικὸν εἰς μίαν
 ναυμαχίαν. αὐτὰ τὰ συμβάντα λοιπὸν ἐταπείνωσαν
 τὸ φρόνημα τῇ Μιθριδάτῃ, εἰς τὸ νὰ ζητήσῃ εἰρή-
 νην παρὰ τῶν Ῥωμαίων· ἣτις καὶ τῷ ἐδόθη κατὰ τὸ
 84 ἔτος πρὸ τῇ σωτηρίῃ με συμφωνίαν νὰ πληρώσῃ
 τὴν δαπάνην τῇ πολέμῳ εἰς τὰς Ῥωμαίους, καὶ νὰ πε-
 ριοριθῇ εἰς τὸ κατὰ κληρονομίαν βασιλείοντε. ὁ δὲ
 Μιθριδάτης ἀναβάλλων τὴν ὑπογραφὴν τῆς συνθή-
 κης, κατῴρθωσεν ἐν κρυπτῷ νὰ στρατολογήσῃ καὶ νὰ
 κάμῃ καὶ σύμμαχον τὸν πενθερόν τε Τιγράνην τὸν
 Βασιλέα τῆς Ἀρμενίας, καὶ ἐνώσας τὰς δυνάμεις εἰς
 ἑκατὸν τεσσαράκοντα χιλιάδας πεζῶν, καὶ δεκαεξ
 ἱππέων, ἐκυρίευσεν μετ' εὐκολίας τὴν Βιθυνίαν. πέμ-
 πεται λοιπὸν εἰς βοήθειαν τῆς Ἀσίας ὁ Ἰππᾶτος Λέ-
 κκυλλος, καὶ πολιορκεῖ τὸν Μιθριδάτην ἐν τῷ στρατο-
 πέδῳ, ἐν ᾧ αὐτὸς ἐπολιόρκει τὴν Κύζικον ἐν τῇ
 Προποντιδί. ἐντεῦθεν δὲ πιεσθεὶς ὁ Μιθριδάτης ἀπὸ
 πείναν καὶ νόσον, ἐβιάσθη νὰ φύγῃ, καὶ ὁ στόλος, τὸν
 ὁποῖον εἶχε σείλῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν, διεφθάρη εἰς
 δύο ναυμαχίας κατὰ τὸ 87 ἔτος πρὸ τῇ σωτηρίου.
 ἀπελπιθεὶς δὲ ἐντεῦθεν, κατέφυγεν αὖτις εἰς τὸ
 κέντρον τῆς βασιλείας τε, καὶ ἐκεῖ δεξάμενος τὸν Λέ-
 κκυλλον διώκοντα ὀπίσθεν, τὸν ἐνίκησε δις· εἰς δὲ
 τρίτην μάχην ὁμῶς διεφθάρη ὁλοτελῶς, καὶ ὀλίγων
 ἔλειψε νὰ ληφθῇ καὶ αὐτὸς, ἀλλ' ἐσώθη, ἐπειδὴ
 οἱ στρατιῶται Ῥωμαῖοι ἔτρεξαν εἰς τὸ χρυσίον πα-

ρευρεθέν ἐκεῖ φορτωμένον εἰς ἕνα ἡμίονον κατὰ τύ-
 χην, ἢ ἐξεπίτηδες, καθὼς ὁ Κικέρων λέγει. ὡς
 τόσον νικηθεὶς κατὰ κράτος ὁ Μιθριδάτης κατέφυ-
 γεν εἰς Τιγράνην. ὅς τις διὰ τῶν Ῥωμαίων τῶν φό-
 βον, δὲν τὸν ἐδέχθη. τότε δὲ φοβέμενος τὰς Ῥω-
 μαίους νὰ μὴ βιάσῃσι τὰς γυναῖκας καὶ τὰς ἀδελφάς
 τε εἰς τὴν τιμὴν, ἐμήνυσεν εἰς αὐτάς νὰ φονευθῶσιν
 ἀφ' ἑαυτῶν. ὅθεν ἡ Μονίμη μία τῶν γυναικῶν αὐτῆ
 ἐδοκίμασε νὰ πνιγῇ, καὶ μὴ δυναμένη, ἀνοιξε τὸ σί-
 στος εἰς τὸ ξίφος τῶν δορυφόρων. μετὰ ταῦτα δὲ
 πέμπεται ἐκ τῆς Ῥώμης ὁ Γλαυρίων εἰς τόπον Λε-
 κύλλου, καὶ ἐνταῦθα εὔρε καιρὸν ὁ Μιθριδάτης νὰ ἀνα-
 λάβῃ ὅλον σχεδὸν τὸ βασίλειον. μετὰ τῆτο αὐτὸς
 ἔρχεται ἐναντίον τε ὁ Πομπήιος, καὶ συγκροτήσας
 μάχην ἐν τῷ Εἰφράτῃ ποταμῷ κατὰ τὸ 65 ἔτος
 πρὸ τῆ σωτηρίας, τὸν ἐνίκησεν, ἔνθα ὁ Μιθριδάτης
 περικυκλωθεὶς, διέσχισε τὴν τάξιν τῆ ἐχθρῆ με-
 ὀκτασίαις ἵππεις, καὶ διεσώθη με μόνους τριακοσίαις.
 καταφυγὼν δὲ ἐντεῦθεν εἰς τὸν Τιγράνην, καὶ μὴ
 δεχθεὶς παρ' αὐτῆ, διέβη εἰς Σκύθας. ἔνθα εἰρῶν
 δεξιῶσιν Φιλικὴν καὶ Φιλάνδρωπον, ἄρχισε νὰ σχη-
 ματίσῃ ἐκ νέου σκοπὸς ἐκδικήσεως, καὶ νὰ ζητήσῃ βοή-
 θειαν παρ' αὐτῶν, μετὰ τὴν ὁποίαν νὰ ἐκστρατεύσῃ
 διὰ ξηρᾶς κατὰ τῆς Ἰταλίας εἰς τὸ κέντρον αὐτὸ δη-
 λαδὴ τῶν Ῥωμαίων. ἀλλ' ἀπροθύμων ὄντων τῶν
 στρατιωτῶν τε εἰς τῆτον τὸν νέον καὶ ἐπικίνδυνον ἀγῶ-
 να, ἔμεινεν ἄπρακτος. καὶ σείλας πρέσβεις εἰς τὸν
 Πομπήιον, ἐζήτησε παρ' αὐτῆ τὴν εἰρήνην. ὁ δὲ Πομ-
 πήιος ἐφιλοτιμεῖτο νὰ ἔλθῃ αὐτὸς ὁ Μιθριδάτης

προσωπικῶς, καὶ διὰ τὸτο οἱ πρέσβεις ἔμειναν ἀπρακτοί. ἐντεῦθεν λοιπὸν ἀπελπιθεὶς πανταχόθεν, ἀπεφάσισε νὰ ἀποθάνῃ μὲ τὰ ὅπλα εἰς χεῖρας· τὸ ὑπήκουον ὅμως αὐτῷ φιλόζωοι μᾶλλον, ἢ φιλόδοξοι ὄντες, ἐκήρυξαν Βασιλέα τὸν υἱὸν αὐτῷ φάρνακον. καὶ ἔτω λοιπὸν ὁ δυσυχὴς ἔτος πατὴρ ζητεῖ τὴν ἀδειαν παρὰ τῷ υἱῷ τε καὶ Βασιλέως νὰ ἐξέλθῃ ἐκεῖθεν νὰ ζήσῃ τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς ἔξω τῷ Βασιλεῖ, τὸ ὅποιον αὐτὸς ἀφῆρπασεν ἀπ' αὐτῷ. ὁ δὲ υἱὸς ὅμως ἐπιλαθόμενος τῆς φύσεως, τὸν ἀπεκρίθη πικρῶς μὲ τὰς λέξεις αὐτάς, μενέτω ἐνταῦθα. ὁ δὲ Μισριδάτης ἀγανακτήσας, ἐκαταράσθη αὐτὸν οὕτως, εἶδε τοιαῦτα ἀκούσας, οἷα λέγεις κατὰ πατέρας. ἐντεῦθεν ἔρχεται εἰς τὴν βασιλίσσαν, καὶ τὴν ἔκαμε νὰ ποτιθῇ τὸ φαρμάκι, τὸ ὅποιον ἔπιε καὶ αὐτὸς ἐν ταύτῳ. ἡ συχνὴ ὅμως χρῆσις τῶν ἀντιδότων, καὶ μάλιστα ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἔχει τὸ ὄνομά τε, ἐκώλυσε τῷ θανάτῳ τὸ ἀποτελέσμα. ὅθεν κτυπᾶται μόνος τε μὲ τὸ ξίφος, πλὴν μὲ μίαν ἀτολμον χεῖρα, ἡ ὁποία ἐκινεῖτο μετὰ συστολῆς, κωλυομένη ὑπὸ τῆς φύσεως· ἀλλ' ἀξιωματικὸς τις παρ' αὐτῶν, καὶ παρακαλούμενος ἔδωκε τέλος τῆς ταλαιπώρου ζωῆς τε κατὰ τὸ 64 ἔτος πρὸ τῷ σωτηρίῳ. ἔτος λοιπὸν ὁ δυσυχὴς Βασιλεὺς εἶχε μὲν τὴν ὁμότητα τῷ Ἀννίβα, ἀλλ' εἶχεν ἐπίσης ἐκ ὀλίγον καὶ ἐκ τῶν ἀρετῶν ἐκεῖνε, κύριος ὢν μεγάλης ἐκτάσεως, κυριευμένος ἀπὸ μίαν φιλοτιμίαν ἀπεριόριστον, ἀνδρείος εἰς ἄκρον, εὐφυὴς εἰς τὰς πράξεις, ἔμπειρος εἰς τὰς τάξεις, δραστήριος εἰς τὰς ἀποφάσεις. καὶ ἂν δὲν

εἶχεν ἐναντίους ἀντιστρατήγους Σύλλαν, Ληκέλλιον, καὶ Πομπήϊον, ἥθελε φέρῃ μεγαλώτατον φόβον εἰς τὰς Ῥωμαίους. ὁ δὲ Πόλεμος ἔτος διήρκεσε τὸ μὲν πρῶτον εἴκοσιν ἔτη, τὸ δὲ δεύτερον ἑνδεκα· μεταξὺ δὲ τῶ πολέμου τὸ βιβλίον δὲν ἔλειπεν ἀπὸ τὰς χειρὰς αὐτοῦ, καὶ ἐν καιρῷ εἰρήνης ἐβοήθει τὰς ἐπισήμας. ὅμως αὐτὸς ποτὲ σχεδὸν δὲν ἐξήσεν ἡσυχας.

Λικίνιος Κράσσος (Πέβλιος) λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ γένους τῶν Κράσσων, ἐξ ὧν ἔγιναν πολλοὶ Ὑπάτοι κατὰ καιροὺς, ἀνέβη εἰς τὸ ἀξίωμα τὸ ὑψηλότεον τῆ Ποντίφικος κατὰ τὸ 131 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας. ἔπειτα δὲ παραιτηθεὶς ἀπὸ αὐτοῦ, τὸ ὅποσον ἕτερός τις πρὸ αὐτοῦ δὲν ἔκαμε πώποτε, ἔλαβε τὴν στρατηγίαν, καὶ διέβη εἰς τὴν Ἀσίαν μετὰ τῆς στρατιᾶς κατὰ τῆ Ἀρριονίκου. νικηθεὶς ὅμως εἰς μίαν μεγάλην μάχην, ἐλήφθη αἰχμάλωτος ὑπὸ τῶν Θρακῶν, οἱ τινες ἦσαν μισοφόροι τῆ Ἀρριονίκου. εἴτα παροξύνας εἰς ὀργὴν τὸν ἄγοντα στρατιώτην, ἐφονεύθη παρ' αὐτῇ μὲ τὸ ξίφος, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐτάφη εἰς Σμύρνην.

Κύντος Μένιος Σκαιβόλας ἀναβὰς εἰς τὸ ἀξίωμα τῆς ὑπατείας κατὰ τὸ 117 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας, ἐνίκησε τὰς Δαλμάτας, καὶ ἐθριάμβευσε κατ' αὐτῶν μετὰ τῆ συνυπάτε Καικιλίου Μετέλλου. ἔδειξε δὲ καὶ ἄλλα μεγάλα κατορθώματα ὑπὲρ τῆ κοινῆς κατὰ τῶν Μάρσων. ἦτον δὲ καὶ νομικὸς θαυμαστὸς, ὅσον καὶ στρατιωτικὸς, καὶ μάρτυς ὁ Κικέρων εἰς τῆτο, ὅς τις μαθὼν τὰ δίκαια παρ' αὐτοῦ, ὁμιλεῖ ἐπαινετικῶς περὶ αὐτοῦ πολλαχῇ.

Κύτος Καϊνίλιος Μέτελλος ὄρα ἀνωτέρω Κύ-
τος Λύκιος.

Γεγέρθας υἱὸς τῷ Μανασαβάλλε Βασιλέως τῆς
Νημιδίας, γεννηθεὶς μὲ χάρισμα εὐφυίας καὶ καλλε-
στῆ. ὅς τις βλέπων τὴν φιλοτιμίαν αὐτῷ τὴν ἐ-
σειλε μετὰ τινος δυνάμεως εἰς βοήθειαν τῷ Σκιπίω-
νος, ὅς τις ἐπολιόρκει τὸ τότε τὴν Νεμάγκην, σο-
χαζόμενος, ὅτι δὲν θέλει ἐπιστρέψῃ ἀπὸ αὐτῇ τὴν
ἐκστρατείαν. ἠπατήθη ὅμως εἰς τὰς ἐλπίδας τε κα-
θότι ὁ Γεγέρθας, ἀνδρείος καὶ θαρράλσιος ὢν, ἔδει-
ξε τὴν ἀρετὴν τε, καὶ ἀπέφυγε τὸν κίνδυνον. ἐντεῦ-
θεν δὲ ὁ θεὸς αὐτῷ τὸν υἱόστέτησεν εἰς τὴν διαθήκην
τε μετὰ τῶν ἄλλων αὐτῷ δύο παιδῶν Ἀδερβάλλε καὶ
Γεμφάλλε μὲ σκοπὸν νὰ ἀγαπήσῃ τέττα, μεμνημένος
τῷ πατρός τινος τὰς εὐεργεσίας. ἀλλ' ἐξηπατήθη καὶ
εἰς αὐτό. καθότι ὁ ἀχάριστος καὶ προδότης Γεγέρθας
ἐφόνευσεν μὲν τὸν Γεμφάλλον, ἐκῆρυξε δὲ καὶ τὸν
πόλεμον κατὰ τῷ Ἀδερβάλλε, καὶ τὸν ἐβίασεν νὰ ἀ-
ποκλεισθῇ εἰς τὴν Κίρθην τὴν πρωτεύουσαν πόλιν τῷ
θρόνῳ, καὶ ἐντεῦθεν καταπιέσας αὐτὸν μὲ τὴν πείναν, τὸν
ἐνάγκασεν νὰ παραδοθῇ μὲ συμφωνίας, τὰς ὁποίας ὁ
αὐτὸς παραβὰς, τὸν ἐφόνευσεν μὲ τὰς πλέον σκλη-
ροτέρας βασάνων· ὡς τόσον ὁ Ἀδερβέλλης εἶχε κα-
ταφύγη εἰς τὰς Ῥωμαίους, ζητῶν βοήθειαν παρ' αὐ-
τῶν, ὁ χρυσὸς ὅμως τῷ Γεγέρθῃ ἐφραξε τὸ σῶμα
τῆς Γερσίας, καὶ τῶν πεμπομένων στρατηγῶν κατ'
αὐτῷ. καὶ ἐντεῦθεν ἔλεγεν ὁ Γεγέρθας, ὅτι ἡ Ῥώ-
μη ῥῆσα πωλεῖται, εὐρῶσα τὸν ὠνησόμενον. ὁ Καϊνί-

λιος Μέτελλος ὅμως πλέον γενναῖος ὢν, δὲν ἔδε-
 λεάσθη μήτε ἀπὸ τὰς ὑποχέσεις αὐτῷ, μήτε ἀπὸ
 τὰ δῶρα, ἀλλὰ νικήσας αὐτὸν, τὸν ἐβίασε νὰ τρέ-
 ξῃ νὰ εὖρη βοήθειαν ἔξω τῆς ἐπαρχίας τε εἰς τὰς
 Γετούλως καὶ Μαύρους. μετὰ δὲ τὸν Καικίλιον ἐξακο-
 λεθήσαντες τὸν πόλεμον Μάριος καὶ Σύλλας, ὁμοίως
 εὐτύχησαν, καὶ ὁ Βόκχος ὁ Βασιλεὺς τῆς Μαυριτα-
 νίας παρέδωκε τὸν Ἰεγέρθαν, καί τοι πενθερὸς αὐ-
 τῷ ὢν, εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ρωμαίων κατὰ τὸ 106
 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας. καὶ ἐντεῦθεν κομιθεὶς εἰς Ρώ-
 μιν αἰχμάλωτος, προπορευόμενος τῷ ἄρματι εἰς
 τὸν θρίαμβον τῷ Μάρκῳ, ἀπεκλεισθῆ εἰς εἰρηκτὴν,
 ὅπου ἀπέθανεν ἀπὸ πείναν καὶ ἀπὸ νόσον μετὰ ἑξ ἡ-
 μέρας.

Ἀδερβάλης υἱὸς τῷ Μικίφῳ Βασιλέως τῆς Νυ-
 μιδίας νικήσας παρὰ τῷ Ἰεγέρθῳ (ὅρα αὐτόσι ἀνω-
 τέρῳ) ἐζήτησε τὴν βοήθειαν τῶν Ρωμαίων. ἡ δὲ
 Γερουσία διώρισε τὸν Ἀδερβάλην νὰ ἔχῃ τὴν κάτω
 Νυμιδίαν, τὸν δὲ Ἰεγέρθαν νὰ ἐξεσιάζῃ τὴν ἄνω.
 ἀλλ' ἔτος μὴ εὐχαριστῆμενος εἰς τὸ μέρος, πολιορκεῖ
 τὴν πρωτεύουσαν τῷ Ἀδερβάλῃ Κίρθην, καὶ λαβὼν
 αὐτήν, τὸν ἐφόνευσε κατὰ τὸ 113 ἔτος πρὸ τοῦ σω-
 τηρίου.

Μικίφας Βασιλεὺς τῶν Νυμιδῶν ἐν Ἀφρικῇ
 υἱὸς ἦν τῷ Μασινίσσῃ (ὅρα αὐτόσι) ὅς τις τὸν ἐπρο-
 τίμησεν ἀπὸ τῆς δύο ἐτέρας υἱέσ τε τὸν Μανασδρα-
 βάλην καὶ τὸν Γελάσσαν. ὁ δὲ Μανασδραβάλης εἶ-
 χεν υἱὸν τὸν Ἰεγέρθαν, τὸν ὅποιον ὁ Σεῖος τε Μι-
 κίφας ἐξεῖλεν εἰς τὴν Ἰσπανίαν εἰς βοήθειαν τῶν

Ρωμαίων. ὁ Μικίφας δὲ ἀποθανὼν κατὰ τὸ 120 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας, ἀφῆκε δύο υἱὸς Ἀδερβάλην, καὶ Ἰεμφάλην, τὰς ὁποίας φονεύσας ὁ Ἰνγέρθας, ἔλαβε τὸ βασιλεῖον μόνος τῆς Νημιδίας. ὅρα τὰ ἀνωτέρω.

Μάριος (Γάιος) περίφημος στρατηγὸς τῶν Ρωμαίων ἐσχίζη ἐπτάκις Ὑ΄πατος γεννηθεὶς ἐξ οἴκου ταπεινοῦ εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Ἀρπίνης, καταγινόμενος ἐν τῇ νεότητι τοῦ εἰς τὴν γεωργικὴν τέχνην. ἔπειτα δὲ λαβὼν τὰ ὄπλα, ἐσπούδασεν ἐντεῦθεν νὰ τιμήσῃ τὸ γένος τε διὰ τῆς ἀρετῆς, τὴν ὁποίαν ἔδειξε πρῶτον στρατεύμενος ὑπὸ τὸν Σκιπίωνα τὸν Ἀφρικανόν. ὅς τις ἰδὼν τὴν πολεμικὴν αὐτῆ ἀρετὴν καὶ ἀνδρίαν, τὸν προβίβασεν εἰς τὰς πρώτας ἀξίας τῆς Ρώμης. ἐντεῦθεν γενόμενος Ὑ΄πατος, διέβη εἰς τὴν Ἀφρικὴν κατὰ τὸ 107 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας, ἐνίκησε τὸν Ἰνγέρθαν τὸν Βασιλέα τῆς Νημιδίας, καὶ τὸν Βόρχον τὸν Βασιλέα τῆς Μαυριτανίας. μετὰ δὲ ταῦτα ἐξήλθον εἰς τὴν Προβέγκην κατὰ τῶν Τευτῶνων καὶ Ἀμβρων, ἔνθα λέγουσι νὰ ἐφόνευσεν εἰς δύο μάχας διακοσίας χιλιάδας ἐχθρῶν, καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδας ἔλαβεν αἰχμαλώτους. εἰς δὲ μνήμην τέτων ἐσκόπων ὁ νικητὴς μίαν πυραμίδα· τῆς ὁποίας τὰ θεμέλια φαίνονται ἔτι εἰς τὴν μεγάλην ὁδὸν τῆ Ἀἴξ καὶ τῆ ἀγίας Μαξιμίμης. αἱ δὲ γυναῖκες τῶν Τευτῶνων βλέπυσαι, ὅτι ἔμειναν χωρὶς ὑπερασπιστῶν, ἐξείλαν εἰς τὸν Μάριον παρακαλῆσαι νὰ διατηρήσῃ τὴν τιμὴν των καὶ τὴν ἐλευθερίαν των. τῷ δὲ Μάρῳ βαρβαρικῶς καὶ ὡμῶς ἀποστραφέντος τὸ αἴτημα, ἀπέλ-

πιωθεῖσαι ἐκεῖναι, ἐφονεύθησαν ἀφ' ἐαυτῶν καὶ αὐταὶ καὶ τὰ
 παῖδιά, διὰ νὰ προφθάσωσι τὴν φύλαξιν τῆς τιμῆς
 των. ὅθεν ὅταν εἰσῆλθεν ἐκεῖσε ὁ Μάριος, εὗρεκε
 μόνον σωρὸς σωμάτων νεκρῶν. τὸ δὲ ἐπόμενον ἔτος
 108 πρὸ τῆ σωτηρίας κατεπολέμησεν αὐτὸς τὰς Κίμ-
 βρες, φονεύσας ἐξ αὐτῶν, ὡς λέγουσιν, ἑκατὸν
 χιλιάδας, καὶ ἐξήκοντα χιλιάδας λαβὼν αἰχμαλώ-
 τας. εἰς δὲ τὴν ἕκτῃ ὑπατείᾳ κατὰ τὸ 100 ἔτος
 πρὸ τῆ σωτηρίας εἶχε τὸν Σύλλαν ἀντίζηλον καὶ ἐχ-
 θρὸν ἐνταύτῳ· ἐλθὼν δὲ ὁ Σύλλας κατ' αὐτὸν εἰς
 τὴν Ρώμην μετὰ δυνάμεως, τὸν ἐβίασε νὰ κρυφθῇ
 εἰς τὰ ἔλη τῆς Μιντέρνης ἐν τῇ Καμπανίᾳ. ἐνθα
 στρατιώτης τις διὰ νὰ λάβῃ τὸ ὑποχρεθὲν βραβεῖον
 παρὰ τῷ Σύλλῃ, ἔρχεται νὰ κόψῃ τὴν κεφαλὴν τε,
 ἀλλὰ τὸ ἄγριον εἶδος τῷ Μαρίῳ τὸν ἐβίασεν εἰς φό-
 βον, ὥστε ἔπεσον τὰ ὅπλα ἀπὸ τὰς χεῖρας τε. ἐν-
 τεῦθεν λοιπὸν οἱ Μιντερνήνοι ἰδόντες τὸ παράδοξον,
 ἔδωσαν εἰς αὐτὸν ἐν πλοῖον μικρὸν νὰ περάσῃ εἰς τὴν
 Ἀφρικὴν, καὶ ἐκεῖ εὔρε τὸν υἱὸν τε περὶ τὴν ποτὲ
 ἔσαν Καρχηδόνᾳ, ἐνθα εὔρεν ὀλίγην παρηγορίαν εἰς
 τὰ ἐρείπεια μιᾶς πόλεως εὐτυχὲς ποτὲ ἔσης, τό-
 τε δὲ ἀπολαβέσης τὰ ἀρισερὰ συμβάντα τῆς τύχης,
 καθὼς καὶ αὐτός. ἀλλ' εὐθὺς ἄλλος φόβος διάδοχος
 τὸν ταραττει. ἐπειδὴ ὁ ἑπαρχος τῆς Οὐτίκας (Uti-
 que) δελεασθεὶς χρήμασι παρὰ τῷ Σύλλῃ, ἀπεφά-
 σισε νὰ τὸν φονεύσῃ. ὁ δὲ Μάριος ἀφ' ἧ ἀπέφυγε
 τὰς πολλὰς τέττας κινδύνους, ἐπροσκαλέσθη αὐτὸς εἰς
 τὴν Ρώμην παρὰ τῷ Κορνηλίῳ Κίννᾳ. ὅς τις σεσηθὲς
 παρὰ τῆς Γερυσίας τὴν ὑπατείαν, ἠθέλησε νὰ ἐπι-

Φέρη ἐκδίκητιν, κινῶν τὰς λεγεῶνας εἰς ἀποσάσιν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆ Μαρίε. ἐντεῦθεν λοιπὸν πολιορκεῖται ἡ Ρώμη, καὶ βιάζεται νὰ ἀνοίξη τὰς πύλας εἰς τὸν δυνατώτερον· εἰσελθὼν δὲ ὁ Κίννας ὡς θριαμβευτὴς, ἀνέγνωσε τὸ ψήφισμα τῆς κατ'οὐδὲν τῆ Μαρίε. καὶ ἐντεῦθεν ἄρχισε νὰ τρέχῃ τὸ ἐμφύλιον αἷμα ποταμιδὸν περὶ τὸν ἐκδικητικώτατον αὐτὸν νικητὴν, καθότι ἐφόνευον πάντας, ὅσοι ἤρχοντο πρὸς χαιρετισμόν τε, ἀπὸ συνδήματος. καὶ ἐντεῦθεν ἡ ὠμότης καὶ βαρβαρότης τέτε τῆ γέροντος διέφθειρε τὰς πλέον λαμπρὰς Σενάτωρας, ἤρπασαν δὲ ἅμα καὶ τὰς περιουσίας αὐτῶν. οἱ δὲ δορυφόροι τῆ Μαρίε, ἐκλελεγμένοι οἱ πλέον σκληροὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰταλίᾳ, ἐφθασαν εἰς τοιαύτας ὑπερβολὰς τῆς ὠμότητος, ὥστε ἐσπευδον νὰ ἐξολοθρεύσωσι τὴν εὐγένειαν ῥιζιδόν, ἐπιπίπτοντες διὰ νυκτὸς εἰς αὐτὰς, καὶ φονεύοντες χωρὶς οἴκτον. μετὰ δὲ τῆτο γίνεται ὁ Κίννας Ὑπάτος μετὰ τῆ Μαρίε τὸ ἐπόμενον ἔτος. καὶ αὕτη ἦτον ἡ ἐβδόμη ὑπατεία τῆ Μαρίε, τὴν ὁποίαν δὲν ἐπρόφθασε νὰ χαρῇ περαιτέρω τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν. καθότι νοσήσας ἀπὸ πολυποσίαν, ἀπέθανε κατὰ τὸ 86 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας. ἔτος λοιπὸν ὁ Μάριος ἀνατραφεὶς μεταξὺ ἀγροίκων καὶ γεωργῶν, ἐφύλαττεν αἰετὶν τινὰ χαρακτῆρα θηριώδη καὶ ἄγριον, ἔχων εἶδος σαρβάρων, καὶ φωνὴν τραχεῖαν καὶ βρυχεῖαν, βλέμμα θηριώδες καὶ τρομερόν. εἰς δὲ τὰς πολέμους ἐσάθη μέγας καὶ ἀναγκαῖος ὡς τοιοῦτος εἰς τὴν πατρίδα, ἐν ᾧ ἐπαπειλεῖτο ἀπὸ τὰς ἐπιδρομὰς τοσούτων βαρβάρων ἐν τῇ Ἰταλίᾳ. ἀφ' ἧς ὁμως δὲν ἐσάλη κατὰ

τῶν Κίμβρων καὶ τῶν Τευτόνων, ἔμεινε πάντοτε ἰδιώτης, πάντοτε ὅμως σκληρὸς, καὶ πληγὴ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ πατρίδος, ἔχων τὸ αὐστηρὸν καὶ σκληρῶν ἐκ τῆς ἀγροίκου ἀνατροφῆς, τὸ δὲ ἐπίπονον καὶ ἀνάργυρον ἐκ τῆς ἐπιθυμίας τῆς ἐξουσίας. ὥς αἱ ἀρεταὶ αὐτῷ προσκηκόντως νομίζονται, ὅτι ἔλαβον τὴν ἀρχήν των ἐκ τῶν ἐλαττωμάτων αὐτῷ.

Μάριος δὲ ὁ υἱὸς αὐτῷ τῷ εἰρημένῳ εἶχε τὴν αὐτὸν σκληρὸν καὶ ὠμὸν χαρακτῆρα τῷ ἰδίῳ πατρός. ὅς τις ἀφ' ἧς ἤρπασε τὴν ὑπατείαν εἰς τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας κατὰ τὸ 82 ἔτος πρὸ τῷ σωτηρίῳ, ἐπολιόρκισε τὴν Γερουσίαν, ἣτις ἐναντιῆτο εἰς τὰ κηκὰ τε ἐπιχειρήματα, καὶ διέφθειρε πάντας, ὅσους ἐνόμιζεν ἐναντίους τε. νικηθεὶς δὲ μετὰ ταῦτα παρὰ τῷ Σύλλῳ, κατέφυγεν εἰς τὴν Πραίνεσον, ἐνθα ἐξ ἀπελπισίας καὶ ἐφρονευσθῇ.

Κύντος Λετιάτιος Κατέλος Ὑπάτος τῶν Ῥωμαίων κατὰ τὸ 102 ἔτος πρὸ τῷ σωτηρίῳ, ἐνίκησε τὰς Κίμβρας ἐκ συμφώνου μετὰ τῷ Μάρκῳ τῷ συνυπάτε. (ὄρα ἀνωτέρω Μάριος) μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῷ Σύλλῳ ὁ Κατέλος ἤθελε νὰ βασιάξῃ τὰς λεγεῶνας εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν ὁ Δικτάτωρ τὰς εἶχε δώσει, ὁ δὲ Λέπιδος ἐξ ἐναντίας ἔλεγε νὰ δοθῇ ὀπίσω εἰς τὰς πρώτας κυρίως αὐτῆς. ἐντεῦθεν λοιπὸν γενομένης φιλονεικίας, καὶ ὁ Κατέλος ἰσχυρογνωμῶν ἐν σάσει πολιτικῇ, διήγειρε πολλὰς εἰς ἔχθραν, καὶ ἔτις ἐχάθη δυστυχῶς εἰς ἐμφύλιον πόλεμον.

Καίσαρ (Γάιος Ιούλιος Καίσαρ) γεννηθεὶς εἰς
 Ρώμην κατὰ τὸ 98 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου ἐκ γένους
 λαμπροῦ, ἔννοιξε τὸν ὁρόμον εἰς τὸ νὰ φθάσῃ εἰς τὰ
 μέγιστα ἀξιώματα μὲ τὴν ἀρετὴν τῆς εὐγλωττίας
 καὶ τῆς ἐμπειρίας τῶν ὅπλων. ὁ Τύραννος Σύλλας
 προνοήσας αὐτὴ τὴν δραστήριον φύσιν εἰς τὰς ἐπιχει-
 ρήσεις, ὅτι θέλει περάσῃ τὸν Μάριον, ἤθελε νὰ
 τὸν φονεύσῃ, κωλυθεὶς ὅμως ὑπὸ τῶν φίλων τε,
 ἐχάρισε τὴν ζωὴν τε, εἰπὼν ταῦτα, ἔτος ὃ ἀνὴρ κα-
 ταλύσει τὴν δημοκρατίαν. ὃ δὲ Κάτων, ὅς τις τῶν
 ἐγνώριζε πολλὰ καλὰ, εἶπεν ἔτω περὶ αὐτοῦ. οὗτος
 καταγίνεται μετὰ σπουδῆς καὶ μελέτης προσεκτικῆς κα-
 ταλύσαι τὴν δημοκρατίαν. ὁ Καίσαρ λοιπὸν νέος ἔτι
 ὢν ἐπλευσεν εἰς τὴν Ρόδον νὰ διδαχθῇ τὴν Ῥητορι-
 κὴν παρὰ τοῦ Ἀπολλωνίου, ὑπέπεσεν ὅμως ἐν τῷ
 πλῶ εἰς λησάς, οἵτινες ἐζήτην παρ' αὐτοῦ εἰκο-
 σὶ τάλαντα λύτρον, αὐτὸς δὲ ἀνέσας ταῦτα ἀρ-
 χισε νὰ γελάῃ περὶ αὐτῶν, ὡς ἀγνοούντων, ὁποῖον
 ἄνδρα ἔχουσιν εἰς τὰς χεῖρας των, καὶ ἐντεῦθεν ἀπὸ
 τῶν εἰκοσι ζητηθέντων, ὑπεσχέθη αὐτοῖς πενήκον-
 τα τάλαντα. ἔμεινεν ὡς τόσων τριάκοντα ἡμέρας ὑπ'
 αὐτοῖς, ἀτάραχος εἰς τὴν τύχην, καταφρονῶν ἐ-
 κείνης τοσούτου, ὥστε ὅταν ἐμελλε νὰ κοιμηθῇ, τὸς
 ἐπρόσαζε νὰ μὴ κάμνῃ φόρυβον, καὶ τέλος πάντων
 τὸς ἀπειλῶσε νὰ τὸς σαυράσῃ· τὸ ὁποῖον ἐξέλα-
 βον οἱ λησάι ὡς ἀνόητον κάυχησιν τῆς νεότητος.
 τέως δ' ἔν ἀναλαβὼν τὴν ἐλευθερίαν, ἐτοιμάζει ὁ-
 λίγα μικρὰ πλοιάρια ἐκ τοῦ παραχρῆμα, καὶ ἐπιπί-
 πτει εἰς τὰς λησὰς ἐξαπίνης, ἐν ᾧ ἦσαν ἀνύποπτοι

ἐπὶ τῆς ἀγκύρας, καὶ συλλαβὼν αὐτὲς, ἐπλήρωσε τὴν ὑπόχεσιν, κρεμάσας ἐν τῷ εαυρῷ. ἔδειξε δὲ τὴν ἀνδρίαν, πρῶτον εἰς τὴν Ἀσίαν ὑπὸ τὸν Θέρμον, τὸν ἑπαρχον, ὅστις τὸν ἔσειλε πρὸς τὸν Νικομήδην τὸν Βασιλέα τῆς Βιθυνίας, εἰς τὸν ὁποῖον, ὡς λέγουσιν, ἐδόθη εἰς ἀσωτείας. ἐπανελθὼν δὲ εἰς Ρώμην ἔδειξε τὴν εὐγλωττίαν κατὰ τὸ Δολαβέλλου, ἐπεὶ ἡ ἐκατηγορεῖτο, ὅτι ἐσφετέρισεν ἐκ τῶν δημοσίων χρημάτων. ἀξάνων δὲ κατ' ὀλίγον ἐν ὑπολήψει, ἔλαβε πρῶτον τὸ ἀξίωμα τῆς χιλιαρχίας, ἔπειτα δὲ τὸ θησαυροφύλακος, καὶ τρίτον τὸ Αἰδολικίς, καὶ ἐκ τούτου τὸ μεγίστη Ποντίφικος, καὶ μετὰ τούτου τὸ ἑπάρχου εἰς τὴν Ἰσπανίαν. ἔνθα ἐλθὼν εἰς Κάδιζ, καὶ ἰδὼν ἀνδριάντα τοῦ Ἀλεξάνδρου, εἶπε περιρρέόμενος ἀπὸ δάκρυα, ἐν τῇ ἐμῇ ἡλικίᾳ νῦν πάσης γῆς ἐκράτησεν ἥτος, ἐμοὶ δ' ἐδὲν ἔτι πέπρακται εἰς μνήμην ἀνθρώποις! αὕτη λοιπὸν ἡ ἐπιθυμία τῆς δόξης ἡνωμένη μὲ τὰς ἀρετάς τε, καὶ βοηθεμένη ἀπὸ τὴν τύχην, τὸν ἔφερε κατ' ὀλίγον εἰς τὸ μοναρχεῖν. λέγουσι δὲ νὰ εἶπεν, ὅτι εὐχαρισεῖτο νὰ εἶναι πρῶτος εἰς ἓν χωρίον μικρὸν μᾶλλον, ἢ δεύτερος εἰς τὴν Ρώμην. ἐπανελθὼν δὲ εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐζήτησε θρίαμβον καὶ τὴν ὑπατείαν, τὴν ὁποίαν ἔλαβε κατὰ τὸ 59 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου μετὰ τοῦ Βιβέλλου, τὸν ὁποῖον ἐβίασε νὰ παραιτηθῇ εὐθὺς αὐτὸ τὸ ἀξίωμα· καὶ ἔτις ὁ Φιλόδοξος Καίσαρ εἶχε μόνος τὴν διοίκησιν μιᾶς δημοκρατίας, ἣτις ἔδιδε νόμους σχεδὸν εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην. οἱ δὲ εὐφυνεῖς Ρωμαῖοι ἀντὶ νὰ ταραχθῶσιν εἰς τὸ γεινόμενον, ἀσειζαν-

το, ἔς ἀντὶ νὰ γράψωσι τὸ ἔτος εἰς τὰ γράμματα
των ἔτους, ἐπὶ τῆς ὑπατείας Καίσαρος καὶ Βιβύλου,
αὐτοὶ ἔγραφον, ἐπὶ τῆς ὑπατείας Γελίου καὶ Καίσαρος.
Περιήρχετο δὲ ἐντ' αὐτῷ καὶ ἐν δίσιχον τοιῦτον

„Non Bibulo quicquam nuper, sed Cai-
sare factum est;

„Nam Bibulo fieri consule nil me-
mini.”

αὐτὸς ἐνώθη μετὰ Πομπηίου καὶ Κράσσου μεθ' ὅρκου καὶ
ἀποκατέστησε τὸ λεγόμενον Τριάνδρον. ὁ δὲ Κάτω
ἰδὼν τὸ τραῦμα αὐτὸ τῆς πολιτείας, μὴ δυνάμενος
δὲ νὰ τὸ ἰατρεύσῃ, ἐφώναξεν ἔτους, ἡμεῖς ἔχομεν δε-
σπότης, ἡ δημοκρατία ἐξέπνευσεν. πατορθώσαντος δὲ
τῆτο τῷ Καίσαρος, ἐκλιναν πάντα εἰς τὴν θέλησίν
του, καὶ εἰς τὴν βίαν, ἔξω μόνον ὁ Κάτω. ἐντεῦθεν
δὲ εἴλκυσε τὴν εὐνοίαν τῶν εὐγενῶν τῶν λεγομένων
Ἰππέων μετὰ τὴν δόσιν μέρος τῶν φόρων, ὡσαύ-
τως δὲ ἐκέρδησε καὶ τῶν ξένων τὴν εὐνοίαν, κηρύξας
αὐτὸς φίλος καὶ συμμάχος Ρωμαίων. ἔπειτα ἀπε-
μάκρυνεν ἐκ τῆς πόλεως τὸν Κικέρωνα καὶ τὸν Κά-
τωνα τὰς δύο μόνους ὑπερασπιστὰς τῆς ἐλευθερίας.
γενομένων δὲ Ὑπάτων τὸ ἐπόμενον ἔτος τῶν φί-
λωντε, ἔλαβεν αὐτὸς νὰ γένῃ ἑπαρχος εἰς τὰς
Γάλλους, πρὸς τὰς ὁποῖας ὑπάγων, ἐσχηματίζεν αἰ-
τὲς μεγάλας σκοπές, νὰ ὑποτάξῃ δηλονότι πρῶτον
αὐτὸς, καὶ ἐντεῦθεν νὰ ἐπιστρέψῃ τὰ ὅπλα κατὰ τῆς
δημοκρατίας, ὥστε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Ρώμην δε-
σποτικῶς μετὰ ὅπλα εἰς χεῖρας. ἀρχισε λοιπὸν

πρῶτον ἀπὸ τῆς Εἰλβετίας, τῆς ὁποῖας νικήσας,
 διέβη κατὰ τῶν Γερμανῶν καὶ Βελγίων. τῶν ὁποίων
 κατακόψας τὴν στρατιάν, ἐκτύπησεν εὐθὺς τῆς Νερ-
 βίου, καὶ σχεδὸν ὑπέταξεν ὅλα τὰ ἔθνη τῶν Γάλλων.
 ἡ δὲ ἐκβασίς τέτων ἐνεδυνάμωσε μᾶλλον τὴν τριαν-
 δρίαν μεταξὺ αὐτῆ καὶ τῆ Κράσσε καὶ τῆ Πομπηίε.
 οἵτινες, χωρὶς νὰ τὸ αἰσθανθῶσιν, ἐγίνοντο τὸ ὄρ-
 θανον τῆς εὐτυχίας τῆ συντροφικῆς, καὶ τῆς ἰδίας
 ἀπωλείας. καθότι εἶχον ἐν ἄρδρον ἐν τοῖς ἄλ-
 λοις τῆς πρὸς ἀλλήλους συμφωνίας νὰ δοθῇ ἡ
 διοίκησις τῶν Γάλλων εἰς τὸν Καίσαρα ἔτι εἰς πεν-
 ταετίαν, μετὴν ἁξίαν τῆ Ἀνδριπύτε. ἐντεῦθεν δὲ νέα
 ἀνδραγαθήματα καὶ νίκαι εἰς τῆς Γάλλους, εἰς τῆς
 Γερμανὸς, καὶ εἰς τὴν μεγάλην Βρετανίαν τὸν ἐκά-
 λυψαν αὐτοῖς μετὰ πείρον δόξαν, καὶ ἀνεκαίνισαν, ἡ
 μᾶλλον εἶπεῖν, ἠύξησαν τὰς ἐλπίδας τε εἰς τὴν δε-
 σποτίαν τῆς Ρώμης. ἐντεῦθεν λοιπὸν ὁ Πομπηίος
 ἄρχισε νὰ μακρύνηται ἀπ' αὐτῆ, καὶ εὐρὺν βοήθειαν
 τῶν συμπολιτῶν τε τὴν εὐνοίαν, ἐξέδωκεν ἕνα ψή-
 φισμα ἐναντίον τῆ Καίσαρος. πρὸς τὸ ὅποιον ἐναντιωθεὶς
 ὁ Ἀντώνιος, δήμαρχος ὢν τὸ τότε, καὶ μηδὲν κατορθώ-
 σας, ἔφυγεν ἐκ τῆς Ρώμης. ἐκτετε λοιπὸν ὁ Καί-
 σαρ, ἔχων ἤδη ἕνα μόνον λεγεῶνα εἰς τὴν Ἰταλίαν,
 ἀρχίζει μετὰ τῆτον νὰ κινῆται κατὰ τῆς Ρώμης μετὰ
 πρόφασιν εὐλογον, ὡς δῆθεν ἀναξιοπαθῶν, νὰ ὑ-
 περασπιδῇ τὸ δίκαιον τῆς πολιτείας, τὸ ὅποιον κα-
 τεπατήθη δῆθεν εἰς τῆ Ἀντωνίου τὸ πρόσωπον. ὤ-
 ρθεν ἐρχεται κρυφίως ὡς πρὸς τὸ Ρεμίνιον, διαπερᾷ

τὸν Ρ'ύβικον, καὶ ἐνταῦθα ἴσταιτο πρὸς ὀλίγον εἰς τὰς ὄχθας τέτε τῷ ποταμῷ. ἐπειδὴ τὸ νῦν διαπεράσῃ τῷτο μὲ ἓνα στρατὸν, ὅς τις ὑπέταξε μὲν τὰς Γάλλους, κατεφόβησε δὲ τὰς Γερμανὺς, καὶ κατεπολέμησε τὰς Βρετανὺς, τῷτο ἐδόκει, ὅτι ἐσήκωνε τὴν σημαίαν τῆς ἀποστασίας· ἐνταῦθα λοιπὸν ἡ τύχη τῆς Ρωμαϊκῆς ἐπικρατείας ἐταλαντεύετο ὡς ἐπὶ τριτάτης μὲ τῇ φιλοδοξίαν τῷ Καίσαρος· καὶ εὐθὺς αὐτῇ ἡ φιλοδοξία λαβῆσα περισσοτέραν ῥοπὴν, ἐπεκράτησε, καὶ καθεύκων εἰς τὸν Καίσαρα τὸ Ρ'ιμίνιον, τὸ Πέσαρον, τὸν Ἀγκῶνα, τὸ Ἀρέκον, τὸ Ὀσίμον, τὸ Ἀσκόλιον καὶ τὰ λοιπὰ. ἐντεῦθεν πολιτευόμενος μετὰ φρονήσεως καὶ μετριοφροσύνης, ἐσεῖλεν εἰς τὴν Ρώμην ποσότητος ἀργυρίου πρὸς διαφθοράν τῶν ἀξιοματικῶν καὶ δυνατῶν· ὅθεν ἐλέγετο ὁ ἀληθὴς λόγος ἐκεῖνος, Καίσαρ τῷ σιδήρῳ τῆς Ρώμης Γάλλων ἐκράτησε, τῷ δὲ χρυσίῳ τῶν Γάλλων Ρώμην ὑπέταξεν. ἐντεῦθεν λοιπὸν ἔχων τὴν εὐνοίαν τῷ στρατῷ, καὶ τῷ Πομπηίῳ μάλιστα διαπεράσαντος εἰς τὴν Ἡπειρον, ἔρχεται εἰς τὴν Ἰταλίαν ὡς νικητὴς καὶ δεσπότης, καὶ ἡ Ρώμη εὐθὺς ἔχασε τὰς αἰσθήσεις τῆς δυνάμεώς της. εἰσελθὼν δὲ ὁ Καίσαρ εἰς αὐτὴν, ζητεῖ νῦν ἔχει τὸν θησαυρόν. ὁ δὲ δήμαρχος Μέτελλος μὲ πατριωτικὸν ἐνθουσιασμὸν ἀντίσταται εἰς τὸ ζήτημα. ἀλλ' ὁ Καίσαρ ὁμιλῶν ἐκ τῷ κρείττονος, τὸν ὑπέληψε θάνατον ἐν τῷ ἅμα, λέγων ἔτι, ἀγνοεῖς, ὡς εἶπες, ὦ νέε, ὡς ῥᾶον μοι ἐστὶ ποιεῖν, ἢ εἰπεῖν. τῷτο λοιπὸν ἀκέσας ὁ Μέτελλος, ἐξετέλεσε μετ' ἄκρας ὑποταγῆς τὰς προσαγὰς τῷ ἰαχυρῷ. ὁ δὲ Πομπηίος

λαβὼν τὴν στρατηγίαν τῆς δημοκρατίας, ἐτραβή-
 θη περὶ τὰς ἐρχατίας τῆς Ἰταλίας μὲ ἓνα στρατὸν
 ὀλίγον ἐξησκημένον· οἱ δὲ ὑποστράτηγοι αὐτῷ ἦσαν
 εἰς διαφορὰς ἐπαρχίας· ὅθεν ὁ Καίσαρ κινούμενος
 κατ' αὐτῶν, ἔλεγεν, ὅτι ὑπάγῃ νὰ κτυπήσῃ ἓνα
 στρατὸν χωρὶς στρατηγόν, καὶ ἐντεῦθεν νὰ ἐπιστρέψῃ
 νὰ κτυπήσῃ τὸν στρατηγὸν χωρὶς στρατιάν· εἰς ὅλας
 ὁμῶς τὰς ἐκστρατείας ἕτος ὁ μέγας ἀνὴρ προσπαθεῖ-
 σε νὰ ἐξαρτήσῃ πάντας ἀφ' ἑαυτοῦ μὲ τὰς εὐεργε-
 σίας μᾶλλον, παρὰ νὰ τὲς ὑποτάξῃ μὲ τῶν ὅπλων
 τὴν δύναμιν· ὅθεν Δομίτιός τις, μὴ δυνάμενος νὰ δια-
 σῶσῃ τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ χωρίον, καὶ ἀπελπιωθείς,
 ἐζήτησε παρὰ τῷ δέσπῃ (ὅς τις ἔτυχε νὰ εἶναι ἰα-
 τρὸς) Φάρμακον, καὶ ἔτω νὰ δώσῃ τέλος τῷ βίῃ· ὁ
 δὲ δῶλος τὸν δίδει ἓνα ἐμετικὸν ἀντὶ τῷ Φαρμάκῳ·
 ἀλλὰ μόλις ἔφθασεν εἰς τὸν σόμαχον, καὶ ὁ Δομίτιος
 ἔμαθε τὴν ἐπιείκειαν, τὴν ὁποίαν ἐμεταχειρίζετο ὁ
 νικητὴς πρὸς τὰς αἰχμαλώτους· καὶ ἐντεῦθεν ἄρχισε
 νὰ μετανοῇ καὶ νὰ κλαίῃ τὴν δυσυχίαντε· ἀλλ' ὁ ἰα-
 τρὸς τὸν ἐπαρηγόρησε παρευθὺς, βεβαιώσας αὐτὸν,
 ὅτι τὸ ποτὸν δὲν εἶναι θανάσιμον, εἰμὴ μόνον πρόξε-
 νον ἀποκαρώματος μέχρι τινὸς· ταῦτα ἀκούσας ὁ Δο-
 μίτιος, ἔδραμε πρὸς τὸν Καίσαρα, καὶ εἰπὼν ταῦτα,
 ἔλαβε τὴν ἐλευθερίαν τε· ὁ δὲ Καίσαρ καταπαύσας
 τὰς εἰσεὶς εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ εἰς τὴν Ρώμην μὲ
 τὴν ἀρετὴν τῆς γλυκύτητος ἅμα καὶ σαφερότητος,
 ἔτρεξεν εὐθὺς πρὸς τὴν Ἰσπανίαν· καὶ πολιορκήσας
 τὴν Μαρσιλλεῖαν κατ' ὁδὸν, ἀφῆκεν εἰς τὸν Τρεβώ-
 νιον αὐτὴν τὴν φροντίδα, αὐτὸς δὲ ἤρχετο εἰς τὴν

Ἰσπανίαν νὰ κτυπήσῃ τὸν Πιστρήιον, Ἀφράνιον, καὶ
 τὸν Βάρρωνά· τὰς στρατηγὰς τῷ Πομπηίῳ· ἐντεῦθεν
 δὲ ἐπανελθὼν εἰς τὴν Ρώμην, καὶ λαβὼν τὸ ἀξίωμα
 τῷ Δικτάτωρος, εἴλκυσε πρὸς ἑαυτὸν τὰς καταλα-
 λήντας, ἔφερεν ὀπίσω τὰς ἐξωρισμένους, ἀποκατέ-
 σθησε τὰς παῖδας αὐτοῖς, ἐξιλέωσε τὰς ἐχθρὰς τε
 μὲ τὴν ἐπιείκειαν, καὶ ἔλαβε τὸ ἀξίωμα τῆς ὑπα-
 τείας διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος· ἐντεῦθεν δὲ καταλι-
 πὼν τὴν Ἰταλίαν, διαπερᾶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ κυ-
 ριεύει ἕλας τὰς πόλεις τῆς Ἠπείρου, καταπολεμή-
 σας τὸν Πομπηίον εἰς διαφόρους μάχας, ἐν τῇ Αἰτω-
 λίᾳ, ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ, ἐν τῇ Μακεδονίᾳ, καὶ ἔσβυ-
 σεν αὐτὸν παντελῶς· ὅθεν ἔλεγε πρὸς τὰς στρατιώτας.
 ἴδετε ὅσον δόξης ἐρῶμεν· τὸ δὲ σράτευμα τῷ Πομ-
 πηίῳ διεφθάρη ὁλόκληρον εἰς τὴν ἐν Φερσάλοις μά-
 χην κατὰ τὸ 48 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας· καὶ ὕδεις
 πλέον ἀμφίβαλλεν, ὅτι αὐτὴ ἡ ἡμέρα, ὑποτάξασα
 τὴν Ρώμην εἰς τὴν δύναμιν τῷ Καίσαρος, δὲν τὸν ἔ-
 καμε καὶ τῆς οἰκουμένης δεσπότην· μαθὼν δὲ ὁ Καίσαρ
 πρὸ τῆς μάχης αὐτῆς, ὅτι οἱ ἵππεῖς τῷ Πομπηίῳ εἶ-
 ναι εὐμορφοί, ἐπρόσβαξε τὰς στρατιώτας νὰ τὰς κτυ-
 πῃν εἰς τὰ πρόσωπα· τότε δὲ γενομένη, ἔτρεψαν
 ἐκεῖνοι τὰ νῶτα διὰ νὰ φυλάξεν τὰ πρόσωπα, ὥς
 ἐπὶ χιλιάδες ἐξ αὐτῶν ἐτράπησαν εἰς φυγὴν ὑπὸ
 ἑξ λόχων τῷ Καίσαρος· καὶ ὕτως ἐκ μὲν τῷ Πομπηίῳ
 ἐφονεύθησαν πεντακαίδεκα χιλιάδες, ἐκ δὲ τῷ Καί-
 σαρὸς μόλις χίλιοι διακόσιοι· μετὰ τούτου δὲ ἡ ἐπιεί-
 κεια καὶ γλυκύτης τῆς νικητῆς εἴλκυσε ἕνα πλῆθος στρα-
 τιωτῶν νὰ ἔλθωσιν ὑποκάτω εἰς τὰς σημαίας τε· ὁ

δὲ Πομπήϊος ἀπελπιθεὶς, κατέφυγεν εἰς τὴν Αἴ-
 γυπτον, ἔνθα ἔγινε θυσιὰ τῆς βαρβαρότητος (ὄρα
 Πομπήϊος.) τὸν ὁποῖον κλαύσας ὁ Καῖσαρ ὡς μέγαν
 ἄνθρωπον, ᾤκοδόμησεν αὐτῷ ἐν μνημεῖον μεγαλο-
 πρεπές· ἐντεῦθεν διαβάς εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἐνίκησε
 τὸν Πτολεμαῖον, καὶ κυριεύσας τὸ Βασιλεῖον, τὸ ἀφῆ-
 κεν εἰς τὴν πολυθρύλλητον Κλεοπάτραν, ἐξ ἧς ἐ-
 γέννησεν υἱὸν ὀνομαζόμενον Καίσαριωνα· ἐκ τέτε δὲ
 περάσας κατὰ τὴν Φαρνάκην τὴν Βασιλέως τὴν Ποντε,
 τὸν ἐνίκησε, καὶ ὁ πόλεμος διήρκησε μίαν μόνην ἡμέ-
 ραν· ὅθεν εἶπεν ὁ Καῖσαρ (veni, vidi, vici.)
 ἦλθον, εἶδον, ἐνίκησα. ἐντεῦθεν δὲ παραχρῆμα διέ-
 βη εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ ἡ ταχύτης ἅμα μετὰ τῆς νι-
 κῆς ἀκκοθεῖσα, ἐξέπληξε τὰς ἀκύντας· ἔλθων δὲ
 εἰς Ρώμην, καὶ παραμείνας μικρὸν, διέβη εὐθὺς εἰς
 τὴν Ἀφρικὴν διὰ τὴν κτυπήσῃ τὸν Γέβαν καὶ τὸν Σκι-
 πίωνα, καὶ ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ τὰς υἱὰς τῆ Πομπηίης· καὶ εὐ-
 θὺς ἐφάνη αὐτῷ εἰς τὴν Ρώμην θριαμβεύων πέντε
 ἡμέρας ἐξῆς κατὰ τῶν Γάλλων, κατὰ τῶν Αἰγυπ-
 τίων, κατὰ τῶν Ποντικῶν, κατὰ τῶν Ἀφρων, κα-
 τὰ τῶν Ἰσπανῶν· καὶ ἐντεῦθεν ἔλαβε τὸ ἀξίωμα τῆ
 Δικτατόρος διὰ βίην, ἡ δὲ δημοκρατία ἐξέπνευσεν
 ἤδη, καὶ ἡ Ρώμη ἔχε τὸν δεσπότην ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆ
 Ἱμπεράτορος· ἡ δὲ Γερμανία ἐψήφισε τὴν Φορέσῃ
 τὴν Φαλακρὰν κεφαλὴν τε μὲν ἕνα σέφανον δάφνης·
 εἰς τοιαύτην λοιπὸν ἀκμὴν ὦν τῆς δόξης, ἠθέληεν ἔτι
 καὶ τὴν αὐξήσῃ, καλλωπίζων τὴν Ρώμην μὲν νέα κτί-
 ρια τόσον ὠφέλιμα, ὅσον καὶ ἡδονικὰ, κατασκευάζων
 ἕνα λιμένα εἰς τὰς ἐκβολὰς τῆ Τιβέρεως ἄξιον καὶ

δέχεται τὰ πλέον μεγαλύτερα πλοῖα, καὶ ἀποξη-
ραίνων τὰ τῶν Ποντίνων (de pontins) ἔλη, ἐξ ὧν
προήρχετο νόσος εἰς ἓν μέρος τῆς Λατίης, καὶ διακόπ-
των τὸν Ἰωσμὲν τῆς Κορίνθου, δὲ καὶ νὰ ἐνώσῃ τὸ Αἰ-
γαῖον μὲ τὸ Ἰόνιον πέλαγος, ἐπιδιορθῶνων τὰς νό-
μας ἐπὶ τὸ βέλτιον, ἐπισυναθροίζων βιβλιοθήκας
εἰς τὸ δημόσιον· αὐτὸς δὲ κατέστησε καὶ τὸ καλινδάρ-
ιον τῶν Ῥωμαίων μεταμορφῶσεν παρὰ τῆς σοφῆς ἀ-
φρονόμου Σωσιγένης, τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἔφερεν ἐκ τῆς
Ἀλεξανδρείας διὰ νὰ κακονίσῃ τὸ ἔτος κατὰ τῆς ἡ-
λίης τὴν κίνησιν· ὅθεν ἔλεγεν ὁ Κικέρων περὶ τούτου,
ὅτι ὁ ἑρᾶνός μετεβλήθη κατὰ τὴν θάλασσαν τῆς Καίσαρος·
ἀλλ' ἔκρεπε νὰ προιδέσῃ ἔτι, ὅτι καὶ ἡγή ὁμοίως·
ταύτας λοιπὸν τὰς εὐεργεσίας βλέποντες οἱ Σενάτω-
ρες, ἡθέλησαν, ὡς λέγουσι, νὰ προσφέρωσιν εἰς αὐ-
τὸν τὸ διάδημα τῆς Βασιλείας ἐπάνω πάσης τῆς ἐπι-
κρατείας, πλὴν τῆς Ἰταλίας· ἀλλ' ὁ Βρῦτος καὶ Κάσ-
σιος φθάσαντες τὸν ἐφόνευσαν ἐν μέσῳ τῆς Γερμ-
σίας κατὰ τὸ 43 ἔτος πρὸ τῆς σωτηρίας ἐν ἡλικίᾳ 56
ἐτῶν· εἶπον δὲ πολλὰ περὶ τῆς τύχης τῆς Καίσαρος, αὐ-
τὸς ὅμως ὁ μέγας καὶ θαυμάσιος ἄνθρωπος εἶχε πολ-
λὰς καὶ μεγάλας ἀρετὰς χωρὶς ἐδενὸς ἐλαττώματος·
καθότι καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων διήσεν ἐλαττωμάτων
ἐπήγαγον ἀρεταί, ὥς ὅποιον εἰρητὸν ἢ δυνατὸν ἢ
ἀδύνατον εἶχεν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν, δύσκολον ἦτον νὰ
μὴ νικῇ καὶ ὅποιον λαὸν ἢ πεπαιδευμένον, ἢ ἀπαι-
δεύτον, δύσκολον ἦτον νὰ μὴ τὸν διοικήσῃ μετ' εὐ-
κολίας, ἔχων πνεῦμα καὶ εὐφυΐαν μεγάλην, εὐγλωτ-
τίαν καθαρὰν καὶ περίτρανον, ἐπίσης ἐπιτηδεῖαν εἰς

τὸν αὐτὸν καιρὸν νὰ κερδήσῃ τὴν εὐνοίαν ἔκ καρδίαν μιᾶς γυναίκος, ἔκ νὰ ἀνάψῃ τὴν ψυχὴν εἰς ἀνδρίαν ἑνὸς στρατιώτου, μίαν δραστηριότητα ἔξοχον εἰς τὸ νὰ γενῶν τὲς πλέον μεγάλας σκοπέστε, μίαν ἐνέργειαν ἀκαταπόνητον εἰς τὸ νὰ τὲς ἐξακολουθῇ εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις, ἔκ μίαν χάριν ὑπέροχον νὰ τὲς φέρῃ εἰς ἔκβασιν, μίαν ἀνδρίαν εἰς τὴν ὁποίαν ὑπετάσσονται πάντα, ἔκ μίαν ἐπιείκειαν εἰς τὴν ὁποίαν αἰχμαλωτίζονται ἔκ τῶν ἐχθρῶν αἱ καρδίαι (ἴδε Κατῆλος.) μαζῶν δὲ τὸν θάνατον τῷ Κάτωτος ἐφώναξεν ἕτως· ὦ Κάτω, θρουνῶ σοι τῆς δόξης! εἶγε καὶ σὺ ἐφθόνησας τῆς ἐμῆς, ἥτις ἂν εἴη, εἶπερ ἦν μοι σὲ σώζειν· μία τοιαύτη γλυκύτης ἐπήγαξε, τόσον ἐκ τῆς πολιτικῆς ἡθικῆς, ὅσον ἔκ τῆ φυσικῆ χαρακτῆρος· βέλομαι γὰρ, ἔρη, πάντας ἐμαυτῇ ἀναρτῆσαι, ἵνα με εἴη ἐπὶ πλέον ἀπολαβεῖν τῶν θριάμβων. εἶχε δὲ ὅτι τὴν μεγίστην τέχνην νὰ κάμῃ ἀνδρώπες ὁμοίεστε, καὶ νὰ ἀποδείξῃ ἡρώας ὅλες τὲς στρατηγῆστε, διδὼς εἰς αὐτὲς αὐτὸς τὸ παράδειγμα εἰς τὴν μάχην τῆς Μένδας ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ, εἰς τὴν ὁποίαν ἰδὼν τὴν στρατιὰν νὰ σρέψῃ τὰ νῶτα, ἐρρίφθη μόνος τε ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν διὰ νὰ ἀποθάνῃ, τὸ ὅποῖον ἔδωκε τὴν νίκην εὐθὺς εἰς αὐτὸν· ἔκ τέλος πάντων ἦτον τοιοῦτος, οἷον κύριον ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ἡ Ρώμη, ἂν ἦτον ἀνάγκη νὰ ἔχῃ· ὅσον δὲ εἰς μάθῃσιν, τὸ βιβλίον δὲν ἔλειπε ποτὲ ἀπὸ τὰς χειράστε ἔκ ἐν μέσῳ τῆ στρατοπέδου, εἶχε δὲ ἀντίζηλον εἰς τὴν εὐγλωττίαν Κικέρωνα τὸν περιφημον· ἐκ δὲ τῶν ἐμμέτρων ἔκ πεζῶν συγγραμμάτων, τὰ ὁποῖα ἄφησεν εἰς Λατίνες σώζονται μό-

νον ὁ Γαλλικὸς καὶ ἐμφύλιος πόλεμος, τὸ ὅποιον μὲ ὅλον ὅτι εἶναι ὡς ἀπομνημονεύματα μόνον, εἶναι ὅμως ἰσορία τελεία, μὲ ὅλον ὅτι δὲν εἶναι πανταχῶς ἀδιάφορος (ὄρα Μέτελλος.)

Πομπήιος ὁ μέγας (Γνέιος Πομπήιος Μάγνος) υἱὸς τῷ Πομπήϊῳ Στράβωνος καὶ τῆς Λεκιλίας ἐκ γενεᾶς λαμπρᾶς γεννηθεὶς κατὰ τὸ 106 πρὸ τῷ τωτηρίῳ σύγχρονος τῷ Κικέρωνι· ἐγυμνάσθη τὴν πολεμικὴν τέχνην ὑπὸ στρατηγόντων πατέρων· ὥς τις ἐσάσθη ὁ ἐμπειρότερος τῷ καιρῷ. Κύντος Πομπήιος ὁ Πάππος αὐτῷ ὁ πρῶτος ἐλθὼν εἰς τὰς τιμὰς καὶ τὰ ὀξώματα τῆς δημοκρατίας, ἐνίκησεν ἀπὸ τῆς Νεμαντίνης, καὶ ἐντεῦθεν ἔκαμεν εἰρήνην ἄτιμον· ὁ δὲ Γνέιος Πομπήιος Στράβων ὁ υἱὸς αὐτῷ εὐδοκίμησε μάλλον, καὶ στρατηγὼν εἰς τὸν ἑταιρικὸν πόλεμον, ἐδριάμβευσε κατὰ τῶν Πικέντων· καὶ ἐντεῦθεν ἐκ τῆς ἰδίας ἀνδρίας καὶ τῷ πρὸς τὸ κοινὸν ζήλῳ ἔλαβε μέγα ὄνομα· ὁ δὲ μέγας Πομπήιος ὁ υἱὸς αὐτῷ, περὶ καὶ ὁ λόγος ἐνταῦθα, εὐρὺν τοιοῦτον πατέρα διδασκαλόν, ἔμαθε τὸ κάλλιστον μάθημα· εἰς τὸ 23 ἔτος τῆς ἡλικίας τε ἔκαμεν ἀφ' ἑαυτοῦ τρεῖς λεγεῶνας, καὶ τὰς ἔφερεν εἰς τὸν Σύλλαν· μετὰ δὲ τρία ἔτη ἐκ τούτου, ἀνέλαβε τὴν Σικελίαν καὶ τὴν Ἀφρικὴν ἀπὸ τῆς ἐξορίσεως· ὁ δὲ Σύλλας φοβηθεὶς τὴν ὑπόληψιν, τὴν ὁποίαν ὁ Πομπήιος, νέος ὢν ἔτι, λαμβάνει ἐπ' αὐτῷ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν στρατιωτῶν ὑπὸ τῆς γλυκύτητος καὶ τῆς πολεμικῆς ἐμπειρίας, τὴν ἐκάλεσεν εἰς τὴν Ρώμην· αὐτὸς δὲ εὐθὺς ὑπήκουσε μὲ ὅλον ὅτι οἱ στρατιῶται ἐπροσπαθῶσαν ἵνα τὸν καταπέσωσι νὰ μὴ

εἰσακυσθεὶς τῷ Σύλλαι τὴν προσαγῆν· ὁ δὲ Σύλλαις τό-
 σον εὐχαριστήθη εἰς τῆτο, ὥς ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν,
 καὶ ἐναγκαλίσας, τὸν ἐχαιρέτησε μετὰ τὸ ἐπώνυμον
 Μέγας· ἐντεῦθεν ὁ Πομπήϊος ζητεῖ τὴν τιμὴν τῷ
 Θριάμβῳ, ἀλλ' ὁ Σύλλαις δι' ἰδίᾳς σκοπῆς ἀντιφέρε-
 ται, λέγων, ὅτι εἶναι πολλὰ νέος εἰς τῆτο, καὶ θέ-
 λει κινήσῃ ἐντεῦθεν ἀπαραιτήτως τὸ μῖσος, ὁ δὲ Πομ-
 πήϊος ἀπεκρίθη, ἰδοὺ ἔν, ὡς ἀνατέλων ὁ ἥλιος θερμό-
 τερος φαίνεται, ἢ δύνων. ὁ δὲ Δικτάτωρ Σύλλαις κατ'
 ἀρχὰς μὲν παρήκυσσε τὸν λόγον, ἀφ' οὗ ὅμως τὸν ἡ-
 κνυσε πολλάκις, ἐκπλαγεὶς πρὸς τὴν αὐθαδέϊαν τῷ
 λέγοντι, ἐφώναξε, Θριαμβεύσάτω ἔν, Θριαμβεύσάτω·
 καὶ ἐντεῦθεν εἶδον τὸ πρῶτον τῷ 81 ἔπει πρὸ τῷ σω-
 τηρίῳ καὶ Θριαμβεύσῃ εἰς τὴν Ρώμην ἕνας ἀπλῆς ἱπ-
 πεύς· πολλοὶ δὲ ἀξιωματικοὶ μὴ ἀπολαβόντες, ὃ ἡλ-
 πιζον παρ' αὐτῷ, ἠθέλησαν καὶ συγχίσωσι τὸν Θριάμ-
 βον· ἀλλ' ὁ Πομπήϊος σαφερὸς ὢν, εἶπεν, αἰετώτε-
 ρόν μοι τῆς δόξης ἐκπεσεῖν, ἢ κολακεῖα φαῖναι δελοῦσθαι·
 ὅθεν ὁ Σεργίλλιος ἀξιωματικὸς ἀνὴρ ἐν Ρώμῃ καὶ ἐν
 ὑπολήφει, ὁ καὶ πρότερον μᾶλλον τῶν ἄλλων ἀνδισά-
 μενος εἰς τὸν Θριάμβον, ἀκέσας ταῦτα, ἐξεφώνησεν·
 ἐμολογῶ συνειδῶς τὸν Πομπήϊον Μέγα, καὶ ἄξιον Θριάμβου
 ἐξαρθήσας δὲ τὸ πλῆθος ἀφ' ἑαυτοῦ, ἔλαβε τὴν
 δύναμιν ἐκ τῆς εὐνοίας παρ' αὐτῷ, καί τοι ἀπὼν, ὅ-
 σην εἶχεν ὁ Σύλλαις μετὰ τῶν ὀπλῶν τὴν δύναμιν· μα-
 θὼν δὲ διὰ γραμμάτων αὐτὴν τὴν εἰδησιν, καὶ συγ-
 χαιρόμενος παρὰ τῶν φίλων παρόντων, αὐτὸς ἐκρέ-
 μασε μικρὸν τὰς ὀφρῦς, ἐξεφώνησε μετὰ ἑνα ὀχῆμα
 λυπηρὸν, ὦ θεοὶ! μέχρι τίνος ἀτελεύτητοι πόνοι! καὶ

ἔραγε μοι βέλτιον ἢ τῶν ἀφανῶν εἶναι; εἴη μοι μεθ' ἡσυχίας τῇ λοιπῇ διαβιῶμαι μετὰ τῶν φιλότιμων· ἔχ' ἔξω ποτὲ τῶν πόνων μου τέλος; εἶδε ἀπέρευγον τὴν φθουρὰν τύχην, ἣ τις μὲ καταδιώκει καὶ ἥτα διάγειν τὸ ἐπίλοιπον τῆς ζωῆς μεθ' ἡσυχίας· μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῇ Σύλλῃ ἐβίασε τὸν Λέπιδον νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν Ρώμην, καὶ ἐκίνησε τὸν πόλεμον ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ κατὰ τῇ Σερτωρίῃ· εὐδοκίμυσας δὲ καὶ ἐντέτω, ἡξιώθη τῇ δευτέρῃ θριαμβεῖ κατὰ τὸ 73 ἔτος πρὸ τῇ σωτηρίῃ, ἀπλῆς ὧν ἔτι ἵπκεις τῶν Ρωμαίων· μετ' ὀλίγον δὲ ἐχειροτονήθη Τ' πατος, καὶ ἐντεῦθεν ἀποκατέστησεν αὐτῷ τὴν δύναμιν τῶν δημάρχων· ἐξήλειψε τὲς πειρατὰς, ἐνίκησε τὸν Τιγράνην, καὶ τὸν Μιθριδάτην, εἰσῆλθε νικῶν εἰς τὴν Μιθρίαν, εἰς τὴν Ἀλβανίαν, καὶ εἰς τὴν Ἰβηρίαν, ὑπέταξε τὲς Κόλχας καὶ Ἀχαΐας καὶ τὲς Γεδυίας, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἰταλίαν μετὰ μείζονος καὶ δυνάμεως καὶ μεγαλειότητος ἀπὸ ὅσον ἡλπιζε καὶ αὐτὸς καὶ οἱ ἄλλοι Ρωμαῖοι· καὶ ἀπολύσας τὰ στρατεύματα εἰς τὰ ἴδια, εἰσῆλθεν ἰδιώτης εἰς τὴν Ρώμην, ὡς εἰς ἀπλῆς συμπολιτῆς· καὶ ἐκ τοιαύτης μετριοφροσύνης μετὰ τῶσαύτας νίκας, ἐκέρδησε τὰς καρδίας ἀπάντων· ἐθριάμβευσε δὲ μετὰ τῶσαύτης μεγαλοπρεπείας ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐξῆς, ἀλλ' αὐτὸς εὐχαρισεῖτο μᾶλλον ὑπὸ τῇ πλήθους κροτέμενος· ἐκ τοιαύτης δόξης λοιπὸν ἐνεφύη ὁ φθόνος καὶ ἡ ζηλοτυπία· καὶ ἐντεῦθεν ἐνώθη μετὰ τῇ Κράσσῃ καὶ Καίσαρος πρὸς ἀποφυγὴν (ὄρα Καίσαρ.) ἔτοι οἱ τρεῖς ἐνωθέντες, ὠρκώθησαν νὰ συμβοηθῶνται ἀλλήλοις, τῆς Γελίας θυγατρὸς τῇ Καίσαρος μά-

λιστα πλεξάσης τῶν σύνδεσμων τέτον, τὴν ὁποίαν ὁ
 Πομπήϊος ἐνυμφεύθη· αὐτοὶ αἱ δύο λοιπὸν μεγάλοι
 ἄνδρες ἐνωθέντες καὶ πολιτικῶς καὶ συγγενικῶς, καὶ ὑ-
 ποσηριζόμενοι ὑπὸ τῆ Κράσσε, ἐσύνησαν τὸ παρὰ
 τῶν Ἱστορικῶν λεγόμενον πρῶτον τριανδρικὸν κατὰ τὸ
 60 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας· καὶ ἐντεῦθεν συνέβη πρώτη
 ἐποχὴ τῆς δημοκρατικῆς καταλύσεως· καὶ ἐκλιναν ὑπὸ
 τὴν ἐξουσίαν τριῶν ἀνδρῶν διαφερόντων καὶ εὐφροῦ καὶ
 ὑπολήψει καὶ πλάτῳ· ὁ δὲ Κάτων ἰδὼν τῆτο, καὶ μὴ
 δυνάμενος νὰ τὸ ἐπανωρθώσῃ, ἐξεφώνησε, ἡμεῖς
 ἔχομεν δεσπότης, ἐξέφυξεν ἡ δημοκρατία· καὶ ὁ Φά-
 βος αὐτῇ εἶχε λόγον· καθότι ὁ Πομπήϊος ἐμεταχει-
 ρίσθη βίαν εὐθὺς διὰ νὰ ἐκλέξωσιν αὐτὸν καὶ τὸν Κράσ-
 σον Ἰπάτους· ἡτέλησαν δὲ νὰ δώσωσι καὶ εἰς τὸν
 Κάτωνα τῇ Πραιτώρει τὸ ἐπάγγελμα, ἀλλ' ὁ Πομ-
 πήϊος προσποιήθη, ὅτι εἶδεν ἕνα σημεῖον εἰς τὸν ἕρα-
 νόν, τὸ ὅποιον κωλύει νὰ λάβῃ αὐτὸς αὐτὸ τὸ ἀξίω-
 μα· ἐντεῦθεν τὸ τριανδρὸν ἔλαβε μίαν δύναμιν σχε-
 δὸν ὁμοίαν μὲ τῶν τυράννων· ὡς τόσον κατ' ἀρχὰς
 διοικῆσαν τὰ πράγματα μὲ τῶν συμπολιτῶν τῶν τὴν
 εὐχαρίστησαν, ἐτριπλασίασαν τῆς δημοκρατίας τὰ εἰ-
 σοδήματα, καὶ ἐξήπλωσαν τῆς ἐπικρατείας τὰ σύνο-
 ρα τόσον, ὥστε ἡ μικρὰ Ἀσία, ἡ ὁποία πρὸ αὐτῶν ἦ-
 τον ἡ ἐλάχιστη ἐπαρχία τῆς Ρώμης, ἔφθασε μετὰ
 τὰς νίκας αὐτῶν, νὰ εἴναι τὸ κέντρον· καὶ μετὰ ταῦ-
 τα ἤλπιζον ἔτι πλείω, ἀλλ' οἱ συμπολίται ἐναντιώ-
 θησαν εἰς τὰ ζητήματά των, καὶ τοῖς προσήρμοσαν μά-
 λιστα ἕκτινος τραγωδίας, τὴν ὁποίαν παρέβαινον τότε,
 τὸν εἶχον αὐτὸν, ἐκ ἰπ' ἄλλῃ Μεγας ἐγένε, ἡ ἐπὶ τῇ

καὶ ἡμῶν. εἰς τὸν λοιπὸν τὸν εἶχον ἐκρότησε τὸ πλῆθος τὰς χεῖρας, καὶ ἐβίβασαν νὰ τὸν ἐπαναλάβεν ἑκατοντάκις· ὡς τόσον ὁ Πομπήιος μὲ τοῦτον ἀνέστη τον πολίτευμα ἤρξανε τὸν ἀντίζηλον Καίσαρα· τὸ ὅποιον συνιδῶν καὶ αὐτὸς τέλος πάντων, ἐπροσπάθεισε νὰ τὸν διαβάλλῃ εἰς τὴν ὑπόληψιν τῆ λαῷ· διοριθεῖς δὲ ἑπαρχος εἰς τὴν Ἰσπανίαν καὶ Ἀφρικὴν, ἠσθάνετο, ὅτι δὲν τὸν συμφέρει νὰ μακρυνθῇ τῆς πατρίδος, εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελε νὰ ὑπερέχῃ τῶν ἄλλων· ὅθεν εὐχαριστήθη νὰ διοικῇ τὰς ἰδίας ἐπαρχίας μετὰ τῶν ὑποστρατῆγων τε, πρᾶγμα ἀσύνηδες μέχρι τότε, ἐν ᾧ ἔτι διέτριβεν εἰς τὴν Ρώμην διὰ νὰ ἐλκύσῃ τῇ πλήθει τὴν εὐνοίαν διὰ τῶν θεάτρων, τὰ ὅποια ἔδωκε μογαλοπρεπέστατα ἐν λόγῳ ἐγκαινιασμῷ ἐνὸς νέου θεάτρου, τὸ ὅποιον αὐτὸς ἐκοδόμησε, καὶ τὸ θεάτρον τῆτο τὸ μέγιστον πάντων ὃν ἐν τῇ Ἰώμῃ, ἐδύνατο νὰ δεχθῇ τεσπάρáκοντα χιλιάδας ἀνθρώπων· καὶ ἐντεῦθεν τὸ πλῆθος δελεασθὲν ἐχειροτόνησεν αὐτὸν μόνον ὕπατον κατὰ τὸ 52 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας· ἡ δὲ τοιαύτη παραδόξος ἐκλογὴ, καὶ τοι ἀπαραδειγματίστος μέχρι τῆδε, ἐπεβεβαιώθη καὶ ὑπὸ τῷ Κάτωτος καὶ τῆς Γερουσίας ὁμοίως· τῆτο ὁμως τὸν ἐψύχρανε πρὸς τὸν Καίσαρα, καθότι δὲν ἦσαν πλέον ἐνωμένοι μὲ τὰς ἰδίας δεσμὲς ὡς τὸ πρότερον· καθότι ἡ Γελία ἀπέθανε, καὶ ὁ Πομπήιος ἐνυμφεύθη τὴν Κορνηλίαν θυγατέρα τῷ Μετέλλῳ Σικιπίωνος, τὸν ὅποιον ἤνωσεν εἰς τὴν ὑπατείαν τε· ὁ δὲ Καίσαρ τρέφων τὸν σκοπὸν νὰ γένη κύριος τῆς Ρώμης, ἤθελεν ἐν ταύτῳ νὰ ἔχῃ τὴν ἐπαρχίαν τῶν Γάλλων, καὶ νὰ λά-

βη καὶ τὴν ὑπατείαν, καὶ ἐντεῦθεν ἡ Γερμανία, πείθον-
 τος τῇ Πομπηίῃ, ἐξέδωκεν ἕνα ψήφισμα νὰ λογίζη-
 ται ὡς πολέμιος, εἰὰν δὲν ἀφήσῃ τὸν στρατὸν εἰς διά-
 σημα τριῶν μηνῶν· τῷ αὐτῷ λοιπὸν ἀρχὴν ἔρχεν ἡ
 ἐχθρὰ τῶν δύο τέτων μεγάλων ἀνδρῶν· ἔκαμε δὲ
 τὸτο ὁ Πομπηίος διὰ νὰ δοκιμάσῃ, πόσον ἔχει ἐξηρ-
 τιμένον ἀφ' ἑαυτοῦ τῶν Ρωμαίων τὸ πλῆθος· ἐπει-
 δὴ ὅταν ἀνέλαβεν ἀπὸ μίαν νόσον ἀπηλκισμένην, ἡ
 Ἰταλία ἐώρασε τὴν ἀνάληψιν τῆς υἱείας τε·
 καὶ ἐκ τοιούτου συμβάντος ἦλθεν εἰς ἀλαζανίαν ὁ μέ-
 γας ἄνθρωπος· ὅθεν εἰπόντος τινὸς, ὅτι ἂν ὁ Καί-
 σαρ ἔλθῃ κατὰ τῆς Ρώμης, ὑδεὶς ἔσαι ὁ ἀνδισάμε-
 νος, ἀπεκρίθη εἰς τὸτο, ὅτι ἔνθα τῆς Ἰταλίας ἂν πα-
 τάξω τὸν πόδα ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκεῖθεν ἐξελεύσονται πολ-
 λοὶ λεγεῶνες· ἔλθόντος λοιπὸν τοῦ Καίσαρος ἐναντίον
 τῆς Ρώμης, ὑδαμὲν τὸν πόδα ἐκτύπησεν, ἀλλὰ λα-
 βὼν τὰς ὑπάτους, καὶ ἀφείς τὴν Ρώμην, κατακλείδῃ
 εἰς τὰς Βρινδάρς, καὶ ἐντεῦθεν διέβη παραπλεύρως ἀντιπέ-
 ρας εἰς τὴν Εὐμάδα· ἐνθα εὐδοκιμήσας, εἰλκυσε
 ὅλα τὰ ἀνατολικά πρὸς τὸ ἴδιον ὄφελος, καὶ ἀποκα-
 τέστησε δύο στρατίας μεγάλας, μίαν τῆς ξηρᾶς, καὶ
 μίαν ναυτικὴν· ὁ δὲ Καίσαρ διώκει αὐτὸν, αὐτὸς δὲ
 ἀπέφυγε προσεκτικῶς νὰ ἔλθῃ μετὰ πάσης τῆς δυ-
 νάμεως νὰ κινδυνεύσῃ ἅπαξ περὶ τῶν ὅλων· ὁ δὲ Καί-
 σαρ μὴ δυνάμενος νὰ τὸν βιάσῃ εἰς τὸτο, τὸν ἐκύ-
 κλωσεν τέλος πάντων· ἀλλ' ὁ Πομπηίος ἐν τῷ μεγί-
 σῳ κινδύνῳ ὢν, κτυπᾷ τὰς τάξεις τοῦ Καίσαρος, καὶ
 τὰς τρέπει εἰς τάσιν φυγὴν, ὥς ἂν ἤρχετο εὐθὺς
 εἰς τὸν Καίσαρος τὸ στρατόπεδον, τὸ κυρίευν ἐξ ὁ-

Λακλήρη χωρὶς τινὸς ἀντιστάσεως· ὅθεν ἔλεγε μετὰ
 ταῦτα ὁ Καῖσαρ, ἡ νίκη ἦτον τῇ ἐχθρῇ, ἂν αὐτὸς
 κέρδαινε τῆς νίκης τὸ ὄφελος· γενομένης δὲ μετ
 ὀλίγον δευτέρας μάχης εἰς τὰ Φέρσαλα τῆς Θετ-
 τάλιας, κατὰ τὸ 48 ἔτος πρὸ τῇ σωτηρίῃ, οἱ ἵππεῖς
 τῇ Πομπηίῃ ἐτράπασαν εἰς φυγὴν, χωρὶς μεγάλης
 τινὸς ἀνάγκης, καὶ ἐντεῦθεν ἀδυνατήσας ὁ Πομπήϊος,
 ἐνίκηθη κατὰ κράτος, καὶ ἐντεῦθεν καταλιπὼν πᾶ-
 σαν ἐλπίδα, καταφεύγει εἰς Αἴγυπτον πρὸς τὸν
 Πτολεμαῖον· ὅς τις ἔσειλε δύο ἀξιωματικὰς λόγῳ
 μὲν εἰς ὑποδοχὴν τῇ μεγάλῃ ἀνδρὸς, ἔργῳ δὲ νὰ
 δώσωσι τέλος εἰς τὴν ζωὴν τε· τὸ ὅποιον καὶ ἐγένετο
 ἐν ὅφει τῆς ἀθλίαντος γυναικὸς· ἦν δὲ ὁ Πομπήϊος
 τότε ἑτῶν κατὰ μὲν τῶν Πατέρων, πεντήκοντα
 καὶ ὀκτὼ, κατὰ δὲ τὸν ἡμέτερον Πλῦταρχον, πεν-
 τήκοντα καὶ ἐννέα· τὸ δὲ νεκρὸν σῶμα ἔκειτο ἐπὶ
 τῆς παραθαλασσίας, ἔπειτα δὲ ὅψε τὸ ἐνεταφίασεν
 εἰς τις σφατιώτης αὐτῇ κατὰ τὴν τότε συνήθειαν, ἀ-
 ποτεφρώσας αὐτὸ πρότερον· τοιοῦτος ἐσάφη ὁ τάφος
 τῇ μεγάλῃ Πομπηίῃ· ὁ δὲ Καῖσαρ ἰδὼν τὴν κεφα-
 λὴν αὐτῇ προσφερομένην αὐτῷ, ἐδάκρυσε, καὶ τὸν ἑ-
 καμειν ἕνα τάφον ἀνάλογον εἰς τιμὴν τοιοῦτο ἀνδρὸς·
 τὸν χαρακτῆρα τῆς ψυχῆς τάτε τῇ μεγάλῃ ἀνδρὸς
 τὸν ἐξωγράφησε καταλλήλως ἐν συντόμῳ ὁ Ἰσορι-
 κὸς Σάλλετος ἔτιωσις εἰπὼν, ἡ καλοκάγαθία αὐτῇ ἴσα-
 το μᾶλλον ἐπὶ τῇ προσώπῳ, ἢ ἐν τῇ καρδίᾳ. (orbis
 probi, animo inverecondo) αὐτὸς ὁ λόγος λοι-
 πὸν γενικώτερον λαμβανόμενος, μᾶς ἐξηγεῖ ἱκανῶς
 τὸν Πομπήϊον, σεβόμενον μὲν τὴν ἀρετὴν, ὡς μὴ ἀ-

κεῖν ὅτι καταφρονεῖ, μὴ ἀγαπῶντα δὲ αὐτὴν ἐκ καρδίας. καὶ ἐντεῦθεν ἡ τοσαύτη προσπαίησις ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἐκρύπτετο πάντοτε εἰς τὸ νὰ φαίνεται ὅτι ζητεῖ τὰ πάντα κατ' ἀξίαν καὶ ἀρετὴν, ἐν ᾧ ἀνέτρεπε τὰ πάντα μὲ τὴν πολιτικὴν πονηρίαν. τὸ δὲ ἐπώνυμον Μίνας, τὸ ὅποιον ἐδόθη αὐτῷ παρὰ τῷ Σύλλῃ, τῷ Τυράννῃ τῆς ἰδίας πατρίδος, τῷ ἐφαίνετο ἑλάττωμα μᾶλλον, ἢ προωθήκη τῆς δόξης, αὐτὸς ὅμως τὸ ἐδέχθη ὡς ἀγαθὸν οἰωνόν, καὶ ἐνόμιζεν ὅτι εἶναι ἄξιος νὰ τὸ ἔχῃ καὶ πρὶν νὰ τὸ λάβῃ. ἔρχε μὲν τὸν Καίσαρα ἀντιζηλον εἰς ἀνδρίαν, ἀλλ' ὑπερέβη εἰς τὴν κατ' ἀρότητα τῶν ἡθῶν, καὶ εἰς τὴν μετριότητα τῆς φρονήσεως. καθότι ὁ μὲν Καίσαρ ἠθέλε νὰ εἶναι τῷ κόσμῳ ὁ κύριος, ὁ δὲ Πομπήιος, ὁ πρῶτος συμπολίτης. ἐσάθη φίλος μὲν σαδεὺς, ἐχθρὸς δὲ μέτριος, καὶ πολίτης εἰρηνικὸς, ἐν ᾧ δὲν ἐφοβεῖτο ἀντιζηλον τῆς τε δόξης καὶ τῆς δυνάμεως.

Σύλλας (Λύκιος Κορνήλιος) ἐκ γένους λαμπροῦ, γεννηθεὶς πτωχός, γενόμενος ὅμως κληρονόμος τῆς πλεσίας Νικοπολίδος, ἐγένε πάμπλουτος. ἐκ ταιαύτης λοιπὴν εὐτυχίας καὶ ἀξιοματίων ὑπὸ τοῖς ἄλλοις στρατηγοῖς, ἐφθασε νὰ φανῇ τις μεταξύ τῶν εὐγενῶν Ῥωμαίων. ἔδειξε δὲ τὰς πρώτας ἀρετάς τε ἐν τῇ στρατιωτικῇ ὑπὸ τὸν Μάριον ὡς ἐν τῇ Ἀφρικῇ. ὅς τις τὸν ἐμεταχειρίσθη δεξιᾶς εἰς πολλὰς περιστάσεις, καὶ ἔπειτα τὸν ἐξεῖλε κατὰ τῶν Μάρσιων. τὲς ὁποῖας ὁ Σύλλας, μεταχειριζόμενος μόνον τὴν εὐγλωττίαν, τὰς ἔπεισε νὰ εἶναι φίλοι τῶν Ῥωμαίων. καὶ ἐντεῦθεν ἴσως φθονηθεὶς τῆς τοιαύτης δόξης, ἀρχι-

σε νὰ μισῇται παρὰ τῷ Μαρίῳ. τὸ ὅποῖον καὶ τὸς ἐ-
 χώρισεν ἀπ' ἀλλήλων, καὶ ὁ Σύλλας ἐπέρασεν ἐφε-
 ξῆς ὑπὸ τὴν στρατηγίαν τῷ Ὑπάτῳ Κατέλῃ τῷ συ-
 νυπάτῳ τῷ Μιρίῳ εἰς τὴν τετάρτην αὐτῷ ὑπατείαν.
 ὡς τόσον ὁ Σύλλας ἐκτύπησε τὸς Σαμνίτας, καὶ τὸς
 ἐβίασε δις εἰς δύο διάφορα μέρη. καὶ ἐντεῦθεν ζητή-
 σας τὸ ἄθλον τῆς νίκης, ἔλαβε τὸ ἀξίωμα τῷ Ἐ-
 πάρχῃ. τὸ ἵππον ὁ Στράβων ὁ πατὴρ τῷ Πομπηίῳ
 τῷ μεγάλῃ δῖπυρρίζετο, ὅτι τὸ ἀγόρασε, καὶ τὸν
 ἔγγιξε ποτὲ εἰς τὴν μάλισαν, ἐν ᾗ ὁ Σύλλας τὸν
 ἐπαπείλησε νὰ μεταχειρισθῇ κατ' αὐτῷ τῷ ἀξιώμα-
 τος τέτῃ τὴν δύναμιν, καὶ τὸν εἶπεν ὑπογελῶν,
 δίκαια λέπεις, ὦ Σύλλα. εἶγε τὸ ἀξίωμα ἀληθῶς σὸν
 ἐστίν, ἀτιδὴ χρήμασιν ἰωνημένον. ὁ δὲ Σύλλας με-
 τὰ ἐν ἔτος τῆς Ἐπαρχίας τε ταύτης, ἐξάλη διοι-
 κητῆς τῆς Ἀσίας, ὅπου κατ' εὐτυχίαν ἐδιωρίσθη
 νὰ ἀναβιβάσῃ ἐπάνω εἰς τὸν θρόνον τῆς Καπ-
 παδοκίας τὸν Ἀριοβαρζάνην ἐκλελεγμένον παρὰ
 τῷ ἔθνει ἐν συναινέσει καὶ τῶν Ῥωμαίων. ἐπειδὴ
 ὁ Βασιλεὺς τῷ Πόντῳ ὁ πολυθρύλλητος Μιθρι-
 δάτης ὁ Εὐπάτωρ, φονεύσας τὴν Βασιλικὴν ἁ-
 πασαν οἰκογένειαν τῆς Καππαδοκίας, ἔβαλεν εἰς
 τὸν θρόνον ἕνα τῶν παίδων αὐτῷ ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιν
 τῷ Γορδίῳ ἑνὸς τῶν οἰκείων καὶ φίλων (ὅρα Μιθριδά-
 της) πρὸς τὸν ὅποῖον καὶ πολεμήσας ὁ Σύλλας, εἰς
 μίαν μάχην, ἐτελείωσε τὴν διαφοράν. μετὰ δὲ ταῦ-
 τα δεξιόμενος μίαν πρεσβείαν ἀπὸ τὸν Βασιλεῖα τῶν
 Πάρθων, ὅς τις ἐξήτει τῶν Ῥωμαίων τὴν συμμα-
 χίαν, ἐπολιτεύθη πρὸς τὴν μετὰ ταύτην μεγα-

λειότητα καὶ ἐνταύτῳ μὲ τοσαύτην μεγαλοπρέπειαν,
 ὥς εἰς τις τῶν παρισταμένων ἐξεφώνησεν, ὦ! οἷος ἐ-
 ριν ὁ ἀνὴρ! ἔτος ἐξὶν ὁ δεσπότης τῆς γῆς, ἢ γενήσε-
 ται τῆτο. ἐντεῦθεν ἐδειξε τὸ δεύτερον ἀρετὴν κα-
 τὰ τῶν Σαμνιτῶν, καὶ ἔλαβε τὴν πρωτεύουσαν πόλιν
 αὐτῶν Βοβιάνην, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγένετο γενικῶς τῷ
 ἔθνεϊ ὁ σύλλογος, καὶ ἐνταῦθα ἐκτίσαστο τὴν με-
 γίστην δόξαν τῆς ἀρετῆς, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν εὐτυχίας.
 καὶ ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἔλεγεν, ὅτι πλέον κατορ-
 θώνει ταῦτα βοηθούμενος ἐκ τῆς τύχης, ἢ ἐκ τῆς
 φρονήσεως. ὅθεν καὶ ἐνασμενίζετο καλούμενος Εὐτυ-
 χῆς. ἐκ τοιούτων λοιπὸν κατορθωμάτων ἔλαβε καὶ
 τὴν ὑπατείαν κατὰ τὸ 88 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας, καὶ
 μετὰ ἔτος ἐν ἔλαβε τὴν στρατηγίαν κατὰ τῷ Μισρι-
 δάτῃ. ὁ δὲ Μάριος τῷ φθόνῳ κατατηκόμενος, καὶ
 ἐπιθυμία πρωτείων, κατώρθωσε νὰ παραλύσωσιν
 αὐτὸν τῆς ἀρχῆς, καὶ πρὶν νὰ ἔλθῃ εἰς πείραν. ἀλλ'
 ὁ Σύλλας κινηθεὶς εἰς ὀργὴν, ἔρχεται μετὰ τῆς δυ-
 νάμεως κατὰ τῆς Ρώμης, καὶ γίνεται κύριος πάντων,
 φονεύει τὸν Σελπίκιον τὸν αἰτίον τῷ τοιούτῳ ἀδίκου
 ψηφίσματος, καὶ ἐξορίζει τὸν Μάριον. κορευθεὶς δὲ
 τῆς ἐκδικήσεως, καὶ ἀποκαταστήσας τὴν εἰρήνην εἰς
 τὴν Ἰταλίαν, διέβη εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸ 86
 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας, καὶ ἀπεφάσισε νὰ κυριεύσῃ τὰς
 Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ ἐν ταύτῃ. μὴ ἐπαρκέντων
 δὲ τῶν χρημάτων, τὰ ὁποῖα ἔλαβεν οἰκοῖεν εἰς τὴν
 τροφὴν τῆ στρατεύματος (ἐπεὶ δὴ ἔδιδεν ἀφθόγως εἰς
 τὰς στρατιώτας διὰ νὰ τὰς ἐλκύσῃ εἰς εὐνοίαν) ἔλα-
 βεν ἀπὸ τῆς ναὺς τὰ ἐλλείποντα, καὶ ἀπ' αὐτὸν μά-

λιστα τῷ Ἀπόλλωνος ἐν Δελφοῖς, λέγων ὕτως ἀ-
 σείως, ἡ νίκη ἔκ ἔσται ἀμφίβολος, ἐπεὶ οἱ θεοὶ ἐμί-
 σθωσαν τὰς αὐτὰς στρατιάς. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πιεζό-
 μενοι τῷ λιμῷ, ἐζήτην συγγνώμην, καὶ ὁ Ἀρισίων με-
 τὰ καὶ ἄλλων τινῶν πρέσβων ἔρχεται πρὸς τὸν Σύλ-
 λαν, καὶ ἄρχισε νὰ ῥητορεύῃ, εἰσάγων εἰς τὸν λόγον
 Θησέα, καὶ Κόδρον, καὶ νίκην Μαραθῶνος καὶ Σαλα-
 μῖνος, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀπεκρίθη ὁ Σύλλας, αἰε-
 τῶν εὐτυχῶν καὶ ἐνδόξων νεκρῶν! λέγει δὲ τέτλης τὰς κα-
 λῆς λόγους ἐν τοῖς σχολείοις. ἐγὼ δὲ ἔκ ἐπι μαθήσει
 τῆς ἰσορίας ἐνταῦθα ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐπὶ ἀμύνη τῶν
 ἀποστάντων. ἐντεῦθεν λοιπὸν ἡ πόλις ἀλώθη μὲ προ-
 σβολὴν, καὶ ἐλεηλατίῳ. τὴν ὁποίαν ἐτοιμαζόμενος
 ὁ νικητὴς νὰ τὴν κατασκάψῃ, ἐμνήσθη τῆς δόξης τῶν
 ἀρχαίων ἡρώωντος, καὶ ἐντεῦθεν ἔδωκε συγγνώμην εἰς
 τὰς ζῶντας πρὸς τιμὴν τῶν ἀποθανέντων. ὁ δὲ Ἀρ-
 χέλαος εἰς τῶν ἐνδόξων στρατηγῶν τῷ Μισθριδάτῃ,
 ἐβιάσθη νὰ ἀφήσῃ τὸν Πειραιᾶ, ὅς κατεκαύθη
 τελείως. ἐντεῦθεν κερδήσας ὁ Σύλλας δύο τελείας
 νίκας, μίαν μὲν ἐν τῇ Χαιρωνείᾳ, ἑτέραν δὲ ἐν τῷ
 Ὀρχομενῷ, ἀνέτρεψε πᾶσαν ἐλπίδα τῶν πολεμίων.
 ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ μάχῃ ἔλαβε δόξαν ὑψηλοτέραν
 καθότι τραπέντων τῶν στρατιωτῶν εἰς φυγὴν, ἔδρα-
 μεν αὐτὸς παρηνδὺς, καταπηδᾷ ἀπὸ τὸν ἵππον, ἀ-
 γχιώνει τὸ πρόσωπον, καταφρονεῖ τὸν κίνδυνον, καὶ
 ἐξεφώνησεν ὕτω, ἡ ἐμὴ δόξα ἐστὶν ἀποθανεῖν ἐνταῦ-
 θα, ὑμεῖς δὲ ἐρωτηθέντες, ὅπη κατελίπετε τὸν στρατη-
 γόν, ἀποκρίσεσθε, ἐν τῷ Ὀρχομενῷ. καὶ τῷτο ἐκίνησε
 τὸν στρατὸν εἰς θυμὸν, καὶ ἐνίκησεν. ἐν ᾧ οὐ κατωρ-

Ἰδοὺ ταῦτα εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰς δόξαν τῆς Ρώμης,
 κατεδάφισον τὴν οἰκίαν αὐτῆ εἰς τὴν Ρώμην οἱ συμ-
 πολῖται ἔχθροί, καὶ δημεύσαντες τὴν περισίαν αὐ-
 τῆ, τὸν ἐκήρυξαν πολέμῳ τῆς πατρίδος. αὐτὸς ὁ-
 μως ἐξηκολύθει τὰς νίκας, καὶ διαβάς τὸν Ἑλλή-
 σποντον, ἐβίασε τὸν Μισριδάτην νὰ ζητήσῃ εἰρήνην.
 ὁδοδείσης δὲ ταύτης, αὐτῆ μὲν ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἀφῆκε
 διοικητὴν τὸν Μερήναν, αὐτὸς δὲ μετὰ τῆς στρατίας
 ἐπανερχεται πρὸς τὴν Ἰταλίαν, καὶ εὐρίσκει πολλὰς
 ἐξορίσας εἰς τὴν Καμπανίαν, ὁμοίως καὶ τὸν μέγαν
 Πομπήϊον εἰς τὸν Ἀγκῶνα μὲ τρεῖς λεγεῶνας. τῷ
 τὸν ὁ Σύλλας ἠγάπα, καὶ ἐξάσῃ τὸ πρῶτον τῆς τύ-
 χης τε ὄργανον. ἀλλὰ μὲ ὅλον ὅτι εὔρε τοιαύτην
 βοήθειαν, ἦτον ὅμως πολλὰ κατώτερος τῶν ἐχθρῶν
 τε. ὤθεν μεταχειρίζεται τὴν ἀλωπεκὴν, καὶ κατα-
 πείθει ἐκείνους νὰ δεχθῶσι μίαν ἀνακωχὴν πρὸς και-
 ρὸν τῶν ὅπλων, καθ' ἣν αὐτὸς ἐν τῷ ἀποκρύφῳ
 εἰλκυσεν ἱκανὸς στρατιώτας ἐκ τῶν ἐναντίων. καὶ ἐν-
 τεῦθεν ἐβιάσθῃ ὁ Ὑπάτος Κάρβων ὁ κατ' αὐτῷ φαλῆς
 νὰ εἰπῇ, μαχήσομαι πρὸς τὸν Σύλλαν καὶ Λέοντα ὄν-
 τα καὶ Ἀλώπεκα ἅμα. δέδοικα δ' ἐν μᾶλλον τὴν Ἀλώ-
 πεκα, ἢ τὸν Λέοντα. ἐντεῦθεν δὲ κτυπᾷ ὁ Σύλλας
 πρῶτον τὸν νέον Μάριον, καὶ τὸν ἐβίασε νὰ κλεισθῇ
 εἰς τὴν πόλιν Πραίνεσον, ὅπως τὸν ἐπολιόρησε πα-
 ρευδύς. καὶ ἐντεῦθεν λαβὼν μέρος τῆ στρατεύματος,
 ἦλθεν εἰς τὴν Ρώμην, εἰς τὴν ὁποίαν εἰσελθὼν χω-
 ρὶς τινὸς ἀντιστάσεως, ἐπεριώρισε τὸν θυμὸν τε εἰς
 τὸ νὰ πωλήσῃ δημοσίως τὰς περιεσίας τῶν φυγόν-
 των. ἐκεῖθεν δὲ ἐπανελθὼν εἰς τὴν Πραίνεσον, τὴν

ἐκυρίευσεν, καὶ τὴν ἐλαφραγωγῆσεν. ἀπὸ δὲ τῆς
 στρατιώτας τῷ Μαρτίῳ ὀλίγοι διέφυγον τὴν ῥομφαίαν
 τε νικητῆ. ὁ δὲ Σύλλας καταδαμάσας ἤδη τὰς πο-
 λεμίαις, εἰσῆλθε μετὰ τῆς στρατιᾶς εἰς τὴν Ῥώμην,
 καὶ ἔλαβε τὸ ἐπώνυμον Εὐτυχῆς δημοσίως. ἐπώνυμον,
 τὸ ὁποῖον λέγει ὁ Βελλεῖος, ἤθελε τῷ δοῦν δι-
 καϊότερον, εἰάν ἀπέθνησκε πρὶν νὰ κατορθώσῃ τὰς
 νίκας τε. τὸ δὲ ἐντεύθεν ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐσάθη μία σει-
 ρὰ τῶν ἀδικημάτων καὶ τῆς ὠμότητος. ἐφόρευσε εἰς
 τὴν Κίρκην (cirque) τῆς Ῥώμης ἕξ, ἢ ἑπτὰ χι-
 λιάδας αἰχμαλώτους εἰς τὰς ὁποίας προὔπεσχεθη τὰ
 ζῆν. οἱ δὲ Σενάτωρες συνηθροισμένοι ὄντες τὸ τότε
 εἰς τὸν ναὸν τῆς Βελλόνης ἐκεῖ πλησίον, καὶ ἀνέσαν-
 τες τὰς φωνὰς τοσαύτης πληθύνος φανευσμένης, ἐτα-
 ράχθησαν εἰς τὸν ἕχατον βαθμόν. ὁ δὲ Σύλλας
 εἶπε, χωρὶς νὰ ταραχθῇ παντελῶς πρὸς αὐτοὺς.
 μὴ ταραττεθε peres conscriptis (Πατέρες συγγε-
 γραμμένοι) ὅτοί εἰσιν ὀλίγοι τινὲς τῶν ἀποστατῶν, οἱ
 τιμωρῶνται ἐξ ἐμῆς προσαγωγῆς. ἀλλ' αὐτὴ ἡ τοσαύτη
 σφαγὴ ἦτον μόνον προμήνυμα τῷ φόβῳ εἰς τὰς ἀκο-
 λούθους ἡμέρας. εἰς αὐτὴν δὲ τὴν θλίψιν τὴν γενι-
 κὴν εἰς νέος ἐκ τῆς Γερμανίας Κάιος Μέτελλος τένο-
 μα ἐτόλμησεν ἐκ θερμότητος καὶ θυμοῦ νὰ ἐρωτήσῃ
 τὸν Σύλλαν ἐν τῷ μέσῳ τῆς Γερμανίας, ὁποῖον τέ-
 λος θέλει φέρῃ εἰς τὰς δυσχεεῖς συμπολίτας τε!
 ἡμεῖς εἶπεν, ἐκ αἰτέμεθα συγγενῶνά τι, ὧν ἔγνωσ ἀ-
 ποκτεῖναι, ἀλλ' ἀπαλλάξαι ἡμᾶς τῆς ἀμφιβολίας, τί-
 νας ἡμῶν βέλει ζῶντας καταλιπεῖν. ταῦτα ἀκούσας ὁ
 Σύλλας ἀπεκρίθη χωρὶς ταραχὴν, ὅτι δὲν ἀπεφά-

σισεν ἔτι εἰς ποῖες θέλει δώσῃ συγνώμην. λέγε πολ-
 νον, ἀπεκρίθη ἕτερος ἐκ τῆς Γερμανίας, τίσι κατέ-
 γνωσ θάνατον; ὁ δὲ Σύλλας ἀπεκρίθη, ποιήσω τοῦ-
 τό γε. ἐντεῦθεν λοιπὸν ἐφάνη ἡ τρομακτικὴ ἐκείνη
 καταγραφὴ. ἥτις προξενεῖ Φρίκην ἔτι καὶ νῦν μνημο-
 νευομένη μετὰ τοσούτοις αἰώνας. καθ' ἑκάστην ἡμέραν
 ἐδημοσίεον εἰς τὰς τοίχας τὰ ὀνόματα ἐκείνων, τὰς
 ὁποῖας ἀφιέρωσεν εἰς τὸν θάνατον. ἡ Ῥώμη καὶ πᾶ-
 σα ἡ Ἰταλία ἐπλήθη σφαγῆς, καὶ φόνοι. βραβεῖα
 ἐλάμβανεν οἱ δῆλοι, ὅσοι ἔφερον τὴν κεφαλὴν τῶν
 δεσποτῶντων, καὶ παῖδες ὅσοι ἔφερον τὴν κεφαλὴν
 τῶν πατέρωντων. ὁ Κατιλίνας ἐφάνη διάφορος εἰς
 τὸ παρὸν μακελλεῖον, ὅστις ἀφ' οὗ ἐφόνευσεν τὸν ἀ-
 δελφόν τε, ἔλαβεν ἐπιστάσιον νὰ τιμωρήσῃ τὸν Μ.
 Μάριον Κρατιάνον, τῷ ὁποῖο πρῶτον μὲν ἐξώρυξε
 τὰς ὀφθαλμοὺς, δεῦτερον ἐκοψε τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ
 τὴν γλῶσσαν, εἶτα συνέθλασε τὰ ὅσα τῶν μηρῶν
 τε, καὶ τέλος ἀπέκοψε τὴν κεφαλὴν τε, καὶ εἰς ἀντα-
 μοιβὴν τῆς τοιαύτης ὀμότητος ἔλαβεν τὴν διοίκησιν
 τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων. οἵτινες ἐκτελέσαν τὸ
 πλεῖστον τῶν σκληροτάτων καὶ τυραννικῶν τέτων ἔρ-
 γων. ἐφονεύθησαν δὲ ἐκ τῆς τοιαύτης καταγραφῆς
 τετρακισχίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι καθότι ἐφθανε μόνον
 νὰ μὴν ἐχῇ τις τὴν εὐνοίαν τοῦ Σύλλαι, ἢ τινος τῶν
 αὐτοῦ φίλων, καὶ εὐθὺς νὰ καταδικασθῇ, ἢ ἐφθανε
 μόνον νὰ εἶναι πλέσιος. ὁ δὲ Πλάταρχος ἀναφέρει
 περίτινος Κύντε Αὐρηλείου. ὅστις δὲν ἐδέχθη πώπο-
 τε πολιτικὸν ἐπάγγελμα, ἰδὼν τὸ ὄνομά τε εἰς τὸ
 ὠμὸν ἐκεῖνο κατάστιχον τῶν καταδικαζέντων, ἔξε-

φώνησεν, Αἰ! δυσυχὴς ἐγώ! διὰ τὸ εἰ Ἀλβη μικρὸν
 μοι χωρίον καταδεῖκασμαι! καὶ προβὰς ἐκείθεν ὀλί-
 γα βήματα, ἐφονεύθη. ὁ δὲ βάρβαρος Σύλλας
 κηρύττεται Δικτάτωρ διὰ βίη, καὶ ἔρχεται εἰς τὴν
 ἀγορὰν μετὰ μεγίστης παρασκευῆς, καταστάνει νέε-
 νόμους, ἀκυρῶν τὰς ἀρχαίους, καὶ μεταβάλλει τὴν πο-
 λιτείαν κατὰ τὸ θέλημά τε. μετὰ ταῦτα δὲ ἀνα-
 νεώνει τὴν εἰρήνην μετὰ τῷ Μισθριδάτῃ, δίδει καὶ τὸ
 ἐπώνυμον Μέγας εἰς τὸν Πομπήϊον, καὶ παρελύθη ἀ-
 πὸ τὸ ἀξίωμα τῆς Δικτατωρίας. καὶ ἐντεῦθεν εἰς τις
 τῶν νέων θερμότερον κινήσεις, εἶπεν ὕβρεις πολλὰς
 κατ' αὐτῷ παρρησίᾳ, ὁ δὲ Σύλλας εἶπε πρὸς τὰς
 περὶ αὐτὸν φίλους τε, ἰδὲ εἰς ἕτος ὅς τις κωλύσει
 ἄλλον τιᾶ ὡς ἐμὲ παραιτηθῆναι ἐκὼν τῆς ἀρχῆς.
 ἐντεῦθεν διέτριβεν εἰς τὴν ἐξοχὴν ἐν τῇ Πηζόλᾳ,
 ἐνθα παρεδόθη εἰς τὴν πλέον αἰσχρὰν ἀσωτείαν,
 χωρὶς νὰ χαλινώσῃ καὶ τὴν ὠμότητα τῆς ψυχῆς τε.
 ἐπειδὴ εἰς μίαν ἐορτὴν μεγαλοπρεπῆ, τὴν ὁποίαν
 ἔκαμεν εἰς τὸν δῆμον τῆς Ρώμης, ἐχώρισε τὴν σύ-
 ζυγόν τε ἦσαν ἄφενῃ εἰς τὰ λοιπὰ, καὶ τὴν μετεκό-
 μισεν ἐκείθεν εἰς ἄλλο μέρος πρὶν νὰ ἀποθάνῃ, μὲ
 ὅλον ὅτι ἐφαίνετο νὰ τὴν ἀγαπᾷ. ἐπειδὴ δὲν ἤθε-
 λε νὰ συγχίσῃ τὸ συμπόσιον μὲ τον θάνατόν της,
 μήτε αὐτὸς ἀποσπώμενος νὰ σεσηθῇ τὴν παρεῖσαν
 ἡδονὴν τῆς τρυφῆς. καὶ τῷτο ἔχει τὸν Πλάταρχον
 μάρτυρα. ὁ δὲ Σύλλας ἀπέθανε τέλος πάντων ἀ-
 πὸ τὸ πάθος τῆς φθειριάσεως κατὰ τὸ 78 ἔτος πρὸ
 τῷ σωτηρίῳ, ἐν ἡλικίᾳ ἐξήκοντα ἔτων. λέγουσι δὲ
 ὅτι ἡ ποιαύτη νόσος συνέβη ἐκ τῆς ὑπερβολῆς τῆς

τρυφῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἐδόθη ὅλος διὰ τὰ ἔλθῃ εἰς
 λήθην τῷ συνειδότης, ὧν ἔπραξεν. ὁ ἐπιτάφιος αὐ-
 τῷ λόγος, τὸν ὁποῖον, ὡς λέγουσιν, αὐτὸς ὁ ἴδιος τὸν
 ἐσύνθετε, περιεῖχεν ἐν συντομίᾳ, ὅτι ἔδει τῶν ἀν-
 θρώπων μήτε τὰς φίλων τε εὐεργετήσε τόσον, μή-
 τε τὰς ἐχθρὰς ἐτιμώρησε. τὸ δὲ ἐπώνυμον αὐ-
 τῷ Εὐτυχῆς δὲν ἔχει σχέσιν μετὰ πάθῃ, ἐξ ὧν ἐ-
 κυριεύετο ἡ ψυχὴ αὐτῆ. ἐδίδε δὲ τίσιν εἰς τὰς μάν-
 τεις, εἰς τὰς ἀσφαλόμενους, καὶ εἰς τὰ ἀνείρατα. ἔγρα-
 ψεν εἰς τὰς ἐφημερίδας τε δύο ἡμέρας πρὶν νὰ ἀπο-
 θάνῃ, ὅτι εἰδοποιήσῃ ἐν ὕπνοις, ὅτι τρέχει ἤδη νὰ
 εὕρῃ τὴν σύζυγόν τε Μετέλλαν. δὲν ἦτον ὅμως δύ-
 σκολον νὰ προβλέψῃ ἐν τοῦτον ἄφρευκτον ἀποτέ-
 λεσμα ἐκ τῆς καταστάσεως, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκε-
 το. ἐβίασεν ὅμως τὸν θάνατον κατὰ τι, κυριευθὺς ἀ-
 πότινος θυμῷ. ἐξ αἰτίας τῇ ὁποίᾳ διερράγη ἐν ἀ-
 πόσημα, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐν τοῖς ἐντέροις, καὶ τῇ ὁ-
 πρῇ ἡ ὕλη ἐξῆλθεν ἀνωθεν ἐκ τῷ σώματος. ὅταν
 δὲ ἐκυριεύσε τὰς Αἰθῆνας, ἐξεκάλυψεν ἐκείθεν καὶ
 τὰς βίβλους τῷ Ἀριστοτέλει.

Σωλπίκιος Ρῶφος (Σέρβιος) ἑξαίρετος νομοδι-
 δάσκαλος σύγχρονος τῷ Κικέρωνι, ἀνὴρ ἐν ὑπολή-
 ψει εἰς ἀρετὴν ἣν δὲ καὶ Ὑπάτος. ἶδε περὶ τέτε ἀνω-
 τέρω εἰς τὰ, Σύλλα.

Ἀρισίων. ὅρα ἀνωτέρω ἐν τῷ Σύλλα.

Ἀρχέλαος. ὅρα αὐτόδι.

Κίννας (Λέκιος Κορνήλιος) Ὑπάτος τῶν Ρῶ-
 μαίων γενόμενος κατὰ τὸ 87 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας.
 ὕψος βελλόμενος νὰ ἀνακαλέσῃ τὸν Μάριον ἐκ τῆς

ἑξορίας, ἐναντιωμένῃ τῷ συνυπάτε Οὐκταβιανῇ φίλῃ
 τῇ Σύλλᾳ, ἐβιάσθη νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν Ρώμην,
 καὶ ἀφῆρέθη παρὰ τῆς Γερουσίας τὸ ἀξίωμα τῆς
 ὑπατείας. καταφυγὼν δὲ εἰς τὰς συμμάχους, συνή-
 γειρε μίαν στρατιὰν ἀπὸ τριάκοντα λεγεῶνας, μετ'
 ὧν ἦλθε νὰ πολιορκήσῃ τὴν πόλιν, συνωδευμένος ἀ-
 πὸ τὸν Μάριον, καὶ Κάρβωνα, καὶ Σερτώριον, ὧν ἕκα-
 στος εἶχεν ἓν σῶμα τῆς στρατιάς. ἡ δὲ Γερουσία βια-
 ζομένη τῷ λιμῷ καὶ τῇ ἄλλῃ ταραχῇ, ἦλθον εἰς
 συμφωνίαν μετ' αὐτῆς. ἐντεῦθεν δὲ εἰσέρχεται εἰς τὴν
 πόλιν ἐν λόγῳ Σριάμβου, καὶ συναθροίσας τὸν δή-
 μον, ἀνέγνωσε τὸ ψήφισμα τῆς καθεύδου τῇ Μαρίᾳ
 (ὅρα Μάριος) καὶ ἐντεῦθεν ἄρχισαν νὰ τρέχωσι τῇ
 ἐμφυλίᾳ αἵματος οἱ ποταμοί. οἱ δορυφόροι αὐτῆς ἐ-
 φόνευσαν ἀφειδῶς πάντας τὰς ἐρχομένους πρὸς χαιρε-
 τισμόν τε ὡς ἀπὸ ξενιθιᾶτος. ἐνταῦθα ἐφονεύθη καὶ
 ὁ Οὐκταβιανὸς ὁ συνύπατος αὐτῆς. μετὰ δὲ τριετίαν
 κατὰ τὸ 84 ἔτος πρὸ τῆς σωτηρίας ἐφονεύθη καὶ αὐτὸς
 ὁ ὠμότατος τύραννος ὑπότινος ἐκατοντάρχης τῆς ἐαυ-
 τῆς στρατιάς. ἦτον δὲ ἄνθρωπος, ὅς τις εἶχε πολλὰ
 πάθη εἰς τυραννίαν, ἐδὲν δὲ χάρισμα εἰς τῷτο βοη-
 θητικόν.

Μάρκος Αἰμίλιος Λέπιδος ἐκ παλαιότητας καὶ
 λαμπροτάτης γενεᾶς τῶν Ρωμαίων, ἐφθασεν εἰς
 τὰ πρῶτα ἀξιώματα τῆς δημοκρατίας, γενόμενος
 μέγας Ποντίφεξ, Ἰππαρχος, καὶ Ὑπάτος δις κατὰ
 τὸ 46, καὶ 42 ἔτος πρὸ τῆς σωτηρίας. ἐν δὲ τῷ ἐμφυ-
 λίῳ πολέμῳ παρακινήθεις ἀπὸ τὰς κληρονόμους καὶ
 φίλας τῷ Καίσαρι, ἔλαβε τὴν στρατηγίαν μιᾶς στρα-

τίας, ἡ ἑδείξεν ἱκανὴν ἀνδρίαν, ἔχων ἐνωμένον μεθ' ἑαυτῆς ἡ τὸν Μάρκον Ἀντωνιον ἡ Αὐγυστον. οἵτινες ἐμοιράσθησαν τὴν οἰκωμένην ἀμφοτέροι, ἡ ὁ Λέπιδος ἔλαβε μοῖραν τὴν Ἀφρικὴν. ἡ ἔκτοτε ἐρχιματιάθη τὸ ἐλεύθεριον ἐκεῖνο Τριανδρικόν. ὁ Λέπιδος ἔτος διέφθειρεν ἅπαντας τὰς ἐχθρὰς, παραδὸς ἡ τὸν ἴδιον ἀδελφὸν εἰς τὴν λύσσαν τῶν τυράννων, μεθ' ὧν ἦν ἡ αὐτὸς ἠνωμένος· μετέχε δὲ μετὰ ταῦτα ἡ τῆς νίκης τῇ Αὐγύστῳ κατὰ τῆς νέας Πομπηίας. ἐπεὶ δὲ ὁμως δραμὼν ἀπὸ τοῦ βάρους τῆς Ἀφρικῆς, ἐπρόφθασεν εἰς τὴν μάχην αὐτὴν, ἐζήτηε νὰ τρυγήσῃ μόνος αὐτὸς τὰς καρπὲς τῆς νίκης αὐτῆς, ἡ διόχυρίζετο εἰς τῷτο ἐν δυνάμει τῶν ὅπλων· ὁ δὲ Αὐγυστος πληροφορημένος, ὅτι μισεῖται ἐκεῖνος ὑπὸ τῶν ἰδίων στρατιωτῶν, δὲν ἐδίδεν ἀκρόασιν εἰς αὐτὸν, μήτε κατεδέχθη νὰ ἐλκύσῃ τὸ ξίφος ἐναντίον αὐτῷ, ἀλλ' ἐλθὼν εἰς τὸ στρατόπεδον αὐτῷ, ἔλαβε μεθ' ἑαυτῆς ὅλην τὴν στρατιάν τε, ἔπειτα τὸν ἐγυμνωσεν ἀπὸ ὅλα τὰ ἀξιώματα, ἔξω μόνον ἀφῆκεν εἰς αὐτὸν τὸ Ποντιφικατόν, ἡ τὸν ἐξώρισεν κατὰ τὸ 36 ἔτος πρὸ τῆς σωτηρίας εἰς μίαν μικρὰν πόλιν τῆς Ἰταλίας ὀνομαζομένην Κιρκεΐαι (circeïes) ἐνθα ἀπέθανεν ἀφανὴς ἡ ἀδιάφορος τῷ κόσμῳ. πρὸς τὸν ὁποῖον εἶχε σκηρῆξῃ τὸ βλέμμα ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ. ἡ σερησις ὁμως τῶν πολιτικῶν δὲν τὸν ἐλύπησε τόσο, λέγει ὁ Ἱστορικὸς, ὅσον ἐν γράμμῃ μνηύσῃ αὐτῷ, ὅτι ἡ γυνὴ αὐτῷ ἐβίασε τὴν πίσιν τῷ γάμῳ. εἶχε δὲ χαρακτηριστὴρα σαφερὸν νὰ ὑποφέρῃ εὐμαρῶς τὴν πικρίαν τῆς ἐξορίας, ἐρασῆς ὧν ἡσυχίας. καθότι δὲν εἶχε

μήτε ἀρετὰς, μήτε ἐλαττώματα ἰκανά. τὰ ὅποια ἀμφοτέρωθεν δίδωσιν ὄνομα μέγα τοῖς ἔχουσι.

Σερτώριος (Κύντος) στρατηγὸς τῶν Ρωμαίων ἐκ τῆς πόλεως Νεκίας, ἠκολούθησε κατ' ἀρχὰς τὸν Μάριον εἰς τὰς Γαλλίας, ὅτε ἐγίνε θησαυροφύλαξ, καὶ ἔνθα ἔχασε τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν εἰς τὴν πρώτην μάχην. ἔπειτα δὲ ἐνωθεὶς μὲ τὸν Μάριον, ἐκυριεύσαν τὴν Ρώμην κατὰ τὸ 87 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας. εἰς τὴν ἐπανέλευσιν ὅμως τῆ Σύλλης, αὐτὸς εὐρίσκειτο εἰς τὴν Ἰσπανίαν. καὶ λέγουσιν, ὅτι μελαγχολήσας εἰς ὑπερβολὴν, ἐμελετῆσε νὰ ἀναχωρήσῃ εἰς τὰς Εὐτυχεῖς νήσους (fortunées) νὰ ζῇ κατ' ἡσυχίαν ἰδιώτης τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς. ἡ γλυκύτης μὲν τῆ χαρὰς εὐκόλως τὸν ἐκίνει εἰς μίαν τοιαύτην ἀπόφασιν, ἀλλ' ἡ ἐπιθυμία τῆς δόξης τὸν ὠδήγησεν εἰς τὴν Λεσσιτανίαν. ἔνθα ἐγίνε στρατηγὸς τῶν ἀποστατησάντων. εὗρε δὲ πολλὰς τῶν εὐγενῶν Ρωμαίων αὐτόθι, τὰς ὁποῖας ἡ τυραννία τῆ Σύλλης, εἶχε βιάσῃ νὰ σερνηθῇ τὴν πατρίδα. ἀποκατέστησε δὲ σχεδὸν νέας νόμους εἰς ὅλην τὴν Ἰσπανίαν, κατατάξας σχολεῖα δημόσια, καὶ Γερουσίαν, μεταρχηματίσας τὸ πᾶν ὡς μίαν νέαν Ρώμην, ὅτε ἐδίδασκαν τὰς παιδας τὰς τέχνας τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ρωμαίων, καὶ ὁ πολὺς λαὸς ὑπετάσσοντο εἰς αὐτὸν μετὰ ἐνθουσιασμῶ, καθὼς καὶ τὸ σύστημα τῶν εὐγενῶν. καθότι εἶχε καταπέσει αὐτὸς, ὅτι ἔχει ὁμιλίαν μὲ τὰς θεάς, καὶ ὅτι λαμβάνει τὰς ιδέας ἐκεῖθεν διὰ τινος ἑλάφου λευκῆς, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἀνέδρεφεν. ἦτις καὶ τὸν ἀκολούθησε πανταχῶ καὶ εἰς

αὐτὴν τὴν μάχην. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ταραχθέντες ἀπὸ τῆς αὐξήσεως τῆ Σερτωρίε, ἔειλαν κατ' αὐτὴ τὸν Πομπήιον· τῷ ὁποῖε τὰ ὅπλα δὲν εὐδοκίμησαν τόσον κατ' ἀρχάς, καθότι ἐβιάσθη νὰ σηκώσῃ τὴν πολιορκίαν τῆς Λαυρώνης ἐν τῇ ἐνδοτέρᾳ Ἰσπανίᾳ, ἀφ' ἧς ἔχασε δέκα χιλιάδας στρατιωτῶν. ἡ δὲ ἐν τῇ Σεκράνῃ μάχῃ τὸ ἐπόμενον ἔτος ἔμεινεν ἀμφιῤῥεπὴς ἐκατέρωθεν. ἔνθα ὁ Σερτώριος ἔχασε τὴν ἔλαφον. μετὰ ὀλίγας ἡμέρας ὅμως εὗρον αὐτὴν οἱ διορισθέντες παρ' αὐτῆ στρατιῶται ἐν τῷ κρυπτῷ, μαθὼν δὲ τῆτο ἐπροσποιήθη, ὅτι εἶδε κατ' ὕναρ, ὅτι εὐθὺς θέλει ἔλθῃ τὸ ζῶον τῆτο, καὶ εὐθὺς ἀφῆκαν τὴν ἔλαφον εἰς τὸ μέσον, καὶ ἔρχεται μόνη πρὸς τὸν κύριόν της, κροτημένη ὑπὸ πάσης τῆς στρατίας. σαλεῖς δὲ καὶ ὁ Μέτελλος μετὰ ταῦτα, καὶ ἐνώθει μετὰ τῇ Πομπήϊᾳ, ἐκτύπησαν αὐτὸν ἐκ συμφώνου πλησίον τῆς Σεγαντίας. καὶ ἐκ τέττε κινηθεὶς ὁ Σερτώριος ἔκαμε συμμαχίαν μετὰ τῷ Μισριδάτῃ, καὶ τῆτο ἐτάραξεν ἐκ ὀλίγον τὴν Ῥώμην. ἀλλὰ Περπέννας τις ὀνομαζόμενος ἀξιωματικὸς εἰς τὴν στρατιὰν τῆ Σερτωρίε, μὴν ὑποφέρων νὰ εἶναι μικρότερος, λαμπρὸς ὢν αὐτὸς κατὰ γένος, ἐφόνευσεν αὐτὸν ἐν τῷ δείπνῳ κατὰ τὸ 73 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας. ἔτος λοιπὸν γενόμενος ἡδονικὸς καὶ σκληρὸς περὶ τὸ τέλος τῆ βίης, δὲν ἐφρόντιζε πλέον δόξης, εἰμὴ μόνῃς ἡδονῆς καὶ ἐκδικήσεως τῶν ἰδιαιτέρων. εἶχεν ὅμως χαρίσματα στρατιωτικά. καθότι ἔδειξεν ἔτε πρὸ αὐτοῦ, ἔτε μετ' αὐτὸν δὲν εἶχε τοσαύτην ἰδέαν πολέμου ἐπὶ τῶν ὁρέων. ἦτον τολμηρὸς εἰς τὰς κινδύνους, σα-

Ξερός εἰς τὰς σκοπύς τε, καὶ ἑτοιμος εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν, ἔχων τένδοσιμον καὶ ἀπὸ τῆς φύσεως τῆς εὐκράτους, τὴν ὁποίαν διετήρησε πολὺν καιρὸν μὲ μίαν δαίταν ἀπλὴν καὶ μετρίαν.

Μάρκος Αὐρήλιος Κόττας ἔλαβε τὴν ὑπατείαν κατὰ τὸ 74 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας, ἐσρατήγησε κατὰ τῷ Μιθριδάτῃ, ὅμως ἐνίκηθη εἰς τὴν Χαλκιδῶνα, ὁμοίως καὶ διὰ θαλάσσης· μετὰ δὲ τριετίαν ἐκυρίευσε τὴν Ἡράκλειαν μὲ προδοσίαν, καὶ ἐντεῦθεν ἔλαβε τὸ ὄνομα Ποντικός.

Λέκιος Λέκελλος Λεκίνιος ἐξ ὑπατικῆς γενεᾶς, γεννηθεὶς κατὰ τὸ 115 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας, εὐφυὴς πρὸς φιλοσοφίαν καὶ εὐγλωττίαν· ἀφ' ἧς δὲ εὐδοκίμησεν εἰς τὸ βῆμα τῆς Γερουσίας, ἔγινε Ψησαυροφύλαξ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, καὶ ἑπαρχος ἐν τῇ Ἀφρικῇ, ἐνθα ἐδιοίκησε μετὰ δικαιοσύνης καὶ φιλανθρωπίας· ἔδειξε δὲ τὰς πρώτας δοκιμὰς τῆς στρατιωτικῆς αὐτῆς ἀρετῆς κατὰ τῷ Ἀμιλκάρῃ, τὸν ὁποῖον ἐνίκησε δις ἐν θαλάσσῃ· γενόμενος δὲ Ὑπάτος, καὶ ἀναλαβὼν τὸν κατὰ Μιθριδάτῃ πόλεμον, ἡλευθέρωσε τὸν συνυπατόν τε Κότταν περικεκλεισμένον ὄντα ἐν τῇ Χαλκιδῶνι, καὶ ἐκέρδησε μίαν νίκην εἰς τὰς ἰχθῦας τῷ Γρανικῷ κατὰ τὸ 74 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας· τὸ δὲ ἐπόμενον ἔτος ἐκυρίευσεν ὅλην τὴν Βιθυνίαν, ἐξωμόνον τὴν πόλιν Νικομηδίαν, ἐνθα κατεκλείσθη ὁ Μιθριδάτης· διέφθειρεν ἔτι καὶ τὸν σόλον, τὸν ὁποῖον ὁ Μιθριδάτης εἶχε στείλῃ πρὸς τὴν Ἰταλίαν· ἐντεῦθεν λοιπὸν ὁ νικηθεὶς ἀπελπιθεὶς, ἐτραβήθη εἰς τὸ βασιλείον τε, ὅπερ καὶ ὁ νικητὴς κατεδίωκεν· ὡς τόσον ἢ

προχώρησις τῷ Λαγκέλλῳ εἰς μὲν τὰς ἀρχαίς δὲν ἐγγί-
 νετο πολλὰ εὐτυχῆς, ἀλλ' ἔπειτα συναιρομένης τῆς
 τύχης, εὐδοκίμητε παρ' ἐλπίδα· ἐπειδὴ κτυπηθέν
 των τινῶν ἐκατέρωθεν κατὰ μέρος, οἱ τῷ Μιθριδάτῃ
 προσῆτον διεσκορπίσθησαν, ὥς γε γενομένη θορύβῳ καθ-
 εἰς τὸ γενικὸν στρατόπεδον, ἐτράπη καὶ αὐτὸς εἰς φυγὴν
 παρευδύς, καὶ κατέφυγεν εἰς τὸν πενθερόν τε Τιγράνην
 τὸν Βασιλέα τῆς Ἀρμενίας κατὰ τὸ 72 ἔτος πρὸ
 τῆ σωτηρίας· ὁ δὲ Λαγκέλλος δαβὰς τὸν Εὐφράτην, ἐ-
 φορμᾷ κατὰ τῷ Τιγράνι· ὅς τις τὸν ἀνέμενε μὲ ἕνα
 στρατὸν δυνατὸν· ἀλλ' αὐτὸς ὁ μαλακὸς καὶ ἀνάνδρος
 Βασιλεὺς ἰδὼν τὸν στρατηγὸν τῶν Ῥωμαίων νὰ τρέ-
 χῃ κατ' αὐτὴν πεζῶς μὲ τὸ ξίφος εἰς χεῖρας, ἐτράπη
 εἰς φυγὴν ὁ πρῶτος ἀπάντων· φεύγων δὲ ἔχασε τὸ
 διάδημα, τὸ ὅποιον ἔπεσεν εἰς τῷ Λαγκέλλῳ τὰς χεῖ-
 ρας· ὅς τις ἐφόρνευσε καὶ ἔλαβεν αἰχμαλώτως ἑκατὸν
 χιλιάδας πεζῶν, καὶ σχεδὸν σύμπαν τὸ ἵππικόν· με-
 τὰ δὲ τῷτο εὐδύς ἐκυρίευσεν τὴν Τιγρανοκέρτην τὴν
 πρωτεύσαν πόλιν· ἐνθα εὔρε καὶ μέρος τῷ Πλάτῃ
 τῷ Βασιλέως αὐτῇ ἀποτεθειμένον· (ὄρα Μιθριδάτης)
 ἀλλὰ ταῦτα μέχρι τέτε ἦσαν εὐτυχῆς, ἐπειδὴ ἐψύχρανε
 τὰς καρδίας τῶν στρατιωτῶν καὶ μὲ τὸν αὐστηρὸν τράπον τῷ
 πολιτεύματί τε, καὶ μὲ τὴν ἐπαρσίν τε· ὅθεν ἐλθὼν ὁ Πομπ-
 ήιος παρέλυσεν αὐτὸν τῆς ἀρχῆς· ἐλθόντες δὲ εἰς Λό-
 γυας, ἐμέμφθησαν ἀμοιβαίως τὰ ἐλκυστήματα των, καὶ
 ὁ μὲν Λαγκέλλος εἶπεν τὸν Πομπήϊον φθονερὸν, ὁ δὲ Πομ-
 πήιος τὸν Λαγκέλλον, ἀπληστον χρημάτων· τὰ ὅποια
 ἐκατέρωθεν ἦσαν ἀληθεῖς ἐκ τῆ ἴσθ'· ἐλθὼν δὲ τέλος
 πάντων ὁ Λαγκέλλος εἰς τὴν Ῥώμην, ἠξιώθη τῆς τιμῆς

τῇ θριάμβει· ἀλλὰ τὸτο ἐγένετο ἡ τελευταία ἡμέρα τῆς δόξης· καὶ ὅτι ὁ λοιπὸς αὐτῷ βίος ἐσερήθη τῆς τύχης· τὸ ὅποιον καὶ αὐτὸς συνειδὼς ἔλεγε πρὸ τῆς φίλων τε, „ἡ τύχη ἔχει ὄρον, ὅπερ εἶδέναι δεῖ τῷ νοῦν ἔλποντι.“ δοθεὶς δὲ τέλος πάντων εἰς τὴν σπυδὴν καὶ εἰς ἀμοιβὴν γραμμάτων μετὰ σοφῶν καὶ πεπολιτευμένων ἀνδρῶν, διέτριβεν ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς μίαν βιβλιοθήκην πλεσιωτάτην, τὴν ὁποίαν συνήθροισεν ἐκ πολιτίμων βιβλίων εἰς χρῆσιν ἀπάντων τῶν σοφῶν· ἐκδεδομένος ὁμῶς καὶ εἰς τὴν τρυφὴν, ὑπερέβη εἰς τὸτο καὶ τὰς Βασιλεῖς τῆς Ἀσίας, τὰς ὁποίας αὐτὸς πολέμῳ ἐνίκησε· τὰ κτήριά τε ἐν τῇ Καμπανίᾳ καὶ περὶ τῆς Νεαπόλεως ὑπερέβαινον τὴν φαντασίαν τῷ ἀνθρώπῳ· κατεσκεύασεν ὁδὸς ἐπάνω εἰς λόφους, οἱ ὅποιοι ἔμενον τρόπον τινὰ ὡς μετέωροι· ἔφερε δὲ υἱδραγωγῶν ὕδωρ θαλάσσιον περὶ τὰς κατασκευὰς ταύτας εἰς τροφὴν ἰχθύων· οἱ ὅποιοι εἰς τοσούτον ἐπολλαπλασιάσθησαν, ὥστε μετὰ τὸν θάνατον αὐτῷ ἐπωλήθησαν διὰ τέσσαρα μιλλιόνια sesterces (ἑξῶς τριακόσαι χιλιάδες γρόσια) ἔκτισε δὲ τέλος πάντων καὶ οἶκος ἡδονῆς ἐν τῷ μέσῳ τῆς θαλάσσης· εἶχε μίαν οἰκίαν τῆς ἐξοχῆς πλησίον τῷ Τεσκέλει εἰς μίαν τοποθεσίαν ἐξαιρετον, μὲ παραπετάσματα κύκλωθεν, ἀναπεπταμένην πανταχόθεν εἰς ὑποδοχὴν τοῦ αἵματος καὶ τοῦ φωτός, ἔχουσιν καὶ περιπάτους ἐκτεταμένους· εἰς αὐτὴν ἐλθὼν ποτὲ ὁ Πομπήϊος νὰ τὴν ἰδῇ, εὗρεν ἐλάττωμα μόνον, ὅτι ἐν χειμῶνι δὲν ὑποφέρεται· ἀπεκρίθη δὲ πρὸς ταῦτα ὁ Λέκυλλος μετὰ γέλωτος, „τίδε; ἔλαττον μὲ ὅτι φρονεῖν τῶν τελαργῶν

ἢ γερανῶν; ἔδὲ μετοικήσειν πρὸς τὰς μεταβολὰς τῶν
 καιρῶν; εἰς τις Πραίτωρ θέλων νὰ θεραπεύσῃ τὸ
 πλῆθος τῆς Ρώμης μὲν ἐν θέατρον μεγαλοπρεπές,
 ἐξήτησε παρὰ τῷ Λυκέλλῳ, ἂν ἔχῃ νὰ τὸν δανείσῃ ἐ-
 πανοφόρια ἐρυθρὰ διὰ τὲς ἀνδρώπας τε, ὁ δὲ Λύ-
 κελλος τὸν ὑπερχέζη νὰ ἐρευνήσῃ εἰς τὸ ἱματοφυλα-
 κεῖον, καὶ ἂν εὕρῃ θέλει τὸν κάμη τὴν χάριν· ὡς τό-
 σον τὰ ἱμάτια ταῦτα ἐχρειάζοντο ἑκατὸν, ἐκεῖ δὲ
 εὑρέθησαν πέντε χιλιάδες, τὰ ὅποια τὰ ἴσειλε πα-
 ρευθὺς· ἕτως ἔπρεπε νὰ εἶναι καὶ νὰ λέγεται πλέ-
 σις τις ἐν τῇ Ρώμῃ· ἐλθόντες ποτὲ τῶν Ἑλλήνων
 τινὲς εἰς τὴν Ρώμην, ἠξιώθησαν μεγίστης καὶ λαμ-
 πρᾶς ὑποδοχῆς παρὰ τῷ Λυκέλλῳ ὡς ἦν σύνηθες αὐ-
 τῷ κατ' ἐκάστην σοχαζόμενοι δὲ ὅτι προξενὺν βάρος
 εἰς τὸν ὑποδεξάμενον, καὶ ὅτι ἕτω λαμπρῶς ὑποδε-
 δεγμένοι γίνονται αἵτιοι μεγάλης δαπάνης, τὸν ἐ-
 παρακάλεσαν νὰ τὲς ἀφήσῃ ἐλευθέρως νὰ μὴ τρώ-
 γωσιν εἰς αὐτὸν τῷ λοιπῷ, διὰ νὰ μὴ τὸν κατεξο-
 δεύωσιν· ἀπεκρίθη πρὸς ταῦτα ὁ Λυκέλλος, ἡπολο-
 γὸν τῶν ὅμων ὅπως παρτίθεται, τὸ δὲ πολὺ δι' ἐμέ·
 εἶχε πολλὰς σοὰς μεγάλας· ὧν ἐκάστη εἶχεν ὄνο-
 μα μιᾶς θεότητος, καὶ τέτο ἦτον τὸ σημεῖον τῆς ἐτοι-
 μασίας τῆς τραπέζης, πόσα ἐξοδα δηλονότι ἐδέχε-
 το ἐκάστη αὐτῶν, καὶ διὰ πόσους ἀνδρώπας ἔπρεπε νὰ
 ἐτοιμάσῃ ὁ ἐπιστάτης· ὅθεν ὅταν ὁ Πομπήιος καὶ ὁ Κι-
 κέρων ἐξαίφνης τὸν εἶπαν, ὅτι θέλῃσι φάγη εἰς αὐ-
 τὸν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, εἶπεν εἰς τὸν ἐπιστάτην μό-
 νον, ὅτι θέλει δειπνήσῃ εἰς τῷ Ἀπόλλωνος τὴν σοὰν
 καὶ ἐκ τέτῃ μόνῃ τῷ λόγῳ ἐγένεν ἐτοιμασία, εἰς

τὴν ὁποῖαν κατεδαπάνηθισαν περίπε δεκαπέντε χιλιάδες γρόσια· ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν ὠργίσθη κατὰ τῆ ἐπιστάτε, ὅτι εἰδὼς ὅτι θέλει μείνῃ μόνος τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἐλάττωσε τῶν βρωμάτων τὴν ἀφθονίαν, ὁμοίως καὶ τὴν δαπάνην δι' οἰκονομίαν· εἰπὼν πρὸς αὐτὸν, ἡγνούεις, ὦ κατάρατε, ὅτι ὁ Λένκελος ἐμὲ δεικνύσειν σήμερον παρὰ τῷ Λυκέλλῳ; ἔτος ἔφερε πρῶτος ἀπὸ τοῦ βασιλείου τῷ Πόντῳ κεραιὰς εἰς Εὐρώπην· περὶ δὲ τὸ τέλος τῆς ζωῆς τε ἐξετράπη εἰς ἀφροσύνην, καὶ ἀπέθανεν ἐν ἡλικίᾳ 67, ἢ 68 ἐτῶν μὲ μίαν ὑπόληψιν ὁμοίαν μὲ ἐκείνην τῷ Σύλλῳ εἰς τὸ πολεμικόν, ἐν δὲ τοῖς πολιτικοῖς καὶ ὑπερεῖχεν ἐκεῖνε· καὶ ὡς ἐν γένει εἰπεῖν, ἐσάθη υἱὸς ἀγαπητὸς, καλὸς ἀδελφὸς, πατὴρ συγκαταβατικὸς, φίλος εὐλικρινὴς, δεσπότης ἐλευθέριος, ἐξαίρετος συμπολίτης, κριτὴς ἀδέκαστος, ἔμπειρος στρατηγὸς, ἐχθρὸς τῶν πονηρῶν καὶ σασιωτῶν, καθαρὸς κενοδοξίας· αὐτὸς ἐδύνατο, εἴαν ἦτον ὀλίγον αὐθάδης καὶ θερμότερος, νὰ φθάσῃ τὴν δύναμιν τῷ Πομπηίῳ καὶ Καίσαρος, ἐφύλαττε τὸ δίκαιον μετὰ σπαδῆς, καὶ μὲ ὅλας τὰς ἀσωτείας τε, εἶχε μίαν χρηστότητα ἡθῶν, τὴν ὁποῖαν δὲν ἐδύνάτο τις νὰ εὕρῃ μήτε εἰς τὰς πάλαι Ρωμαῖας.

Τιγράνης Βασιλεὺς τῆς Ἀρμενίας ἔλαβεν εἰς τὴν ἐξουσίαν τε καὶ τὸ βασιλείον τῆς Συρίας διὰ τὰς πρὸς ἀλλήλους εἰρήσεις τῶν ἐγκατοίκων κατὰ τὸ 85 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας διὰ νὰ βοηθήσῃ δὲ καὶ τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ Μιθριδάτην, ἐπολέμησε κατὰ τῶν Ρωμαίων· ἐνικήθη ὅμως παρὰ τῷ Λυκέλλῳ (ὅρα ἀνωτέρω).

ρω Λύκελλος) ἔπειτα παρὰ τῷ Πομπηίῳ· ἐντεῦθεν δὲ διδὼς τῷ νικητῇ μέρος τῆ βασιλείῃς, ἔλαβε παρ' ἐκείνου τὴν ὑπεράσπισιν ἐφεξῆς, καὶ ὕτως εἰρημεύσας εἰς τὸ λοιπὸν, ἐζήσεν ἡσυχος μέχρι τέλους τῆ βίῃ· ὁ δὲ δεῦτερος υἱὸς αὐτοῦ, Τιγράνης ὀνομαζόμενος καὶ αὐτὸς, ἀπεσάτισε κατ' αὐτῷ· καὶ νικηθεὶς κατέφυγεν εἰς τὸν Φραάτην τὸν Βασιλέα τῶν Πάρθων, τῷ ὁποίᾳ ἐβάσα τὴν θυγατέρα· ἐντεῦθεν δὲ λαβὼν τὰς δυνάμεις τῷ πενθερῷ, ἐκινήθη κατὰ τῷ ἰδίῳ πατρὸς· φοβόμενος ὅμως τὰ ἐκ τῆς ἀποσάσεως συμβάντα τῆς τύχης, ἐζήτησε τῶν Ῥωμαίων τὴν ὑπεράσπισιν, τὸ ὅποσον ἔκαμε καὶ ὁ Τιγράνης ὁμοίως· ὅθεν ὁ Πομπηῖος διατηρεῖ τὸν θρόνον εἰς τὸν πατέρα μὲ συμφωνίαν καὶ δώσῃ ἕνα φόρον διὰ τὴν δαπάνην τῷ πολέμῳ, καὶ τὴν ἐπαρχίαν Σώφανήνην εἰς τὸν υἱόν τε· δυσευχαριστηθεὶς δὲ ὁ νέος εἰς τῷτο, ἐκίνησε τὸν θυμὸν τῷ Πομπηίῳ, καὶ ἐντεῦθεν ἐβλήθη εἰς τὰ δεσμὰ· ὁ δὲ Τιγράνης εἶχε μὲν ὑπόληψιν Βασιλέως γενναίῃς, ἦτον ὅμως σκληρός.

Λικίνιος Κράστος (Μάρκος) ἐπραγματεύετο κατ' ἀρχὰς ὥσπερ δέλος, χωρὶς καὶ ἔχη μήτε τριάκοντα τάλαντα· μετὰ ταῦτα ὅμως ἔγινε πλεσιώτατος, ὥστε ἔκαμεν ἐν συμπόσιον εἰς τῶν Ῥωμαίων τὸ πλῆθος, καὶ ἔδωκεν ἐκάσῳ πολίτῃ τόσον σίτον, ὅσον ἐδύνατο καὶ τὸς θρέψῃ εἰς μίαν τριμηνίαν· ἡ δὲ καταγραφὴ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ, ὅταν αὐτὸς ἐκινήθη κατὰ τῶν Πάρθων, ἔφθασεν εἰς ἑπτακισχίλια καὶ ἑπτακίσια τάλαντα· ὅς τις δὲ εἶχε τὸν βασιμὸν αὐτοῦ, καὶ δὲν ἐδύνατο καὶ θρέψῃ ἐκ τῆς ἰδίας παριουσίας ἕνα

στρατὸν, δὲν ἐλέγετο πλῆσιος· ὁ φόβος ὅμως τῆς
 λύτης τῇ Κίνα καὶ τῇ Μαρίᾳ τὸν ἐβίασε νὰ περά-
 σῃ εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ἔνθα ἐκρύβη εἰς διάσημα ὀκ-
 τῶ μηνῶν ὑποκάτω εἰς ἓνα σπήλαιον· ἐπανελθὼν δὲ
 εἰς τὴν Ρώμην, προϊόντος τῷ χρόνῳ, ἔδειξεν ἀρετὴν
 κατὰ τῶν ἀποσάντων δούλων, καὶ ἐντεῦθεν ἐδριάμ-
 βευσετὸν μικρὸν θρίαμβον· ἐπειτα δὲ ἔγινε Πραίτωρ
 κατὰ τὸ 71 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας, καὶ ἐνίκησε τὸν
 Σπάρτακον τὸν στρατιῶν τῶν ἀποσάντων δούλων· τὸ
 δὲ ἐπόμενον ἔτος ἔγινεν Ὑ΄πατος μετὰ τῷ Πομπηίῳ,
 μετὰ δὲ τῷ καὶ Κρήσωρ· ἐκ τῆς δὲ ἐχχιμάτισεν ἓν
 εἶδος τριανδρίας μετὰ τῷ Πομπηίῳ καὶ Καίσαρος· με-
 τὰ τῷ δὲ ἔγινε τὸ δεύτερον Ὑ΄πατος, καὶ λαβὼν
 εἰς τὸ μέρος τε τὴν Συρίαν, καὶ διαβάς ἀπὸ τῆς Ἰε-
 ρουσαλὴμ, ἐσύλησε τὸν θησαυρὸν τῆ βασιλῆως τῆς Ἱερουσαλὴμ·
 ἐκ δὲ πλεονεξίας κινούμενος, ἐκίνησε καὶ πόλεμον κατὰ
 τῶν Πάρθων· καὶ ἐλπίζων νὰ λάβῃ ὅλον τὸν πλῆτον
 αὐτῶν, εἶδε τὴν στρατιάν τε παρ’ ἐλπίδα διεφθα-
 μένην ἀπὸ τοῦ ξίφους τῷ Σερῆνα τῷ στρατιηγῷ τῶν ἐχ-
 θρῶν· καθότι εἴκοσι χιλιάδες ἔπεσον εἰς τὸν τόπον
 τῆς μάχης, καὶ δέκα αἰχμαλώτων εἰς τὰς χεῖρας
 τῶν πολεμίων· οἱ δὲ λοιποὶ διεσώθησαν ἐν τῷ σκό-
 τει διεσπαρμένοι, καὶ καταδιωκόμενοι ὑπὸ τῶν Πάρ-
 θων· ὁ δὲ Κράσος καλεσθεὶς παρὰ τῷ ἐχθρῷ στρα-
 तिηγῷ εἰς συνομιλίαν, ἐβιάσθη νὰ ἔλθῃ ἐκεῖ διὰ τὴν
 εἰρήνην καὶ χαιρεκακίαν τῶν στρατιωτῶν, καὶ εὐθὺς ἐπλη-
 ροφορήθη, ὅτι ὁ σκοπὸς τῷ ἐχθρῷ ἀπέβλεπε νὰ τὸν
 σιλλάβῃ ζῶντα· ἐντεῦθεν λοιπὸν προσπαθὼν νὰ δια-
 φυλαχθῇ, ἐφονεύθη μετὰ τὰ ὅπλα εἰς χεῖρας κατα-

τὸ 53 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας· οἱ δὲ Πάρθιοι κόψαντες τὴν κεφαλὴν αὐτῆ, τὴν ἔφερον εἰς τὸν Οὐρόδην τὸν Βασιλέα των· ὅστις ἔχυσε χρυσίον εἰς τὸ σῶμα αὐτῆς, λέγων ταῦτα, κορέσθητι τίττε, ἢ ἡ καρδία σου ἦ ἀκόρετος· ἀλλὰ μὴ ὅλα τὰ ἐλαττώματα ταῦτα, καὶ ἄλλα ἔτι, εἶχε καί τινας ἀρετὰς· καὶ μάλιστα ἡ ἀταραξία, τὴν ὁποίαν ἐδειξεν εἰς τὸν θάνατον τῆ νύκτε ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ ἐφάνη ἀρετὴ ἐνὸς ἥρωος· οἱ δὲ λόγοι, τὲς ὁποίας εἶπεν εἰς τὰς περὶ αὐτὸν, ἔσαν ἐβιάσθη νὰ πέσῃ εἰς τὰς χεῖρας τῆ Σερένα, εἶναι ἀξιωματικοί· οἱ ὅποιοι εἶναι αὐτοί· ὅποι ἂν ἡ τύχη ὑμᾶς ὀδηγήσῃ, λέγετε πανταχῶ, ὁ Κράσσος ἀπώλετο ἐξαπατηθεὶς παρὰ τῶν ἐχθρῶν, ἀλλ' ἔτι παρὰ τοὺς παρὰ τῶν ἰδίων στρατιωτῶν.

Σπάρτακος· ὄρα ἀνωτέρω Λούκιος Κράσσος.

Οὐρόδης Βασιλεὺς τῶν Πάρθων διάδοχος τῆ ἀδελφῆ αὐτῆ Μιθριδάτε, τῆ ὁποίας ἤρπασε καὶ τὸ ζῆν καὶ τὸν θρόνον· κηρυχθέντος δὲ κατ' αὐτῆ πολέμου Ῥωμαϊκῷ, ἐνίκησε τὸν Κράσσον κατὰ τὸ 53 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας, ἔλαβε τὰς σημαίας τῆς στρατίας, καὶ πληθὺς πολὺ αἰχμαλώτων (ὄρα ἀνωτέρω Κράσσος) λέγουσι δὲ ὅτι ἔχυσε χρυσίον εἰς τὸ σῶμα τῆ Κράσσο διὰ νὰ ἐλέγξῃ τὴν ἀπλησίαν αὐτῆ, ἐξ ἧς ἐκινήθη νὰ πράξῃ πολλὰς ἀδικίας, καὶ φόνους· ἔλαβον ὁμῶς μετὰ ταῦτα οἱ Ῥωμαῖοι ἐκδίκησιν παρὰ τῆ Πακὸρε τῆ νύκτε αὐτῆ· ὅστις ὀλίγον ἔλειψε νὰ χάσῃ τὸν νῆντε· μετὰ ταῦτα δὲ ἐπειδὴ ὁ Οὐρόδης ἐγήρασε, καὶ μάλιστα ἐκυριεύθη ἀπὸ ὑδρόπικου, κατεπεύθη ὑπὸ τῶν υἱῶν τε τριάκοντα ὄντων ἐκ διαφόρων γυναικῶν,

να παραιτηθῇ τῆς ἀρχῆς, καὶ ἔτιωσ ἐδόθη ὁ θρόνος ἐκ προτιμῆσεως εἰς τὸν Φραάτην τὸν νεώτερον πάντων· ὅς τις ἄμα λαβὼν τὸ διάδημα, ἠθέλησε καὶ φαρμακώσῃ ἐκεῖνον, ὅς τις τὸ ἐνεχείρισεν εἰς αὐτὸν· ἀλλὰ τὸ φάρμακον ἀντιβλάβης ἐγένεν ὠφέλιμον μά-
λιστα, ἰατρεῦσαν αὐτὸν, ὡς λέγουσιν, ἀπὸ τὸν ὑδρό-
πικα· ἀλλὰ καὶ ἔτιωσ αὖτις ὁ ἀχάριστος Φραάτης τὸν ἐπνίξεν ἰδίαις χερσὶ κατὰ τὸ 35 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίᾳ
μετὰ 50 ἔτη τῆς βασιλείας· ἦν δὲ ὁ Οὐρόδης λαμ-
πρὸς καὶ ἀνδρεῖος Βασιλεὺς, καδὸδοξος ὅμως καὶ
εὐμός.

Κικέρων (Μάρκος Τέλλιος.) ἐγεννήθη ἐν Ἀρ-
πίνῳ εἰς τὴν Τυρκίαν κατὰ τὸ 106 ἔτος πρὸ τῆ
σωτηρίᾳ ἐκ γένους εὐγενῆς τῶν Ῥωμαίων· καὶ τὸ μὲν
Κικέρων, ἔχει κύριον ὄνομα· τὸ δὲ Μάρκος, ἐπώνυμον
ἴδιον· τὸ δὲ Τέλλιος, κοινὸν ἐκ διαδοχῆς πάσης τῆς
γενεᾶς· τὸ δὲ Κικέρων ἔλαβεν ἐξ αἰτίας ἐνὸς σημείου,
τὸ ὅποιον εἶχεν εἰς τὴν ῥίνα ὡς ἐν ῥεβίνθῳ, ὅπερ
Λατινιστὶ ὀνομάζεται Κίκερ (cicer) τῆτον ἢ φύσις ἐ-
προίκισε μὲ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα χαρίσματα, τὰ ὅ-
ποια συνδραμόντα δεικνύουσι τῷ ῥήτορι τὸ ἀξιόλογον
ἄγαλμα· μία ἰδέα τῷ προσώπῳ ἀξιοθέατος, μία εὐ-
φυΐα διαπερασικὴ καὶ δραστήριος, μία καρδίᾳ αἰσθαντι-
κῇ, μία φαντασίᾳ πλοσίᾳ καὶ ἐφευρετικῇ, ὅλα αὐ-
τὰ ἐφαίνοντο εἰς τὸ ὑποκείμενον τῷ Κικέρωνος· ὅθεν
καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ δὲν ἀμέλησε παντελῶς εἰς τὸ καὶ
τὰ γεωργήσῃ ἐπὶ τὸ κρεῖττον, πέμψας αὐτὸν εἰς δι-
δασκάλους τῆς πλέον σοφῆς τῆ καιρῶν, ἐνθα ἐπέδι-
θε τὸσον, ὥστε ἔτρεχον οἱ ἀνδρες εἰς τὰ χαλεκὰ

μέ λόγον νὰ ἰδῶν ὀφθαλμοῖς, καὶ νὰ πιεῖσεν τῇ πί-
 σει· ὅταν ἐδημιγόρησε τὸ πρῶτον εἰς τὸ Σενάτον
 εὐδοκίμησε τοσον, ὥς ἐκίνησε τὸν θαυμασμὸν πάν-
 των, καὶ ἔκαμε τὰς κριτὰς νὰ ἀπολυσωσι τὸν Ρώ-
 σκιον, περὶ ἧν ὁ λόγος, τῷ ἐγκλήματος, ὅτι ἐφύ-
 νευσε τὸν πατέρα· ἀλλ' ὁ Κικέρων μὴ εὐχαριση-
 θεὶς καὶ εἰς τὸν κρότον αὐτὸν, ἐζήτηε ἔτι τὴν τελειό-
 τητα τῆς ρητορικῆς ἕξως· ὅθεν ἀφῆσας τὴν Ρώμην,
 ἔρχεται εἰς Αἰθῆνας, καὶ εἰς δύο ἐτῶν διάστημα φθά-
 νει εἰς ἁμίλλαν τῶν πλέον προκομμένων αὐτότι ρη-
 τῶρων· διὰ τοῦτο καὶ ὁ Ἀπολλώνιος ὁ πλέον Ῥητορι-
 κὸς ἐν αὐτοῖς, ἀκέσας αὐτὸν νὰ ῥητωρεύῃ ποτὲ, ἐ-
 μπεινεν ἐκστατικὸς καὶ ἀκίνητος, ἐν ᾧ σὺμπαντες οἱ ἄλ-
 λοι τὸν ἐκροτέσαν· ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ Κικέρωνος τὴν
 αἰτίαν τῆς σιωπῆς, ἀπεκρίθη ὁ Ἀπολλώνιος, Αἰε-
 παυνῶσα καὶ θαυμάζω τῆς ἀρετῆς, θρηνῶ δὲ τῆς Εὐχά-
 ρος τὴν τύχην, ἥ ἔδεν ἐς πλεον, εἰμὴ ἡ δόξα τῆς εὐ-
 γλωττίας· ἀλλὰ καὶ ταύτην ἀρπάσας, μετακομίζεις νῦν
 εἰς τὴν Ρώμην. ἐντεῦθεν δὲ ὁ Κικέρων ἐπανελθὼν
 εἰς τὴν Ρώμην, μετεχειρίθη τὸν τρόπον, τὸν ὁποῖον
 καὶ ὁ Δημοφρόνης εἰς τὰς Αἰθῆνας· καὶ ἐκεῖθεν ἔφθα-
 σεν ἐξ ἀρετῆς εἰς τὰ πρῶτα ἀξιώματα τῆς πατρίδος·
 εἰς τὸ 31 ἔτος τῆς ἡλικίας ἔλαβε τὸ ἀξίωμα τοῦ
 θησαυροφύλακος καὶ τοῦ δικαίου εἰς τὴν Σικελίαν· ἐ-
 πανελθὼν δὲ ἐκεῖθεν ἔλαβεν τὴν ἀξίαν τοῦ Αἰδολικίου
 καὶ κατώρθεωσεν νὰ καταδικαῖῃ ὁ Βῆρρῆς (verges)
 ὁ καταφάγων ταύτην τὴν ἐπαρχίαν· ἐντεῦθεν ἐχει-
 ροτενήθη Πραίτωρ ἢ Ἐπαρχος, καὶ τέλος ἔλαβε καὶ
 τὴν ἱπατείαν κατὰ τὸ 93 ἔτος πρὶν τοῦ σωτηρίου· ἐν

ὧ δὲ ἦν Αἰδιδίλιος, εὐδοκίμησεν ὁ μόνον διὰ τὰς ἀ-
 γῶνας καὶ τὰ θεάματα, τὰ ὅποια ἦν ὑποχρεωμένος
 νὰ παραστήσῃ ἐξ αἰτίας τῆ ἀξιώματος, ἀλλ' ἔτι
 μᾶλλον διὰ τὴν μεγάλην ποσότητα τῶν χρημάτων,
 τὰ ὅποια ἐσκόρπισεν εἰς τὴν πόλιν εἰς τὴν συμβάσαν
 τότε μεγίστην ἔλθειν τῶν ἀναγκαίων· εἰς τὴν ὑπα-
 τεῖαν αὐτῷ ἀπεκαλύφθη καὶ ἡ συνωμοσία τῷ Κατιλί-
 νῳ, ὅστις ἤθελε κατὰ παράδειγμα τῷ Σύλλῃ νὰ
 βαπτίσῃ τὰς χεῖρας αὐτῷ εἰς τὸ ἐμφύλιον αἷμα· ὁ
 δὲ Κικέρων εἰδοποιηθεὶς τῆτο παρὰ τῆς Φελβίας ἐ-
 ρωμένης ὅσης ἐνὸς τῶν συνωμοτῶν, ἀπεκάλυψε τὴν
 συνωμοσίαν, καὶ ἐξέβητο εἰς παιδείαν τὰς ἐπιβληούν-
 τας τῶν πολιτῶν τὴν ζωὴν· αὐτὸ δὲ τὸ ἐπιχείρημα ἦ-
 τον τόσον δύσκολον νὰ ἀποκαλυφθῇ, ὅσον εἶχε συνή-
 γορον ἐξ ἐναντίας τὸν Καίσαρα· πρὸ δὲ τότε πολλοὶ
 ἐμέμφοντο τὸν Κικέρωνα ὡς ἀνάξιον εἶναι τῆς ὑπα-
 τείας· τότε δὲ συμβάντος, ἔδωσαν εἰς αὐτὸν τὸ ὄνο-
 μα πατὴρ τῆς πατρίδος· εἰς δὲ τὴν τελευταίαν ἡμέ-
 ραν τῆς ὑπατείας τε, ὑπόχρεως ὢν νὰ κάμῃ τὸν ὄρ-
 κον κατὰ τὸ ἔθος, καὶ ἐτοιμαζόμενος νὰ δημηγορήσῃ,
 ἐμποδίσθη παρὰ τῷ δημάρχῳ Μετέλλῳ, ὅστις ἤθελε
 νὰ τὸν ἀτιμάσῃ μὲ τῆτο· ὁ δὲ Κικέρων εἶχεν ἀρχί-
 σῃ ἔτι, ἐγὼ ὁμνύω ... ἐνταῦθα ὁ δήμαρχος τὸν
 ἐμπόδισε, καὶ ἐκήρυξεν ὅτι δὲν συγχωρεῖ νὰ δημη-
 γορήσῃ ἐκεῖνος· ἐντεῦθεν κινηθέντος τινὸς θορύβου,
 ὁ Κικέρων διακοπεὶς πρὸς μικρὸν, ἀνέλαβε τῆς φω-
 νῆς τὸν τόνον δρασηριώτερον, καὶ ἐξεφώνησεν ὅλον τὸν
 λόγον ἔτι, ἐγὼ ὁμνύω, ὅτι ἔσωσα τὴν πατρίδα·
 ὁ δὲ σύλλογος ἠδὲ καὶ τῷ ταύτῳ λόγῳ, ἐξεφώνησαν

πρὸς ἀλλήλους, ἡμεῖς ὁμνύομεν, ὅτι εἶπε τὸ ἀληθές·
 καὶ αὐτὴ ἡ ὥρα ἐσάθη ἡ ἡδονικωτέρα τῇ σύμπαντος
 βίῃ τε· μετὰ ταῦτα δὲ διελθόντος καιρῷ καταδιωχ-
 θείς ἐκ συνωμοσίας παρὰ τῷ Κλοδίῳ, ἐβιάσθη νὰ
 ἀναχωρήσῃ ἐκ τῆς Ρώμης, τὴν ὁποίαν διέσωσε τῷ ἐ-
 ρχάτῃ κινδύνῳ, καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην
 ἐν Μακεδονίᾳ· ἀλλ' αἱ φωναὶ συμπάσης τῆς Ἰτα-
 λίας ἐνωθείσης, τὸν ἔφερον ὀπίσω τὸ ἐκόμενον ἔ-
 τος τὸ 58 πρὸ τῆ σωτηρίας· καὶ ἔτιως ἡ ἡμέρα τῆς ἐ-
 πανελεύσεώς τε ἐσάθη μία ἡμέρα θριάμβου· τὰ δὲ
 ὑπάρχοντα αὐτῷ ἐδόθησαν παρευδύς, αἱ οἰκίαι ἐν
 τῇ πόλει καὶ ἐν τῇ ἐξοχῇ ἀνικοδομήσθησαν ἐκ δημο-
 σίῃ δαπάνης· ὥς ἐκ τέττε κινέμενος ἔλεγε, φυλά-
 ξαντί μοι ἐντίμως τὴν δόξαν, ἐ μόνον ἀντιστῆναι Κλοδίῳ
 ἐγένετο, ἀλλὰ καὶ τὰ ἑμαυτῷ πάντα ἀναλαβεῖν, ὥς ἐκ
 δίκως ἀφήρημαι· ὡς τόσον αἰσθάνθη καλὰ τὴν κατα-
 δίκην αὐτὴν, καὶ τοσῷτον μᾶλλον, ὅσον δὲν ἤλπιζε-
 το νὰ πάθῃ τοῦτος φιλόσοφος ἄνθρωπος· ἐνώχλει
 παλλάκις τὰς φίλους καὶ συγγενεῖς ἀναξιοπαθῶν,
 χωρὶς νὰ τολμήσῃ νὰ ἀπολογηθῇ αὐτοπροσώπως
 περὶ αὐτῷ, αὐτὸς, ὅστις συνηγόρηται εἰς βοήθειαν
 ἄλλων πολλῶν· διοικητὴς δὲ ὢν τῆς Κιλικίας, εὐδο-
 κίμησε μὲ τὴν ἀρετὴν τῷ δικαίῳ, ἐνώσας εἰς τὸ αὐ-
 τὸ δύο ἀρετὰς ἀσυμβιβάσους σχεδὸν πρὸς ἀλλήλας,
 τὴν εὐπροσηγορίαν, καὶ τὴν δραστηριότητα· τῶν Πέρ-
 θων δὲ καταπολεμησάντων ἐν εἰρήνῃ φανερᾷ τὸν Ἀν-
 τίοχον, ἔλαβεν αὐτὸς τὰ στρατεύματα πρὸς Φύ-
 λαξιν τῆς ἐμπιστευθείσης αὐτῷ ἐπαρχίας ἀπὸ τὰς
 ἐπιδρομῶν τῶν τοιούτων ἐθνῶν· καὶ ἔτιως ἐξαίφνης

προλαμβάνει ἡ νικᾷ τὸν ἐχθρὸν, ἡ κυριεύσας τὴν Πυρηνίσσαν πόλιν ἰσχυρὰν, τὴν ἀφῆκεν εἰς ἀρπαγὴν, ἡ τὰς κατοίκους αὐτῆς τὰς ἐπώλησεν· ἐντεῦθεν οἱ στρατιῶται κινηθέντες, ἔδοσαν εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα Ἰμπεράτωρ, ἡ εἰς τὴν Ρώμην ἔπρεπε νὰ λάβῃ τὸν Δριαμβόν, εἰς δὲν ἐκώλυον τὰ ἐκ τῶν ἐμφυλίων εἰσευων τὸ τότε συμβάντα· εἰς δὲ τὴν ἀρχὴν τῆ ἐμφυλίου πολέμου μεταξὺ τῆ Καίσαρος καὶ τῆ Πομπηίου, ἔδειξεν ἓνα χαρακτηριστὴρα ἀδύνατον, πεφοβισμένον, ἡ ἐπιρροπῇ ἄλλοτε ἄλλως, ἀποφεύγων τὸ μέρος τῆ Πομπηίου, καὶ φοβόμενος νὰ ἔλθῃ πρὸς τὸ μέρος τῆ Καίσαρος· Δριαμβεύσαντες δὲ τέλος πάντων τῆ Καίσαρος κατὰ τῆ ἀντιζήλου, ἔλαβεν ὁ Κικέρων τὴν εὐνοίαν παρ' αὐτῷ μὲ τὰς πλέον χαμερπεῖς κολακείας· εἰς δὲ τὰς ταραχὰς μετὰ τὸν Δάνατον τῆ Καίσαρος, ἐβοήθει τὸ μέρος τῆ Οὐκταβιανῆ, μὲ σκοπὸν νὰ τὸν ἔχῃ ὑπερασπιστὴν· ὅθεν αὐτὸς, ὅς τις ἐκαυχᾶτο, ὅτι ἡ Τύβεννος αὐτῷ διέφθειρε τὰς δυνάμεις τῆ Ἀντωνίου, ἔφερεν εἰς τὴν δημοκρατίαν ἓνα ἐχθρὸν ἑκατοντάκις ἐπικινδυνώτερον· διὰ τῆτο ἐμέμφοντο αὐτὸν, ὅτι μᾶλλον ἐφοβεῖτο τὴν αὐξήσιν τῆ Ἀντωνίου, παρὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς ἐλευθερίας· ἀφ' ἧ ὅμως συνέζη τὸ Τριανδρικὸν, ὁ Ἀντωνίος, κατὰ τῆ ὁποῖα ἐξεφώνησε τὰς Φιλιππικὰς αὐτῷ λόγους, ἐζήτησε τὴν κεφαλὴν αὐτῷ ἀπὸ τὸν Οὐκταβιανόν, ὅς τις ἡ χωρὶς ἀντιλογίας τινὲς τῷ τὴν ἔδωκεν· ὁ δὲ Κικέρων κατ' ἀρχὰς μὲν ἠθέλησε νὰ διασωθῇ διὰ τῆς θαλάσσης· μὴ δυνάμενος ὅμως νὰ ὑποφέρῃ τὰς

αὐτότι ταλαιπωρίας, ἐπέσρεψεν εἰς τὴν γῆν, λέγων ταῦτα, ὅτι προτιμᾷ νὰ ἀποθάνῃ εἰς τὴν πατρίδα, τὴν ὁποίαν ἄλλοτε ἔσωσεν ἀπὸ τὴν λύσσαν τῆ Κατιλίνε, παρὰ νὰ ζῇ μετὰ ταλαιπωρίας μεμακρυσμένος· ἐν τῷ τῷ λοιπὸν ἔφθασαν οἱ φονεῖς, καὶ ἀπαντῶσιν αὐτὸν πλησίον τῆς οἰκίας αὐτῆ ἐν τῇ ἐξοχῇ· τὲς ὁποῖες ἰδὼν, ἐκέλευσε νὰ βασιάσωσι τὸν δίφρον, καὶ ἐξέτεινε τὸν λαιμόν τε χωρὶς ταραχῆν τινα εἰς τὸ ξίφος τῆ δημῆς Ποπιλίε Λήνα· ὅστις ἐχρεάσει τὴν ζωὴν τε εἰς τὴν εὐγλωττίαν αὐτῆ· καὶ ἔτις ἀποκόψας τὴν κεφαλὴν, συναπέκοψε καὶ τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν αὐτῆ, καὶ τὰ ἔφερεν εἰς τὸ λελυσσισμένον Τριανδρικόν· ἡ δὲ Φελβία ἡ σύζυγος τῆ Ἀντωνίε ὁμόγνωμος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς ἔσα, ἡ μᾶλλον εἶπεν ὁμόσκληρος, διεπέρασε τὴν γλῶσσαν αὐτῆ εἰς πολλὰ μέρη μὲ μίαν χρυσὴν βελώνην ἐκ τῆς κεφαλῆς της· αὐτὰ τὰ μέλη λοιπὸν τῆ μεγίστη πάντων τῶν ρητόρων, καὶ τῆ σωτῆρος τῆς πατρίδος, ἐρρίφθησαν ἐν τῷ κριτηρίῳ ἔμπροσθεν τῆ ρητορικῆς βήματος· τὸ ὅποιον αὐτὸς πολλάκις ἔκαμε νὰ ἀντηχῇ μὲ τὴν εὐγλωττίαν· ἦτον δὲ ἐν ἡλικίᾳ 63 ἐτῶν εἰς τὸ ἔσχατον τῆτο τέλος κατὰ τὸ 43 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας· οἱ ἱστορικοὶ ζωγραφίζουσι τὴν ἰδέαν τῆ σώματος αὐτῆ ἔτω· κατὰ μὲν τὸ ἀνάστημα ἦτον μέγας, ὅμως λεπτὸς, λαιμὸν ἔχων ἐκτεταμένον ἐπὶ πολὺ, τὸ δὲ πρόσωπον ἀρρενικὸς, καὶ τὰς γραμμὰς αὐτῆ ἔχων ἐν συμμετρίᾳ, τὸ δὲ βλέμμα τόσον ἀνοικτὸν καὶ γαληνιατὸν, ὥστε ἐκ πρώτης προσβολῆς ἐνέσπειρεν εἰς τὲς ὁρῶντας τὸ σέβας· ἡ κράσις ὅμως τῆ σῶμα

τος ἦτον ὀλίγον ἀδύνατος, καὶ τὴν ἐνεδυνάμωκε μετὰ τὴν διαίταν· εἰς δὲ τὸν ἱματισμὸν, καὶ τὴν περὶ τὸ σῶμα εὐπρέπειαν, τὸ ὅποιον οἱ σοφοὶ παρατηρεῖν, ὡς σημειὸν τῶν εἰδόν, αὐτὸς διετήρει, ὥσπερ ἔγραφεν εἰς τὰ καθήκοντά τε, ἐνδύόμενος μετὰ μετριοφροσύνης, καὶ ὡς ἀπαιτεῖσεν ὁ βαθμὸς καὶ τῆ ἀξιώματος αὐτοῦ καὶ τῆ χαρακτῆρος· καθότι ἀγαπᾷσε τὴν καθαρότητα, χωρὶς ὅμως ὑπερβολῆς· ἀπέφευγε δὲ τὰς νεωτερισμὸς τῆς σοφῆς μετὰ πολλῆς φροντίδος, ἀπὸ τῆ ἴσου ἀπεχόμενος καὶ τῆς ἀμελείας, καὶ τῆς περιεργείας εἰς ἑαυτὸν· ὁ δὲ τρόπος τῆ ἰδιαιτέρως αὐτοῦ πολιτεύματος καὶ τῆς πρὸς τὰς φίλους κατ' ἰδίαν συμπεριφορᾶς ἦτον γλυκύτατος, πατὴρ γενόμενος συγκαταβατικὸς, καὶ φίλος ζηλωτὴς καὶ εἰλικρινὴς πρὸς τὰς φίλους, δεσπότης εὐσυνειδήτος καὶ ἐλευθέριος, παῖδρὸς τῇ διαθέσει ἐκ φύσεως, καὶ ἐπιρρήπης πολλάκις πρὸς εἰρωνείας ἀσείας· ἐν δὲ τοῖς πεπολιτευμένοις ἐφρόντισε νὰ μὴν ἔχη ἑδεμίαν κηλίδα, τῷ ὀρθῷ λόγῳ πάντοτε χρώμενος, ἐν δὲ ταῖς ἰδιαιτέrais ὅμως συμπεριφορῇς συνεμίσγνυνεν ἐν τοῖς λόγοις καὶ ἐν τοῖς ἔργοις ἐπίσης ἀσειότητας καὶ ἐπαινετὰς καὶ μεμπτὰς· παρετήρησαν δὲ ἔτι, ὅτι καὶ ἐν ταῖς εὐτυχίαις ἐπαίρετο, καὶ ἐν ταῖς δυστυχίαις ἐταπεινότο, καὶ ἐν ἐνὶ τέτῳ γενόμενος, δὲν ἤλπιζε πώποτε τὴν ἐπὶ τὸ ἐναντίον μεταβολὴν· τὸ δὲ μεγαλύτερον καὶ φανερώτερον πάθος τῆς ψυχῆς τε ἐξάθη ἡ δόξα καὶ ἡ δόξα τῶν ἐπαινῶν, τὴν ὁποίαν δὲν ἐδυνήθη ἑδὲν νὰ τὴν σβέσῃ· εἰς τὰ νομικὰ τε τὰ δύο κυριώτερα πρόσωπα τῆ διαλόγου παρασαίνονται ὡς δύο μαθηταὶ ἔμπροσθεν τῆ δι-

δασκάλε των ἐκσάτικοι, ὥσπερ καταγινόμενοι δῆθεν
 νὰ προσφέρωσι τὲς ἐπαίνες εἰς τὸν Κικέρωνα, τόσον
 διὰ τὸ πεζὸν ὕφος τῆς φράσεως, ὅσον καὶ τῶν σιχερ-
 γημάτων αὐτῆ, ὃ ἐστὶ πρᾶγμα παράδοξον νὰ εἰχω-
 ρήσῃ τοσῶτον ἡ ματαιότης εἰς τοιαῦτα ἐξαίρετα πνεύ-
 ματα· καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ ὅσον προεφυλάττετο πρὸς τὰς
 ψήφους τῶν μεταγενεσέρων, τόσον οἱ μεταγενέστεροι,
 ἐπιλαθόμενοι τῶν ἐλαττωμάτων αὐτῆ ἐδικαιώσαν τὰς
 λαμπρὰς ἀρετάς τε· τὰ δὲ συγγράμματα αὐτῆ, ὅ-
 σα ἄφησε τοῖς Λατίνοις εἶναι τοσαύτης ἀθανασίας
 ἐπάξια, ὅσον ἦσαν μεγάλα ὁ ἔρως καὶ ὁ ζήλος αὐτῆ
 ἐπὲρ τῆς πατρίδος.

Κατίλινας (Λέκιος) εἰς ἐκ τῶν πρώτων γενεῶν
 τῆς Ρώμης, κατηγορηθεὶς δημοσίᾳ πρῶτον μὲν ἐπὶ
 ὀνόμῳ συνομία μιᾶς τῶν Ἑξιακῶν παρθένων, κατεδι-
 κάθη εἰς θάνατον, ἀπέφυγε δὲ διὰ χρηματοδοσίας
 καὶ διὰ τῶν οἰκείων φίλων· καὶ δεύτερον, ὅτι ἐφόνευσε
 τὸν ἴδιον ἑαυτῆ ἀδελφόν· (ἴδε ἐν τῷ Σύλλας·) ἔλα-
 βε δὲ ἀξιώματα ἀλληλοδιαδόχως τὸ τῷ Θησαυροφύ-
 λακος, τὸ τῷ Ὑποστράτηγος, τὸ τῷ Πραιίτωρος, χα-
 ρὶς νὰ μεταβάλλῃ παντελῶς καὶ τῆς ψυχῆς τε τὸν χα-
 ρακτῆρα· παρρησιασθεὶς δὲ δις εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς
 ὑπατείας, ἀπέτυχεν, ἐναντιομένῃ τῷ Κικέρωνος, τὸν ὁ-
 ποῖον καὶ ἐπεχείρησε νὰ φανεύσῃ, καταγινόμενος πρὸ
 πολλῶ νὰ κάμῃ συνωμότης μὲ ἀπόφασιν ἄνομον, νὰ
 παραδώσῃ τὴν πόλιν τῷ πύρρι καὶ τῷ ξίφει, ἐλκύσας
 εἰς τῷτο πολλὰς νέας πτωχὰς ὄντας ἐξ ἀσωτείας,
 καθὼς καὶ αὐτὸς, τὲς ὁποῖας καὶ ἐπεισε λέγειν νὰ πίνω-
 σιν ἀνθρώπινον αἷμα εἰς βεβαίωσιν τῆς εἰς τὴν συνω-

μοσίαν ἀδιαίρετον ἐνώσεως· τὺτο δὲ μαθὼν ὁ Κικέρων παρὰ τῆς Φυλβίας τῆς ἐρωμένης ἐνὸς τῶν συνωμοστῶν, ἀπεκάλυψε τὸν ὀλέθριον σκοπὸν τῷ Κατιλίνῳ· ὅστις κατηγορηθεὶς ἐπὶ τούτῳ ἐπὶ τῆς Γερβίας, εἶπε τεταραγμένος, ὅτι θέλει σβέσῃ ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῆς Ρώμης τὴν πυρκαϊάν, εἰς τὴν ὁποίαν τοὺ ἐρρεψαν· ἀλλ' ὁ Κικέρων ὀλίγον φροντίσας τῶν ἀπειλῶν, ἠγρύπνει εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως· ἐντεῦθεν περιέπεσον τὰ γράμματα τῶν πρώτων συνωμοστῶν, ἐξ ὧν ἐφόνευσαν πέντε· ὁ δὲ Κατιλίνης εἰς μάτην ἀπελογεῖτο, εἰσάγων γένους λαμπρότητα, καὶ ἀνδραγαθήματα τῶν προγόνων· βλέπων δὲ τὴν κατ' αὐτῷ τῶν πάντων ὀργὴν κορυφωμένην, ἀφίνει τὴν Ρώμην, καὶ καταφεύγει εἰς τὴν Ἑτρερίαν εἰς τὸν ἐκεῖσε στρατὸν μετ' ἀπόφασιν, ἢ νὰ κατορθώσῃ εἰς ἐκδίκησιν, ἢ νὰ ἀποκινδυνεύσῃ· ὁ δὲ Ἀντωνίος συνύκατος ὢν τὸ τότε Κικέρωνος, ἔσειλε κατ' αὐτῷ τὸν Πετρήϊον ὑποστράτηγον αὐτῷ ὄντα· ὁ δὲ Κατιλίνης θεξάμενος αὐτὸν, ἐπολέμησεν ἐν ἀπελπισίᾳ, καὶ νικηθεὶς, ἐφονεύθη, μὴ ἀνεχόμενος ἐπιζῆν, ἐν ᾧ δὲν κατώρθωσε τὸν σκοπόν τε, κατὰ τὸ 62 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας· καὶ ἔτος ἐσάθη ὁ δικαιοτάτος θάνατος τῷ παρανόμῳ τότε ἀνδρὶ· τῷ ὁποίῳ ἡ αὐθάδεια ὑπερέβαινε τὴν ἐπιτηδεύσιν, καὶ ἡ κενοδοξία τὴν πολιτικὴν ἀρετὴν, καὶ ἡ ἐφεύρεσις τῶν ὀλεθρίων σκοπῶν τὴν εὐφυΐαν τῆς ἐκτελέσεως· ἔτος ἂν ἐμεταχειρίζετο εἰς τὸ καλὸν τῆς πατρίδος τὴν δραστηριότητα τῆς ψυχῆς τε, τὴν ἀκοίμητον πρόνοιαν, τὴν θαυμαζήν τε ἀνδρίαν, τὴν ἀμίμητον εὐγλωττίαν τε, ἢ θελε

φανῆ τῇ καίρῳ τε ὁ πρῶτος ἦρως. ἀλλ' ὡς ἐξήσεν, ἔτω
 καὶ ἐτελεύτησεν, ἐπίσης δηλονότι μὲ τὸς φονευομένους
 ἐν τῇ ἀγχόνῃ κακέρους.

Ἀντώνιος (Μάρκος) εἰς τῷ Τριανδρικῷ συστήμα-
 τος, γενόμενος ἐκ παιδικῆς ἡλικίας εὐγλωττος, καὶ
 παιδευθεὶς τὰ εἰς πόλεμον καὶ εἰς ἡδονήν. ἀφ' ἧ δὲ
 ἔδειξεν ἐν Ρώμῃ τὰς ἀρετὰς καὶ κακίας, διεπέρασεν
 εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ παιδευθῇ τὴν ἀρετὴν τῷ λέγειν
 καὶ πολεμεῖν. λαβὼν δὲ ἐκείθεν τὴν στρατηγίαν τῷ
 ἱππικῷ παρὰ τῷ Γαβίνῳ, ὅς τις ἦρχετο κατὰ Ἀρι-
 σοβέλῃ, ἔδειξεν ἱκανὴν ἀνδρίαν ἐν τῷ πολέμῳ τέ-
 τω. ὁ αὐτὸς δὲ Γαβίνιος τὸν ἔφερε μετ' ἑαυτοῦ εἰς
 τὴν Αἴγυπτον εἰς βοήθειαν τῷ Πτολεμαίῳ, ὅπου ἔ-
 δειξεν αὖτις ἐκ ὀλίγην ἀνδρίαν. ἐπανελθὼν δὲ εἰς
 τὴν Ρώμην ἔγινε Δήμαρχος καὶ οἰωνοσκόπος. καὶ ἐ-
 νηγκαλίωθη μετὰ τῷ Κικέρωνος τὸ μέρος τῷ Καίσα-
 ρος, ὅς τις ἐξηκολύθει ἐν τῷ τότε τὸν πόλεμον εἰς
 τὸς Γάλλους. ὁμιλῶν δὲ μετὰ παρρησίας εἰς βοή-
 θειαν τῷ διαβεβλημένῳ τέτε μεγάλῃ ἀνδρὸς, ἐμι-
 σήθη παρὰ τῆς Γερμανίας. καὶ ἐντεῦθεν διωκόμενος,
 μόλις μεταβαλὼν τὸ ὄχημα εἰς δελικόν, διέφυγεν
 εἰς τὸν Καίσαρα· ὅς τις πεισθεὶς ὑπ' αὐτῷ, ἔφερε
 τὸν πόλεμον εὐθὺς εἰς τὴν Ἰταλίαν. καὶ κυριεύσας
 αὐτὴν, ἔδωκε τὴν διοίκησίν της εἰς τὸν Ἀντώνιον
 Μάρκον. ἐν δὲ τῇ ἐν Φαρσάλῳ μάχῃ διοικῶσεν αὐ-
 τὸς τὸ ἀριστερὸν κέρας τῆς στρατιᾶς, πολὺ συμβαλλό-
 μενος εἰς τὴν ἥτταν τῷ Πομπηίῳ. τὸ δὲ ἐπόμενον ἔ-
 τος 49 πρὸ τῷ σωτηρίῳ, λαβὼν ὁ Καίσαρ τὴν δικτα-
 τωρίαν, ἔδωκε τὴν στρατηγίαν τῷ ἱππικῷ εἰς τὸν Ἀν-

τώνιον γενικῶς, καὶ ἐξῆς αὖτις τὸν ἔλαβε σύντρο-
 φον τῆς ὑπατείας. διὰ τὸ ὅποιον ἔδειξε τὴν εὐγνω-
 μοσύνην τε εἰς αὐτὸν μὲ μίαν χαμερπῆ κολακείαν.
 ἐπεὶ δὲ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, ἐν ᾗ ἐκάθητο ὁ Καῖσαρ
 ἐπὶ θρόνῳ χρυσοῦ ἐν τῇ ἐορτῇ τῇ Πανός (Lupercal-
 es) ὁ Ἀντώνιος ἀπομακρύνας ἐκεῖθεν τὸ πλῆθος,
 ἐπροχώρησε πρὸς τὸ βῆμα τε, καὶ ἐπρόσφερεν εἰς αὐ-
 τὸν ἐν διάδημα, κυκλωμένον μὲ ἓνα σέφανον ἐκ δάφ-
 νης. αὐτὸ τὸ ἀσεῖον ὅμως (ἐκ συμφῶνος γενόμενον
 καθὼς λέγουσι) ἐτάχυνε τὸν θάνατον τῷ Γέλῳ
 Καίσαρι. φονευθέντος δὲ τέττε τῷ μεγάλῳ ἀνδρὶ,
 ἐπροσποήθη ὁ Ἀντώνιος Φίλιαν μετὰ τῶν φονέων,
 καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὰς τὰς νύκτας εἰς ὀμηρίαν. ὁ δὲ
 Κάσσιος ἐδείπνησεν εἰς αὐτὸν τὴν αὐτὴν ἡμέραν. τὸν
 ὅποιον ὁ Ἀντώνιος ἐρώτησεν ὑπομειδίων, ἂν φυλάτ-
 τη πάντοτε ὑπὸ μάλης ξιφίδιον, καὶ, τὸν ἀπεκρίθη
 ὁ Κάσσιος, καὶ μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ, εἰς φαντάζεσθαι αὐ-
 τοκρατορίαν. ἐντεῦθεν λοιπὸν ὁ Ἀντώνιος, ματαιω-
 θείσης τῆς ἐλπίδος εἰς Καίσαρα τὸν ὑπέρμαχον, ἐ-
 λυπήθη σφοδρῶς. τὸ ὅποιον, καίτοι πλαττόμενος
 ἐκ τῶν ἐνόντων πρὸς τὸ φαιδρότερον, τὸ ἔδειξε πα-
 ρευθὺς, ἀντιφερόμενος εἰς τὴν Γερουσίαν, ἣτις ἐμελ-
 λε νὰ τὸν κηρύξῃ ὡς τύραννον. ἐκφωνήσας δὲ καὶ
 τὸν ἐπιτάφιον αὐτῷ λόγον, ἐκίνει τὸν δῆμον εἰς ἐκ-
 δίκησιν τῶν φονέων τῷ μεγάλῳ τέττῃ ἀνδρὶ. καὶ ἐν-
 τεῦθεν ἤρξανεν ἡμέραν παρ' ἡμέραν, καὶ βέβαια ἤ-
 θελε φθάσῃ εἰς τὸν τόπον τῷ Καίσαρι, εἰς ὃν ὁ Κι-
 κέρων δὲν κατέβαινεν ἀντίζηλον εἰς αὐτὸν τὸν Ὀκ-
 ταβιανόν, ὅς τις ὠνομάσθη Αὐγυστος μετὰ ταῦτα.

τὸ δὲ μῖσος αὐτῷ πρὸς τῷτον τὸν νέον, τὸν ἔκαμε
 μισητὸν εἰς τὰς Ῥωμαίους, οἱ ὅποιοι ἀγαπᾶσαν τὸν
 Οὐκταβιανὸν εἰς ὑπερβολήν. ἐντεῦθεν λοιπὸν ὁ Ἀν-
 τώνιος κηρυχθεὶς ἐχθρὸς τῶν Ῥωμαίων, ἔφυγεν εἰς
 τὰς Γάλλους. εἰλεις δὲ κατ' αὐτῷ ὁ Οὐκταβιανὸς
 μετὰ τῶν Ὑπάτων Πάνσε καὶ Γερτίου ἐπολέμησε, καὶ
 ἡ νίκη ἐσέσθη ἀμφιρρεπὴς ἐν πολλοῖς· γενομένης δὲ
 τέλους παντῶν τῆς μάχης ἐν τῇ Μοδύνῃ, ἀντίστη
 μὲν γενναϊότατα ὁ Ἀντώνιος, ἀλλ' ὕπερον ἐνικήσθη,
 καὶ κατέφυγεν εἰς τὸν Λέπιδον. ὁ δὲ Πάνσας ἀπέστα-
 νεν εἰς τὴν μάχην, καὶ ἀποθνήσκων, συνεβέλευσε τὸν
 Οὐκταβιανὸν νὰ φιλικῶς μετὰ τῷ Ἀντωνίῳ. τὰ ὅ-
 ποῖον μετ' ἔπολυ καὶ ἐγένετο, ἀφ' οὗ ὁ Ἀντώνιος συ-
 ναγεῖρας δεκαεπτὰ λεγεῶνας πεζῶν, καὶ δεκακίχι-
 λιας ἵππεις, ἐφάνη εἰς τὴν Ἰταλίαν. καὶ ἐνταῦθα ἔ-
 λαβεν ἀρχὴν αὐτοῖς τὸ Τριανδρικὸν τῷ Λεπίδῳ, τῷ
 Οὐκταβιανῷ, καὶ τῷ Ἀντωνίῳ. ὅς τις πρῶτον τῆς ἐπι-
 θυμίας τοῦ ἀποτελάσματος ἔδειξε νὰ ζητήσῃ παρὰ τῷ
 Οὐκταβιανῷ τὴν κεφαλὴν τῷ Κικέρωνος. τὴν ὁποίαν
 ἡ θυγὴ αὐτῷ Φυλβία ἐξύβρισε μάστιγα. (ὅρα Κικέ-
 ρων) ἐμπλήσαντες τέλος πάντων τὰς ἐπιθυμίας ἐκ τῷ
 αἵματος τοσέτων λαμπρῶν πολιτῶν, ἐπέσρεψαν
 εἰς διωγμὸν τῷ Βρέτῳ καὶ Κασσίῳ τῶν φονέων τῷ
 Καίσαρος. τὰς ὁποίας ἀπαντήσας ὁ Ἀντώνιος ἐν Φι-
 λίπκοις, καὶ ἔλθων εἰς μάχην, ἐνίκησε. καὶ μετὰ
 τὸν θάνατον τῶν δημοκρατικῶν τέτων ἀνδρῶν, οἱ
 τῆς Ῥώμης τύραννοι διένειμαν ἑαυτοῖς τὴν ἀρχήν,
 ὥς μίαν γῆν ἐκ κληρονομίας, καὶ ὁ μὲν Ἀντώνιος ἔ-
 λαβε τὴν Εἰλλάδα, τὴν Μακεδονίαν, τὴν Συρίαν,

καὶ τὴν Ἀσίαν. καὶ ἐντεῦθεν ἐβιάσθη νὰ καταπολεμή-
 σῃ τὰς Πάρθους. ἀλλὰ τέτο κατῳρῶσε μόνον διὰ
 τῶν στρατηγῶν τε, αὐτὸς δὲ δὲν ἔδειξεν ἐν τέτοις
 ἔδαμῳ, ὅτι εἶναι τῷ Καίσαρος μαθητὴς, ἀλλ' ἐκδε-
 δομένος εἰς τὰς ὑπερβολὰς τῆς κακίας, ἐνθεν μὲν
 ἀρπάζων ἐξ ἀδικίας, ἐκείθεν δὲ ἐξοδεύων ἐξ ἀσω-
 τείας· ἡ δὲ Κλεοπάτρα ἡ Βασίλισ τῆς Αἰγύπτου, φο-
 βημένη τὴν δύναμίν τε, ἐπροσπάθησε νὰ τὸν κα-
 δυποβάλλῃ μὲ τὰς ὑδονάστους. ὅθεν ἀποσραφεῖς τὰς
 φαντασίας τῆς συζύγου Φωλβίας, ἐκυριεύθη εἰς ἐ-
 κείνας τῆς Κλεοπάτρας, λαβὼν μίαν τύχην ἐκ δια-
 μέτρου ἀντιλογον, νὰ κυριεύῃ μὲν τὴν οἰκουμένην, νὰ
 κυριευθῇ δὲ ὑπὸ δύο γυναικῶν. ἔτι λοιπὸν ἡ Βασίλισ
 τῆς Αἰγύπτου ἐμέσυσσε τὸν Ἀντωνιον μὲ τὰς ὑδο-
 νὰς, ὥστε αὐτὸν μὲν τὸν ἔθαψεν εἰς τὰς ἀσωτείας,
 αὐτὴ δὲ ἀπῆλυσσε παρ' αὐτῇ ὅτι ἐπεθύμει. κα-
 θότι τὴν ἐκήρυξε βασίλισσαν τῆς Αἰγύπτου, τῆς
 Κύπρου, τῆς Κοίλης Συρίας, μέρας τινὸς τῆς Κιλι-
 κίας, τῆς Ἀραβίας, καὶ τῆς Ἰουδαίας, τὰς δὲ δύο
 υἱὰς αὐτῇ ἐξ αὐτῆς, τὰς ἐκήρυξε Βασιλεῖς τῶν Βα-
 σιλευόντων, ἐνδύαν αὐτὰς βασιλικῶς μετὰ τῆς ἄλ-
 λης βασιλικῆς μεγαλοπρεπειᾶς ἀπάσης. τέτων δὲ
 ἔτι γενομένων ὠργίσθησαν οἱ Ῥωμαῖοι βλέποντες
 νὰ διαφθεῖρηται τὸ Ῥωμαϊκὸν βασίλειον ἐξ αἰτίας
 μιᾶς γυναικὸς καὶ τῶν ξένων, ἀπεφάσισαν νὰ κινή-
 σουν τὰ ὅπλα κατὰ τῷ Ἀντωνίῳ, κινήμενοι πρὸς τε-
 το κατὰ δεύτερον λόγον, ὅτι ἀπέβαλε καὶ τὴν πρῶ-
 τήν αὐτῇ γυναῖκα τὴν Οὐκταβίαν ἀδελφὴν ἦσαν τῷ
 Οὐκταβιανῷ, μὲ πρόφασιν ὅτι παίζων τὰ χαρτὰ

τῆς τύχης κατὰ τῷ Οὐταβιανῷ, δὲν ἐπετύχαινε ποτὲ κατὰ τὴν ἐλπίδα. ἐξάλη λοιπὸν ὁ Οὐταβιανὸς κατ' αὐτῷ, καὶ ἀπαντηθέντων τῶν ἐκατέρωθεν ναυτικῶν ἐν τῷ Ἀκτίῳ τῆς Ἡπείρου κατὰ τὸ 31 ἔτος πρὸ τῷ σωτηρίῳ, ἐνικήθη ὁ Ἀντώνιος κατὰ κράτος, μετέρχε δὲ καὶ αὐτὴ ἡ ἰδία Κλεοπάτρα τῆς μάχης, ἔχουσα εἰς βοήθειαν τῷ Ἀντωνίῳ ἐξήκοντα ναῦς. τραπεῖς δὲ εἰς φυγὴν, ἔμαθεν ὅτι διεφθάρη καὶ κατὰ γῆν ὁ στρατός. καὶ τῷτο ἐξάβη τέσον λυπηρὸν εἰς αὐτὸν, ὥστε προσπαθεῖσε νὰ πῇ τὸ ὕδωρ τῆς λήθης καὶ δὲν ἐδύνατο, νῦν μὲν ἀπομακρυνόμενος εἰς τὰς ἐρημίας, νῦν δὲ ἐκδιδόμενος εἰς τὰς ἀσωτείας. τὸ δὲ ἐπόμενον ἔτος εἰσέρχεται ὁ Οὐταβιανὸς εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ κυριεύει εὐθὺς τὸ Πηλῆσιον. ὁ δὲ Ἀντώνιος ἐξυπνήσας μικρὸν, ἐκτύπησε τὸ ἵππικόν τῷ ἔχθρῳ καὶ τὸ ἐσκόρπισεν εἰς φυγὴν, πλὴν ὅλος αὐτῷ ὁ στρατός καὶ ὅλον τὸ ναυτικὸν ἀποσάντες, προσχώρησαν εἰς τὸν Οὐταβιανόν. μονώθεις λοιπὸν ὁ Ἀντώνιος, καὶ ἀπελπιθεὶς ὀλοκλήρως, ἐκάλεσε τὸν Οὐταβιανὸν εἰς μονομαχίαν πρὸς τὸ ὅποιον ἀπεκρίθη ἐκεῖνος χωρὶς ττραχὴν, ὁ Ἀντώνιος εὐρήτει καὶ ἑτέρας ὁ δὲς πρὸς τὸν Ἀδην. ἡ δὲ ἄπιστος Κλεοπάτρα φοβηθεῖσα τὰ περιστατικά, κατεκλείσθη εἰς ἓνα πύργον, ἀφίσασα παραγγελίαν νὰ εἰπῇ εἰς τὸν Ἀντώνιον, ὅτι ἐφονείσθαι αὐτοχειρίᾳ. τῷτο μαθὼν ὁ Ἀντώνιος καὶ πιεσθεὶς εὐθὺς, ἡσχύνθη νὰ λάβῃ παράδειγμα γενναιότητος παρὰ γυναικὸς εἰς τὰς μεγίστας δυσυχίας, καὶ ἔτω παρακαλεῖ ἓνα ἀπὸ τῶν ἀπελευθερώσεως, ὅς τις ἀνομάζετο Ἑρως, νὰ ἐπιφέρῃ τέλος εἰς

τὴν ζωὴν τε, καὶ ἐπομένως εἰς τὰς ἀπείρους τε δυσυχίας. ἀλλ' ὁ Ἑρὸς ἐμαχαίρωσε πρῶτος αὐτὸς ἑαυτὸν, καὶ πίπτων ἔδωκε τὸ ξιφίδιον καὶ εἰς τὸν Ἀντώνιον νὰ τὸν μιμησθῇ. τῷτο ἰδὼν ὁ Ἀντώνιος ἐξεφώγησεν, ἔξελί μοι ποιεῖν τὸ καθήκον παρὰ γυναικὸς καὶ ὄψιν μαθόντα; καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐκτύπησε τὸ ξιφίδιον εἰς τὸ σῆθος τε, καὶ μετὰ μίαν σιγμὴν μανθάνει, ὅτι ἡ Κλεοπάτρα ζῇ ἔτι. ἐντεῦθεν θέλει νὰ ἔλθῃ εἰς αὐτὴν μὲ ὅλην τὴν ῥύσιν τῆ αἵματος εἰς τὸν πύργον. ἡ δὲ Κλεοπάτρα ἰδῶσα αὐτὸν ἄνωθεν καὶ φοβημένη νὰ ἀνοίξῃ τὰς πύλας διὰ τὰ ἐνδεχόμενα, ἐκρέμασε μίαν ἄλυσον ἄνωθεν, καὶ βοηθημένη ὑπὸ δύο γυναικῶν, τὸν ἀνεβίβασεν ἄνω. καὶ ἐνταῦθα ὀλίγον πρὸ τῆ θανάτε εἶπεν εἰς τὴν Κλεοπάτραν ἐπεριδόμενος εἰς τὸ πρόσωπόν της, ὅτι ἀποθνήσκει εὐχαρισιμένος εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτῆς, καὶ ὅτι δὲν αἰσχύνεται εἰς τὴν ἡττάν· καθότι Ῥωμαῖος ἐνικήσῃ παρὰ Ῥωμαίῳ. καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀπέθανε μετ' ὀλίγον κατὰ τὸ 30 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας, ἐν ἡλικίᾳ 56 ἐτῶν. ὡς τόσον ὁ Ἀντώνιος εἶχε μὲν τὴν ἀνδρίαν τῆ Καίσαρος, καὶ τὴν κλίσιν ὁμοίως πρὸς τὰς ἡδονάς. ὅμως ἐξεδόθη πλέον τῆ δέουτος εἰς τὰς ἡδονάς. καὶ ἐντεῦθεν ἔχαστε τὴν ὑπόληψίν τε εἰς τῶν Ῥωμαίων τὰς γνώμας, ἔπαθε τίσας δυσυχίας ἐν τῷ πολέμῳ, ἔχασε τὸ βασίλειον, καὶ τέλος ἔθαψε τὰς ἀρετάς τε εἰς τὸν τάφον τῆς λήθης. καθότι αὐτὸς ἐσάθη ἀνὴρ γενναῖος, στρατηγὸς ἐξαιρετός, στρατιώτης δραστήριος, καὶ ἄνθρωπος ἐπεικὴς καὶ εὐεργετικὸς εἰς τὰς φίλας τε. μετὰ ταῦτα ὅμως ἐκδοθεὶς

εἰς τὰς ἡδονὰς, συνεμίγη μεθύσοις, καὶ ὁμοιωθῆ αὐ-
τοῖς, περιφερόμενος εἰς τὸ θέατρον τῶν ἀσωτειῶν,
ἐλευθέριος πέρα τῷ δέοντος ἐν οἷς ἔκ ἔδει μάλιστα.
καθότι ἐσκόρπιζεν τὸν πλετον ἀφειδῶς, καὶ ἔδωκεν
εἰς ἑνατὶ δῶλον πεντήκοντα χιλιάδας δραχμὰς χω-
ρὶς νὰ ὑπηρετηθῇ εἰς ἑδὲν ἄξιον παρ' αὐτῷ. καὶ ἐν
δειπνῶν καλὸν τὸν ἐβίασε νὰ δώσῃ μίαν πόλιν εἰς
ἕνα μάγειρον. καὶ ἡ ἐτοιμασία μιᾶς τραπέζης ἐδύνα-
το νὰ θρέψῃ χιλίους ἀνθρώπους. ἐντεῦθεν ἔλεγεν ὁ
Καίσαρ ὁμιλῶν περὶ αὐτῷ. ἐφοβητέοι μοι οἱ τοῖδοι.
αἱ γὰρ χεῖρες αὐτῶν ἐβιδεῖσαι δρέπεσαι ἀνδρῶν, ἐκ ἃν
αἶρειν δυνηθεῖεν τὸ ξίφος. ὁ δὲ Ἀντώνιος εἶχε δύο
υἱὸς ἐκ τῆς πρώτης γυναικὸς τῆς Φελβίας. ὧν ὁ
μὲν πρῶτος ἐκαλεῖτο Ἀντώνιος ὁ νέος, τὸν ὁποῖον
ὁ Αὐγустος ἐφόνευσεν εἰς ἕνα ναόν. ὁ δὲ δεύτερος ὠ-
νομάζετο Ἰέλιος Ἀντώνιος, τὸν ὁποῖον ἐφόνευσεν ἡ
ψῆφος τῆς Γερουσίας.

Ἀντώνιος Γάιος θεῖος τῷ Τριανδρικῷ Ἀντωνίῳ
τῷ ἀνωτέρῳ εἰρημένῳ, καὶ υἱὸς τῷ Μάρκῳ Ἀντωνίῳ τῷ
περιφύμῳ ἐν Ρώμῃ Ρήτορος. ἀπεβλήθη δὲ ἔτος
ἀπὸ τῆς Γερουσίας ὑπὸ τῶν Τιμητῶν (Κηισῶρων) δι'
αἰσχρόντι πολίτευμα. μετὰ ταῦτα ὅμως ἀνέλαβε
τὸ ἀξίωμα, καὶ ἐγένετο Ὑπάτος μετὰ τῷ Κικέρωνος.
κελευθεῖς δὲ νὰ καταπολεμήσῃ τὸν Κατιλίαν, ἐ-
κωλύθη ὑπὸ τῷ πάθει τῆς ποδαλγίας. ἐκ τούτου
δὲ ἐσάλη εἰς Μακεδονίαν Ἀνθύπατος, ἐνθα πολ-
λὰς ἀδικίας πράξας καὶ ἀρπαγὰς, καλεῖται εἰς τὸ
δικαστήριον εἰς τὴν Ρώμην.

Μετέλλος Κύντος Καικίλιος Ὑπάτος τῶν Ῥωμαίων ἐγένετο κατὰ τὸ 60 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας. ἐξάθη Πραιτώρ ὑπατεύοντος τῷ Κικέρωνος, ἔδειξε δὲ μεγάλην ἀνδρίαν, ἀνθιστάμενος εἰς τὸν στρατὸν τῷ Κατιλίνῃ· ὅς τις ἤθελε γὰρ εἰσέλθῃ εἰς τὴν γῆν τῶν Κισαλπίνων. ἔλαβε δὲ μετὰ τὴν Πραιτωρίαν τὴν διοίκησιν τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας. ἔλαβε δὲ εἰς γυναῖκα τὴν ἀδελφὴν τῷ Κλοδίῳ, ἣτις ἀτιμάσασα αὐτὸν μὲ τὰς ἀσελγείας της, τέλος πάντων καὶ τὸν ἐφαρμάκωσεν. ἀποθανόντος δὲ τῷ Μετέλλῳ κατὰ τὸ 57 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας, ἔκλαυσεν αὐτὸν ὁ Κικέρων ὡς φίλον εἰλικρινῇ καὶ σύμβουλον ἐξαίρετον.

Λέκιος Μερήνας Ὑπάτος τῶν Ῥωμαίων περιφίμος εἰς ἀνδρίαν καὶ διὰ τὸν ἐκφωνηθέντα ἐπ' αὐτῷ λόγον παρὰ τῷ Κικέρωνος. ἔδειξε δὲ ἀνδρίαν κατὰ τοῦ Μιθριδάτε κατὰ τὸ 62 ἔτος πρὸ τοῦ σωτηρίου.

Γάιος Κάσσιος Λογκίνος κατ' ἀρχὰς μὲν ἐξάθη Θησαυροφύλαξ τῷ Κράσσῳ, ἔνθα καὶ ἔδειξε τὴν ἀνδρίαν τε κατὰ τῶν Πάρθων, ἐκδιώξας αὐτὸς τῆς Συρίας. ἐνωθεὶς δὲ μετὰ ταῦτα πρὸς τὸ μέρος τῷ Πομπηίῳ, ἐνικήθη καὶ αὐτὸς ἐν Φαρσάλοις κατὰ τὸ 48 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας. ὁ δὲ Καίσαρ ἐχάρισεν εἰς αὐτὸν τὴν ζωὴν. αὐτὸς ὅμως ἀχαρισήσας ἐπεβέβλευεν ἐξ ἐναντίας τῷ ἰδίῳ ἐλευθερωτῇ τὴν ζωὴν. τέτε δὲ, προϊόντος τῷ χρόνῳ, ἀποκαλεφθέντος, ἀπεκρίθη ὁ Καίσαρ εἰς τὰς πείθοντας αὐτὸν φίλους τε γὰρ φυλάττηται ἀπὸ τὸν Ἀντώνιον καὶ τὸν Δολαβέλλαν. ἔμε δεῖ τέττες φοβεῖσθαι τῶν νέων τὰς εὐειδέας καὶ ἡδύ-

παύσας, ἀλλὰ τὲς κατεσκληκότας ἐκείνους δὴ καὶ ἡλω-
 ρῆς, τὲς αὐσηρότητι κατατηχομένους. ἐν μίᾳ δὲ τῶν η-
 μερῶν ἐγράψεν εἰς τὴν βασιν ἐνὸς ἀνδριάντος τῷ
 Βρέττι τῷ εἰσάξαντος εἰς τὴν Ρώμην τὴν δημοκρα-
 τίαν, εἶδε ἐξῆς ἐτι. ἄλλοτε δὲ διεσκόρπισε γραμ-
 μάτια περιέχοντα ταῦτα εἰς οὗτοι ὁ ἀληθὴς Βρεῖ-
 τος, ἐπειδὴ κοιμῶσαι. ταῦτα δὲ ἦσαν διεγερτικὰ
 πρὸς τὸν ζῶντα Βρεῖτον εἰς τὸ νὰ δάσῃ αὐτὸς τὴν
 ἀρχὴν τῆς ἀποσασίας κατὰ τῷ Καίσαρος πρὸς μί-
 μῃσιν τῷ παλαιότε Βρέττι. φονευομένα δὲ τῷ Καί-
 σαρ, εἰς τῶν συνωμοτῶν δὲν εἶχε τόπον πᾶσιν νὰ
 κτυπήσῃ τὸ ξίφος, βάλε, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ
 Κάσσιος, καὶν βάλης ἐμὲ αὐτὸν. μετὰ ταῦτα δὲ ὁ
 Ἀντώνιος καὶ Οὐκταβιανὸς ἐνωθέντες κατὰ τῶν φο-
 νέων τῷ Καίσαρος, τὲς ἀπήντησαν ἐν Φιλίπποις·
 ἐνθα ὁ μὲν Κάσσιος ἐνίκησεν παρὰ τῷ Ἀντωνίῳ, ὁ
 δὲ Βρεῖτος ἐνίκησε τὸν Οὐκταβιανόν. ἀλλ' ὁ Κάσ-
 σιος ἀπελευθέρωσεν ἐξ ἀγνοίας τῆς νίκης αὐτῆς, ἐλ-
 θὼν εἰς τὴν ἰδίαν σκηνὴν, ἐφονεύσεν ὑπότινος τῶν
 ἀπελευθέρων, κελευθέντος εἰς τῷτο παρὰ τῷ ἰδίῳ
 κατὰ τὸ 42 ἔτος πρὸ τῷ σωτηρίῳ. (ἴδε Ἀντώνιος)
 εἰς τῷτον λοιπὸν ὁ Βρεῖτος ἔδωκε τὸ ὄνομα, ἔσχα-
 τος τῶν Ρωμαίων. ὁ δὲ Βαλλεῖος Πατέρκυλος ὁμι-
 λῶν περὶ Βρέττι καὶ Κασσίου ἐκ παραλλήλου, λέγει,
 ὅτι ὁ μὲν Κάσσιος ἦτον στρατηγὸς ἐμπειρότερος, ὁ
 δὲ Βρεῖτος τιμιώτερος ἄνθρωπος, εἰς τρόπον ὅτι νὰ
 θέληται νὰ ἔχῃ φίλον τὸν Βρεῖτον, καὶ νὰ φοβῆται
 μᾶλλον νὰ ἔχῃ τὸν Κάσσιον ἐχθρόν. ὡς τῶσον ὁ Κάσ-
 σιος ἦτον ἀνὴρ πεπαιδευμένος, καταγινόμενος εἰς

τὴν ἀνάγνωσιν, ἐπικύριος μᾶλλον. ἔτος ἐκώλυε τὴν ἐν Φιλίπποις μάχην, μέ λόγον νὰ λειποτακτῇσιν οἱ στρατιῶται τῷ ἐναντίῳ, ὡς ὑπερέμεινοι τῶν ἀναγκαίων.

Μάρκελλος (Μάρκος Κλαύδιος) ἐφάνη εἰς τὰς ἐμφυλίας πολέμους, λαβὼν τὸ μέρος τοῦ Πομπηίου κατὰ τοῦ Καίσαρος. ὁ δὲ Καίσαρ νικήσας, ἐξώρισεν αὐτὸν, ἔπειτα δὲ δεήσει τῆς Γερμανίας τὸν ἀνεκάλεσεν ἐκ τῆς ἐξορίας. ἔτος δὲ εἶναι ἐκεῖνος, περὶ ὃ ἔχει ὁ Κικέρων τὸν περίφημον λόγον ἐπιγεγραμμένων ὑπὲρ τοῦ Μαρκελλοῦ.

Κάτων τῆς Οὐτρίκης (D'utrique) ἔτος ὡς μαζόμενος, ἐπειδὴ ἀπέθανεν εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν. ἔτος ἐδείξε μέγαν ζήλον διὰ τὴν πατρίδα, καὶ ἀρετὴν μέχρι ἡρωϊσμῶ. διδόντος δὲ αὐτῷ τοῦ Ὑπάτου Γελλίου δῶρα στρατιωτικά, δὲν τὰ ἐδέχθη, λέγων ὅτι δὲν εἶναι ἔτι ἄξιος τῶν τοιούτων. λαβὼν δὲ τὸ ἀξίωμα τοῦ Θησαυροφύλακος, δὲν ἠθέλησε νὰ δώσῃ ἀπὸ τοῦ Θησαυροῦ τὸν μισθόν, τὸν ὅποιον ὁ Σύλλας εἶχε νομοθετήσῃ εἰς τὰς δορυφόρους τε, εἶχε δὲ τοιαύτην αἰσθηρότητα ἠθικὴν ἐξ αἰτίας τῆς σοικῆς φιλοσοφίας, τὴν ὁποίαν ἐνηγκαλίσθη κατὰ τὴν θεωρητικὴν καὶ τὸ πρακτικόν. καθότι ἐπαγγέλλετο νὰ εἶναι τῷ ὄντι, ἢ νὰ φαίνεται ἄνθρωπος. καὶ ὅσον ὀλιγώτερον ἐπεθύμει τὴν δόξαν, τόσον αὐτὴ ἐφαίνετο μᾶλλον νὰ τὸν ζητῇ. ἐζήτησε δὲ ποτὲ τὸ ἀξίωμα τοῦ Δημάρχου μὲ σκοπὸν μόνον νὰ ἐμποδίσῃ ἓνα κακὸν ἄνθρωπον νὰ τὸ λάβῃ. ἐνώθη δὲ μετὰ τοῦ Κικέρωνος κατὰ τοῦ Κατιλίνου τὸ ὅτι ἔτος πρὸ τοῦ σω-

τηρίε, καὶ μετὰ τῶν χρηστῶν πολιτῶν κατὰ τῷ Καίσαρος. ἐναντιώθη κατὰ τῶν πανουργιῶν τῷ Πομπηίῳ καὶ Καίσαρος, ὅτε ἦσαν ἐτι ἠνωμένοι. καὶ αὐτὸς ἐπρασπαύησε μετὰ ταῦτα νὰ τὴν ἐνώσῃ ἐν τῷ ἐμφυλίῳ πολέμῳ. τότε δὲ μὴ γενομένῃ, ἦλθεν εἰς τὸ μέρος τῷ Πομπηίῳ, τὸν ὁποῖον ὀνόμιζεν ὑπερασπιστὴν τῆς δημοκρατίας, τὴν ὁποίαν ὅσον ἔπω ἐπαπειλεῖ ὁ ἀντίζηλος Καίσαρ νὰ τὴν ἀκυρώσῃ. αὐτὸς δὲ ἐμαυροφόρησεν ἀπὸ πρώτης ἡμέρας τῷ ἐμφυλίῳ πολέμῳ, μὲ ἀπόφασιν, εἴ μὲν νικήσῃ ὁ Καίσαρ, νὰ φονεύῃ, εἴ μὲν δὲ νικήσῃ ὁ Πομπηίος, νὰ ἐξοριώῃ. γενομένης δὲ τῆς ἐν Φάρσάλῳ μάχης, καὶ βεβαιωμένης τὴν τύχην τῆς Ρώμης, αὐτὸς κατεκλειώθη εἰς τὴν Οὐτρίκην ἔνθα νὰ ἐκτελέσῃ τὸν μεμελητημένον σκοπόν τε. ἀποχαιρετήσας δὲ τὰς υἱέας τε καὶ φίλους, ἀπέδειξεν εἰς αὐτάς, ὅτι ὁ ἐνάρετος ἄνθρωπος εἶναι ἐλεύθερος ἄνθρωπος, καὶ ὁ ἀχρεὺς εὐρίσκεται πάντοτε δεῦλος. ἐντεῦθεν δὲ διελθὼν μέρος τῆς νικτὸς εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν διαλόγων τῷ Πλάτῳ περὶ ἀθανασίας ψυχῆς, ἔπειτα δοκιμάσας τὴν ἀκμὴν τῷ ξιφιδίῳ, καὶ ἀφίσας αὐτὸ ἐκέλευε πλησίον, εἶπεν, ἐγὼ εἰμὶ τοῖνον κύριος ἐμαυτῷ. ἔπειτα ἀναγινώσκων ἐκ δευτέρου τὸν Πλάτωνα, ἀπεκοιμήθη, καὶ ἐξυπνήσας τὸ προῖ, ἔλαβε τὸ ξίφος, καὶ τὸ ἔχουσεν εἰς τὸ σῶμά τε κατὰ τὸ 45 ἔτος πρὸ τῷ σωτηρίῳ, ἐν ἡλικίᾳ 48 ἐτῶν. περὶ τότε εἶπε τις τῶν σοφῶν, ὅτι εἴ μὲν ὁ Κάτων ἔξῃ εἰς τὴν δημοκρατίαν, ἤθελε ἠδῶσθαι μίαν ἄλλην μορφήν εἰς τὰ πράγματα. ἄλλος δέ τις ἀντιλέγων πρὸς ταῦτα, εἶπεν ἐκείνῳ, ὅ

Κάτων πολιτευόμενος κατὰ τὰς νόμους τῆς δημοκρατίας τῷ Πλάτῳ, μεταξὺ ἀνδρώπων κακέργων, δὲν ἐδύνατο νὰ λάβῃ δυνάμεις καὶ νὰ κατορθώσῃ τὰς σκοπὰς τε. εἰς δὲ τὸ παράλληλον αὐτῷ καὶ τῷ Κικέρῳ εὐρίσκονται ταῦτα, „ἡ μὲν ἀρετὴ ἡκολέθει „Κικέρῳ, ἡ δὲ δόξα τῷ Κάτῳ. καὶ ὁ μὲν Κικέρῳ ἐνόμιζεν ἑαυτὸν πρῶτον πάντων, ὁ δὲ Κάτων „ἐπελανθάνετο ἑαυτῷ. καὶ ἕτος μὲν ὑπερασπίζετο „τὴν δημοκρατίαν διὰ τὸ κοινὸν συμφέρον ἀπλῶς, „ὁ δὲ Κικέρῳ, διὰ νὰ δοξάζεται ἐν αὐτῇ. ὅταν „προνοῶσεν ὁ Κάτων, ἔτρεμεν ὁ Κικέρῳ. ὅπερ δὲ „ἤλπιζεν ὁ Κάτων, ἐνεπιφεύετο ὁ Κικέρῳ. ὁ Κάτων „ἀδιαφόρως ἐνεργεῖσε τὰ πάντα, ὁ δὲ Κικέρῳ „διὰ μυρίων παθῶν.” ἔδειξε δὲ ὁ Κάτων τὸ ἀμετάβλητον τῆς γνώμης τε καὶ τὸ αὐστηρὸν τῷ χαρακτῆρι ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων. καθότι ὄντος Δημάρχου τῷ Δρέστῃ τῷ θεῖο αὐτῷ, ἤλθον πολλὰ ἔθνη τῆς Ἰταλίας σύμμαχα τῶν Ῥωμαίων ἐπιθυμῶντες νὰ ἐνωθῇ καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς Ῥώμης, καὶ νὰ λάβωσι τὸ ὄνομα συμπολίται. Πομπήδιος δὲ τις ὁ πρῶτος αὐτῶν ἔρχεται εἰς τὸν Κάτωνα μικρὸν ἤδη ὄντα, καὶ ζητεῖ παρ’ αὐτοῦ μετὰ ἀφεισμῶν τὴν σύσασιν εἰς τὸν θεῖον τε. ὁ δὲ Κάτων ἐσιώπα, δεικνύων ἐντεῦθεν, ὅτι ἀπαρέσκειται εἰς τὸ ζήτημά τε. ὁ δὲ Πομπήδιος ἐβίαζε τὸ παιδίον εἰς ἐκτέλεσιν τῷ ζητήματος, καὶ λαβὼν αὐτὸ ἀπὸ τὸ μέτον τῷ σώματός τε, τὸ ἔφερεν εἰς τὸ παράθυρον, προσποιόμενος νὰ τὸ ἀφήσῃ νὰ πέσῃ κάτω, ἐὰν ἀποσραφῇ εἰς τέλος τὸ ζήτημά τε, ἀλλ’ ὁ φόβος δὲν κατώρυσεν ὑδὲν πλέον

τῆς παρακλήσεως. τότε ὁ Πομπήδιος ἀνακομίσας αὐτὸν εἰς τὸ μέσον, εἶπεν, ὦ τῆς εὐτυχίας τῶν συμμάχων, ὅτι αὐτοῖς τὰ παῖδιον, τὸ αὐτὸ παῖδιον ἐσίγη ἔκ ἀνῆρ. ἄλλως γὰρ ἐδεμίαν ἂν σχοίμεν ψῆφον. τὸ δὲ μῖσος αὐτῷ πρὸς τὴν τυραννίαν ἐφάνη ἔτι ἐκ δεκατεσσάρων ἔτων, ὡς διηγείται ὁ Πλούταρχος. Σαρπηδῶν ὁ παιδαγωγὸς αὐτῷ, τὸν ἔφερεν εἰς τὴν οἰκίαν τῷ Σύλλῃ Δικτάτωρος ὄντος εἰς Δευρίαν τῶν αἵματωμένων ἔτι κεφαλῶν τῶν ὑπ' ἐκείνῃ φονευθέντων. ὁ δὲ Κάτων ἐρώτησε, ποῖος ἐφόνευσε τοσούτους Ῥωμαῖς; ὁ Σύλλας, ἀπεκρίθη ὁ Σαρπηδῶν. τίδεις; ἀπεκρίθη πρὸς ταῦτα ὁ νεὸς μαθητὴς, ὁ Σύλλας ὁ ἀποκτείνας τοσούτους αὐτὸς περίεσι; ὅς μοι, ὦ Σαρπηδῶν, τὸ σὸν ἕϊφος, ἵνα ὠδήσω καὶ γὰρ εἰς τὴν καρδίαν ἐκείνῃ, καὶ ἔτως ἐλευθερώσαι τὴν πατρίδα. ἐπρόφερε δὲ τέτρες τῆς λόγους μὲ τὸσον τόνον καὶ ἀνυμνήματα μεγαλοφώνως, ὥς ὁ Σαρπηδῶν ἐτρόμαξεν ἔκτοτε. καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἐφύλαττε τὸν μαθητὴν μὲ περισσοτέραν φροντίδα νὰ μὴ κάμῃ τι, τὸ ὅποιον εἴδεις ἐτόλμα τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων νὰ τὸ φέρῃ καὶ εἰς τὴν μνήμην. ἐπεμελεῖτο δὲ ὁ Κάτων εἰς τὴν εὐγλωττίαν διὰ νὰ ἔχῃ καὶ ἔτι ἓν ὄπλον εἰς τὴν διατήρησιν τῆς κοινῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης. ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν εἶπεν εἰς αὐτὸν τις τῶν φίλων. μέμφονται, ὦ Κάτων, οἱ Ῥωμαῖοι τὴν σιωπὴν σου. ἀπεκρίθη πρὸς ταῦτα. τύχη ἀγαθῇ, εἴδεν γὰρ μαμπότερον εὐρίσκειν ἐν ἐμοί. ὑβριδείς δὲ ὑπότινος ἀχρεῖτε, ἀπεκρίθη ἡσύχως. ἡ μάχη μεταξύ σὲ καὶ ἐμὲ ἀνίσταται καὶ ἀτόμοις, πῦρ μὲν εἰσώδωτος κακῶς λέγειν καὶ πράττειν, ἐμὲ δὲ μηδὲν τούτων μᾶτε πράττοντος μήτε λέγοντος.

Φαρνάκης υἱὸς τῆ Μιθριδάτε τῆ Βασιλέως τῆ Πόντε, ἔκαμε τὸ σράτευμα νὰ ἀποσατήσῃ κατὰ τῆ ἰαίε πατρὸς (ὅρα Μιθριδάτης) ἔμεινε δὲ ἐδέτερος εἰς τὸν πόλεμον τῆ Πομπήϊε καὶ Καίσαρος· ἀλλ' ὁ Καίσαρ σρέψας τὰ ὄπλα κατ' αὐτῆ κατὰ τὸ 47 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίε, τὴν ἀφάνισε κατὰ κράτος, καὶ ἐντεῦθεν ἔγραψεν εἰς τινὰ τῶν φίλων αὐτῆ, ἴλθον, εἶδον, νενίκηκα· (veni, vidi, vici.) ἔγραψε δὲ τὰς τρεῖς αὐτὰς λέξεις μὲ μεγάλας χαρακτῆρας ἐπάνω τῶν ἀμαξῶν, τὰς ὁποίας ἐφόρτωσεν ἀπὸ λάφυρα, καὶ τὰς ἐδιώριτε νὰ ἀκολουθῶσιν τὴν ἀμαξάν αὐτῆ εἰς τὸν Θρίαμβον.

Γνέϊος καὶ Σέξτος υἱοὶ τῆ Πομπήϊε, ἔ ἀποθανόντος, ἔκαμαν μίαν σρατιὰν δυνατὴν ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ· ἀλλ' ὁ Καίσαρ ἐλθὼν κατ' αὐτῶν, τὴν ἐνίκησεν εἰς τὴν μάχην τῆς Μένδας κατὰ τὸ 45 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίε· καὶ ὁ μὲν Γνέϊος ἐφονεύθη αὐτίδι, ὁ δὲ νεώτερος Σέξτος διαβὰς εἰς τὴν Σικελίαν, τὴν ἐκυρίευσεν μετ' ἑπολυ ὅμως νικηθεὶς ἐν μεγάλῃ ναυμαχίᾳ, παρὰ τῆ Αὐγέσε καὶ τῆ Δελίδε, ἐφυγεν εἰς τὴν Ἀσίαν μὲ ἑπτὰ μόνας ναῦς, ἐν ᾗ εἶχε πρότερον 350, ἀδύνατος δὲ ὢν πλέον εἰς πόλεμον, κατέφυγεν εἰς τὴν Ἀρμελίαν, ὅπε ἐφονεύθη δι' ἐνεργείας τῆ Ἀντωνίε κατὰ τὸ 35 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίε.

„Σέξτος· ἴδε ἀνωτέρω Γνέϊος.

„Βρεῦτος (Μάρκος Γένιος) υἱὸς τῆ Γένιε Βρεῦτε καὶ τῆς Σερβιλίας ἀδελφῆς τῆ Κάτωνος· αὐτὸς ἐνόμιζεν ὅτι κατάγεται πρὸς μὲν πατρὸς ἀπὸ τὸν Βρεῦτον τὸν συστήσαντα τὴν δημοκρατίαν, πρὸς δὲ μητρὸς

ἀπὸ τὸν Σερβίμιον Ἀ'χάλα τὸν φονέα Σπαρίς Μαι-
 τίς· ὅστις ὠπλίωθ' ἐν γένῃ τύραννος· ἔλαβε δὲ πα-
 ράδειγμα εἰς ἑλευθερίαν τὸν Σείον τε Κάτωνα, τὸν
 ὁποῖον εἶχεν ἐπ' ὄψιν αἰεὶ· ἐκαταγίνετο δὲ πολὺ εἰς
 τὴν μάθησιν, εἰς τὰς γλώσσας, καὶ εἰς τὴν εὐγλωτ-
 τίαν, καὶ ἔλαβε πολλὰς ἰδέας τῆς ἑλευθερίας ἀπὸ
 τῶν Ῥήτορας τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ῥωμαίων, καὶ ἐν-
 τεῦθεν ἐκινήθη εἰς συνωμοσίαν κατὰ τὴν Καίσαρος,
 λαβὼν μετ' ἑαυτὴν τὸν Κάσσιον Πραίτωρα ὄντα, κα-
 θὼς καὶ αὐτὸς· καὶ ἔτω τὸν ἐφόνευσαν ἐν μέσῳ τῆς Γε-
 ρουσίας κατὰ τὸ 43 ἔτος πρὸ τῆς σωτηρίας τῇ 15 μαρ-
 τίᾳ· ὁ δὲ Καίσαρ ἤδη ἀποθνήσκων, καὶ ἰδὼν τὸν Βρεῖ-
 τον ἐν τοῖς φονεῦσι μετὰ τὸ ξίφος εἰς χεῖρας, εἶπε,
 καὶ σὺ ἔτις, ἀγαπητέμοι Βρεῖτε! ἔπρεπε νὰ δώσῃ μίαν
 τοιαύτην τρυφερὰν μέμψιν ὁ Καίσαρ εἰς τὸν Βρεῖτον,
 τῷ ὁποίῳ ἐσάδῃ, ὡς λέγουσιν, δεῦτερος πατήρ, με-
 ταχειριζόμενος αὐτὸν ὡς υἱὸν ἀκριβὸν, εἰς τὸν ὁποῖον
 ὁ Βρεῖτος ἐχρεώσῃ ἢ μόνον τὸ ξίφος, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν
 τὴν εὐτυχίαν· ἐπειδὴ εἰς τὴν ἐν Φαρσάλλοις μάχην
 ἢ πρώτη φροντίς τῷ Καίσαρος ἦτον νὰ προμηθεύσῃ
 τὴν ζωὴν αὐτῷ· ὁ ἐνδευσιασμὸς ὅμως εἰς τὴν ἑλευθε-
 ρίαν ὑπερέβη τὸ χρέος τῆς εὐγνωμοσύνης εἰς τὸν
 εὐεργέτην· ὁ Κικέρων, ὅστις ἔδειξεν ἄκραν σπουδὴν
 καὶ αὐτὸς περὶ τῆς ἑλευθερίας, εἶπεν, ὅτι οἱ συνωμό-
 ται κατῴρθωσαν ἕνα σκοπὸν νήπιον μετὰ μίαν ἀνδρίαν
 ἡρωϊκὴν, ἐπειδὴ κόψαντες μόνον τὸ δένδρον, ἀφῆκαν
 τὰς ῥίζας αὐτῷ· καθότι ὁ Βρεῖτος ἐφόνευσεν μὲν τὸν
 εὐεργέτην τε, ἀλλ' ἀφῆσας τὰς φίλας ἐκείνου καὶ τὰς
 ὁμόφρονάς, ἔπραξεν ἔργον ἀχάριστον, ἐξ ἧς ἡ δημο-

κρατία δὲν ὠφελήθη· ἐπειδὴ ὁ ἐμφύλιος πόλεμος ἀνέκυψεν εὐθὺς ἀπὸ τὸν τάφον ἐκεῖνε· τὸ δὲ πλῆθος ἰδόντες εἰς τὴν ταφὴν τε ἕνα κομίτην μὲ μεγάλην ἕραν, ἐπίστευσαν, ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτῆ ἀνέβη εἰς ἑρᾶν· καὶ ἐντεῦθεν ὁ Ἀντωνίος καὶ ὁ Οὐκταβιανὸς ἐκίνησαν τὸ μῖσος τῷ δήμῳ κατὰ τῶν φονέων, καὶ ἔτι αὐτὸς μέχρι Μακεδονίας, ἤλθον εἰς μάχην ἐν τοῖς Φιλίπποις, ἐνθα ὁ Βρεῦτος μὲ μίαν ἡρωϊκὴν ἀνδρίαν ἐνίκηθη ἐξ ὀλοκλήρου, καὶ ἀπελπίσθεις ἐφονεύθη ἀφ' ἑαυτῆ τὴν ἀκόλεσαν νύκτα.

Πάνσας (Γάιος Βίδιος) ἔγινεν Ὑπατος μετὰ τῷ Ἰρτίῳ φίλος ὢν, ὥσπερ καὶ ὁ Ἰρτίος, καὶ μαθητὴς τῷ Κικέρωνος· ἐνώθη πρῶτον μετὰ τῷ Καίσαρι, καὶ ἔπειτα μετὰ τῷ Οὐκταβιανῷ, μετὰ τῷ ὁποίῳ καὶ ἐπρόλεμψε κατὰ τῷ Ἀντωνίῳ· ἐν μιᾷ δὲ μάχῃ ἐν τῇ Πολωνίᾳ, ὅπου αὐτὸς ἐμβῆκε πολὺ εἰς τὸν κίνδυνον, ἐπληγιώθη, καὶ μετ' ὀλίγον καιρὸν ἀπεθανε.

Ἰρτίος· ὅρα ἀνωτέρω εἰς τὸ Πάνσας· καὶ παρακατιῶν Οὐκταβιανός.

Οὐκταβιανός (Αὐγυστος Γάιος Ἰἔλιος Καίσαρ) υἱὸς τῷ Οὐκταβίῳ καὶ τῆς Ἀκλίας Σηγατρὸς τῆς Ἰουλίας ἀδελφῆς τῷ Καίσαρι, ἐγεννήθη ἐν Ρώμῃ τῷ 63 ἔτει πρὸ τῷ σωτηρίου· διηρημένης δὲ τῆς γενεᾶς τῶν Οὐκταβίων εἰς δύο εἰς Γνεῖους, καὶ Γαίους, οἱ μὲν Γνεῖοι ἐσάθησαν ἄνωθεν λαμπροὶ εἰς τὴν δημοκρατίαν· οἱ δὲ Γαῖοι, ἐξ ὧν κατήγετο καὶ ὁ Οὐκταβιανός μόλις ἐν τῇ κατασκαφῇ τῆς Καρχηδόνας ἐξῆλθον

ἀπὸ τῶν Ἰππέων τὴν τάξιν· ὁ δὲ προπάππος τῆ
 Οὐκταβιανῆ ἦτον Δήμαρχος στρατιωτικὸς ἐν τῇ Σικε-
 λῖα· ὁ ἐκγονὸς αὐτοῦ ὅμως ἔφθασεν ἀπὸ ἀπλῆς
 συμπολίτης εἰς τὸν μέγιστον βαδμὲν τῆς μεγαλειότη-
 τος, μονάρχης γενόμενος πάσης τῆς οἰκεμένης· ἀπο-
 θνήσκοντος δὲ τῆ πατρὸς αὐτῆ, ἦτον τετραετής, καὶ
 φονευθέντος τῆ Καίσαρος, ἔμεινεν αὐτὸς δεκαοκτὶ
 ἔτων κατὰ τὸ 44 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας· καὶ ὅν χρό-
 νον εὔρεθεῖς εἰς τὴν Ἀπολλωνίαν τῆς Ἑλλάδος, εὐ-
 θὺς μαθὼν ἦλθεν εἰς Ῥώμην ὡς κληρονόμος τῆ
 Καίσαρος ἐξ υἱοθεσίας καὶ διαθήκης· ἐλθὼν δὲ ἐξήρ-
 τησεν ἑαυτῇ τὴν μὲν Γερυσίαν μὲ τὰς γλυκεῖς τρό-
 πους τῆς πολιτικῆς, τὸν δὲ δῆμον μὲ τὰς ἐορτὰς καὶ
 ἀγῶνας· τὰ ὅποια ἐδίδεν ἐλευθερίως εἰς τὸ κοινόν·
 ἡ δὲ Γερυσία θέλεσα νὰ ἀντιτάξῃ αὐτὸν εἰς τὴν δι-
 ναμιν τῆ Ἀντωνίε, τὸν ὅποιον ἐκήρυξεν ἐχθρὸν τῶν
 Ῥωμαίων, ἀνέστησεν εἰς τιμὴν τε ἓνα ἀνδριάντα, καὶ
 ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ἐξουσίαν μὲ τὰς Ὑπάτους τὴν ὁποίαν
 καὶ μετεχειρίσθη ἐν εὐτυχίᾳ· καὶ ὅτι νικηθέντος τῆ
 Ἀντωνίε ἐν τῇ Μοδῆνῃ, καὶ τῶν δύο Ὑπάτων τῆ
 Πάνσε καὶ Ἰρτίε φονευθέντων αὐτόθι, ἔμεινε μόνος ὁ
 Οὐκταβιανὸς κύριος πάσης τῆς στρατίας· ὁ δὲ Πάνσας
 ἀποθνήσκων ἤδη, ἐκοινολόγησεν εἰς τὸν Οὐκταβια-
 νὸν τὸν μουρικὸν σκοπὸν τῆς Γερυσίας, ὅτι σπεύδει
 δεῖν νὰ ἀδυνατίσῃ αὐτὸν καὶ τὸν Ἀντώνιον κατατρι-
 βομένους ὑπ' ἀλλήλιον τῷ πολέμῳ, καὶ ἔτω νὰ δώσῃ τῆς
 δημοκρατίας τὰς ἡνίας εἰς τὰς χεῖρας τῶν φίλων τῆ
 Πομπηΐε· ἐντεῦθεν λοιπὸν ὁ Οὐκταβιανὸς ἤρξατο νὰ
 φιλιώνεται πρὸς τὸν ἀντίζηλόν τε Ἀντώνιον, ἐνδυνα-

μωθέντα ἤδη μὲ τὴν ἔνωσιν τῷ Λεπίδῃ· αὐτοὶ δὲ οἱ
 τρεῖς στρατηγοὶ ἑλθόντες εἰς ὁμίλιαν, συνέσκησαν τὸ
 λεγόμενον Τριάνδρον, συμφωνήσαντες νὰ διαμοιρα-
 σῶσιν ἡ ἄλλην τὴν ἐπικράτειαν τῶν Ῥωμαίων, καὶ
 τὴν ὑπέρτατον δύναμιν εἰς πενταετίαν, μὲ τὴν ὀνο-
 μασίαν, Τριάνδρον ἐπανορθωτικὸν τῆς δημοκρατίας
 μετὰ δυνάμειος ὑπατικῆς· συνώμοσαν δὲ προσέτι νὰ
 συνδιαφθείρωσιν ἐκ συμφώνου πάντα τὸν ἀνδριζόμενον
 εἰς τὰς κενოდόξους σκοπὲς των· ἐφιλονείκησαν δὲ
 πρὸς ἀλλήλους μὲ ὅλον τῆτο περὶ τῶν καταδικασθη-
 σομένων εἰς θάνατον, ἀλλὰ τέλος πάντων παρεχώ-
 ρησαν εἰς ἀλλήλους τὰς φίλους ἡ συγγενείων· καὶ
 ὁ Οὐκταβιανὸς ἔδωκε τὴν κεφαλὴν τῷ Κικέρωνος τῷ
 εὐεργέτῃ, ἡ ὡς εἶπεν τῷ πατρὸς εἰς τὰς χεῖρας τῷ
 Ἀντωνίῳ, ὅς τις ἔδωκε ἡ αὐτὸς εἰς ἀλλαγὴν τὴν κε-
 φαλὴν τῷ Σεϊστῃ, ἡ ὁ Λέπιδος ὁμοίως τῷ ἀδελφῇ-
 τῃ· αὐτὴν δὲ τὴν συμφωνίαν τῷ αἵματος τὴν ἐπεβε-
 βαιώσαν μὲ τὴν ὑπόσχεσιν τῷ συνοικισίῳ τῷ Οὐκτα-
 βιανῷ ἡ τῆς Κλοδίας τῆς προγονῆς τῷ Ἀντωνίῳ· συ-
 νομόσαντες λοιπὸν ταῦτα οἱ Τύραννοι ἔτοι, ἤλθον εἰς
 τὴν Ῥώμην, ἡ ἐδημοσίευσαν τὴν καταγραφὴν τῶν
 καταδικασθέντων, ἡ ἐν ταύτῃ τὴν ἔφερον ἡ εἰς πρᾶ-
 ξιν, φονεύσαντες ὑπὲρ τὰς τριακοσίας Σενάτωρας,
 ἡ διακοσίας ἐτι Ἰππεῖς· ἐνταῦθα παρέδιδον πολλοὶ
 παῖδες τὰς πατέρας εἰς τὸν θάνατον διὰ νὰ ὠφελη-
 σῶσιν ἀπὸ τὴν κληρονομίαν ἐκείνων· ἄλλοι δὲ διὰ
 πάσῃ ἰδιαιτέρα ἐφονεύθησαν ὑπ' ἀλλήλων, περισ-
 σότεροι ἀπὸ τὰς ὑπὸ τῷ Τριανδρικῇ καταδικασθέν-
 τας, ἔχοντες ἕκαστος πρόφασιν μόνον δικαιοσύνης,

ὡς μὲ ψῆφον τρόπον τινὰ τῷ Τριανδρικῷ, τὸ ὅποιον εἰς μίαν πόλιν εὐνομεμένην, ἀνείχοντον ὄν, ἄπισον, πονηρὸν, ἀχάρισον, ἀκόρετον, καὶ αἰμοβόρον, ἦτον ἔξιον μυρίων δανάτων· τὸ ὅποιον διὰ πλεονεξίαν ἐπεφόρτωσεν ἓνα φόρον ὑπέρμετρον εἰς τὰς γυναῖκας καὶ παῖδας τῶν φονευθέντων, διὰ νὰ μὴν ἀποφανῶν ἔτοι οἱ ἐκδικηταὶ τῷ αἵματος τῷ Καίσαρος, ὅτι ἐκδίδονται ἀπλῶς εἰς τὴν ἀρκαγὴν· ὁ δὲ Οὐκταβιανὸς ἐφάνη καὶ αὐτὸς βάρβαρος ἐκ τῷ ἴσθι· καὶ ὅτι ἐλθόντος πρὸς αὐτὸν τινὸς τῶν καταδικασθέντων, καὶ ζητήσαντος παρ' αὐτοῦ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰς συγγενεῖς τε νὰ τὸν θάψωσι κατὰ νόμους, ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν ἔτω, μὴ ἐκταράττω· οἱ γὰρ κόρακες ἔχουσιν πρόνοιαν τῷ σώματός σε· ὡς τόσον ὁ Ἀντώνιος, καὶ Οὐκταβιανὸς πληρώσαντες ἤδη τὴν λύσαντων ἐν τῇ Ρώμῃ, ἐκινήθησαν κατὰ τῷ Βρεῦτι καὶ Κασσίῃ τῶν φονευσάντων τὸν Καίσαρα, οἵτινες εἶχαν καταφύγη εἰς τὴν Μακεδονίαν· γενομένης δὲ μάχης εἰς τῶν Φιλίππων τὸ πεδῖον, ἐκέρδησεν ὁ Βρεῦτος τὸ πρῶτον τὴν νίκην κατὰ τῷ Οὐκταβιανῷ, ὅς τις προφασισζόμενος μᾶλλον ἀφένειαν δὲν ἦτον παρὼν εἰς τὴν μάχην, ἀλλ' ἐνωθεὶς μετ' αὐτοῦ ἔπειτα ὁ Ἀντώνιος, ἐνίκησαν τὸν Βρεῦτον, ὅς τις καὶ ἐφονεύθη τὴν ἐπιῦσαν νύκτα ἐξ ἀπελπισίας κατὰ τὸ 42 ἔτος πρὸ τῷ σωτηρίῃ· καὶ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ὑβριωθείσα τὸ πρῶτον παρὰ τῷ Οὐκταβιανῷ, ἐσάλη εἰς Ρώμην νὰ τεθεῇ εἰς τὴν βάσιν τῷ ἀνδριάντος τῷ Καίσαρος, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ λαμπροὶ ἐκ τῶν αἰχμαλώτων ἀπήλαυσαν τὴν χαμερπῇ ταύτην ἐκδίκησιν τῷ Οὐκταβιανῷ· ὅς τις ἐπανελθὼν εἰς

τὴν Ἰταλίαν, ἤρπασε τὴν πλεον ὠραιότεραν χώραν πολλῶν κατοίκων, καὶ τὴν ἔδωκεν εἰς τὰς στρατιώτας κατὰ τὴν προλαβῆσαν ὑπόχρεσιν εἰς ἀνταμοιβὴν τῆς πίσεώς των καὶ ὑπηρεσίας πρὸς τὰς ὁμάς τε Σελήσεις· αὕτη δὲ ἡ τυραννία παρώργισε τὰς καρδίας πάντων, καὶ ὁ Οὐκταβιανὸς διὰ τὰ καταπαύσῃ τὰς φωνὰς τῶν ἀδικημένων, ἔδανείσθῃ· ἀλλὰ τότε μὴ ἐξαρκύντος εἰς ἀποπλήρωσιν τῆς ζημίας, ἐκλείσει τὰς ἀκοάς τε πλεον εἰς τὴν ἀγανάκτησιν τῶν ἀδικησέντων, καὶ τὰς ἤνοιξε μετέπειτα μόνον εἰς τὰς ἐπαίνας τῆ Βιργιλίου· ὅς τις δὲ ἔν μέρος τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν δὲν ἐξερέσθῃ, ἀνεβίβασε τὸν Οὐκταβιανὸν ὑπεράνω πάντων τῶν ἡρώων· ἡ δὲ Φλαμία ἡ γυνὴ τῆ Αὐτωνίε, διὰ τὰ φέρῃ τὸν ἀνδρατὴς εἰς τὴν Ρώμην καταβυθισμένον ἤδη ἐν Αἰγύπτῳ εἰς τῆς Κλεοπάτρας τὰς ἡδονάς, ἐκίνει εἰσὶν κατὰ τῆ Οὐκταβιανῆ· ὅς τις παροργισθεὶς ἐπὶ τούτῳ, ἀπέβαλε τὴν θυγατέρα αὐτῆς Κλοδίαν, καὶ ἔδωξε καὶ αὐτὴν ἐκ τῆς Ἰταλίας· ὁ δὲ Λέκιος ὁ γυναικάδελφος αὐτῆς, λαβὼν τὰ ὄπλα ὑπὲρ αὐτῆς, ἐνίκησθῃ, καὶ ἐλήφθῃ αἰχμάλωτος παρὰ τῆ Οὐκταβιανῆ· ὁ δὲ Αὐτώνιος ταῦτα μαθὼν, ἀφίνει τὴν ἐρωμένην, καὶ κινῆται νὰ βάλῃ ὄρια εἰς τὴν αὔξησιν τῆ ἀντιζήλῃ Οὐκταβιανῆ· ἀποθανέσης ὁμως τῆς Φελβίας, ἀνεκαίνησαν ἐκ δευτέρου τὸν πρὸς ἀλλήλους δεσμὸν, καὶ ὁ Αὐτώνιος ἀπεφάσισε νὰ λάβῃ εἰς γυναῖκα τὴν ἀδελφὴν τῆ Οὐκταβιανῆ τὴν Οὐκταβίαν· καὶ ἔτως ἐμοίρασαν ἐπομένως καὶ τὸ βασίλειον, τὸ μὲν ἀνατολικὸν λαβὼν ὁ Αὐτώνιος, τὸ δὲ δυτικὸν ὁ Οὐκταβιανὸς· ὁ ὅποτος διώξας ἐκ τῆς Σικελίας τὸν νέον

Πομπήιον, ἡθέλησε νὰ ἐνώσῃ τὴν Ἀφρικὴν εἰς τὸ οἰκεῖον μέρος, σερήσας τὸν Λέπιδον καὶ τῆς χώρας καὶ τῶν ἀξιομάτων, πλὴν μόνον τῷ ἄφισε τὸ τῷ μεγάλῳ Ποντίφικος· ἐντεῦθεν ἡ δύναμις αὐτῆ ἐγένετο ἐν Ρώμῃ ἀπεριόριστος· καὶ ὥτως ἔδωσαν εἰς αὐτὸν δημοσίᾳ τὰς μεγίστας τιμὰς, ἐξ ὧν αὐτὸς ἐν μέρος μόνον ἐδέξατο, ἐσήκωσε τὰς φόρους τεθειμένους εἰς τὸν λαὸν ἐν τῷ ἐμφυλίῳ πολέμῳ, ἀποκατέστησεν ἐν σῶμα σρατιωτικὸν εἰς ἐξάλειψιν τῶν ἐν τῇ Ἰταλίᾳ λησῶν καὶ κακέργων, ἐκαλλώπισε τὴν Ρώμην με κτίρια πολλὰ εἰς τε χρεῖαν καὶ ἡδονὴν τῶν Ρωμαίων, διεμοίρασε μέρος τῆς δημοσίας γῆς εἰς τὰς ἀπομάχας σρατιώτας κατὰ τὴν προδαθεῖσαν ὑπόχρεσιν, κατέκαυσε δημοσίας πολλὰς ὁμολογίας πολλῶν Σενατόρων, τὰς ὁποίας εὐρὼν εἰς τὸ κιβώτιον τῆ ἐσχάτης Πομπήης, ἐδύνατο νὰ μεταχειρισθῇ εἰς ζημίαν αὐτῶν· ἐντεῦθεν ὁ δῆμος τῶν Ρωμαίων νομιζόμενος εὐτυχὴς ἀπὸ τὰς πράξεις τῆ Οὐταβιανῆ, ἐχειροτόνησεν αὐτὸν Δήμαρχον διὰ βίης· μετὰ δὲ ταῦτα τῷ Ἀντωνίῳ μὴ δεχομένῳ εἰς γυναῖκα τὴν Οὐταβίαν, ἐκινήθη ὁ πόλεμος αὐτοῖς, ἔχων πρὸς τέττω ἔτι καὶ ἄλλα αἰτία· γενομένων δὲ τινῶν ἀκροβολισμῶν, ἔδωκε τέλος ἡ ναυμαχία περὶ τὸ Ἀκτιον κατὰ τὸ 31 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας· ἐντεῦθεν ὁ Ἀντώνιος ἀπελπιθεὶς ἀνακαλεῖ τὸν ἀντιζηλον εἰς μονομαχίαν, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀπεκρίθη ὁ Οὐταβιανὸς, ὁ Ἀντώνιος εὐρέσει καὶ ἑτέραν ὁδὸν ἐξελθεῖν τῇ βίῃ· ἡ νίκη λοιπὸν τῷ Ἀκτίῳ ἔδωκεν εἰς τὸν Οὐταβιανὸν τὴν μοναρχίαν τῆς οἰκουμένης· ἡ ἐπιείκεια αὐτῷ πρὸς τὰς ἀξιομαχτικὰς, καὶ

εἰς ὅλας τὰς στρατιώτας ἤθελε φέρη μεγίστην τιμὴν εἰς τὸν χαρακτῆρα αὐτῆ, ἂν αἱ προλαβῆσαι ὁμότη-
 τες δὲν ἀπέδιδον ταῦτα εἰς τὴν πολιτικὴν μάλ-
 λον, ἢ εἰς τὴν προαίρεσιν κατ' εὐθείαν· καθότι αὐ-
 τὸς ἐν μὲν τῇ καταγραφῇ τῶν καταδικαζέντων, καὶ
 μετὰ τὴν ἐν Φιλίπποις μάχην ἐσάθη σκληρὸς, ὅτι
 δὲν εἶχεν ἔτι πλήρη τὴν δύναμιν, τὸ ὁποῖον ἐπόθει·
 μετὰ τὴν ἐν Ἀκτίῳ ὅμως νίκην φθάσας ἤδη εἰς τὸν
 ἀνώτατον βαθμὸν τῆς δυνάμεως, ἐνηγκαλίθη τὴν
 ἐπικείμεν πρὸς διατήρησιν τῆς ὑπεροχῆς ταύτης·
 χωρήσας δὲ εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν, καὶ λαβὼν αὐτήν,
 ἔδωσε συγγνώμην εἰς τὰς κατοίκους, καὶ ἄδειαν εἰς τὴν
 Κλεοπάτραν νὰ τιμήσῃ τὴν ταφὴν τῆ ἐρωμένης, τῇ
 ὁποίᾳ αὐτὸς ἐπροσποιήθη τὸν Θρῆνον· μετ' ἔπολυ ὅ-
 μως ἐφόνευσεν τὸν Καίσαριον τὸν υἱὸν αὐτῆ τὸν νεώ-
 τερον· ἐπανελθὼν δὲ νικητὴς εἰς τὴν Ρώμην κατὰ τὸ
 29 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας, ἔλαβε τρεῖς θριάμβους,
 κατὰ τῶν Δαλμάτων, ὅπε καὶ ἐπληρώθη θανάσιμα·
 κατὰ τῆ Ἀντωνίας ἐν τῷ Ἀκτίῳ, καὶ τελευταῖον κα-
 τὰ τῆς Ἀλεξανδρείας· εἰς δὲ τὸν θριάμβον τέτον εἶ-
 δον τὴν εἰκόνα τῆς Κλεοπάτρας, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἤ-
 θελε φέρη ὅπως τῆς ἀμάξης, ἐὰν δὲν ἐφονεύετο
 διὰ τῆς ἀσπίδος (ὅρα Κλεοπάτρα.) ἐντεῦθεν ἐκλεί-
 οδι ὁ ναὸς τῆ Γάης, ὅς τις ἐσάθη αἰὲ ἀνοικτὸς εἰς
 διάσημα 205 ἔτων· καὶ ἐδόθη εἰς τὸν Οὐκαβιανὸν ἢ
 τιμὴ τῆ Αὐτοκράτορος, ὅς τις ἔχυσεν τοσούτον ἐμφύ-
 λιον αἷμα διὰ νὰ φθάσῃ εἰς αὐτὴν τὴν δύναμιν· ἐδι-
 πλασίασαν ἔτι τὰ θεάματα καὶ τὰς ἀγῶνας εἰς τιμὴν
 αὐτῆ, ἐγείραντες αὐτῷ ἔτι καὶ ναὺς καὶ βωμοὺς, καὶ ἢ

Γερυσία τῷ ἔδωκε τὸ ὄνομα Αὐγυστος· λέγουσι δὲ ὅτι αὐτὸς ἡ θέλησε καὶ παραιτηθῆ ἀπὸ τὴν αὐτοκρατορίαν· συμβεβηκυῖς ὅμως τὸν Ἀγρίππαν καὶ τὸν Μιρκήνην εἰς τὴν, τῇ Ἀγρίππῃ συγχωρήσαντος ἐκωλύθη παρὰ τῇ Μιρκήνῃ· τὸ δὲ ἀληθές, ἐπρόβαλε μὲν ὁ Οὐκταβιανὸς εἰς τὴν Γερυσίαν καὶ ὀλιγοσεύσῃ τὴν δυνάμιν τε, τὴν ἐποίαν τὸν ἐπαρακάλεσαν ἐκείνοι καὶ τὴν βασιλεύειν, ἀλλὰ τὴν ἦτον ἀποτελέσματος τῆς πολιτικῆς· ἡ δὲ Σύλλας (λέγει τῶν Γάλλων) ἡ Συμμάχων, ἔφερε μὲν βίαν τῆς Ρωμαίων εἰς τὴν ἐλευθερίαν, ὁ δὲ Αὐγυστος, πανουργὸς ὢν, τῆς ἔφερεν ἀνεπαίδητος μετ' ἐπιεικείας εἰς τὴν δουλείαν· ὅταν ἡ δημοκρατία ἐπὶ τῇ Σύλλῃ ἐπανελάβαντο τὰς δυνάμεις, πάντες ἐφώναζον κατὰ τῆς τυραννίας, καὶ ὅταν ἐπὶ τῇ Αὐγύστῃ ἡ τυραννία ἐνεδυναμύετο, ὠμιλεῖσαν πάντες περὶ ἐλευθερίας· ἦν δὲ πρὸς μὲν τὸ στρατιωτικὸν μετοδοτικὸς, πρὸς δὲ τὸν λαὸν εὐάρεστος, ἀπὸ δὲ τῶν πεκαυμένων ἀχώριστος, καὶ ἐντεῦθεν ἐξήρτησε πάντας ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ ἐθαυμάζετο πανταχῇ, ὅπερ διέτριψεν ἢ πολὺ, ἢ ὀλίγον εἰς τῆς Γάλλων, ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ, ἐν τῇ Σικελίᾳ, ἐν τῇ Ἑλλάδι, καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ· λαβὼν δὲ τὸ ἀξίωμα τῷ Ποντίφικῳ τῷ 8 ἔτει πρὸ τῆς σωτηρίας, ἔκαυσε τὰ βιβλία τῶν Σιβίλλων, καὶ μετεχημάτισεν τὸ Καλενδάριον· καὶ ἔκτοτε ἔδωκε τὸ ὄνομα εἰς τὸν μῆνα Αὐγυστον ὀνομαζόμενον πρότερον Σεξτίλης· καταστήσας τέλος πάντων νόμους εἰς τὸ ὑπάρχοντες, καὶ ἐξαλείψας τὰς καταχρήσεις, εἰσήγαγε τὸν Τιβερίον εἰς τὴν μοναρχίαν, καὶ ἔτις ἀπέθανε ἐν τῇ Νώλῃ.

ἐν ἡλικίᾳ 76 ἐτῶν τὸ 14 ἔτος ἀπὸ χριστοῦ· ἀποθνή-
 σκων δὲ εἶπεν εἰς τὰς φίλους, ὅτι εὗρε τὴν Πρώμην
 κτισμένην μὲ κεραμίδας, καὶ τὴν ἀφ᾽ οὗ κτισμένην μὲ μάρμαρα·
 αἰσθόμενος δὲ ἀδυναμίαν αὐξάνουσαν κατ' ὀλίγον, ἐζή-
 τησε κάτοπτρον, καὶ ἰδὼν τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς ἀτη-
 μελήτους, εἶπεν αὐτὸν κτενίσωσι, καὶ νὰ ξυρίσῃ τὸ γένειον·
 μετὰ δὲ τὸτο εἶπεν εἰς τὰς περιστώτας, ἑπέπαικται μοι
 καλῶς τὸ δράμα; μάλισα, ἀπεκρίθησαν· ὁ δὲ ἐδευ-
 τέρωσε πρὸς αὐτὰς· κροτήσατε τοῖνυν τὰς χεῖρας· ἡ-
 σκηνὴ γὰρ τετέλεται· ἡ φήμη ὅμως τὴν ὁποίαν ἔλα-
 βε περὶ τὸ τέλος τῆ βίου, δὲν ἐσάθη ἱκανὴ νὰ ἐξαλεί-
 ψῃ τὰς νεανικὰς τυραννίας αὐτῆς· καθότι οἱ ἱστορικοὶ
 προσάπτουσιν αὐτῷ καὶ αἰχροτάτην ἀσέλγειαν· καθό-
 τι εἰς ἓν συμπόσιον παραλαβὼν γυναῖκα ὑπατικὴν
 ἀπὸ τῆ ἀνδρὸς τὰς χεῖρας, εἰσῆλθε μετ' αὐτῆς εἰς
 ἓνα οἰκίσκον πλησίον, καὶ παραμείνας μικρὸν, τὴν ἔ-
 φερεν ὀπίσω εἰς τὸ συμπόσιον χωρὶς νὰ ἐρυθριάσῃ
 παντᾶσιν· καὶ ταῦτα ποιῶν, ὠμίλεισε πολλάκις πε-
 ρὶ ἀρετῆς, προσποιόμενος καὶ τὴν πρὸς τὸ θεῖον εὐλά-
 βειαν, καὶ μέχρι δεισιδαιμονίας πολλάκις· κατὰ δὲ
 τὸν Σβετώνιον ἐπίστευσεν, ὅτι ἰχθυὺς τις ἐξεληθὼν τῆς
 θαλάσσης εἰς τὸν αἰγιαλὸν τῆς Ἀκτίας, προεμήνυ-
 σεν εἰς αὐτὸν τὴν νίκην τῆς μάχης· καὶ μετὰ τὸτο ἀ-
 παντήσας ὀνηλάτην τινὰ, καὶ ἐρωτήσας αὐτὸν, πῶς ὀ-
 νομάζει τὸν ὄνον, καὶ μαθὼν, ὅτι ὀνομάζεται ὁ ὄνος
 νικητῆς, ἐπίστευσεν ἐκ τούτου, ὅτι θέλει νικήσῃ, καὶ ἐν-
 τεῦθεν κατασκεύασεν ἀγάλματα ἐκ χαλκοῦ τῆς ὀνη-
 λάτης, τῆς ὄνου, καὶ τῆς ἰχθύος, τὰ ὁποῖα ἐσησεν εἰς

τὸ Καπιτώλιον· ἦν δὲ εἰς πολλὰ μικρὸς ἄνθρωπος, καὶ μάλιστα δεσποζόμενος παρὰ τῆς Λιβίας τῆς γυναικὸς τε· ὡς τόσον ὑποδόμησαν εἰς τὴν Ρώμην ναὺς καὶ βωμὸς εἰς τιμὴν τε, καθότι διαρκησάσης διὰ πολλῆς τῆς εἰρήνης, ἐγένινεν εὐθυμία, καὶ εὐθυμία εἰς ἡδονὰς, καὶ ἐντεῦθεν αἱ τυραννίαι αὐτῇ κατ' ἀρχὰς ἐδόθησαν εἰς τὴν λήθην· ὁ δὲ Αἰὼν αὐτῇ ἐπέδωκε πολὺ εἰς τὰ πνεύματα τῶν ἀνθρώπων· ἐπεὶ δὲ ὁ Βιργίλιος, ὁ Οὐβίδιος, ὁ Προπέρκιος ἠνθίσταν εἰς τὸν λαμπρὸν τέτον χρόνον· ἐξ ὧν οἱ δύο πρῶτοι λαβόντες παρ' αὐτῇ ἀμοιβὰς, τὸν ἐτίμησαν μὲ τὴν ἀθανασίαν· ὁ δὲ τρίτος ἔγραψε τὴν γενεαλογίαν αὐτῇ χρονολογικῶς· ἣτις φέρεται καὶ νῦν ἐν τῷ Λεξικῷ τῶν ἐνδόξων.

Κλεοπάτρα Βασίλισ τῆς Αἰγύπτου συγὰτηρ τῆ Πτολεμαίε τῆ Αὐλητῆ· ὁ πατὴρ αὐτῆς ἀφῆκεν ἐν διαθήκῃ τὸν θρόνον εἰς τὸν νεώτερον υἱὸν καὶ εἰς αὐτὴν ἅμα μελόγον ναὶ ἔλθεν καὶ εἰς γάμον κατὰ τὴν συνήθειαν τῇ γένει αὐτῇ κατὰ τὸ 51 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας· ὁ δὲ Πτολεμαῖος Διονύσιος ὁ ἀδελφὸς τῆς Κλεοπάτρας, πλεονεξία τῇ βασιλεύειν μόνος, ἀπέβαλε τὴν Κλεοπάτραν, καὶ τὴν ἐξώρισε μὲ τὸν μέσον τῇ Πομπήϊα· ὅς τις ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ὡς ἐκ προτιμύσεως τῇ δικαίᾳ τὴν Αἴγυπτον· τῇ δὲ Πομπήϊα νικηθέντος ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἐν Φαρσάλοις, καὶ ὑπὸ τῇ εὐεργετηθέντος Πτολεμαίε φονευθέντος ἐν Αἰγύπτῳ (ὅρα Πομπήϊος) ἔρχεται εἰς αὐτὴν τὴν περίεσιν ἡ Κλεοπάτρα εἰς Καίσαρα, καὶ ζητεῖ τὸ δίκαιον παρ' αὐτῇ κατὰ τῇ ἀδελφότητος· εἶχε δὲ ὅλας τὰς χάριτας, δι' ὧν ἐδύνατο ναὶ ἐλκίσῃ τὸν Καίσαρα εἰς τὸ ζητημάτων, πρῶ-

τον μὲν ἐπειδὴ ἦτον ἡ ὠραιότερα γυνὴ τῆ καιρῶτης, ἐράσμιος εἰς τὰ κινήματά της, καὶ εὐφραδέα εἰς τὸ πολίτευμά της, δεύτερον πολὺ γλωσσος μάλισα, καὶ μηδενὸς ἐρμηνέως ἐν ἑδεμιά γλώσσῃ τῶν πασῶν δεομένη. Θέλῃσα λοιπὸν νὰ καταπείσῃ αὐτὴ δι' ἐαυτῆς τὸν Καίσαρα εἰς τὸ δίκαιόν της, ἔρχεται διὰ νυκτὸς εἰς αὐτὸν, λαβῆσα τὰς Αἰγυπτίους Φύλακας μὲ τρίπον τοῖστον· ὁ ὁδηγὸς αὐτῆς τὴν περιτειλίττει εἰς ἐν δέμα παλαιῶν ἱματίων, καὶ λαβὼν αὐτὴν εἰς τὰς ὀμεις, τὴν ἔφερε λανθάνων διὰ μέση τῶν φυλάκων εἰς τὴν κατοικίαν τῆ Καίσαρος· ὅς τις ἅμα ἰδὼν, ἔδωκεν αὐτῇ καὶ τὸ δίκαιον, νὰ συμβασιλεύῃ δηλονότι μετὰ τῆ ἀδελφῆς· καὶ ὁ κριτὴς της ἐντεῦθεν ἐγένετο καὶ ἐρασὴς ἐν ταύτῃ, ἐξ ἧ καὶ ἐγεννήθη υἱὸς Καίσαρων ὀνομασθεὶς, καὶ ὑπεσχέθη αὐτῇ νὰ τὴν φέρῃ εἰς τὴν Ρώμην μετὰ τῆ υἱῆς, καὶ νὰ τὴν νυμφευθῇ, ἀφ' ἧ καταστήσῃ νόμον μὲ τὴν θέλησιν τῆς Γερμανίας νὰ λαμβάνωσιν οἱ Ρωμαῖοι, ὅσας γυναῖκας θέλωσιν ἕκαστος καὶ ἐκ τῶν Ρωμαίδων καὶ ἐκ τῶν ἄλλοτριων ὁμοίως· ἔλθων δὲ εἰς Ρώμην, ἀνέστησε τὸ ἀγαλμα τῆς ἐρωμένης τε εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀφροδίτης πλησίον τῆ ἀγάλματος αὐτῆς· τῇ δὲ Πτολεμαίᾳ πνιγένης ἐν τῷ Νείλῳ, ἔδωκεν ὁ Καίσαρ τὸν θρόνον εἰς τὴν Κλεοπάτραν καὶ εἰς τὸν ἄλλον ἀδελφόν της τὸν μικρότερον ἐνδεκαετὴ ἤδη ὄντα· ἀλλ' ἡ Κλεοπάτρα ἐκ φιλοδοξίας κινεμένη, ἐφαρμάκωσεν αὐτὸν μετὰ τριετίαν· καὶ μετὰ τὸν θάνατον τῆ Καίσαρος ἔλαβε τὸ μέρος τῆ Τριανδριῦ· ἐντεῦθεν δὲ μετὰ τὴν ἐν Φιλίπποις μάχην, τὴν ἔφερεν ὁ Ἀντώνιος ἔμπροσθεν τε

νὰ ἀπολογηθῇ εἰς τινὰς κατηγορίας τινῶν· αὐτὴ δὲ
 ἐσοχάωσθι νὰ τὸν κατατρωπώσῃ μὲ τὰ αὐτὰ ὄπλα,
 δι' ὧν καθυπέβαλε καὶ τὸν Καίσαρα· ὅθεν ἐπιβαίνει
 εἰς μίαν ναῦν χρυσολαμπῇ, πεπλευτισμένην μὲ μία
 λαμπρὰν ζωγραφίαν, μεταξωτὰ ἔχουσιν τὰ ἰσία, καὶ
 χρυσοπόρφυρα· τὰς δὲ κώπας ἀργυρᾶς, κινημένας
 εὐρύθμως κατὰ μέλος τῆς μεσικῆς πολλῶν καὶ ωραίων
 ὀργάνων· αὐτὴ δὲ ἐνδεδυμένη εἰς ὄχημα τῆς Ἀφρο-
 δίτης, ἐξήρχετο τῆς θαλάσσης εἰς τὴν ξηρὰν ὑπὸ
 σινδόνα τινὰ χρυσοκέντητον· αἱ δὲ περὶ αὐτὴν γυναῖ-
 κες παρέβαινον λαμπρῶς τὰς νύμφας καὶ χάριτας· ἡ
 δὲ πρόρα καὶ πρύμνη τῆς νεὸς ἦσαν κεκαλυμμέναι ἀ-
 πὸ παιδία τὰ πλέον ὠραῖα μετεσχηματισμένα εἰς
 ἔρωτας· ταῦτα ἰδὼν ὁ Ἀντώνιος εὐθὺς ἐκρατήθη τῇ
 γνώμῃ, ὁ δὲ στρατὸς αὐτῷ ἐν θαύματι ὦν, ἐξεφώνη-
 σεν· ἡ Ἀφροδίτη ἔρχεται πρὸς τὸν Βάκχον, σύγκρι-
 σις αὕτη ἀρέσασα εἰς Ἀντώνιον· ἡ δὲ Κλεοπάτρα
 ἅμα φανείσα, ἔφερεν ἑκλείψιν εἰς τῶν παρισταμένων
 τὴν ὄρασιν τῆς Λυκορίας τῆς ὠραίας ἐρωμένης τῆ Ἀν-
 τωνίᾳ· καὶ τὸσον ἐκυρίευσεν τὴν καρδίαν τε, ὥστε πειθό-
 μενος εἰς αὐτὴν, ἐφόνευσεν τὴν ἀδελφόντης Ἀρσινόην,
 καταφυγεῖσαν εἰς τὸν ναὸν τῆς Δήμητρος ὡς εἰς ἁ-
 συλον· ὅσον δὲ χρόνον διάτριψεν ἐν Ταρσῷ, ἐσάθη
 δέατρον ἐορτῶν καὶ συμποσίων· μετὰ ταῦτα δὲ αὐθις
 ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁμοίως τοσούτον μαγαλοπρεπῶς, ὥ-
 στε δὲν ἔχομεν παράδειγμα εἰς παράσχσιν· ἐν τέτοις
 δὲ ἡ Κλεοπάτρα περὶ τὸ τέλος, λαβῆσα ἓνα μαρ-
 γαρίτην ἀπὸ τοῦ αὐτίου της μιᾶς τιμῆς ἀκατανοήτῃ,
 τὸ ἔβαλεν εἰς ποτήριον ἔμπλεον ὄξους, καὶ τὸ κατέ-

πιε, διὰ τὴν καταναλώσιν τοσούτον πλεόνει εἰς μίαν
 σιγμὴν, ὅσον ὁ Ἀντώνιος εἶχεν ἐξοδεύσει εἰς ὅλας
 τὰς τρυφάς των καὶ ἡδονάς· μία ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐσά-
 ρθη καὶ τὸτο, τὸ νὰ συμμιγῇ μετὰ τινων ἀνοήτων διὰ
 νυκτός, μετασχηματιζόμενος εἰς ἰδιώτη ἰδέαν, καὶ νὰ
 περιέρχεται εἰς τὴν πόλιν, καὶ νὰ ἴσεται εἰς τὰς θύ-
 ρας τῶν ἐργαστηρίων, κινῶν φιλονεικίαν πρὸς τὴν
 τεχνίτας, ὑβρίζων καὶ ὑβριζόμενος· ἡ δὲ Κλεοπάτρα
 μετασχηματιζομένη καὶ αὐτὴ πολλάκις εἰς ὑπηρετίδος
 σχῆμα, ἐγένετο αὐτῇ πανταχῶς τῶν ἡδονῶν τὸ ἔρ-
 μαιον· καὶ μετ' ὅλον ὅτι ἦτον εὐφροσύνη καὶ εὐγενεσέ-
 ρα, ἀλλ' ἐβάστα εἰς τὰς χεῖρας καὶ τὴν σάβην, καθ'
 ἣν ἐμελλε νὰ τὸν καθυποβάλλῃ εἰς τὰ νεύματά της·
 μετὰ τὸτο δὲ ἐλθόντος τοῦ Ἀντωνίου εἰς τὴν Ρώμην
 ἐπαυσαν αἱ ἐορταί· ἐξ ὧν αἱ μὲν ἦσαν λαμπραὶ καὶ
 Βασιλικαί, αἱ δὲ αἰχραὶ καὶ ἐπονείδισοι· ἡ δὲ Κλεο-
 πάτρα παρηγορεῖτο ἐν τούτῳ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν
 βιβλίων, ἀποκαταστήσασα τῆς Ἀλεξανδρείας τὴν
 βιβλιοθήκην· ἣτις εἶχε κατακαῇ πρὸ ὀλίγου καιροῦ,
 καὶ τὴν ἐπύξησε μετὰ τὴν προθήκην τῆς ἐν Περγᾶμῳ
 βιβλιοθήκης· ἣτις περιεῖχε 200 χιλιάδας βιβλία·
 ὁ δὲ Ἀντώνιος ἐπανελθὼν ἐκ τῆς Ρώμης, ἐκήρυξε
 τὴν Κλεοπάτραν Βασίλισσαν τῆς Αἰγύπτου, τῆς Κύ-
 πρου, τῆς Κοίλης Συρίας, καὶ τῶν υἱότων Βασιλεῖς
 τῶν Βασιλευόντων· ἐντεῦθεν δὲ ὁ Οὐκταβιανὸς κινέ-
 μενος εἰς ὀργὴν, ἐκίνησε πόλεμον κατὰ τῶν ἐρωμέ-
 νων αὐτῶν· ὅς τις καὶ ἔλαβε τέλος εἰς τὴν ναυμα-
 χίαν περὶ τὸ Ἀκτιον· ἐν ᾗ ἡ Κλεοπάτρα φοβηθεῖ-
 σα, ἐτράπη εἰς φυγὴν, ὁμοίως καὶ ὁ Ἀντώνιος μετὰ ταύ-

την· φοβηθεῖσα λοιπὸν ἡ Κλεοπάτρα, προδίδει τὰς ἐρωτας τῷ Ἀντωνίῳ, μὲ ἐλπίδα νὰ τὰς ἐφάψῃ εἰς τῇ Οὐκταβιανῇ τὴν καρδίαν· ἀλλ' ἐφεύδη τῆς ἐλπίδος παντάπασιν· ὅθεν διὰ νὰ μὴ κοσμήσῃ τῇ Οὐκταβιανῇ τὸν θρίαμβον ἐν Ρώμῃ μὲ τὴν παρυσίαν της, ἔφερε μίαν ἀσπίδα εἰς τὸ σῆθος αὐτῆς, ἐξ ἧς διηξείσα, ἀπέδανε κατὰ τὸ 30 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας ἐν ἡλικίᾳ 49 ἐτῶν· καὶ ἐντεῦθεν ἡ Αἴγυπτος συνήφθη ὡς ἐπαρχία εἰς τῆς Ρώμης τὴν ἐπικράτειαν.

Ἀγρίππας (Μάρκος Βισπάνιος) ἐξ ἀφανῶν γεννηθεὶς, ἔφθασε δι' ἐναρέτων πράξεων πολιτικῶν τε καὶ στρατιωτικῶν εἰς τὰ μέγιστα ἀξιώματα τῶν Ρωμαίων, τρις γενόμενος Ὑπάτος, καὶ δις Δήμαρχος μετὰ τῇ Αὐγέστῃ, καὶ ἅπαξ τιμητῆς, ἦτοι Κήνσωρ· ἔδειξε δὲ ἀνδρίαν στρατιωτικὴν εἰς τὰς περιφήμους μάχας ἐν Φιλίπποις καὶ ἐν Ἀκτίῳ, ἐνθα ἐβεβαιώθη ἡ μοναρχία τοῦ Οὐκταβιανῶ· ὅς τις χρεωστῶν αὐτῷ τὴν ἐκβασιν τῶν πραγμάτων, ζητεῖ παρ' αὐτῷ συμβουλὴν, ἂν πρέπη νὰ παραιτηθῇ τὴν διοίκησιν· ὁ δὲ Ἀγρίππας ἀπεκρίθη μὲ ζῆλον δημοκρατικόν, νὰ ἀποκαταστήσῃ αὐτίς τὴν δημοκρατίαν· ἐνίκησεν ὁμῶς ἡ ἐναντία δόξα τῇ Μηκῇ· ὁ δὲ Αὐγεστος κυριευόμενος ὑπὸ τῆς εἰλικρινείας αὐτῆς, τὸν ὠνόμασε διάδοχον εἰς μίαν μεγάλην ἀφένειαν· καὶ διὰ νὰ αὐξήσῃ τὴν τιμὴν καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν ἀγάπην, τὸν ἐβίασε νὰ ἀποβάλλῃ τὴν σύζυγον τε τὴν θυγατέρα τῆς σοφῆς Οὐκταβίας, καὶ νὰ λάβῃ ἀντ' αὐτῆς τὴν κόρην αὐτῇ Ἰελίαν· τῆς ὁποίας αἱ ἀταξίαι εἶναι γνωσταί· καὶ ἔτιως ὁ Ἀγρίππας ἐπώλησε τὴν εὐτυχίαν τε μὲ τὴν ἐπι-

κίνδυνον τιμὴν τῇ νὰ λέγῃται ἀνὴρ μιᾶς τοιαύτης συ-
ζύγου· ἔρχε δὲ ἐξ αὐτῆς πέντε παῖδιά· ἐξ ὧν ὁ Λέ-
κιος Καῖσαρ, ἡ Γάιος Καῖσαρ ἀπέθανον νέοι· οἱ δὲ
λοιποὶ ἦσαν Γέλια Ἀγριππία, ἡ σύζυγος τῇ Γερ-
μανικῇ γενομένη, ἡ Γέλια Βισπανία, ἡ Μάρκος
Γέλιος Καῖσαρ Ἀγρίππας· τὸν ὁποῖον ὑποπτεύσας
ὁ Τιβέριος ἐθύσiasεν· ὁ δὲ πατὴρ τῆς λαμπρᾶς ταύ-
της οἰκίας ἐλθὼν εἰς τὰς Γάλλας, ὑπέταξε τὰς Γερ-
μανὰς, κατεδάμασε τὰς Καντάβρους, ἡ ἐπὶ τέτοις
δὲν ἠθέλησε νὰ δεχθῇ τὸν θρίαμβον προσφερόμενον·
ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τῶν πολέμων, ἐκόσμησε τὴν Ῥώ-
μην μὲ λατρὰ, μὲ ὑδραγωγὰς, μὲ λεωφόρους δημο-
σίας, ἡ μὲ ἄλλα πολλὰ οἰκοδομήματα ἀναγκαῖα, ἐν
οἷς ἀξιολογώτερον φαίνεται ὁ Πανθέων, ναὸς τῶν
ἀπάντων θεῶν· ὅς τις ὑπάρχει ἔτι ὑπὸ τὸ ὄνομα Ν.
Θ. τῆς Ῥοτόνδης· ἀπέθανε δὲ κατὰ τὸ 12 ἔτος πρὸ
τῇ σωτηρίᾳ, θρηνηθεὶς παρὰ τῇ Αὐγέστῃ ἡ πάντων
τῶν Ῥωμαίων ὡς ὁ πλεόν τιμιος ἄνθρωπος, ἡ γεν-
ναιότατος στρατηγὸς, ἡ κάλλιστος συμπολίτης, καὶ
εἰλικρινέστατος φίλος· ἐτάφη δὲ ἐν μνημείῳ, τὸ ὁ-
ποῖον ὁ Αὐγέστος εἶχε διὰ τὸν ἑαυτόν τε.

Βεντιδίου Βάσσος Ῥωμαῖος ἐκ ταπεινῆς γενεᾶς,
ἐξάβη τὸ πρῶτον ἐπιστάτης τῶν ἡμιόνων· ἔπειτα δὲ
ἀπέφυγε ταύτην τὴν ταπεινὴν πολιτείαν διὰ τῆς ἀν-
δρίας, τὴν ὁποίαν ἔδειξε πρῶτον μετὰ τῇ Καίσαρος
ἡ τῇ Ἀντωνίᾳ κατὰ τῶν ἐναντίων· ἐντεῦθεν ἐγένετο
Δήμαρχος, ἡ Πραιτωρ, ἡ Ποντίφεξ, ἡ τέλος πάν-
των Ὑπάτος· ἐνίκησε δὲ τὰς Πάρθους ἐν τρισὶ μά-
χαις μεγάλαις, ἡ ἐντεῦθεν ἐθρίαμβευσεν κατ' αὐ-

τῶν τὸ 38 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας· ὁ δὲ θάνατος αὐ-
τῆ ἐγένετο πένθος κοινὸν εἰς τὴν Ρώμην, καὶ ἡ δαπά-
νη τῆς ταφῆς ἐδόθη ἐκ τῆ δημοσίου.

Δρῆσος υἱὸς τῆ Τιβερίου Νέρωνος καὶ τῆς Λιβίας,
ἣτις ἔλαβεν εἰς ἄνδρα τὸν Αὐγύστον μετὰ ταῦτα, καὶ
ἀδελφὸς τῆ Αὐτοκράτορος Τιβερίου, γεννηθεὶς τὸ
38 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας· ἐδείξε δὲ εὐτυχῶς τὴν
ἀνδρίαν ἐκ τῶν προοιμίων· ἐπειδὴ ὑποτάξας τὰς Γρι-
ζόνες, ἐνίκησε τὰς Γάλλους καὶ Γερμανοὺς· καὶ ἐντεῦθεν
ἔλαβε τῆ Πραιτώρος τὸ ἀξίωμα· καὶ τὸ αὐτὸ ἔτος
ἐπανελθὼν εἰς τὸν Ρῆνον, τὸν ὁποῖον διεβὰς ἔλαβε
δόξαν μεγίστην, καὶ ἐπὶ τούτοις τὸν θρίαμβον, καὶ τὸ
ἀξίωμα τῆ Ἀνθυπάτου μετὰ τὴν Πραιτωρίαν· εὐτυχὲν
τῶν δὲ τῶν ὅπλων αὐτῆ πανταχῶς, ἔλαβε τὸ ὄνομα
Ἰμπεράτωρ παρὰ τῶν στρατιωτῶν· τὸ ὁποῖον ὁ Αὐ-
γύστος οὐκ ἐδέχθη· ἐξακολουθῶν δὲ τὰς νίκας, ἐφ-
θασεν εἰς τὰς ὀχθὰς τῆς Ἑλβης· μὴ δυνηθεὶς δὲ νῆ-
δίεβη καὶ τρίτον τὸν ποταμὸν, ἀπεφάσισε νὰ ἐγείρῃ
ἐνταῦθα τὰ τρόπαια μνημεῖα τῆς ἐς τόδε αὐτῆ προ-
χωρήσεως· μετ' ὅπου δὲ καταπεσὼν ἀπὸ τῆ ἱππε-
υίας ἀπέθανεν ἐν ἡλικίᾳ 30 ἐτῶν, τὸ 9 ἔτος πρὸ τῆ
σωτηρίας· καὶ ὅπως ἐσερήθη ἡ Ρώμη ἐνὸς ἀνδρείου
τάτου ἀνδρός, ὅστις εἶχε καὶ μίαν ἐμφυτον ἀγαθό-
τητα, ἄξιός ὢν τῆς διαδοχῆς τῆ Αὐγύστου· ἀλλ'
κακῇ τύχῃ ἀποθανὼν, ἀφῆκε τὴν τάξιν τῆ θρό-
νου εἰς τὴν ἀπανθρωπίαν τῆ Τιβερίου· ἀφῆκε δὲ ὁ Δρῆ-
σος τρία παιδιά ἐκ τῆς Ἀντωνίας, τὸν Γερμανικὸν
τὴν Λιβίαν, καὶ τὴν Κλαυδίαν.

Τιβέριος (Κλαύδιος Τιβέριος Νέρων) Αὐτοκράτωρ τῶν Ρωμαίων, καταγόμενος κατ' εὐχέαν ἀπὸ τῆς Αἰτίας Καυδίας Κήνσωρος εἰς τὴν Ρώμην. ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆς ἦν ἡ πολυτρυφήτος Λιβία, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ὁ Αὔγουστος εἰς γυναῖκα, ἀφ' ἧς συνέλαβεν ἐν γαστρὶ παρ' αὐτῆς. μετὰ τῆς ὁποίας τὰς τέχνας ὁ Αὔγουστος καὶ τὸν νύμφευσεν. ἔπειτα δὲ τὸν ἐβίασε νὰ ἀποβάλῃ τὸν σίζυγον τε Βισπανίαν, καὶ νὰ λάβῃ τὴν θυγατέρα αὐτῆς Γελίαν τὴν χήραν τῆς Αἰγρίππης. καθότι εἶχεν ὁ Τιβέριος πολεμικὰς ἀρετὰς, καὶ ἐντεῦθεν ἦν χρήσιμος τῷ Αὔγυστῳ. ὅθεν ἐξαπέστειλεν αὐτὸν εἰς τὴν Παννωνίαν, εἰς τὴν Δαλματίαν, καὶ ἐκ τὴν Γερμανίαν. οἵτινες ἐπαπειλῶσαν ἀποστασίαν, αὐτὸς δὲ τὰς κατεδάμασε. μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῆς Αὔγουστας, παρ' ἧς ἐκηρύχθη διάδοχος πρότερον, ἔλαβε τὰς ἑνίας τῆς βασιλείας. τὴν δὲ πᾶσαν δύνανται ὅμως ἐχὼ εὐδὺς, πολιτικῇ κνηρίᾳ φερόμενος, ἀλλὰ μετὰ ταῦτα παρακεκλημένος, καὶ κατὰ τὸ 14 ἔτος τὸ σωτήριον προσποιέμενος, ὅτι ἀποσρέφεται τὴν αὐτοκρατορίαν, τὴν ἐνηγκαλίσθη εὐδὺς εἰς ὅλην τῆς βασιλείας τὴν ἑκτασιν. τὰτα δὲ γενόμενον ἐναντίον τῶν λόγων, τὰς ὁποίας εἶπεν ἐν τῇ Γερμανίᾳ, ἐπείραξε τινὰς ἐκ τῶν Σενατόρων. καὶ ἂν ὁ Σβετώγιος εἶναι ἀξιόπιστος, εἰς ἐξ αὐτῶν εἶπεν ἔγωγε, οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων βραδέως ποίῃσι, ὅπερ φθάσαντες ὑπεχέθησαν, σὺ δὲ, ὦ Καίσαρ, βραδέως ὑπικρῇ, ὅπερ ἔφθης πεποιηκώς. τέως δ' ἔν ὁ Τιβέριος πρὸς παράδειγμα τῆς Αὔγουστας δὲν ἐδέχθη τὸ ὄνομα κύριος, ἢ δεσπότης. καὶ ἔλεγε πολλάκις, ἐγὼ εἰμι δεσπότης τῶν ἐμῶν δούλων, στρατηγὸς τῶν στρατιῶν.

τῶν, καὶ ἐρχηγὸς τῶν συμπολιτῶν. ἐν δὲ τῇ ἀρχῇ τῆς
 βασιλείας ἔδειξεν ἄκραν προθυμίαν εἰς δικαιοσύνην,
 ἀγρυπνῶν εἰς τὸτο αἶψα, καὶ ἐρχόμενος ἐξαίφνης εἰς
 τὸ κρητήριον, ὡς ἰδιώτης χωρὶς νὰ ἀφίση νὰ κινη-
 θῇ ὁ Πραίτωρ ἀπὸ τὴν καθεδρὰν τῆς προεδρίας· ἤ-
 κκε δὲ τὰς συνηγορίας μετὰ προσοχῆς. ὁ δὲ Τάκι-
 τος λέγει, ὅτι ὁ Τιβέριος ὑπερασπίζετο τοσούτον τὸ
 δίκαιον διὰ νὰ συσελθῇ τὴν ἐλευθερίαν. ἀφ' ἧς ἴμως
 ἔλαβε τὰς δυνάμεις εἰς χεῖρας, ἔδειξεν εὐθύς τὴν
 σκληρότητα τῆς ψυχῆς τε. ὁ Αὐγυστος εἶχεν ἀφήσῃ
 τὴν μετὰ διαθήκην εἰς τὸν λαὸν, τὸ ὅποιον ὁ Τιβέριος
 δὲν ἐφρόντιζε νὰ πληρώσῃ. ἐν τέτοις δὲ ἀνθρώπος
 τις ἰδιώτης ἰδὼν ἀποθαμμένον ἐκφερόμενον διὰ τῆς
 ἀγορᾶς εἰς ταφὴν, ἐπλησίασε πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν,
 ἐνθυμήσῃ, ὅταν φθάσῃς εἰς τὸ Ἡλύσιον πεδῖον, καὶ
 εἰπῇς εἰς τὸν Αὐγυστον, ὅτι ἡμεῖς δὲν ἐλάβομεν ἐτι
 τὸ δῶρον τὸ ὅποιον μᾶς ἔφησε. μαθὼν δὲ τὴν ἀσεϊότη-
 τα ταύτην ὁ Τιβέριος, ἐφόνευσε τὸν ἀνθρώπον, εἰπὼν
 πρὸς αὐτόν. πορεύου σὺ ἰδεῖν, ὅτι ἐκπεπλήρωται ταῦτα.
 ἔδειξε δὲ μετὰ τούτου σκληρότητα πρὸς τὸν Ἀρχέ-
 λαον τὸν Βασιλέα τῶν Κακπαδόκων. ἐπειδὴ ἐν ᾧ
 ἦτον ὡς ἐξωρισμένος ἐπὶ τῆς βασιλείας Αὐγύστου, δὲν
 ἔδειξε πρὸς αὐτόν τινὰ ὑπόκλισιν. ἐντεῦθεν λοιπὸν
 ὁ Τιβέριος μεταχειριζόμενος κολακείαν, τὸν ἔκραξεν
 εἰς τὴν Ῥώμην. εἰς τὴν ὁποίαν μόλις ἔφθασε, καὶ
 συκοφαντεῖται ἐκ προνοίας, καὶ ἐντεῦθεν ῥίπτεται εἰς
 μίαν σκοτεινοτάτην εἰρκτὴν, ἐν ᾗ φονεύεται ἐν λύ-
 πῃ καὶ δυσυχίᾳ ἐσχάτῃ. ἀλλὰ ταῦτα ἦσαν προανα-
 κρῆσματα τῶν μετὰ ταῦτα μεγίστων ἀνομιμμάτων.

καθότι ἐφόνευσεν Ἰβλίαν τὴν σύζυγόν τε, τὸν Ἀ-
 γρίπταν, τὸν Δρῆσον, τὸν Νέρωνα, τὸν Σεῖαν,
 τὰς φίλας, τὰς συγγενεῖς, τὰς πλέον ἡγαπημένους
 ἐκ τῆς πρὸς αὐτὰς χαμερπῆς ζηλοτυπίας. ὅθεν αἰ-
 σχυνόμενος νὰ ζῇ ἐν τῇ Ρώμῃ, ἔνθα τὸ πᾶν ἐδιη-
 γεῖτο τὰ ἀνομήματά τε, ἔνθα ἐκάσῃ οἰκίαν ἐθρήνει
 τῇ ἀρχηγῆτις τὸν θάνατον, ἔνθα πᾶσα τάξις πο-
 λιτικῇ ἐκλαιεῖν ἐντὶ μέλος λαμπρὸν, ἀνεχώρησεν
 εἰς τὴν νῆσον Καπρέαν κατὰ τὸ 27 ἔτος ἀπὸ Χρι-
 στοῦ, καὶ ἐξεδύθη εἰς τὰς αἰσχροτέρας ἀσωτείας, ἔ-
 χων ἐν πλῦθος παίδων εἰς αἰχρουργίαν κατὰ παρά-
 δειγμα τῶν Βαρβάρων, ἐφεύρισκεν ἔτι καὶ νέας πρὸς
 τέτοις αἰσχρὰς ἡδονὰς, καὶ ὄνυματα διὰ νὰ τὰς ἐξη-
 γήσῃ, ἔχων ὑπηρέτας διωρισμένους νὰ τὸν προξενῶν
 πανταχόθεν τοιαῦτα, καὶ νὰ ἀρκάζωσι τὰ παῖδια καὶ
 ἀπὸ αὐτὰς τὰς ἀγκάλας τὰς πατρικὰς. εἰς μίαν
 λοιπὸν τοιαύτην αἰσχρὰν ζωὴν, ἡμέλησε τὰ ὅπλα
 παντάπασιν, ἡμέλησε τὰς ἐπαρχίας φθειρομένας
 ἐν τοῖς ὀρίαις παρὰ τῶν πολεμίων, ἀφῆκε τὰς Δά-
 κας καὶ Σαρμάτας νὰ κυριεύσωσι τὴν Μοισίαν, καὶ τὰς
 Γερμανὲς νὰ διαφθεῖρουν τὰς Γάλλους. ὑπέφερε νὰ
 ὑβρίζηται παρὰ τῇ Ἀρταβάνῃ τῇ Βασιλέως τῶν Πάρ-
 θων. ὅς τις ἀφ' ἧ ἔκαμε πολλὰς ἐπιδρομὰς εἰς τὴν
 Ἀρμενίαν, τὸν ὠνείδιζε διὰ γραμμάτων ὡς φονέα
 τῶν συγγενῶν τε, τῶν φίλων τε, καὶ τῶν ἄλλων ἀ-
 πείτων, καὶ ὡς μεμαλακισμένον καὶ ἀκνηρὸν, παρ-
 κινῶν αὐτὸν νὰ ἐξιλεώσῃ τῶν ὑπηκόων τὸ μῖσος με-
 ἓνα ἐκάσιον θάνατον. ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας αὐτῆς
 ἄρχισε τῷ ὄντι ὁ δεσποτισμὸς, καὶ τῆς Γερμανίας ἡ

ὑποδύλωσις. ἰδὲ τρία αἰτία, τὰ ὅποια ἀποδίδωσι εἰς
 τὴν μεγάλην ταύτην μεταβολήν. ἐπὶ τῆς δημοκρα-
 τίας, ὁ πλῆτος ἐκάστῃ πολίτῃ ἦτον ἀμέτρητος, καὶ τὰ
 ἀξιώματα, ἐξ ὧν ὁ πλῆτος ἐπήγαγε, τὸς ἐτρέφον
 πάντοτε μὲ ὅλας τὰς δαπάνας, εἰς τὰς ὅποιας ἡ τρυ-
 φὴ, καὶ ἡ φιλαδοξία ἐρρίπτε τὸς μεγάλους. ἐπὶ δὲ
 τῶν Βασιλέων ἡ πηγὴ τῆ πλῆτε ἐξηράνθη, κα-
 θότι οἱ ἐπιστάται εἰς τὰς ἐπαρχίας δὲν ἄφινον αὐ-
 τὸς νὰ λάβωσι τί παρὰ τῶν χωρικῶν, καὶ μάλιστα
 τῶν ἐξόδων σωζομένων αἰετῶν αὐτῶν, ἐβιάζοντο
 νὰ λάβωσιν ἀξιώματα εἰς ἀπόλαυσιν ἀργυρίου. τῆ-
 το δὲ νὰ κατορθωθῇ ἀπαιτεῖσε πολλὰ δῶρα πρὸς
 τὸς φίλους τῆ Βασιλείας, εἰς τὸς ὅποιους ἐδυσίαζον
 τόσον πλῆτον, ὅσον μόλις ἐλάμβανον. ὅταν δὲ αἱ
 ἀρχαιρεσίαι ἐγίνοντο διὰ τῆ δῆμῃς, ἐπροτιμᾶτο ἡ
 ἀρετὴ τελάχιστον ἐξωτερικῶς. ὅταν ὅμως διαβέτη
 ὁ Αὐτοκράτωρ τὰ ἀξιώματα, ἡ ἐκλογὴ γίνεται
 ἐκ τῆς ἀρετῆς, ἀλλ' ἐκ πανουργίας, ἐκ κολακείας,
 καὶ ἐνὶ λόγῳ ἐκ δώρων πρὸς τὸς φίλους τῆ Βασι-
 λέας. ὅθεν ὅστις θέλει νὰ ἀρέσῃ εἰς τὸν Βασι-
 λέα, πρέπη νὰ διδάχθῃ τὴν τέχνην τῆς κολα-
 κείας, τὴν ἐξομοίωσιν τῶν ἡθῶν, τὴν συναίνεσιν
 εἰς τὰς κλίσεις ἐκείνης. ἐξ ὧν ἡ ἀλήθεια φυγα-
 δεύεται, καὶ παύει ἀπὸ τοῦ νὰ ἔχῃ τὸς ἐρασάστης, ἐ-
 πικίνδυνος εἰς τὸς ἔχοντας γενομένη παλάκις. ἡ-
 τον νόμος κατὰ τῶν παρὰ νόμων, τῆτον ὁ Τιβέριος
 λαβὼν, τὸν ἐπρόσαπτεν εἰς ὅλα ἐκεῖνα, τὰ ὅ-
 ποια ὑπηρετεῦσαν τὰ πάθητα. καὶ ἔτω πᾶσα πρᾶ-
 ξις, λόγος, σχῆμα, αὐτὸς ὁ διαλογισμὸς τῶν

„ἀνθρώπων καὶ υπερβάλλοντο εἰς τὸν νόμον αὐτῶν ὡς
 „ἐγκλήματα καὶ σοσιώσεως· διότι ἔτις ἤθελεν ὁ
 „Τιβέριος νὰ ἔχη νὰ παιδεύῃ ἀνθρώπους ἀξίους δι'
 „ὠμότητα καὶ ἐμφυτον κακίαν καὶ μῖσος. χωρὶς δὲ τέ-
 „των ἐπειδὴ οἱ συκοφάνται καὶ πονηροὶ ἐτιμήθησαν,
 „καὶ ἐντεῦθεν αὐτὴ ἡ τέχνη ἐγένετο ἡ μόνη ὁδὸς ἐν
 „τοῖς πολιτικοῖς εἰς ἀπόλαυσιν πλέτη, καὶ ἀξιωμα-
 „τιων, ἐδόθησαν καὶ αὐτοὶ οἱ λαμπρότεροι τῶν Σε-
 „νατόρων εἰς τῆτο, ἀμιλλώμενοι πρὸς ἀλλήλους διὰ
 „συκοφαντίας καὶ ἀπιστίας καὶ προδοσίας. πρὸς δὲ τέ-
 „τοις ἐπὶ τῶν Βασιλέων δὲν ἐδυνήθησαν νὰ γρά-
 „ψωσι μετ' ἀκριβείας τὴν ἱστορίαν, ἀπάντων γενο-
 „μένων διὰ μόνον τῷ Βασιλεῶς ἐν τῷ κρυπτῷ, εἰμὴ
 „τι αὐτὸς ἐξ ἀφηφισίας καὶ ἀνθαδείας ἀποκαλύψῃ,
 „τὰ δ' ἄλλα ἐξ εἰκασίας ἔχουσιν οἱ ἱστορικοὶ, καὶ ἐπ' αὐ-
 „τοὺς βέβαια.” καὶ ταῦτα μὲν εἶπεν l'abbé des fon-
 taines dans son Abrégé de l'Histoire Romaine
 d'après le president de Montesquieu, ὁ δὲ Τι-
 βέριος φθάσας εἰς τὸ 23 ἔτος τῆς Βασιλείας, καὶ
 κίθόμενος τὴν ἐκ τῆ βάρβης τῶν γηρατειῶν ἀδυνα-
 μίαν, ὠνόμασε διάδοχον τῷ θρόνῳ τὸν Γάϊον Καλι-
 γέλαν, κινέμενος ὡς λέγουσιν εἰς ταύτην τὴν ἐκλο-
 γὴν, ἐκ τῶν ἐλαττωμάτων, τὰ ὅποια ἐβλεπεν εἰς
 αὐτὸν, μὲ τὰ ὅποια ἤθελε καλύψῃ τὰς τυραννίας
 αὐτῆς διὰ νὰ μὴν μνημονεύωνται εἰς τὴν διαδοχὴν τῶν
 χρόνων. ὅθεν ἐσυνήθιζε νὰ λέγῃ, ὅτι ἀνέβριθεν ἵ-
 να ὄφιν εἰς τὸ ὑποκείμενον τῷ νῦν αὐτῷ Αὐτοκράτορος
 διὰ τὸν λαὸν τῶν Ρωμαίων, ἐν τούτοις λοιπὸν ἀπέ-
 θανεν ὁ Τιβέριος εἰς τὴν Μιζήναν ἐν τῇ Καμπανίᾳ

τῷ 57 ἔτει ἀπὸ τῆς σωτηρίας τῇ 16 Μαρτίᾳ ἐν ἡλικίᾳ 78 ἐτῶν. λέγουσι δὲ ὅτι ἐκ βίας τῆς Καλιγύλας, ὡς τόσον ὁ Τιβέριος ἦτον ἀνὴρ πνευματώδης εἰς ἄκρον βαθεῖαν. ἔχων ὅμως διεφθαρμένην ψυχὴν, ἐμεταχειρίσθη κακῶς τὰ χαρίσματα κατὰ τῆς ἰδίας πατρὶδος. ἔδειξε μὲν πρῶτον τῆς συγκαταβάσεως τῆς βλαστῆς, μετὰ ταῦτα ὅμως κατεφρόνει καὶ ἐπιτιμήσεις, καὶ ἐλέγχους, καὶ ταραχὰς ὑβριστικὰς, καὶ τέλος πάντων εἰχὼς ὑβριστικὰς καὶ ἄλλα σατυρικά, εὐχαρισῶμενος μόνον νὰ λέγῃ, ἐν πόλει ἐλευθέρα ἡ γλῶσσαι καὶ ὁ νοῦς ἐστὶν ἐλεύθεροι. ἠθέλησεν ἡ Γερμανία νὰ ἐξετάσῃ ποτὲ περὶ τῶν τοιούτων καὶ νὰ παιδεύσῃ τὸς ἐνόχους καὶ ταραχώδεις, ἀλλ' αὐτὸς ἀπεκρίθη, ἐκ εὐκαιρίας τοιαῦτα μάταια ἐξετάζειν. εἰδότε μοι λείπεται ἢ πέπρακται. ἐτοιμὸς εἰμι δοῦναι λόγον τῷ κατεπόντι μόνῳ. λέγονται δὲ τοιαῦτα πολλὰ περὶ αὐτοῦ, τὰ ὅποια δεικνύουσι τὴν μεγάλην αὐτοῦ ἀγχίνοιαν. Ἄλλιος δὲ τις ὀνομαζόμενος, Πραιτωρ ποτὲ γενόμενος, εἶχε διασκορπίσῃ τὴν περισίαν τε εἰς τὴν ἀσωτείαν, καὶ ἐπεφορτίσῃ καὶ μὲ χρέος δυσβάστακτον. ἐντεῦθεν παρακαλεῖ τὸν Τιβέριον νὰ πληρώσῃ τὰ χρέη τε. ὁ δὲ Τιβέριος ἀπεκρίθη, Πραιτωρ, πολλὰ βραδέως ἐξύπνησας. τέως δ' ἐν δὲν ἀπεσφράφῃ τὸ ζήτημά του, ἀλλὰ ζητήσας παρ' αὐτοῦ τὴν ποσότητα, ἐκέλευσε τὸν θησαυροφύλακα νὰ τὰ μετρήσῃ, λέγων ἐκεῖνο, δὸς τὸ μέτρον τούτο τῇ ἀργυρίᾳ τῷ ἀσώτῳ Ἀλλίῳ. ἐνταῦθα ἤνωσε πολλὰ φρονίμως τὴν αὐσηρότητα καὶ τὴν συγκατάβασιν. ἡ Γερμανία ἔδειξεν, ὅτι ἐπίθυμει νὰ δώσῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸ Νοέμβριον μῆνα,

καθ' ὃν ἐγεννήθη, λέγοντες, ὅτι ἔχουσιν ἔτι δύο
 μῆνας, οἱ ὅποιοι ἔχουσιν, ὁ μὲν, τῷ Γ' ἔλει Καίσαρος, ὁ
 δὲ τῷ Αὐγέστῳ τὸ ὄνομα, ὁ Γ' ἔλειος δηλονότι καὶ Αὐ-
 γυστος. ὁ δὲ Τιβέριος, ὅστις δὲν ἀγαπᾷσε τοιαύτας
 μικροπρεπεῖς κολακείας, ἀπεκρίθη αὐτοῖς λόγον
 ζωηρόν ἅμα καὶ εὐφύεσσαν. τι εὐποιήσετε, ὅτε δέκα καὶ
 τρεῖς ὕμνῳ ἔσονται Καίσαρες; ἐπιπληχθεῖς δὲ ὑπότινος
 (ὄρα ἐν τῷ γενικῷ λεξικῷ τῶν ἐνδόξων ἐν τῷ Μα-
 ρέλλῳ I.) εἰς τὸ λέγειν πολλὰ θρασείως, ἔτρεψεν
 εὐθὺς τὸν σοχασμὸν εἰς ἄλλην ὑπόθεσιν. εἰπόντος
 δὲ τινὸς ποτὲ πρὸς αὐτόν, μέμνησαι σεαυτοῦ, ὦ Βασι-
 λεῦ . . . αὐτὸς δὲ ἀντικόψας τὸν λόγον αὐτῷ θέ-
 λοντος ἤδη νὰ δείξῃ καὶ παραδείγματα τῷ σκοπῷ τε,
 ἀπεκρίθη ὀριμέως, ἔμενεν, οὐ μέμνημαι ὅ,τι ποτὲ ἦν.
 μὲ ὅλον ὅτι ἐσάβη ἐν Ρ' ὠμῇ σκηρὸς, εἰς τὰς ἔξω
 ὁμῶς ὑπηκόας ἐφάνη φιλάνθρωπος. δεξάμενος ποτὲ
 γράμματα παρὰ τῶν ἐπάρχων ζητύντων νὰ αὐ-
 ξήσωσι τοὺς φόρους εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἀπεκρίθη,
 τὰ πρόβατα κείρειν καὶ, ἔμην δὲ ἐκδέρειν. γενομένῳ
 δὲ σεισμῷ φοβερῷ, καὶ ἀφανίσαντος πολλὰς πόλεις
 ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ κατὰ τὸ 17 ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ,
 ἔδειξε πολλὴν εὐσπλαγχνίαν πρὸς τὰς ζημιωθέντας
 κατοίκους, καὶ μάλιστα εἰς τὰς Σάρδεας, δὲς αὐτοῖς δέ-
 κα μυλλιόνια sesterces, καὶ ἄδειαν ἀπὸ τῶν φόρων
 εἰς πενταετίαν, ὁμοίως δὲ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις κατὰ
 ἀναλογίαν. ἀνθ' ὧν αἱ πόλεις τῆς Ἀσίας ἐτύκωσαν
 νομίσματα εἰς μνήμην τῆς εὐεργεσίας αὐτοῦ. ἐξ
 ὧν τινὰ ἔτι σώζονται. εἰς δὲ τὴν ἀγχίνουαν αὐτῷ ἀ-
 ναφέρονται καὶ ἐκεῖνα. ἐλθόντων ποτὲ πρέσβεων ἀ-

πὸ τῆς Τρωάδος εἰς παρηγορίαν αὐτῆ διὰ τὸν θάνατον τῆ Δρέσσε τῆ υἱῶτε, πολλὰ ἀργὰ ὅμως. ἀπεκρίθη εἰς αὐτὲς, καὶ γὰρ συλλυπῆμαι ὑμῶν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Ἐκτωρος. αὐξηγνύεισθαι δὲ τῆς τρυφῆς ἐν τῇ Ῥώμῃ καὶ τῶν Αἰδουλικῶν προβαλλόντων νὰ κατασῇσωσιν αὐτοὺς τὰς σωφρονιστικὰς νόμους, ἀντέλεξεν εἰς αὐτὸ, γνωρίζων, ὅτι καὶ ἡ ἀσωτεία εἶναι κακὸν ἀναγκαῖον ἐσθότε. ὅθεν ἀπεκρίθη πρὸς τὰς προβάλλοντας. σώφρονες ἐσμέν καὶ ἐλιγαρεῖς, ὅτε μόνην τὴν πόλιν εἴχομεν. νῦν δὲ ἀπάσης τῆς γῆς κρατῦντες, κατακυβερνοῦμεν τὰ ἐκείνων, καὶ κοπιῶσι δι' ἡμᾶς καὶ δεσπόται καὶ δούλοι.

Μάρκος Λέλλις Ὑπάτος τῶν Ῥωμαίων, ἐτιμῆθη παρὰ τῆ Αὐγέστου, καὶ ἔλαβε παρ' αὐτῆ τὴν διοίκησιν τῆς Γαλατίας, τῆς Λυκαωνίας, τῆς Ἰσσυρίας, καὶ τῆς Πισιδίας κατὰ τὸ 23 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας. μετὰ δὲ ταῦτα ἐδιώρισεν αὐτὸν ἐπιστάτην εἰς τὸν ἐκγονόν τε Γάϊον Ἀγρίππαν, τὸν ὁποῖον νέον ἤδη ὄντα ἐξεῖλεν εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆ Βασιλείου εἰς ἀποκατάστασιν τῶν πραγμάτων. ἐν τούτῳ δὲ ὁ Λέλλις ἀπεκάλυψε τὴν πλεονεξίαν καὶ τὰς ἄλλας ἐτι κακίας τε, τὰς ὁποίας πρότερον κατεκάλυπτε μὲ τὸν τρόπον τῆς πονηρίας. τὰ ἄπειρα δῶρα, τὰ ὅποια ἐδέχετο μὲ βίαν μάλις παρὰ πάντων τῶν Βασιλέων εἰς τὴν μετὰ τῆ Ἀγρίππης ὁδόν, ἐδημοσίευσαν τὸ ἐγκείμενον πῦρ τῶν ἐλαττωμάτων αὐτῆ. αὐτὸς δὲ ἔτρεφε καὶ τὴν διχόνοιαν μεταξὺ Τιβερίου, καὶ τῆ Ἀγρίππης. καὶ πεινῶσι μάλις, ὅτι ἦτον κατάσκοπος τῆ Βασιλείου τῶν Πάρθων διὰ νὰ ἀπομα-

κρύνη τὴν εἰρήνην. μαθὼν δὲ τοιαύτην προδοσίαν ὁ Γάιος, τὴν ἐμήνυσεν εἰς τὸν Αὐγύεον. ὁ δὲ Λέλλιος φοβηθεὶς τὴν παιδείαν ἐκ τῆ εἰκότος, ἐφαρμακώσθη, ἀφήσας ἄπειρον πλῆτον εἰς τὸν υἱόν του τὸν Μάρκον Λέλλιον. ὅς τις ἐσάθη Ὑπάτος, καὶ τῇ ὁποίᾳ τὴν κόρην Λελλίαν ἔλαβεν εἰς γυναῖκα ὁ Καλιγούλας.

Ἀρχέλαος Βασιλεὺς τῶν Καππαδόκων ἀξιωθείς εἰς τέτο διὰ Μάρκου τῷ Ἀντωνίῳ, τὸν ὁποῖον καὶ ἐβοήθησεν ἐν τῇ ναυμαχίᾳ περὶ τὸ Ἀχτιον κατὰ τῆ Αὐγύε, ὁ δὲ Τιβέριος ἠθέλησε νὰ ἐκδικηθῇ κατ' αὐτῷ, ὅτι ἐν ᾧ διέτριβεν εἰς τὴν Ρώδον δὲν τὸν ἔδειξεν ὑδεμίαν ὑπόκλισιν. ἐντεῦθεν ὑποχόμενος πολλὰ εἰς αὐτὸν, τὸν ἐκάλεσεν εἰς τὴν Ρώμην μὲ διαφόρους ἀπάτας. ὅθεν ἔλθων ὁ Ἀρχέλαος, ῥίπτεται εὐθὺς εἰς μίαν εἰρκτὴν σκληροτάτην, ἐν ᾗ καὶ ἀπέθανε κατὰ 16 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας. τὸ δὲ βασιλεῖον αὐτῷ συνήφθη εἰς τὴν ἑκτασιν τῆς ἐπικρατείας τῆς Ρώμης.

Καλιγέλας (Γάιος Καίσαρ) Ἀυτοκράτωρ τῶν Ρωμαίων διάδοχος Τιβερίου, γεννηθεὶς εἰς τὸ Ἀχτιον κατὰ τὸ 13 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας, υἱὸς τῷ Γερμανικῷ καὶ τῆς Ἀγριππίνης Συγατρός τῆς Γελίας καὶ τῷ μεγάλῳ Ἀγρίππῃ. ἔτος ὁ ἀνόητος αἰδέμενος νὰ ἔχη τοιοῦτον ἄνδρωπον θεῖον, τὸν μέγαν δηλονότι Ἀγρίππαν, ἔλεγεν ὅτι ἡ Ἀγριππίνα ἡ μήτηρ αὐτῷ ἐγένεν ἀπὸ τῆ Αὐγύε καὶ τῆς Γελίας τῆς Συγατρός τε. τῆτον δὲ υἱοθέτησεν ὁ Τιβέριος ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων. καὶ εἰς τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας τε ἐκη-

ρίχθη Αὐτοκράτωρ κατὰ τὸ 37 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτη-
 ρίᾳ. ἡ δὲ ἀρχὴ τῆς βασιλείας αὐτῆ ἐδείξεν εἰς τὸν
 δῆμον τῶν Ρωμαίων ἡμέρας εὐτυχεῖς. καθότι ὑπε-
 σχέθη εἰς τὴν Γερυσίαν νὰ διοικῇ μετ' αὐτῶν τὰ
 πράγματα ἐκ τῆ ἰσθ, καὶ νὰ τὴς σεβηται ὡς ἀνα-
 τραφεὶς υἱὸς ὑπ' αὐτῶν. καὶ ἐλευθέρωσε τὴς φυλα-
 κωμένους, ἐκάλεσε τὴς ἐξωρισμένους ὀπίσω εἰς τὴν
 πατρίδα, ἔκαυσεν ὅλα τὰ γράμματα, τὰ ἵποια ὁ
 Τιβέριος εἶχε συναθροίσῃ κατ' αὐτῶν. ἀποκατέστη-
 σεν αὐτοῖς τῶν ἱππέων τὴν τάξιν, ἀκύρωσε τὴς φό-
 ρος ἐκ τῆς προεδρίας, ἐξώρισε γυναῖκας ἐκ τῆς
 Ρώμης, αἵτινες ἐφεύρισκον νέας ἡδονάς· ἐντεῦθεν
 ἐκαλεῖτο ὁμοθυμαδὸν παρὰ πάντων τῶν Ρωμαίων,
 τῶν Βασιλέων παράδειγμα. εὐθὺς ὅμως μετὰ ταῦ-
 τα μετανόησαν, εἰς τὴς ἐπαίνους ἀπατηθέντες. ἐ-
 πεὶδὴ μία ἀσθένεια τὸν ἐμετέβαλε εἰς πᾶν τὸναν-
 τίον. καὶ ὅστις εἰς ὀκτομηρίαν ἐδείξε τοσαύτην ἀρε-
 τὴν, μετατραπείς εὐθὺς, ἐγένεν ἀνυπόστατος τύραν-
 νος, ἕνα τέρας βδελυκτὸν, ἕνας ἀναίσιχτος ἀνδρω-
 πος, φθάσας εἰς τὸ ἑχάτον τῆς ὑπερηφανείας, καὶ
 καὶ ἀλαζονίας, καυχώμενος, ὅτι εἶναι ὁ δεσπότης τῶν
 Βασιλέων τῆς γῆς, θεωρῶν τὴς ἄλλας ἡγεμόνας
 τῶν ἐθνῶν ὡς δούλους αὐτῆ, καὶ ἀντιποιόμενος θείας
 λατρείας, ἀφαίρεσε τὴν κεφαλὴν τῆ Διὸς καὶ τῶν
 ἄλλων ἐκ τῶν ἀγαλμάτων, καὶ ἔβαλεν αὐτ' ἐκείνων
 τὴν ἑαυτῆ. ὑποδομήσας ναὸν, διώρισεν ἱερεῖς, καὶ ἐ-
 δέχετο θυσίαις. καὶ κατηχήθη ὁ ἴδιος ἐν αὐτῷ τῷ
 Ἱερατικῷ οἴκῳ, λαβὼν μετ' ἑαυτῆ καὶ τὴν γυναῖκα
 τε καὶ τὸν ἵππον, καὶ νέος ἐν ἑτὸς Ζεὺς διὰ νὰ ἐπιβεβαιώ-

ση τὴν ἀποθέωσιν, ἐμιμεῖτο τὰς ἀσραπὰς καὶ τοὺς κεραυνούς. εἰς τὰς τρικυμίας ἔκαμνε μίαν ταραχὴν διὰ μηχανῆς ὁμοίαν μὲν ἐκείνῃ τῷ κεραυνῷ, καὶ ῥίπτων ἓνα λίθον πρὸς ἑρανὸν, ἐξεφώνει, κτεῖνον με, ἢ ἀποκτενώσει ἐγώ. καὶ ταῦτα μὲν δὲν περιορίζονται μέχρι τέτων. καθότι αὐτὸς ἐκρήμνισε τὴν ἀνδριάντας καὶ τὰς εἰκόνας τῶν μεγάλων ἀνδρῶν, ἐσήκωσεν ἀπὸ τὴν βιβλιοθήκην τὰς προτομάς τῷ Ὁμήρῳ, τῷ Βιργιλίῳ, τῷ Τίτῳ Λιβίῳ, ἐξήλειψε τὰ μνημεῖα τῶν ἀρετῶν πολλῶν παλαιῶν, ἀρκάσας αὐτὰ ἐκ τῶν συγγενῶν ἀπογόνων των. ἐνταῦθα δὲ ἐνώθησαν εἰς τὸ ἀναίσθητον τῆτο τέρας ἡ ἀσωτεία, ἡ ὁμότης, ἡ ἀλαζονία, ἡ φρίκη τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ ἀνέπλασαν τὸ βδέλυγμα τῆτο εἰς μάστιγα καὶ ταλαιπωρίαν τῶν ζώντων. ἔτω δὲ συγκεκροτημένος, παρρησιάζετο εἰς τὸν δῆμον μετὰ κατασάσεως αἰσχροτάτης. ἀφ' ἧς συνεσιάνθη παρανόμως μὲν τὰ τρεῖς ἀδελφάστε, ἤρχετο μετ' αὐτῶν ἀναισχύντως εἰς τὸ κοινόν. ἐβίασεν εἰς αἰσχροεργίαν τὰς γυναῖκας τῶν πολιτῶν, ἀφαρπάσας πολλὰς ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἀνδρῶν των, καὶ μεταχειριζόμενος αὐτὰς ἐμπροσθέντων (ἴδε Μάκρων, καὶ Δρέσιλλος 11. ἐν τῷ γυνικῷ Λεξικῷ τῶν ἐνδόξων.) κατέστησε τύπος χωριστὸς τῶν αἰσχροεργιῶν τε ἐν τῷ Βασιλικῷ οἴκῳ. ἀποκατέστησεν ἔτι μίαν ἀκαδημίαν τῆς παιδείας, ἐν ἣ ἐβάσα ὁ ἴδιος τὸ σχολεῖον τῆς πονηρίας. ἐν δὲ μιᾷ τῶν ἡμερῶν σερέμενος ἀργυρίῳ, ἀφῆκε τὴν παίζοντας, καὶ καταβὰς εἰς τὴν αὐλὴν, ἐφόνευσεν εἰς μίαν σιγμὴν πολλὰς λαμπρὰς ἀνδρας, καὶ ἔφερεν ὀπίσω ἑξοκοσίας χιλιάδας σε-

εις. ἡ δὲ χύσις τῷ ἀνθρωπίνῳ αἵματος ἐφαίνετο εἰς αὐτὸν μία πανευφρόδυνος θεά, οἱ δὲ φόνον ἦσαν ὡς μία ἀνάπλασις καὶ ἀναγέννησις. καθήμενος ποτὲ μεταξὺ δύο Ὑπάτων, ἐγέλασε μέγαν γέλωτα καὶ πλατύν. ἐρωτησάντων δὲ τὴν αἰτίαν ἐκείνων, ἀπεκρίθη, ἐγὼ γελῶ, καθότι σοχάζομαι ὅτι δύναμαι νὰ σᾶς φονεύσω εἰς αὐτὴν τὴν σιγμὴν καὶ τὰς δύο. φονευθέντος δὲ ποτὲ ἑτέρου τινὸς ἐκ συναρπαγῆς ἀντὶ τοῦ καταδικαζέμεντος παρ' αὐτοῦ, εἶπεν, τί μοι μέλει. ὦφειλε γὰρ καὶ κεῖνος παθεῖν. εἰς τις τῶν ἱππέων ἀπτόμενος εἰς βορὰν τῶν θηρίων, ἐξεφώνησεν, ὅτι εἶναι ἀθῶος, ὁ δὲ Καλιγέλας, ἀνακαλέσας αὐτὸν, ἔκοψε τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ, καὶ οὕτω τὸν ἐρρίψε πάλιν εἰς τὰ θηρία. οἱ συγγενεῖς τῶν καταδικαζομένων ἦσαν βεβιασμένοι νὰ παρευρίσκωνται μετ' αὐτοῦ εἰς τὰς καταδικὰς τῶν συγγενῶν, καὶ νὰ ἄσειεύωνται ἐκ τοῦ ἴσου. ἐπειδὴ δὲ ἦτον ἀπόγονος ἐπίσης καὶ τοῦ Αὐγέστου καὶ τοῦ Ἀντωνίου, ἐπαπέλιπεν τὴν Ὑπάτην, ἐὰν ἐορτάσωσιν τὴν περὶ τὸ Ἀκτιον νίκην ἀποκαθιστάμενην ἑκτοτε, καὶ πάλιν εἶπε ὅτι θέλει τὴν παιδεύσῃ, ἐὰν δὲν τὴν ἐορτάσωσι, τὸ μὲν, διὰ τὸν Ἀντώνιον, τὸ δὲ, διὰ τὸν Αὐγυστον. ἀποθανόντος δὲ τῆς ἀδελφῆς τε Δρεμνίσσης, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἀπεδέωσεν, ὁ θρηνησας αὐτὴν ἐνομιζέτο ἐνοχος, ὡς θεὰν δῆθεν ἔσαν, καὶ πάλιν ὁ μὴ θρηνησας, ὡς ἀδελφὴν τε, ὁμοίως. εὐφραίνετο νὰ βλέπῃ τὴν ἀνθρωπότητα πάσχεισαν τοσούτον, ὥστε ἐνασμενίζετο νὰ βασανίζῃ, ἢ νὰ φονεύῃ ἀνθρώπους ἐν τῇ οὐδῳ. κατέκλεισε τὰ δημόσια σιτοδοχεῖα, ἀρεσκόμενος νὰ βλέ-

πη ἐν Ρώμῃ τὴν Σλίψιν τῆς πείνας. καὶ ἔφθασεν εἰς
 τοσαύτην παραφροσύνην καὶ λύσαν, ὥς ἐπεθύμει
 νὰ ἔχῃ μίαν κεφαλὴν ὅλον τὸ πλῆθος τῆς Ρώμης,
 διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ τὴν κόψῃ μὲ μίαν φορὰν τῇ ξί-
 φει. ὁ λιμὸς, ἡ πυρκαϊὰ, ὁ φοβερὸς ἐκεῖνος σεισ-
 μὸς τῆς γῆς, ἡ φθορὰ ἐνὸς τῶν στρατῶν τε, πάντα
 αὐτὰ μάστιγες τῶν ὑψηλῶν αὐτῷ γενόμενα, εὐφραι-
 νον τὴν σκληροτάτην αὐτοῦ ψυχὴν, καὶ ταῦτα ἤνχετο
 συνεχῶς. ἐπρόσαξε δὲ νὰ θρέψωσι καὶ τὰ ἐν τῷ θεά-
 τρῳ θηρία μὲ ζῶντας ἀνθρώπους. ὥς μόνον τὰ ἄλογα
 ζῶα δὲν ἐκλαίοντο δι' αὐτόν. ὁ ἵππος αὐτῷ ὀνομα-
 ζόμενος Γουκιάτος ἐλάβανε τὰς τιμὰς τῶν ἐν τῇ
 δημοκρατίᾳ ἔτι μεγάλων ἀνδρῶν. ἔδωκε δὲ εἰς αὐτόν
 τὸ ὄνομα τῷ Ποντίφικος, καὶ ἔμελεν ἔτι νὰ τῷ δώσῃ
 καὶ τὸ ἀξίωμα τῷ Τ'πάτῃ. ὤμνυε πολλάκις εἰς τὴν
 ζωὴν καὶ τὴν τύχην ἐκείνην. ἀκαδόμησεν αὐτῷ οἰκίαν
 ἐκ μαρμάρου, καὶ σκάφην εἰς πότισμα ἐξ ἐλέφαντος,
 καὶ καλύμματα ἐκ πορφύρας, καὶ σρεπτὸν εἰς τὸν λαι-
 μὸν ἐκ μαργαριταρίων, ἔχων αὐτόν ἀξιὸν ἑαυτῷ πάν-
 τοτε σύντροφον τῆς τραπέζης. εἶσα ὁ αὐτὸς Αὐτο-
 κράτωρ τὸν ἔτρεφε μὴ κριθάρη κύτρινον, καὶ τῷ ἐ-
 πρόσφερεν οἶνον εἰς μίαν φυάλην χρυσοῦν, ἐν ᾗ ἔπι-
 νε πρῶτος αὐτὸς. ὡς τόσον ὁ θάνατος τέτε τῷ ἐχθρῷ
 τῆς ἀνδρωπότητος, καὶ τῆς μάστιγος τῇ ἔδυνε τῶν
 Ρωμαίων, ἔφερε τέλος εἰς πάσας τὰς δυσυχίας. κα-
 θότι ἐξερχόμενος τῷ θεάτρῳ, ἐφονεύθη παρὰ τινος
 χιλιάρχε τῆς πραιτωρικῆς φυλακῆς κατὰ τὸ 41 ἔ-
 τος ἀπὸ τῆ σωτηρίας ἐν ἡλικίᾳ 29 ἐτῶν, βασιλεύσας
 δὲ ἔτη σχεδὸν τέσσαρα. τὸ δὲ σῶμα αὐτῷ κομιθεὶν

εἰς ἓνα κῆπον, ἐτάφη ἡμίφθον ἐκ βίας παρὰ τῶν ἀ-
 δελφῶν τε διὰ φόβον νὰ μὴ τὸ ἀρκάσῃ τὸ πλήθος
 καὶ τὸ ὑβρίσῃ. ἔτω λοιπὸν ἐπωλεύσῃ τὸ τέρας αὐτο
 τὸ ἐκ μυρίων παθῶν κατασφρακελιωθὲν, πάγγυμον ὃν
 ἡσινυσὲν ἀρετῆς καὶ τῆς ἐλαχίστης, ἐδὲ μέχρι τῆς δο-
 κεῖν, ὁ ὄφιος κατὰ τὴν ἐξήγησιν τῆς Τιβερίης, ὅς τις
 ἐμελλε νὰ καταφάγῃ τῶν Ῥωμαίων τὸ ἔθνος. καὶ
 ἐπεισῦμει νὰ λάβῃ ἡ βασιλεία τε ἐποχὴν μὲ δημό-
 σιον τινα δυσυχίαν. μὴ ὅλον ὅτι μεγαλητέρα ἐποχὴ
 δὲν γίνεται ἀπὸ τῆτο, (ὡς εἶπε τις τῶν σοφῶν.) τὸ
 νὰ βασιλεύεται τὸ πᾶν τῷ κόσμῳ ὑπὸ τοιούτῃ βδε-
 λύγματος. ὁ δὲ Ἀββάς Κονδιλιὰς διερμίνευσε κα-
 λῶς τὸν χαρακτῆρα τῆς Καλιγύλας· βλέπων, λέ-
 γει, τὰς φόνους συνεχῶς ἐκ νεότητος περὶ τὰ τέλη
 μάλισα τῆς βασιλείας τῆς Τιβερίης, ὧν δὲ καὶ ἐκ φύ-
 σεως ὠμὸς εἰς ὑπερβολὴν, ἔλαβε καὶ ἐπείσακτον τὸ
 ἐνδόσιμον εἰς τὸ νὰ χύνῃ τὸ αἷμα τῶν συμπολιτῶν
 τε. φοβέμενος ὅμως περὶ ἑαυτῆ κατ' ἀρχάς, ἐν ᾧ δὲν
 εἶχεν ἔτι τὴν ἐξουσίαν ἀπόλυτον, μετεσχημάτισεν
 ἑαυτὸν εἰς ὑπόκρισιν, διδάχθεις ἴσως κατ' ἀνάγκην
 ὑπὸ τῶν δυσυχίων τῶν συγγενῶν τε. περὶ δὲ τῆς
 τύχης τῆς μητρὸς καὶ τῶν ἀδελφῶν του ποτὲ δὲν
 φαίνεται νὰ ἐπρόφερε λόγον, ἐπιλαθόμενος ἴσως,
 ὅτι αὐτοὶ ἦσαν ποτὲ ἐν τοῖς ζῶσιν. ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς
 ὑβρεις, τὰς ὁποίας ἐδέχετο ὁ αὐτὸς, ἐφάνη πάντῃ
 ἀδιάφορος καὶ ἀναίδητος. ἀφ' ἧς ὅμως ἐσερεώσῃ εἰς
 τὸν θρόνον ὅλος ὁ δρόμος τῆς βασιλείας τε ἐσάσῃ
 ὁδὸς ἀφροσύνης καὶ ζηριότητος, καὶ τὸ δὴ λεγόμενον
 περὶ αὐτῆς, ἐδὲ δούλος αὐτῆς βελτίων ἐγίνετο, ἐδὲ δι-

σπέτης χείρων πώποτε μνημονεύεται. καθότι έβάσα-
 τήν ρομφαίαν κρεμαμένην εἰς τὸν λαιμὸν τῷ ἔθνει
 τῶν Ῥωμαίων, ἀνίλεος εἰς ἐκδίκησιν, καὶ ἀνυπόστα-
 τος εἰς ὁμότητα. τὸ δὲ ὄνομα αὐτῇ, ἅμα ἀναφερόμε-
 νον, δίδει ἰδίαν βδελυρωτάτην καὶ ὀλεθριωτάτην ἀνθρώ-
 πῳ. ἡ δὲ ἰδέα τῇ προσώπῳ ἐξωμοῖτο μὲν τὰ ἐλατ-
 τώματα τῆς μυαρᾶς τε ψυχῆς. ὁ δὲ πώγων αὐτῇ
 μέγας, καὶ τὸ βλέμμα ἐξηγριωμένον καὶ φρικῶδες,
 καὶ ὁ λαιμὸς λεπτὸς, τὸ μέτωπον μέγα, καὶ ἡ κορυ-
 φή τῆς κεφαλῆς φαλακρά, οἱ δὲ πόδες λεπτοὶ, καὶ
 τὸ σῶμα ὅλον ἀσύμμετρον.

Κλαύδιος (Νέρων) υἱὸς τῷ Δρέσσει καὶ θείῳ τῷ
 Καλιγέλλῃ γεννηθεὶς εἰς τὸ Λέγδωνον τὸ δέκατον
 ἔτος πρὸ τῇ σωτηρίῃ, ὁ μόνος τῶν συγγενῶν πε-
 φευγὼς τὸν θάνατον τῷ ξίφει τῷ Καλιγέλλῃ τῷ
 ἀνεψίῳ. μετὰ τὸν θάνατον τῷ ὁποίῳ ἐκηρύχθη Αὐ-
 τοκράτωρ παρὰ τῶν στρατιωτῶν· οἵτινες τὸν ἀπήν-
 τησαν κατὰ τύχην, ἀποφεύγοντα ἐν τῷ πρυπτῷ
 τῶν φρονεῖς. μὲν ὅλον ὅτι οἱ Σενάτωρες ἐπεθύμειν νὰ
 ἀποκαταστήσωσιν αὐτῷ τὴν δημοκρατίαν, δὲν ἐτόλ-
 μησαν ὅμως νὰ ἀντισταθῶσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ
 στρατῷ. ὅθεν τὸν ἐγνώρισαν διὰ Αὐτοκράτορα τὸ 41
 ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ πεντηκοντέτην ἤδη γεγενημένον.
 ἐκ δὲ τῆς ἀφενείας τῆς νεότητός τε εἶχε γένῃ ἤδη
 ἀδύνατος καὶ δειλὸς, καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν τῆς βασι-
 λείας τε ἐφάνη καλὸς ὁπωσῶν, μετὰ ταῦτα ὅμως
 ἐξέπεσε, καὶ ἐφάνη ὡς ἐν νήπιον ἐν τῷ θρόνῳ. τὰς
 δὲ ἐκ κολακείας προσφερομένης τιμᾶς δὲν εἰδέχετο
 παντελῶς. ἐκοσμήσε δὲ τὴν Ῥώμην μὲν διαφόρους

οικοδομὰς, καὶ ἐχαροποιεῖ τὸ πᾶν μὲ τὸ εὐπροσήγο-
ρον, καὶ τὴν πολιτικὴν ἐπιείκειαν. μετὰ ταῦτα ὁμῶς
κατέπεσεν εἰς μίαν μωρίαν καὶ ἀναιδεσίαν, ὥςτε δὲν
ἠδῶνέτο ἔτε τὴν δυνάμιν τε, ἔτε τὴν ἀδυναμίαν,
μήτε τὰ δίκαιά τε, μήτε τὰ χρέη. ἡ δὲ Γερμανία μὴ
ἔσα πλέον κυρία τῶν πραγμάτων, ἐψήφισεν αὐτῷ
ἐκ κολακείας τὸν Θρίαμβον, διὰ τὰς νίκας τῶν στρα-
τηγῶν τε ἐν τῇ Βρετανίᾳ. ὁ δὲ Κλαύδιος διὰ τὰ ἀν-
τιποιηθῆ τῷ ὄντι ἐξ ἰδίας ἀρετῆς τῷ Θριάμβῳ, ἐπέ-
ρασεν εἰς τὴν νῆσον αὐτὴν τὸ 43 ἔτος ἀπὸ τοῦ Σω-
τῆρος, καὶ ἐκέρδησε τὴν νίκην διὰ τῶν στρατηγῶν τε.
ἐπανελεῖσθαι δὲ εἰς Ρώμην, κατέπεσεν αὖθις εἰς τὴν
αὐτὴν ἀναιδεσίαν. ἡ ἀκόλαστος Μεσσαλλίνα ἡ σύ-
ζυγός τε τὸν ἐκυρίευσεν κατὰ κράτος, ὥςτε καὶ βλέ-
πων τὰς ἀσωτείας αὐτῆς, δὲν ἐσυγχίζετο. αὐτὸ δὲ
τὸ ἀναίσχυντον τέρας τῆς φύσεως ὅ,τι ἐζήτει, ἐγί-
νετο παρ' αὐτῇ εἰς ἐκδίκησιν τῶν αἰσχροτάτων ἐρώ-
των της, ἔχεσα τὸν ἀνύχτον αὐτὸν ἔτοιμον εἰς τὰ
νεύματά της. ἐντεῦθεν φονεύονται τριάκοντα ἐκ τῆς
Γερμανίας, καὶ τριακόσιαι τῶν ἱππέων. ὁ δὲ ἀναίδη-
τος τύραννος ἐξεωρῆσε τὸς Φόνες μὲ μίαν ἄκραν ἡ-
λιθιότητα. καὶ τόσον ἐσυνήθισεν εἰς τὰς βασάνες καὶ
εἰς τὸ αἷμα, ὥςτε διηγεμένῃ ἐνὸς ἀξιωματικῇ τὴν
παιδείαν ἐνὸς ὑπατικῇ, τὴν ὁποίαν αὐτὸς κατὰ προ-
σαγὴν ἐκείνῃ ἐνήργησεν, ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν, ταῦ-
τα μὲ ἄκραν ἀδυναμίαν, ἐγὼ μὲν ἐκ ἐπέταξά σοι ἀπο-
κτεῖναι αὐτὸν, ἀλλ' ὃ γέγονεν, οὐκ ἀπογίνεται. ὁ Κλά-
υδιος διοικητὴς ὢν τῆς Δαλματίας, καὶ κηρυχθεὶς
Αὐτοκράτωρ, ἐμήνυσεν εἰς αὐτὸν μετὰ ἀπειλῆς νὰ

ἔφευξεν ἀπὸ τὴν βασιλείαν· ὁ δὲ Κλαύδιος, ἅμα δεξάμενος τὰ γράμματα, ἔμελλε νὰ τὸ βάλῃ εἰς πρᾶξιν, ἂν δὲν ἐκωλύετο παρὰ τῶν οἰκείων· μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῆς Μεσσαλίνης τῆς τρίτης συζύγου, τὴν ὅποιαν εἶχεν ἀποβάλλῃ ἐξ αἰτίας τῆς ἀσωτείας της, ἔλαβεν εἰς γυναῖκα τὴν Ἀγριππίναν τὴν ἀνεψιάντην, καί τοι προὔπορχετο νὰ μὴν ἔλθῃ πλέον εἰς γάμον· γυναικοκρατηθεῖς δὲ ἐπίσης καὶ ὑπ' αὐτῆς, υἱοθετήσῃ διὰ μεσιτείας αὐτῆς τὸν Νέρωνα ἐναντίον τῆ Βριτανίκης· ἔπειτα τὸν ἐφαρμάκωσεν ἡ ἰδία μὲ ἐν καρύκευμα ἐξ ἀμανιτῶν· ἐπειδὴ ὅμως τὸ δηλητήριον ἀδύνατον ὄν, δὲν ἐνήργησε δρασηρίως, ἔκραξεν εὐθὺς Ξενοφῶντα τὸν Ἰατρὸν, ὅστις ὑποκρινόμενος, ὅτι προσφέρει εἰς αὐτὸν τὸ μετὰ τὰς ἀσωτείας αὐτῆς σύνθηδες ἐμετικόν, ἐπέρασεν ἐν πτερὸν εἰς τὸν λαιμὸν φαρμακωμένον, καὶ ὅτως ἐπέσθην αὐτῷ καὶ τὸ τέλος τῆ βίης κατὸ 54 σωτήριον ἔτος· ἦτον λοιπὸν ὁ Κλαύδιος ἄνθρωπος αὐτοχέδιος, ἰδιώτης, καὶ ἐκ τῆς πολλῆς ἀφύας ἔγινε τύραννος· λέγουσι δὲ ἰὰ ἐφεῦρε τρία γράμματα· ἀφῆκε δ' ἔτι καὶ συγγράμματα, τὰ ὅποια δὲν σώζονται εἰς ἡμᾶς.

Νέρων (Δομετιανὸς) Αὐτοκράτωρ τῶν Ῥωμαίων υἱὸς τῆ Γαίης Δομετίης Αἰνοβάββα, καὶ τῆς Ἀγριππίνας, υἱοθετήθη παρὰ τῆ Αὐτοκράτορος Κλαυδίας κατὰ τὸ 50 σωτήριον ἔτος, καὶ διεδέχθη τὸν θρόνον αὐτῆς τὸ 54 ἔτος· ἔτος λοιπὸν κατ' ἀρχὰς μὲν τῆς Βασιλείας ἐφείρθη ὡς ὁ Αὐγυστος εἰς τὸ τέλος· ἔλαβε δὲ μίαν ἐξαιρετικὴν ἀνατροφὴν παρὰ τῆ Βέρβε καὶ Σενέκου, πα-

ρά μὲν τῷ Βέρρῳ μαθὼν τὴν ἀρετὴν τῶν μεγάλων
 πατορθεωμάτων, παρὰ δὲ τῷ Σενέκῃ παιδευθεὶς τὴν
 πολιτικὴν ἡθικὴν· ὅθεν οἱ Ῥωμαῖοι ἐκαυχῶντο εἰς
 αὐτὸν, ὡς εἰς δῶρον θεόθεν ἀπεσταλμένον, δίκαιον
 ὄντα καὶ ἐλευθέριον, εὐάρεστον, καὶ πεπολιτευμένον,
 εὐπροσηγορόν τε καὶ εὐσπαγχνον· ὅθεν ἐν μιᾷ τῶν ἡ-
 μερῶν δοθείσης αὐτῷ ἀναφορᾶς καταδικαζέμενος τι-
 νὸς νὰ τὴν ὑπογράψῃ, εἶπεν, ἡβηλόμην μὴ εἰδέναι γράφειν·
 μία ἄκρα μετριοφροσύνη καὶ κοσμιότης ἐπροξέει τὰς
 ἀρετὰς αὐτὰς· ἐπαινήσης δὲ ποτὲ τῆς Γερουσίας τὴν
 καλὴν αὐτῷ τῆς Βασιλείας διοίκησιν, εἶπε πρὸς αὐτὸς,
 ἀνατιθεὶς εἰσέτι τὸν ἔπαινον, μέχρις ἂν τέτῳ ἀξίος γέ-
 νωμαι· καὶ ταῦτα μὲν ἦσαν ἀρχαί, τὰ δὲ ἐξῆς πάντῃ
 διάφορα καὶ εἰς πᾶν τὸναντίον ἀπηλλαγμένα· κατ'
 ἀρχὰς μὲν ἐτείναξε τὸν ζυγὸν τῆς μητρὸς Ἀγριππί-
 νας, ἔπειτα δὲ ἐπελάβετο, ὅτι χρεώσῃ εἰς αὐτὴν
 καὶ τὸ ζῆν καὶ τὸ βασιλεύειν ὡσαύτως· ὅθεν ἡ Ἀγρι-
 πίνα ἄπιστος ἦσα καὶ παρακεκινήμενη εἰς ὀργὴν, ἦτον
 ὑποπτος εἰς αὐτὸν, νὰ μὴ τὸν σηκώσῃ ἀπὸ τὸν θρό-
 νον, καὶ βάλῃ ἀντ' αὐτῆς τὸν Βρετάνικον τὸν υἱὸν τοῦ
 Κλυδίου, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκεν ἐκ τῆς δικαίης· ἀλλ' ὁ
 Νέρων διὰ νὰ διασκεδάσῃ τὰς ὑποψίας, ἐφόνευσεν ἐ-
 κείνον μὲ δηλητήριον φάρμακον (ἴδε ἐν τῷ γενικῷ
 Λεξικῷ τῶν ἐνδόξων Κορβελῶν, ἩΉλιος (Helius) καὶ
 Λοκέσας) δοθεὶς δὲ ἅπαξ εἰς τὴν διαφθορὰν τῆς καρ-
 διάσ τε, δὲν ἔπαυεν τῷ νὰ πράττῃ ἀναίχουντα πάν-
 τοτε, διανυκτερεύων εἰς τὰς ὁδούς, καὶ εἰς τὰ οἰνοπω-
 λεία ἀκολαπαίνων, τύπτων, κλέπτων, φονεύων με-
 τὰ τινων νέων ὁμοφρόνων καὶ ἀνοήτων· ἐν τέτοις δὲ ὢν,

ἀπαντᾷ ἐν μιᾷ τῶν νυκτῶν, ἅμα ἐξελθὼν τῷ οἴνοπω-
 λείῳ, τὸν Ὑπάτον Μοντάνον μετὰ τῆς γυναικὸς τε,
 τὴν ὁποίαν ἀρχισε νὰ βιάζῃ· ὁ δὲ ἀνὴρ αὐτῆς τὸν ἐρῶ-
 πίσε μετὰ σφοδρότητος, καὶ ὀλίγον ἔλειψε καὶ νὰ τὸν
 φονεύσῃ· μετὰ δὲ ἡμέρας τινὰς, μαθὼν τὸ γενόμε-
 νον, ὅπως εἶχε τῇ ἀληθείᾳ, ἐσοχάσθη συμφέρον
 νὰ ζητήσῃ ἐγγράφως συγγνώμην· πρὸς τὸ ὅποτον
 ἀπεκρίθη ὁ Νέρων, καὶ πῶς; αὐτὸς μὲ ἐρῶπίσε καὶ
 ἐτι ζῇ; καὶ εὐθὺς πέμψας δῆμιον, τὸν ἐφόνευσε· συ-
 νειδίσας δὲ κατ' ὀλίγον εἰς τὰς φόνους, ἐχώρησε καὶ
 ἐπὶ πλέον ἀνομίας καὶ βδελυρότητος, καὶ ἐφόνευσε τὴν
 ἰδίαν μητέρα τὴν Ἀγγοριππίαν· τὴν ὁποίαν διὰ νὰ
 τὴν θανατώσῃ μὲ εὐπρεπέσειον τρόπον, τὴν ἔβαλεν
 νὰ πλεύσῃ εἰς μίαν ναῦν κατεσκευασμένην ἐξεπίτη-
 δες, ὥστε νὰ ἀντίξῃ ἀφ' ἑαυτῆς, καὶ ἔτω νὰ πέσῃ ἐκεί-
 νῃ ἐν τῇ θαλάσῃ· τῷ δὲ στρατηγῆματος τότε μὴ
 εὐτυχίσαντος, ἔσειλε τὸν ἀπελεύθερον Ἀνικέταν καὶ
 τὴν ἐφόνευσε (ἴδε Ἀγγοριππίαν ἐν τῷ γενικῷ Λεξικῷ
 τῶν ἐνδόξων) ἀλλὰ μόλις αὐτὴ ἐξέπνευσε, καὶ ἡ Φύ-
 σις τὸν κατεδίκασε· καθότι ὁ μητραλοίας ἔτος υἱὸς
 ἐνόμιζεν, ὅτι βλέπει αὐτὴν τυπτομένην ὑπὸ τῶν ὑπε-
 ρετῶν τῶν σκληρῶν τε θελήσεων, αἱματωμένην, καὶ
 λειποψυχῶσαν ἐν ταῖς βασάνοις· ὅθεν ἠθέλησε καὶ
 νὰ δικαιολογηθῇ εἰς τὴν Γερυσίαν, ἐπιφέρων αἰεὶ ἐγ-
 κλήματα κατὰ τῆς μητρὸς· μάλιστα δὲ καὶ ἔγραψεν,
 ὅτι ἐσέρητεν αὐτὴν τῆς ζωῆς, διὰ νὰ σώσῃ τὴν ἑαυ-
 τῷ· ἡ δὲ Γερυσία ἀναξίως ἑαυτῆς πολιτευομένη ἤδη,
 ἐνέκρινεν ὡς δίκαιον τὸ γενόμενον· ὁ δὲ δῆμος διεφ-
 θαρμένος καὶ αὐτὸς ὡς καὶ ἡ Γερυσία, ἤλθον συνάμα

εἰς ἀπάντησιν τῇ Σηρίᾳ εἰσερχομένῃ εἰς Ρώμην, καὶ
 τὸν ἐδέχθησαν τόσον λαμπρῶς, ὥσταν νὰ ἀπανήρχε-
 το ἀπὸ μίαν λαμπρὰν νίκην κατὰ τῶν πολεμίων·
 ταῦτα δὲ ὁ Νέρων ἰδὼν, ὡς περικυκλωμένος ὑπὸ
 ὄθλων ἐπίσης καὶ ὑπηκόων, ἐσυμβελεύετο ἐξῆς εἰς τὰ
 πράγματα μόνην τὴν διεφθαρμένην καρδίαν τε· ὅθεν
 ἤρχετο εἰς τὰς κωμωδίας, καὶ ἐλάμβανε πρόσωπον,
 καὶ ἔπαιζε δράμα, καὶ ἔτω τῶν Ρωμαίων ὁ Αὐτοκρά-
 τωρ μετερχηματοῖτο εἰς κωμωδὸν εἰς τὴν ὄρασιν το-
 σαύτης πολυαρίθμου πληθύνος· καὶ ἐνόμιζε μάλιστα ὅτι
 ἐξείχει ἀπάντων εἰς τὴν τέχνην αὐτὴν, κυριευόμε-
 νός κατ' ἐξοχὴν ἀπὸ τοῦ πάσος τῶν ἀσμάτων· κα-
 ζότι ἐθαυρία ὅτι ἔχει φωνὴν καλὴν, ἀλλ' ἔτε κα-
 λὴν εἶχεν, ἔτε δυνατὴν· τὴν ἐπεμελεῖτο ὅμως νὰ μὴν
 τὴν ὀλιγοσεύσῃ, ἀπεχόμενος πολυφαγίας, καὶ λαμ-
 βάνων κατάρσια· ἐφάνη δὲ πολλάκις ὑπὸ τὴν σκη-
 νὴν τῇ Σεάτρῃ μὲ τὴν λύραν εἰς τὰς χεῖρας, ἔχων
 ἐνταύτῳ ἀκολέθους τόντε Βέρρον, καὶ Σένεκαν κρο-
 τῶντας τὰς χεῖρας· ὅταν δὲ ἐμελλε νὰ τραγωδῇσῃ
 εἰς τὸ κοινόν, εἶχε φύλακας παρευρισκομένους μετα-
 ξὺ τῶν ἀνθρώπων ἐκ διασημάτων, οἵτινες ἐπαίδευον
 τὰς μὴ αἰδανομένους τὰς χάριτας τῆς φωνῆς τε· ἀ-
 μιλλᾶτο δὲ μετὰ μεγάλῃ ἀγῶνι διὰ νὰ ὑπερβῇ
 τὰς μουσικὰς καὶ δραματουργὰς· ἤλθε δὲ τελευταῖον
 καὶ εἰς τὴν Εὐμάδα διὰ νὰ τρέξῃ τὸ σάδιον ἐν τοῖς
 Ὀλυμπιακοῖς ἀγῶσιν, ἀλλὰ καίτοι ἀγωνισθεὶς μετὰ
 πάσης σπεδῆς, δὲν ἐβυνήθη νὰ λάβῃ τὸ βραβεῖον,
 εἰμὴ κατὰ χάριν, καταπεσὼν ἀξιογελάσως ἐν μέσῳ
 τῇ σαδῇ· ἐπαγελθὼν δὲ ἐντεῦθεν Ὀλυμπιονίκης, εἰ-

σῆλζε θριαμβεύων εἰς Ρώμην ἐπὶ τῆς ἀμάξης τῇ
 Αὐγέστῃ, περικυκλωμένος ὑπὸ μυρίων μουσικῶν καὶ
 κωμῳδῶν πανταχόθεν τῆς γῆς· ἀλλ' ἐνταῦθα τῆς
 ἀτοπίας χωρήσαντος, ἔδεις ἤλπιζεν ὅτι θέλει φαν-
 ταστῇ ἐτέραν τινὰ ἀτοπίαν τῶν εἰρημένων· αὐτὸς ὅ-
 μως θέλων νὰ ζωγραφῇσῃ τὸ τέρας τῆς βδελυρό-
 τητος ἀρτιμελὲς ἐξ ἀπάντων τῶν ἀτοπημάτων, ἐφ-
 θασε νὰ φανταστῇ, ὅπερ καὶ ἐν ὕπνοις τις ἰδὼν ἐρυ-
 θρίᾳ νὰ τὸ διηγήται· καθότι ἐφάνη εἰς τὸ κοινὸν
 τῶν Ρωμαίων ὁ Αὐτοκράτωρ ἐνδεδυμένος σολὴν γυ-
 ναικεῖαν, καὶ λαμβάνων εἰς γάμον ἐν λόγῳ ἀνδρὸς τὸν
 ἀναίσχυντον Πυθαγόραν μετὰ πάσης τῆς γαμικῆς
 τάξεως, καὶ μετὰ τῆτον αὖτις τὸν Δορυφόρον, ἕνα
 τῶν ἀπελευθέρων αὐτῷ μὲ τὸν ἴδιον τρόπον· ἐντεῦ-
 θεν δὲ ἡ γυνὴ αὐτῇ Οὔταβία, ὁ Βερρὸς, ὁ Σένε-
 κας, ὁ Λυκαῖος, ὁ Πετρώνης, ἡ ἐρωμένη αὐτῇ Πορ-
 πία ἐγέναν θυγαῖται τῆς λύσεως τε, καὶ μετὰ τέτης αὖ-
 τις ἐφονεύθησαν πληθὺς ἄμετρον, ὥςτε δὲν ἐφαίνετο
 πλέον μὲ εἶδος ἀνθρώπινον, ἀλλὰ θηρίον αὐτόχρη-
 μα, οἷφ' ὃν ὅλον τὸ αἷμα τῆς ἀνθρωπότητος· καὶ ταῦ-
 τα ποίῳ ὁ ἐξηγηριωμένος ἕτος δράκων, ἐγαυρία, ὅτι
 ὑπερέβη πάντας ἀνθρώπους εἰς τὴν εὐρεσίαν τῶν ἀτο-
 πημάτων· διὸ καὶ ἔλεγεν, οἱ πρὸ ἐμῆς ἢ καὶ ἤδεσαν ὁ-
 κατῆναι τῆς ἀρχῆς ἐπ' ἀδείας· ἐμοίγε γὰρ μισεῖσθαι
 ἡδίων, ἢ ἀγαπᾶσθαι· ἐκείνο γὰρ τῶν ἐπ' ἐμοί, τὸ τοῦδ' ἢ
 μόνῳ· ἀκέσας τινὰ ποτὲ νὰ ὁμιλῇ μετὰ τῆς παροι-
 μιῶδους ἐκείνης φράσεως· ὁ κόσμος πυρὶ παραδοθήτω,
 ἐμὲ ἀποθανόντος, ἀπεκρίθη πρὸς τῆτο, καὶ γὰρ φημι,
 ἀλλ' ἐμὲ ὀρώμετος· ἐντεῦθεν μετὰ ἐν συμπόσιον παρὰ ξε-

νον ἔβλεπεν ἔβαλε πῦρ εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας
 τῆς Ρώμης διὰ τὴν κάμην μίαν εἰκόνει εἰς τὴν φαντα-
 σίαν τῆς πυρκαϊᾶς τῆς Τρωάδος· ὁ δὲ ἐμπρισμὸς ὅ-
 τος διήρκεσεν ἡμέρας ἑννέα, κατακαύσας εἰς τέφραν
 δέκα μοῖρας τῆς πόλεως, ἔκαστην διαφθεῖρας ἀπειρα ἀ-
 ξιόλογα πράγματα τῆς ἀρχαιότητος· αὐτὴ ὅμως ἡ
 ἀξιοδρήνητος θεὰ ἐξάβη εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῆς μία
 πανήγυρις πανευφρόσυνος· καθότι ἀνέβη εἰς ἕνα
 πύργον πολλὰ ὑψηλὸν διὰ τὴν βλέπῃ καλὰ τὸ γινόμε-
 νον, ἔντεῦθεν τὴν ἀπολαμβάνει τὴν εὐφροσύνην κα-
 τὰ τὴν ἐφεσιν τῆς μυαρᾶς τε καρδίας· τέτων δὲ γε-
 νομένων ἔρριψεν εὐθὺς τὸ ἔγκλημα εἰς τὴν χριστια-
 νὴν, τὴν ὁποῖαν ἔκτεναι μετὰ πάσης ὁμότητος, ἔκ-
 αλείφει αὐτὴν, ὅσας ἐσυκοφάντει, μὲ κηρίον, καὶ
 μὲ ἄλλας ὕλας εὐψάυσε, τὴν ἀναπτε τὴν νύκτα,
 λέγων, χρῆσιμον τῷτο ἀντὶ φρυκτῶν· ἔκτε ἦτον
 μόνον πρῶτος τρόπος πολιτικὸς ἔκτε ὑπόκρισις πρὸς ἀ-
 δούσιον, δεῦτερος δὲ ἡ μεγάλη φροντίς, τὴν ὁ-
 ποῖαν ἀνέλαβεν εἰς διόρθωσιν τῆς κακῆς, ἔκτε καλλωπι-
 σμὸν τῆς αὐτῆς πόλεως· ἐπειδὴ ἀνφοδόμησε τὸ κα-
 τακαυδὲν μέρος ὅλον, ἔκτε τὰς ὁδὸς πλατυτέρας,
 ἔκτε πλέον εὐθείας, ἔκτε ἔκτε τὰς ἀγορὰς, ὁκοδόμησε
 πέριξ σοὰς, ἔκτε ἐπὶ πᾶσιν τὸν βασιλικὸν οἶκον μεγα-
 λοπρεπέστατα ἔκτε τῶ ὄντα βασιλικόν, ἀσπράπτοντα ἐκ
 χρυσοῦ ἔκτε ἀργύρου, ἐκ μαρμάρων, ἀλαβάστρου, ἰάσπευ,
 ἔκτε πολυτίμων λίθων (ὅρα Κέλερ, ἔκτε Εὐφίχαρις ἐν
 τῷ γενικῷ Λεξικῷ τῶν ἐνδόξων.) ἔκτε ἔκτε μόνον ἐν τέττω
 ἐξάβη τοσῶτον μεγαλοπρεπὴς, ἀλλὰ ἔκτε εἰς ἄλλα
 τοιαῦτα ἐπίσης· ὅταν ἤρχετο εἰς δῆραν ἰχθύων, εἰ-

χε δύνκτια τὸ μὲν πλέγμα ἐκ σίρματος χρυσῶ, τὰ
 δὲ χρυσία μεταξωτὰ· ὅτε δὲ ἐξήρχετο εἰς τινα πε-
 ριήγησιν ἐφόρτωνε χιλίας ἀμάξας μόνον μὲ τὰ ἱμά-
 τιά τε· καθότι δὲν ἐφάνη ποτὲ νὰ φορέσῃ τὴν αὐ-
 τὴν στολὴν δις· αὐτὴ ἡ ἐλευθεριότης καὶ μεγαλοδω-
 ρία πρὸς τοῦν Ῥωμαίων τὸ πλῆθος ὑπερέβη τὰς προ-
 κατόχους τε· καθότι ἐρρίπτεν, ἐσπείρε πανταχῶ ἐ-
 πάνω τῶν ἀνθρώπων ἀργύριον καὶ χρυσίον, πολλά-
 κισ καὶ λίθους πολιτίμους· καὶ ὅταν δὲν εἶχεν ἐκ τῆ προ-
 χείρου ἐσημείωνε τὴν τιμὴν τῶν δώρων εἰς γραμμυ-
 τεῖα, καὶ τὰ ἐρρίπτεν εἰς αὐτὰς· ἀλλ' αὐτὴ ἡ ἀσω-
 τεία ἡ τόσον ἐπαφελὴς διὰ τῶν Ῥωμαίων τὸ πλῆ-
 θος, ἐγένεον ἐσχάτη φθορὰ εἰς τὰς ἐπαρχίας τῆς ἐ-
 πικρατείας· πολλῶν δὲ γενομένων συνωμοσιῶν κατ'
 αὐτῶ, καὶ ἀποκαλυφθεῖσιν, ἡ πλέον γνῶσις εἶναι ἡ
 τῆ Πίσωνος, ἣτις ἀπεκαλύφθη διά τινος ἀπελευθέρου
 ἀνθρώπου· μεταξὺ δὲ τῶν συνωμοτῶν ἦτον καὶ ὁ Σέ-
 βριος Φλάβιος Δήμαρχος ὢν, ὁ ὁποῖος ἐρωτηθεὶς πα-
 ρὰ τῷ Νέρωνος, ἐκ τίνος αἰτίας ἐβιάσθη νὰ παραβῇ τὸν
 στρατιωτικὸν ὄρκον, διὰ τῶ ὁποῖου ἦτον συνδεδεμένος καὶ
 μὲ τὸν Αὐτοκράτορα, ἀπεκρίθη, σὺ μὲ ἠνάγκασας ἐ-
 πιβελύειν σοι· ἐδείς γάρ σοι ἔτε ἀξιοματικὸς, ἔτε
 στρατιώτης σοι εὐνοεῖ μέχρις ἂν γένη ἄξιός τέστι· ἐμοί-
 γε δὲ προσγεγέννηται μίσος, ἐξ ὅτου σὺ ἀπέκτεινας τὴν
 μητέρα καὶ γαμητήν, καὶ τὰλλα ἔπραξας ἄτοπα· ἕτερος δὲ
 τις Σουλπίκιος Ἀσπερος τῆνομα, ἐκατόνταρχος δὲ
 τὸ ἀξίωμα ἐρωτηθεὶς παρὰ τῷ Νέρωνος, τὸ αὐτὸ ἀ-
 πεκρίθη μὲ τὴν αὐτὴν σαφερότητα, ἐγὼ συνώμοσα
 κατὰ σὺ ἐξ εὐνοίας, ἐδὲν γὰρ ἂν κωλύσειε σὲ τῶν ἀτό-
 πων, (ἴδε ἐν τῷ γενικῷ λεξικῷ Λατεράνος) ἡ δὲ τε-

λευταία συνωμοσία ἦτον τῷ Γάλβᾳ, τῷ διοικητῇ τῶν
 Γάλλων· ἔτος δὲ λαμπρὸς καὶ ἄνωγεν ἐκ τῷ γένει,
 καὶ ἐνδοξος ἐξ οἰκείας ἀρετῆς γενόμενος, ἠγανάκτει
 πολλάκις ἐν τῷ φανερῷ εἰς τὰς ἀτοκίας τῷ Νέρωνι·
 τότε δὲ ἀκρωθέντος, ἀσάλη προσαγὴ νὰ τὸν φρο-
 νεύσωσιν· ὁ δὲ Γάλβας ἀποφεύγει τὸν θάνατον, κη-
 ρυχθεὶς αὐτοκράτωρ, παρακινήθεὶς εἰς τῆτο ὑπὸ τῷ
 Βίνδηκος, ὅστις τὸν εἶχε γράψῃ νὰ κάμῃ ἔλεος εἰς
 τὸ ἀνθρώπινον γένος, τῷ ὁποίῳ ὁ μυσαρὸς αὐτοκρά-
 τωρ εἶναι ἡ ἐσχάτη μάστιξ· τότε δὲ γενομένῃ, τὸν
 ἐδέχθη εὖθὺς σύμπασα ἡ ἐπικράτεια τῶν Ῥωμαίων,
 καὶ ἡ Γερμανία κηρύττει τὸν Νέρωνα πολέμιον τῷ κοι-
 νῷ, καὶ ἡ καταδίκη αὐτῷ ἐψηφίσθη νὰ ριφθῇ ἐκ τῆς
 ὑψηλῆς πέτρας τῷ Καπιτωλίῳ, ἀφ' ἧς περάσῃ ὁλό-
 γυμος διὰ τῆς πόλεως, μασιζόμενος κατ' ὀλίγον μέ-
 χρι θανάτου· τῆτο δὲ μαθὼν ὁ Τύραννος διὰ νὰ προφ-
 θάσῃ τὴν καταδίκην, ἐμαχαιρώσῃ ὑφ' ἑαυτοῦ τὸ ὄσ-
 ἔτος ἀπὸ τῷ σωτηρίῳ ἐν τῷ 32 ἔτει τῆς ἡλικίας,
 δικαίαν καταδίκην ἀποδιδίδες, αὐτὸς ἑαυτῷ γενόμε-
 νος δῆμιος, μητραλοίας ὢν, καὶ τρισκατάρατον τέρας
 καὶ φάντασμα, ἐξ ὧν ὁ ἄδης ἐξήμεσεν εἰς τὸν κό-
 σμον· προλαβὼν δὲ ἐπαρακάλει εἰς μάτην νὰ ἐλ-
 θῇ τις νὰ τὸν δώσῃ τὸν θάνατον, καθότι ἔδειξεν ἐτόλ-
 μησε νὰ τὸν ἀκύνῃ εἰς τῆτο· ὅθεν ἐξεφώνει πρὸς τὰς
 οἰκείας, πῶς ἂν εἴη μοι τῆτο μῆτε φίλον μὲ ἔχειν πρὸς
 σωτηρίαν, μῆτε ἐχθρὸν εἰς ἀπώλειαν; τότε δὲ γενομέ-
 νῃ ἡ χαρὰ τῶν Ῥωμαίων ἐσάθη ἀπερίγραπτος, καὶ ὅ-
 ταν ἔμαθον τὸν θάνατον τῷ καθάρματος τότε, ἐσή-
 κωσαν δημοσίως τὸ σημεῖον τῆς ἐλευθερίας, καὶ τὰ

πληθος ἐφόρεσεν εἰς τὴν κεφαλὴν πῖλον παρόμοιον
 μὲ ἐκείνον τῶν δούλων, ὅταν ἐλάμβανον τὴν ἐλευθε-
 ρίαν· ἡ δὲ Γερυσία ὁμοίως ἐπλήσθη χαρᾶς· καὶ ὅτι
 ὁ Νέρων εἶχε σκοπὸν νὰ τὴν ἀκυρώσῃ, ἀφ' ἧς φονεύ-
 σῃ ὅλῃς τῆς Σανάτωρας· καὶ ὅταν ἔμαθε πρῶτον τὴν
 ἀποστασίαν, ἐσοχάσθη νὰ φονεύσῃ πάντας τὰς διοικη-
 τὰς τῶν ἐπαρχιῶν, καὶ πάντας τὰς στρατηγὰς τῶν
 στρατῶν, ὡς ἐχθρὰς τῆς ἐπικρατείας· καὶ ἐπὶ τέτοις
 νὰ φονεύσῃ ὅλῃς τὰς ἐξορίστας, καὶ ὅλῃς τὰς Γάλλας,
 ὅσοι ἦσαν εἰς Ρώμην, καὶ τὰ πράγματα αὐτῶν νὰ τὰ
 παραχωρήσῃ εἰς τὰς στρατιώτας πρὸς ἀρπαγὴν· ἐπει-
 τα νὰ φαρμακώσῃ ὅλην τὴν Γερυσίαν εἰς ἓνα συμ-
 πόσιον, καὶ νὰ κατακλύσῃ τὴν Ρώμην καὶ δευτέρον ἤδη,
 καὶ ἐν ταύτῳ νὰ ἀπολύσῃ τὰ Σηρία εἰς τὰς ὁδούς, νὰ
 μὴ τολμήσῃ τὸ πληθος νὰ τρέξῃ εἰς ἀκίσβυσιν τῆ
 πυρὸς· ἀλλὰ τῆτο δὲν ἐγένετο, ὅχι ὅμως ἐκ συνειδή-
 σεως, μήτε ἐκ λογισμῶ τινὸς ἐρῶς, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀ-
 δυνυχίας νὰ τὸ φέρῃ εἰς πρᾶξιν (ἴδε παρακατιῶν,
 Γάλβα, περὶ τὸ τέλος καὶ ἐν τῷ γενικῷ Λεξικῷ,
 Μάκερ II.) ὡς τότε μὲ ὅλον ὅτι ἐσάθη μυστὰρὺς καὶ
 βδελυκτὸς ἔτι ζῶν, ἔσχετο ὅμως μετὰ θάνατον τὰς
 κοσμήσαντας μὲ ἀνδρῶν τὸν τάφοντες· ἄλλοι δὲ αὐτὰ-
 δέσπεροι ἔτι ἐσησαν τὸν ἀνδριάντα αὐτῷ ὀλοπόρφυρον
 ἐπὶ τῇ κρητιρίᾳ ἐν τῷ βήματι τῶν Ρητόρων, καὶ ἐξέ-
 δασαν ἔξω εἰς τὸ κοινὸν ψηφίσματα ὡς ζῶντος ἔτι
 αὐτῷ, καὶ ὅτι μετ' ἐλίγον θελεῖ ἐκδικήσῃ τὰς ἐχ-
 θρὰς τε· καὶ ὅτι ἡγαπᾶτο ἔτι ὑπὸ πολλῶν καὶ δημω-
 τῶν καὶ στρατιωτῶν· ἐντεῦθεν πολλοὶ πλάνοι καὶ ἀπα-
 ταιῶνες ἐξέλαβον τῆτο ἐπάγκτων, ὡς συστατικὸν

πίσεως· ἄλλὰ τὸτο προήρχετο ἐκ τῆς διαφορᾶς τῶν ἡθῶν· καθότι ὁ Νέρων ἔλαβε τῶν στρατιωτῶν τὴν εὐνοίαν μὲ τὴν ἄφρονον δόσιν καὶ μὲ τὴν ἀπόλυσιν ἀπὸ τῶν στρατιωτικῶν κόπων· τὸ δὲ πλήθος αὐθις ἐξήρτησε μὲ τὰ θέατρα τὰ ἐλεύθερα καὶ ἄτακτα, ἐν οἷς ἐλάμβανε μέρος καὶ αὐτὸς τῶν προσώπων μεμίαν ἄκραν ἀναισχυντίαν· ὅθεν πᾶν εἶδος ἐλαττώματος εἶχε τινὰ συνήγορον, καθ' ἣν εἶχεν ἕκαστος κλίσιν εἰς τὸ ἐλάττωμα· ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ ἐφαίνετο ἐνθάδε ὁ Νέρων νὰ δείξῃ καί τινα ἐπιείκειαν εἰς τι παραμικρὸν σφάλμα τινὸς ἢ ἐκ χαυνότητος, ἢ ἐξ ἄλλης τινὸς συμβάντος· ὅθεν μετὰ τὴν θάνατον τῆς μητρὸς τε εὐρεθέντων ἐκείνων τῶν σίχων

Quis negat Aeneae magna de stirpe Ne-
ronem?

Sustulit hic matrem, sustulit ille pa-
trem.

ἔτε τῆς σιχεργῆς ἐζήτησε τότε τῷ ἐπιγράμματος, ἔτε ἄλλων τινῶν παρομοίων σίχων, ἀλλ' ἐμπόδισε μάλις, κατὰ τὸν Σβετώνιον, ἀπὸ τὸ νὰ παιδεύωσι τινὰς ὑπόπτες εἰς τὸτο· οἱ δὲ Χριστιανοὶ ὅμως ἀληθεῖς ὄντες τῆς ἀρετῆς τιμῆται, δὲν μετεβλήθησαν ἐπὶ τῷ Νέρωνος πώποτε, ἀλλ' ἐμαρτύρησαν πάντοτε διὰ τὰς ἀνομίας καὶ ἀτοπίας τε, δοκιμάσαντες τὴν λύσσαν κατὰ τὸ χρέος των· καὶ αὐτὸ τὸ νόμιμον θέλημα ἐρρίψε πολλὰς εἰς τὰς βασάνες τῆς ἀδωότητος· τὸτο ἦτον σύνηδες εἰς τὲς πρώτες αἰῶνας τῆς

ἐκαλησίας εἰς τὰς χριστιανὰς· οἵτινες ἐνόμιζον τὸν Νέρωνα, ὅτι ἐγεννήθη νὰ λάβῃ τῷ Ἀντιχρίστῳ τὸ πρόσωπον.

Γάλλας (Σέρβιος Σελπίκιος) Αὐτοκράτωρ τῶν Ρωμαίων ἐκ τῆς γεγεῆς τῶν Σελπικίων γεννηθεὶς εἰς μίαν μικρὰν πόλιν τῆς Ἰταλίας πλησίον τῆς Τερέρα-κίνης κατὰ τὴν 24 τῷ Δεκεμβρίῳ τὸ 5 ἔτος πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως· ἐσάθη Πραιτὼρ μετ' ὑπολήψεως, μετὰ ταῦτα δὲ διοικητὴς τῆς Ἀιταίνης, καὶ ἔπειτα Ἀνθύπατος ἐν τῇ Ἀφρικῇ, καὶ στρατηγὸς εἰς τὸν ἐν Γερμανίᾳ στρατὸν, καὶ μετὰ τούτο ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ· ἐν δὲ τῇ Ἀφρικῇ ὧν, ἔκαμε μίαν κρίσιν σοφὴν, ὥσπερ ὁ Σολομὼν περὶ τοῦ πεδίου· δύο πολῖται ἐφιλονεικῶσαν περὶ ἐνὸς ἵππου, ἀντιποίεμενος ὡς οἰκεῖν ἐκάτερας, καὶ οἱ μάρτυρες αὐτῶν ἦσαν ἅ. σύμφωνοι πρὸς ἀλλήλους· ὁ δὲ Γάλλας ἐπρόσαξε νὰ δέσῃ τὰ ὄμματα τοῦ ἵππου, καὶ νὰ φέρωσιν αὐτὸν, ὅπου τὸν ἐπότηζον πρότερον, καὶ ἔπειτα νὰ σηκώσωσι τὸ κάλυμμα ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, καὶ ἐντεῦθεν νὰ τὸν λάβῃ ἐκεῖνος, εἰς τὸ ὅποιον τὸν οἶκον θέλει ἔλθῃ ἀφ' ἑαυτοῦ· ἔδειξε δὲ δικαιοσύνην ἀκριβῆ καὶ εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ἀποκόψας τὰς χεῖρας ἐπὶ τραπεζίτῃ ἀπίστῳ, καὶ προσάξας νὰ τὰς καρφώσωσιν ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἐν ᾗ ἐμέτρα τὰ χρήματα πρὸς παράδειγμα καὶ τῶν ἄλλων· κατεδίκασε δὲ ἔτι ἕνα ἐπίτροπον ἐνὸς παιδίου μικροῦ, τὸ ὅποιον αὐτὸς ἐφαρμάκωσεν, εἰς τὸ σαυρωθῆναι· τῷ δὲ καταδικαζέντος ζητῆντος ἐλαφροτέραν ποινὴν, ὡς συμπόλιτε ὄντος καὶ Ρωμαίου, τὸν ἔλαμεν ἕνα σαυ-

ρον λευκὸν καὶ πλέον ὑψηλὸν ἀπὸ τὰς συνηθισμέ-
 νης· μετὰ ταῦτα δὲ ἐδόθη εἰς ἡσυχίαν διὰ νὰ μὴ
 δώσῃ αἰτίαν εἰς τὰς πολλὰς ὑποψίας τῷ Νέρωνος·
 τὰς ὁποίας, καὶ δὲν ἀπέφυγε τέλος πάντων· καθό-
 τι ἀπαρεσκόμενος εἰς τὰς σκληρὰς ἀπαιτήσεις τῶν
 ἐπισατῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας τῷ βασιλεῖ, ἐφθα-
 σεν εἰς τὰς ἀκοὰς τῷ Νέρωνος, καὶ ἐντεῦθεν σέλλει
 προσαγῆν νὰ τὸν θανατώσωσι· τὸ ὅποιον ὁ Γάλ-
 βαρ ἀπέφυγε κηρυχθεὶς Αὐτοκράτωρ· καὶ εὐθὺς
 τὸν ἐδέχθη ὅλη ἡ Γαμία· ὁ δὲ Νέρων ἐβιάσθη
 νὰ φονευθῇ κατὰ τὸ ὅς ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας· ὁ
 δὲ Γάλβαρ μὲ ὅλον ὅτι δὲν ἦτον τέσον σερεὸς ἐ-
 πὶ τῷ θρόνῳ, καθὼς ἦσαν οἱ προκατοχοὶ αὐτῷ,
 δὲν ἐφυλάττετο ὅμως παντελῶς πρὸς ἀσφάλειαν,
 ἀλλὰ παρεδόθη μάλιστα εἰς τρεῖς ἀνθρώπους ἐξ ἀφα-
 νῶν ἀφανεῖς, τὰς ὁποίας οἱ Ῥωμαῖοι ὠνόμαζον παιδα-
 γωγῆς αὐτῷ· ἐξ ὧν ὁ πρῶτος ἦτον Τ. Βίνιος Ρέ-
 φινος, ὑποστράτηγος αὐτῷ γενόμενος πρότερον ἐν
 τῇ Ἰσπανίᾳ, ἀνδρῶπις ἐς ἄκρον φιλάργυρος· καὶ
 ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν συντρώγων εἰς τῷ Κλαυδίῳ τὴν
 τράπεζαν, ἔκλεψε μίαν θυάλην χρυσὴν· μαθὼν
 δὲ τῆτο ὁ Αὐτοκράτωρ, τὸν ἐπροσκάλεσε καὶ τὴν
 δευτέραν ἡμέραν, παρατιθεὶς ἐμπροσθέν τε τρυβλίον
 πίλινον· ἦτον δὲ ἀνδρῶπις δεξιὸς, θερμῶργος,
 ζωηρὸς, καὶ πρόθυμος· κακῆς ὅμως φύσεως, καὶ ἐ-
 πιρρέπης νὰ δώσῃ ἀχρείας συμβεβλὰς καὶ ἐπικινδύ-
 νης εἰς ἓνα Αὐτοκράτορα· ὁ δὲ δεύτερος ἐλέγετο
 Κορνήλιος Λάκων, ἀξιωματικὸς ἐπὶ τῶν σωματα-
 φυλάκων, τὸν ὅποιον ἡ ἀλαζονεία αὐτῷ τὸν ἑκαμ-

νεν ἀφόρητον εἰς ὅλον τὸν κόσμον· ἦτον ὅμως εἰς
 ἄκρον μαλακὸς καὶ ἀμελής, ἐναντίας εἰς ὅλας τὰς
 γνώμας τῶν ἄλλων, τὸ ἑαυτῷ πρεσβεύων αἰέποτε,
 καὶ ἔχων τοσαύτην ἀμάθειαν, ὅσην εἶχε καὶ πρόλη-
 ψιν· ὁ δὲ τρίτος ἦτον Μαρκιανὸς ὁ Ἰκελος ὁ πρῶ-
 τος πάντων τῶν ἀπελευθέρων τῷ Γάλβᾳ· ὅστις
 ἀντεποιεῖτο τῆς πρώτης τάξεως τῶν ἱππέων· αὐ-
 τοὶ λοιπὸν οἱ τρεῖς οἰκείοι καὶ φίλοι συνῆσαν αὐτῷ
 ἀδιακόπως, καὶ συνεβάλευον ἕκαστος ἐκ διαδοχῆς πρὸς
 τὴν κλίσιν τῶν ἐλαττωμάτων αὐτῶν, καὶ ἐντεῦθεν
 τὸν ἑκαμνον νὰ ἀντιτίπῃ ἀπὸ τούτου εἰς ἄλλοτι ἐ-
 λάττωμα αὐρίου, καὶ τὴν μετὰ ταύτην εἰς ἕτερον·
 τῇ δὲ ἀληθείᾳ ἀνεκάλεσεν ὅτος τὰς ἐξορίσας τῷ
 προκατόχῃ, ἡ φιλαργυρία ὅμως δὲν τὸν ἀφῆκε
 νὰ δώσῃ καὶ τὰ πράγματά των ὀπίσω· καὶ ἐντεῦθεν
 ἀντὶ τῷ νὰ διορθώσῃ τῷ Νέρωνος τὸ ἐλάττωμα,
 τὸ ἐπεβεβαίωσε μὲ τὴν ἀρκαγήντη· καὶ μὲ πρό-
 φασιν νὰ γεμίσῃ τὸν δημόσιον θησαυρὸν, κενωθέν-
 τα ἤδη ἀπὸ τὴν μεγαλοδωρίαν τῷ Νέρωνος, διώ-
 ρισεν ἀνθρώπους νὰ ἐρευνήσωσιν εἰς τίνας ἐχάρισεν
 ἐκεῖνος, διὰ νὰ τὰ λάβῃ αὐτὸς ὀπίσω· αἱ δὲ δω-
 ρεαὶ αὗται ἀνέβαινον εἰς 250 μυλλιόνια· τὰ ὅποια
 εἶχαν δοθῇ εἰς τὰς ἀσώτους, εἰς τὰς μίμναι, καὶ εἰς
 τὰς τσιτῆτας ὑπηρέτας τῶν ἡδονῶν τῷ Νέρωνος· ταῦ-
 τα ὁ Γάλβας ζητῶν, ἄφινε μόνον τὸ δέκατον εἰς
 αὐτὸς, τὸ ὅποιον μόλις ἔτι νὰ ἐσώζετο εἰς αὐτὸς·
 καὶ ὅτι οἱ πλέον πλέσιοι μόλις νὰ ἐφύλαττον ἔντι
 ἕκαστος κινητὸν ἐκ τῶν δώρων, τὸ ὅποιον ἐφύλατ-
 τον ἴσως εἰς μνήμην, ἢ εἰς τρυφῆντων καὶ μαλα-

κότητα ὡς πολύτιμον· ἀλλ' ὁ Γάλβας ἀκόρετος ὢν χρημάτων, εὐρὺν δὲ ἐκ τῆ ἐναντίῃ ἀδυνατὸς τὰς λαβόντας τὰς δωρεάς, ἐκίνησε τὴν ἐξέτασιν καὶ εἰς τὰς ἀγοράσαντας παρ' αὐτῶν ἐκ δευτέρου· καὶ ἐντεῦθεν συνέβη μία μεγάλη μεταβολὴ τῆς καταστάσεως τῶν ἀνθρώπων· καθότι τριάνοντα ἱππεῖς ἐδιωρίσθησαν εἰς τὸτο ἀνὰ πᾶσαν τὴν πόλιν, καὶ δὲν ἐβλεπε τις ἄλλοτι, εἰμὴ μόνον πράγματα πανταχῇ πωλόμενα τιμημένων ἀνθρώπων· ἐκεῖνο ὅμως ἐχαροποίησε τὰς πολίτας, ὅτι εὐρέθησαν οἱ παρὰ τῷ Νέρωνος πλετιζόμενοι, πτωχότεροι τῶν ἄλλων συμπολιτῶν, τὰς ὁποῖας ἐγύμνωσεν· ὑπέφερον ὅμως μὲ μεγάλην βίαν τὴν ἀναίδειαν τῷ Βινίε τῷ φίλῳ τῷ Αὐτοκράτορος, τὸν ὁποῖον ἐβίαζεν εἰς τοιαύτας λογοτριβὰς δυσβασάκτες εἰς πολλὰς τῶν πολιτῶν· ὅς τις χωρὶς νὰ ψηφῇ τὰς παρόντας, κταχρώμενος ἤδη καὶ τῷ Αὐτοκράτορος τὴν εὐνοίαν εἰς τὸ νὰ πωλῇ τὰ πάντα καὶ νὰ τὰ δέχεται μὲ τὰς δύο χεῖρας, ἐβλαπτε πολλὰ τὰς πολίτας· καὶ ἔχι μόνον ἕτος μετεχειρίσθη αὐτὸν τὸν τρόπον τῷ πλετεῖν, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἀπελεύθεροι τῷ Γάλβα ἡμιλλῶντο νὰ κερδήσωσί τι ἐκείθεν· τὸ ὁποῖον ἐξηκολύθησαν ἔπειτα καὶ πάντες οἱ δέλοι αὐτῇ, λαβόντες ἕκαστος τὸ μέρος τε ἐκ διανομῆς, καὶ ἐντεῦθεν ἐγινεν ἐν ἐμπορίῳ παράξενον πωλόντων καὶ ἀγοραζόντων ἀλλότρια· ὥστε ἡ ἀνθρώπια πανταχῇ ἔμενεν ἀτιμώρητος, ἡ δὲ ἀθωότης κατεδικάζετο· καὶ κατ' ὀλίγον ἐπανῆλθον τὰ τῷ προκατόχῳ τε ἐλαττώματα καὶ αἱ ἀτοπίαί εἰς τὸ κοινόν· καὶ ταῦτα ἦσαν ὀλέθρια πρὸς τὸ κοινὸν πλῆθος, οἱ δὲ στρατιωτικοὶ αὐτίς ἐπαρκαυνῶν

το εἰς ἄλλα· καθότι οἱ ναυτικοὶ ἐλθόντες νὰ ζητήσωσι παρ' αὐτῷ τὸ νὰ ὀνομάζονται λεγεῶνες, τὸ ὅποιον εἶχον λάβη πρότερον καὶ παρὰ τῷ Νέρωνος, κατεκόπησαν πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἱππέων διὰ προσεγγίης τε· ἐπιθυμῶν δὲ κατ' ἀρχὰς τὸν θρόνον, ὑπεσχέθη πολλὴν ποσότητα ἀργυρίου εἰς τὰς Πραιτωρικὰς, τὸ ὅποιον δὲν ἐδέχθη νὰ τὸ βάλῃ εἰς πρᾶξιν, ἀφ' ἧς ἀνεκηρύχθη Αὐτοκράτωρ, ἀποκριθεὶς μετὰ σεβασμότητος πρὸς αὐτὰς, ὁ Αὐτοκράτωρ ὠρεῖται ἐκλέγειν τὰς στρατιώτας, ἀλλ' ἐχὶ ἐξωλεῖσθαι· αὕτῃ λοιπὸν ἢ ἀπόκρισις, ἡρέτισε τὰς στρατιώτας, καὶ ὕτως ἐκήρυξαν τὸν Οὐάωνα Αὐτοκράτορα, τὸν δὲ Γάλβαν ἐφόνευσαν κατὰ τὸ 69 ἔτος ἀπὸ τῆς σωτηρίας· ὁ Γάλβας λοιπὸν ἔκαμιν εἰς τὸ βασιλεῖον, ὅπερ καὶ ὁ Σύλλας εἰς τὴν δημοκρατίαν· ἐκεῖνος μὲν ἤνοιξε τὸν δρόμον τῆς τυραννίας, ἔτος δὲ ἔδωκε τὸ παράδειγμα τῆς ἀποσασίας, ὀλέθριον καὶ εἰς ἑαυτὸν καὶ εἰς τὰς Ρωμαίας γενόμενον, διδάξας αὐτὰς, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ δύναται νὰ ἐκλεχθῇ καὶ ἐξω τῆς Ρώμης, καὶ ἐντεῦθεν ἐγένετο πανταχῶς, ὅπερ εὐρίσκοντο οἱ στρατοὶ· ὡς τόσον ὁ Γάλβας ἐσάθη μέγας ἐν ὧν δὲν εἶχεν ἀναβῆναι εἰς τὸν θρόνον, αἱ ἀρεταὶ αὐτῷ ὅμως ἐγέναν ἐλαττώματα μετὰ ταῦτα· καθότι δὲν ἠθέλησε νὰ μετασχηματιθῇ μετὰ τῆς τύχης, ἀλλὰ φυλάξας τὸν ἰδιωτικὸν χαρακτῆρα, ἀτίμασε τὸν αὐτοκρατορικόν· ἦν δὲ 73 ἐτῶν, ὅταν ἐφονεύθῃ, ὁ τελευταῖος τῶν ἐκ παλαιᾶς εὐγενείας Αὐτοκρατόρων γενόμενος· οἱ δὲ διάδοχοι αὐτῷ ἐσάθησαν οἱ πρῶτοι τῷ γένους τῶν· καὶ τέσσαρες ἐξ αὐτῶν ἐσπῆδασαν μάλιστα νὰ

ἐξολοθρεύσωσι πάσας τὰς λαμπράς γενεάς· τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν, διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς των καθύψαχσαν ἐν γωνίᾳ, καὶ ἐντεῦθεν ἐσβυσαν καὶ τὴν λαμπρότητα τῆ γενεῆς αὐτῶν.

Ὁ ΨΩΝ (Μάρκος Σαλβίνος) Αὐτοκράτωρ τῶν Ρωμαίων γεννηθεὶς ἐν Ρώμῃ τὸ 32 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας, καταγόμενος δὲ ἐκ τῶν παλαιότε Βασιλέων τῆς Τοσκάνας· τὸν ὅποσον ὁ Νέρων ἔχων συντροφον εἰς τὰς ἀσωτείας, τὸν ὕψωσεν εἰς τὰ πρῶτα ἀξιώματα τῆ βασιλείας· λαβὼν δὲ τὴν διοίκησιν τῆς Πορτογαλίας, ἐτιμήθη μὲν παρὰ τῶν μεγάλων, ἡγαπήθη δὲ παρὰ τῶν μικρῶν· μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῆ Νέρωνος κατὰ τὸ 68 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας, προσεκολλήθη εἰς τὸν Γάλβαν, ἐξακολουθεῖν εἰς αὐτὸν χαμερπῶς καὶ ἀναξίως· πληροφορηθεὶς δὲ, ὅτι ἂν δὲν ἐπροτιμᾶτο ὁ Πίσων, ἔμελλε νὰ γένῃ αὐτὸς υἱὸς Σετοῦ εἰς τὸν Γάλβαν, ἐσοχάσθη νὰ λάβῃ τὸν θρόνον μὲ βίαν, κινέμενος ὑπὸ τε τῆ μίσους πρὸς Γάλβαν, καὶ ὑπὸ τῆ φθόνου πρὸς Πίσωνα, καὶ τρίτον ἐπειδὴ ἦτον καταπνιγμένος εἰς τὸ χρέος ἐκ τῆς ἀσωτείας· καὶ μόνον ἐκ τῆς ἀπολαύσεως τῆ θρόνου ἤλπιζε νὰ πληρώσῃ τὸ δάνειον· ὥς ἐξηγήθη εἰς τὸτο καὶ δημοσίως, εἰπὼν, ὅδεσσι μοι ἐλπεις, εἰμὶ Αὐτοκράτωρ γενοίμην· καὶ τίς τίς ἐδὲν μοι διαφέρει, ἥτοι ἐν πολέμῳ, ἢ ὑπὸ τῶν δανεισῶν δεῖμα ἀποθανεῖν· ὅθεν διαφθεύρας πολλὰς ἀξιοματικὰς τῆ στρατιωτικῆς, ἐφόνευσεν τὸν Γάλβαν καὶ Πίσωνα, καὶ ἀνέβη αὐτὸς εἰς τὸν θρόνον κατὰ 69 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας· τὸν ἐδέχθη δὲ καὶ ἡ Γερμανία, καὶ οἱ περισσότεροι τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις

διοικητῶν ἔβαλον τὸν ὄρκον τῆς πίσεως· ἐν τέτοις δὲ
αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἔτι ἐν Ῥώμῃ τεταραγμένα,
οἱ λεγεῶνες τῆς κάτω Γερμανίας ἐψήφισαν Αὐτοκρά-
τορα τὸν Βιτέλλιον· εἰς τὸν ὁποῖον ὑποχρεθεῖς ὁ Οὔων
ποσότητα ἱκανὴν ἀργυρίῃ, δὲν ἐδυνήθη νὰ τὸν μετα-
πίσῃ εἰς τὸ νὰ ἀφεθῇ ἀπὸ τὸν σκοπόντε· βλέπων
λοιπὸν αὐτὸν ἀκλινῇ, ἐκίνησε τὸν πόλεμον κατ' αὐ-
τῆ, καὶ ἐνίκησεν εἰς τρεῖς διαφορὰς μάχας· διαφθα-
ρεῖσιν ὅμως πάσης σχεδὸν τῆς στρατίας εἰς μίαν γενι-
κὴν μάχην μεταξὺ τῆς Κρεμώνης καὶ Μάντνας, ἐφο-
νεύθη ἀφ' ἑαυτοῦ κατὰ τὸ 69 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας
τὸ 37 ἔτος τῆς ἡλικίας· ὡς τόσον ὁ Οὔων, κατὰ
τὸν Crevier, εἰς τὰς ἐσχάτας ἡμέρας ταύτας ἐφά-
νη ὅμοιος εἰς τὴν γνώμην τῶν ἰδεῶν μὲ τὸν Κάτω-
να, μὲ τὸν ὁποῖον εἰς ἄλλα ἦτον πάνυ ἀνόμοιος.
καθότι σαθεῖς εἰς τὸ μέσον τῶν περὶ αὐτὸν
ἡμέ ἦτος σαθερὸν καὶ ἀκίνητον ἐπὶ τῇ πρώτῃ
σχήματος, καὶ ἐπιπλήττων τῆς θρηνέντας καὶ λυπε-
μένους περὶ τῆς τελευταίας τοῦ ἀποφάσεως, ἔλεγε
πρὸς αὐτὸς μετὰ γλυκύτητος ἀναλόγως πρὸς τὸ
ἐπάγγελμα καὶ τὸν βαθμὸν τῆ ἀξιώματος ἐκάσε,
καὶ τὴν ἡλικίαν, νὰ ἀναχωρήσωσι πρὸς τὸν νικητὴν
παρευθὺς, διὰ νὰ μὴ τὸν ἐρεθίσωσιν εἰς θυμὸν μὲ
τὴν ἀναβολὴν των, διδὲς εἰς αὐτὸς καὶ πλοῖα, καὶ ἀ-
μάξας τὰς ἀναγκαίας· ἔκαισε δὲ ὅλα τὰ γράμ-
ματα τῆς πρὸς αὐτὸν εὐνοίας καὶ πίσεως τῶν ἀξιο-
ματικῶν, ἢ τῆς κατὰ τῆ Βετελλίε κατηγορίας καὶ
ἀτιμίας· ἐδιαμοίρασε δὲ καὶ ἀργύρια εἰς πολλὰς, ἐ-

„χὶ ὅμως ὡς ἄνθρωπος ἀπελπιθεὶς, ἀλλὰ μετα-
 „φρονήσεως καὶ οἰκονομίας· ἰδὼν δὲ τὸν ἀνεψιόν τε
 Σαλβίνον Κοκκηϊάνον λυπόμενον εἰς ἄκρον καὶ τρέ-
 μοντα, ἄρχισε νὰ τὸν συμβελεύῃ, ἐπαινῶν μὲν τὴν
 ἀγαθὴν ψυχὴν, μεμφόμενος δὲ τὸν φόβον, λέγων
 πρὸς αὐτὸν· ὁ Βιτέλλιος, ὅπερ ἐγὼ διέτωσα τῆς συγ-
 γενεῖς, ἢ καὶ ἂν ἐς τοσόνδε ἀγνώμων ἔσοιτο, ὥστε μὴ φεί-
 σαθαι τῶν ἐμῶν, ἐμοί τε δίκαιος ἂν εἴη χαρίζεσθαι, ἐκ-
 σίως ἤδη παραχωρεῖντι· ἔγραψε δὲ τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὴν
 ἀδελφὴν τε, καὶ ἐπέτρεψε τὴν φροντίδα τῶν ἐπιτα-
 φῶν αὐτῇ εἰς τὴν χήραν τῆς Νέρωνος Στατιλίαν Μεσ-
 σαλίαν, τὴν ἵποίαν ἐσοχάζετο νὰ τὴν νυμφευθῇ·
 μετὰ ταῦτα δὲ ἀνεπαύθη ὀλίγον, καὶ ἐλθούσης τῆς
 ὥρας νὰ λάβῃ τὸν ἐκέσσιον θάνατον, μία ἐπανάσασις
 ἐξαπίνης συμβάσα παρὰ τῶν στρατιωτῶν ἐπαπειλόν-
 των τὴν ἀνεχώρησιν τῶν Συνατῶρων, τὸν ἔφερεν εἰς
 ἄλλην φροντίδα· ὅθεν εἶπε, δῶμεν ἔτι ζωὴν ἑαυτοῖς
 μίαν νύκτα· καὶ ἐξελεῖσθαι ἑξω, ἤλεγξε μὲν τῆς πρω-
 ταιτίως τῆς ἀποστάσεως, ἀπεχαιρέτησε δὲ τῆς ἀνα-
 χωρεῖντας, φροντίσας περὶ πάντων πρὸς τὴν ἀσφάλει-
 ἀντων· πρὶν δὲ νὰ ἐπιφέρῃ ἑαυτῷ τὸ ἔσχατον τέ-
 λος εἶπεν αὐτὸς τῆς λόγους, δικαιότερον εἶνα ἀποθανεῖν
 περὶ πάντων, ἢ πολλὰς περὶ ἐνός· ταῦτα δὲ εἰπὼν ἐ-
 κίνησε τὸν στρατὸν πάντα εἰς δάκρυα· καὶ πολλοὶ ἐξ
 αὐτῶν ἐλθόντες, καὶ ἀσπασάμενοι, οἱ μὲν τῆς χει-
 ρας, οἱ δὲ τῆς πόδας, ἐφονεύθησαν ὑφ' ἑαυτῶν ἐπὶ
 τῆς ἐτοιμαθείσης πυρᾶς τῆς Ὀθωνος· ὡς τόσον ἀ-
 γνοῦμεν, ἂν ὁ Ὀθίων ἦτον ἄξιος τοσαύτης ἀγάπης,
 ὅς τις ἐν τοῖς προλαβέσι καιροῖς ὁπαδὸς ἐφάνη τῇ

Νέρωνος. καὶ ἐκ τότε, ἂν δὲν ἐγίνετο καὶ διάδοχος τῶν ἀνομιῶν καὶ τῶν ἡδονῶν τῷ ἀχρείᾳ ἐκείνῃ. κατὰ τὰς ἱστορικὰς ὁμῶς, αὐτὸς ἤθελε γένῃ τύραννος μάλλον, ἢ νόμιμος Αὐτοκράτωρ. καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν Crevier εἶχε χαρακτῆρα μεμιγμένον κακίᾳ καὶ ἀρετῇ. ἡ παρανομία αὐτῷ κατὰ τῆς ζωῆς τῷ Αὐτοκράτορι, ἡ ἄκρα ἀσωτεία, καὶ μαλακότης, ὥστε ἐλάμβανε φροντιδὰ καλλωπισμῷ, ὥσπερ γυνή, καὶ βαφῆς τῷ προσώπῳ, ταῦτα εἶναι πράγματα ἀληθῆ. ἡ δὲ μετριοφροσύνη καὶ ἐπιεικεία ἐπὶ τῆς βασιλείας τε ἴσως ἦσαν ἀποτελέσματα τῷ κινδύνῳ, τὸν ὅποιον ἔτρεφε διηνεκῶς εἰς τὸ ὀλίγον διάστημα τῆς Αὐτοκρατορίας αὐτοῦ. ὡς τόσον, ἐὰν ἐπανελάμβανε τὸ πρῶτον ἔθος τῆς ἀσωτείας τε, ἤθελε γένῃ ὄφιν ὀλεσθιώτατος, ἐὰν ὁμῶς ἐμεταχειρίζετο τὸ πνεῦμα τε εἰς καλὸν, ἦτον ἡ χρηστὴ ἐλπίς τῶν Ρωμαίων.

Βιτέλλιος (Αὔλος) γεννηθεὶς τὸ 15 ἔτος ἀπὸ τῷ σωτηρίῳ, υἱὸς τῷ Λεκίῳ Βιτελλίῳ. ἐξάθῃ ἔπατος τρεῖς, καὶ ἀπέραςε τὴν ἔφηβον ἡλικίαν εἰς τὴν Καπρίαν, διατριβὴ αὐτῇ, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα ἐξηγεῖ τὸ ἐνταῦθα πολίτευμά τε. ἐπειδὴ λέγουσιν ὅτι ἀγοῶρασεν ἐνταῦθα διὰ τῆς αἰσχρᾶς ἡδονῆς τὰς χάριτας, τὰς ὁποίας ὁ Τιβέριος ἔδωκεν εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ, τὴν ὑπατείαν δηλονότι, καὶ τὴν διοίκησιν τῆς Συρίας. ὁ δὲ λοιπὸς αὐτοῦ βίος ἡκολύθησε σύμφωνος μὲν τὰ προοίμια. καὶ ὁ χαρακτὴρ αὐτοῦ γενικῶς ἐξάθῃ τὸ θέατρον πάσης ἀσωτείας, καὶ λαιμαργίας, ὥστε ἔφθασεν εἰς ἕξιν νὰ ἐξεμῇ τὰ βεβρωμένα, καὶ νὰ ἀρχίσῃ αὐτὸς ἐξ ὑπαρχῆς νὰ τρώγῃ διὰ νὰ μὴ

σερηθῇ παντελῶς τῆς γευστικῆς ἡδονῆς. τὸ δὲ ὄνομά
 τε ἤνοιξε τὴν εἰσόδον εἰς ὅλως τὸς Αὐτοκράτορας, εἰς
 μὲν τὸν Καλιγέλαν γενόμενος ἄριστος ἄρματιλάτης,
 εἰς δὲ τὸν Κλαύδιον διὰ τὴν εἰς τὰ παίγνια κλίσι-
 ντα, καὶ ἐκ τούτων συνέβη καὶ εἰς τὸν Νέρωνα ὡς ἐράσ-
 μιος. χωρὶς δὲ τούτων εἰς μίαν ὑπηρεσίαν ἄλλοιαν καὶ
 παράξενον, σύμφωναν ὅμως πρὸς τὴν διάθεσιν τοῦ
 Νέρωνος ἀπήλαυσε τέττε τὴν εὐνοίαν περισσότερον.
 ὁ Νέρων ἐκυριεύετο ἐμπάθως ἀπὸ τοῦ νὰ λαμβάνῃ
 πρόσωπον μυστικῆ ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐρυθριῶν ὅμως
 κατὰ τι, ἀνεχαιτίζετο. ὅθεν πιεθεὶς ἀπὸ τὰς φω-
 νὰς τῶν θεατῶν, οἵτινες τὸν ἐπαρακαλέσαν νὰ τρα-
 γωδήσῃ, ἐτραβήθη μικρὸν, διὰ νὰ ἀποφύγῃ δῆθεν
 πρὸς καιρὸν τὴν ἐνόχλησιν. ὁ δὲ Βιτέλλιος, ἐπιστά-
 της ὢν τῆς παιδιᾶς εἰς αὐτὴν τὴν σκηνὴν, ἐξάλη ὡς
 ἀπὸ μέρες τῶν θεατῶν νὰ τὸν παρακαλέσῃ νὰ κλί-
 νῃ εἰς τὸ νὰ κάμῃ τὸ ζήτημάτων. τὸ ὅποιον ἤρεπεν
 εἰς τὸν Νέρωνα, καὶ ἔλαβεν αὐτὸν εἰς ἀγάπην εἰς τὸ
 ἐξῆς. καὶ ἔτιως ὁ Βιτέλλιος ἐκ τριῶν Αὐτοκρατόρων
 ἀγαπηθεὶς, ἐπέρασεν ὅλα τὰ ἀξιώματα, ἐνώσας
 αὐτὰ μὲ ἀπειρα ἐλαττώματα. στρατηγὸς δὲ ὢν ἐν
 τῇ κάτω Γερμανίᾳ, ὅταν τὰ Πραιτωρικὰ τάγματα
 ἐκήρυξαν τὸν Οὔωνα Αὐτοκράτορα τὸ 69 ἔτος, ἐ-
 κηρύχθη καὶ αὐτὸς παρὰ τῆς στρατιᾶς Αὐτοκράτωρ,
 καὶ ἐτεῦθεν ἐβιάσθη νὰ κινηθῇ κατὰ τὴν ἀντιζήτην.
 νικηθεὶς δὲ ἐν τρισὶ μάχαις ἐξῆς, ἐνίκησε τὴν τετάρ-
 την μετὰ τῆς Κρεμῶνης καὶ Μάντεας πρὸς τὸ Βη-
 δριακόν. εἰς δὲ τὸ τέλος τῆς μάχης αὐτῆς ἡθέλησε
 νὰ στρατοπεδεύσῃ ἐπάνω εἰς τὰ πτώματα μόνον διὰ

νὰ θρέψῃ τὰς ὄψεις τε μὲ τὴν σφαγὴν τοσέτων σω-
 μάτων ἀλλεπαλλήλων, τοσέτων μελῶν ἐσπαρμέ-
 νων, καὶ τῆς γῆς ἔτι αἱματωμένης, καὶ ἀπλῶς εἶπειν
 πάντων, ὅσα νικῶσι τὰς αἰσθητικὰς καρδίας εἰς ἔ-
 λεος. καὶ ἡ ἐκ τῆς θείας αὐτῆς ἡδονῇ τὸν ἐμπόδιζε
 νὰ καταλάβῃ τὴν ἐκ τῶν πτωμάτων φθορὰν τῆ ἀέ-
 ρος, τὴν ὁποίαν ἠδάνθησαν οἱ περὶ αὐτὸν παραχρῆ-
 μα. τῶν ὁποίων παραπονεμένων εἰς τῷτο, ἀπεκρίθη
 αὐτὸς, ἡ δυσωδία ἐχθεροῦ νεκρῶ ἐστὶν ἡδεῖα αἰετοῦ.
 καὶ εὐθὺς ἐμοίρασεν οἶνον εἰς ὅλῃς τὰς σρατιώτας,
 καὶ ἐμέθει καὶ αὐτὸς καὶ αὐτοὶ, ἐκδεδομένος εἰς τὸ τρώ-
 γειν καὶ πίνειν ἀδιακόπως, τετράκις καὶ πεντάκις τῆς
 ἡμέρας παρατιθέμενος τράπεζαν. καὶ εἰς τοσαύτην ἀ-
 λογίαν καὶ ἀφροσύνην ἐχώρησεν, ὥστε ὁ μόνος τρόπος,
 τὸν ὁποῖον ἐφεῦρε νὰ θεραπεύσῃ τὰ ἀνάλογα πά-
 θητε, μόνος αὐτὸς τὸν ἔκαμνε νὰ ἐνδυμηθῇ, ὅτι
 εἶναι Αὐτοκράτωρ, συναυξάνων αἰεὶ μετὰ τῆς λαι-
 μαργίας καὶ κοιλιοδελίας καὶ τὴν ὠμότητα. καθότι
 ἐπρόσαξε νὰ φονεύσωσιν ἐμπροσθέν τε τὸν Ἰούνιον
 Βλάσον ἐκ συκοφαντίας διὰ νὰ χορτάσῃ τὰς ὀφ-
 θαλμάς τε ἀπὸ τὸ αἷμα ἐνὸς ἐχθερῶ. ἰδιώτης δὲ ἔτι
 ὢν, ἐφαρμάκωσεν ἵνα υἱὸν, τὸν ὁποῖον εἶχε ἐκ τῆς
 πρώτης αὐτῆ γυναικὸς Πετρωνίας, διὰ νὰ ἀπολαύσῃ
 τὰ ὑπάρχοντά τε. ἀναβὰς δ' αὖθις καὶ εἰς τὸν θρόνον,
 ἔκαμε τὴν μητέρα τε τὴν Σεξιτίλιαν νὰ ἀποθάνῃ ἀ-
 πὸ τὴν πείναν, ἐπειδὴ καὶ ἤκουσε παράτινων προφη-
 τευόντων, ὅτι θέλει βασιλεύσῃ πολὺ, ἐὰν ἀποθάνῃ
 ἐκείνη προτίτερα. αὐτὴ δὲ ἡ δυσυχὴς γυνὴ τὸν ἐγ-
 νώρισε πρὸ πολλῆ ἄξιον ὄντα τοιούτων ἔργων, ἐπει-

δὴ ὅταν ἔμαθεν, ὅτι τὸν ἐκήρυξαν Αὐτοκράτορα, δὲν ἐδύνατο νὰ βασιλέῃ τὰ δάκρυα. πῶς δ' ἐν Φθιάσαντος τῇ Βιτελλίᾳ εἰς τὸ πλήρωμα τῆς ἀτοπίας, ὁ δῆμος συμφώνως μὲ τὰς λεγεῶνας ἐκήρυξαν τὸν Οὔεσπεσιανὸν Αὐτοκράτορα. καὶ ὅταν τὸ κάθαρμα τῆτο εἶδεν ἐν Ρώμῃ τὸν ὑποστράτηγον τῇ νέῃ Αὐτοκράτορος, τὸν Πρίμον τῆς πόλεως κύριον, ἔφυγε νὰ κρυφθῇ ὑπὸ τὰς σοὰς τῆς βασιλικῆς οἰκίας, ὅπερ πατοικῆσαν οἱ κύνες, ἐνθεν κατασύραντες αὐτὸν, καὶ γυμνώσαντες, καὶ τὰς χεῖρας ἐπιδοδήσαντες, καὶ ξίφος ὑπὸ τὸν πώγωνά θέντες, διὰ νὰ ἴσεται ὀρθριος, καὶ διαβιβάσαντες αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως πάσης, καὶ ἀγαγόντες εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης, τὸν ἐφόνευσαν, τύπτοντές τον κατὰ μικρὸν, κατὰ 69 ἔτος ἀπὸ τοῦ σωτηρίου. τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ κατασύραντες μὲ μίαν ἀρπαγὴν, τὸ ἔρριψαν εἰς τὸν Τίβεριν ποταμόν. ὁ δὲ Λέκιος Βιτέλλιος ὁ πατὴρ αὐτῆς ἔφθασεν εἰς βαθμὸν καλῆς τύχης μὲ τὰς χαμερπεῖς κολακείας. ἔτος ἔσαθη ὁ πρῶτος. ὅστις ἐλάτρευσε τὸν ἀνόητον Καλιγέλαν ὡς ἕνα θεὸν, καὶ ἔλαβεν ὡς χάριν ἰδίαν παρὰ τῆς Αὐτοκρατορίσεως τὴν τιμὴν νὰ τῆς λύῃ τὰ ὑποδήματα· ὅθεν ἔφερε μετ' ἑαυτῇ πάντοτε ἐν τῶν σανδάλων αὐτῆς, τὸ ὅποιον καὶ ἐφίλει συχνῶς. ἀποθανόντος δὲ περὶ τὸ 49 ἔτος ἀπὸ τῆς σωτηρίας, ἀνέστησεν ἡ Γερμανία ἕνα ἀνδριάντα μὲ ἐπίγραμμα τῆτο, τῷ ἔχοντι συμπάθειαν ἀμετάβλητον πρὸς τὸν ἑαυτῇ Αὐτοκράτορα.

Οὔεσπεσιανὸς (Τίτος Φλάβιος) Αὐτοκράτωρ τῶν Ρωμαίων ἐγεννήθη εἰς ἕνα οἰκίσκον εἰς μίαν χώ-

ραν πρὸς τὸ Πρίτιον τὸ ἑννατον ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας,
 ἐκ γενεᾶς ἀφανεσάτης, καὶ δὲν συνετέλετο παντε-
 λῶς νὰ ὁμολογῇ τὴν ἀρχὴν τε, καὶ ἐπερίπαιζε μὲ
 ἐκείνης, ὅποιοι ἔλεγον, ὅτι κατὰγεται ἐκ λαμπρᾶς
 γενεᾶς. ἐκ δὲ ἰδίας ἀρετῆς καὶ φρονήσεως καὶ ἐπὶ πᾶ-
 σιν ἐκ τῆς πίσεως τῆ Ναρκίσσε, ἑνὸς τῶν ἀπελευ-
 θέρων τῷ Κλαυδίῳ, ἔλαβε τὴν ὑπατείαν. ἠκολέ-
 θησε δὲ τὸν Νέρωνα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐμίσίθη ὅ-
 μως παρ' αὐτῷ, ἐπειδὴ ἀπεκοιμήθη, ὅταν ἐκεῖνος
 ἀνεγίνωσκε τὰς σίχους τε εἰς ἐπήκοον. ἀποσάντων δὲ
 τῶν Ἰουδαίων, ἐπελάθετο τὸ πάθος ὁ Αὐτοκράτωρ,
 καὶ ἔσειλεν αὐτὸν διὰ νὰ τὰς φέρῃ εἰς τὸ κατῆκον.
 ἔλθων ἔν εἰς Παλαισίνην, ἐνίκησεν εἰς διαφόρους μά-
 χας, καὶ ἐκυρίευσεν τὴν Ἀσκαλον, τὴν Ἰοτάπαν, τὸν
 Ἰοπκὲ, πὴν Γαμάλαν, καὶ ἄλλας διαφόρους πόλεις.
 ἐτοιμασθεὶς δὲ νὰ πολιορκήσῃ καὶ τὴν Ἰερουσαλὴμ,
 παρητήθη ἔπειτα, καὶ ἀφῆκε εἰς τὸν υἱόν τε τὸν
 Τίτον τὴν δόξαν ταύτην μετέπειτα. ἀποθανόντος δὲ
 τῷ Αὐτοκράτορος Βιτελλίου, ἀνηγχορεύθη αὐτὸς ἐν τῇ
 Ἀλεξανδρείᾳ παρὰ τῆς στρατιάς τε κατὰ τὸ 69 ἔ-
 τος ἀπὸ τῆ σωτηρίας. καὶ ἄρχισε πρῶτον νὰ βάλῃ εἰς
 τάξιν τὸ στρατιωτικόν, τῶν ὁποίων αἱ βίαι καὶ ἄρπα-
 γαὶ ἐξωλόδωρευσαν καὶ πόλεις καὶ ἐπαρχίας. ἔπειτα
 ἠθέλησε νὰ ἐξαλείψῃ τὴν ἀμέλειαν αὐτῶν, καὶ τὴν
 μαλακίαν. ἦτις ἐστὶν τῆς στρατιωτικῆς ἐμπειρίας καὶ
 ἐξασκήσεως ἢ ἐπικίνδυνος σκόπελος. ἐν μίᾳ δὲ τῶν
 ἡμερῶν εἰς τις τῶν νέων ἀξιωματικῶν, τὸν ὁποῖον ἐ-
 τίμησε μὲ ἐν τὶ ἐπάγγελμα ἦλθεν εἰς εὐχαρίστησίν
 τε, ἀρωματισμένος. τῷτο δὲ αἰδοόμενος, εἶπε πρὸς κύ-

τόν. περὶ κλεινός ἐποιούμην ζυθεῖν ἢ νάρκῃ ἀπόζειν. ἢ κοσμιότης ὡς τέσον ἐφθάσεν εἰς ὅλην τὴν ἑκτασιν τῆς ἐπικρατείας. συνέτεμε δὲ τὴν τάξιν τῶν κριτηρίων, καὶ ἀποκαταστήσας νόμους θαυμαστὰς, ἀπέδειξεν ἀχρηστον τὰς πολυπλόκους συνηγορίας. ἐκαλλώπισε τὴν Ρώμην καὶ ἄλλας πόλεις τῇ βασιλείᾳ. ἐπιδιώρθωσε τὰ τεῖχη, καὶ ἐδυνάμωσε τὰς εἰσόδους πρὸς ἄμυναν. ἔκτισε τινὰς πόλεις, καὶ κατεσκευάσεν ὁδούς. ἐπρονόησε περὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν ἐν τοῖς ὁρίοις ἐπαρχιῶν. ἢ δὲ ὑπερτέρα αὐτῇ ἀρετὴ παρὰ πάντας τὰς Αὐτοκράτορας ἦτον ἡ πραότης καὶ ἐπιείκεια. καὶ ὅτι ἐμόνον δὲν ἐφόνευε τὰς ὑποκτενομένους κατ' αὐτῇ συνωμότης, ἀλλ' ἔτι τὰς ἑκάμνε νὰ αἰδωσανθῶσι καὶ τὰς εὐεργεσίας αὐτῇ. ὅσων τῶν οἰκείων λεγόντων νὰ φυλάττηται τὸν Μέντιον Πομπησιανόν, καὶ ὅτι ἡκέτο, ὅτι τὸ ὠροσκοπεῖον αὐτῇ ἐπρομήνυνεν εἰς αὐτὸν τὸ βασίλειον, αὐτὸς τὸν ἔδωκε τὸ ἀξίωμα τῆς ὑπατείας, εἰπὼν ταῦτα ὑπομειδίων, εἶπεν ὅτι ὕστερον ἔσοιτο Αὐτοκράτωρ μεμνήσεται τῆς εὐποίας. ἔμοιγε δ' ἂν ἔλπειν οἱ τῆς ἀνοησίας, ὅσοις ἐπιμελὲς ἐστὶν ἐκ νεωτερισμῶ παραλύνει μὲ τῆς ἀρχῆς, σφᾶς αὐτὰς πράγμασιν ἐμβαλόντας μεγίστοις. ἐντεῦθεν λοιπὸν μὲ τοιαύτην μετριοφροσύνην κατεπράυνε τὰς ἀπαρεσκομένους καὶ συνωμότης, οἱ ὅποιοι προσπαθῆσαν νὰ ἀρκάσεν τὸν θρόνον τε. μόνος δὲ ὁ Σαβίνος (ἴδε ἐν τῷ γενικῷ Λεξικῷ Σαβίνος 11.) ἀπήλαυσε τὴν αὐσηρότητα αὐτῇ ἀμετάτρεπτον. δὲν εἶχεν ἔτι κλίσιν μήτε φιλοτιμίαν νὰ λαμβάνῃ μεγάλας ὀνομασίας καὶ ὀνόματα, τὰ ὅποια οἱ πρὸ αὐτῇ κάτοικοι τῷ θρόνῳ ἐνηγκαλί-

ζοντο, καὶ μάλιστα τὸ, πατὴρ τῆς πατρὶδος· τὸ ὁποῖον αὐτὸς, μὲ ὅλον ὅτι εἶχε καὶ δίκαιον νὰ τὰ ἔχη, μάλιστα μετὰ ταῦτα ἐδέχθη· ὁ δὲ Βασιλεὺς τῶν Πάρθων γράψας πρὸς αὐτὸν, ἐπροσιμίασεν ἕτως, Ἀρσάκης Βασιλεὺς τῶν Βασιλείων Οὐεσπεσιανῶ χαίρει· ὁ δὲ Οὐεσπεσιανὸς χωρὶς νὰ ὀργισθῇ καὶ νὰ ἐλέγξῃ, ἀντέγραψεν ἕτως ἀπλῶς, Φλάβιος Οὐεσπεσιανὸς Ἀρσάκη τῷ Βασιλεῖ τῶν Βασιλευόντων χαίρει· ἐσυγχωρῶσε δὲ εἰς τὰς φίλους τε καὶ οἰκείας νὰ ἀσείζωνται πρὸς αὐτὸν, καὶ αὐτὸς ἀπεκρίνετο αὐτίς πρὸς ἐκείνους ἀσειζόμενος· ἐπάνω εἰς τὸ δίκαιον ὅμως ἡ συγγνώμη ἦτον μακράν· ὅθεν ἐπεὶ οἱ τοκισταὶ ἐν τῇ Ρώμῃ, ἀφ' ὧν ἐδανείζοντο οἱ νέοι μετὰ τόκῳ βαρέος, ἐξωλόθρευσαν πολλὰς οἰκίας, ἐξέδωκε θέρσισμα, ἐάν τις τῶν δανεισῶν τέτων δανείσῃ νέον τινὰ ὄντα ἔτι ὑπὸ γονεῖς μετὰ τόκῳ, δὲν ἔχη δίκαιον νὰ ζητήσῃ μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων ἐκ τῆς κληρονομίας τῶν παίδων ἔτε τὸν τόκον ἔτε τὸ κεφάλαιον· ἐσάθη δὲ ὁ ἐχθρὸς τῆς κακίας, καὶ ἀγωνοθέτης τῆς ἀρετῆς· ὅθεν ἀνταμειβὼν τὰς ἐφευρετὰς τῶν πραγμάτων, ἔφερε τὰς τέχνας καὶ ἐπισήμας εἰς μίαν ἀνθίσαν κατέσασιν· ὅθεν καὶ εἰς τὸν διδάσκαλον τῆς Ῥητορικῆς μόνον ἐδιώρισε νὰ λαμβάνῃ κατ' ἔτος ἑκατὸν χιλιάδας sesterces ἀπὸ τὸν αὐτοκρατορικὸν θησαυρὸν· εἶναι δὲ ἀληθινόν, ὅτι ἐξώρισε τινὰς τῶν φιλοσόφων ἀπὸ τὴν Ρώμην, τῶν ὁποίων ἡ ἀψιφιστὰ δὲν ὑπεφέρετο, καὶ τὰ δόγματα ἦσαν, ἐπικίνδυνα, μὲ ὅλον τῷτο εἶχε πολλὴν ἔφεσιν εἰς τὴν παιδείαν, καὶ πολλὴν ἐλευθεριότητα πρὸς τὰς περαι-

δευμένους, καὶ μάλιστα εἰς τὰς ἐξαιρέτους συγγραφεῖς·
 ἐπειδὴ εἰς τὰς ἐφευρετὰς τινὸς πράγματος κοινωφε-
 λῆς, ἐδίδεν ἢ μισθὸς ἄδρῆς, ἢ ἄλλας χάριτας ἀξιο-
 ματικὰς· ὁμοίως δὲ καὶ εἰς ἐκείνας, οἵτινες ἐτελειο-
 ποίουν τὰς μηχανικὰς τέχνας, τὰς ὁποίας αὐτὸς ἐτί-
 μα, καθὼς καὶ τὰς ἐλευθέρους· μαθηματικὸς τις ἐ-
 φευρὼν τὸν τρόπον νὰ φέρῃ εἰς τὸ Καπιτώλιον μὲ ὀλί-
 γα ἐξόδα, εὗρε τινὰς ἐκ μαρμάρου ἑνὸς βάρους ἀπείρου,
 ἔλαβε παρ' αὐτῆ βασιλικὴν τῶ ὄντι ἀμοιβήν· ἐντεῦ-
 θεν λοιπὸν ἠνθισεν εἰς εὐτυχίαν τὸ βασιλεῖον ἅπαν
 ἐξωθέντες, καὶ ἴσωθεν· ἐπειδὴ ὁ μόνον τὴν Γ'υδαίαν,
 καὶ τὴν Κομαγῆν, ἀλλ' ὑπέταξεν ἔτι καὶ τῆς Λυκίας
 καὶ Παμφυλίας τὰ βασίλεια ἐν τῇ Ἀσίᾳ, τὰ ὅποια
 μέχρι τότε εἶχεν ἴδιος Βασίλεις· ἡ Ἀχαΐα καὶ ἡ
 Θράκη ὁμοίως ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἔλαβον τὴν αὐτὴν τύ-
 χην· ἡ νῆσος τῆς Ρ'όδου καὶ τῆς Σάμου, καὶ ἡ πόλις τῆ
 Βυζαντίου, καὶ ἄλλαι πολλαὶ ὑπετάγησαν εἰς τὴν Ρ'ώ-
 μιν· αὐτὰ ὅμως μεγάλα καὶ θαυμαστὰ ὄντα, ἐδοκί-
 μησαν ἀπὸ μίαν ἄκραν αὐτῆ οικονομίαν, ἣτις ἐπήγα-
 γε μᾶλλον ἐκ τῆς φιλαργυρίας αὐτῆ· ὅς τις καὶ ἰδιώ-
 της ἔτι ὢν, ἔδειξεν, ὅτι κατέχεται ὑπὸ τέττε τῆ πά-
 θους, καὶ Αὐτοκράτωρ αὖθις γενόμενος, δὲν τὸ ἀπέφυ-
 γε· καθότι ζητήσαντος ἑνὸς δέλε τὴν ἐλευθερίαν-
 τε χάριν, καὶ μὴ λαβόντος, εἶπε ταῦτα πρὸς αὐτὸν,
 ἡ ἀλώπηξ τὴν μὲν τρίχα ἀμείβει τὴν δὲ γνώμην ἐδέ-
 ποτε· ἐλθόντες δὲ ἀπεσαλμένοι παράτινος ἐπαρ-
 χίας, ἐζήτησαν νὰ σήσωσιν εἰς τιμῆντε ἓνα ἀνδριάντα
 ἀποτετιμημένον ἐν μιλλιόνων sestreces (125000 λί-
 βρας) αὐτὸς δὲ ἐκτείνας τὴν χεῖρα βασιλευσάντην εἶπεν,

ἰδὲ ἡ βασίς τῷ ἀνδριάντῳ, ἐπίθετε αὐτὸν αἰεὶ πολλῶν
 πραγμάτων· πολλάκις δὲ καὶ ἐμπορεύετο· ἀπέδιδεν
 ὅμιος τὴν αἰτίαν τῶν τοιούτων κατὰ τι εἰς τὴν ἐρωμέ-
 νῃν τε Κένιν· ἣτις κατείχετο εἰς ὑπερβολὴν ἀπὸ τὸ
 πάθος τῆς φιλοκερδείας κατὰ τὸ ἔθος τῷ τάγματος
 τέττε, τῷ ὑποῖν τὴν τέχνην ἐπαγγέλλετο καὶ αὐτῇ·
 καὶ ἐπώλει τὰ διὰ αὐτῆς πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα γε-
 γεννημένα αἰτήματα καὶ ἀξιώματα, καὶ πρὸς τέτοις
 τὰς συγγνωσικὰς ἀποφάσεις τῶν τε ἀδωίων καὶ τῶν
 ἐνόχων, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς ἀποκρίσεις τῷ Αὐτοκρά-
 τορος· ἐπιφορτώνονσι δὲ ἔτι ἐλάττωμα εἰς τὸν Αὐτο-
 κράτορα τέτον, ὅτι διώριζεν εἰς τὰς βασιλικὰς θη-
 σαυρὰς ἀνδρώπεις φιλαργύρους αἰεὶ, διὰ τὰ τὰς κατα-
 δικάσει, ἀφ' ἧς πλετήσωσι καὶ τὰ τὰς γυμνώσει ἐξ ὑ-
 παρχῆς, ἐκπιέζων αὐτὰς, καθὼς τὸν σπόγγον, ἀφ' ἧς
 πληρωθῇ τῷ ὑγρῷ· ἐπιβαλλομένῳ δὲ φόρῳ τινός,
 ἔκ οἷδα πῶς, εἰς τὸ ἔθος, ὁ Τίτος ὁ υἱὸς ἐναντιώμετο
 διὰ τὸ παράξενον τέτο ἔργον· ὁ δὲ πατὴρ λαβὼν
 ἀργύριον ἐκ τῆς ποσότητος τέττε τῷ ἀηδὲς φόρῳ, ἔ-
 δειξεν εἰς αὐτὸν, εἰπὼν, ἴδε ἐκ ὅζει· ἡ δὲ τελευταία
 αὐτῷ νόσος ἐσάθη ἕνας πόνος ἐν τοῖς ἐντέροις· αὐτὸς
 δὲ μὲ ὅλον τέτο δὲν ἔπαυε τὰ θεωρῇ τῷ Βασιλείῳ
 τὰς ὑποθέσεις μετὰ δραστηριότητος, ἀποκρινόμενος
 πρὸς τὰς κωλύοντας ταῦτα, ὥστε δει ἀποθανεῖν τὸν
 Αὐτοκράτορα· αἰσθόμενος δὲ τὸν θάνατον γειτνιάζον-
 τα, εἶπεν, θεοῦ μοι αὐτίκα θεὸς γενήσεσθαι· ἀπέθανε
 λοιπὸν 70 ἐτῶν γενόμενος κατὰ τὸ 79 ἔτος ἀπὸ τῷ
 σωτηρίου, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, ὅπου καὶ ἐγεννήθη,
 βασιλεύσας ἔτη 10. ἡ Ἰσορία λοιπὸν ἐξελέγχκει αὐ-

τὸν μόνον ὡς ἐκδεδομένον εἰς τὸ πάθος τῆς φιλαργυρίας, καὶ εἰς τὰς γυναίκας· τὴν δὲ φιλαργυρίαν μάλιστα ἐμεταχειρίσθη μέχρι ἀηδίας καὶ εἰς παραμικρότατα πράγματα· ἀπολύεται ὁμως τῆς αἰτίας, ὅτι προσπαθεῖσε νὰ ἀποπληρώσῃ τὸ χρέος τῇ βασιλικῇ θησαυρῷ, τὸν ὁποῖον ἐξεκένωσεν ὁ προκάτοχος.

Τίτος (Οὔεσπεσιανὸς) γεννηθεὶς τῇ 30 Δεκεμβρίῃ τὸ 40 ἔτος ἀπὸ τῆ πατρὸς, υἱὸς τῆ Οὔεσπεσιανῆ τῇ καὶ προκατόχῃ αὐτῇ, καὶ τῆς Φλαβίας Δομιτίλλης· ἐδειξε δὲ τὴν ἀνδρίαν τε ὑπὸ τῷ πατρὶ ἔτι ὦν, καὶ κατακρημνίσας τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἔλαβεν ἔπειτα τῆς βασιλείας τὸ σκήπτρον (ὅρα δὲ περὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἐν τῷ γενικῷ Λεξικῷ Ἰωσήφ 6.) μέχρι δὲ τέττε ἦτον ὀλίγον ἄτακτος, ἔχων εἰς τὸν οἶκον τε ἓνα πλῆθος μίμων, καὶ δέλων· τῶν ὁποίων τὰ ἔργα κάλαμος σῶφρων ἀποφεύγει νὰ τὰ παραστήσῃ· οἱ δὲ ἔρωτες αὐτῇ πρὸς τὴν πολυθρύλλητον παρὰ τοῖς ποιηταῖς Βερενίκην εἶναι γνωστοί, τὲς ὁποῖες αὐτὸς κατεδάμασεν ἐνδόξως καὶ αὐτοκρατορικῶς, ἐκδιώξας τὴν ἐρωμένην ἀγαπῶσαν ἐρωτικῶς, καὶ ἀγαπωμένην ἐπίσης· μέμφονται δὲ αὐτὸν ἔτι διὰ τῆς τραπέζης τὴν ἀσωτείαν, ἐπειδὴ ἐχώρει εἰς μεσονύκτιον εὐφραινόμενος μετὰ τῶν παρασίτων, διδὼς ἑλευθερίαν τοῖς συμποσιασταῖς, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, μετὰ μετριότητος ὁμως καὶ εὐχρημοσύνης, ὅσον ἀνέκει πρὸς εὐφροσύνην κοσμίαν· τινὲς ὁμως τὸν μέμφονται καὶ ὡς φιλάργυρον, καὶ ὁ Σβετώνιος μάλιστα λέγει, ὅτι ἐκυριεύετο ὑπὸ τῆς αὐτῆς φιλακερ-

δείας τῷ ἰδίῳ πατρὸς· ὅταν ὅμως ἔγινε κύριος τῶν πάντων, ἐξήλειψε παντελῶς αὐτὴν τὴν κηλὶδα ἀφ' ἑαυτῆς μὲν ἐν πολίτευμα ἔχῃ μόνον ἀλλότριον πάσης ἀδικίας πράξεως, ἀλλὰ καὶ μεγαλόδωρον καὶ μεγαλοπρεπές· τοιαύτην μεταβολὴν ἔκαμεν ἢ μοναρχία εἰς τῷ Τίτῳ τὸ ὑποκείμενον· ὅς τις ἦν πληροφορημένος, ὅτι ὁ πρῶτος ἕτος βασιμὸς ἐπεριώριζε τὴν ἐλευθερίαν τε, καὶ ὅσιν δυνάμιν μείζονα εἶχε, τόσον ὀλιγώτερα πράγματα ἦτον εἰς αὐτὸν συγκεχωρημένα· ὁ δὲν καὶ ἀπεκρίθη ἔτω θαυμαστὰ εἰς ἓνα τινὰ, ἀπορῶντα διὰ τὴν ἀπεσφράγιον τὸ ζήτημά τε, τὸ ὅποιον αὐτὸς πρότερον πευθεῖς, ἐζήτηι παρὰ τῷ πατρὸς δι' αὐτὸν, τῷ πείθειν ἕτερον καὶ αὐτὸν εἶναι κριτὴν πολὺ τὸ διάφορον, ὥσπερ αὐτὸς καὶ τῷ αἰτετοδαίτι τινὶ τῷ αὐτὸν δίδοναι· ὡς τόσον τὸ πρῶτον μεγαλοπρεπές δῶρον αὐτῷ ἐσάδῃ τὸ νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὰς χάριτας καὶ προνόμια τῷ ἔθνει, τὰ ὅποια εἶχαν δοθῇ παρὰ τῶν προκατόχων Αὐτοκρατόρων· τὸ μῖσος ὅμως, τὸ ὅποιον εἶχε πρὸς τὴν συκοφαντίαν, τὸν ἔκαμε πολλὰ σκληρὸν πρὸς τὰς κατηγορίας, τὰς ὁποίας ἐμασίγῳσεν εἰς τὴν πρῶτην δημόσιον ἀγορὰν, καὶ ἐπρόσθετε νὰ τὰς περάσωσιν ἔμπροσθεν τῷ θεάτρῳ, καὶ ἐκεῖθεν νὰ τὰς πωλήσωσιν ὡς δάλεις, ἢ νὰ τὰς ἐξορίσωσιν εἰς νήσους ἐρήμους· καὶ διὰ νὰ ἐπιδιορθώσῃ ἔτι τὰ κριτήρια, τὸ ὅποιον ἐπεχειρίδῃ ὅπως ἐν καὶ ὁ πατὴρ αὐτῷ, καὶ νὰ συντομεύσῃ τὰς κρίσεις, ἐδιώρισεν ὅτι πᾶσα αἰτία νὰ λάβῃ τέλος εἰς μίαν πρᾶξιν τῷ κριτηρίῳ, καὶ νὰ μὴ δύναται τις νὰ κρισολογῇται μετὰ μίαν διωρισμένην ἐτῶν ποσότητα περὶ κληρονομίας· ἔλαβε δὲ καὶ μίαν κλίσιν, κα-

θῶς ἔο πατήρ αὐτῆ, νὰ ἐπιδιορθώσῃ τὰ παλαιὰ
 κτίρια, ἢ καὶ τὰ ἀνοικοδομήσῃ ἐκ νέου· μετὰ δὲ τὸν
 ἐγκαίνιασμόν τῆ περιφήμῃ ἀμφιδεάτρῃ, τὸ ὅποιον
 ὑποδόμησεν ὁ πατήρ αὐτῆ, ἐτελείωσε μετὰ μιᾶς
 σπευδῆς καὶ ἐπιμελείας ἀπὸς τὰ πλησιόχωρα Λατρά
 μετὰ ταῦτα ἔκαμε θέατρα μεγαλόδωρα, καὶ μίαν
 μάχην τῆς παλαιᾶς ναυμαχικῆς τέχνης· πέντε χι-
 λιάδες θηρία ἐσφάγησαν εἰς μίαν ἡμέραν εἰς εὐφρο-
 σύνην τῇ πλήθει· τὸ ὅποιον ἐσυμβελεύετο αἰεὶ πρὸς
 τῇ νὰ κάμῃ μίαν ἑορτὴν· ἐπειδὴ ἡ συγκατάβασις
 αὐτῇ ἦτον τοιαύτη, ὥστε ὅσοι ἦσαν ἀξιωματικοὶ ἐν τῷ
 πλήθει, ἤθελε νὰ ἔρχωνται εἰς αὐτὰ τὰ λατρά τὸν
 αὐτὸν καιρὸν, κατ' ὃν ἤρχετο καὶ αὐτὸς· τούτων δὲ ἐκ-
 δεδομένος εἰς τὸ εὐποιεῖν, ὥστε ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν,
 ἰδὼν ὅτι δὲν ἔλαβεν αἰτίαν εἰς τῆτο, ἐπρόφερε πρὸς
 τὴν φίλῃν τε τὴν καὶ παρ' ἑτέρῃ ποτὲ ῥηθὲν, ἀπώλεσα
 μίαν ἡμέραν· ἔταν αὐτὸς ἐπαραπονεῖτο κατὰ τινας, ἐ-
 φυλάττετο παρὰ πολὺ τὰς κατὰ τῇ αὐτῇ παρὰ τῶν
 ἄλλων συκοφαντίας, παραπονεμένος ὁμοίως καὶ περὶ
 αὐτῶν, διὰ τὴν νὰ τὸν διεγείρῃ εἰς θυμὸν· ὅθεν καὶ ἐ-
 θέποτε μνημονεύεται νὰ μεταχειρισθῇ τὴν ὑπερτάτην
 ἐξουσίαν εἰς τὸ νὰ φονεύσῃ τινὰ, μῆτε ἐμίανε τὰς
 χεῖρας αἵματος ἀνθρώπων, μὲ ὅλον ὅτι εἶχεν αἰτίαν
 ἐκδικήσεως διαφόρας· ἐπειδὴ καὶ ἔλεγε συνεχῶς, ὅτι
 προτιμᾷ νὰ ἀποθάνῃ αὐτὸς, ἢ νὰ κάμῃ ἄλλον νὰ με-
 λανειμονήσῃ· ὅθεν δύο ἐκ τῆς Γερυσίας συνωμοσάν-
 των κατ' αὐτῇ, καὶ μὴ δυναμένων νὰ ἀρνηθῶσι τὸ ἐγ-
 κλημα, διὰ τὸ ὅποιον κατηγορήθησαν, τὰς ἐμήνυσεν
 νὰ ἀφελῶσιν ἀπὸ τὸν σκοπόντων, καὶ τοῖς ὑπεχέθη

νὰ τοῖς δώσῃ ὅ, τι ἐπιθυμῶν, καὶ ἔξελεν εὐθὺς εἰς
 τὴν μητέρα τῷ ἐνὸς νὰ τὴν πληροφωρήσωσιν, ὅτι ὁ
 υἱὸς αὐτῆς δὲν θέλει πᾶσιν τι ἀπεικταῖον· ἐκάλεσε
 δὲ καὶ τὸς δύο εἰς τὴν τράπεζάν τε τὴν ἰδίαν ἡμέραν
 τῆς ἀποκαλυφθείσης αἰτίας· τὴν δὲ ἐκίβσαν τὸς ἔ-
 βαλε πλησίον ἑαυτῇ εἰς μίαν μάχην τῶν μονομάχων,
 καὶ ἐξήτησε παρ' αὐτῶν δημοσίως τὴν γνώμην των εἰς
 τὴν ἐκλογὴν τῶν μαχαιρῶν, ἐν ᾧ τὰς εἶχαν φέρῃ προ-
 τήτερα εἰς αὐτὸν κατὰ τὴν συνήθειαν πρὶν νὰ ἀρχι-
 σεν· (τοιοῦτον εἶδος χαρακτῆρος ἐπεικὲς ἀποδίδωσι καὶ
 εἰς τὸν Αὐτοκράτορα Νέρβαν) παρομοίως σχεδὸν ἐφέρ-
 ρη καὶ πρὸς τὸν ἀδελφόν τε Δομετιανὸν· ὅς τις ἐκίνει
 τὸς λεγεῶνας εἰς ἀποσασίαν· ὡς τόσον πολλὰ δυσ-
 χεῖαι συνέβησαν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τε, πρῶτον μὲν ἡ
 πυρκαϊὰ πολλῶν πόλεων ἐν τῇ Καμπανίᾳ ἐξ αἰτίας
 τῆς ἐκροῆς τῷ πυρὸς ἀπὸ τῷ ὄρει τῷ Βεζυβίῳ· δεύτε-
 ρον δὲ, ἡ πυρκαϊὰ τῆς Ρώμης· καὶ τὸ τρίτον μία λοι-
 μικὴ νόσος, ἣτις διέφθειρε τὴν ἡμέραν μέχρι τῶν
 χιλίων ἀνθρώπων· τέτων δὲ ἔτιως ἐχόντων, ὁ Τί-
 τος ἔμεινεν ἐπὶ τῷ αὐτῷ γήματι ὡς Αὐτοκράτωρ
 γενναῖος, καὶ ὡς πατὴρ φιλόσοργος· ὅθεν ἐπώλησε
 τὸς καλλωπισμὸς τῆς βασιλικῆς οἰκίας διὰ νὰ ἀνοι-
 κοδομήσῃ τὰς δημοσίας οἰκοδομὰς· ἀλλ' ἡ Ρώμη
 δὲν εἶχε τύχην νὰ ἀπολαμβάνῃ πολὺν καιρὸν τὰς
 εὐεργασίας τε· καὶ ὅτι ὁ Τίτος αἰσθόμενος ἀδυναμίαν
 σωματικὴν, ἤλθεν εἰς τὴν χώραν τῶν Σαβίνων, ἐν-
 θα ἐκυριεύθη ἀπὸ μίαν μεγάλην θέρμην· καὶ τότε ὑ-
 ψώσας τὰ ὄμματα εἰς τὸν ἔρανόν, ἐπαρκαλονεῖτο, ὅτι
 ἀποθνήσκει εἰς τοιαύτην ἀνδρικήν ἡλικίαν, τὴν ὅποιαν

ἐμεταχειρίζετο διὰ τὸ κοινὸν συμφέρον τῶν ὑπηκόων· ἔτιω λοιπὸν ἐτελείησε τῇ 13 Σεπτεμβρίῃ τῷ 81 ἔτει ἀπὸ τῆ σωτηρίας ἐν ἡλικίᾳ 41 ἐτῶν, βασιλεύσας ἔτη δύο καὶ μῆνας δύο, καὶ ἡμέρας 20. λέγουσι δὲ, ὅτι ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἰδὼν αὐτὸν ἐν ἀγωνίᾳ, τὸν ἔβαλεν εἰς μίαν κάδην γεμάτην ἀπὸ χιόνα, με πρόφασιν νὰ δροσιθῇ, καὶ ἐκεῖ ἀπέθανεν· ὡς τὸσον τῷ Τίτῳ ὁ ἔπαινος ὑπερβαίνει τὸν κάλαμον τῶν συγγραφέων.

Δομετιανὸς (Τίτος Φλάβιος) ἀδελφὸς τῷ Τίτῳ, υἱὸς τῷ Οὐέσπεσιανῷ, καὶ τῆς Φλαβίας Δομιτίλλας γεννηθεὶς τὸ 51 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας, ἐκηρύχθη Αὐτοκράτωρ κατὰ τὸ 81 χωρὶς νὰ προσμείνῃ νὰ ἀποθάνῃ ὁ Τίτος, τὸν ὁποῖον ἀβίασεν ἔπειτα εἰς τῆτο με φάρμακον κατάτινας συγγραφείς· κατ' ἀρχὰς δὲ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐδείκνυνεν, ὅτι πνέει τῷ λαῷ τῶν Ρωμαίων τὴν εὐδαιμονίαν, ὑποκρινόμενος γλυκύτητα, ἐλευθεριότητα, ἀφιλοκέρδειαν, δικαιοσύνην, καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀρετὴν· ἀποκατέστησεν αὐτοῖς τὴν βιβλιοθήκην, τὴν ὁποίαν διέφθειρεν ἡ πυρκαϊὰ, ἀναπληρῶν πάντα χάδεν αὐτὴν, καὶ μάλιστα ἔφερε πολλὰ βιβλία ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρειαν· ἐκόσμησε δὲ ἔτι τὴν Ρώμην με ὡραία οἰκοδομήματα· αἰταὶ ὁμοίαι κατ' ἀρχὰς εὐτυχίαι ματεβλήθησαν ἐφεξῆς εἰς ἀνηκέστες καὶ ἀπίστες ὁμότητες· καθότι ἄρχισε νὰ χύνῃ τὸ αἷμα τῶν χριστιανῶν ποταμῆδόν, καὶ ἤθελε νὰ ἀποσβέσῃ αὐτῶν καὶ τὸ ὄνομα· ἐπρόσβαξε δὲ ἔτι νὰ θάψωσι ζῶσαν τὴν Κορνηλίαν τὴν πρώτην τῶν Ἑσίωνων παρθένων με πρόφασιν ὅτι ἦτον ἀκρατὴς· ἀλλὰ

τῆτο δὲν προήρχετο ἀπὸ ἀρετὴν· καθότι αὐτὸς ὁ
 ἴδιος συνέζησε πολὺν καιρὸν μετὰ τῆς ἑαυτῆ ἀνεψίας,
 καθὼς μετὰ τῆς νομίμης αὐτῆ γυναίκος· μὴ εὐχαρι-
 στηθεὶς δὲ καὶ εἰς αὐτὸ τὸ παράνομον ἔργον τῆς αἰμομι-
 ξίας, ἐξεδόθη ἀναιχυντότερα εἰς τῆ παρὰ φύσιν τὴν
 χρῆσιν, γενόμενος ἀσελγέστατος, καὶ ἀλαζῶν εἰς ὑ-
 περβολὴν, ὥς ἐζήτει νὰ τῷ δοθῇ καὶ τὸ ὄνομα Θεός
 καὶ Κύριος εἰς ὅλας τὰς πρὸς αὐτὸν ἀναφοράς· κα-
 τεδίωκε δὲ τὰς σοφὰς, καὶ πεπαιδευμένους ἕνα μετὰ
 τὸν ἄλλον· καὶ μάλιστα τὰς ἰσοριογράφους· οἵτινες δια-
 σκορπιζοῦσι δικαίως τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων εἰς τὴν
 διαδοχὴν τῶν μεταγενεσέρων· ἔτος λοιπὸν ταρατ-
 τόμενος ἐκ τῆ συνειδότος τοσούτων ἀνομιῶν, καὶ ἐκ
 διαφόρων ἔτι προφητειῶν ἀπὸ τῶν ἀσρολόγων, συ-
 νείχετο ἀδιακόπως φόβῳ καὶ τρόμφ· καὶ ἐντεῦθεν φαν-
 τάζεται νὰ περικλείσῃ τὴν Γαλερίαν τῇ βασιλικῇ
 οἷκε μὲ μάρμαρα ἀποσίλβοντα, τὰ ὑποῖα ἀντανα-
 κλῶσι τὰ ἀντικείμενα σχεδὸν ὡς τὰ κάτοπτρα, διὰ
 νὰ κάμῃ ἐκεῖ τὸν περίπατον, καὶ τὸ φῶς ἀντανεκλώ-
 μενον ἀπὸ τὴν σιλπνότητα τῶν μαρμάρων, νὰ τὸν
 εἰδοποιῇ, εἴαν τις ἐπέρχεται· ὅπως· ἀλλὰ ταῦτα ἤ-
 σαν μάταιαι προφυλάξεις, καθότι ὁ ἀπελεύθερος τῆς
 Δομετίας τῆς συζύγου αὐτῆς, ὀνομαζόμενος Στέφανος,
 τὸν ἐφόνευσεν τῇ 18 Σεπτεμβρίῃ τῷ 96 ἔτει ἀπὸ τῆ
 σωτηρίῃς, ἐν ἡλικίᾳ 45 ἐτῶν, βασιλεύσαντα 15 ἔτη καὶ
 ἡμέρας πέντε· ἡ δὲ Γερυσία τὸν ἐσέρησε πάσης τι-
 μῆς μετὰ θάνατον, καὶ αὐτῆς τῆς ταφῆς· ἐπειδὴ καὶ
 πρὸς αὐτὴν ἐπόλιτεύθη μετ' ἄκρας περιφρονήσεως·
 καθότι προσκαλέσας ποτὲ ὅλον τὸ λαμπρὸν τῆτο

σύστημα, ἐζήτητε νὰ ἀποφασίσωσιν εἰς τὶ ἀγγεῖον νὰ ψύσῃ ὁ μάγειρος ἓνα ἰχθὺν ὀνομαζόμενον Ρόμβον· ἄλλοτε δὲ αὐτῆς τὴς ἐπολιόρκησεν, ἕτως ὡς εὐρίσκοντο, μὲ στρατιώτας· καλέσας δὲ μετὰ ταῦτα τὴς πρώτης τῆς Γερμανίας εἰς τὴν τράπεζαν τε, τὴς ἔφερεν εἰς μίαν οἰκίαν ἐν τῷ μυχῷ τῆ βασιλικῆ οἰκῆ σκοτεινὴν, ἐνδεδυμένην μὲ μελα ἄ, καὶ πεφωτισμένην μὲ λαμπάδας τινὰς φανικὰς, μόνον διὰ νὰ εἰδῶν αὐτόδι διάφορα νεκροκρέββατα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐφαίνοντο τὰ ὀνόματα τῶν συμποσιστῶν· μετὰ ταῦτα δὲ εἰσῆλθον εὐδὺς ἄνθρωποι τινὲς ὀλόγυμιοι, μελανοὶ ἐπίσης ὡς καὶ ἡ οἰκία, ἔχοντες εἰς μὲν τὴν δεξιὰν χεῖρα ῥομφαίαν, εἰς δὲ τὴν ἀριστερὰν λαμπάδα ἀναμμένην· αὐτὸ λοιπὸν τὸ εἶδος τῶν καταχθονίων δαιμονίων, ἀφ' ἑκατετρόμαξαν ἐν ὀλίγῳ καιρῷ τὴς Σενάτωρας, τὴς ἄνοιξαν μετὰ ταῦτα τῇ θύραν· τοιαῦτα ἀπράττειν ὁ ἀνόητος Δαμετιανὸς, καὶ μετὰ τέτων τῶν τρομακτικῶν πολλάκις ἄλλα ἐκ τῷ ἑναντίῳ ἀξιογέλασα, μένων πολλάκις δι' ὅλης τῆς ἡμέρας εἰς τὸν κοιτῶνα καταγινόμενος νὰ φονεύῃ τὰς μύας μὲ μίαν ὀξύτατην βελώνην· ὅθεν εἰς τὴς ἀσεισας τῆς αὐλῆς ἐρωτῆσεις, ἂν ὁ Αὐτοκράτωρ εὐρίσκεται μόνος, μόνωτατος, ἀπεκρίθη, ἐδὲ γὰρ μυτὰ εἶδον ἐν ἰδε δὲ καὶ Ἀσκληταρίων ἐν τῷ γενικῷ Λεξικῷ τῶν ἐνδόξων.

Νέρβας (Κοκκείας) Αὐτοκράτωρ τῶν Ρωμαίων διεδέχθη τὸν Δαμετιανὸν εἰς τὸν θρόνον κατὰ τὸ 96 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας· ὑπὸς ἐστὶν ὁ πρῶτος Αὐτοκράτωρ, ὃς τις μῆτε Ρωμαῖος ἦταν, μῆτε ἑκτὸς ἄλλου

μέρες τῆς Ἰταλίας· ἐπειδὴ, μὲ ὅλον ὅτι ἐγεννήθη εἰς τὴν Ναρνίαν πόλιν τῆς Οὐμβρίας, οἱ γονεῖς ὁμῶς αὐτῷ ἦσαν ἀπὸ τὴν Κρήτην· (ἴδε Κοκκείος ἐν τῷ γενικῷ λεξικῷ τῶν ἐνδόξων) ὁ δὲ θεὸς αὐτῷ Μάρκος Κοκκείος Νέρβας ἦτον Ὑΰκατος ἐπὶ τῷ Τιβερίῳ, ἐμπιστευμένος παρ' αὐτῷ ἕκ ὀλίγον· ὥς τις τὸν ἔφερε μετ' ἑαυτῷ εἰς τὴν νῆσον Καπρέαν, ὅπου ἠδελήσεν νὰ ἀποκαρτερέσῃ νὰ ἀποθάνῃ λιμῷ, μὴ ἀνεχόμενος νὰ βλέπῃ τὰς ἀνομίας τῷ καταράτῃ τάτῃ ἀνδρωπαρί· ὁ δὲ πατὴρ αὐτῷ αὖθις ἐσάθῃ τόσον σοφὸς νομοδιδάσκαλος, ὥς ὁ Οὐεσπεσιανὸς τὸν ἀντήμειψεν ἀναλόγως μὲ τιμὰς καὶ χάριτας μεγαλοπρεπεῖς· ὁ δὲ υἱὸς ὅτος ἐγένεν ἄξιος τῷ πατρὶ, ἐπειδὴ ἔδωκε κάθοδον εἰς ὅλας τὰς ἐξορίσας χρεῖαινας, καὶ ἄδειαν ἅμα νὰ ἐξακολοθῶσι τὰ τῆς θρησκείας των· καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἐξόριστοι ἦλθον ὁμοίως· ἀκύρωσε δὲ καὶ ὅλας τὰς καινοπρεπεῖς φόρους, καὶ ἐξήντησε σχεδὸν ὅλα τὰ εἰσυδήματά τε μὲ τὴν ἐλευθεριότητα τῆς ψυχῆς τε, καὶ ἐντεῦθεν βιαζόμενος εἰς τὰς χρεῖας, ἐπώλησε τὰ πλέον πλῆσι πράγματά τε· καθότι ἠδελε νὰ ἀνατραφῶσι τὰ ἀρσενικά τῶν εὐδῶν μὲ τὰ ἐξοδά τε· ἀπὸ δὲ τὰς νόμους αὐτῷ ὁ πλέον ἀξιεπαινος ἐσάθῃ ὁ κωλύσας τὴν ἐκτομὴν τῶν παίδων, τὸ ὅποιον ἐγένετο ἐναντίον καὶ τῆς φύσεως καὶ τῷ ὀρθῷ λόγῳ· ἡ δὲ μετριοφροσύνη αὐτῷ αὖθις ἐξισῆτο μὲ τὴν μεγάλην τε ἐπισείκειαν καὶ δικαιοσύνην· ἐπειδὴ δὲν ἐδέχθη ποτὲ νὰ σῇσωσιν ἀνδριάντα αὐτῷ· καὶ μάλιστα ὅπου εὗρεν ἀνεσαμένους εἰς τιμὴν τῷ Δομετιανῷ, καὶ ἡ Γερμανία τὸς εἶχεν ἀνατρέφῃ, τὰς μετέβαλεν εἰς νομίσ-

ματα, ὅσοι ἦσαν ἐκ χρυσεῖ, ἢ ἀργύρε· αἱ δὲ εὐεργε-
 σιαί ἐξηπλώθησαν εἰς ὅλως τῆς ὑπηκόας· Ἀττικὸς
 τις εὐρὼν θησαυρὸν εἰς τὸν οἶκον τε, τὸ ἀνέφερεν εἰς
 τὸν Αὐτοκράτορα, παρακαλῶν αὐτὸν νὰ διωρῇσῃ πό-
 σον νὰ μεταχειριθῇ· ὁ δὲ Νέρβας ἀπεκρίθη· χρῶ
 ἐπ' ἀδείας, ὅπερ ἡ τύχη σοι ἐδοκίμαστο· ὁ δὲ Ἀτ-
 τικὸς ἀνέφερεν ἐκ δευτέρου, ὅτι ὁ θησαυρὸς εἶναι μεί-
 ζων τῆς τύχης ἐνὸς ἰδιώτε· ὁ δὲ Αὐτοκράτωρ ἀπε-
 κρίθη ὕτως αὐτολεξεῖ, καταχρῶ, εἰβέλει, τῷ ἐρμαίῳ,
 ἢ ἀπροσδοκίτως ἐκείτου· σὸν γάρ εἰς· τέτον λοι-
 πὸν τὸν θησαυρὸν ὁ υἱὸς τῆ Ἀττικῆ ὀνομαζόμενος
 Τιβέριος Κλαύδιος Ἀττικὸς Ἡρώδης δὲν τὸν ἐκίνη-
 σεν εἰς κατάχρησιν, ἀλλ' ἐκπλώπισε τὰς Ἀθῆνας
 μὲ οἰκοδομὰς θαυμασὰς· ἡ δὲ ἐπικίεια αὐτῶν τῷ
 Νέρβα ἐδίδε μάλισα τὴν σιληπνότητα εἰς τῆς ἀρετῆς
 τὴν εἰκόνα· καθότι αὐτὸς ὥμοσε δημοσίως, ὅτι ἐν ὅ-
 σῳ ζῇ, δὲν θέλει φονευθῇ ἀπὸ τῆς Γερουσίας ὕδεις·
 ἦτον δὲ τόσον πιστὸς εἰς τὸν λόγον τε, ὥς ἀποκαλύ-
 ψας δύο ἐξ αὐτῶν συνωμώτας, εὐχαρισήθη μόνον νὰ
 τὲς εἰδοποιήσῃ, ὅτι δὲν ἄγνοεῖ τὴν ἐπιβεβλήντων· καὶ
 ἔπειτα παραλαβὼν αὐτὲς εἰς τὸ θέατρον, καὶ κατα-
 καθίσας αὐτὲς πλησίον ἑαυτῷ ἐκατέρωθεν, καὶ δεικ-
 νύων αὐτοῖς τὰ ξίφη, τὰ ὅποια παρέσαινον εἰς τὸν
 Αὐτοκράτορα κατὰ τὴν συνήθειαν, εἶπεν εἰς αὐτὲς·
 λάβετε πῖραν αὐτῶν ἐπ' ἐμὲ, εἰ δοκιμάεισιν· ἀλλὰ μὴ
 ὅλον ὅτι ἡ διοίκησις αὐτῶν ἐσάθη γλυκυτάτη, μὲ ὅ-
 λον τῷ βασιλείᾳ ἐπειράθη καὶ τῶν κακῶν ἐκ
 συνωμοσίας· ἥτις εἰς τὰς τυραννίας ἀναφύεται συνε-
 χῶς· ἐπειδὴ δὲ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς βασιλείας τε

ἐπανασάντες οἱ Πραιτωριοὶ, ὥρμησαν εἰς τὴν βασιλικὴν οἰκίαν μὲ τὰ ὄπλα εἰς χεῖρας, βιάζοντές τον νὰ παραχωρήσῃ εἰς αὐτὲς ὅ, τι ζητήσωσιν· ὁ δὲ Νέρβας ἀδύνατος ὢν, ἢ μᾶλλον εἶπεν πολλὰ γηραλαῖος εἰς τὸ νὰ ἀντισταθῇ κατὰ τῶν ἀποσάντων, καὶ νὰ βασάσῃ τὸ βάρος τῷ θρόνῳ μόνος τε, υἱοθέτησε τὸν Τραϊανόν· καὶ μετὰ ἔτος ἓν ἐτελεύτησε τὸ 98 ἀπὸ τῆ σωτηρίας· τέως δ' ἔν ὁ Αὐτοκράτωρ ἔτος ἐξάσῃ ἀξιόλογος καθ' ὅλας τὰς ἀρετὰς ὡς φιλόσοφος, καὶ διὰ τὴν ἄκραν μετριοφροσύνην ἐν τοσαύτῃ δυνάμει καὶ τύχῃ· ἡ μεγάλη ὅμως αὐτῷ γλυκίτης ἔφερεν ἀποτελέσματα δυσυχῇ εἰς τὰς ἐπαρχίας, καὶ οἱ διοικηταὶ συνήθως καταφρονήσαντες, ἔπραττον τὰς πλέον μεγάλας παρανομίας καὶ ἀδικίας κατὰ τῶν μικροτέρων, ἐπειδὴ ἡ κεφαλὴ τῶν πάντων ἀγνοῦσε παντελῶς τὴν ὀργὴν, καὶ μέχρις οἰκονομίας καὶ ὑποκρίσεως· ὅθεν ὁ Φροτῶν εἰς τῶν εὐπατριδῶν τῆς Ρώμης εἶπε ποτὲ δημοσίως· μεγάλη δυσυχία ἔχῃ τινα ὑπὸ δισπότην, ὅφ' ἔ τὰ πάντα κωλύεται· μείζων ὅμως ἔχῃ ὅπῃ συγχωρεῖνται τὰ πάντα· καθότι ἡ ὑπερβολικὴ ἡμερότης καὶ συγκατάβασις ἐβλαπτον εἰς πολλὰ· ὅθεν καὶ ὁ Γένιος Μαύρικος τὸν ἐγγίξεν εἰς τὸ ποτὲ πολλὰ δεξιῶς· καθότι ἐπανελθὼν ἀπὸ τῆς ἐξορίας τῷ Δομετιανῷ, συνέτρωγε μετὰ τῷ Αὐτοκράτορος τότε· ἰδὼν δὲ τὸν Βεϊέντον ἕνα τῶν ὀργάνων τῆς τυραννίας τῷ Δομετιανῷ, ἄρχισε νὰ ὁμιλῇ περὶ τῷ τυφλῷ ἐκείνῳ τῷ ποτὲ Κατέλλῳ Μεσσαλίῳ, τῷ ὁποῖο ἡ μνήμη ἦτον ἀποτρόπαιος διὰ τὰς πολλὰς ἀνομίας καὶ ἀσωτείας· λεγόντων δὲν πάντων

πολλὰ κακὰ κατ' αὐτῆ, ὁ Νέρβας ἐπρόβαλε τῆτο, τί ἂν οἶεθε παθεῖν αὐτόν, εἰ περιῆν ἐς ἡμᾶς; συνεσιᾶτο ἂν μεθ' ἡμῶν ἀπεκρίθη ὁ Μαύρικος· ὁ Νέρβας ὡς τόσον ἀγαπᾷσε τὴν μάθησιν, καὶ ἔδιδε χάριτας εἰς τὰς καταγινόμενες εἰς τὰς μαθήσεις· ὅθεν καὶ ἠγαπήθη πολὺ προλαβόντως παρὰ τῷ Νέρωνος διὰ τὴν χάριν τῆς ποιητικῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκαταγίνετο ὡς ἄνθρωπος Φρόνιμος, χωρὶς νὰ κυριευθῇ παρ' αὐτῆς εἰς τὸ παντελές.

Τραϊανὸς (Οὐλπίος Κρίνιος) Αὐτοκράτωρ τῶν Ρωμαίων γεννηθεὶς εἰς τὴν Ἰταλίαν πλησίον τῆς Σηβίλλης ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ τῇ 18 Σεπτεμβρίῳ τῷ 52 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας· ἡ δὲ προγονικὴ αὐτῷ γενεὰ ἀπὸ τῆς αὐτῆς πόλεως ἐμνημονεύετο ἀρχαιοτάτῃ, δὲν ἦτον ὅμως λαμπρὰ· ὁ δὲ πατὴρ αὐτῷ ἐτιμήθη μὲν θράμβον εἰς τὰς ἡμέρας τῷ Οὐεσπεσιανῷ, ὅς τις τὸν συνηρίθμησεν εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν Σενατόρων, καὶ τῷ ἔδωκεν ἔπειτα καὶ τὸ ἀξίωμα τῆς ὑπατείας· ὁ δὲ υἱὸς αὐτῷ ἐγένινεν ἄξιος τῷ πατρὶ, εὐδοκίμησας ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς ἔργοις, καὶ ἐπιδείξας τοσαύτην ἀγχινοίαν, καὶ καλοκαγαθίαν, ὥστε ἐβίασαν τὸν Νέρβαν νὰ τὸν υἱοθετήσῃ· καὶ μετ' ἐλίγον καιρὸν ἀποθανόντος ἐκείνου κατὰ τὸ 98 ἀπὸ Χριστοῦ, ἐκυρύνθη αὐτὸς Αὐτοκράτωρ ὑπὸ τῷ Γερμανικῷ καὶ τῷ Μοισιανῷ στρατῷ ἐν Κολόγνῃ· καὶ ἐντεῦθεν ἐλθὼν, εἰσῆλθεν εἰς Ρώμην ἐπὶ ποδῶς, δεικνύων μὲν τῆτο, ὅτι περιφρονεῖ τὰς ματαιοδοξίας· ἐντεῦθεν λοιπὸν πρῶτον ἐφρόντισε νὰ κερδήσῃ τὰς καρδίας τῷ πλήθει, διανέμων αὐτοῖς ἀργύριον καὶ χρυσίον, καὶ ἀκυρώσας ὅλα τὰ

ἐγκλήματα τῆς καθοσιώσεως, καὶ ἀνιστάμενος εἰς προὔ-
 πάντησιν τῶν ἐρχομένων εἰς χαιρετισμόν τε, ἐναγ-
 καλιζόμενος αὐτὸς ἐναντίον τῆς συνήθειας τῶν Αὐτο-
 κρατόρων, οἵτινες δὲν ἐκινεῖντο παντελῶς ἀπὸ τῆ
 θρόνου, εἰσερχομένων τινῶν καὶ τῶν λαμπροτάτων· διὰ
 τὸ ὅποιον καὶ ἐπιτιμώμενος παρὰ τῶν οἰκείων καὶ φίλων,
 ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς, βάλουμαι προσφέρεσθαι ἔτι πρὸς
 τὰς ἐντυχάνοντας, οἷον ἂν ἐβηλόμην εἶναι τὸν Αὐτο-
 κράτορα πρὸς ἐμέ, εἰ ἰδιώτης ἦν· ἔγραψε δὲ εἰς τὸ
 ἐμπροσθεν μέρος τῆς Βασιλικῆς οἰκίας, Οἶκος Δημό-
 σιος, δεκνύων με τῷτο τὴν πρὸς πάντας ὑποδοχὴν τε, με-
 σκοπὸν καὶ ἀγαπητὴν παρὰ πάντων τῶν ὑπηκόων, καὶ
 δὲν ἐψεύσθῃ τῆς ἐλπίδος· ἐμίσει δὲ τὴν κenoδοξίαν
 εἰς ὑπερβολὴν· ὅθεν καὶ δὲν ἐπέτρεπεν ἔτι εὐκόλως
 καὶ ἀναστήσωσιν εἰς τιμῆν τε εἰκόνας καὶ ἀνδριάντας, κα-
 ταγελῶν πολλάκις τὰς προσφερομένης τιμὰς εἰς αὐ-
 τὸν διὰ χαλκῷ καὶ μαρμάρων· ὅταν δὲ ἐξήρχετο ἔξω,
 δὲν εἶχεν ἀνδρώπες μετ' ἑαυτῷ διὰ καὶ παραμερίζω-
 σι τὰς ἀνδρώπες, χωρὶς καὶ ἐντραπῇ παντελῶς, ἂν
 ἐμποδίζετο ποτὲ κατ' ὁδὸν ἀπὸ τὰς ἀμάξας, εὐθυ-
 μος δὲ ὢν καὶ ἀγχιῖνος εἰς ἄκρον, μετεβάλλετο ἀείπα-
 ποτε εἰς τὰς πόλεις, νῦν μὲν διδόμενος εἰς τὴν θύραν,
 νῦν δὲ εἰς διοίκησιν μιᾶς νεώς, ἄλλοτε δὲ ἐρέτων
 ἰδίαις χερσίν, ἔχων μετ' ἑαυτῷ καὶ τὰς φίλους τε, με-
 ὄλον ὅτι εἶχεν ἐπὶ χειρῶν τὴν ὑπερτάτην δύναμιν·
 καθότι ἐφύλαττεν εἰλικρινῶς τὰ καθήκοντα τῆς φι-
 λίας, εἰς ἐπίσκεψιν τῶν φίλων πολλάκις ἐρχόμενος,
 καὶ παρακαθημένος λαμβάνων αὐτοὺς εἰς τὴν ἀμάξαν,
 καθύμενος δὲ καὶ αὐτὸς μετ' ἐκείνων εἰς τὴν ἐκείνων,

καὶ συντρῶγων παρ' αὐτοῖς μετ' αὐτῶν, καὶ παριστάμε-
 νος εἰς τὰς ἰδιαιτέρας τῶν ὑποθέσεις, ἐμπιστευόμενος
 εἰς αὐτὰς μετ' εἰλικρινείας ἀκράτῃ· ἐντεῦθεν τινὲς
 φθονήσαντες τὸν Σέραν διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν τῷ Αὐτο-
 κράτορι πίσιν, τὸν ἐσυκοφάντησαν, ὅτι ἔχει μακρὰ
 σκοπεῖς κατ' αὐτῷ· ἐτίχεν δὲ τὴν αὐτὴν ἡμέραν νὰ
 προσκαλέσῃ ὁ Σέρας καὶ τὸν Αὐτοκράτορα εἰς τὸν δεῖπ-
 νον· ἐλθὼν δὲ ὁ Τραϊανὸς, ἐξεῖλεν ὀπίσω τὴν Φύ-
 λακας, καὶ εὐθὺς ἐζήτησε τὸν χειρῶργον καὶ τὸν ξυρι-
 σὴν τῷ Σέρα, καὶ ἐπρόσαξεν ἐξεπίτηδες, τὸν μὲν χει-
 ρῶργον νὰ ξυρίσῃ αὐτὴ τὰς ὀφρῦς, τὸν δὲ ξυρισὴν
 τὸ γένειον. μετὰ δὲ τῷτο κατέβη εἰς τὸ λυτρὸν, καὶ
 ἐντεῦθεν ἀναβὰς ἐκάθισεν μεθ' ἡσυχίας εἰς τὴν τρά-
 πεζαν μετὰ τῷ Σέρα καὶ τῶν ἄλλων συμποτῶν· ὡς
 τόσον κατατάξας ἔτι τὰ πολιτικὰ ἐσωτερικῶς, ἐ-
 τρεψε τὰ ὅπλα κατὰ τῶν πολεμίων εὐθὺς τὸ 112
 ἔτος ἀπὸ τῆς σωτηρίας, καὶ κινεῖ πόλεμον κατὰ τῆς Δη-
 κεβάλης τῷ Βασιλέως τῶν Δακῶν, τὴν ὁποίαν καὶ ἐνί-
 κησεν εἰς μίαν μάχην, ἥτις ἐσάθη εἰς πολλὴν ὥραν
 ἀμφιρρέπης, καὶ αἱματωδεσάτη τοσούτον, ὥστε ἐν τῇ
 στρατοπέδῳ τῶν Ῥωμαίων δὲν ἐξήρκεσαν τὰ ἰσία καὶ
 ῥάκη εἰς τὰ ἐπιβλήματα καὶ τὴν κατεδέσμονας τῶν
 τραυμάτων· οἱ δὲ Δᾶκες ἐβιάσθησαν νὰ ὑποταχθῶ-
 σιν, ὁ δὲ Δηκεβάλης ἀπελπιθεὶς, ἐφονεύθη κατὰ
 τὸ 105 ἔτος ἀπὸ τῆς σωτηρίας· ἐντεῦθεν δὲ ὁ Τραϊα-
 νὸς εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἀρμενίαν, καὶ ἐκεῖθεν ἐχώρει
 πρὸς τὸ ἀνατολικὸν κατὰ τῶν Πάρθων, καὶ ὑπέταξεν
 μὲν εὐκολίαν τὴν Διαβήνην, τὴν Ἀσσυρίαν, καὶ τὴν
 Ἀρβηλ· οἱ δὲ Πάρθοι ἀδύνατοι ὄντες ἐξ αἰτίας

τῶν ἐπ' ἀλλήλους διχονοιῶν, δὲν εἶχον ὑδαμίαν δύ-
 ναμιν εἰς ἀντίσασιν· καὶ ὁ Τραϊανὸς εἰσῆλθεν εἰς τὴν
 χώραν αὐτῶν χωρὶς σχεδὸν ἀντιστάσεως, καὶ ἐκυρίευσεν
 τὴν Σελεύκειαν, τὸν Κτησιφῶντα πόλιν δηλονότι αὐ-
 τῶν τὴν πρωτεύουσαν, καὶ ἐβίασεν τὸν Χοσρόην νὰ ἀφί-
 σῃ καὶ τὸν Θρόνοντε καὶ τὴν χώραντε κατὰ τὸ 115 ἔ-
 τος ἀπὸ τῆ σωτηρίας· ἐντεῦθεν ὑπέταξε τὰς περὶ
 ἐπαρχίας ἀπάσας ἕως εἰς αὐτὰς τὰς Ἰνδίας· ἐπολιορ-
 κησεν δὲ καὶ τὴν Ἀτραν πλησίον τῆ Τίγρητος ποτα-
 μῷ· ἡ καῦσις ὅμως τῆ θέρους τὸν ἐβίασεν νὰ σηκώ-
 σῃ τὴν πολιορκίαν, μετ' ὅλον ὅτι εἶχε κάμη χαλά-
 σραν εἰς τὸ τεῖχος αὐτῶν· ἐντεῦθεν κατεπολέμησεν
 τὰς Ἑβραῖους ἐν τῇ Κυρηναϊκῇ· οἵτινες κινηθέντες
 κατὰ τῶν Γραικῶν καὶ κατὰ τῶν Ῥωμαίων, ἔφθασαν
 εἰς τόσῃν λύσσαν, ὥς ἐφαγον ἀπὸ τὰς σάρκας των
 καὶ τὰ ἐντερά των, καὶ ἐβάφισαν μετὰ τοῦ αἵματος, καὶ
 ἐνεδύθησαν μετὰ τὰ δέρματά των· λέγεται δὲ, ὅτι
 ἐφόνευσαν αὐτοῖσι διακοσίας χιλιάδας ἀνδρῶπων·
 ὁμοίως δὲ καὶ τῆς Αἰγύπτου οἱ Ἑβραῖοι κινηθέντες,
 ἔπραξαν τὰ αὐτὰ· πλὴν ἔλαβον σύμπαντες ὅξια
 τὰ ἐπίχειρα τῆς κακίας των, ὥς δὲν ἀνείχοντο
 πλέον νὰ βλέπωσιν Ἑβραῖον εἰς τὰ παραθαλάσσια
 ταῦτα, ὥς καὶ τὰς ἐκβραζομένους ὑπὸ τῆς θαλάσσης
 καὶ τέως τὰς ἐκρεμῶσαν· ὁ δὲ Τραϊανὸς ἐξαντληθεὶς
 ἤδη ὑπὸ τῶν συνεχῶν κόπων, ἀπέθανε μετ' ὀλίγον
 εἰς τὴν Σελινέντα, μετονομασθεῖσαν ἔκτοτε Τραϊα-
 νέπολιν περὶ τὰς ἀρχὰς τῆ Αὐγύστου μηνὸς τὸ 117
 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας· ἔρχε δὲ διάδοχον τὸν Ἀδρια-
 νόν, ὑπὸ τέχνης τῆς γυναικὸς αὐτῆ Πλωτίης υἱοῦσε-

τηθέντα· ἐπειδὴ καὶ ὡς λέγουσιν, ἐν ᾧ ὁ Τραϊανὸς
ἐξέπνευσεν, ἀποκρύψασα τὸ γινόμενον ἡ γυνὴ, ἔβα-
λεν ἕτερον τινὰ εἰς τὴν κλίνην αὐτῇ προσκοιόμενον τὸ
τέλος τῆ βίῃ· ὅστις χαλαρὰ καὶ πλασὴ τῇ φωνῇ, ὡς
δῆθεν ὑπὸ ἀδυναμίας ἐμαρτύρησεν, ὅτι υἱοθεήσῃ
τὸν Ἀδριανόν, καὶ διὰ τὰ γέννητά τοι πισότερον, ἔκρυ-
ψε τὸν νεκρὸν τῷ Τραϊανῷ ὀλίγας ἡμέρας· ὅθεν ὁ
Ἀδριανὸς ἐν Ἀντιοχείᾳ διατρίβων τὸ τότε, ἐδέχθη
τὴν μὲν υἱοθεσίαν εἰς τὰς ἑννέα Αὐγύστες, τὴν δὲ εἰ-
δήσιν τῆς τελευτῆς τῷ Αὐτοκράτορος εἰς τὰς ἑνδεκά·
ἔτιω λοιπὸν αὐτὸς ὁ μέγας ἀνὴρ, ὁ φοβερὸς νικητὴς
ὁ γεφυρώσας τὸν Δανάβιν καὶ τὸν Τίγρην, ὁ κυριεύ-
σας τὴν Δακίαν, καὶ ἀδυνατίσας εἰς ἔσχατον τὸ βασι-
λεῖον τῶν Πάρσιων, ἀπέθανεν, ἀφήσας διάδοχον
τὸν Ἀδριανὸν χωρὶς τῆς ἐκλογῆς τε, ἀλλ' ἐξ ἀπά-
της τῆς Πλωτίνας· ἡ δὲ τέφρα τῶν μελῶν αὐτῇ
ἐκομίσθη εἰν Ρώμην, ὅπου καὶ ἐτέθη ἐπάνω τῆς σήλης
Τραϊανῆς ἐγγηγερμένης ἐκ τῶν ἐν Δακίᾳ λαφύρων·
ὡς τόσον τοιαύτας ἀρετὰς ἔχων ὁ Τραϊανὸς, ἦτον ὑ-
ποκείμενος καὶ εἰς πάσῃ, ὡς ἄνθρωπος, ἀγαπῶν τὴν
δόξαν παρὰ πολὺ, καὶ τὸν πόλεμον, καὶ τὸν οἶνον, καὶ
τὰς γυναῖκας, καὶ εἰς ἄλλα αἰσχρὰ, τῶν ὁποίων σώ-
φρων κάλαμος ἀποσρέφεται τὴν διήγησιν· τὰ ἐλατ-
τώματα ταῦτα ὅμως καλύπτονται ὑπὸ τὴν λαμπρό-
τητα τῶν πλεονεκτημάτων αὐτῷ· ὅθεν ἔλαβεν ἀξίως
τὸ ὄνομα, Πατὴρ τῆς πατρίδος, μὴ ἀνεχόμενος ἀδι-
κίαν, μήτε ἐδέχετο ὑπερβολὴν εἰς τὰς φορὰς· ὅθεν
ἔλεγε περὶ τέττε, ὁ βασιλικὸς θεσπευὸς ἀπεικάζεται
τῷ σπληνί· ὅς τις ὅσον πιαίνεται καὶ ἐγκυῖται τρεφόμε-

ρος, τοσούτοι ἰχθυαίνονται ἢ καταπίπτει τὰ ἄλλα μέ-
 λη τῆ σώματος· πρὸς δὲ τὸν Σαβεράνον ἀξιωματικὸν
 τῶν Πραιτωρικῶν φυλάκων, εἶπε τοιαῦτα, διδὼς τὸ
 ξίφος, δέξαι τὸ ξίφος τέτο, ἢ χρεῶ αὐτῷ εἰς ὅ, τι πο-
 τὲ ἐντελεῖμαι σοὶ δίκαιον· εἰδέ γε εἰς ἄδικον τι ποτὲ πε-
 λευθῆς, χρεῶ τῷ αὐτῷ ἐπ' ἐμὲ, μηδὲν ἐνδοιάζων·
 ἢ δὲ τέχνη τῶν κατηγορῶν καὶ συνηγορῶν εἰς τὰ δι-
 καστήρια ἔ μόνον ἐφάνη ἄτιμος ἐπὶ τῆς Βασιλείας
 αὐτῆ, ἀλλ' ἔτι καὶ ἐμποδίσθη παντάπασι μὲ παιδεῖαν
 μεγάλην· ἢ δὲ Ρώμη καὶ ὅλαι αἱ μεγάλαι πόλεις
 τῆς Ἰταλίας καὶ παντὸς τῆ βασιλείας ἔλαβον καλλω-
 πισμὸς εἰς ὅλας τὰς οἰκοδομὰς, τὰς ὁποίας αὐτὸς
 ὑποδομήσεν· ἔκτισε δὲ καὶ πόλεις ὀλοκλήρεις, καὶ
 προνόμια ἔδωκεν εἰς τὸ δέον· ἀνεκαίνισε δὲ καὶ τὸν
 μέγαν Κύκλον εἰς καλλωπισμὸν τῆς Ρώμης, αὐξή-
 σας αὐτὸν πανταχόθεν, καὶ ἐπέγραψεν, ἵνα ἡ ἀξιώτι-
 ρος τῇ ἔθνεσ Ρωμαῖσι· καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ ἀδύνατον εἶ-
 ναι νὰ ἐπαριθμήσῃ τις τὰς θυφύρας, τὰς μεγάλας
 ὁδοὺς, τὰ προχώματα καὶ ὑψώματα ἐν μέρει, διὰ νὰ
 ἐξομαλίσῃ τῆς γῆς τὸ ἐπίπεδον πρὸς κοινωσίαν ἐλευ-
 θέραν τῶν πόλεων πρὸς ἀλλήλας, καὶ πρὸς φυλακὴν
 καὶ ἀπαλέξῃσιν τῶν πλημμυρῶν καὶ χειμάρρων· ἐπὶ δὲ
 τῆς βασιλείας αὐτῆ, ὑποδομήσθη ἐν Ρώμῃ ἡ περί-
 φημος ἀγορὰ ἐκείνη, ἐν ἣ ἔσῃ κατὰ τὸ μέσον ἡ
 Τραιανικὴ σῆλη· τὴν ὁποίαν διὰ νὰ ἐξομαλίσωσιν,
 ἐκρήμνισαν τὸ βεγὸν· τῆ ὁποίας τὸ ὕψος ἦν 144 πό-
 δας, καὶ ἀποκατέστησαν αὐτὸ εἰς ἐπίπεδον· ἀρχιτέκ-
 των δὲ τέτε ἦν ὁ περίφημος Ἀπολλόδορος· τὰ δὲ
 πεπονημένα καὶ κατακαυθέντα πολλάκις ὑπὸ πυρκαϊᾶς

τῆς Ρώμης οἰκοδομήματα, τὰ ἀνεκαίνισε πάντα, διορίσας τὸ ὕψος νὰ μὴ εἶναι πλέον τῶν ἑκοδῶν ἐκάστης οἰκίας, διὰ νὰ μὴ γένη βαρὺ εἰς τὰς ἰδιώτας.

Πλωτῖνα (Πομπηία) σύζυγος τῆ Αὐτοκράτορος Τραιανῆ, εἰσῆλθε μετ' αὐτῆ εἰς τὴν Ρώμην, κροτέντων ἀπάντων τὰς χεῖρας· ἀναβαίνουσα δὲ εἰς τὴν βασιλικὴν οἰκίαν, εἶπεν, εἰσέρχομαι, ὥσπερ εὐχομαι ἐξελθεῖν· ἡ Φρόνησις ἔμετριοφροσύνη αὐτῆς εἰλικυσε τὰς καρδίας ἔ τῶν μεγάλων ἔ τῶν μικρῶν· δὲν ἐδέχθη τὸ ὄνομα Αὐγέσα, ἐν ὅσῳ ἔ ὁ Τραιανὸς δὲν ἐδέχετο τὸ, Πατὴρ τῆς πατρίδος· ἡ φιλανθρωπία αὐτῆς συνεισέφερε πολὺ εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν φόρων, ἐξ ὧν ἦσαν αἱ ἐπαρχίαι καταβεβαρυμέναι· ἔσα δὲ μετὰ τῆ Αὐτοκράτορος εἰς τὴν ἀνατολήν, ἔλαβε τὰ λείψανα αὐτῆ ἀποθανόντος εἰς τὴν Σελινέντα, ἔ τὰ ἔφερεν εἰς τὴν Ρώμην μετὰ τῆ Αἰδριανῆ, τὸν ὁποῖον ἔ ἐβόήθησεν εἰς τὸ νὰ γένη διάδοχος μετὰ τὴν τεχνικὴν ἔ ἐπίπλασον υἱοθεσίαν τῆ Τραιανῆ· ἡγάπα μὲν τὸν Αἰδριανὸν ἐκ καρδίας, ἀλλ' ἀγάπην εἰλικρινὴ χωρὶς τινὸς ὑποφίας ἐτέρας· ὅθεν ἔ ὁ Αἰδριανὸς χρεώσης ὦν τῆ παντὸς, ἔδωκεν αὐτῇ νὰ σώζη τὴν ἰδίαν τιμὴν ὥς ἔ πρότερον ἑαυτῇ· ἀπέθανε δὲ κατὰ τὸ 129 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας ἔ ἀπεθεώθη, γυνὴ ἀγχίνος ἔ ἐράσμιος γενομένη, ἀφιερωμένη εἰς τὸ εὐεργετεῖν, εἰδοποιῆσα αἰετὸν τὸν Τραιανὸν τὰς κακίας τῶν διοικητῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἔ ἐντεῦθεν ἐξαλείφθησαν πολλαὶ καταχρήσεις.

Αὔριανός (Αἰμίλιος) ἐξ ἀδελφός καὶ υἱὸς Σετὸς καὶ διαδοχὸς τῷ Τραϊανῷ, ἄξιός κατατί εἰς τὸτο γενόμενος. μείνας δὲ ὀρφανὸς πρὸς πατρός, ὅς τις ἐσάθη Πραίτωρ, ἔλαβε τὴν κόρην τῆς ἀδελφῆς τοῦ Τραϊανῷ εἰς γυναῖκα, τὸν ὅποιον εἶχε καὶ ἐπιτροπὸν τε μετὰ τὸν θάνατον τῷ πατρός. γενόμενος δὲ ἄξιός εἰς ἀνδρίαν ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, ἐφθάσεν εἰς τὰ πρῶτα ἀξιώματα τῷ βασιλείῃ. καὶ λαβὼν ἐντεῦθεν τὴν στρατηγίαν τῶν ἀνατολικῶν δυνάμεων, καὶ ἀποθανόντος τῷ Τραϊανῷ, ἐκηρύχθη αὐτὸς Αὐτοκράτωρ τὸ 117 ἔτος ἀπὸ τῷ σωτηρίῃ, (ἴδε ἀνωτέρω Πλωτῖνα, καὶ Τραϊανός) εἶχε δὲ καὶ ἐντιζήλας εἰς τὸτο, ἐξ ὧν τινὰς ἐσυγχώρησεν, ἕνα δὲ τινὰ παρρησιασθέντα καὶ ζητῶντα συγγνώμην, ἐνηγκαλίσσατο λέγων, ἴδὲ σσασσαι ἤδη. ὥς τὸσον ἐφόνεισε τέσσαρας ἑκατομύχιους πιστὸς γενομένους τῷ Τραϊανῷ, διὰ παραμικρὰς ὑποψίας. ὥς τὸσον ἐσάθη μεγαλόδωρος ὥς πρὸς τὸ πλήθος, μὲ ὅλον ὅτι ἐφέρετο σκληρῶς πρὸς τὰς μεγάλας. ἡ δὲ πρωτίστη αὐτῷ φροντίς ἐσάθη νὰ κάμῃ εἰρήνην μετὰ τῶν Πάρθων, καὶ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὸν Χωσρόην εἰς τὸ βασιλεῖόν τε, ἀποδίδὲς αὐτῷ ὅλας τὰς ἐπαρχίας ὅπισω, καὶ τὸτο φαίνεται φρόνιμον. καθότι τὸ νὰ βασιλεύσῃ τὰς Πάρθους ὑπὸ ζυγόν, ἐπρεπε νὰ βασιλεῖ ἀδιάκοπον πόλεμον πρὸς αὐτὰς. ἐντεῦθεν κατεγίνετο νὰ καταπάυσῃ τὰς ταραχὰς πανταχόθεν. ἐπειδὴ οἱ Ἑβραῖοι τῆς Κυρήνης κατερέμωσαν τὴν Λιβύαν καὶ Αἴγυπτον μὲ μεγάλην σκληρότητα. ἡ δὲ Λυκία καὶ ἡ Παλαιστίνη ἀπεσάτησαν. καὶ ἐν μέρος τῆς Βρετανίας ἀπετείναν τὸν ζυγόν. καὶ τέλος πάν-

των οἱ Σαρμάται, καὶ οἱ Μαῦροι ἐπολεμῆσαν ἐπὶ τῶν
 συνόρων, εἰσβάλλοντες πολλάκις εἰς τὰς ἐπαρχίας
 ἀσφαλίσας δὲ τὴν εἰρήνην μετὰ τὸν Πάρθον, ἐπανῆλ-
 θεν εὐθὺς εἰς τὴν Ῥώμην. καὶ δὲν ἐδέχθη τὸν θρίαλ-
 βον προσφερόμενον, τὸν ἐδιώρισε δὲ εἰς τὴν εἰκό-
 τῃ Τραϊανῷ, σοχαζόμενος ὅτι τὸ βασιλεῖον δὲν εἴ-
 ἴδιον αὐτῷ, ἀλλὰ κοινὸν τῷ ἔθνει τῶν Ῥωμαίων.
 ὤκε δὲ ὅσα ἐχρεωσείτο πρὸς 16 ἔτων εἰς τὸν δη-
 σιον θησαυρὸν, καὶ ἔκαυσε τὰς λογαριασμὰς διὰ
 μὴ μείνητι καὶ πάσῃτις τὴν κακόν. αὐτὴ δὲ ἡ γεννα-
 ῖα ἐκίνησε τὸν ἀνθρώπου νὰ κηρύττωσιν, ὅτι οὐ-
 τὸς ἐπλάτισε τὸ βασιλεῖον ὅλον ἐβόηθη δὲ τὰ π-
 λαῖα γένη, τὰ ὅποια ἐξ ἀτυχίας τινὸς δυσυχύσα-
 τα, δὲν ἐδυνήθησαν νὰ ἐπαναλάβωσι τὴν προτέρ-
 των τύχην. ἐδιώρισεν ἔτι ἀργύριον νὰ ἀνατρέφωσι
 οἱ παῖδες τῶν πτωχῶν. μετὰ δὲ ἐν ἔτος, ἀφ' ἧς
 πανῆλθεν εἰς Ῥώμην, ἐκινήθη κατὰ τῶν Ἀλαινῶν
 καὶ Σαρματῶν, καὶ Δακῶν, τῶν ὁποίων ἐμπόδισε τὴν
 εἰσδρομὰς. μετὰ δὲ τῷτο περιῆλθε τὰς ἐπαρχίας
 Βασιλείας, καὶ διατριψας ὀλίγον καιρὸν ἐν τῇ Ἰσπ-
 νίᾳ, ἐπανῆλθεν εἰς Ῥώμην, καὶ ἐντεῦθεν ἀπὸ
 εὐθὺς, περιώρισε τὰς ὁρὰς τῇ Βασιλείᾳ, λαμβάν-
 λόγον πανταχῶς παρὰ τῶν διοικητῶν ἐν τῇ πε-
 γήσει, καὶ κωλύων τὰς καταχρήσεις, καὶ ἐπιδιορ-
 νων τὰς πεπονημένας οἰκοδομὰς, οἰκοδομῶν δὲ
 ἄλλας ἐκ νέου, καὶ ἀνακεφίζων τὰ ἔθνη μετὰ τὴν ἐλ-
 πυσιν τῶν φόρων, καὶ μετὰ τὴν ἐλευθεριότητα
 χειρὸς, καὶ ἡ παρουσία αὐτῷ δὲν ἐπροξένοι βάρος
 θαμῶς εἰς τὰς ἐπαρχίας. καθότι περιήρχετο παν-

χῆ πεζὸς ἔμπροσθεν τῆς στρατιᾶς, ὡς ἀπλῆς στρα-
 τιώτης, ἐκτεθειμένος εἰς τὸν ὑετὸν καὶ εἰς τὴν χιό-
 να, καὶ στρατοπεδεύων μετὰ τῶν στρατιωτῶν ἐν τῷ ὑ-
 παιθρίῳ, καὶ συντρώγων τὴν αὐτὴν τροφὴν μετ' αὐ-
 τῶν, συμμεριζόμενος τὰς κόπας καὶ κακοπαθείας, ὡς
 ὁ πρῶτος στρατιώτης τῆ βασιλείᾳ. εἰς δὲ τὰς ἐγκώ-
 δεις ὀνομασίας δὲν ἐπαίρετο παντελῶς, ὅτε τὰς ἐ-
 δέχετο εὐχερῶς, ὥς μόνον κατ' ἀρχὰς τῆς βασι-
 λείας ἐδέχθη τὴν ὑπατείαν εἰς δύο ἔτη· μετὰ δὲ
 ταῦτα ἔζη ὡς ἰδιώτης μετὰ τῇ λαῷ καὶ μέχρι τῶν
 ἐσχάτων συνδιατρίβων αὐτοῖς, συνασπρόμενος ἐ-
 λευθέρως καὶ μετὰ τῶν φίλων, καθὼς καὶ ὁ Γραϊανός,
 πλὴν ὅτι ὑποπτος ἐκ φύσεως ὢν, δὲν ἔδιδεν εἰς
 αὐτὰς τοσαύτην πίσιν. διατρίβων δὲ εἰς τὴν Ρώμην,
 ἐπεριποιεῖτο τὰς φιλολόγους, συναναστάμενος μὲν τὰς
 φιλοσόφους, κοινολογέμενος ἀμοιβαίως τὰς ἰδέας τε
 πρὸς αὐτὰς, καὶ ὠφελέμενος ἀπὸ ἀρχαῶν σοφῶν καὶ
 ὀρθῶν (ὅρα ἐν τῷ γενικῷ Λεξικῷ τῶν ἐνδόξων, Ἀ-
 πολλίδωρος) ὁ δὲ Φαβορίνος ἐλεγχόμενος παράττος
 τῶν φίλων, ὅτι παρεχώρησέ τι ἐκ ἐν δέοντι χρόνῳ εἰς
 τὸν Αὐτοκράτορα τῷτον, ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν. τίς;
 μηδὲν με εἰβὼς ὑποχωρῆσαι ἀνδρὶ, ὅς τις ἡγεῖται τριτά-
 κοντα λεγεῶνων ἐνέπλων; ὡς τόσον οἱ Πάρδοι παρα-
 βάντες τὰς συνθήκας, ἀπέσκησαν ἐκ δευτέρῃ. ὅθεν
 ὁ Ἀδριανὸς διέβη εἰς τὴν Ἀσίαν τὸ 123 ἔτος ἀπὸ
 τῇ σωτηρίᾳ, καὶ καταπαύσας τὰς ταραχὰς, ἐπέσρε-
 ψεν εἰς Ἀθήνας, καὶ ἐνταῦθα παρέσθη εἰς τὰ Ἐλευ-
 σίνια μυθήρια, καὶ διατρίψας τὸν χειμῶνα αὐτόθι,
 ἐπανῆλθε μετὰ ταῦτα εἰς Ρώμην. ἐνθα ἐκινήθη

ἕνας φοβερός διωγμὸς κατὰ τῶν Χριστιανῶν. ἀνα-
 πειθεῖς δὲ εἰς τὰς δεήσεις τῷ Κωνσταντῷ, καὶ τῷ Ἀ-
 ριστείδει, συγκατένευσεν ἑμόνον νὰ παύσῃ τὸν διωγ-
 μόν, ἀλλὰ καὶ νὰ τιμωρῇ τὰς συκοφαντῶντας αὐτὰς,
 μεταβληθεῖς ἀπὸ τὸ κατ' αὐτῶν μῖσος εἰς εὐνοίαν.
 καὶ κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Λαμπρίδου, ἔμελλε νὰ οἰ-
 κοδομήσῃ καὶ ναὸν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, καὶ νὰ τὸν
 δεχθῇ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν θεῶν. μετὰ ταῦτα δὲ
 ἐξηκολούθησεν αὐτῷ τὴν περιήγησιν τοῦ βασιλείου
 τὸ 125 ἔτος καὶ ἐξῆς. ἔκτισε δὲ μίαν πόλιν εἰς τὴν
 Αἴγυπτον εἰς τιμὴν τοῦ Ἀντιόχου, τὸν ὅποιον ἠγάπη-
 σεν ἐκ καρδίας. τότε δὲ ἀνεκτίσθη αὐτῷ καὶ ἡ Ἱε-
 ρουσαλὴμ διὰ τῆς φροντίδος αὐτοῦ, καὶ τῶν Ἰουδαίων.
 οἵτινες μὲ ὅλον ὅτι ἀπέστησαν πολλάκις, συνεισέφε-
 ρον ὅμως εἰς τὴν ἀποκατάστασιν αὐτῆς, σοχαζόμενοι
 τὸτο συμφέρον· ἀλλὰ κατὰ δυσυχίαν τὴν ἐσερήθησαν
 αὐτῷ. καθότι ἀποσάντες ἐκ νέου ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν
 ἑνὸς ψευδομεσίτου ὀνομαζομένου Βαρκοχέβα, ἐκωλύ-
 θησαν ὁ μόνον νὰ εἰσέλθωσιν εἰς αὐτήν, ἡ ἑποία
 τότε μετωνομάσθη καὶ Αἰλία, ἀλλὰ καὶ νὰ τὴν βλέπουν
 μακρόθεν. καὶ ἐτέθη εἰς τὴν ἀποβλέψασαν πρὸς τὴν
 Βηθλεὲμ πύλην τῆς ἑνὸς χοῦρος μαρμαρίνου. μιση-
 μένων δὲ ὄντων καὶ τῶν Χριστιανῶν ἐκ τοῦ ἴσου, ἀνέστη-
 σεν ὁ Ἀδριανὸς ἕνα ἁγαλμα τοῦ Διὸς εἰς τὰ δεξιὰ
 τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἕτερον αὐτῷ τῆς
 Ἀφροδίτης εἰς τὸν τόπον τοῦ Κρανίου. καὶ ὕψωσεν ἔτι
 ἕνα δένδρον εἰς τιμὴν τοῦ Ἀδωνίδου ἐν Βηθλεὲμ, καὶ
 ἀφιέρωσεν εἰς αὐτὸν τὸ σπήλαιον, ἐνθα ἐγεννήθη
 ὁ Ἰησοῦς. μετὰ δὲ ταῦτα ἀπέθανε τέλος πάντων

(à Bayes) τὸ 138 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας ἀπὸ ὑδρό-
πικας, καταδαμαφείς ὑπὸ τῶν κόπων τῆς πολλῆς
περιωγύσεως. ἐνοχλόμενος δὲ ὑπὸ τῶν ταλαιπωριῶν
τῶν, ἐκινήθη πολλάκις νὰ φονευθῇ, ζητήσας φάρμα-
κον, ἢ μαχαιρίδιον τί. καὶ ἐν τῇ τοιαύτῃ ἀπελπισίᾳ
καὶ ὀργῇ ἐπέφερε τὸν θάνατον καὶ εἰς πολλὰς τῶν Σε-
νατῶρων, παραπονόμενος, ὅτι κύριος ὢν τῆς ζωῆς
τῶν ἄλλων, δὲν δύναται νὰ ἀποξενώσῃ τὴν ἑαυτοῦ.
ἔπειτα ἐδίδωξεν ὅλως τὰς ἰατρὰς, σοχαζόμενος, ὅτι
οὐκ ἔστι φροντίζεσθαι περὶ τῆ πάθους, τόσον τὸ ἐπαυξάνε-
σθαι. ὅταν δὲ ἀδιακόπως ἔκαμε περιήγησιν, ἔλαβεν
αὐτὸς τὰς εἰχὰς παρὰ τῷ Φλώρε,

ego nolo Caesar esse,
Ambulare parbritanas,
Scithicas pati pruinas,

ὁ δὲ Αὐτοκράτωρ ἔσειλεν αὐτῷ παρευθὺς αὐτὴν τὴν
ἀπόκρισιν,

ego nolo florus esse,
Ambulare per tabernas,
Latitare per popinas,
Culices pati rotundos.

λέγουσι δὲ ὅτι ὁ Τραϊανὸς δὲν ἐκάλυψε ποτὲ τὴν
κεφαλὴν τε, καὶ πρῶτος αὐτὸς τῶν Αὐτοκρατόρων
ἀφῆκε τὸ γένειον, διὰ νὰ καλύψῃ τὰς τήλας, τὰς
ὁποῖας εἶχεν ἐν τῷ πώγωνι. ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐξάσθη με-
μιγμένη κακίᾳ καὶ ἀρετῇ. καὶ εἶχε μὲν τινὰ προτερη

ματα ἐκ τῶν πολλῶν τῷ Τραϊανῷ· εἶχεν ὁμῶς καὶ ἐλαττώματα, ἐξ ὧν ἐκεῖνος ἦτον ἐλεύθερος, καὶ μά-
 λιστα τῆς ῥοπῆς εἰς τὴν ὠμότητα. ἡ ὁποία δὲν ἀνῆ-
 κεν εἰς ἓνα ἄνθρωπον, ὅστις εἰς ὅλον τὸ διάστημα
 τῆς ζωῆς ἐπνεε τῶν ὑπηκόων τὴν εὐτυχίαν, τὴν ὁ-
 ποίαν ἐπροσπάθεισε νὰ τὴν συστήσῃ καὶ μετὰ θάνατον
 ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν διαδόχων Ἀντωνίνου καὶ Μάρκου
 Αὐρηλίου, καὶ ἔλεγεν ἔτι περὶ τῆς πρώτης, πέπεισμαι
 ὅτι, ὡς ἐγὼ οἶδα, Ἀντωνῖνον μὲν ἔλαττον ἐπιθυμῶν-
 τα μοναρχεῖν, ἀξιώτερον δὲ γενησόμενος πάντων.

Ἀντωνίνος Αὐτοκράτωρ τῶν Ρωμαίων, ἐπονο-
 μαθεῖς Πίος (Εὐσεβής) ἄξιός ὢν κατὰ τὸν Παισα-
 νίαν νὰ ὀνομαζῇ, ὡς ὁ Κῦρος, πατὴρ τῶν ἀνδρῶ-
 πων. ἐγεννήθη ἐκ γονέων τῶν Νίνων ἐν Ἰταλίᾳ εἰς
 τὴν πόλιν Λανέβιον τὸ 86 ἔτος ἀπὸ τῆς σωτηρίας. ἐ-
 γινε δὲ κατ' ἀρχὰς Ἀνθύπατος εἰς τὴν Ἀσίαν, ἐ-
 πεῖτα διοικητὴς εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ μετὰ τὴν 107
 πατος εἰς τὴν Ρώμην τὸ 120 ἔτος ἀπὸ τῆς σωτη-
 ρίας. ἐδείξε δὲ καὶ ἐνταῦθα τὴν αὐτὴν ἀρετὴν, τὴν
 ὁποίαν ἔσχεν καὶ ἐν τῷ θρόνῳ, πρῶτος ὢν καὶ γλυκὺς,
 σοφός, φρόνιμος, μετριοφρων, καὶ ἐντεῦθεν διεδέχ-
 θη τὸν θρόνον κατὰ τὸ 138 ἀπὸ τῆς σωτηρίας ἔτους.
 καὶ πρῶτον ἀπέλυσε εἰς ἐλευθερίαν τὰς φυλακωμέ-
 νους ὑπὸ τῷ Ἀδριανῷ εἰς κῆμα θανάτου. καὶ ἐντεῦθεν
 ἔλαβε τὸ ὄνομα Εὐσεβής παρὰ τῆς Γερμανίας λα-
 βέσης τοιαύτας ἀρχὰς παρ' αὐτῇ τῆς Φιλανθρωπίας,
 καὶ πρὸς τέτοις ἐτιμήθη ἄξιως μὲ ἀνδριάντας. ἐν-
 τεῦθεν δὲ ἐλάττωσε τὰς φόβους, κωλύων τὰς βίας
 πανταχῶς εἰς τὰς διωρισμένας ἀργυρολογίας, ἀκέων

αἰεὶ τὰς παραπονυμένας εἰς τί. ἐδυσίασε δὲ καὶ ἐν μέ-
 ροις τῆς πατρικῆς τε κληρονομίας εἰς τὴν βοήθειαν
 τῶν πτωχῶν. ἐλάμβανε δὲ ἐντεῦθεν τὸ σέβας ἔχι
 μόνον παρὰ τῶν ὑπηκόων, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἀλλο-
 τρίων ἐπίσης, δεχόμενος πανταχόθεν πρέσβεις, ἄλ-
 λως μὲν ζητῶντας ἢ συμβελὴν, ἢ βοήθειαν παρ'
 αὐτῷ, ἄλλως δὲ καὶ Βασιλεῖς ἑαυτοῖς. ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 οἱ Βασιλεῖς ἤλθον εἰς προσκύνῃν τε, προσφέροντες
 μέγα σέβας. προσέχων δὲ νὰ φέρῃ τὸ ἔθνος εἰς
 εὐτυχίαν μὲ τὴν εἰρήνην, δὲν ἠθέλησε νὰ τὸ ἐπι-
 φορτώσῃ μὲ φόβος ἀλλεπαλλήλως διὰ νὰ ἐκτείνῃ
 τὸ βασίλειον εἰς γῆν ἀλλοτρίαν, καὶ ἐντεῦθεν νὰ φέ-
 ρῃ τὴν ἐκ τῶν πολέμων δυσυχίαν εἰς τὴν οἰκείαν·
 καὶ διὰ τῆτο καταπαύσας τὸν πόλεμον, ἐκώλυε τὰς
 ἐπιδρομὰς τῶν Βαρβάρων μὲ μόνην τὴν φήμην τε. ὅ-
 θεν ὑδὲ ποτε μνημονεύεται νὰ ἠνθίσεν ὅπως ἡ Ρώ-
 μη, καὶ πᾶσα ἡ ἐπικράτεια. ἐπεὶ δὲ ἂν πόλις τις ἑ-
 πασχε πῦρ διὰ τινὰ δυσυχίαν, ἢ ἐλευθεριότης αὐτῇ
 καὶ μεγαλοδωρία ἐπέφερεν εὐθὺς τὴν παρηγορίαν.
 ἢν ἐκαίετο ἄλλῃ ἐκ συμβεβηκότος, ἐκτίζετο εὐθὺς
 ἐξ ὑπαρχῆς ἐκ δημοσίων ἀναλωμάτων. τοιαῦτα δὲ
 ἐγίναν ἐν Ρώμῃ, ἐν τῇ Ναρβωνίᾳ, ἐν Ἀντιοχείᾳ,
 καὶ εἰς ἄλλας πολλὰς. ὅπου δὲ συνέβαινον ἡ πλημμύ-
 ραι, ἡ λιμὸς, πανταχῇ εὐρίσκετο βοήθας. κατα-
 σκεύασε δὲ εἰς πολλὰς πόλεις καὶ μνημεῖα ἀξιόλογα
 καὶ ὠφέλιμα. ὅταν δὲ νόσθετήθῃ, ὑπεσχέθῃ εἰς τὸν
 λαὸν κατὰ τὴν συνήθειαν μεγαλοδωρίας, τὰς ὁποίας
 ἔβαλε καὶ εἰς πρᾶξιν ἐκ τῆς ἰδίας περιουσίας· περὶ
 τῶν ὁποίων ἐπιπληττόμενος παρὰ τῆς Φαυσίνης τῆς

συζύγῳ αὐτῷ, ἀπεκρίθη, ἔκ οἶδας ὅτι ἅμα λαβόντες
 τὸ σκήπτρον τῆς μοναρχίας, ἀπωλέσαμεν τὸ δικαίωμα
 τῶν ἰδίων, ἢ αὐτῶν μάστιγα, ὧν ἡμεῖς ἢ πρότερον κύριοι,
 ἢ τὰ ὄντι ὁ Αἰντωνῆος ἔδωκε τὴν ἰδίαν περιεσίαν
 εἰς τὸ κοινόν, φυλάξας μόνον, ὅσον ἐξήρκει ἑαυτῷ
 ἢ τῇ Σιγατρὶ Φαυσίῃ, τὴν ὅποιαν συνέζευξεν εἰς
 γάμον μὲ τὸν Μάρκον Αὐρύλιον. ἐπειράζετο δὲ εἰς
 ἄκρον νὰ ἀκῆ παρὰ πᾶσα. ὅθεν εἰς μίαν ἐπανάστασιν
 προελθῶσαν ποτὲ ἐκ λμῦ, παρῤῥησιασθέντων τινῶν
 ἐκ τῶν σασιωτῶν εἰς αὐτὸν, ἀντὶ νὰ μεταχειριδῇ
 κατ' αὐτῶν τὴν μοναρχικὴν αὐστηρότητα, αὐτὸς ἐτα-
 πεινῶσθι τόπον, ὥστε ἐδιηγῆσθαι εἰς αὐτὲς ἢ τὰ μέ-
 σα, τὰ ὅποια ἐφεύρηκεν εἰς τὸ νὰ θεραπεύσῃ τὴν
 ἑλλειψιν, ἢ ἐνταύτῳ ἔδωκε ἢ μίαν πραγματικὴν
 ἐκ τῶν ἰδίων βοήθειαν, ἀγοράσας σίτον, ἢ οἶνον,
 ἢ ἔλαιον εἰς ἀνάγκησιν ἢ παρηγορίαν τῶν πτωχῶν
 συμπολιτῶν, τῶν ὁποίων αὐτὸς ἦτον ὁ οἰκονόμος. τὲς
 δὲ διοικητὰς τῶν ἐπαρχιῶν δὲν τὲς ἄλλαζεν, ἵνα
 μὴ ἐπιφορτώσῃ ἐκ τέττη βάρη εἰς τὸν λαόν, ἀλλ'
 ἐπροσπάθετε νὰ μεταδώσῃ ἢ εἰς ἐκείνους τὰς ἑαυτῷ
 ἀρετάς. ἐμπόδιζε δὲ τὴν Γερουσίαν νὰ ἐρευνήσῃ νὰ
 εὔρῃ τὲς κατ' ἀρχὰς τῆς Αὐτοκρατορίας τε συνωμό-
 τας, λέγων, οὐδὲν βέλομαι ἀπὸ αὐστηρότητος τὴν ἐ-
 μὴν ἀρχὴν ἀρεθᾶσαι, μήτε ἄξιον δημοσίᾳ μισπημένους
 ἀναφανῆναι ὑπὸ πολλῶν πολιτῶν. τὸ δὲ εἶδος τῶν κα-
 τηγόρων ἔλειψαν παντελῶς ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐ-
 τῆς, περιττῶν ὄντων ἐν δήμῳ λατρεύοντι τὸν μονάρ-
 χην τε. εἰς δὲ τὰς διαφορὰς τῆς μοιχίας ἐζηταζεν
 ἐκ τῷ ἴσῳ ἢ τὸ πολίτευμα τῷ ἀνδρὶ. τὸ ὅποιον αἰ-

παιτεῖτο ἐπίσης ἀμώμητον, καὶ ὅτως ἐπέφερε τὰς ἐκ
 τοῦ νόμου παιδείας, λέγων ὅτω. ἀδικόντες, τὸν μὲν ἀν-
 δρα ἀπαιτεῖν πίσιν παρὰ τῆς ἡναικῆς, αὐτὸν δὲ μὴ
 φυλάττειν τὸ ἑαυτῷ καθῆκον. ἀκούων δὲ παράτῃνος ἐ-
 παίνες τῶν εὐδοκιμησάντων εἰς μάχας, εἶπεν μετὰ
 τοῦ Ἀφρικανῆ Σικιπίωνος. ἐγὼ δὲ περὶ πλείονος ποιῶ-
 μαι ζῆν ἢ τῶν πολιτῶν, ἢ χιλίους ἀποθάνειν τῶν ἰχ-
 θυν. οἱ δὲ Χριστιανοὶ εὗρον καταφυγὴν παρ' αὐτῷ.
 τῶν ὁποίων δεχόμενος τὰ παράπονα, ἐξέδωκε δέσ-
 πισμα περὶ τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν, καὶ περὶ τιμω-
 ρίας τῶν συκοφαντάντων αὐτῆς. ἀρρώσυσας δὲ ἤδη
 κατὰ τὸ 161 ἔτος ἀπὸ τοῦ σωτηρίου, ἦλθεν εἰς πα-
 ραφροσύνην τινὰ, καὶ ἐκυρίευστο ἀπὸ θυμὸν κατὰ τι-
 νας καιροὺς μετὰ τῶν Βασιλέων, οἱ τινες
 ἤμελλον νὰ ἐπιφέρωσι πόλεμον κατ' αὐτῆς. ζητήσαν-
 τος δὲ τινὸς τὸ σύνθημα, ἔδωκε τὸ, Aequanimitas
 (ἰσόψυχος) καὶ ἐντεῖθεν ἐκανελεύων, ἀπέθανεν ἐν ἀ-
 μαρῇ ἡσυχίᾳ, ὡς ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἄξιος γενόμενος ἀ-
 ποθεωθῆναι, καὶ πένθος μέγα καταλιπὼν τῷ λαῷ
 τῶν Ρωμαίων, Σωκράτης αὐτόχρημα νομιζόμενος ἐν
 τῷ θρόνῳ. ἄξιον δὲ τοῦ λόγου εἶναι καὶ ἐκεῖνος εἰς τὴν
 μετριοφροσύνην αὐτῆς. Ἀνθύπατος ὢν ἐν τῇ Ἀσίᾳ
 ἐκέρασε ποτὲ ἐκ τῆς Σμύρνης, ἐνθα ἔλαβε τὸ κα-
 τάλυμά τε παρὰ τινι Πολέμῳ σοφιστῇ. ὅστις ἐλ-
 θὼν εἰς τὸν οἶκον καὶ εὐρῶν τὸν Ἀνθύπατον, ἀρχισε
 νὰ δυσαρέσκηται, καὶ ταραξας τὸ πᾶν μὲ τὰς φω-
 νάσκειν, τὸν ἐξέβαλεν ἀπὸ τῆς οἰκίας τὸ μεσονύκτιον.
 γενομένη δὲ τοῦ Ἀντωνίου μετὰ καιρὸν Αὐτοκράτο-
 ρος, ἦλθεν καὶ ὁ Πολέμων εἰς Ρώμην, καὶ ἐλθὼν εἰς

ἐπίσκεψιν τῷ Ἀντωνίῳ ἐφιλοξενήθη παρ' αὐτῷ με-
τοιούτην ἀσειδότητα λόγων, κατάλυσον παρ' ἐμοί, μη-
δὲν ἐνδοιάζων μήτις σε ἐκδιώξῃ ἐντεῦθεν τὸ μεσο-
νύκτιον.

Λέκιος Ἀννίος Ἀντωνίνος Οὐῆρος Αὐτοκράτωρ
τῶν Ῥωμαίων, υἱὸς τῷ Αἰλίῳ καὶ τῆς Δομετίας Λυ-
κίλλας. ἑπταετὴς δὲ ὢν, υἱοθετήθη παρὰ τῷ Μάρκῳ
Αὐρηλίῳ διὰ προτροπῆς τῷ Ἀδριανῷ, ὅς τις ἀγα-
πῆσε τὸν πατέρα αὐτῆ. ἔλαβε δὲ ἔπειτα εἰς γυ-
ναῖκα καὶ τὴν θυγατέρα τῷ Μάρκῳ Αὐρηλίῳ τὴν Λυ-
κίλλαν, καὶ ἐγένετο καὶ σύντροφος μετὰ τῷ πενθερῷ εἰς
τὴν θρόνον τῆς μοναρχίας. θαλεῖς δὲ παρὰ τῷ
Μάρκῳ Αὐρηλίῳ εἰς τὴν Ἀσίαν κατὰ τῶν Πάρθων,
ἐνίκησεν αὐτὸς κατὰ τὸ 163 ἔτος ἀπὸ τῷ σωτηρίῳ,
καὶ ἐντεῦθεν μετὰ ἑξ ἑτῆ ἀπέθανεν ἐν Ἀλτίμῳ ἀπὸ
ἀποπληξίας ἐν ἔτει 169. καὶ ἐντεῦθεν ἔλαβεν ὁ
Μάρκος σύντροφον τῆς μοναρχίας τὸν Κόμμοδον. ὁ
δὲ Λούκιος Οὐῆρος ἦν μὲν ἀνὴρ γλυκὺς, ἐλευθέ-
ριος, φίλος εἰλικρικῆς, ἀγαπῶν τὴν φιλοσοφίαν καὶ
τὴν μάθησιν ἱκανῶς καὶ συνανενεφερόμενος πάντοτε
μετὰ σοφῶν καὶ πεπαιδευμένων ἀνδρῶν, ὅμως μὲ ὅ-
λον ὅτι εἶχεν εἶδος σοβαρὸν καὶ κατηφές καὶ γένειον
μακρὸν, ἦτον ὅμως ἐκδεδομένος εἰς τὴν ἡδονήν. καὶ
κατ' ἀρχὰς μὲν, διὰ τὸ πρὸς τὸν Μάρκον Αὐρηλίον
σέβας, ἀνεχαιτίζετο ὅπως ἐν. μετὰ ταῦτα ὅμως
καταφρονήσας, κατέπεσεν ὅλος εἰς τὸ πάθος αὐτό.
ᾧθεν ἀφήσας τὸ βάρος τῶν φροντίδων μόνῳ τῷ
πενθερῷ, αὐτὸς συνδιέτριβε μετὰ τῶν κωμῳδῶν,
παλαιῶν, καὶ τῶν μουσικῶν. ἀφ' ἧ δὲ ἐτρωγεν ὅλη

γον τί μετὰ τῷ ἀδελφεῷ τε, ἔκαμνε μετὰ ταῦτα ἐν
 συμπόσιον παρ' ἐκείνῳ, ἐν ᾧ συνιθροίζοντο οἱ νέοι
 τῆς ἀσωτείας. ἐν ἐνὶ δὲ τῶν συμπόσιων τάτων δὲν
 εὐχαρίστη νὰ ἔχῃ μόνον τὰ πλέον ἀκριβώτερα κρέα-
 τα, καὶ τὸν ὑδύτατον καὶ δυσεύρητον οἶνον, ἀλλ' ἔχων
 δώδεκι συμπότας, ἔδωκεν ἑκάστῳ ἓνα νέον οἶνοχόον,
 ἓνα ἐπίσατην τῷ οἴκῳ μὲ ὅλην τὴν κατασκευὴν τῶν
 οἰκιακῶν ἀγγείων, τὰ ἴδια ζῶα ζῶντα ἢ πετεινά,
 ἢ τετράποδα, τῶν ὁποίων τὰ κρέατα ἐφάνησαν εἰς
 τὴν τράπεζαν. τὰ δὲ ἀγγεῖα, μὲ τὰ ὁποῖα ἔπινον,
 ἦσαν ὅλα πολιτίμα ἢ ἔκ τῆς ὕλης, ἢ τῆς κατα-
 σκευῆς, ἐκ χρυσοῦ, ἢ ἀργύρου, ἐκ κρυάλλου, ἐκ
 λίθων τιμίων. αὐτὰ δὲ τὰ ἄλλαζον, ὅταν ἔπινον ἐκ-
 δευτέρῳ διηγεκῶς μέχρι τέλους, καὶ ἐκεῖνα εὐθὺς ἐδί-
 δοντο ἑκάστον εἰς ἐκείνους, μὲ τὸ ὁποῖον ἑκάστος ἔπι-
 νεν. ἔδωκε δὲ ἔτι εἰς αὐτοὺς σεφάνους πεπλεγμένους
 ἐξ ἀνθέων, τὰ ὁποῖα τότε ἡ ὥρα τῷ ἔτι δὲν εἶχε,
 καὶ τέτες περικυκλωμένους μὲ ὑφάσματα χρυσοῦ, καὶ
 μὲ ἀγγεῖα χρυσοῦ ἐμπλεα πολιτίμων ἀρωμάτων.
 τὰ ὁποῖα διὰ νὰ τὰ φέρῃ ἑκάστος εἰς τὸν οἶκόν τε,
 ἔλαβον παρ' αὐτῷ καὶ ἀμάξας ἀτραπτέσας ἀγύρω,
 καὶ ζεῦγος ἡμιόνων, καὶ ἀρματηλάτην διὰ νὰ τὰς ὀδη-
 γήσῃ. τότε τῷ συμπόσιῳ λοιπὸν ἡ δαπάνη ἐφθασεν
 εἰς ἕξ μιλίονα secestres, (750 χιλιάδας λίβρας
 γαλλικὰς.) πολλάκις δὲ μιμέμενος τὸν Νέρωνα, ἔ-
 τρεχε διὰ νυκτὸς ἄνω καὶ κάτω τῆς πόλεως, εἰσερ-
 χόμενος εἰς τὰ οἶνοπωλεῖα, καὶ εἰς ἄλλας τόπους τῆς
 ἀσωτείας, ἐνθα ἐφιλονέκει μὲ ἀνδρωπάρια, ἐξ ὧν
 ἐλάμβανε καὶ πληγὰς πολλάκις, τῶν ὁποίων ἐφαί-

νοντο τὰ σημεῖα τὴν ἄλλην ἡμέραν. καὶ ἐν λόγῳ ἔτρεχεν εἰς ὅλα τὴν ὁδὸν τῷ Νέρωνος καὶ τῷ Καλυγέλλῃ, τὸν ὁποῖον μάλιστα ἐμιμίθη καὶ εἰς ἐκεῖνο, ἠγάπησε δηλονότι ἓνα ἵππον τοσούτον, ὥς ἐονομάσατο αὐτὸν Ὀρεν, τὸν ἔτρεφε μὲ ἀσαφίδῃ καὶ μὲ Φιζίκῃ.

Μάρκος Αὐρήλιος Ἀντωνίνος ὁ φιλόσοφος γεννηθεὶς τὸ 121 ἔτος ἀπὸ τῷ σωτηρίῳ ἐκ παλαιῆ γενεῆ τῶν Ἀννίων, υἱοθετήθη παρὰ τῷ Ἀντωνίνῳ τῷ Εὐσεβῆς. ὅς τις τὸν ἠνώσεν εἰς τὴν μοναρχίαν μετὰ τῷ Λεκίῳ Οὐίρῳ τῷ ἑξαδέλφῳ ἐκείνῳ τῷ Αὐτοκράτορος. μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῷ Ἀντωνίνῳ τὸ 161 ἔτος, ἐκηρύχθη Αὐτοκράτωρ ὡς ἐκ μιᾶς φωνῆς πάντων. αὐτὸς δὲ ἐμέρισε τὴν ἑξέσιν καὶ τὴν τιμὴν μετὰ τῷ Λεκίῳ Οὐίρῳ, εἰς τὸν ὁποῖον ἔδωκε καὶ τὴν θυγατέρα τὴν Λεκίλλαν εἰς γάμον. καὶ ἔτι εἶδεν ἡ Ρώμη, ὃ ὑδέπω πρότερον εἶδε δύο Αὐτοκράτορας ἅμα, μὲ ἰδιώματα ἐκάτερον πάντα διάφορα, συμφώνως ὅμως καὶ ὁμογνώμονας ὁ δὲ Μάρκος Αὐρήλιος δωδεκαετὴς ἤδη ὢν, ἐφόρεσε τὸν φιλοσοφικὸν τριβωνα, καὶ ἔκτοτε ἔζησε σύννους, ἀσκήμενος ἐν χαμευνίαις, καὶ μόλις δεομένη τῇ μητρὶ πειθόμενος, ὑπέσρωνέ τι εἰς ὀλίγην ἀνάπαυσιν. ἐδιδάσκετο δὲ παρὰ τῶν διδασκάλων τῆς φιλοσοφίας ἔχι ῥητορικὰς φωνασκίας εἰς μάτην, μήτε συλλογισμὸς γελοιώδεις, ἢ ἀστρονομικὰς παρατηρήσεις ἀλλὰ τὴν κτῆσιν τῆς Σωκρατικῆς φιλοσοφίας· ἥτις ἐστὶν τῆς ψυχῆς ὁ πολῦτιμος κόσμος, καὶ τὸ ἀνθρώπου τὸ μάθημα. ἀναβὰς δὲ εἰς τὸν θρόνον, ἐφρέντισεν

πρῶτον νὰ ἐξομαλίσῃ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς μοναρχίας,
 ὥστε νὰ δέχεται τὸ σέβας ἔτω καὶ ἔξωθεν. ὅθεν κι-
 νήσας τὸ δραστήριον ἐν τῇ Γερμανίᾳ, παρίστατο εἰς ὅ-
 λης τῆς συλλογῆς ἐνδεδελεχῶς, ὥσπερ ὁ ἐλάχιστος
 τῶν Συνατώρων, συμβουλευόμενος περὶ τῶν πολιτι-
 κῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑποθέσεων μετὰ τῶν φρονιμωτέρων
 καὶ σεφωτέρων τῆς πόλεως, καὶ τῆς αὐλῆς, καὶ τῆς
 Γερμανίας, καὶ συγκατανεύων εἰς τὰς ἀποφάσεις ἐ-
 κείνων μᾶλλον, ἢ εἰς τὴν δόξαν αὐτῆς, λέγων ἔτω,
 δικαιότερον τῇ τῶν πλείονων γνώμῃ συγκατατίθεσθαι
 εἶτα ὅντα, ἢ τῆς πολλῆς βιαζομένης πείθεσθαι τῇ αὐτῇ.
 ὅσον δὲ ἦτον προσεκτικὸς εἰς τὰς συμβουλὰς, τοσού-
 τον ἐγένετο φρόνιμος καὶ εἰς τὴν ἔκβασιν τέτων, λέ-
 γων ἔτω, ἔδει τὸν Αὐτοκράτορα ποιεῖν μηδὲν μήτε
 βραδέως, μήτε ταχέως· ἐκάτερον γὰρ τῷ μετρίῳ ἐκ-
 πίπτει, εἰσερχοί αὖ τινὰ καὶ κίνδυνον. ἥτε φάρ ἐν τοῖς ἐ-
 λαχίσις ἀμέλειαι ὁδὸς γίνεται πρὸς τὰ μέγιστα, καὶ τὸ
 ἐκ τῷ τάχει κακῶς πιπραγμένον, τρέφει τὸ ἔθος πρὸς
 διηνεκὴ καταφρόνησιν. ἐκλέγων δὲ τῆς διοικητῆς τῶν
 ἐπαρχιῶν, ἐδείκνυεν εἰς τῷτο μεγίστην φροντίδα, λέ-
 γων ἐκεῖνο τὸ γνωμικόν· ποιεῖν μὲν ἀνθρώπος, οἶον
 αὐτὸς βέλεται, ἢ δύναται Βασιλεὺς, χρῆσθαι δὲ αὐ-
 τοῖς, πρὸς ὃ πέφυκεν ἕκαστος, ἐπ' αὐτῷ κεῖται. μετ' ὅ-
 λων ὅτι ἦν, κατὰ τὸ τότε ἔθος, τῶν νόμων ἀνώτε-
 ρος, ἀλλ' ὅμως αὐτὸς μετὰ τῶν νόμων ἐπολιτεύετο
 ὡς ἄνθρωπος ἀπλῆς καὶ τίμιος τῆς ἐπικρατείας. ὅ-
 θεν δίδων τὸ ξίφος εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῶν Πραιτώ-
 ρων, εἶπεν, λάβε τὸ ξίφος τῷτο πικρῶς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς
 ἐμέ. εἰδέγγε ποτὲ καταφρονήσω τῶν μοι καθηκόντων, χρῆ

αὐτῷ ἐπ' ἐμὲ. ἐξήτει ἄδειαν παρὰ τῶν Συνατόρων
 ἵνα λάβῃ ἀφ' αὐτοῦ εἰς τὴν οἰκονομίαν τῆ οἴκου παρα
 τῶν δημοσίων, λέγων, ὅτι ἐδὲν κέκτηται ἴδιον, ἔτε
 τὸν, ἐν ᾧ κατοικῆται οἴκος. οὕτω λοιπὸν χωρούσης τῆς
 διοικήσεως ἡγαπήντο ὑπ' ἀλλήλων εἰς ἄκρον ὁ Αὐ
 τοκράτωρ καὶ ἡ Γερουσία, τιμῶντες ἀμοιβὰς καὶ τι
 μώμενοι. ζητούντων δὲ τῶν Συνατόρων ἵνα τὸν τιμή
 σωσιν ὑπὲρ ἀνθρώπων, ἀπεκρίθη, ἐκ μόνης ἀρετῆς
 ἀνδρεος ἰσόθεος γίνεται, καὶ ὁ Βασιλεὺς δικαίως ὢν,
 ἔχει τὸν μὲν τὴν οἰκωμένην, ἑαυτὸς δὲ τὸς ἀμφ' αὐτὸν.
 ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας αὐτῆ συνέβησαν ἐκ τῆς φυ
 σεως δυσυχίαι πρῶτον μὲν λοιμοὶ γενικὸς εἰς ὅλην
 τὴν ἐπικράτειαν, μετὰ δὲ τὸτο σεισμὸς, εἴτε λι
 μὸς, πλημμύραι, καὶ κάμψη ὥς ἂν ἔλιπεν ἡ φρον
 τίς αὐτῆ, ἡθέληεν ἀφανισθῆ τὸ βασιλεῖον ὑπὸ τῶν
 Βαρβάρων, Γερμανῶν, Σαρμάτων, Κεατῶν, καὶ
 Μαρκομάνων. αἵτινες τῶν δυσυχιῶν λαβόμενοι τῶ
 των, ἐφόρμησαν εἰς τὸ βασιλεῖον, ἐπ' ἐχώρησαν
 εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ μόλις ἐξεκρέωθησαν, ἀφ' οὗ
 ἕκαμον μεγίστην φθοράν. ὁ δὲ διωγμὸς τῶν Χριστι
 αῶν ἀποτέλεσμα ὢν τῆς θρησκείας, εἶχε μεγαλὴν
 ἐνέργειαν, ἔχων καὶ τὸν Μάρκον Αὐρήλιον μάλιστα ἐξ
 εὐλαβείας πρὸς τὴν θρησκείαν τε σύμμαχον. οἱ δὲ
 Βάρβαροι ἐφορμήσαντες ἐκ δευτέρου εἰς τὸ Βασίλειον,
 ἀπεκρέωθησαν νικηθέντες. καὶ ἐντεῦθεν γενομένης εἰ
 ρήνης, κατέστησε νόμος περὶ τῶν πενήτων καὶ ἀνηλι
 κῶν, καὶ ἄλλας αἰτίαι κατὰ τῆς τρυφῆς, χαλινώσας
 τὴν ὑπερβολικὴν τῶν ἀνθρώπων εἰς τὸτο κλίσιν. με
 τὰ ταῦτα δὲ οἱ Μαρκομάνοι, καὶ Κεάδοι ἐκίνησαν

αὐτὸν εἰς νέον ἀγῶνα. ὅθεν διὰ τὰ μὲν ἐπιβαρύνει
τὸ ὑπήκοον μὲ ἀσυνήθεις φόρους, ἐκώλυσεν τὰ ἀξιο-
λογώτερα πράγματα τῷ βασιλεῖ, λίθους δηλονότι
τιμίους, ἀγάλματα, εἰκόνας, σκεύη ἀργυρᾶ, καὶ
χρυσᾶ, καὶ αὐτὴν τὴν ἰδίαν σολήν καὶ τὰς μαργαρί-
τας τῆς Αὐτοκρατορίσσης. ὁ δὲ πόλεμος ὅτε ἐσα-
ΐθη καὶ διαρκέστερος, καὶ μάλιστα ἐπικίνδυνος, ἐν ᾧ ὁ
Μάρκος Αὐρήλιος περικυκλωθεὶς ὑπὸ τῶν πολε-
μιῶν εἰς ἓνα δάσος ἐν Βοεμία (κατὰ τὸν Τερτέλλια-
νόν) ἐκινδύνευεν νὰ χάσῃ τὴν στρατιὰν ἀπὸ σέρησιν
ὑδατος. διὰ δὲ τῆς δεύσεως τῆς Λεγεῶνος Μελιτίνης,
ἣτις ἦσαν Χριστιανοί, κατέβη ὑετὸς ὕψους πολυοῦ,
καὶ ἐσπεράπευσεν τὴν χρεῖαν τῆς στρατίας. οἱ δὲ ἐθνι-
κοὶ οἰκειοποιῶντο τὸ θαῦμα, ἀποδίδοντες αὐτὸ εἰς τὸν
Δία· ὁ Μάρκος ὅμως Αὐρήλιος μετὰ λόγῳ τὸ ἀπέ-
διδε μᾶλλον εἰς τὸν θεὸν τῶν Χριστιανῶν, καὶ ἐντεῦθεν
τὸς ὑπερασπίζετο, ἐμποδίζων τὰς κατ' αὐτῶν συ-
κοφαντίας καὶ διωγμούς. ὡς τοσόν οἱ Βάρβαροι τόσον
ἀπὸ τῆς εὐεργετικῆς τρόπης αὐτοῦ, ὅσον καὶ ἀπὸ τῶν
στρατιωτικῶν αὐτοῦ προτερήματα ὑπετάγησαν εἰς αὐ-
τὸν τὸ 175 ἔτος, καθ' ὃν χρόνον ἀπατήσας καὶ ὁ
Αἰβίδιος Κάσσιος ἐκηρύχθη Αὐτοκράτωρ. εἴτα δὲ
ἐτοιμαζομένῳ τῷ Μάρκῳ Αὐρήλιῳ νὰ κινηθῇ κατ'
αὐτὸ, ἐφονεύθη παράτινος τῶν οἰκείων ἑκατονταρ-
χων. σελείσης δὲ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, δὲν ἠθέλη-
σε νὰ τὴν ἰδῇ παντελῶς ὁ Μάρκος Αὐρήλιος, ἐκάν-
θε μάλιστα καὶ ὅλα τὰ εὐρεθέντα παρ' αὐτῷ γράμ-
ματα, διὰ νὰ μὴ βιασθῇ νὰ παιδεύσῃ τῆς τῶν συ-
νομωτῶν ἐκείνου, καὶ μάλιστα εἶπεν ἔτιω ποτὲ, εἰγε

ἐπ' ἐμοὶ ἐγένετο Κάσσιος, ἐκ αὐτῆς ἄλλως δίκην λαβόμενος
παρ' αὐτῆς, εἰμὴ τὸ ζῆν αὐτῷ περισώσας. ἐσυγχώρη-
σε δὲ καὶ πάσας τὰς συναποσάσας τῶν πόλεων. καὶ
ἐντεῦθεν ἔλθων εἰς Ἀθήνας ἀποκατέστησε διδασκα-
λίας κοινὰς, καὶ τὰς μισθὰς αὐτῶν, δὲς αὐτοῖς καὶ ἀτέ-
λειαν καὶ ἄδειαν τῶν δημοσίων λειτουργιῶν. ἐπανελ-
θὼν δὲ εἰς Ρώμην μετὰ δεκαετίαν, ἔδωκεν ἐκ τῶν
πολίτῃ δῶρα, καὶ ἐσυγχώρησε τὸ χρέος ἐκείνων
οἷοι ἐχρεωσῆσαν εἰς τὸν κοινὸν θησαυρὸν, καὶ κατὰ
μίμησιν τῇ Τραιανῇ ἐκχυσε δημοσίως τὰς ὁμολογίας
αὐτῶν. ἐντεῦθεν ἐσήκωσεν ἕνα πλῆθος ἀνδριάντων
εἰς τιμὴν τῶν φονευθέντων εἰς τὸν πόλεμον ἀξιωμα-
τικῶν. καὶ ἐντεῦθεν διὰ τὰ ἀναπαυθῆ ὀλίγον τι ἀπὸ
τὰ βάρη τῇ βασιλείᾳ, ἐκήρυξε τὸν Κόμμοδον τὸν
υἱόν τε διαδόχον, καὶ ἐτραβήθη πρὸς καιρὸν εἰς τὴν
Λααίνιον, καὶ ἐδόθη ἐνταῦθα εἰς τὴν φιλοσοφίαν,
τὴν ὅποιαν αὐτὸς ἐκάλει Μητέρα σχετικῶς πρὸς
τὴν Αὐλὴν, τὴν ἵποιαν ὠνόμαζε Μητρίαν, λέγων
πολλάκις τὸ Πλατωνικὸν ἐκεῖνο ἀπόφθεγμα, εὐτυ-
χήσει λαὸς, ὅταν ἡ Βασίλισς φιλοσοφήσῃ, ἡ φιλο-
σοφοὶ βασιλεύσωσι. ἐντεῦθεν μία νέα ἀποστασία ἐκ
τῶν βορείων ἐτάραξεν αὖτις τὴν ἡσυχίαν τε, καὶ τὸν
ἐβίασε νὰ κινήσῃ τὰ ὄπλα, καὶ μετὰ διετίαν ἀπὸ τῆς
ἐκστρατείας ταύτης, ἀρρώστησεν ἐν Βιέννῃ τῆς Ἀβ-
ερρίας, καὶ ἀπέθανεν εἰς τὸ Σίρμιον (Sirmich) τὸ 180
ἔτος ἀπὸ τῆς σωτηρίας ἐν ἡλικίᾳ 59 ἐτῶν. μέλλων
δὲ νὰ ἀποθάνῃ, διὰ τὰ ἐνσπεῖρη τὸ πνεῦμα τῆς ἀ-
ρετῆς εἰς τὸν υἱόν τε τὸν Κόμμοδον, ἐκραξεν αὐτοῖς
καὶ τὰς φίλους πλησίον τῆς κλίνης, ἐν ᾗ κατεκειτο

ἢ μικρὸν ἀνακυφισθεὶς ἀπὸ τῆ Σκίμπωδος, εἴτε τὰς
 λόγους τέττες. Ὁ φείλεται μοι ἤδη, ὦ φίλοι, ἀποδρέ-
 ψασθαι τὰς καρπὰς εὐγνωμοσύνης, ὧν πολλάκις καὶ
 πολλῶν ἐν πολλοῖς ἤδη ἔτεσιν εὐπεπόνθατε παρ' ἐμῆ.
 ὁ γὰρ ἐμὸς υἱὸς ὕτος, ὃν ὑμεῖς ἀνεωρεψατε, ἰπὲρ
 ἡτῆς ἡλικίας ἐκ τῆ εἰκότος παρασυρόμενος, ἵνα μὴ
 καταφρονήσας τῶν καλῶν κόντων, παρενεχθῇ ὑπὸ
 τῆ χειμῶνος εἰς τὸν ἔσχατον κινδύνον, δέεται κυ-
 βερνητῶν ἐμπείρων πρὸς τὰ κύματα τῆς παρήσης
 θαλάσσης, ἵνα διευθύνῃσι τὸ σκάφος αὐτῆ δεξιῶς
 πρὸς τὸν ὄρμον τῆς εὐτυχίας, ὅπως μὴ ἐκτραπεί
 ὑπὸ τῆς ἀπειρίας, ἐξοκείλῃ εἰς μυρία σκοπίλους
 τῆς ἀπωλείας. γένεωδέ μοι τοῖνον ὑμεῖς ἀνδ' ἐνὸς
 ἐμῆ, ὃν ὁ θάνατος αὐτὸν ἀφαιρεῖ, πατέρες αὐτῷ
 πολλοὶ, καὶ ἀπομνημονεύοντες τὴν χάριν, ὧν ὑμᾶς
 εὐπεποίηκα, ἀπόδοτε τὴν εὐγνωμοσύνην ἐπὶ τῶν
 μεγίστων καιρῶν, ὁρθαῖς γνώμασι καὶ φροντίσιν εὐ-
 νοικαῖς πρὸς τὸν παῖδα, νῦν μὲν ἡγούμενοι αὐτῷ
 πρὸς τὴν ἀρετὴν, ἀνιέντες τὸ φιλότιμον πρὸς τὰ
 βέλτισα, νῦν δὲ κατέχοντες αὐτῆ τὸ ἐπιρρῆρες,
 εἴποτε τι τοιοῦτο συμβαίῃ, πρὸς τέναντίον, ἀναχαι-
 τίζοντες αὐτῆ τὴν ὁρμὴν πρὸς τὰ χεῖρα, ἵνα ἡ αἰεὶ
 ὑφ' ὑμῶν συμπρατῶν ἡλικία καὶ ἀρετὴ, τῶν μὲν κοι-
 νῇ ξυνοισόντων ἀπρίξ προσισχόμενος, τῶν δὲ φαύ-
 λων, ὅση δύναμις, ἀπεχόμενος. Σὺ δὲ, ὦ παῖ,
 σάφ' ἴσθι, ὡς ἔτε πλεῖστος ἱκανὸς ἂν εἴη πληρῶσαι
 τὴν ἀκόρεστον κοιλάδα τῆς τυραννίας, ἔτε δορυφα-
 ρία τοσαύτη ὑπάρξειεν ἀξιοχρεως, ἥτις περιποιήσε-
 ταί σοι τὸ ζῆν, εἰμὴ ἐξαρτήσῃ σεαυτῆ τὸ ὑπήκοον

„ταῖς εὐνοίαις. ἔτω γὰρ ἐπὶ πλείστον τῆς ἀρχῆς ἡ-
 „δισον ἀπολαύσαις ἐχὶ τοῖς ὑπὸ σὲ γενόμενος φο-
 „βερὸς, ἀλλ' εἴπερ ἐπιθυμητὸς ταῖς ἀπὸ τῆ εὐ ποιεῖν
 „εὐνοίαις φανείης αὐτοῖς.” Καὶ ταῦτα εἶπεν ὁ φιλό-
 σοφος Αὐτοκράτωρ, εἰδὼς τὸ σκληρὸν καὶ ἀκάθεκτον
 ἦθος τῆ Κομμώδου· τὸν ὁποῖον μῆτε εἶχε σκοπὸν νὰ
 τὸν ἀφήσῃ διάδοχον, ἀλλ' ὑπὸ φιλοσοφίας τέλος
 πάντων ἡττηθεὶς, βιαζομένων ἤδη καὶ τῶν καιρῶν,
 συγκατένευσεν. ἔγραψε δὲ γνώμας βιβλία ἑπτὰ,
 τὰ εἰς ἑαυτὸν. τὸ δὲ δόγμα τῆς φιλοσοφίας Σωκρα-
 τικὸν μᾶλλον εἶναι, εἰς ὀλίγα τινα διαφέρειν κατὰ
 τὸ ἀγαθὸν καὶ φαῦλον Δαιμόνιον· τὸ ὁποῖον ὁ Σω-
 κράτης ἐδόξαζε νὰ ἐπιπολάσῃ ἐκάσῳ κατὰ τὴν ῥο-
 πὴν εἰς τὸ ἀγαθὸν καὶ κακόν.

Κόμμοδος (Λύκιος Αἴλιος Αὐρήλιος) ἐγεννήθη
 ἐν Ρώμῃ τὸ 161 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας ἀπὸ τὸν Αὐ-
 τωνῖνον τὸν φιλόσοφον, καὶ Φαυσίαν. μετὰ δέ τινος
 ἡμέρας τῆ θανάτου τῆ πατρὸς ἐκηρύχθη Αὐτοκράτωρ
 κατὰ τὸ 180 ἔτος. εἶχε δὲ φιλοσόφος σοφὸς καὶ
 φρονίμος διδασκάλος τῆς ἡθικῆς, ἀλλ' ἡ ἀκάθεκτος
 τῆς ἡλικίας ὁρμὴ ἐξενίκησε, καὶ ἐγένετο ἔτος δεύτε-
 ρος Νέρων, ἀφανίσας ἐπίσης τὸς πλέον λαμπροὺς
 ἀνδρας τῆς Ρώμης, καὶ καταδιώξας τὸς Χριστιανούς
 μὲ σκληρότητα, καὶ ἐκτείνας τὴν τοιαύτην τυραννίαν
 μέχρι τῶν συγγενῶν, ἔχων οἰκεῖον καὶ σύμβολον
 ἓνα τινα Κλέανδρον, καταγόμενον ἐκ Φρυγίας,
 ἐκ δέλων γονέων γενόμενον. τὸν ὁποῖον, ὥσπερ
 καὶ ἄλλον τινα τοιοῦτον Περήννιον, ἐφόνευσαν οἱ
 στρατιῶται. ἀλλ' ὁ Κόμμοδος ἦν ὁ αὐτὸς τύραννος

πάντοτε. ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν εἰς τις τῶν εὐγενῶν νέος, παραστὰς αὐτῷ ἐν τόπῳ τινὶ σκοτεινῷ, ἔδειξε μίαν μάχαιραν, εἰπὼν, ἰδὲ τὐτό σοι πέμπει ἡ Γερθεσία. ἐντεῦθεν λοιπὸν ὀργιθεῖς, ἐφύλαττεν ἀδιάλλακτον μῖσος κατὰ τῶν Συνατῶρων, καὶ ἡ Ρῶμη ἐγινε θεάτρον τῆς σφαγῆς. μὴ ἔχων δὲ ἄλλας αἰτίας θανάτων, ἐπλάττε συνωμοσίας κατὰ τὴν φαντασίαν. ἀσελγῆς δὲ ὢν, ὡς καὶ ὤμος, διέφθειρε τὰς ἑαυτῷ ἀδελφάς, καὶ ἐδιώρισε τριακοσίας γυναῖκας, καὶ ἄλλα τόσα νέα παῖδιά εἰς τὰς αἰσχρὰς ἀσωτείας τε. ἐφαντάσθη δὲ μετὰ ταῦτα νὰ ἀποβάλη τὸ πατρικὸν ὄνομα, καὶ τῆς μητρός τε νὰ τὸ δώσῃ εἰς μίαν τῶν ἐρωμένων, ὀνομαθεῖς αὐτὸς Ἡρακλῆς υἱὸς τῷ Διὸς, ἐπαπειλήσας τὸν ἔσχατον κίνδυνον εἰς τὰς μὴ δεχομένους τὴν ἀποθέωσιν. ἐντεῦθεν λοιπὸν ὁ νέος Ἀλκείδης περιήρχετο τὰς ὁδὸς ἐν Ρῶμῃ ἐνδεδυμένος Λεοντῆν, καὶ ἐν χειρὶ ἔχων ῥόπαλον μὲ λόγον νὰ ἐξολοθρεύσῃ τὰ θηρία κατὰ μίμησιν τῷ Ἡρακλεῦς. καὶ συνήθριζε πάντας τὰς ἀνδρείους καὶ ἀναπήρους τῷ χυδαίῳ λαῷ, καὶ δῆσας αὐτῶν τὰς πόδας, καὶ δὲς σπόγκας ἀντὶ λίθων, νὰ τὸν κτυπῇ εἰς τὴν κεφαλὴν, ἐφορμῆσεν ἐπάνωτων, καὶ τὰς ἀφάνιζε μὲ τὸ ῥόπαλον. χωρὶς δὲ νὰ αἰσχύνηται ἤρχετο εἰς τὸ θεάτρον, λαμβάνων πρόσωπον κωμῶδῃ. ἠθέλησε δὲ νὰ φανῇ εἰς τὸ κοινὸν καὶ ἐλόγυμος, ὡς οἱ μονομάχοι· ἡ Μαρτία ὅμως ἡ ἐρωμένη τε, καὶ ὁ Λαίτος ὁ προσάτης τῷ Πραιτωρίῳ, καὶ ὁ Ἐκλεκτός ὁ Θαλαμοφύλαξ ἐπροσπάθησαν νὰ τὸν ἐμποδίσωσιν. ἀλλ' ὁ Κόμμοδος, τῷ ὁποίῳ ἡ γνώμη δὲν ἦτον νὰ

διοικήσῃ καλῶς τὸ ὑπὲρ αὐτῶν, μήτε γὰρ ἐξασκήσῃ τὰς λεγεῶνας, ἀλλὰ γὰρ πολεμῇ κατὰ τῶν λεόντων, τίγρεων, καὶ λεοπαρδαλίων, καὶ αὐτῶν μέλλον τῷ ὑπὲρ αὐτῶν, ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον τε, καὶ γράφει μίαν ἀπόφασιν γὰρ φονευθῶσιν ὅλοι οἱ τολμήσαντες γὰρ τὸν συμβαλεῖσθαι. ἡ δὲ Μερτία ὅμως μαθεῖσα τὴν ἀπόφασιν ταύτην, τῷ προσφέρει ἐν πιστὸν μετὰ τὸν λιτρὸν φαρμακωμένον· τὸ ὅποιον τιῶν ὁ Κόμμοδος, ἐδόθη πρῶτον εἰς ὑπνον· εἶτα ἐξυπνήσας, ἐξήμεσε. καὶ ἐνταῦθα φεβηθέντες γὰρ μὴ διασωθῇ καὶ χορτάσῃ τὴν λύσσαν εἰς τὸ ἀνθρώπινον αἷμα, τὸν ἐπνίξαν, ἐν ἡλικίᾳ 31 ἐτῶν τὸ 192 ἀπὸ τῆ σωτηρίας.

Περτίναξ (Πέβλιος Ἑλβιος) γεννηθεὶς εἰς τὴν Βίβλαν πλησίον τῆς Ἀλβης τὸ 126 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας, υἱὸς ἐνὸς ἀπελευθέρου, κεραμέως τὴν τέχνην· ἀνετράφη ὅμως καλῶς διδασκῶν τὰ ἐγκύκλια μαθήματα μὲ πολλὴν ἐπίδοσιν, ὥστε καὶ τὰ ἐδίδαξε μετ' ὑπολήψεως εἰς τὴν Λιγυρίαν. μετὰ δὲ ταῦτα ἔγινε στρατιωτικὸς, καὶ ἐπροβιβάσθη κατ' ἀξίαν μέχρι τῆς ὑπατείας, καὶ Πραιτωρ ἐν Ρώμῃ γενόμενος, καὶ διοικητὴς ἐν πολλαῖς ἐπαρχίαις. καὶ τέλος πάντων μετὰ τὸν θάνατον τῆ Κομμοδῆ, ἐκηρύχθη κατ' ἐκλογὴν Αὐτοκράτωρ ἑβδομηκοντέτης ἤδη γενόμενος κατὰ τὸ 193 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας τῇ πρώτῃ Ἰαννουαρίᾳ. ἀναβὰς δὲ εἰς τὸν θρόνον, ἄρχισε πρῶτον γὰρ χαλινώσῃ τὴν αὐθάδειαν τῶν πραιτωρικοῶν ταγμάτων· οἱ ὅποιοι ἔκαμνον πολλὰς ἀδικίας ἐν Ρώμῃ πρὸς καταφρόνησιν τῶν πολιτῶν. μετὰ ταῦτα δὲ ἐξεδίωξε τὰς κατηγορίας ἐν τοῖς δικαστηρίοις, οἵτινες

παρεισέφρησαν πάλιν, διαφθαρείσης ἤδη τῆς Γερυσίας. ἐν τούτῳ δὲ αὖτις ἐσήκωσε πολλὰς καταχρήσεις· τὰς ὁποίας ἡ παρανομία τῶν καιρῶν ἐβίαζε νὰ νὰ ὑποφέρην οἱ ἄνθρωποι. βελομένοις δὲ νὰ μιμηθῇ τὴς δύο Ἀντωνίνης, ἐξέδετο ἔξω εἰς πώλησιν ὅλα τὰ πράγματα τὰ ἴδια τῷ Κομμόδῳ· ὅσα δὲ ἔτος εἶχεν ἐξ ἀρπαγῆς, ταῦτα τὰ ἔδωκεν εἰς τὰς πρώτας κυρίας. ὅσον δὲ μέρος γῆς ἦτον Αὐτοκρατορικὸν κατ' ἰδίαν ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, καὶ διὰ τοῦτο ἔμενεν ἀγεώργητον, τὸ ἔδωκεν εἰς ἐκεῖνας, οἵτινες εἶχον χρεῖαν νὰ τὸ γεωργήσωσι· τὰς ὁποίας διὰ νὰ τὰς ἐνδυναμώσῃ εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς ταύτης, τὰς ἐξαίρεσεν ἀπὸ τὴν φορολογίαν εἰς δεκαετίαν, καὶ τοῖς ὑποχέθη νὰ μὴ τὰς ἐνοχλήσῃ εἰς ὕδεν εἰς ὅλον τὸ διάστημα τῆς αὐτοκρατορίας τε. ἀφῆκε δὲ εἰς τὸν λαὸν καὶ ὅλες τὰς φόρους, τὰς ὁποίας ἔδιδον εἰς τὰ περάσματα τῶν γεφύρων ἐν τοῖς ποταμοῖς, ἐν τοῖς λιμέσιν, ἐν τοῖς λεωφόροις. καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ ὅλα τὰ παρὰ τῷ δεσποτισμῷ ἐπιτεθειμένα εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῶν πολιτῶν. ἐπρόσαξε δὲ νὰ πωλήσωσι δημοσίᾳ τὰς γελοτοποιὰς τῷ Κομμόδῳ, καὶ μάλιστα τὰς πλέον ἐπιβοήτας ἐπὶ αἰσχρότητι καὶ ἀναισχυντίᾳ, οἵτινες κατεπλέτησαν δι' ὁδῶν αἰσχροῶν καὶ ἀτίμων. τὰ δὲ ἔξοδα τῷ βασιλικῷ οἴκῳ τὰ ἐλάττωσεν ἐξ ἡμισείας. σωφρονισθείσης δὲ τῆς τραπεζῆς αὐτῆς, ἐμιμῶντο τούτῳ καὶ ἄλλοι πολλοὶ, καὶ ἐντεῦθεν κατέβη εὐδὺς ἡ τιμὴ τῶν ζωοτροφῶν. καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ ἐξήλειψε τῷ Κομμόδῳ τὴν τυραννίαν, καὶ ἐσήγαγε τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῷ Μάρκῳ

Αὐρηλίῳ. οἱ δὲ Πραιτωρικοὶ ἐπιταχθέντες παρ' αὐ-
 τῇ νὰ φυλάττωσιν ἀκριβῶς τὰ καθήκοντά των ἐν τῇ
 στρατιωτικῇ αὐτῶν τάξει, ὠργίσθησαν, καὶ ἐπανε-
 ρησαν, καὶ ἔτιωσ ἐἰς στρατιώτης τὸν ἐκτύπησεν εἰς τὸ
 γῆθος διὰ τῆ ἀκοντίου, ἐκφωνήσας, ἰδοὺ σοὶ τοῦτο
 πέμπουσιν οἱ Πραιτωριοί. ἦν δὲ ὁ Περτίναξ ὡς τόσαν
 Πατὴρ τῇ λαῷ, καὶ βλέπων τὸν ἀδίκον θάνατον,
 ἐπεκαλέωτο τὸν ὕραν ἐν ἐκδίκησιν. καὶ ἔτιω κατα-
 καλύψας τὴν κεφαλὴν, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα ἐκ πολ-
 λῶν καὶ καιρίων τραυμάτων τὰ 193 ἔτος ἀπὸ τῆ σω-
 τηριε, βασιλεύσας μόνον ἡμέρας 87. ἡ δὲ Γερμανία
 καὶ ὁ λαὸς ἐσιώπησαν, ἐν ὅσῳ ἐμονάρχει ὁ μετ' αὐ-
 τὸν Γελιανός. εἰς τὴν μοναρχίαν ὅμως τῇ μετὰ τῆ-
 τον Σεβήρῳ, ἔκαμον μεγάλας ἐπαινεὶς εἰς τὸν Περ-
 τίνακα μὲ τὴν διάθεσιν τῆς καρδίας των, τῆς ὁποίας
 μάρτυρες ἦσαν τὰ πράγματα. ὁ δὲ ἔπαινος εἶχεν
 ἔτιω, ἐπὶ τῇ Περτίνακος ἐξήταμεν ἡσυχοί, φόβῳ παν-
 τὸς ἀπὴλλαγμένοι, ἔχοντες αὐτὸν ὡς πατέρα, ἥτε Γε-
 ρμανία καὶ ὁ δῆμος ἐπίσης καὶ πάντες ἄνθρωποι φρόνιμοι.
 Οὗ δὲ Σεβήρος ἔκαμε τὰς ἐπιταφίαις αὐτῇ τιμὰς μὲ
 λόγον ῥητορικὸν, ἐξ ἧ ἐν ἀποσκευάσιον εἶναι καὶ
 τῇτο, τὸ ὁποῖον λέγει ὁ Δίων. „ἡ στρατιωτικὴ ἀν-
 „δρεία κινεῖ τὸν ἔχοντα εἰς ὠμότητα, καὶ ἡ πολιτικὴ
 „φρόνησις αὐτίς μεταβάλλει ἐκ φύσεως εἰς μαλα-
 „κίαν τὸν ἄνθρωπον. ὁ δὲ Περτίναξ ὅμως μίξας ἐ-
 „κατέρας τὰς ἀρετὰς, ἀκράτης τῶν ἐλαττωμάτων
 „ἐπ' ἀκριβὲς, ἅπερ πέφυκε παρακολυθεῖν, ἀμέμ-
 „πτως διετέλεσεν ἔχων, φοβερὸς μὲν τοῖς ἔξω πο-
 „λημείοις καὶ τοῖς ἐνδὸν σασιώταις γινόμενος, ἐπιει-

„κῆς δὲ καὶ μετριώφρων τοῖς συμπολίταις, καὶ πρόμα-
 „χος τῶν καλῶν, μήτε ἐπὶ τῷ ἀξιώματι ἔξω τῆ
 „κχιζήκοντος ἐπαίρόμενος, μήτε τῇ χαμαιζήλῳ προ-
 „ποιήσῃ ἀναξίως τῆς μεγαλειότητος ἐς τὸ ἀγδὲς
 „ταπεινόμενος· ἀλλ' ἐκατέρας τῆς ἐναντιότητος τῇ
 „φυγῇ, ἐτίμησε μέσως τὸ μεγαλοπρεπὲς ἐκατέ-
 „ρας μερίδος τῇ μητριότητι, ὥτε ἀλαζονία παρα-
 „χωρῶν πρὸς τὸ αὐθαδὲς, ὥτε σμικροπρεπεῖ ταπεινώ-
 „σῃ πρὸς καταφρόνησιν· ὑψηλὸς χωρὶς οἰασθῆναι ἐ-
 „πάρσεως τῷ ὄντι φαινόμενος, καὶ ἡδὺς χωρὶς συγ-
 „καταβασεως προσποιήτῃ γενόμενος· φρόνιμος μετ'
 „εἰλικριείας· δίκαιος ἐν ἀπλότῃ· οἰκονόμος ἐν ἐ-
 „λευθεριότητι· μαγαλοπρεπὴς ἐν ἐπικεικείᾳ.” Ἀξίος
 δὲ τῷ ἐπαινῷ τότε ἦν ὁ Περτίναξ καὶ διότι ἦν ἐσχάτος
 τῶν ἀπὸ Οὐεσπεσιανῶ νομίμως μοναρχησάντων, ἐξαι-
 ρημένων μόνων δύο, τῷ Δομετιανῷ καὶ Κομμῶδι.

Γελιανὸς (Δίδιος) Αὐτοκράτωρ τῶν Ρωμαίων
 γεννηθεὶς τὸ 133 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας εἰς τὸ Μι-
 λάνον ἐκ γενναῆς ἐγκονος ὡν τῷ Σαλβίῳ Γελιανῷ,
 ἔμπειρος εἰς τὰ νομικά. ἐσάθη δὲ Ὑπάτος δις, καὶ
 Ἐπαρχος ἐν Ρώμῃ. τέλος δὲ ἀνέβη καὶ εἰς τὸν θρό-
 νον τῆς μοναρχίας μετ' ὅσιν χρημάτων ἐκ δημοπρα-
 σίας. ἔπειτα δὲ ἐκλελεγμένῃ τῷ Σεβήρῃ, ἐφονεύθη
 μετ' ὀλίγον τῆς Γερμανίας ἐν τῷ βασιλικῷ οἴκῳ
 ἐν τῷ ἑξήκωσῳ ἔτει τῆς ἡλικίας, βασιλεύσας ἡμέρας
 ἑξήκοντα καὶ ἑξ. τοιοῦτον ἦν τὸ τέλος ἐνὸς γέροντος
 ματαιόφρονος· ὅστις ἀγοράσας τὴν ἀρχὴν, ἔλαθεν
 ἐξωνησάμενος μετὰ ταύτης θάνατον πονηρόν. περὶ
 τότε λοιπὸν οἱ ἱστορικοὶ, καὶ διαφέρωσι κατὰ τι, οἱ

πλείονες ὁμῶς κακὰ λέγουσιν εἰς κενοδοξίαν καὶ φι-
λαργυρίαν· καὶ οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι ἐκ πρώτης ἡμέ-
ρας, κειμένῳ ἔτι τῷ νεκρῷ τῷ Περτίνακος ἐν τῇ βα-
σιλικῇ οἰκίᾳ ἐδόθη εἰς ἡδονὴν καὶ εἰς θάλατρον· οἱ δὲ
ἀναιρῶντες ταῦτα σὺν λόγῳ, λέγουσιν, ὅτι μήτε ἐ-
δείκνυσε τὴν ἡμέραν ἐκείνην, μεμνημένος τῆς ἀρετῆς
τῷ ἀνδρὶ, καὶ μάλιστα δὲν ἐσυγχωρῶσαν ὅτε αἱ πε-
ριστάσεις, ὅτε ὁ φόβος τῶν στρατιωτῶν νὰ φανῇ τοιού-
τος ἀχρεῖς εἰς καταφρόνησιν τῷ Περτίνακος.

Σεβῆρος (Λύκιος Σεπτίμιος) Αὐτοκράτωρ τῶν
Ρωμαίων γεννηθεὶς ἐν τῇ Ἀφρικῇ κατὰ τὸ 149 ἔ-
τος ἀπὸ τῷ σωτηρίῳ ἐκ γένους λαμπρῷ· ἔφθασε δὲ
νὰ γένῃ ὠψαιροφύλαξ, Δήμαρχος, Ἀνθύπατος, καὶ
ἔπειτα Ὑπάτος· εἶχε δὲ καὶ ἐν ταῖς στρατιακοῖς μεγί-
στην ὑπέληψιν, καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο νὰ ἀντιστῇ εἰς τὴν ἀν-
δρίαν καὶ ἐμπειρίαν αὐτῷ, ἀγχίνους ὢν καὶ διαβατικὸς
ἐν τοῖς πράγματι, ἐμπειρος, δεξιὸς, αἰδρεῖος, δρα-
στήριος, καὶ ἐργατικὸς· εὐθύς δὲ ἐπρόβλεπε τὸ κα-
τὰ δῆκον, καὶ εὐθύς τὸ ἔφερε καὶ εἰς πρᾶξιν· λέγεται δὲ,
ὅτι ἦσαν ὁ πολεμικώτατος πάντων τῶν Αὐτοκρατό-
ρων τῆς Ρώμης· ὅσον δὲ πρὸς τὰς ἐπισήμας εἶχε
περισσότεραν κλισίαν εἰς αὐτὰς, ἢ ἀποσροφὴν· εἰς δὲ
τὰ ἐπιχειρήματά τε ἐφαίνετο ἀμετάτρεπτος, προο-
ρῶν πάντα, διαπερῶν πάντα, καὶ φανταζόμενος πάν-
τα· φίλος γενναῖος καὶ σερεὸς, ἐχθρὸς ἐπικίνδυνος καὶ
ἐκδικητικὸς· τὸ δὲ λοιπὸν, πανῆργος, ὑποκριτὴς,
ψεύδης, ἄπιστος, ἐπίορκος, φιλάργυρος, πάντα ἐαυ-
τῷ συμβάλλων, ὀργίλος, καὶ ὠμὸς· μετὰ δὲ τὸν θάνα-
τον τῷ Περτίνακος, ἀνακηρυχθέντος τῷ Γελιανῷ ὑφ’

αὐτῷ, ἀναξίει δὲ ὄντος, ἐκηρύχθη ὁ Σεβῆρος πα-
 ρὰ τῆς στρατίας ἐν τῇ Γαλλίᾳ, τῆς ὁποίας τὴν διοί-
 κησιν εἶχε τότε τὸ 193 ἔτος ἀπὸ τοῦ σωτηρίου· ἔλ-
 θὼν δὲ εἰς Ρώμην πολλὰς τῶν Συνατῶρων ἐφόνευσεν·
 οἱ τινες ἦσαν σύμφωνοι μετὰ τῷ Γέλίου καὶ Νίγρε,
 ἄλλοι δὲ ἐξώρισε, καὶ τὰ πράγματα αὐτῶν ἐδήμει-
 πεν· ἐντεῦθεν ἐκστρατεύσας κατὰ τὴν Βυζαντίαν, καὶ
 πολιορκήσας αὐτὸ ἔκτε γῆς καὶ θαλάσσης, τὸ ἐκυ-
 ρίευσεν, καὶ ἐλεηλάτισεν· ἐντεῦθεν διέβη εἰς τὴν Α'-
 σίαν, καὶ ἐκδίκησε τὰς πόλεις, ὅσαι εἶχαν λάβῃ τὸ
 μέρος τοῦ Νίγρε· μετὰ δὲ ταῦτα ἐσοχάζετο νὰ κτυ-
 πῇ τὰς Πάρθους καὶ Ἀράβας, ἀλλ' ἐν ὅσῳ δὲν κα-
 ταβάλλῃ τὸν ἐν τῇ Βρετανίᾳ διοικῆντα Ἀλβίνον, δὲν
 λέγεται μονάρχης ἐν Ρώμῃ· ἔτιω λοιπὸν κηρύξας
 αὐτὸν ἐχθρὸν, ἐκινήθη, καὶ τὸν ἀπῆντησε πλησίον ἐν
 τῷ Λαγδῶνι· ἡ νίκη δὲ ἐσάθη πολὺν χρόνον ἀμφιρ-
 ρεπῆς, ἀλλ' ὁ Σεβῆρος τὴν ἐκέρδησεν ὕστερον τὸ 197.
 ἔλθων δὲ εἰς τὸ σῶμα τὸ φονευθὲν τοῦ ἐχθροῦ, τὸ
 κατεπάτησε μὲ τὸ ἄλογον· εἶτα δὲ ἐπρόσβαλε νὰ τὸ
 ἀφήσωσιν ἔξω τῆς κύλης μέχρις ὅ νὰ σαπῇ, καὶ νὰ
 κατακοπῇ ὑπὸ τῶν κυνῶν μελιθδόν· τὸ δὲ λοιπὸν τό-
 τε νὰ τὸ ῥίψωσιν εἰς τὴν Ρώμην· τὴν δὲ κεφαλὴν
 αὐτοῦ τὴν ἐσειλεν εἰς τὴν Ρώμην, καὶ ὀργισθεὶς κατὰ
 τῶν Συνατῶρων, ὅτι ὠμίλησαν καλὰ εἰς μίαν συνέ-
 λευσιν περὶ τοῦ Ἀλβίνου, ἔγραψεν εἰς αὐτὰς ἔτιως
 αὐτολεξεί· πέμψα ὑμῖν τὴν κεφαλὴν ταύτην, ἵνα γινώ-
 τε, ὅτι ἔχω τὴν καθ' ὑμῶν, καὶ μέχρι τίνος ἡ ἐμὴ βε-
 γή δύναται χωρεῖν· μετ' ὀλίγον δὲ ἐφόνευσε τὴν γυ-
 ναῖκα καὶ τὰς παῖδας τοῦ Ἀλβίνου, καὶ τὰς τεκρὰς αὐ-

τῶν ἔρριψεν εἰς τὸν Τίβεριν ποταμὸν· ἀναγὰς δὲ τὰ
εὐρεθέντα γράμματα εἰς τὸν Ἀλβίνον, ἐφόνευσεν
ὅλους, ὅσοι εὐρέθησαν ἐκεῖ πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο· ἦ-
σαν δὲ ἔτι οἱ περισσότεροι τῶν ἐνδόξων τῆς Ρώ-
μης, καὶ πλῆθος ἀρχοντισσῶν· ἐντεῦθεν ἐκινήθη κα-
τὰ τῶν Πάρθων, καὶ ἐκυρίευσεν τὴν Σελεύκειαν καὶ τὴν
Βαβυλῶνα, καὶ μετὰ ταῦτα τὸν Κτησιφῶντα μετὰ
μεγάλῃν καὶ ἐπίπονον πολιορκίαν, τὸν ὀπθόν καὶ ἐλεη-
λάτησεν, τὰς δὲ ἀνδρας πάντας ἀπέκτεινεν, τὰς δὲ
γυναῖκας καὶ τέκνα ἡχμαλώτισε· καὶ ἐντεῦθεν ἔλα-
βεν ἀφ' αὐτῆ τὸ ὄνομα Παρθικός· ἐντεῦθεν δὲ ἦλ-
θε πρὸς τὴν Ἀραβίαν καὶ Παλαισίνην, καὶ ἐνταῦθα ἐ-
συγχώρησε τὰς συνωμώτας τῇ Νίγρῃ· ἀναψὲ δὲ ἡ
φλῶξ κατὰ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν Χριστιανῶν, καὶ ὁ
διωγμὸς ἔτος ἐσάθῃ πολλὰ διασήμερος· ἐκείθεν δὲ
ἐλθὼν εἰς Αἴγυπτον, εἶδε τὸν τάφον τῷ μεγάλῃ
Πομπηίῃ, ἀποκατέστησε Γερουσίαν εἰς τὰς Ἀλεξαν-
δρείς, περιειργάσθη τὰς θρησκείας τῷ τόπῳ, ἐσήκω-
σεν ὅλας τὰς βίβλους ἀπὸ τῆς ναὸς, καὶ τὰς ἔβαλεν
εἰς τὸν τάφον τῷ μεγάλῃ Ἀλεξάνδρῃ, καὶ τὰς ἀ-
σφαλισεν ἔτιω, ὥστε νὰ μὴν εἰδῇ τις ἐφεξῆς μήτε
τὰς βίβλους, μήτε τὸ σῶμα τῷ Ἡρώος· μετὰ ταῦτα
δὲ ἀποσάντων τῶν Βρετανῶν, ἔδραμεν εἰς τοὺς κατ'
αὐτῶν καὶ τὰς ἐπέταξε, καὶ ἔπειτα ἔκτισε ἐν τῷ 210
ἔτει ἓνα τεῖχος μακρὸν ἀπὸ θαλάσσης εἰς θάλασ-
σαν· τῷ ὁποίῳ μένουσιν ἔτι, ὡς λέγουσι, τὰ ἐρείπια·
τέλος πάντων ἐν τέτοις ἀρρώσῃσιν καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ
ἑβδόμῳ τῷ 211 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας ἐν ἡλικίᾳ
60 ἐτῶν· ὡς τόσον ἦτον ἀνὴρ μὲ πολλὰ προτερήμα-

τα, εἶχεν ὁμως ἄλλα τόσα ἐλαττώματα ἐξ ὁμο-
τητος· ὥστε ἀνῆκει καὶ εἰς αὐτὸν τὸ περὶ Αὐγέστου
ποτὲ λεχθῆναι, ἴδει ἢ μὴ γεννηθῆναι, ἢ γεννηθέντα μὴ
ἀποθανεῖν.

Ἀλβίνος (Δέκιος Κλαύδιος Σεπτίμιος) γεννη-
θεὶς ἐκ γένους λαμπροῦ εἰς τὴν Ἀνδρομέτην ἐν τῇ
Ἀφρικῇ, καὶ ἀνατραφεὶς εὐγενικῶς, εὐτύχησεν εἰς
τὴν τύχην τῶν ὀπλων, στρατηγὸς παρὰ Μάρκου Αὐ-
ρηλίου γενόμενος, καὶ Ὑπατος· μετὰ ταῦτα δὲ αὐ-
τὸς παρὰ τῷ Κομμόδῳ στρατηγὸς τῶν Γαλλικῶν Λε-
γεῶνων, δι' ὧν ἐκέρδησε νίκας πολλὰς, καὶ ἐντεῦθεν
ἔλαβε τὴν διοίκησιν τῶν Βρετανῶν· διὸ καὶ ὁ Σεβήρος
τὸν ὠνόμασε Καίσαρα μετὰ ταῦτα, εἰς τὸ ὅποιον
μὴ εὐχαρισηθεὶς ὁ Ἀλβίνος, ἐκηρύχθη Αὐτοκράτωρ
τῶν Γάλλων, ὅπου διέβη μετὰ πάσης τῆς στρατίας·
ὁ δὲ Σεβήρος ἔλθων κατ' αὐτὸ, συνεκρότησε μάχην
Φθοροποιάν, ἐν ἣ ἀμφιρῖψεσθαι τῆς τύχης ἐπὶ πολὺ,
ἐνίκηθη τέλος πάντων ὁ Ἀλβίνος, καὶ τὴν ἦταν μὴ
φύγων, ἐφονεύθη· τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ καταπατηθὲν
ὑπὸ τοῦ Σεβήρου, ἐσάλη εἰς Ρώμην κύνεσσιν καὶ οἰο-
νοῖσι πᾶσιν ἔλθωρ καὶ βρώμα γενέσθαι· οἱ δὲ συγ-
γενεῖς αὐτοῦ καὶ φίλοι ἔγιναν θῦμα τῆς ὁμοτιτος τοῦ
Σεβήρου· ὥς τόσον ἡ ἀρετὴ τοῦ ἀνδρὸς δὲν ἦτον ἀξία
τοιαύτου τέλους· ἐβασίλευσε δὲ ἔτι τέσσαρα.

Νίγρος (Πεσκέντιος Γῆσος) διοικητὴς τῆς Συ-
ρίας, ἀξίος γενόμενος εἰς ἀνδρίαν καὶ φρόνησιν· οἱ δὲ
λεγεῶνες τῶν Ρωμαίων ἐνταῦθα τὸν ἐψήφισαν Αὐ-
τοκράτορα ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὸ 193 ἔτος ἀπὸ τοῦ
σωτηρίου περὶ τὰ τέλη τοῦ Ἀπριλίου μετὰ τὸν θάνα-

τον τῷ Περτίνακος· σεβόμενος δὲ τὰς ἀξίας ἀνδρας, εἶχε σκοπὸν νὰ μιμηθῇ τὸν Τίτον, Τραϊανόν, Ἀντωνίνον, Μάρκον Αὐρήλιον, σερεὸς ὡς πρὸς τὸ καλὸν καὶ γλυκὺς ἅμα μετὰ σεμνότητος, χωρὶς νὰ ἐπαρθῇ εἰς τῆς τύχης τὴν εὐνοίαν, μήτε νὰ νοσιμευθῇ ποτὲ τὰς προσφερομένας αὐτῷ κολακείας διὰ τὴν δύναμιν. ὤθεν εἰς τὸν προβιβασμόν τε ἠθέλησεν ἵνας ζήτῳ νὰ κάμῃ τὸν πανηγυρικὸν λόγον, αὐτὸς δὲ τὸν ἀπεκρίθη, ἐκ ἑμοί, ἀλλὰ τοῖς ποτὲ μὲν ἀρισεύσασι, νῦν δ' ἐκέτι περισσὸν ὁ ἑκαπὸς δίκαιος, ὃν αἱ πράξεις λεγόμεναι, ἀποδείκνυνται καὶ ἡμᾶς, κινῆσαι εἰς μίμησιν· πρὸς δὲ τὰς περιόντας ὁ λόγος γενόμενος, καὶ μάλιστα πρὸς τὰς δυνατωτάτας, παρ' ὧν καὶ φόβος τις ὑπερὶ καὶ ἐλπίς, κολακείας ὡς παρ' ἄλλοις ὑπόνοιαι· ὡς τόσον μόλις ἔν ἔτος ἀπήλαυσε τὸν θρόνον τέτον· ἔπειτα νικηθεὶς εἰς διαφορὰς μάχας παρὰ τῷ Σεβήρῳ, ἔχασε μετὰ τῆς αὐτοκρατορίας καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν κατὰ τὸ 195 ἔτος ἀπὸ τῷ σωτηρῷ· ἦν δὲ ἐκ γονέων μετρίως λαμπρῶν, τῆς τάξεως τῶν ἱππέων, γεννηθεὶς κατὰ τὸ πιθανώτερον εἰς τὸ Ἀκινον, ὅπου ὁ πάππος αὐτοῦ ἦτον ἐπιστάτης τῶν Καισαρίων· νέος δὲ ἐπαιδεύθη ἱκανὸς τὰ ἐγκύκλια, μετὰ ταῦτα δὲ αἰσθόμενος τὴν ἰδίαν ἀνδρίαν, ἐχώρησε βασιμῆδὸν εἰς τὰ ἀξιώματα, ὥστε ἠξιώθη τῶν ἐπαίνων τῷ Μάρκῳ Αὐρήλιῳ· καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῷ Κερμίδῳ ἔδειξε σαφέστερον τὴν ἀνδρίαν εἰς μίαν μάχην κατὰ τῶν Βαρβάρων πλησίον τῶν Δακῶν ἐπὶ τῷ Ἰσρῷ· ἐξάλη δὲ ἔτι καὶ κατὰ τῶν λειποτακτησάντων ἐν Γαλίᾳ, ἔνθα εὐδοκίμησε τόσον, ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ Σεβήρος διοικητὴς ὢν τὸ τότε εἰς τὴν Λιγονοῖσαν, τὸν ἐπήνεσε παρὰ πολὺ εἰς τὸν Αὐτοκρά-

τορα, ὀνομάσας αὐτὸν ἄνδρα ἀναγκαῖον τῷ βασιλεῖ·
 ἐντεῦθεν συνισάμενος ὑπὸ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀξιωματι-
 κῶν, ἔλαβε τὸ ἀξίωμα τῆς ὑπατείας ἐνδόξως· εἰς
 δὲ τὴν εἰταξίαν τῶν στρατιωτῶν τόσον ἦτον ἀκριβής,
 ὥστε καὶ ὁ Σεβήρος ἐχθρὸς ὢν αὐτῷ, αὐτὸν εἶχε πα-
 ράδειγμα εἰς τὰς πρὸς τὰς ἀξιωματικὰς αὐτῷ προ-
 σταγὰς· καὶ ὅτι τῷ Νίγρῳ ὁ στρατιώτης ποτὲ δὲν ἐ-
 φάνη νὰ ζητήσῃ ἀρτακτικῶς παράτινος χωρικῆς μήτε
 ξύλου, μήτε ἐλαίου, μήτε ἄλλην τινὰ ὑπηρεσίαν· καὶ
 εἰ τις παρέβαινε τὴν προσταγὴν τῷ ἰδίῳ στρατηγῷ εἰς
 αὐτὸ, ἐπαιδεύετο αἰσχυρῶς· ὅθεν ἐπειδὴ δέκα τινὲς
 στρατιῶται ἐφαγον μίαν ὄρνιθα, ἀπεφασίωθη θάνα-
 τος κατ' αὐτῶν, καὶ ὁ δῆμιος νὰ εἶναι εἰς ἕξ αὐτῶν.
 ἔπειτα δὲ θορύβῳ γενομένῳ διὰ τὸ σκληρὸν τῷ-
 το καὶ ἀπροσδόκητον, ἐλαττώθη ἡ ποινὴ· εἰς τὸ νὰ
 δώσωσι δέκα ὄρνιθας ἀντὶ τῆς μιᾶς, καὶ νὰ μὴν ἀνά-
 ψωσι φωτίαν εἰς τὸ διάσημα ταύτης τῆς ἐκστρατείας,
 μήτε νὰ φάγωσι τί θερμὸν, ἀλλὰ νὰ εὐχαρισιάζωσιν
 εἰς τροφήν αὐτοχέδιον, καὶ εἰς ποτὸν ὕδατος μόνον, καὶ
 εἰς τῷτο ἐδιώρισε φύλακας εἰς αὐτὰς· ἦτον δὲ ἐχ-
 θρὸς τῆς τρυφῆς καὶ τῆς μαλακίας ἐν τῷ στρατοπέ-
 δῳ· ἰδὼν δὲ ποτε στρατιώτας πίνοντας ἕξ ἀργυρᾶς
 φυάλης, εἶπεν, ὅτι ἀρκετὸν εἶναι τὸ ξύλινον εἰς τὰς
 στρατιώτας· καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ καυχῶνται αἱ Βάρ-
 βαροι, ἂν τύχη νὰ κυριεύσωσι τὴν ἀποσκευὴν, ὅτι
 ἔχουσι ταῦτα τὰ ἀργυρᾶ ἐκ τῶν Ῥωμαϊκῶν λαφύ-
 ρων· δὲν ὑπέφερε ποτὲ νὰ ἀρτοποιῶσιν εἰς τὰς ἐκ-
 στρατείας, ἀλλ' ἐπεριώριζε τὸ στρατιωτικὸν εἰς τὸ πα-
 ξιμάδι· ἐσῆκωσε δὲ καὶ τὸν οἶνον θέλων νὰ εἰσάξῃ

τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν νὰ πίνωσιν ὄξος μεμιγμένον
 μὲ ὕδωρ· τῶν δὲ ἐν Αἰγύπτῳ στρατιωτῶν ζητέν-
 των οἶνον· τί λέγετε, τὸς εἶπε, ἔχετε τὸν Νεῖλον,
 καὶ οἶνον ζητεῖτε; ἄλλοτε δὲ νικηθέντες τινὲς παρὰ τῶν
 πολεμίων, ἐπροφασίζοντο αἰτίαν τὴν ἀδυναμίαν τῆ
 σώματος ἐκ τῆς ὑδροποσίας· ὁρῶς λόγος, εἶπεν,
 ἀλλ' οἱ νικηταὶ ὑμῶν ὕδωρ πίνεσι· καὶ ταῦτα λέγων,
 τὰ ἔφερεν ὁ ἴδιος καὶ εἰς πρᾶξιν· καὶ ἐντεῦθεν οἱ μὲν
 στρατιῶται ἐφοβήντο αὐτὸν, οἱ δὲ λαοὶ τὸν ἀγα-
 πῶσαν.

Γέτας (Σεπτίμιος) υἱὸς τοῦ Αὐτοκράτορος Σεβή-
 ρου καὶ ἀδελφὸς τοῦ Καρακάλλου, κατ' ἀρχὰς ἐν τῇ νη-
 πιότητι ἐφαίνετο αὐστηρὸς· προίεσης δὲ τῆς ἡλικίας,
 ἔγινε γλυκὺς, καὶ συμπαιδικὸς· ὅθεν ἐν μιᾷ τῶν
 ἡμερῶν μέλλοντος τοῦ Σεβήρου νὰ φονεύσῃ ὅλους τῶς
 συνωμότας τοῦ Ἀλβίνου, καὶ Νίγρου, ὀκταετὴς ἤδη
 ὢν ὁ Γέτας, καὶ βλέπων τὸ μελετώμενον ἐλυπεῖ-
 το· ὁ δὲ Σεβήρος εἶπε πρὸς αὐτὸν εἰς παρηγο-
 ρίαν· ἡτοίεσι σοὶ πολέμιοι, ὧν ἐγὼ ἀπαλλάττωσι·
 ὁ δὲ Γέτας ζητήσας τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν καὶ μαθὼν,
 ἐπρόβαλεν ἄλλο ἐρώτημα, ἂν αὐτοὶ οἱ δυσυχεῖς ἔ-
 χωσιν συγγενεῖς, καὶ μαθὼν ὅτι ἔχουσι πολλὰς, εἶπε·
 ἴσονται τοίνυν πλείους οἱ συλληπησόμενοι αὐτοῖς τῆς ἡτ-
 τῆς, ἢ οἱ συγχαιρήσοιτες ἡμῖν τῆς νίκης· ἐκ τούτου δὲ
 λέγουσιν ὅτι μετεβλήθη τί πρὸς τὸ παρὸν ὁ Σεβή-
 ρος· οἱ ἐπιστάται ὅμως τοῦ Πραιτωρίου Πλαυτιανὸς καὶ
 Γεβenaλὸς, τὸν ἐπαρακίνησαν αὐτῷ εἰς τὴν σκληρό-
 τητά μὲ ἐλπίδα νὰ ἀρπάσωσι τὰ πράγματά των·
 ἐν δὲ τοῖς εἰρημένοις ἦτον παρὼν καὶ ὁ Καρακάλλ-

λας ὁ ἀδελφὸς τῷ Γέτα· ὅστις ἐπαρκινῆσε νὰ φονεύσῃ καὶ τὰ παῖδια μετὰ τῶν πατέρων· πρὸς τὰ ὅποῖον δυσπρεπεῖς ὁ Γέτας, εἶπε· σὺ δὲ ὅστις ἐφείδῃ τῷ αἵματος τῶν ἀνθρώπων, φονεύσεις ἂν τοὺς ποτὲ καὶ τὸν σεαυτὸν ἀδελφόν! ὅπερ καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα· ἐπειδὴ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Σεβήρου, κρατέμενος ὁ Καρακάλλας ἀπὸ τὸν φόβον κατὰ τοῦ Γέτα, ὅταν διεμοίρασε μετ' αὐτὸν τὸ βασιλεῖον, καὶ δοκιμάσας πολλάκις εἰς μάτην νὰ τὸν διαφθείρῃ Φαρμάκῳ, τὸν ἐμαχαίρωσεν εἰς τῆς κοινῆς μητρὸς τὰς ἀγκάλας τῆς Γούλιας· ἣτις ἐπληγώθη καὶ αὐτὴ ἐν ταῦτῳ μεταξὺ εἰς τὴν χεῖρα, τὸ 212 ἔτος ἀπὸ τοῦ σωτηρίου· καὶ ὕτως ὁ Γέτας ἔλαβε τέλος τὸ 23 ἔτος τῆς ἡλικίας· ἡ δὲ κλίσις αὐτὴ πρὸς τὰς τέχνας, καὶ ἡ μετριοφροσύνη, ὑπέρχοντο τῷ λαῷ τῶν Ῥωμαίων εἰρήνην καὶ εὐτυχίαν.

Καρακάλλας (Μάρκος Αἰρίλιος Αὐτλωνος) γεννηθεὶς ἐν Λαγυδίῳ τὸ 188 ἔτος ἀπὸ τοῦ σωτηρίου υἱὸς τοῦ Σεβήρου καὶ τῆς Γούλιας Δόμνης, ἐκηρύχθη Αὐτοκράτωρ παρὰ τῶν στρατιωτῶν τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς τε μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Γέτα· αὐξομένης δὲ κατὰ ἑκάστην τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀντιπαθείας, ἐμαχαίρωσε τὸν Γέταν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς κοινῆς μητρὸς Γούλιας· καὶ ὕτως ὁ ἀδελφοκτόνος ὕτος ἔμεινε μοναρχῶν, κερδήσας τῷ στρατιωτικῇ τὴν ἀγάπην μὲν τὴν αὐξησιν τῇ σιτηρεσίᾳ· καὶ ἐκ τέτοις τυφλωθέντες ἐκεῖνοι, ἐδικαίωσαν τὸ ὁμότατον αὐτὸ ἔργον, κηρύξαντες τὸν Γέταν κοινὸν ἐχθρὸν τῆς πατρίδος· λαβὼν δὲ ἐντεῦθεν τὸ

στρατιωτικόν, εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ῥώμην, φωνάζων,
 ὅτι ὁ Γέγρας εἶχε σκοτὸν νὰ φονεύσῃ αὐτὸν τὸν
 ἴδιον, καὶ ὅτι καὶ ὁ Ῥωμύλος πρὶν αὐτῷ ἐφονεύσῃ
 παρὰ τῷ ἀδελφῷ, καὶ τὰ τοιαῦτα· διὰ νὰ ἐλατ-
 τώσῃ δὲ ὅπως τὸ ἀνόμημα, ἀπεδέωσε τὸν Γέ-
 ταν, ἀχαρισημένος νὰ εἶναι ἐκεῖνος εἰς τὸν ὕραν, καὶ
 νὰ μὴ βασιλεύῃ ἐπὶ τῆς γῆς· sit divus, dum
 non sit vivus· ἐντεῦθεν ἐξήτει πανταχόσε τὸς ἀ-
 πολογησομένους περὶ αὐτοῦ· ὅθεν ὁ Παπινιανὸς, μὴ
 θέλων νὰ παρακαλύψῃ τὸ πρᾶγμα κατὰ παρά-
 δειγμα τῷ Σενάκε, κατεδικάσθη εἰς θάνατον· ἐ-
 πειδὴ ἀπεκρίθη πρὸς τὸν τύραννον ἐλευθέρως ἐκεῖνο·
 ταῦτόν ἐν εἰρήνῃ ἀδελφοκτόνῃ συγγινώσκει τῷ αὐτῷ τῷ-
 τοῦ ποιεῖν τὸ ἀνόμημα· τιμωρόμενος δὲ ἐκ τῷ συνειδό-
 τος ἀείποτε, ἐξῆλθεν εἰς τὴν Γαλλίαν πρὸς περι-
 διάβασιν, ἐνθα καταταράξας τὸ πλῆθος, ἐκβιά-
 σας τὰ δίκαια τῶν πόλεων, ἀνεχώρησε εἰς ἄκρον με-
 μισημένος, διὰ τὸς ὑπὲρ δύναμιν μάλιστ' φόβος, καὶ
 ἄλλας κατὰ ἐθνῶν ἀδικίας· μεμφομένης δὲ τῆς μη-
 τρός τε ποτὲ τὰς τοιαύτας παρανομίας, δείξας αὐτὸς
 τὸ ξίφος γυμνόν, ἀπεκρίθη· ἴθι, ὅσον ἔχω τὸ ξί-
 φος τρεῖς ἀνά χεῖρας, πράξω πᾶν ὅ, τι ποτὲ βελήσομαι·
 αὐτὸ ὅμως τὸ ξίφος πρὸς τὸς πολεμίους ἀπεδείχθη
 ἀδύνατον· καθότι οἱ Κέλται, οἱ Γερμανοὶ καὶ ἄλλα βέ-
 ρεια ἔθνη τῆς Γερμανίας, ἐκινήθησαν κατ' αὐτῷ, καὶ
 αὐτὸς ἐξωνήσατο χρήμασι τὴν εἰρήνην, καὶ μετ' ἄκρας
 ἀναισχυντίας ἐδέχθη τὸ ὄνομα Γερμανικὸς, καὶ Παρ-
 θικός, καὶ Ἀραβικός· ἔπειτα ἐμιμείπε τὸν Ἀλέ-
 ξανδρον, καὶ τὸν Ἀχιλλέα, κελεύσας πανταχῶς νὰ τὸν

ὀνομάζωσιν ἢ Ἀλέξανδρον ἢ Ἀντωνῖνον μέγαν· μὴ
 δυνάμενος ὅμως νὰ ἔχῃ τὴν ἀρετὴν ἐκείνη τῷ ἥρωος,
 προσπαθεῖσε νὰ τὸν μιμηθῇ εἰς τὸ σχῆμα τῷ σώμα-
 τος, ὑποκλίνων τὴν κεφαλὴν μικρὸν πρὸς τὸν ἑτε-
 ρον ὦμον· ἐλθὼν δὲ εἰς Ἀλεξάνδρειαν, καὶ ἐκεῖθεν
 διαβάς εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, ἔδωκεν ἄδειαν εἰς τὰς
 στρατιώτας νὰ κτυπήσωσι τὸν λαὸν, πρὸς ἐκδίκησιν
 τινῶν ἀσειοτήτων εἰς τὸν θάνατον τῷ Γέτα· καὶ ἐν-
 τεῦθεν, ὡς λέγουσι, γενομένης πολλῆς σφαγῆς, ἐ-
 χρωματίσθησαν ἐκ τοῦ αἵματος τὰ πεδία, ὁ Νεῖλος,
 ἡ θάλασσα, τὰ παραθαλάσσια πέριξ· καὶ τέλος
 ἐμποδίσας καὶ τῶν σοφῶν τὰς πρὸς ἀλλήλους συνανα-
 στροφάς, ἔκτισε τὰς γενικωτέρας ὁδὸς τῆς πόλεως·
 ἀλλ' εἰς τις ἐκατόνταρχος ἐλευθέρωσε τὸ ἀνθρώπινον
 γένος τοῦ καρδάρματος τῷ αὐτῷ ἀνδρωπαρίῳ, ἀποκτεί-
 νας αὐτὸν τὸ 217 ἔτος ἀπὸ τοῦ σωτηρίου· καὶ ἡ ἡμέρα
 αὕτη ἐγένετο τῷ λαῷ ἡμέρα χαρμόσυνος καὶ ἐλευ-
 θερίας· καὶ ἔδεις ἦν ὁ πενθῶν, ὅτε ὁ εὐεργετηθεὶς
 πῶποτε παρ' αὐτοῦ· ὅθεν ἀφῆκε μνήμην τοῖς μετα-
 γενεσέροισι ὁμοίαν μὲ ἐκείνην τοῦ Νέρωνος καὶ τοῦ Καλι-
 γύλου, καὶ τῶν τέτοις ὁμοίων.

Μακρίνος (Μάρκος Οὐπίλιος Σεβήρος Μακρίνος)
 γεννηθεὶς ἐν Ἀλγέρῳ ἀφανὴς, γεωργὸς μὲν τὸ
 πρῶτον, ἔπειτα κυνηγὸς ἀγρίων θηρίων, νοτάριος,
 ἐπιστάτης, ῥήτωρ τοῦ Δυσσαυρῆ, καὶ τέλος ἑπαρχὸς τοῦ
 Πραιτωρίου, καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Καρακάλλου,
 τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἐνήργησε νὰ φονεύσωσιν, ἐψηφίσθη
 αὐτοκράτωρ· ἐφαίνετο δὲ γλυκὺς, καὶ πρόθυμος εἰς
 τὸ δίκαιον, ὧν δὲ καὶ ὡραίος κατὰ τὸ σῶμα τὸ ἄ-

νάσημα, εἵλκυσε τὰς γνώμας τῆ πλήθους εἰς εὐνοίαν· ἀναβὰς δὲ εἰς τὸν θρόνον, πρῶτον ἐφρόντισε νὰ ἀκυρώσῃ τὰς προδικίας τῶν φόρων· ἔδωκεν ἐξουσίαν εἰς τὴν Γερυσίαν νὰ παιδεύσῃ τὲς ὑπὸ τῆ Καρακάλλου μεμισθωμένους κατηγόρους· ἐξ ὧν οἱ μὲν ἐπιφανεῖς ἐξωρίσθησαν, οἱ δὲ δῦλοι ἀνεσαυρώσθησαν· μετὰ ταῦτα ὅμως ἄλλαξε γνώμην ὁ Αὐτοκράτωρ, καὶ τῷ Ἀρταβάνῃ τῷ Βασιλεῦς τῶν Πάρθων κηρύξαντος πόλεμον, ἀγόρασε τὴν εἰρήνην ἀτιμοτάτην· ἐξῆς δὲ δοθεῖς εἰς τὰς ἡδονὰς, εἰς τὸτο μόνον ἐχαίρετο, εἰς τὴν προσποίησην νὰ μιμῆται τὸν Μάρκον Αὐρήλιον, ἀλλ' εἰς τὰ ἐξωτερικὰ μόνον, φυλάττων ἐν βαδίσμα σοβαρὸν, μίαν προσοχὴν ἄκραν εἰς τὰς ἀποκρίσεις, ἕνα τόνον τῆς φωνῆς ἐς τοσῦτον ἰσχνόν, ὥστε μόλις ἤκούετο· τὰ δὲ ἄλλα ὅμως ἦτον πολλὰ μακρὰν ἐκείνῃ τῷ μεγάλῳ ἀνδρὶ, τὸ δρατήριον, τὸ ἐνεργητικόν, τὸν ζῆλον πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον, τὸ μετ' εὐγενείας ἀπλῆν, τὸ μετὰ μετριότητος αὐστηρὸν καὶ τὰ τοιαῦτα· τὴναντίον δὲ ἐδείχθη ἀμελής εἰς τὰς ὑποθέσεις, παραδοθεῖς εἰς τὰ θεάτρα καὶ τὴν μουσικὴν· ἠθέλησε μ' ἄλλον τὸτο νὰ καταστήσῃ τὴν εὐταξίαν εἰς τὸ στρατιωτικόν· πλὴν ἔπρεπε νὰ διασκορπίσῃ τὰς λεγεῶνας πρῶτον εἰς διάφορας τόπους διὰ νὰ εἶναι ἀδύνατοι εἰς ἀποσχισίαν· οἱ ὅποιοι ἐρεθισθέντες ἢ ἐκ τέτε ἢ ἐξ ἄλλων πολλῶν αἰτιῶν τῆς δικαιοσύνης αὐτῆς πρὸς αὐτὰς, ἐκήρυξαν Αὐτοκράτορα τὸν Η' λιογαβάλην τὸ 218 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας· ὁ δὲ Μακρίνος ἐξεῖλε τὸν Γελιανὸν στρατηγὸν κατ' αὐτῶν, διὰ νὰ καταπαύσῃ τὴν εὐταξίαν·

μηδείς ὅμως ἐφανεύθη· τῇ ὁποίᾳ τὴν κεφαλὴν λαβὼν τις τῶν συνωμοτῶν, καὶ σφραγίσας εἰς ἓνα κυτὶν μὲ τὴν σφραγίδα τῷ Γ'υλιανῷ, τὴν ἔφερον εἰς τὸν Μακρίνον, λέγων ὅτι εἶναι τῷ Ἡλιογαβάλλει, καὶ μετὰ τοσαύτην τόλμην ἐγένειν ἄφαντος· ὁ δὲ δυστυχὴς Μακρίνος, φυγόντων ἀπ' αὐτῆ πάντων, μεταβαλὼν τὸ χῆμα, ἀπεσώζετο πρὸς τὴν Καππαδοκίαν, ὅτε ληφθεὶς παρὰ τινων στρατιωτῶν, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν· τὴν αὐτὴν δὲ τύχην ἔλαβε καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Διαδεμνιανὸς· ἐβασίλευσε δὲ τὸ ὅλον ἐν ἔτος καὶ δύο μῆνας, καὶ ἡμέρας τρεῖς.

Μάρκος Αὐρήλιος Ἡλιογαβάλλης Αὐτοκράτωρ τῶν Ρωμαίων ὁ ἐπωνομαθεὶς Σαῦδανάπαλος τῆς Ρώμης, υἱὸς τῷ Βαρίῳ Μαρκέλλῳ καὶ τῆς Σοιμίας, γεννηθεὶς εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν τὸ 204 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας· ἐγένει δὲ Ποντίφειξ τῷ Ἡλίῳ παρὰ τῶν Φοινίκων, καὶ ἐκεῖθεν ἔλαβε καὶ τὸ ὄνομα Ἡλιογαβάλλης· ἀποθανόντος δὲ τῷ Μακρίνῳ, ἔλαβεν αὐτὸς τὸν θρόνον τὸ 218 ἔτος ἐν ἡλικίᾳ 14 ἐτῶν· τὸν ἐδέχθη καὶ ἡ Γερμανία ἐκ τῆς ἀνάγκης, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ καὶ τὸ Αὐγυγος· τὸ ὁποῖον ἔλαβον ἔτι καὶ ἡ Μοῖσα ἡ θεία αὐτῇ, καὶ ἡ Σοιμία ἡ μήτηρ· ἐντεῦθεν δὲν εἶναι ἀτοπία, τὴν ὁποίαν δὲν ἔκαμε τὸ κῆθαρμα τῆτο· ἠθέλησε πρῶτον νὰ εἰσάξῃ τὴν θείαντε εἰς τὴν Γερμανίαν, καὶ νὰ ἔχῃ τόπον πλησίον τῶν Ὑπᾶτων· δευτέρον ἀποκατέστησεν ἐν συμβούλιον ἐκ γυναικῶν, ἐνθα ἡ μητέρα αὐτῇ προεδρεύεσα, ἔδιδε τὰς ψήφους εἰς τὰς διαφόρους μεταβελαὶς τῷ ἱματισμῷ (des Modes) ἐντεῦθεν λοιπὸν ὁ Αὐτοκρατορικὸς οἶκος μετεβλήθη

εἰς ἄκραν ἀναιοχυντίαν, ἐνδυομένων τῶν ἀνθρώπων,
 ὅσα φέρουσιν εἰς ἀπώλειαν τὴν νεότητα καὶ τὰ ἥθη,
 καὶ κυριεύοντων ἐνταῦθα τῶν κωμωδῶν, τῶν ἄρματι-
 λατῶν, καὶ τῶν τοιούτων αἰχροβίων ἀνδρωπαρίων· τὰ
 ὅποια διὰ τὴν ἐμποδίσει ὅπως ὁ Γάνης ὁ Παιδαγω-
 γός, ἐφανεύει ἰδίᾳ χειρὶ τῇ Ἡλιογαβάλλῃ· ἑτέρα δὲ
 μανία αὐτῇ ἐσάθη τὸ νὰ φέρῃ ἐκ τῆς Φοινίκης τὸν
 θεὸν Ἡλιογαβάλην, ἐξ ἧς ἔλαβε τὸνομα καὶ αὐτὸς,
 καὶ νὰ τὸν συστήσῃ εἰς τὴν λατρείαν τῶν ὑπηκόων·
 ἦτον δὲ ὁ θεὸς ἕτος ἓνας λιθὸς κωνσειδῆς, μέγας,
 παραδόξως ιδέας ἔχων· ἐκτίσε δὲ αὐτῷ καὶ ναόν,
 καλωπίσας αὐτὸν ἐκ τῶν λαφύρων τῶν ἄλλων· καὶ
 κομίσας ἐκ τῆς Καρχηδόνος τὸν πλέτον τῷ ναῷ τῆς
 Σελήνης, καὶ τὸ ἄγαλμα αὐτῆς ὁμοίως, κατεπλέτι-
 σε τὸν ναόν τε, καὶ ἔστησε καὶ τὸ ἄγαλμα τῆς Σελή-
 νης πλησίον τῇ ἰδίᾳ θεῷ, μετὰ τὸν ὅποιον καὶ τὴν ὑπὸ
 ἄνδρυν, καὶ τὰς γάμους αὐτῶν ἐύρτασε καὶ ἡ Ρώμη καὶ
 πᾶσα ἡ Ἰταλία μετὰ πάσης τῆς λαμπροσύνης ὑ-
 ποδοχῆς ἐν τῇ βασιλικῇ οἰκίᾳ· ὁ δὲ μὴ προσκυνήσας
 τὴν θεότητα ταύτην, ἀπώλλετο παρευθὺς· ὁ δὲ Ἡ-
 λιογαβάλης ἔλαβε πέντε γυναῖκας· ἐξ ὧν ἡ μία
 ἦν ἐκ τῶν Ἑσριακῶν, ὅπερ ἦν ἀνομία θανάσιμος·
 πρὸς τὸ ὅποιον αὐτὸς ἀπεκρίθη, ἰδοὺ ἀεμοδιώτερον
 γάμῳ ἱερῶς μεθ' ἱερείας· ἐντεῦθεν δὲ ἔδειξε μιαν
 παραδοξοτέραν μανίαν, ἐκήρυξε δημοσίως, ὅτι αὐ-
 τὸς εἶναι γυναῖκα· καὶ ἐντεῦθεν ὑπανδρευθεῖς ἐν λό-
 γῳ γυναικὸς, ἔλαβεν ἓνα τῶν ἀξιωματικῶν τε, καὶ
 μετὰ ταῦτα αὖτις ἕτερον ἐκ τῶν δέλων· καὶ ἐν ἐνὶ
 λόγῳ ἔδειξεν εἰς πόσῃ πτώσει δύναται νὰ φθάσῃ ἡ

ἀνθρώπινος φύσις, διεφθαρμένῃ τῷ λογικῷ· διὰ τὴν
ὑπερβῆ δὲ τὰς Τιβερίως καὶ Νέρωνας κατὰ πάντα,
ἐφόρσε καὶ ἱμάτιον συριακὸν πρῶτος αὐτὸς τῶν Ρω-
μαίων· τὸ ὅποιον συχνῶς περιειργάζετο, ὥπερ τὰ
παιδιά· ἠύξησε δὲ καὶ τὰς φόρας διὰ τὴν εὐχαριστή-
σας ἀσωτείαις· ἔπαιζε μετὰ τῷ κοινῷ καὶ χυδαίῳ
λαῷ, ἐξ ἧ λαμβάνων πολλὰς εἰς τὴν τράπεζάν τε, καὶ
μετὰ πολλὰς καὶ ἀναξίας αὐτῷ παιδείας, καὶ ῥαβδι-
σμοὺς πρὸς ἡδονήν, τὰς ἐδυσίαζε τέλος πάντων εἰς
τῶν θυρίων τὰ σόματα· ἄλλοτε ἔφερεν εἰς τὴν τρά-
πεζαν ὀκτὼ γέροντας, ὀκτὼ Φαλακρῆς, ὀκτὼ μονοφ-
θάλμους, καὶ ὀκτὼ χωλῆς· ὡς τὸσον κατατυραννηθέν-
τος εἰς ταῦτον τῷ ἀνθρώπινῳ γένει· ἐσασίασαν τέ-
λος πάντων οἱ σφατιῶται, καὶ αὐτὸς μὴ δυνήσεις τὴν
καταπαίσει τὴν σάσιν, ἐκρύβη μετὰ τῆς μητρὸς εἰς
τὰς ἀποκάτας· ἐνθα εὐρόντες αὐτὸν, ἀπέκοψαν αὐ-
τῷ τὴν μιανὰν κεφαλὴν εἰς τῆς μητρὸς τὰς ἀγκά-
λας τῷ 222 ἔτει ἀπὸ τῆ σωτηρίας, ἐν ἡλικίᾳ 18 ἔ-
των, ἐξ ὧν ἐβασίλευσε τρία, καὶ μῆνας ἑννέα, καὶ ἡ-
μέρας τὰςσας.

Ἀλέξανδρος Σεβῆρος υἱὸς τῷ Γενοσίῳ Μαρκιανῷ
καὶ τῆς Μαρμέας· γεννηθεὶς εἰς τὸ Ἀρμον ἐν Φοι-
νίκῃ τὸ 208 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας, υἱοθετηθεὶς πα-
ρὰ τῷ Ἡλιογαβάλει, ἐξ ἧ ἔλαβε καὶ τὸ ὄνομα Ἀλέ-
ξανδρος· ὁ δὲ Ἡλιογαβάλης βλέπων αὐτὸν, ὅτι
δὲν τὸν μιμεῖται εἰς τὰ παράξενα αὐτῷ ἀτοπήματα,
ἠθέλησε τὸν φονεῦσαι, πλὴν ἐμποδίσθη ἀπὸ τὸν
φόβον τῶν σφατιωτῶν· οἵτινες ἀγαπήσαν παρὰ πρ-
αὶ τὸν Ἀλέξανδρον· κηρυχθεὶς δὲ ἔτος Αὐγυγτος καὶ

Αὐτοκράτωρ μετὰ τὸν θάνατον τῆ Ἡ' λισγαβάλα κα-
 τὰ τὸ 222 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας, καὶ ἀποβλέπων εἰς
 τὴν εὐδαιμονίαν τῶν ὑπηκόων, ὡς πρῶτον σκοπούμε-
 νον, ἔκοψεν ὅλας τὰς καταχρήσεις, διημερεύων αἰεὶ
 μεταξὺ τῶν σοφῶν καὶ λαμπρῶν καὶ πεπαιδευμένων
 φίλων, παρ' ἐκείνων μὲν διδασκόμενος. μετὰ τούτων
 δὲ βουλευόμενος, συμφερόμενος μετ' αὐτῶν ἐκ τῆ ἰσῆς,
 ἐπισκεπτόμενος αὐτὸς ἐν ταῖς ἀδυνείαις, καὶ ἐπαρ-
 κῶν εἰς τὰς χρείας· πρὸς τὴν ὁποίαν καὶ ἔλεγε·
 εἰ ὅτι ἐκ αἰτεῖσθαι μετὶ; ἀλλ' ἀναγκάσει τοῖς ὀλίγοις,
 ἵνα μὴ ὀφείλητέ μοι εὐγνωμοσύνην; ἐν πρώτοις λοι-
 πὸν ἐφρόντισε νὰ ἀναπληρώσῃ τὰς ἀναγκαίας χρείας
 τῶν στρατιωτῶν, εἰπὼν ταῦτα, ἃ ἔχουσιν οἱ παρ' ἐμὲ
 ἡγεμόνων, πεινῶντες, καὶ γυμνιτεύοντες, καὶ μηδὲν ἔχον-
 τες ἀργυρίων· ἔπειτα ἐκαλλώπισε τὴν Ῥώμην μὲν νέα
 σχολεῖα τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, διδὼς μισθὸν καὶ μό-
 νον τοῖς διδασκάλοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς πτωχοῖς μαθη-
 ταῖς· ἔδωκε δὲ καὶ μέρος τῆ βασιλικῆς οἰκῆς εἰς κατοι-
 κίαν τῶν σοφωτέρων καὶ πλέον πεπαιδευμένων ἀν-
 ὄρων· εἰς δὲ τις Τερτίνος ὀνομαζόμενος, ληψθεὶς ἄ-
 πιστος εἰς τὸ ἔργον τε, ἐπαιδεύθη σφοδρῶς· ἐπρόσα-
 ξε δὲ ὁ Ἀλέξανδρος νὰ τὸν δῆσωσιν εἰς ἕνα ὄρσιον
 κάτταλον, καὶ νὰ ἀνάψωσι κύκλω χορτάρια καὶ ξύλα
 χλωρὰ, καὶ εἰς τις κήρυξ νὰ φωνάξῃ, ὁ πωλητὴς τῆ
 κατιῆ, τιμωρεῖται διὰ κατιῆ· ὅταν δὲ ἀνέβῃ εἰς τὸν
 θρόνον, ὁ βασιλικὸς οἶκος ἐχώνευεν ὅλας τὰς θησαυ-
 ροὺς τῆς ἐπικρατείας εἰς πλῆθος ἀνθρώπων ἀχρεῶν
 καὶ ἀνωφελῶν μέχρις ἐσχάτης καταχρήσεως, τὴν ὁ-
 ποίαν αὐτὸς ἐσήκασεν ἀφῆσας μόνον τὰς ἀναγκαίας·

ὁμοίως δὲ ἐξέκοψε καὶ τὴν τρυφὴν πανταχόθεν, ἐ-
 ξαρκόμενος αὐτὸς ἐν ταῖς λαμπραῖς μάλισα ἡμέραις,
 εἰς δύο Φασιανὲς, καὶ εἰς δύο ὄρνιθας, λέγων ἔτως,
 ἡ μεγαλειότης τῆς Βασιλείας ἔχ' ὑψίσταται ἐν τῇ ἀλα-
 ζονείᾳ αὐτῇ ἐν τῇ ἀρετῇ· τὰ δὲ ἀξιώματα ἐδίδοντο
 εἰς τὰς πολιτικὰς κατ' ἀξίαν, καὶ ἔχι διὰ χρη-
 ματοδοσίας· περὶ ὅ καὶ ἔλεγε συνεχῶς, ὁ ἀγυράζων
 ἐν γένει, ἀναγκάζεται πωλεῖν ἐν μέρει· ὅθεν ὅταν ἡ-
 θελε νὰ προβιάσῃ τινὰ, ἐδημοσίευσεν τὸν σκοπόν τε,
 καὶ ἐντεύξεν ἢ Φήμη προεκήρυττεν ἐκεῖνον ἢ καλὸν ἢ
 κακὸν παρὰ τῷ πλήθει, καὶ ἔτως ἐγίνετο ἡ ἐκλογὴ
 αὐτῷ ἀδέκατος· τὰς δὲ ἀξίας τόσον τὰς ἐτιμῶσεν,
 ὥς τὰς ἔφερε μετ' ἑαυτῇ μέχρι τῆς κλίνης τε· τὰς
 δὲ Χριστιανὰς ἡγάπα τοῦτον, ὥς ἐδωκεν εἰς αὐτὰς
 καὶ διάταγμα τῆς εἰς τὴν θρησκείαν ἐλευθερίας των·
 εἰς τὸ ὅποιον εὐρέθη καὶ αὕτη ἡ γνώμη· ἀφαιλεται πα-
 σιν ἀνδράποισ λατρεύειν θεῷ, ὅποιον αἱ τρόποι ἕκαστος
 δουλεύει· τῶν δὲ ἐθνικῶν ἐξελόντων νὰ ἀρπάσωσι
 μίαν ἐκκλησίαν ἀπὸ τὰς Χριστιανὰς, ἐδόθη τὸ εἰρη-
 μένον διάταγμα· βιασθεῖς δὲ νὰ πολεμήσῃ κατὰ
 τὸ Ἀρταξέρξε, ἐνίκησεν, εὐδοκιμήσας καὶ ἀνδρία, καὶ
 τέχνη· τῶν Γάλλων δὲ μετὰ ταῦτα σασιασάντων,
 ἐφονεύθη μετὰ τῆς μητρὸς παρὰ τινος ἀξιώματι καὶ
 Μαξιμίνο πλησίον τῆς Μευείσης τὸ 235 ἔτος, καὶ
 ἡ Γερουσία ἐψήφισεν τὴν ἀποθέωσιν ἀμφοτέροις· ζῶν
 δὲ, δὲν ἐδέχθη κατ' ἑδῆνα τρόπον τὸ, Κύριος καὶ Θεός,
 τὰ ὅποια ἀπήλαυσε μετὰ θάνατον.

Μαξιμίνος (Γάιος Ιὺλιος Βέρς) γεννηθεὶς τὸ
 173 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας εἰς μίαν χώραν τῆς Θρά-

κης, υἱὸς ὧν ἐνὸς χωρικῷ Γότῳ, ποιμὴν προβάτων
 καὶ βοῶν συναχθέντων δὲ πανταχόθεν τῶν βοῖδοβοσκῶν
 εἰς διαφθέντευσιν τῶν κατὰ τῶν κλεπτῶν, ἐγένετο
 αὐτὸς ὁδηγός τιν'· καὶ κατ' ὀλίγον ἔτι δείξας ἀν-
 δρίαν, ἀνέβη εἰς ἀξιώματα στρατιωτικὰ ἐξῆς βασι-
 μῆδὸν μέχρι τῶν ἀνωτάτων· ἀποθινόντος δὲ τοῦ Αὐ-
 τοκράτορος Ἀλεξάνδρου Σεβήρου, ἐγένετο αὐτὸς τοῦ
 θρόνου διάδοχος κατὰ τὸ 235 ἔτος· ἦτον δὲ στρατηγὸς
 μὲν ἐξαίρετος, ἀχρεῖος δὲ Αὐτοκράτωρ, πολλὰ κακὰ
 πρῆξας, καὶ ἀνδρας λαμπροὺς φονεύσας, τῶν ἐποίων τὸ γέ-
 νος ἔφερεν ὄνειδος εἰς τὴν ἀγένειαν αὐτῷ· ἐφόνευσεν
 δὲ ὑπὲρ τὰς τέσσαρας χιλιάδας ἀνθρώπων μὲ πρό-
 φασιν, ὅτι ἦσαν κατ' αὐτῷ συνωμῶται, τὸς μὲν ἀνα-
 σταυρώσας, τὸς δὲ κατακλείσας εἰς τὰς γαστέρας τῶν
 νεοσφαγόντων ζώων, καὶ ἄλλους μὲν παραδὼς εἰς τὰ
 σόματα τῶν θηρίων, ἄλλους δὲ εἰς ῥαβδισμὸς καὶ κα-
 λαφισμὸς, καὶ τέττοις χωρὶς διαφορὰν ἀξίας καὶ γένους·
 ἐξ ὧν οἱ εὐγενεῖς ἦσαν ἐκεῖνοι, τὸς ὁποῖος αὐτὸς ἐ-
 μίσει διὰ τὴν διαφορὰν τῆς ἀνατροφῆς καὶ τοῦ γένους· καὶ
 ἐντεῦθεν ἐξωλόθρευσε πάντας, ἀφ' ὧν ἀφῆκεν ἅπασι
 ἐλεύθερον τὸν χαλινὸν τῆς σκληρότητος, δι' ὑπο-
 ψίαν ὅτι καταφρονεῖται εἰς τὴν ἀγένειαν· ἐφόνευσεν
 μάλιστα φίλους, παρ' ὧν εὐηργετήθη ποτὲ ἐν ταπει-
 νῇ ὧν κατασάσει, τοῦ ὁποῖου ἡ μνήμη ἐφαίνετο ὄνειδος
 εἰς τὴν μιαινάντη ψυχῇ, καὶ ἐπεσηρίζετο εἰς τὴν ἀ-
 πᾶτην ἐκείνην, ὅτι ἡ σύσις ἐνὸς Αὐτοκράτορος ἀ-
 σφαλίζεται εἰς τὴν ὁμότητα, καὶ ἀπανθρωπίαν· ἐκ-
 στρατεύσας δὲ κατὰ τῶν Γερμανῶν, διέφθειρε μίαν
 ἑκτασὶν γῆς ἑκατὸν πεντήκοντα ὥρων, ἔκαυσεν ὁ-

λας τὰς χώρας, καὶ ἐλεηλάτισε πάντα, καὶ ἐντεύξεν
 ἔλαβε τὸ ὄνομα Γερμανικὸς ἐκ τῆς νίκης αὐτῆς· ἐκ
 δὲ τῆς σκληρότητος ὠνομάσθη Κύκλωψ, Φάλαρις,
 Βέσιρις· οἱ Χριστιανοὶ ἔγιναν Σῦμα τῆς λύσσεως
 πανταχῶ, καταδιωκόμενοι ἐξ ἀρχῆς τῆς μοναρχίας
 αὐτῆς, καὶ τῆτο ἐξ αἰτίας ἐνὸς στρατιώτου Χριστιανῶ,
 ὅς τις δὲν ἠθέλησε νὰ δεχθῇ ἓνα σέφανον δάφνης
 παρ' αὐτῆς, νομίζων τῆτο ὡς σημεῖον εἰδωλολατρίας·
 ἐντεύξεν τὸ βασιλεῖον ὅλον δι' ἑλῆς τῆς μοναρχίας
 αὐτῆς ἐχρωματίσθη ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν ἀνθρώπων· ὅ-
 ξεν τὰ ἔθνη μὴ φέροντες τὸν Τύραννον πλέον, ἐπα-
 νέστησαν, καὶ ἐκήρυξαν τὸς Γορδιανὸς ὡς Αὐτοκράτο-
 ρας· καὶ τῶτων αὐτοῖς λαβόντων τέλος δυστυχῆς, ἐδιώ-
 ρισεν ἡ Γερμανία εἴκοσιν ἀνθρώπους εἰς τὴν διοίκησιν
 τῶν πραγμάτων· διὰ τὸ ὅποσον ὁ Μαξιμίνος ἦλθεν
 ὡς τὸσον θυμὸν, ὥς ὠρυόμενος ὡς ἄγριος Λέων,
 ἐκτιπῶσε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐναντίον εἰς τὸς τοίχους τῆς
 οἰκῆς· καταπαύσας δὲ τὴν λύσσαν μὲ τὴν οἰνοποσίαν,
 ἀπεφάσισε νὰ κινηθῇ κατὰ τῶν ἐν τῇ πόλει Ρώ-
 μαίων· καὶ ἔλθων εἰς Ἰταλίαν, φονεύεται παρὰ τῶν
 στρατιωτῶν ἔμπροσθεν τῆς Ἀκυλῆας τὸ 238 ἔτος ἀ-
 πὸ τῆς σωτηρίας ἐν ἡλικίᾳ 65 διὰ νὰ μὴ κινηθῇ ἐναν-
 τίωντων ὅλος ὁ λαὸς τῆς ἐπικρατείας· ὡς τὸσον
 τοιαύτην ὠμότητα εἶχεν, ὥς κατὰ τὸν Καπιτωλί-
 νον δὲν ἐφάνη ἐπὶ τῆς γῆς θηρίον ὠμότερον· εἶχε
 οὐδὲ τὸ ἀνάστημα τῆς σώματος πλέον τῶν ὀκτὼ ποδῶν,
 καὶ ἀναφέρεται εἰς τὴν Ἰσθρίαν ὡς Γίγας· τῆς γυναι-
 κὸς αὐτοῦ οἱ στρατοὶ ἐχρυσίμενον εἰς αὐτὸν ἐν λόγῳ
 δακτυλιδίων· ἦσαν δὲ εἴκοσι ὀκτὰδες κρέας διωρισμέναι

εἰς τὴν καθημερινήν τε τροφήν, καὶ δέκα ὁκάδες οἶνος· ἢ σωματικὴ ἰσχὺς παράδοξος, μόνος ἐδύνατο νὰ κινήσῃ μίαν ἄμαξαν φορτωμένην· μετ' ἐν κτύπημα ἐξέβαλλε τὸν ὀδόντα τῷ ἴππῳ· ἔτριβε τὰς λίθους εἰς λεπτά μεταξὺ τῶν δακτύλων, καὶ ἔσχιζε τὸ δένδρον μεταξὺ τῶν χειρῶν τε.

Πεπρίνος (Μάρκος Κλαύδιος Μαξιμίνος) γεννηθεὶς παράτινος χαλκέως τὸ 164 ἀπὸ τῆ σωτηρίας, γενόμενος δὲ στρατιωτικὸς, ἐφθασεν ἐξ ἰδίας ἀρετῆς εἰς τὰ ἀνώτατα ἀξιώματα, Πραιτώριον, καὶ Τύπατος, καὶ τῆς Ρώμης Ἐπαρχος, καὶ πολλῶν ἐπαρχιῶν διοικητὴς, εἰς τὰς ὁποίας ἔδειξεν ἄκραν δικαιοσύνην, καὶ ἐπιμίλειαν· μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῶν Γορδιανῶν τῷ 237 ἔτει τὸν ἐκήρυξεν ἡ Γερμανία Αὐγυστον μετὰ τῷ Βαλβίνῳ διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸ ἔθνος ἀπὸ τὴν τυραννίαν τῷ Μαξιμίνῳ· τότε δὲ φονευθέντος ὑπὸ τῶν οἰκείων, ἐκηρύχθη Αὐτοκράτωρ παρὰ πάσης τῆς ἐπικρατείας, καὶ ἦλθεν εἰς Ρώμην νὰ χαρῇ μετὰ τῷ λαῷ τὴν εἰρήνην· ἐτοιμαζόμενος δὲ νὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ τῶν Περσῶν, σασισάντων τῶν Πραιτωρικῶν, ἐφονεύθη μετὰ τῷ Βαλβίνῳ εἰς τὰς 15 τῆ Ἰουλίου τῷ 238 ἔτει ἀπὸ τῆ σωτηρίας· ἦν δὲ ἄξιος νὰ ζῇ εἰς τὴν Ρώμην, φρόνιμος ἐν πᾶσι καὶ δίκαιος ὢν, καὶ φιλόπατρις μάλις, καὶ τῶν νόμων ὑπέρμαχος, χωρὶς τινὸς φιλοπροσωπίας, τὸ δὲ στρατιωτικὸν περιορίσας εἰς τὰ καθήκοντα· ἐβασίλευσε δὲ ἔτος ἓν, καὶ ἡμέρας ὀλίγας, ἀπέθανε δὲ ἐν ἡλικίᾳ 74 ἐτῶν.

Βαλβίνος (Δέκιος Κοίλιος) γεννηθεὶς ἀπὸ λαμπροῦ οἴκου, καὶ κηρυχθεὶς Αὐτοκράτωρ Ρωμαίων ὑπὸ

τῆς Γερμανίας τῷ 287 ἔτει ἀπὸ τῆ σωτηρίας, ἀφ' ἧς
 ἐγένετο δις Ὑΐπατος, καὶ διοικητὴς εἰς διαφόρους ἐπαρ-
 χίας· ἐπειδὴ ὅμως οἱ στρατιῶται δὲν ἦσαν εἰς τὴν ἐκ-
 λογὴν τε, πασιδασάντες τὸν ἐφόνευσαν μετὰ ἐν ἔτος
 τῆς μοναρχίας ἐν τῷ 60 ἔτει τῆς ἡλικίας· ἦν δὲ
 ποιητὴς καλὸς καὶ εὐγλωττος, γλυκὺς, δίκαιος, ἐξ
 ὧν ἔλαβε καὶ τὴν διοίκησιν πολλῶν ἐπαρχιῶν ἐν Ἀ-
 σίᾳ, ἐν Ἀφρικῇ καὶ ἀλλαχὲ ὁμοίως, ἐνθα εἶχε πολ-
 λὴν προσοχὴν νὰ μὴ ἐπιβαρύνῃ τὰς φόρους εἰς τὰς ὑ-
 πηκόους.

Γορδιανὸς ὁ νέος (Μάρκος Ἀντωνίνος Γορδια-
 νὸς Πίος) ἐκγονὸς τῷ Γέροντος Γορδιανῷ, ἐτιμήθη
 Καίσαρ εἰς τὸ 12 ἔτος τῆς ἡλικίας τῷ 237 ἔτει ἀ-
 πὸ τῆ σωτηρίας, φρόνησιν ἔχων ἐν τῇ νηπιότητι ταύ-
 τη γέροντος· τὸ δὲ 13 ἔτος τῆς ἡλικίας ἔλαβεν εἰς
 γυναῖκα τὴν Τρακιλλίαν τὴν κόρην τῆ Μισιδέως τῆ
 περιφήμου εἰς τε μάθηςιν καὶ εὐγλωττίαν, καὶ τὴν ἄλ-
 λην ἅπασαν ἀρετὴν· τὸν ὅποιον ὁ Γορδιανὸς ἔκαμεν
 Ἐπαρχον τῆ Πραιτωρίας, καὶ μετὰ τῷ ὅποιῳ τὰς συμβε-
 λὰς ἐμονάρχει· ἐντεῦθεν ἐκαθάρτε το βασιλεῖον
 ἀπὸ τὰς καταχρήσεις, ἐκόλασε τὴν στρατιωτικὴν ἀ-
 ταξίαν, ἔβαλεν εἰς αὐτὰς τὴν ἀληθινὴν εὐταξίαν,
 ἀπολύσας τὰς ἀδυνατεὶς ἐκ τῆς ἡλικίας, καὶ τὰς ἀπο-
 μάχας ὑπότινος ἄλλης συμβάντος, καὶ ἐξετάσας τὸ
 πρᾶγμα λεπτομερῶς μέχρι τῶν σμικροτάτων αὐτο-
 προσώπων, προξείων ἐντεῦθεν τοῖς στρατιωτικοῖς κα-
 ταλόγοις σέβας, ἅμα καὶ φόβον· ἐν δὲ τοῖς καιροῖς
 τῶν πολέμων ἐφαίνετο δραστήριος κατὰ ἰσχυροβολίην
 πρὸς ἀσφάλειαν· καὶ στρατοπεδείων ἐπεριχαραινόμενος

πανταχῶ· περιήρχετο δὲ πολλάκις διὰ νυκτὸς τὸ στρατόπεδον, περιεργαζόμενος τὰς προφυλακὰς πανταχῶ· ἐν δὲ τοῖς ὁρίοις τῆ βασιλείᾳ τὰ τιτοδοχεῖα ἦσαν αἰείποτε ἔμπλεα, ὥστε ἐκάστη πόλις νὰ θρέψῃ πᾶσαν τὴν στρατιὰν τεύλαχισον 15 ἡμέρας, καὶ αἱ μεγαλύτεραι ἐν ὁλόκληρον ἔτος· τοιούτος ἦν ὁ Μισιδεὺς! ἐν ᾧ πρὸ αὐτῆς ἡ τοιαύτη φροντίς ἐδίδετο εἰς τὰς εὐνέχους, καὶ εἰς ἄλλας, τῶν ὁποίων ἡ ἁγία ἡ ἀντιχρίστῃς δὲν ἐλάμβανε τὴν ἀνήκουσαν ἀμοιβήν, ἀλλ' ὀργανιζομένων τῶν πραγμάτων μετὰ χάριτος καὶ χρηματοδοσίας, ἦσαν τὰ πάντα εἰς ἀθλίαν κατὰσασιν, καὶ οἱ θησαυροὶ ἐξεκενώθησαν ἐκ τῆς πλεονεξίας καὶ ἀρπαγῆς τῶν ἀχρήστων ἀνθρωπαρίων· ταῦτα λοιπὸν καὶ τὰ τοιαῦτα ἀποκαλύψας ὁ Μισιδεὺς εἰς τὸν Γορδιανόν, ἐπανόρθωσεν· ἐντεῦθεν εἶπε πρὸς αὐτὸν ποτὲ ὁ Γορδιανὸς· πολλῆς προσοχῆς ὁ Αὐτοκράτωρ εἰς τὰ πράγματα δεῖται· μὴ δυνάμενος γὰρ πάντα αὐτοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρᾶν, ἄλλως δὲ τῆς ἀληθείας κρυμμένης ἐν τῷ βυθῷ, βιάζεται πρᾶττειν ὅ,τι ποτὲ ἐπαγγέλλεσθαι, ὅς ἐπιμελὲς εἶναι ἑξαπατᾶν πρὸς τὸ οἶκτον συμπίρον· ἐπανορθωθέντων δὲ τῶν πραγμάτων ἀπὸ τῆς προλαβύσης ἀταξίας, ἐδίδου εἰς τὰ οἰκοδομήματα, ἐξ ὧν τὸ μεγαλοπρεπές ἐσον ἐξάθῃ τὸ στρατόπεδον τῇ Ἀρείῳ· τὸ ὅποιον καὶ διὰ τὴν περιοχὴν καὶ τὰ περιεχόμενα ἐξάθῃ περίφημον· μετὰ δὲ τετραετίαν εἰρηνικὴν ἀπὸ τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀνακηρύξεως, ἐκινή· ἡ εἰς πόλεμον κατὰ τῆ Σαπόρου τῆ Βασιλέως τῶν Περσῶν, ὅστις διέφθειρεν ἐκεῖ τὰς ἐπαρχίας τῆ βασιλείᾳ· φθάσας δὲ εἰς τὴν Μισιδίαν,

ἐκτύπησε πρῶτον τὰς Γότθους, οἵτινες ἐφάρμηναν ἐκ τῶν βουρείων ὡς χεῖμαρρος νὰ καταπνίξῃ τὸ πᾶν· ἐντεῦθεν κατασῆσας ἤδη τὴν ἡσυχίαν, ἐπέρασε τὸν Ἑλλήσποντον· καὶ ἐκεῖθεν ἐλθὼν εἰς Συρίαν, συνεκρότησε μάχην μετὰ τῷ Σαπόρει, καὶ νικῆσας αὐτὸν, ἵπανέλαβε τὴν Ἀντιόχειαν· ἐκυριεύσε δὲ μετὰ ταύτην τὴν Κάρην καὶ τὴν Νισίβην πόλεις μεγάλας, τὰς ὁποίας εἶχαν κυριεύσῃ οἱ Πέρσαι· ἐντεῦθεν δὲ ἐψηφισθὲ αὐτῷ ὁ θρίαμβος παρὰ τῆς Γερουσίας, καὶ ὁ Μισίδεος ἔλαβε τὴν ὀνομασίαν, Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας· ἀλλ' ὁ Φίλιππος δεύτερος ὦν τῷ ἀξιωματι ὡς Ἐπαρχος τῷ Πραιτωρίῳ, ἐπεθύμησε νὰ γένη πρῶτος εἰς τὸ βασιλεῖον, καὶ ἐντεῦθεν ἐφόνευσεν τὸν Γορδιανὸν τῆς Ρώμης τὸ κλέος, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ τὴν ἐλπίδα, κατὰ τὸ 244 ἔτος ἀπὸ τοῦ σωτηρίου, καὶ ἔτιωσ ἔλαβεν αὐτὸς τὸν θρόνον κατὰ δυστυχίαν τῶν Ρωμαίων· ἐτίμησε δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ ὁ στρατὸς καὶ τὸν τάφον ὁμοίως μὲ ἐπιγράμματα· ὡσαύτως δὲ καὶ ἡ Γερουσία ἐξέδωκε ψήφισμα εἰς τιμὴν τῶν Γορδιανῶν· τὸ ὁποῖον ἐξαιρῶσε τὰς μεταγενεστέρας ἀπὸ τὰς λειτουργίας τοῦ βασιλείου.

Φίλιππος (Μάρκος Γέλιος) Αὐτοκράτωρ τῶν Ρωμαίων ἐπονομασθεὶς Ἀραβικὸς, γεννηθεὶς εἰς τὰς Βόσρας τῆς Ἀραβίας, ἐκ γενεᾶς ἀφανὲς, ἐφθασεν κατ' ἀξίαν εἰς τὰ μέγιστα ἀξιώματα τοῦ στρατιωτικῆ· ἐπιθυμῶν δὲ ἐκ κενοδοξίας νὰ μοναρχήσῃ, ἐφόνευσεν τὸν νέον Γορδιανὸν· τῷ ὁποίῳ ἦτον ἀρχὼν τῶν σωματοφυλάκων, καὶ ἐντεῦθεν ἤρπασεν καὶ τὸν θρόνον κατὰ τὸ 244 ἔτος ἀπὸ τοῦ σωτηρίου· ἐπιθυμῶν δὲ νὰ

ἐπανελθὼν εἰς Ρώμην, πηρεχώρησε τὴν Μεσοποταμίαν εἰς Πέρσας· καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Συρίαν μετὰ πάσης τῆς στρατίας· ἐντεῦθεν διέβη εἰς Ρώμην, ὅπου ἐπροσπαθεῖσε νὰ ἐλκύσῃ τὴν εὐνοίαν τῆ λαοῦ μετὰ γλυκύτητος, καὶ μεγαλοδωρίας· ἔφερε δὲ ὕδωρ δι' ὀχετῶ ἀπὸ τῆ Τιβέρεως εἰς ἓν μέρος τῆς πόλεως, ἑώρασε δὲ καὶ τὴν ἑκατονταετηρίδα τῆς πόλεως μετὰ διαφόρων ἀγῶνας εἴπερ ποτὲ, καὶ διχίλιοι μονομάχοι ἐπολέμησαν ἑκατέρωθεν μέχρι θανάτου εἰς πλείονα ἡδοὴν τῶν θεατῶν· ἄλλοι πάλιν ἀγῶνες διάφοροι ἐγίναν εἰς τὸ μέγιστον θεάτρον τῆ Πομπηίας διὰ τριῶν ἡμερονυκτίων· ἡ εὐθυμία ὅμως μετεβλήθη εἰς λύπην περὶ τὸ τέλος· καθότι μία πυρκαϊὰ ἀναφθείσα, διέφθειρε τὸ περισσότερον μέρος πάντε τῶ θάυμαστῷ οἰκοδομήματος· ἀποδίδουσι τῆτο δὲ, ὅτι ὁ Φίλιππος ἔλαβε τὸ βάπτισμα τῶν Χριστιανῶν μετὰ τῷ υἱῷ· τὸ δὲ ἀληθέστερον ὅμως εἶναι, ὅτι ὠργίσθη τὸ ἔθνος διὰ τὴν παρ' αὐτῷ δοθεῖσαν ἀδειαν τοῖς Χριστιανοῖς νὰ ἐκτελῶσι τὰς ἱεροπραξίας των ἐλευθέρως ἐν τῷ φανερῷ· ὡςτόσον μετὰ ταῦτα ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν ἰδίων στρατιωτῶν ἐν Βερώνῃ, ἀφ' ἧ ἐνίκηθη παρὰ τῷ Δεκίῳ, ὅστις ἐκηρύχθη πρότερον Αὐτοκράτωρ ἐν τῇ Πανωνίᾳ· ἦτον δὲ 45 ἐτῶν, ἐξ ὧν ἐβασίλευσε πέντε καὶ μῆνας τινάς· ἂν ἦτον Χριστιανός, ὡς τινες λέγουσι, τῆτο ἔφερεν ὄνειδος μᾶλλον εἰς τὴν ἀμώμητον πίσιν, ἢ τις λαμπρύνεται ἐκ τῶν ἡθῶν καὶ τῆς εὐσεβείας τῶν Χριστιανῶν, καὶ ἔχι ἐκ τῶν πολιτικῶν ἀξιομάτων· ἐφονεύθη δὲ καὶ οὗτος αὐτῷ Φίλιππος ὡσαύτως εἰς τῆς μητρὸς τὰς ἀγκάλας δωδεκαετῆς ἡδὴ

ων, ἡ ὁμότροπος τῷ πατρὶ ἐξ εἰασμὲ τῆς νηπιότη-
τος προσδοκώμενος.

Δέκιος (Γυνεῖος Μίτιος Κύντος Τραϊανὸς) γεν-
νηθεὶς τὸ 201 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας ἐν Βεδάλῃ τῆς
Πανωνίας, εἶχε καὶ καρδίαν καὶ θεωρίαν ἡρωϊκὴν·
προχωρήσας δὲ εἰς τὸ στρατιωτικὸν, ἔφθασεν εἰς τὰ
μέγιστα ἀξιώματα· γενομένης δὲ εἰσεως στρατιωτι-
κῆς ἐν τῇ Μοισίᾳ κατὰ τὸ 246 ἔτος, ἐξάλη αὐτὸς
παρὰ τῷ Φιλίππῳ νὰ τὴν καταπαύσῃ, ἀλλ' αὐτὸς
ἀντὶ τούτου κατώρθωσε νὰ ἀναγορευθῇ Αὐτοκράτωρ,
ἡ ἐκίνησε πρὸς τὴν Ἰταλίαν κατὰ τῆ εὐεργετίᾳ· ἡ
φονευθέντος τῷ Φιλίππῳ ἡ τῷ υἱῷ αὐτοῦ, ἔλαβε τὴν
διαδοχὴν παρὰ πάντων, ἡ ἐντεῦθεν ἔδειξε τὴν ἀν-
δρίαν αὐτοῦ κατὰ τῶν Περσῶν ἡ τῶν Γότθων· οἵ τι-
νες διέφθειραν τὴν Μοισίαν καὶ Θράκην· διεφθάρη δὲ
παντάπασιν ἐνταῦθα, καταδιώκων τὰς Γότθους· λέ-
γουσι δὲ ὅτι ἀποκλινάντων τῶν οἰκίων εἰς μίαν μά-
χην, ὥρμησεν αὐτὸς μὲ τὸν ἵππον εἰς μίαν λίμνην,
ἐνθα ἀφανίσθη, ἡ αὐτὸς ἡ ὁ υἱὸς αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ
στρατιὰ ἐντὸς τῶν βορβόρων· ἐβασίλευσε δὲ ἔτι δύο·
ἐπαινεῖται εἰς ἀνδρίαν ἡ δικαιοσύνην· διώκτης ὅμως
τῶν Χριστιανῶν ἀδυσώπητος ἐν πυρὶ ἡ σιδήρῳ κατὰ
μῖσος, ὡς ἔοικε, τῷ Αὐτοκράτορος Φιλίππῳ, εἰς τῷ
ὁποίῳ τὸ Χριστιανικὸν αἷμα ἐμίανε τὰς ἀνοσίας αὐτοῦ
χεύρας.

Γάλλος Οὐσίλιανὸς (Βίβιος Τρεβονιανὸς) κηρυχ-
θεὶς Αὐτοκράτωρ τῶν Ῥωμαίων τῷ 251 ἔτει ἀπὸ
τῆ σωτηρίας, ἐκ λαμπρῆ γένεος γενόμενος, τῷ ὁποίῳ
τὴν δόξαν ἐλάττωσε μὲ τὰς αἰσχρὰς ἡ ἀναξίας ἀν-

τῇ πράξει· καθότι ἔκαμε μίαν εἰρήνην μετὰ τῶν
 Γότθων, ὥς ἐν ἐνδυμῶνται πώποτε αἰχροτέραν
 Ῥωμαῖοι· νὰ δίδωσι δηλονότι οἱ Ῥωμαῖοι εἰς τὴν
 Γότθου ἐτήσιον Φέρον, τὸ ὅποιον ὁπωσὺν ἰχνογρά-
 φησε πρῶτος πάλαι ποτὲ ὁ Δομητιανὸς, ἀγοράσας
 χρήμασι τῶν ἐπαρχιῶν τὴν ἀσφάλειαν· ὡς τόσον
 ἔλαβε τὴν ποινὴν μετ' ὀλίγον· καθότι οἱ Γότθοι
 καταφρονήσαντες, ἔλυσαν τὴν συνθήκην, καὶ εἰσβα-
 λόντες εἰς τὴν Θράκην καὶ Μαισίαν, καὶ Θεσσαλίαν,
 καὶ Μακεδονίαν, ἔκαμνον ἀπείρως βαρβαρότητας εἰς
 τὸ κατὰ ταῦτα τὰ μέρη ὑπήκουον· οἱ Πέρσαι αὖ-
 τισι ἄλλοθεν γινώντες αὐτῷ τὸ ἄργον, ἐφώρμησαν
 ὑπὸ τὴν ἡγεμονίαν τῷ Σαπόρῳ εἰς τὴν Μεσοποτα-
 μίαν, καὶ τὴν Συρίαν, καὶ ἐντεῦθεν εἰς τὴν Ἀρμε-
 νίαν· ἐκ τῆς ὁποίας ἐδίωξαν τὸν Βασιλέα Τιριδάτην·
 ἀλλ' ὁ Γάλλος εἰς ὅλα αὐτὰ ἔμεινεν ἡσυχός, ἐκ-
 δεδομένος ἐν Ῥώμῃ εἰς τὰς ἡδονάσας· συνάψας δὲ
 καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὴν μοναρχίαν τὸν Βλυσια-
 νὸν νήπιον ἔτι ὄντα, ἄρχισε νὰ κτυπήσῃ νομίσματα
 μετ' ἐπιγραφὴν τοιαύτην *Virtus Augustorum*, ὡ-
 σάν νὰ ἐσερέωσεν αὐτὸς τὸν θρόνον τῶν Καισάρων·
 ἐρεθισθέντος δὲ τῷ λαῷ εἰς τὴν τοσαύτην ἀναληγ-
 σίαν τῷ Γάλλῳ, ἠθέλησε νὰ καταπαύσῃ τὴν ἐπί-
 σιν μετ' τὴν υἱοθεσίαν ἐνὸς τῶν υἱῶν τῷ Δεκίῳ· φο-
 βούμενος ὅμως μήπως ἐκδικηθῇ αὐτὸν διὰ τὸν θά-
 νατον τῷ πατρός τε, τὸν ἐφραμάκωσε μετὰ ταῦτα·
 πρὸς δὲ τέτοις τοῖς ἐλαττώμασιν ἐπρόσθεσεν ἔπει-
 τα καὶ τὸ χεῖρισον, τὸν διωγμὸν τῶν Χριστιανῶν· καὶ
 ἐντεῦθεν κατέβη ἡ ὀργὴ τῷ θεῷ εἰς τὸ βασιλείόν τε,

μία λοιμικὴ νόσος σφοδροτάτη, λαβῶσα τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν ἐρίων τῆς Αἰγύπτου πρὸς τὴν Αἰθιοπίαν· καὶ ἐκείθεν ἐκτανθεῖσα εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας πολυχρόνιος καὶ βίαιος εἰς τὸ ἑξάκτον· ὁ δὲ Γάλλος ἀκίνητος ὅλως ὢν καὶ ἄργος ἐπὶ θρόνῳ, ἐφονεύθη ὡς ἀνάξιος ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν εἰς τὸ Τέρνιον τὸ 253 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας· ἦν δὲ μονάρχης οἷον ἄργος καὶ ἀκίνητος καὶ εἰς καλὸν καὶ εἰς κακόν, ὃ ἐστὶ τὸ μέγιστον ἐλάττωμα τῆ μονάρχου· ἐφονεύθη δὲ καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· τὸν ὅποιον εἶχε τιμῇσιν μὲ τὴν πορφύραν.

Αἰμιλιανὸς (Καίος Γ' ἑλίου) γεννηθεὶς τὸ 207 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας ἐκ γενεᾶς ἀφανῆς ἐν τῇ Μικρυτανίᾳ, εὐδοκιμήσας ὁμῶς εἰς τὸ στρατιωτικόν, ἐφθασε βαθμὴδὸν εἰς τὰ ἀξιώματα μέχρι τῆ στρατηγῶς κρατήσας δὲ τῶν Περσῶν μετὰ μεγάλης ἀνδρίας, ἐνεκηρύχθη παρὰ τῶν στρατιωτῶν Αὐτοκράτωρ τὸ 254 ἔτος μετὰ τὸν θάνατον τῆ Δεκίου· ὄντων δὲ νομιμώτερον Αὐτοκρατόρων τὸ τότε τῆ Γάλλου καὶ Οὐαλεριανῆ, ἐφώρμησε κατ' αὐτῶν, καὶ τὴς ἐνίκησεν· ἐτοιμαζόμενος δὲ καὶ τὴς κτυπήσῃ καὶ ἐκδευτέρῃ, ἔμαθεν, ὅτι ὁ στρατὸς τὴς ἐφόνευσε, καὶ ἐγνώρισεν αὐτὸν Αὐτοκράτωρα· τὸ ὅποιον ἐπεβεβαίωσε καὶ ἡ Γερμανία· ἀλλ' ὁ Βολεσιανὸς, ὅστις ἐδέχθη τὸ σκήπτρον παρὰ τῆς στρατιᾶς τε, ἔρχεται κατ' αὐτοῦ, καὶ συγκροτῆνται ἐν τῇ Σπολέττῃ· οἱ δὲ στρατιῶται τῆ Αἰμιλιανῆ ἀποκαμόντες ἀπὸ τὰ ὅπλα δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, τὸν ἐφόνευσαν ἐπὶ τῆς γεφύρας αὐτῆς τῆς πόλεως, ἣτις ἔλαβε τὸ ὄνομα ἐκτοτε, Γέφυρα αἵμα-

τος· ἐβασίλευσε δὲ πολλὰ ὀλίγον, δρασῆριος μὲν καὶ ἀνδρείος γενόμενος, ἀπείρως δὲ καὶ ἀμαθῶς τοῖς πολιτικοῖς πράγμασι χρώμενος.

Οὐαλεριανὸς (Πέπλιος Δικίνιος) Αὐτοκράτωρ τῶν Ῥωμαίων γεννηθεὶς τὸ 190 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας ἐκ πατρὸς Σενάτωρος λαμπρῶ γενέσθαι λαβὼν δὲ βαθμηδὸν τὰ ἀξιώματα ὅλα, ἐγένετο καὶ Κήνσωρ παρὰ τῆς Γερουσίας· τὸ ὅποιον ἔδειξεν ἑλαβεν ἰδιώτης ἀπὸ τῆς μοναρχίας τῆ Κλαυδίου καὶ ἑξῆς· ἦν δὲ τὴν ιδεάν τῆ σώματος εὐειδῆς, ἐρασὴς τῶν ἐπισημῶν, ἐμπειρὸς τῶν πολεμικῶν, ἀμεμπτος ἐν τοῖς ἡθέσι, σεμνοπρεπὴς αἰεὶ, μετρίοφρων, φίλος τῆς ἀρετῆς, καὶ ἐχθρὸς τῆς κακίας, καὶ ἀξιωτάτος ἡγεμῶν· τὸ ὅποιον ἔδειξε μάλιστα μετὰ τὴν ἐκλογὴν ὑπὸ τῆ στρατῆ εἰς τὸν θρόνον, ἀφ' ἧς ἀπέθανεν ὁ Αἰμίλιανὸς τὸ 253 ἔτος· ἔλαβε δὲ τὴν διαδοχὴν τῆ θρόνου ἐν ἡλικίᾳ 63 ἐτῶν, τὸ ὅποιον ἐδέχθη καὶ ἡ Γερουσία κροτῆσα τὰς χεῖρας, καὶ ἔδωκε τῷ υἱῷ αὐτῆ Γαλλιηνῷ τὴν ὀνομασίαν τῆ Καίσαρος· τὸν ὅποιον ὁ πατὴρ ἐσύναφεν εὐθὺς εἰς τὸν θρόνον, ὀνομάσας καὶ Αὐγυστον· περὶ δὲ τῶν Χριστιανῶν κατ' ἀρχὰς μὲν ἔδειξε τινὰ κλίσιν, πεισθεὶς ὅμως εἰς τὰς συμβουλὰς τῆ Μακριανῆ, ἐνὸς τῶν στρατηγῶν αὐτῆ, ἀναφε τὸν διωγμὸν αὐτῶν εἰς ὕλην τῆ βασιλείας τὴν ἑκτασιν· ἔπειτα δὲ βιασθεὶς νὰ ἀντισταθῇ ἅμα ἐναντίον τῶν Γότθων, καὶ τῶν Περσῶν, ἔπαυσε πρὸς καιρὸν ἀπὸ τῆς τοιαύτης λύσσης· ἐντεῦθεν δὲ ἐβιάσθη νὰ ἐρέψῃ αὐτοῖς τὰ ὅπλα κατὰ τῆ Σάπορος τῆ Βασιλέως τῶν Περσῶν· ὅς τις προχωρῶν ἐπὶ πολὺ, διέφθειρε τὴν Συρίαν, τὴν Κιλικίαν, καὶ

τὴν Καππαδοκίαν· ἐνωθέντων δὲ τῶν στρατῶν ἑκατέρωθεν ἐν Μεσοποταμίᾳ, καὶ κτυπηθέντων, ἐλήφθη Ὀυαλεριανὸς αἰχμάλωτος τὸ 260, καὶ ἐκομίσθη εἰς τὴν Περσίαν, ὅπερ ὁ Σάπωρ τὸν ἐμεταχειρίζετο ἀναξίως, ὥς ἐπροπορεύετο πρὸ τῆς ἵππου αὐτοῦ πεζὸς· καὶ ἐβλεπεν ὀφθαλμοφανῶς τὰς ἀτιμίας αὐτοῦ πρὸς τὴν Μαρινιάναν τὴν σύζυγόν τε· ἀπέθανε δὲ τέλος πάντων ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ τὸ 263 ἔτος ἡλικιωμένος 71 ἔτη, βασιλεύσας μόνον ἑπτὰ· ὁ δὲ θάνατος αὐτοῦ ἐσάφη σκληρὸς· καθότι ὁ Σάπωρ ἐγδειρεν αὐτὸν ζῶντα, καὶ μετὰ ταῦτα ἔτριψεν ἄλλας ἐπάνω εἰς τὰς σάρκας αὐτοῦ· τὸ δὲ δέρμα βυρσοδεψήσας, καὶ χρωματίσας ἐρυθρὸν, τὸ ἔβαλεν εἰς ἕνα ναόν, εἰς αἰώνιον ὄνειδος τῶν Ρωμαίων· ὡς τόσον ἰδιώτης ὢν ἔτι, ἐφαίνετο ἄξιος τῆς μοναρχίας, ἀναβὰς δὲ εἰς τὸν θρόνον, ἔδειξε περισσύτερα ἐλαττώματα· ἀγαπήσας μὲν τὸ δίκαιον, δὲν ἔκαμνεν ὅμως ἐκλογὴν τῶν ἀξιωματικῶν· καὶ ἐντεῦθεν ὁ ἔπαινος αὐτοῦ ἀπημαυρώθη ἐκ τῶν ἐλαττωμάτων, καὶ ἡ ἀφροσύνη αὐτῇ ἐγένετο αἰτία τῆς δυσυχίας αὐτοῦ· οἱ δὲ ἐν διαφοροῖς ἐπαρχίαις αὐτοῦ στρατηγοὶ· μαζόντες τὴν αἰχμαλωσίαν, ἐκατέρωθωσαν νὰ κηρυχθῇ ἕκαστος αὐτῶν Αὐγυςος, καὶ ἐντεῦθεν ἔφερον τὸ βασίλειον εἰς κατάσασιν νὰ κλίνη εἰς πτώσιν· ὡς τόσον ὁ Οὐαλεριανὸς ἔτος εἶναι ὁ πρεσβύτερος πρὸς διαφορὰν τῆ νεωτέρου Οὐαλεριανῶ· ὅς τις ἦν ἐκγονος αὐτοῦ.

Γαλλικῶνος (Πέτλιος Δικίννιος) υἱὸς τῆ Αὐτοκράτορος Οὐαλεριανῆς συνήφθη εἰς τὴν μοναρχίαν μετὰ τῆ πατρὸς τὸ 253 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας, καὶ ἐγένε

διάδοχος αὐτῷ τὸ αὐτοῦ εἰδοκίμησε δὲ εἰς πόλεμον
 κατὰ τῶν Γερμανῶν καὶ Σαρμάτων ἀναβὰς δὲ εἰς τὸν
 θρόνον, ἐδίδωκε εἰς τὴν ἡδονὴν, καὶ ἐμαλακίῃ, ἐν ᾧ
 τὸ ὑπὲρ τοῦ σὺν πάντων ἐσέναζεν ἀπὸ διαφορᾶς πολέμου,
 καὶ ἄλλας πολλὰς δυσυχίας· αὐτὸς δὲ ἡσύχαζεν ἐν
 Ῥώμῃ μετὰ γυναικῶν ἀσελγῶν, οὖν μὲν κοιμώμενος
 εἰς τὰ ἄνδρα, οὖν δὲ εἰς τὰ λευτρά τὰ πρὸς ἡδονήν,
 οὖν δὲ διημερεύων εἰς τὸ τρώγειν καὶ πίνειν, πρὸς ἕν
 τέλος βλέπων, τὴν ἡδονήν, μηδὲν ἄλλοτι σκευὸς εἰς
 τὴν ὑπηρεσίαν τε χρώμενος, εἰμὴ μόνον τὰ τῷ χρυ-
 σῷ πεπασμένα, καὶ λιθοκόλλητα· καὶ λέγεσιν, ὅτι
 ἐχρύσωνε καὶ τὰς ἵππους μὲ ἄμμον χρυσῆν, περικυκλω-
 μένος αἰεὶ ὑπὸ μίμων καὶ πονηρῶν ἀνδρωπαρίων, καὶ ὑ-
 πὸ γυναικῶν νέων καὶ ὡραίων ὀδηγέμενος πρὸς τὰ λευ-
 τρά· πρὸς δὲ τὴν ἀρετὴν ἔγινεν ἐκ περιστάσεως ἀναίδη-
 τος· ἀκέσας δὲ παράτινος, ὅτι τὸ βασιλεῖον τῆς
 Αἰγύπτου ἀπεξενώθη παντάπασι ἀπ' αὐτοῦ, ἀπεκρίθη,
 τίδου; ἢ δυνάμεθα ζῆν ἄνευ τῶν ἐκ τῆς Αἰγύπτου λίγων;
 μαζῶν δὲ παρ' ἐτέρῃ τινος τὴν ἀποασίαν τῶν Γάλ-
 λων, ἀπεκρίθη καὶ πρὸς τῆτο χωρὶς τινὸς ταρχῆς,
 καὶ τί πρὸς τῆτο; εὐδυνάμεθα ζῆν, τῶν ἐκεῖθεν λεπτῶν,
 καὶ μακρῶν ἱματίων σερέμενοι; μὲ παρομίαν ἀδιαφορίαν
 ἤκουσε καὶ τὸν ἐν Ἀσίᾳ γενομένον φοβερόν σεισμόν, καὶ
 τὰς ἐκ τούτου καὶ τῆς εἰσβολῆς τῶν Σκυθῶν δυσυχίας,
 ὁμοίως καὶ τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν· ὁ δὲ Τρηβέλλιος πα-
 ρασαινεὶ καλῶς τὴν διαφθοράν τῆς ψυχῆς τε, μὲ
 τὴν διήγησιν τῶν ἐξῆς· „εἰς δύο θεάματα ἀγώνων,
 τὰ ὅποια ἔκαμεν εἰς ἡδονὴν τῷ λαῷ, ἔφερον εἰς τὸ
 μέσον ἕνα ταῦρον μέγιστον εἰς τὸ μέγεθος, κατὰ τῷ

ὅποιε διωρίσθῃ νὰ ἀγωνισθῇ κυνηγός τις μέχρις ὅ νὰ
 τὸν φονεύσῃ μὲ τὰ βέλη καὶ τὰ ἀκόντια· ἔτος δὲ ὁ
 δυσυχὴς δεκάκις ῥίψας τὸ βέλος, ἀπέτυχεν καὶ ἐκ τέ-
 τε ἡξιώσθῃ νὰ λάβῃ σέφανον παρὰ τοῦ Αὐτοκράτορος·
 θορυβησάντων δὲ τῶν θεατῶν εἰς τὸ παράλογον τῷ-
 το, ἐπρόσβαλε τὸν κήρυκα νὰ κηρύξῃ, ἀποτυχεῖν δε-
 κάκις ταῖς ταύρας ἐν ῥάδιον· ἄλλο δὲ ἔχῃ ττον πα-
 ράλογον· ἔμπορός τις ἐπώλησε εἰς τὴν Αὐτοκρατορίσ-
 σαν λίθους κιβδήλους· ἡ δὲ γυνὴ ὀργισθεῖσα, ἐζήτη-
 τὴν δικαίαν ἐκδίκησιν· ὁ δὲ Γαλλιῆνος ἐδιώρισε νὰ
 τὸν φέρωσιν εἰς τὸ σάδιον τῶν καταδικαζομένων εἰς
 τῶν θηρίων τὰ σώματα· γενομένη δὲ τότε καὶ τοῦ ἐμ-
 πόρου ἀναμένοντος ὅσον ἔπω τὸν Λέοντα, εὐθὺς εἶδεν
 ἕνα ἀλεκτριῶνα ἀφειμένον κατὰ τοῦ καταδικαζέν-
 τος· τότε δὲ γενομένη παρὰ προσδοκίαν, ἐγέλασαν
 συνάμα οἱ θεαταί, καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ εἶπεν, δίδωκε
 τὴν δίκην ἀξίαν· ἐξαπατήσας γὰρ ἐξηπατήθη· ταῦτα
 μὲν ἔχεσι τινὰ ἡδονὴν καὶ ἀγχινοίαν, ἀλλ' εἶναι πῆς
 μεγαλειότητος ἀνάξια, ἐν ᾧ μάλισα ἔξωθεν ἀνε-
 σέναζε τὸ ὑπήκουον ἐκ τῶν συμφορῶν τῶν πολλῶν·
 ὡς τόσον ἔπρεπε τέλος πάντων νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ
 τῆς λιθαργίας αὐτῆς· καθότι ὁ Ποσέμιος εἰς τὴν
 Γαλίαν, καὶ ὁ Ἰγγένυος εἰς τὴν Ἰλλυρίαν ἐκηρύχ-
 θησαν Αὐτοκράτορες· ὁ δὲ Γαλλιῆνος ἐκρατεῦσας
 κατὰ τοῦ Ἰγγένου, ἐφόνευσεν καὶ αὐτὸν καὶ πάντας τὰς
 ἀποσάτας χωρὶς τινὸς διαφορᾶς μικρῆς καὶ μεγάλης
 εἰς ταπεινότητα καὶ λαμπρότητα γενεᾶς, μήτε ἡλι-
 κίας καὶ γένους, τὰς μὲν, δι' ἑαυτῆ· τὰς δὲ, διὰ τῶν
 στρατηγῶν· ἐξ ὧν ἐγράφεν εἰς ἕνα τινὰ, λάβετε τὸ

πάρος ὡς ἴδιοι, καὶ ἐπεξέλθετε αὐτοῖς ἀφειδῶς· οἱ δὲ
 ἐγκάτοικοι τῆς Μαισίας μετὰ τῶν στρατιωτῶν ἐρε-
 θισθέντες ἐκ τῆς τοιαύτης ὁμότητος, ἐκήρυξαν ἕτε-
 ρον Αὐτοκράτορα· ὅς τις ἐφονεύσῃ καὶ αὐτὸς μετ' ὀλί-
 γον παρὰ τῶν ἰδίων στρατιωτῶν· ὁ δὲ Μακριανὸς κη-
 ρυχθεὶς Αὐτοκράτωρ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ κατὰ τὸν αὐ-
 τὸν χρόνον, ἐβασίλευσεν ἔτι δύο· Τριάκοντα τύραν-
 νοι εἰς διαφόρους ἐπαρχίας τῆς ἐπικρατείας ἐφόρεσαν
 τὸ βασιλικὸν σκήπτρον· ὁ δὲ Γαλλιῆνος ἐκδοθεὶς εἰς
 τὰς τρυφὰς καὶ ἡδονὰς δὲν ἐφρόντιζεν, ἔξω μόνον ἐὰν
 εἰδυμῶνεν εἰς τι· μετὰ ταῦτα δὲ ἐξεδίδοτο αὐτῷ εἰς
 τὴν Λιβαργίαν· τῇ δὲ πατρὸς αὐτῆ ἀίχμαλωτισθέντος
 εἰς Πέρσας, ἀντὶ νὰ κινήσῃ κατ' ἐκείνων, ἔσπειρε τὸν
 Οὐδηνάτον εἰς τὴν ἐκδίκησιν· ὅς τις κατῶρθωσεν ἀ-
 ξίως τὸ χρέος τε, ἐκδιώξας τὰς ἐχθρὰς ἀπὸ τὰς ἐ-
 παρχίας, καὶ εἰσάξας τὸν φόβον εἰς τὰς τῶν πολε-
 μίων· φονευθέντος δὲ τέττε ἐνταῦθα, ἐκηρύχθη ἡ θυ-
 νὴ αὐτῆ χήρα Βασίλισσα τῇ Ἀνατολικῇ ἔθνεσ, καὶ ἐ-
 κήρυξε τὰς τρεῖς παῖδας τῆς Αὐτοκράτορας· πεμφ-
 θεὶς δὲ κατ' αὐτῆς ὁ Ἡρακλιανὸς, ἐφονεύσῃ καὶ αὐ-
 τὸς καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ· Αὐρίολος δὲ ὁ Δάξ, ποιμὴν
 τὸ ἐπάγγελμα, ἐκηρύχθη κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν
 Αὐτοκράτωρ, καὶ ἐκυρίευσεν τὸ Μιλάνον· ἐλθόντος
 δὲ τῇ Γαλλιῆνῃ εἰς πολιορκίαν τῆς πόλεως ταύτης,
 ἐμήνυσεν ὁ ἀποστάτης εἰς τὰς ἀξιοματικὰς τῇ ἐχθρῇ,
 καὶ τὰς κατέπεισεν ἐν ταύτῃ, ὅτι ὁ Γαλλιῆνος ἀπε-
 φάσισε νὰ τὰς φονεύσῃ· καὶ ἐντεῦθεν γενομένης συ-
 νωμοσίας, τὸν ἐσφαξαν πανθηκονταετῇ τὸ 268 ἔτος
 μετὰ τῇ υἱῇ αὐτῇ Οὐαλερίῃ· τὸν ὅποιον εἶχε συνημ-

μένον εἰς τὴν μοναρχίαν· ἔτος λοιπὸν πρὸς μὲν τὰς ὑπηκόους ἐφάνη ὡμὸς, πρὸς δὲ τὰς Χριστιανὰς εὐνὴς, καὶ ἐσέβητο τὴν ἀρετὴν αὐτῶν, δὲς ἕν διάγγελμα πρὸς εἰρήνην περὶ αὐτῶν, διακελεύσας νὰ ἐξακολουθῶσι τὰς ἱεροπραξίας των ἐλευθέρως, καὶ νὰ λάβωσι τὰ κοιμητήριά των, ἐνθα συνηθροίζοντο, καὶ νὰ δοθῶσι τὰ πράγματά των· τὰ ὅποια ἦσαν δημοσίως ἐμποδισμένα ἐξ αἰτίας τῆς θρησκείας αὐτῶν.

Σάτωρ Βασιλεὺς τῶν Περσῶν διάδοχος τῷ Ἀρταξέρξει τῷ πατρὸς αὐτοῦ τὸ 238 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας, διέφθειρε τὴν Μεσοποταμίαν, τὴν Συρίαν, τὴν Κιλικίαν, καὶ ἄλλας διαφόρους ἐπαρχίας τῆς ἐπικρατείας τῶν Ρωμαίων. καὶ ἂν δὲν ἀνδρίζατο γενναίως ὁ Οὐδηνάτος ὁ γενόμενος μετέπειτα Βασιλεὺς τῶν Παλμυρητῶν, ἤθελε κυριεύσει πᾶσαν τὴν Ἀσίαν. ἐμποδίσθη δὲ ὑπὸ τῷ Αὐτοκράτορος Γορδιανῷ τῷ νέῳ, καὶ περιορίσθη εἰς τὰς ἐπαρχίας τε. ὁ Φίλιππος ὅμως ὁ Αὐτοκράτωρ μετὰ τὸν Γορδιανόν, ἔκαμε πρὸς αὐτὸν τὴν εἰρήνην. μετὰ δὲ τῆτον αὐτοῖς κινήσεις κατ' αὐτὸν ὁ Οὐαλεριανὸς, καὶ νικηθεὶς, καὶ αἰχμαλωτισθεὶς, ἔπαυε τὰ χεῖρις παρ' αὐτῷ τῷ σκληρωτάτῳ θυρὸς (ἴδε Οὐαλεριανός.) ὁ δὲ Οὐδηνάτος μαζὼν τὸ βάρβαρον ἔργον αὐτοῦ, ἐνώσας τὴν δυνάμιν τε μετὰ τῆς στρατίας τῶν Ρωμαίων, ἐπανάλαβε τὴν Μεσοποταμίαν, τὴν Νισίβην, τὴν Κάρρην, καὶ ἄλλας πολλὰς πόλεις, καὶ ἔτρεψε τὸν Σάπορα εἰς φυγὴν, κατακόψας τὴν στρατιὰν αὐτοῦ, καὶ ἀρπάσας τὰς γυναῖκας καὶ τὰς θησαυρούς τε, ἐκδιώξας αὐτὸν μέχρι τῷ Κτησιφώντος. καὶ ἐνταῦθα ἔλαβεν ὁ Σά-

πωρ τῷ βίη τὸ τέλος, φονεύσεις παρὰ τῶν Σατραπῶν τὸ 269 ἔτος, βασιλεύσας ἔτη 32, μισητὸς καὶ ἀλάστωρ γενόμενος.

Ποσέμιος (Μάρκος Κάσσιος Λατιῆνος) ὁ περιφημότερος τῶν κατὰ τὸ μέσον τῷ τρίτῳ αἰῶνος κυριευσάντων τὸ Βασίλειον τῶν Ῥωμαίων, πρὸ δύο ἐτῶν τῆς ἀποσασίας ὀλίγον τι ἐξηκέετο. ὁ δὲ Οὐάλεριανὸς, θέλων νὰ ἐξασκήσῃ εἰς διοίκησιν τῶν πραγμάτων τὸν Κορνήλιον Οὐάλεριανὸν τὸν ἑγγονόν τε, τὸν ἐδιώρισε στρατηγὸν τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν καὶ συμβελὴν τῷ Ποσέμει. ὁ δὲ Κορνήλιος κατ' ἀρχὰς μὲν εὐδοκίμησε κατὰ τῶν Γερμανῶν· ἀφαιρέσας δὲ ἔπειτα τὰ λάφυρα ἀπὸ τῆς στρατιῶτις τῇ συμβελῇ τῷ παιδαγωγῷ τε Σουλβαίνῳ, ἐκίνησεν αὐτὸς εἰς ἀποσασίαν, καὶ ἔτιως ἐφονεύθησαν παρ' αὐτῶν καὶ οἱ δύο, καὶ ἐκηρύχθη Αὐτοκράτωρ ὁ Ποσέμιος τὸ 261 ἔτος ἀπὸ τῷ σωτηρίῳ. ἔτις δὲ ἐξέωσε τὰς Γερμανὰς εἰς διαφόρους μάχας, καὶ διήρκεσε μέχρι δεκαετίας, μὲ ὅλον ὅτι ὁ νόμιμος Αὐτοκράτωρ Γαλλιῆνος ἐπροσπάθει νὰ τὸν καταδαμάσῃ. εἶχε δὲ ὁ Ποσέμιος καὶ υἱὸν ἄξιον τῷ πατρὶ, εἰς τε τὴν ἄλλην ἀρετὴν, καὶ εἰς εὐγλωττίαν, καθ' ἣν καὶ ὑπερεῖχεν ἐκεῖνον. τὸ δὲ 267 ἔτος ἐφονεύθησαν ἀμφοτέρω παρὰ τῆς στρατιᾶς πλησίον de Mayence, ὅτε εἶχαν νικήσῃ τὸν Τύραννον Λαλιανόν. ὁ Ποσέμιος λοιπὸν, καίτοι ἐξ ἀφανὲς γενεᾶς γενόμενος, ἦτον ὅμως εὐφυνέστατος, καὶ δραστήριος εἰς τὸ νὰ κατορθώσῃ τὸ εὐκόλως νοητὸν εὐκατάτα καὶ εἰς τὰ πλέον δύσκολα ἐπιχειρήματα,

ἔχων ἐκ φύσεως προτερήματα, νὰ διοικήσῃ ἓνα βασίλειον μετὰ δόξης, καὶ νὰ τὸ προφυλάξῃ μετὰ γενναιότητος.

Λέκιος Αἰλιανὸς (Οὐλπιος Κορνήλιος Λαίλιανος) εἰς τῶν στρατηγῶν, οἵτινες ἔλαβον ὄνομα Αὐτοκράτορος ἐν Γαλλίᾳ. ἐκηρύχθη δὲ Αὐγεστος παρὰ τῶν στρατιωτῶν εἰς τὸ Mayence τὸ 266 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας, προβεβηκὼς ὡς ἤδη τῇ ἡλικίᾳ, ἀνδρείος δὲ τὰ πολέμια, καὶ ἔμπειρος τῶν πραγμάτων. ἐσάθη δὲ ὀλίγον καιρὸν ἐπὶ θρόνῳ. ἐπειδὴ ὁ Ποσέμιος ὁ νέος ἐπιθυμῶν καὶ αὐτὸς τὸν Καισαρικὸν θρόνον ἐπίσης, κινήσας τὰς λεγεῶνας κατ' αὐτὴν, τὸν ἐνίκησε τὸ 267 ἔτος, καὶ ἔτω μετὰ τῆ θρόνον ἔχασε καὶ τὴν ἰδίαν ζωὴν τὴν ἰδίαν ἡμέραν.

Μάριος (Μάρκος Αὐρήλιος) εἰς τῶν Τυράννων καὶ ἔτος ἐν τῇ Γαλλίᾳ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆ Γαλλίηνς ἦτον ἀνὴρ ἰσχυρότατος, ἐργαζόμενος σιδηρον· ἀφήσας δὲ τῆτο, ἐδόθη εἰς τὰ ὅπλα, καὶ χωρῶν βαθυμυδὸν εἰς τὰ ἀξιώματα, εὐδοκίμησε κατὰ τῶν Γερμανῶν. ἀποθανόντος δὲ τῆ Βικτωρίνης, ἐνεδύθη αὐτὸς τὴν ἀλευργίδα. μετὰ δὲ τρεῖς ἡμέρας ἐφονεύθη παρὰ τῆ ἐξακολουθεύοντος αὐτὸν στρατιάς. ὅς τις ὠθήσας τὸ ξίφος εἰς τὴν γαστέρα, εἶπεν ἐκεῖνο τὸ ὑβριστικόν, τῆτό σοι κεχάλευται. εἶλε δὲ τοσαύτην ἰσχὺν εἰς τὰς χεῖρας ὁ Μάριος, ὥστε μίαν ἄμαξαν τρέχουσαν ἐκώλυε δι' ἐνὸς τῶν δακτύλων.

Βικτωρίνος (Μάρκος Πιαβώνιος) υἱὸς τῆς περιφήμης Βικτωρίνης εὐδοκίμησεν εἰς τὰ ὅπλα, καὶ ἔλαβεν ὑπόληψιν εἰς τε τὰ πολεμικὰ καὶ πολιτικά. συνήφθη

δὲ ἐν τῇ μοναρχίᾳ παρὰ Ποσειδίῳ τῷ Τυράννῳ τῶν Γάλλων τὸ 265 ἔτος· καὶ ἐσάβη εἰς τὸ ἀξίωμα τῆτο μέχρι τῷ 268 ἔτις· ἔπειτα δὲ βιάσας τὴν γυναῖκα ἐνὸς γραμματέως ὀνομαζομένην Ἀττικῶν, ἐφονεύθη παρ' αὐτῇ ἐν Κολόγνῃ. μετὰ δὲ ταῦτα ἐφονεύθη ὁμοίως καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς Βικτωρίνος ὁ νέος, τὸν ὅποιον εἶχε συνάψῃ εἰς τὴν μοναρχίαν.

Ὁ δὴν ἄτος Βασιλεὺς τῶν Παλμυρητῶν γεννηθεὶς ἐν Παλμύρῃ, γεγυμνασμένος ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας νὰ παλαίῃ μὲ λέοντας, λεοπαρδάλεις, καὶ ἄρκτους, καὶ ἐντεῦθεν λαβὼν ὑπόληψιν τῆς ἀνδρίας, ἤνοιξε τὸν δρόμον πρὸς τὴν τύχην τῆς ὑπεροχῆς. μετὰ δὲ τὴν ἥτταν τῷ Οὐαλεριανῷ (ἴδε αὐτόν) ἐμελλε νὰ πέσῃ ὅλη ἡ Ἀσία εἰς τὴν σκληρότητα τῷ ὠμοτάτῃ Σάπῳ, καὶ ὁ Οὐαλεριανὸς ἐσεῖλε πρέσβεις μὲ δῶρα, παρασαίνων ἐνταύτῳ ἐγγράφως, ὅτι ποτὲ δὲν ἐκίνησεν ὅπλα κατ' αὐτῷ. τὸ ὅποιον ἅμα ἀναγνὼς ὁ Σάπῳ, τὸ ἐσχίσε· καὶ ῥίψας τὰ δῶρα εἰς τὸν ποταμὸν, ὥμοσεν νὰ ἐπιφέρῃ πῦρ καὶ σιδηρον εἰς τὰς πόλεις τε· καθότι ἐτόλμησε νὰ γράψῃ μόνον εἰς αὐτὸν, καὶ δὲν ἦλθε μόνος τε εἰς προσκύνῃσιν· καὶ πρὸς τέτοις ἐπακείλησε νὰ φονεύσῃ καὶ αὐτὸν καὶ πᾶσαν τὴν γενεάν τε, εἰάν δὲν ἔλθῃ νὰ προσπέσῃ μὲ τὰς χεῖρας δεδεμένας ὀπίσω. ταῦτα δὲ μαθὼν ὁ Οὐαλεριανὸς καὶ παροργισθεὶς, ἐνώνει τὰς δυνάμεις τε μὲ τὴν στρατιάν τῶν Ῥωμαίων, καὶ κινεῖ τὸν πόλεμον κατ' αὐτῷ μὲ τόσῃν εὐτυχίᾳ, ὥστε ἔλαβε τὴν γυναῖκα αὐτῆς. μετὰ τῆτο δὲ διαφθείρας τὸ σύστημα τῷ Κνέτῳ τῷ υἱῷ τῷ Μακρίανῳ, ἔμεινε πρὸς τοῖς Ῥω-

μαιοις. ὁ δὲ Γαλλιῆνος πρὸς ἀξίαν ἀνταμοιβήν, τὸν εὐνόησε μεθ' ἑαυτῷ εἰς τὴν μοναρχίαν, ὀνομάσας αὐτὸν κατὰ τὸ 264 ἔτος Καίσαρα καὶ Αὐτοκράτορα, ὀνομάσας δὲ ἔτι καὶ τὴν Ζηνοβίαν τὴν γυναῖκα αὐτῆς, ὁμοίως καὶ τὰς υἱέστων Αὐγέσας. ἐντεῦθεν ὁ Οὐδηνάτος ἐφόνευσε τὸν ἀποστατήσαντα ΒάλISON, καὶ ἐκυρίευσεν τὸν Κτησιφῶντα· καὶ ἐτοιμαζόμενος νὰ κινήσῃ κατὰ τῶν Γότθων διαφθειρόντων ἤδη τὴν Ἀσίαν, ἔπαυσε κακὸν οἶκον ἀπροσδόκητον. καθότι γενομένης τινὸς διχονοίας μεταξὺ τῷ Ἡρώδιαν καὶ τῷ ἀπὸ τῆς πρώτης γυναικὸς υἱῷ τε, καὶ τῶν δευτέρων ἀπὸ τῆς Ζηνοβίας, καὶ πρὸς τέτοις κινήσεντες παρὰ τῆς αὐτῆς Ζηνοβίας ἐκ ζηλοτυπίας καὶ τῷ ἀνεψιῷ Μηωνίῳ, καὶ συνωμοσίας ἐντεῦθεν γενομένης, ἐφονεύθη παρὰ τῷ ἀνεψιῷ εἰς ἓν συμπόσιον μεταξὺ τῆς εὐθυμίας τὸ 267 ἔτος ἀπὸ τῆς σωτηρίας.

Κλαύδιος (Αὐρήλιος) γεννηθεὶς ἐν Ἰλνυρία τὸ 214 ἔτος ἀπὸ τῆς σωτηρίας. χιλιάρχος δὲ ἐγένετο πρῶτον ὑπὸ τὸν Δέκιον· ἐπὶ δὲ τῷ Οὐαλερίῳ ἔλαβε τῆς διοίκησιν τῆς πατρίδος τε. καὶ ἐντεῦθεν ἐκηρύχθη Αὐτοκράτωρ παρὰ τῆς στρατίας, καὶ ἡ ἐκλογὴ αὕτη ἀριστίνδην γενομένη, ἀνέβη εὐθὺς τὸ Βασιλεῖον τῶν Ρωμαίων, ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῷ νέῳ τότε Τραϊανῷ. καθότι διέφθειρε τὸν ἀποστάτην Αὐρήγιον, ἀκύρωσε τὰς προσηγίας τῶν φόρων, ἀπέδωκε τὰ πράγματα τῶν ἀνθρώπων, τὰ ὅποια εἶχεν ἀρπάσῃ ὁ ἄρπαξ προκατόχος τε. μία δὲ γυνὴ μαθεύσα τὴν δικαιοσύνην, καὶ προσελθούσα, εἶπε, Βασιλεῦ, ἀξιωματικὸς τις καλέμενος Κλαύδιος, ἔχει λαβὼν τὸ τμῶν

χωρίον παρὰ τῇ Γαλλίῃ, ὃ μόνοι πρόσεξι μοι ἀγαθόν. κέλευσον ἔν τῷτο ἀποδοθῆναί μοι. ὃ δὲ Κλαύδιος συννοήσας τὸ πρᾶγμα, ὅτι περὶ αὐτῷ ὁ λόγος, ἀπεκρίνατο πρὸς αὐτὴν μετὰ ἰλαρότητος· δίκαιοι ἀποδοθῆναι σοὶ τὸ χωρίον παρὰ Κλαυδίῃ τῇ Αὐτοκράτορος, ὃ Κλαύδιος ὁ ἰδιώτης ἀφείλετο· ἀφ' οὗ δὲ ἐπανώρθωσε τὴν τάξιν τῇ ἐσωτερικῇ, ἐφρόντισε νὰ πραφυλάξῃ τὴν ἐπικράτειαν καὶ ἐξώσεν ἀπὸ τῶν πολέμιων, κινήσεις κατὰ τῶν Γότθων· οἵτινες συμποσέμενοι εἰς τριακοσίας καὶ εἰκοσὶ χιλιάδας, διέφθειρον τὴν Θράκην καὶ τὴν Ἑλλάδα· τὲς ὁποῖες καταδιώξας ὑπὲρ τὸν Αἴμον, ἐκέρδησε μίαν περίφημον μάχην κατ' αὐτῶν, διαφθειρομένων ἤδη καὶ ὑπὸ τῆς πανώλης. ἦτις μεταδοθεῖσα καὶ εἰς τὴν στρατιὰν τῶν Ῥωμαίων, ἔκαμε μεγάλην φθοράν, καὶ τὸ μέγιστον ἐδυσίασε καὶ τὸν Κλαύδιον τὸ 270 ἔτος εἰς ἡλικίαν 56 ἐτῶν. ὅστις ἐσάσθη στρατηγὸς ἄριστος, κριτὴς δίκαιος, καὶ Αὐτοκράτωρ καλός. καὶ ἂν παρετείνετο ἔτι τὸ ζῆν, ἤθελε φέρῃ τὴν Ῥώμην εἰς τὴν ἀρχαίαν τῆς δόξαν.

Κυντίλλιος (Μάρκος Αὐρήλιος Κλαύδιος) ἀδελφὸς τῇ Αὐτοκράτορος Κλαυδίῃ. ἐξ ἧ ἔλαβε τὸ δίκαιον νὰ γείῃ καὶ τῇ θρόνῳ αὐτῇ διάδοχος. εἰς τὸν ὁποῖον ἀνέβη τὸ 270 περὶ τὰ τέλη Μαΐου. ἐκηρίχθη δὲ ἐνταύτῃ Αὐγυστος καὶ ὁ Αὐρήλιος παρὰ τῆς ἐν τῇ Σιρμίῳ στρατιάς. πρὸς τὸν ἵπποισιν μὴ δυνάμενος νὰ ἀντισταθῇ ὁ Κυντίλλιος, ἠναίξε τὰς φλέβας εἰς ἓν λατρὸν καὶ ἀπέθανε, βασιλεύσας σχεδὸν ἡμέρας δεκαεπτὰ, ἀξιόποδῆτος γενόμενος διὰ τε τὴν με-

τριοφροσύνην, εὐπρεσηγορίαν, καὶ ἡθικὴν· καὶ πρὸς τέτοις διὰ τὴν ἐμπειρίαν εἰς τὴν στρατιωτικὴν εὐταξίαν, δὲν ἦτον ὅμως δραστήριος εἰς τὸ νὰ βασάσῃ τὸ βάρος τῆ βασιλείου.

Αὐρηλιανὸς (Λέκιος Δομέτιος) γεννηθεὶς ἐν χωρίῳ τινὶ ἐν τῇ Πανωνίᾳ ἐκ γένους ἀφανὲς· προβαιθεὶς δὲ κατὰ τάξιν εἰς τὰ ἀξιώματα ἔφθασε νὰ γένη καὶ Δήμαρχος, καὶ διέφθειρε πολέμῳ τοὺς Φράγκους εἰς τὸ Mayence. ὁ δὲ Οὐαλεριανὸς, ὅς τις ἐγνώριζε τὴν ἐμπειρίαν αὐτῆ εἰς τὴν στρατιωτικὴν εὐταξίαν, τὸν ἔδωκε τὴν ἐπιστάσιαν ἐπὶ πάντων τῶν στρατευμάτων. ὅθεν στρατιώτης τις βιάσας μίαν γυναῖκα, ἐσχίσθη εἰς δύο, δεθεὶς ἀπὸ δύο δένδρων κυρτωμένων μὲ βίαν, καὶ ἀπολυθέντων ἔπειτα ἔλευθέρων πρὸς τὴν φυσικὴν τῶν ῥοπὴν καὶ θέσιν· οἱ δὲ φιλόνηκοι, καὶ μέγιστοι, καὶ κλέπται, καὶ ἄρπαγες ἐδιώχθησαν παρευθεὶς παρ' αὐτῆ λέγοντος πρὸς αὐτὸς ταῦτα, πλετεῖτε δικαίως ἐκ τῶν λαφύρων τῶν πολεμίων, ἀλλ' οὐχὶ ἀπὸ τῶν πόνων τῶν συμπολιτῶν. μετὰ ταῦτα δὲ προεβιβάσθη εἰς τὴν ὑπατείαν τὸ 258 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας. καὶ ὁ Οὐαλεριανὸς, ὅς τις ὠνόμαζεν αὐτὸν ἐλευθερωτὴν τῆς Ἰλλυρίας, καὶ μιμητὴν τῆ Σκιπίωνος, ἠθέλησε νὰ δώσῃ τῆ προβιασμῆ τὴν δαπάνην. ὁ δὲ Οὐλπιος, τῆ ὁποίᾳ ἦν ὑποστράτηγος ἐν τῇ Ἰλλυρίᾳ, τὸν υἱοθέτησε. καὶ ὁ Κλαύδιος, ὅτις ἐτίμα μάλιστα τὴν ἀνδρίαν αὐτῆ, καὶ τὴν φρόνησιν, τὸν ἔκαμεν ἀρχιστράτηγον εἰς τὴν Ἰλλυρίαν καὶ Θράκην. ἀποθανόντος δὲ τῆ Κλαυδίου τὸ 270 ἔτος μιᾷ γνώμῃ καὶ φωνῇ ἤλθεν ἡ ἐκλογὴ εἰς

αὐτὸν τέτε στρατιωτικῇ, τῆς Γερμανίας, καὶ τῇ λαῷ.
 ἐντεῦθεν νικήσας τὰς Γότθους, τὰς ἐδίωξεν ἀπὸ τῆς
 Παννονίας· ἔπειτα ἐκτόπησε τὰς Βαντάλους, καὶ με-
 τὰ τούτους τὰς Μαρκόμανους, καὶ Σαρμάτας· καὶ ἐντεῦ-
 θεν ἔξωθεν μὲν ἀσφάλισε τὴν εἰρήνην, ἔσωθεν δὲ
 τὴν ἡσυχίαν. μέμφονται δὲ αὐτὸν μετὰ ταῦτα, ὅτι
 ἐπαίδευσεν αὐστηρῶς καὶ σκληρῶς τινὰς διὰ παραμι-
 κρὰ ἐλαττώματα. ἐντεῦθεν δὲ διαβὰς ἀπὸ τῆς Ρώ-
 μης εἰς τὴν Ἀσίαν διὰ τῆς Σλαβωνίας καὶ Θράκης,
 ἔνθα κατέκοψε τὰς Βαρβάρους, ἐκυρίευσεν τὴν Τυά-
 νην ἐν Καππαδοκίᾳ, προσορκίζεις εἰς τὴν πολιορκίαν
 τῆς πόλεως ταύτης νὰ μὴν ἀφύσῃ ἔδὲ κύνα ζῶντα.
 ἀφ' ἧς ὁμοῦ παρεδόθη, κατεπραῦνθη, καὶ ἐκέ-
 λευσε τὰς στρατιώτας νὰ φονεύσωσιν ὅλους τὰς κύ-
 νας, ὅσας συναπαντήσωσιν. ἀφ' ἧς δὲ ἐνίκησε δις
 τὴν Ζηνοβίαν, τὴν κατεδίωξε μέχρι τῆς Παλμύρας,
 ὅπερ τὴν ἐπολιορκήσεν. αὐτὴ ἡ Βασίλισσα ὁμοῦ, ἣ-
 τις ἐδιοικῆσε μόνη τῆς τὸν στρατὸν, ἐνδεσιάζεσα αὐ-
 τὸν, ἀμύνετο ὡς μέγας στρατηγὸς, καὶ ὡς γυνὴ φι-
 λότιμος καὶ παρωξυμένη. ἣτις, ζητήσαντος τῷ Αὐ-
 ρηλιανῷ νὰ παραδώσῃ τὴν πόλιν, ἀπεκρίθη τοιαῦτα.
 δι' ὅπλων μᾶλλον, ἢ δι' ὑποχέσεων ὀφείλει ὁ στρατηγὸς
 βιάζεσθαι τὸν πολέμιον παραδῆναι τὴν πόλιν. αὐτὴ ἡ
 ἀπόκρισις ἐγγίξε σφοδρὸς τῷ Αὐρηλιανῷ τὸ φιλό-
 τιμον, καὶ ἐκβιάσας τὴν ἐπιμονὴν, ἔλαβε τὴν πόλιν
 τὸ 273 ἔτος. ἡ δὲ Ζηνοβία δοκιμάσασα νὰ φύγῃ
 εἰς τὴν Περσίαν, ἐλήφθη αἰχμάλωτος, καὶ ἐβλήθη
 εἰς τὰ δεσμά. τὴν δὲ Παλμύραν ἐπανασάσαν μετὰ
 ταῦτα, τὴν κατεδάφισε, καὶ τὰς ἐγκατοίκους ἐπέ-

ρασε σύμπαντας ἐν σώματι μαχαιρας. ἐντεῖθεν δὲ
 ἐκινύθη κατὰ τῷ Φιρμίε. ὅς τις ἐκηρύχθη Αὐτοκρά-
 τωρ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ διὰ τὴν ἐκδικήσῃ τὴν Ζηνοβίαν,
 τὸν ὅποιον καὶ νικήσας, ἐφόνευσε μετὰ διαφορὰς βασι-
 νης. ἐκείθεν δὲ ἐφώρμησε κατὰ τῷ Τερτίκῳ ἐν τῇ
 Γαλλίᾳ. ὅς τις καὶ ὑπετάγη εἰς αὐτὸν μετὰ τῆς στρα-
 τιᾶς. μετὰ δὲ τῷτο ἔρχεται νικητὴς τοσούτων ἐθνῶν
 εἰς τὴν Ρώμην, καὶ ἐτίμησε τὸν Θρίαμβον μετὰ αἰχμα-
 λώτους Γότθων, Ἀλαίνων, Ρώξελάνων, Φράγκων,
 Σαβέων, Βανδάλων, Ἀλμεράνων, Αἰθιόπων, Ἀ-
 ράβων, Ἰνδῶν, Βακτριανῶν, Γεωργιάνων, Σαρακι-
 νῶν, καὶ Περσῶν· ἡ δὲ Ζηνοβία, καὶ ὁ Τέτρικος προε-
 πορεύοντο τῆς ἀμάξης αὐτῇ κατ' ὁδὸν· καὶ ἔπειτα ἡ
 μὲν Ζηνοβία ἔλαβε μέρος γῆς εἰς τροφήντης ἐν τῷ
 Τιβολίῳ. ὁ δὲ Τέτρικος ἔλαβε τὴν διοίκησιν ἑνὸς μέρους
 τῆς Ἰταλίας· τὸ ὅποιον δὲς ὁ Αὐρηλλιανὸς εἰς αὐ-
 τὸν, εἶπε, βέλτιον διοικεῖν μέρος τῆς ἀγαθῆς γῆς ἐν
 τῇ Ἰταλίᾳ, ἢ δεσπόζειν σὲ πέρα τῶν Ἀλπεων· ἐντεῖ-
 θεν γενομένης εἰρήνης καὶ ἡσυχίας, ἐκόσμει τὴν Ρώ-
 μην, ἐδιώρισε τοῖς πτωχοῖς σιτηρέσιον εἰς ἄρτον καὶ
 κρέας, ἀκίρωσε τὰ βάρη τῶν φόρων, προσδιώρισε
 δὲ καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν εὐνέχων, καὶ ἐκώλυσε τὰ ἔχω-
 σι παλλακὰς ἐλευθέρους· μετὰ ταῦτα δὲ ἐκστρατεύων
 ἦδη κατὰ τῶν Περσῶν, ἐφονεύθη ἐξ ἐπιβελῆς ἑνὸς
 τῶν ἀπελευθέρων αὐτῷ ὀνομαζομένῃ Μνησέου, ἐξ αἰ-
 τίας τοιαύτης· ἔτος πολλὰ κακὰ πράξας, διὰ τὴν μὴ
 λάβῃ τὴν ἀμοιβὴν τῆς ποινῆς δικαίαν, ἀνδ' ὧν ἔπρα-
 ξε, μιμεῖται τὴν χεῖρα τῷ Αὐρηλλιανῷ, καὶ γράφει
 κατὰσχον, ἐν ᾧ περιείχετο πολλῶν ἀξιωματικῶν

φόνος· τὲτο δὲ ἔκαμε τρόπον νὰ Φανῇ εἰς τὰς δῆ-
 ρειν καταδικαζέμενος· οἵτινες ὀργισθέντες, ἐφόνευ-
 σαν τὸν Αὐρηλιανὸν πλησίον τῆς Ἑρακλείας τὸ 275
 ἔτος· ἀποκαλυφθεῖσης δὲ μετὰ ταῦτα τῆς ἐπιβε-
 λῆς ὅ, τε Μησέος παραδόσθῃ εἰς τὰ σώματα τῶν
 Δεόντων, καὶ οἱ ἄλλοι συνωμόται ἔδοσαν δίκην· ὡς
 τόσον μεγάλην εὐταξίαν ἔταξεν ὁ Αὐρηλιανὸς εἰς
 ἅπασαν τὴν βασιλείαν τὴν ἑκτασιν, πλὴν μὲ μεγά-
 λην αἰσχροσύνην τὸ κατώρρωσε, παιδεύων τὰς ἀμαρ-
 τάνοντας μὲ σκληρότητα, καὶ διὰ τὲτο ἐθαυμάζετο
 μὲν, δὲν ἀγαπᾶτο ὅμως· λέγουσι δὲ, ὅτι ἐν διαφό-
 ροις μάχαις, ἐφόνευσεν ἰδίᾳ χειρὶ ὑπὲρ τὰς ἑνεακο-
 σίας, καὶ παρίσκατο πολλάκις εἰς τὰς καταδικὰς καὶ θά-
 νατας τῶν στρατιωτῶν· περὶ δὲ τὸ τέλος τῆς βασι-
 λείας τε ἐκινήσῃ σκληρὸς διωγμὸς κατὰ τῶν Χρι-
 στιανῶν, ἀλλ' ἐπαυσεν αὐτοῖς ταχέως.

Τέτρικος (Γάιος Πισεβέβιος) ἐξ ὑπατικῆς γενό-
 μενος γενεᾶς, ἔλαβε τὴν ἐπιστάσιν τῆς Αἰκυταίνης·
 λαβὼν δὲ καὶ τὴν ἀλεργίδαν μετὰ ταῦτα, ἐκηρύχθη
 Αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων, τῶν Ἰσπανῶν, καὶ τῶν
 Βρετανῶν· ὑπέταξε δὲ μὲ μίαν ἀξιωματικόν πο-
 λιορκίαν καὶ τὴν ἀποσάσαν πόλιν τὸν Αὐτόν· ἐγένοντο
 δὲ ταῦτα, Αὐτοκρατορεύοντος Κλαυδίου, καὶ Αὐρηλια-
 νῆ· μὴ δυνάμενος ὅμως νὰ ὑποφέρῃ τὰς συνεχεῖς θύ-
 σεις τῶν στρατιωτῶν, ἔγραψεν εἰς τὸν Αὐρηλιανὸν
 νὰ τὸν παραδώσῃ τὰς ἐπαρχίας, εἰὰ θέλῃ νὰ ἔλθῃ
 νὰ τὰς περιλάβῃ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τε· ἐλθόντος ἔν
 τῇ Αὐρηλιανῇ, προσποιησάμενος τὸ πρῶτον ἀντίστα-
 σιν, παρεδόθη εὐδύς, καὶ ἐξηκολύθησε τὸ παρά-

δειγμα· ὁ στρατός ἐξ ἀνάγκης· ἐκανελθὼν δὲ εἰς
 Ῥώμην, ἔκαμε μὲν τὴν δεδικὴν τιμὴν εἰς τὸν Θρίαμ-
 βον τῷ Αὐρηλλιανῷ, ἀλλ' ἔλαβε παρ' αὐτῷ καὶ πᾶσαν
 τὴν εὐνοίαν, λαβὼν ἅμα καὶ τὴν διοίκησιν τῆς Λακα-
 νίας (ὄρα ἀνωτέρω Αὐρηλλιανός.) ἰδιώτης λοιπὸν ὢν
 τὸ ἐντεῦθεν, ἠγαπήθη παρὰ πάντων ἐκ χρηστότη-
 τος, Φρονήσεως, καὶ δικαιοσύνης, ἀπλῆς καὶ ἴσος τοῖς
 πᾶσι γενόμενος· προβεβηκώς δὲ ἐς ἑξατον γῆρας,
 ἀπέθανε, καὶ συνηριθμήθη τοῖς θεοῖς· τὸ γὰρ ἀφήση
 δὲ καὶ τὴν ἀλουργίδα, τὴν ὅποιαν εἰς πενταετίαν ἐφό-
 ρεσε, καὶ τὸτο ἀξιοσημείωτον εἶναι· ἀφῆκε δὲ υἱὸν Ἀ-
 ξιον τῷ ὄντι τοῖς τε πατρός.

Βιργίλιος (Πάβλιος Μάρκος) ἐπονομαθεὶς ἠγε-
 μῶν τῶν ποιητῶν ἐν Λατίνοις, ἐγεννήθη εἰς Αὔδας
 χωρίον τῆτο πλησίον τῆς Μάντιας τὸ 70 ἔτος πρὸ
 τῷ σωτηρικῷ, παρὰ πατρὸς κεραμέως εἰς τὰς Ἰδῆς,
 τῆτέστιν εἰς τὰς δεκαπέντε τῷ Οὔκτωβρί· ἐξήσκησε
 δὲ πρῶτον τὴν Μῆσαν αὐτῷ εἰς τὴν ποιμαντικὴν· ἀ-
 ναλαβὼν δὲ τὴν πατρικὴν τε γῆν παρὰ τῷ Αὐγύστῳ,
 ὅστις τὴν εἶχε δώσει μετὰ καὶ τῶν ἄλλων εἰς τὴν στρα-
 τιώτας κατὰ τινα προλαβῆσαν ὑπόχρεσιν (ἴδε Αὐγύ-
 στος) ἐσύνθεσε τὸ πρῶτον Εἰδύλλιον πρὸς εὐγνωμοσύ-
 νην τῷ αὐτοκράτει· καὶ ἐντεῦθεν ἐφάνη μέγας εἰς τὸ
 εἶδος τῆς ποιήσεως· ἔκαμε δὲ τὸ βυκολικὸν τῆτο
 ποίημα εἰς διάσημα τριετίας· μετὰ ταῦτα δὲ ἐπεχει-
 ρῶν πᾶ Γεωργικῶν, τὸ περίφημον ἐπεὶ ποίημα πα-
 ρὰ Λατίνοις, ὥσπερ καὶ παρ' ἡμῖν τὰ ἀθάνατα ποιή-
 ματα πᾶ Ομήρου, μὲν τὸν ὅποιον παραβάλλει τὸν
 Βιργίλιον· ὄρα δὲ καὶ μίαν σύγκρισιν τέτων τῶν ἀ-

ξιολόγων ἀνδρῶν εἰς τὸν ἑννατον τόμον τῷ παρ' ἐμῷ
ἐκδοθέντος Θεκυδίδου ἐν τῷ Λεξικῷ τῶν ἐνδόξων, εἰς
τὸ Ὅμηρος.

Αἰνείας ἡγεμὼν τῆς Τρωάδος, υἱὸς τῆς Ἀφροδί-
της καὶ τῆς Ἀγκύστης, καὶ πατὴρ τῆς Ἀσκάνης· ἀλωθεί-
σας δὲ τῆς Τρωάδος παρὰ τῶν Ἑλλήνων, διεσπάρθη
αὐτὸς ἔχων εἰς τὰς ὤμους τε τύς τε Θεὸς τῆς πατρί-
δος καὶ τὸν πατέρα τε, ἔλκων δὲ ἐκ χειρὸς καὶ τὸν
υἱὸν αὐτοῦ· μετὰ δὲ πολλὰ συμβεβηκότα αὐτῷ κατ'
ἑδὼν, διέβη εἰς Ἰταλίαν, καὶ ἔλαβεν εἰς γυναῖκα τὴν
Λατινίαν τὴν κέρην τῆ Βασιλέως Λατίνης· ὁ δὲ Βα-
σιλεὺς τῶν Ρυτέλων ὀνομαζόμενος Τῆρνος, ἔχων αὐ-
τὸς ὑπόχεσιν προλαβῆσάν τῷ γάμῳ, κινεῖται μὲ πό-
λεμον κατὰ τῷ Αἰνείῃ· καὶ νικηθεὶς, φονεύεται· ὁ δὲ
νικητὴς ἑξακολουθεῖ τὸν πόλεμον καὶ κατὰ τῷ Μηζέγ-
κῃ τῷ Βασιλέως τῶν Τέσκων συμμαχῶντος τοῖς Ρυ-
τέλοις· νικηθεὶς δὲ, ἐφονεύθη ἐν τῷ ποταμῷ τῆς Νε-
μίκης· καὶ ὁ Ἀσκάνης, ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐγένετο τῷ Θρόνῳ
διάδοχος· ὁ δὲ Βιργίλιος εἰς τὴν Αἰνιάδα εἰσάγει
τὸν ἔρωτα τῷ Αἰνείῃ καὶ τῆς Διδῶ τῆς Βασιλίσσης τῆς
Καρχηδόνης, ἥτις ἐσάθη μετὰ τριακόσια ἔτη περίπτῃ
(ἄρα ἐν τῷ χειμάρρῳ τῶν χρόνων) ἀλλὰ ταῦτα ἐξ
ἀδείας ποιητικῆς μυθικώτερα μᾶλλον, ἢ τῇ Ἱστορίᾳ
προσέκοιτα· ὁ δὲ Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεὺς εἰσάγει
πολλὰς μαρτυρεῦντας, ὅτι ὁ Αἰνείας δὲν ἦλθεν εἰς Ἰ-
ταλίαν· ὅπερ ἐβίασε τὸν σοφὸν Βοχάρδην (Bochard)
ναὶ τὸ ἀποδείξῃ εἰς μίαν ἰδίαν διάλεξιν· ὅς τις ἑξα-
κολουθεῖ τὴν δόξαν τῶν περισσοτέρων· αἱ τινες ἐξή-

τήσαν τὴν ἀλύθειαν πανταχῇ μετὰ τῆς κρίσεως τὴν
λαμπάδα.

Ζηνοβία Βασίλισσα τῆς Παλμύρης, γυνὴ τῷ
Ὀδηνάτῃ, λεγομένη νὰ κατάγνηται ἀπὸ τῷ Πτολε-
μαίῳ καὶ τῆς Κλεοπάτρας, τῶν ὁποίων εἶχε μάλιστα
τὴν ἀνδρίαν· λαβῆσα δὲ τὸ ὄνομα Αὐγυστίνα, διετή-
ρησε τὴν βασιλείαν ἐπὶ πολὺ τῆς Ἀσίας, ζῶντος τῷ
Γαλλικῆν καὶ τῷ διαδόχῳ αὐτῷ Κλαυδίῳ, ἐναντιομενῇ
ἐκείθεν μὲν εἰς τὰς Πέρσας, ἐντεῦθεν δὲ εἰς Ῥω-
μαίους, ὑμνεμένη κατὰ πάντων τῶν Ἱστορικῶν τῷ και-
ρῷ εἰς ἀρετὴν ἀνδρίας, καὶ εἰς καθερότητα σώμα-
τος, καὶ εἰς ἔρωτα ἐπισημῶν καὶ ἐλευθέρων τεχνῶν,
ἔχουσα διδάσκαλον τὸν φιλόσοφον Λογκῆνον· παρ' ἧς
κινήσεισα εἰσήγαγε καὶ τὰς ἐπισήμας εἰς τὸ βασι-
λεῖν της· ἔχουσα δὲ τὴν γνῶσιν τῆς ἀνατολικῆς ἱσο-
ρίας ἀκριβῶς, ἔκαμε συντομίαν τῆς ἱστορίας τῆς Ἀ-
λεξανδρείας αὐτὴ ἢ ἰδίᾳ· ὁ δὲ Αὐτοκράτωρ Αὐρηλ-
λιανὸς ὀργισθεὶς κατ' αὐτῆς, ἐκινήθη εἰς πόλεμον·
καὶ ἀπαντήσας αὐτὴν περὶ τὴν Ἀντιόχειαν, ἔχουσιν
600,000 στρατιωτῶν, συνεπλάκη εἰς μάχην· καὶ γε-
νομένης ἀφ' ἑρπετῶς τὸ πρῶτον τῆς νίκης ἐπὶ πολὺ,
πικᾶται ἡ Ζηνοβία τὸ ὕψος, καὶ ἀποχωρήσασα μετὰ
ζημίας μεγάλης τῆς στρατίας, κατακλείεται εἰς Παλ-
μύρην· ἐνθα γενομένης τῆς πολιορκίας σφοδρᾶς μὲν
ἔβρωθεν, τῆς δὲ ἀμύνης ἔσωθεν γενναιοτέρας καὶ ἀξίας
τῆς Ζηνοβίας, κατέφυγεν ὁ Αὐρηλλιανὸς εἰς τὸ νὰ
ζητήσῃ μετὰ συμφωνίας τῆς πόλεως τὴν παράδοσιν·
ἀποκριθεῖσης δὲ πρὸς ταῦτα μετὰ τόνον τῆς Ζηνοβίας,

(ὅρα Αὐρηλιανὸς) ἐβίασεν ἵτι τὴν παλιναρχίαν ἐξω-
 σεν ὁ ἔχθρὸς· καὶ ἡ Ζήνοβια φοβημένη καὶ τὴν περι-
 πέσῃ ἀγχίλωτος, φεύγει κρυφίως πρὸς τὴν Περ-
 σίαν· καὶ καταδιωκομένη, ἐλήφθη εἰς τὸ πρᾶσμα
 τῷ Εὐφράτῃ· καὶ ἔτιως ἀχθεῖσα εἰς Ρώμην, ἐκκλώ-
 πισε τὸν θρίαμβον τῷ νικητῷ· τὸ ὅποιον ἐπροξένησε
 μῦθον μᾶλλον, ἢ δόξαν εἰς τὸν Αὐρηλιανόν· ὅστις καὶ
 ἐπιδιώρσασε τῆτο, δὲς εἰς αὐτὴν μέρος τῆς γῆς ἐν
 τῇ Ἰταλίᾳ, ἐν ἣ ἔζητε τρεφομένη τὸ ὑπόλοιπον τῆς
 ζωῆς τῆς· ἣν δὲ αὕτη γυνὴ περίφημος καὶ ἡρώϊκῃ, πε-
 ζῶς πορευομένη ἔμπροσθεν τῶν στρατιωτῶν εἰς τὰς ἐκ-
 στρατείας μέχρις αὐτῆς τῆς μάχης· ἤμβλινεν ὅμιος
 τῶν ἀρετῶν τῆς τὴν δόξαν μὲ τὴν οἰνοποισίαν, καὶ τὴν
 ὠμότητα· λέγουσι δὲ νῦν ἐδέχθη τῶν Ἑβραίων τὴν
 θρησκίαν, ἀλλ' εἶχεν, ὡς εἴκειν, ἐν εἶδος ἕτερον Θε-
 σμῦ· τὴν ἱσθρίαν δὲ ταύτης συνέγραψεν ἀξιολόγως
 ὁ Πατὴρ Γέβος, δημοσιευθεῖσαν τὸ 1758 ἔτος ἀπὸ
 τοῦ σωτηρίου.

Τάκτος (Μάρκος Κλαύδιος) Αὐτοκράτωρ τῶν
 Ρωμαίων, ἐκλεχθεὶς διάδοχος τῷ Αὐρηλιανῷ τὸ
 275 ἔτος ἀπὸ τοῦ σωτηρίου, ἐδάδην εὐδὺς εἰς τὴν διοί-
 κησιν τῆς ἐπικρατείας μὲ ζῆλον δικαιοσύνης· ἐν ἣ εὐ-
 δοκίμησε μάλιστα, εἰσαγαγὼν νόμους σφοδρὰ εἰς τὸ δι-
 καίωμα τῷ ἀνθρώπῳ, καὶ ἐξορίσας τὰς κακὰς συνη-
 θείας, καὶ κατακλείσας τὰ δημόσια λυτρά εὐδὺς με-
 τὰ τῷ ἥλιῳ τὴν δύσιν, συμφερόμενος μὲ τὴν Γερ-
 σίαν, ὑπακῶν ταῖς συμβαλαῖς αὐτῶν μᾶλλον παρὰ
 τοῦ Αὐτοκράτορος, ὥς ἐζητήσας παρ' αὐτῆς καὶ τὴν
 ὑπατείαν εἰς τὸν ἀδελφόν τινι ἀπέτυχεν, λέξας,

ἡ ἔκλαση τῶν πόλεων βελτεκόντοίκε τῷ ἔθνεϊ ἐμπο-
 δισας δὲ τὴν Αὐτοκρατορίσαν ἀπὸ τὸ νὰ καλλωπί-
 ζηται μὲ πολυτίμως λίθους, ἐκώλυσε γενικῶς νὰ μὴ
 φορῶσι μήτε ἱμάτια χρυσοκέντητα, διδὼς αὐτὸς ἀπὸ
 ἑαυτοῦ τὸ παράδειγμα· καὶ μετὰ τοιαύτης μετριοφρα-
 σῆς καὶ ὀλιγαρκείας πρὸς ἑαυτὸν, ἦταν ἐλευθεριώτα-
 τος εἰς τὴν δαπάνην τῶν κοινῇ συμφερόντων, ἐξ ὧν
 ἐπρωτίμῃ λόγῳ ὀρθῶς καὶ δικαίως τὰ διαρρέεσθαι· ἐπει-
 δὴ ἐν ἑξαμηνίῳ χρόνῳ, καθ' ὃν ἐστάθη Αὐτοκράτωρ
 μόλις ἔδωκεν ἅπασι τὸν συνηθισμένον εἰς τὰς Ρώ-
 μαίους οἶνον καὶ κρέας· ἐκρήμνισεν ὅμως τὴν ἰδίαν οἰ-
 κίαν διὰ οἰκοδομήσῃ λατρῶν εἰς ἀνάπαυσιν διηλεκτῇ τῷ
 κοινῷ ἐξ ἰδίας δαπάνης, καὶ ἔδωκε τὰ ἐν Μαυριτανίᾳ
 ἰδιακτηήματα εἰς τὸν ναὸν τοῦ Καπιτωλίου διὰ νὰ ἐπι-
 σκευάζωνται τὰ ἐκεῖσε οἰκοδομήματα· ἀφιέρωσε δὲ
 καὶ διὰ τὰς ἐκ τῆς Θρησκείας πανηγύρεις, τὰς γιγνομέ-
 νας εἰς τὰς ναῦς, πάντα τὰ ἀργυρᾶ σκεύη, ὅσα εἶχεν
 ἰδια ἐκ τοῦ ἰδιωτικῷ ἔτι βίου· ἦν δὲ ἐραστὴς τῶν μεζυγ-
 φεων· ὅθεν ὅταν διημέρευεν εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς ἐ-
 πικρατείας, ἀφιέρωνε μέρος νυκτὸς εἰς ἀνάγνωσιν·
 εἰς δὲ πᾶς ἀρχὰς τῆς βασιλείας τα εἰσέβαλον οἱ Βάρ-
 βαροι ἐντὸς τῶν ὁρῶν, ἀλλ' εὐθὺς ἀπεχώρησαν τῷ
 δὲ πέμπτῳ μηνὶ ἐκίνησε πόλεμον κατὰ τῶν Περσῶν
 καὶ Σκυθῶν τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ· φθάσας δὲ εἰς τὴν
 Ταρσὸν τῆς Κιλικίας, κυριεύεται ἀπὸ Φέρμην, ἢ μάλ-
 λον εἶπεῖν φονεύεται ὑπὸ τῶν ἰδίων στρατιωτῶν.

Φλωριανὸς (Μάρκος Ἀντώνιος) ἀδελφὸς ἡμιμή-
 τριος τοῦ Τακίου καὶ διὰδοχος τοῦ Δρόνιου κηρυχθεὶς κα-
 τὰ τὸ 276 ἔτος ἀπὸ τοῦ σωτηρίου ἐν Κιλικίᾳ παρὰ

τῆς στρατίας· ὁ δὲ ἀνατολικὸς στρατὸς ὅμως κηρύξας
μὴ ἴσαν Αὐτοκράτορα τὸν Πρῶτον, ἐτοιμάζετο νὰ μι-
νηθῇ κατὰ τὴ Φλωριανῇ· ἐλθὼν λοιπὸν ὁ Πρῶτος εἰς
ἀπάντησιν αὐτῇ, καὶ καλεσθεὶς ὑπὸ τῇ Φλωριανῇ νὰ
διαμαγῶσιν εἰρηνικῶς, δὲν ἐδέχθη τὸ πρόβλημα·
ὅθεν ὁ Φλωριανὸς ἀπελπιθεὶς ὁπωσῶν, ἤνοιξε τὰς
φλέβας καὶ ἀπέθανε, βασιλεύσας τὰς πάσας ἡμέρας
ἐξήκοντα, φιλότιμος μὲν γενόμενος, μικρόψυχος ὁ-
μως φανείς καὶ δειλός.

Πρῶτος (Αὐρήλιος Οὐαλέριος) Αὐτοκράτωρ τῶν
Ῥωμαίων αὐτόχθων τῇ Συρμίε τῆς Πανωνίας, ἐφ-
θάσα δὲ νέος ἔτι εἰς τὰς πρώτας ἀξίας· ὁ πατὴρ αὐ-
τῇ ἦτον τὸ πρότερον κηκυρὸς· ἔπειτα ἐλθὼν εἰς τὸ
στρατιωτικόν, ἐγένε χιλιάρχος· τὸ ὅποιον ἀξίωμα ἔ-
λαβε καὶ ὁ υἱὸς αὐτῇ μετὰ ταῦτα, εἰκοσι καὶ δύο ἔτων
γενόμενος· αὐξάνων δὲ ἡλικία, ἐπέδιδεν ἀναλόγως
καὶ ἀξία καὶ ὑπολήψει· καὶ ἔτιως ἀπὸ ἀξιώματος εἰς ἀ-
ξίωμα, ἐφθασεν εἰς τὸν θρόνον· μετὰ δὲ τὸν θάνα-
τον τῇ Τακίτῃ τὸ 276 ἔτος ἀπὸ τῇ σωτηρίᾳ ἡδέλη-
πε νὰ λάβῃ τὸν θρόνον ὁ ἀδελφὸς αὐτῇ Φλωριανὸς
(ἴδε αὐτόσι ἀνωτέρω) ὁ ἀνατολικὸς στρατὸς ὅμως
τὸν ἔδωκεν εἰς τὸν Πρῶτον ὡς βραβεῖον τῆς ἀνδρίας,
καλοκαγαθίας, καὶ τῆς ἐπιεικείας αὐτῇ· ἀνακηρυχ-
θεὶς δὲ καὶ παρὰ τῆς Γερμανίας καὶ πάσης τῆς ἐπικρα-
τείας, ἐκινήθη κατὰ τῶν Γάλλων, καὶ Γότθων, καὶ
Βανδάλων, καὶ ἄλλων ἐθνῶν· τὰ ὅποια διέφθειραν τὰς
ἐκεῖ ἐπαρχίας· καὶ νικῆτας αὐτὲς, διέφθειρε τετρα-
κοσίας χιλιάδας ἐχθρῶν, καὶ τὴν ἐβίασε νὰ καταφύ-
γῃ εἰς τὴν ζήτησιν τῆς εἰρήνης· ἐντεῦθεν διέβη

εἰς τὴν Ἰλλυρίαν κατὰ τῶν Σαρματῶν, ἥ ἀνέλαβεν ὅλως τὰς πόλεις, τὰς ὁποῖας εἶχον κυριευμέναι· ἐκεῖνοι μετὰ δὲ τῆτο κατεπολέμησε τὰς Βλέμμες, ἄγριον ἔθνος πλησίον τῆς Αἰγύπτου· ἥ ἡ κατ' αὐτῶν νίκη ἐτρόμαξε πόσον τὸν Βαρανάην τὸν Βασιλέα τῶν Περσῶν, ὥστε ἔστειλε παρευθὺς πρέσβεις καὶ δῶρα, ζητῶν τὴν εἰρήνην· οἱ δὲ πρέσβεις ἀπαντήσαντες αὐτὸν ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν ὀρέων πλησίον τῶν ὀρίων Περσίας, εὗρον αὐτὸν μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν τρώγοντα κακίᾳ βρασά πρὸ πολλῆ, ἥ κρέας χαίρινον τεταριχευμένον· ὁ δὲ Πρῶβος χωρὶς νὰ ἀλλάξῃ σχῆμα, ἀποκαλύψας τὴν φαλακρὰν κεφαλὴν τε, εἶπε πρὸς τὰς πρέσβεις· εἰπετε τῷ Βασιλεῖ ὑμῶν, εἰμὶ κατασφριστικὸς τῆς Ῥωμαίων ἐργιζομένης, οἷς οἶδε πόποις ἀξίαις τε ἥ ἱκανοῖς, ἔτω ποιήσω θυμὴν τῆς χώρας αὐτῆ, δείξας τὴν κεφαλὴν· ἔπειτα δὲ τὰς ἐκάλεσεν εἰς τὸ δεῖπνον ἐκεῖνο· ταραχθεῖς δὲ ἐκ τέτων ὁ Βαρανάης ἔτι πλέον, ἤλθεν αὐτὸς πρὸς τὸν Πρῶβον, ἥ ἔλαβεν ὅ, τι ἐζήτησεν· νικηθέντων δὲ ἔξωθεν τῶν ἑξῶν, ἐπανεσθῆσαν ἔσωθεν ἄλλαι διάδοχοι ταραχαί, ἐπειδὴ ὁ Γέλιος Σατορίνος, ἥ Πρόκολος, ἥ Βόνωσος ἐκηρύχθησαν Αὐτοκράτορες, ἥ μὲν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ὁ δὲ ἐν Κολόγνῃ, ὁ δὲ ἐν Γαλίᾳ· ἀλλὰ τὸ τέλος τέτων ἐσάθη ταχὺ, ἥ τὸ βασιλεῖον ὅλον ἡσύχαζεν ἐν εἰρήνῃ· καθ' ἣν ὁ Πρῶβος ἐπεμελήθη τὸ ἐσωτερικόν, καλλωπίσας καὶ ἀνοικοδομήσας ἐβδομήκοντα πόλεις, διορίσας τὰς στρατιώτας εἰς διαφόρους ὑπηρεσίας ἐπωφελεῖς, ἥ οὕτως ἄδειαν ἀνὰ πᾶσαν τὴν Γαλίαν ἥ εἰς ἄλλας χώρας νὰ φυτεύσωσιν ἀμπελῶνας,

τὸ ὅποσον ἦτον ἐμποδισμένον ἀπὸ τὰς ἡμέρας ἐτι
 τῇ Δομετιανῇ· τῶς δ' ἔν ἐτοιμαζόμενος καὶ ἐκτρα-
 τεύσῃ αὐτῇς κατὰ τῶν Περσῶν ἀποσάντων, ἐφονεύ-
 θη παρὰ τῶν ἰδίων στρατιωτῶν, ὀργισθέντων κατ' αὐ-
 τῇ διὰ τῆς διηκεκείς κόπης, ἐν τῷ Σιρμίῳ τὸ 282
 ἔτος ἐν ἡλικίᾳ πεντηκοντῆτης, βασιλεύσας ἔτη ἑξ
 καὶ μῆνας τέσσαρας· τὸ δὲ μόνον ἐλάττωμα αὐτῇ ἦν,
 ὅτι δὲν ἐμίγνυε τὸ αὐστηρὸν μετὰ τῆς γλυκύτητος·
 ὁ δὲ θάνατος αὐτῇ ἀφῆκε πένθος μέγα εἰς τὸ βα-
 σιλεῖον, καὶ ὁ λαὸς ἐβόα πρὸς ἑρμῆν· ὦφται Θεὶ! τι
 ἐποίησας ἡμῖν, ἀφελὼν τὸν ἀγαθὸν Αὐτοκράτορα! ὁ δὲ
 κύριος φρασὸς αὐτῇς ἐτίμησεν αὐτὸν μνήματι ἐπιγε-
 γραμμένῳ· ἐνταῦθα κεῖται Πρῶτος ὁ Αὐτοκράτωρ,
 ἄξιος γενόμενος τῇ ὀνόματος τῆτος, ἀρετῇ καὶ χρηστότη-
 τι Βαρβάρους νικήσας καὶ βασιλεύσας.

Σατορνίος (Πύβλιος Σεμπρόνιος) ἀφανὴς ὢν,
 ἐνηγκαλίσθη τὸν στρατιωτικὸν βίον, καὶ ἔγινε παρὰ τῇ
 Οὐαλερίῳ στρατηγὸς· νικήσας δὲ πολλάκις τὰς Βαρ-
 βάρους, ἐκηρύχθη Αὐτοκράτωρ τὸ 263 ἔτος ἀπὸ τῆ
 πωτηρίῃ· δημηγορῶν δὲ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, εἶπε πρὸς
 τὸν στρατὸν· συστρατιῶται, ὑμεῖς ἀφαιρεθέντες ἀγα-
 θὸν στρατηγὸν, ἀνελάβετε μέτριον Αὐτοκράτορα· αὐ-
 στηρῶς δὲ φερόμενος πρὸς τὴν εὐταξίαν τῆς στρατίας,
 ἐφονεύθη παρ' αὐτῶν τὸ 267 ἔτος, ἀγαθὸς ἐν πᾶ-
 σι γενόμενος, καὶ ἀρετῆς ἀπάσης ταμεῖον.

Πρόκλος ἢ Πρόκλος (Τίτος Αἴλιος) ἀνὴρ αὐ-
 θάδης ἐκ τῆς πολλῆς ἀνδρίας, πλέσιος ἐκ ληθείας,
 εὐδοκίμησας εἰς τὸ πολεμικὸν ἐπὶ Αὐρηλιανῷ καὶ Πρώ-
 βῳ. Καίσαρ δὲ προσαγορευθεὶς εἰς τινὰ εὐθυμίαν ἔξ

ἀσπίδότης, ἐδέχθη τὸτο ἐξ ἀληθείας· ὅθεν κινή-
 θεις ἔκ τῆς συνζύγου αὐτοῦ Βιτρυγίας, ἐκηρύχθη
 Αὐτοκράτωρ τὸ 280 ἔτος· ὁ δὲ Πρώβος μὴ φέρων τῆ-
 πορ ἐκινήθη κατ' αὐτὴν, ἔλθων αὐτὸν προδασίᾳ
 τῶν στρατηγῶν τε Φράγκων, εἰς τῶν ὁπλῶν τὴν πί-
 σιν εἶχεν ἐμπιστευμένον ἑαυτὸν, ἔκομίσας αὐτὸν εἰς
 Κολόνην, ἐκρέμασεν, ἄσπασεν ὄντα καὶ γυναι-
 κημανῆ.

Βόνωσος (Κύντος) υἱὸς Ρήτορος, γεννηθεὶς ἐν
 Ἰσπανίᾳ· ἔφθασε δὲ ὑποστράτηγος τῷ Πρώβῳ ἐν
 Γάλλοις· ἐκηρύχθη δὲ Καίσαρ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ,
 ὥσπερ ἔκ τῷ Πρόκλῳ ἀνωτέρω τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐν τῇ
 Γερμανίᾳ· ληφθεὶς δὲ αἰχμάλωτος ἐκρεμάσθη, κα-
 θάπερ ἔκ τῷ Πρώβῳ· ὁ δὲ Πρώβος ἰδὼν τὸν νεκρὸν αὐτοῦ,
 εἶπε· τὸτο ἐκ ἐστὶ σῶμα ἀνθρώπου ἀπηγομένη, ἀλλ'
 οἰνοδοχίον· καθότι ὁ Βόνωσος ἦτον εἰς ἄκρον μέθυ-
 σος, ὥσπερ ὁ Πρόκλος ἀσελγῆς εἰς τὸ ἔσχατον.

Κάρος (Μάρκος Αὐρήλιος) γεννηθεὶς ἐν Ναρ-
 βωνίᾳ κατὰ τὸ 230 ἔτος πρὸ τῆ σωτηρίας, ἔφθασεν
 ἐξ οἰκείας ἀρετῆς εἰς τὰ μέγιστα ἀξιώματα, ἔκη-
 ρύχθη Αὐτοκράτωρ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Πρώβου τὸ
 282 ἔτος· κατεπολέμησε δὲ τὴν Σαρμάτας ἔκ τῃ Πέρ-
 σας, ἔκαμε Καίσαρας τὴν δύο υἱὸς τε, Καρίνον ἔκ
 Νυμεριανόν· κτύπηθεις δὲ τῷ κεραυνῷ ἐν τῇ πόλει
 τοῦ Κτησιφῶντος, ἀπέθανε, βασιλεύσας ἔτος ἐν ἑ-
 μῆνας πέντε τὸ σύνολον, ἀνὴρ γενόμενος ἀγαθὸς,
 πεκαυδευμένος, πολιτικὸς, ἔκ πάσης ἀρετῆς κατα-
 γηγώνιον· ἐτιμώρησε δὲ ἔκ τῷ Πρώβῳ τὴν φονεὴν, καὶ
 τοὺς θεοὺς συγκατηρίσθη.

Νυμέριανός (Μάρκος Αὐρήλιος) Αὐτοκράτωρ τῶν Ρωμαίων υἱὸς τῷ Κάρῳ, ἐξηκολούθησε τὸν πατέρα εἰς τὴν ἀνατολικὴν ἐκστρατείαν· τὸν ὅποιον καὶ διεδέχθη μετὰ τῷ ἀδελφῷ Καρίῳ τὸ 284 ἔτος ἀπὸ τῷ σωτηρίου ἐν μηνὶ Ἰαννουαρίῳ· ἐφανεύθη δὲ παρὰ τῷ προδότη Ἀπρε ἢ Ἀπρεος τῷ ἰδίῳ πενδερεῖ τῷ ἐπομένῳ Σεπτεμβρίῳ ἣν δὲ ἀνὴρ πάσης ἀρετῆς καταγώγιον, καταγινόμενος ἀδιακόπως εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς ἐπικρατείας, καὶ ἠδυνόμενος εἰς τὴν μελέτην τῶν ἐπιστημῶν, καὶ ἀγαπώμενος παρὰ τῶν ὑπηκόων· ἐρχόμενος δὲ διὰ τῆς ἀμάξης, ἐφανεύθη παρὰ τῷ πενδερεῖ· ὅς τις περικυκλώσας τὴν ἄμαξαν μὲ καλύμματα, ἀπέκρυψε τὸν θάνατον αὐτῷ εἰς ἡμέρας τινάς· ἀλλ' ἀποκαλυφθέντος τέλους πάντων τῷ πράγματος ἐκ τῆς δυσφύδας, ἔλαβε καὶ αὐτὸς τὴν ποινὴν τῷ θανάτῳ ἐν ταύτῃ.

Καρίνος (Μάρκος Αὐρήλιος) υἱὸς τῷ Κάρῳ, ὀνομασθεὶς παρ' αὐτῷ Καίσαρ, καὶ σαλὴς εἰς τὴς Γάλλας· ἐκδοθεὶς δὲ αὐτόθι εἰς τὰς ἀτοπίας καὶ ἀσωτείας, ἀπολέμει πρὸς Διοκλιτιανόν· καὶ μετὰ πολλὰς μάχας, ἐφανεύθη ἐν τῇ Μοισίᾳ τὸ 285 ἔτος ἀπὸ τῷ σωτηρίου παράτινος χιλιάρχη, τῷ ὁποίῳ ἐβίασε τὴν γυναῖκα, ἀφύης τὸ παράπαν γενόμενος, καὶ ἐξ ὀλοκλήρου διεφθαρμένος, πολλὰς μὲν ἐγγιζὰς εἰς τὴν τιμὴν, πολλὰς δὲ κατατυραννήσας τοῖς δυσβασάντοις φόροις· ἐκδιώξας δὲ τὴς παρὰ τῷ πατρὶς δοθέντας αὐτῷ συμβούλους, ἔφερεν ἀντ' αὐτῶν τὴς πλέον ἀχρεῖς ἀνθρώπους· φονεύσας δὲ τὸν Ἐπαρχον τῷ Πραιτωρίῳ, ἐδιώρισεν ἕτερον ἀντ' αὐτῷ ἐκ τῷ χυ-

δαίε λαῷ· ἄλλων δὲ τινὰ ὁμότροπον εἰς τὰς ἀσωτείας, ἀπλῶν ὄντα καὶ σχεδὸν τῷ χυδαίῳ λαῷ, τὸν ἐπυροβίσσαν εἰς τὴν ὑπατείαν· τυμφευθεὶς δὲ ἔλαβεν ἐννέα γυναῖκας, τὰς ὁποίας ἐξέβαλλε κατὰ μίαν, ἐπὶ τῶν ἀδυσάρεσκετο, καὶ ἂν ἦτον καὶ ἐγκυος.

Διοκλητιανὸς (Γάιος Οὐαλέριος) Διοκλῆς ὀνομαζόμενος τὸ ἀρχαῖον, γεννηθεὶς ἐν Δαλματίας τὸ 247 ἔτος ἀπὸ τοῦ σωτηρίου, πατὴρ τινος μὲν υἱὸς γραμματέως τινὸς, κατὰ τινος δὲ ἀπελευθέρου· τὸ δὲ ἀληθέστερον ἐξ ἀφανῆς οἴκου γενόμενος, ἐκ δὲ στρατιῶτι ἐπαχώρησε κατ' ὀλίγον εἰς τὴν στρατηγίαν τὸ ἀξίωμα· ὅταν δὲ ἔλαβε τὸν θρόνον τὸ 284 ἔτος μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Νυμεριανῆ, ἦτον στρατηγὸς τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Αὐτοκρατορικῆ οἴκου· λέγουσι δὲ ὅτι ἰδίᾳ χειρὶ ἐφόνευσεν τὸν Ἀπρον τὸν φονέα τοῦ προκατόχου· ἔχων δὲ τινὰ χρησμὸν, ὅτι θέλει γένῃ Αὐτοκράτωρ ὅταν φονεύσῃ τὸν Ἀπρον, ὅς ἐστι κατὰ τὴν φωνὴν τῶν Λατίνων, χοῖρος, ἐφόνευσεν τὸς χοῖρους πανταχῇ· φονεύσας δὲ ἤδη τὸν Ἀπρον, εἶπε πρὸς τὸν Μαξιμιανὸν Εὐρέλιον τὸν ἐπιστήσιον φίλον τε, ἰδὲ κτελέσθαι ἢ τοῦ Αἰεὶδε πρέβησις· ἐδιαίρεσε δὲ τὸ βασίλειον μετὰ τοῦ Μαξιμιανῆ διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἀδιαίρετον σχέσιν τὸ 286 ἔτος, καὶ ἐντεῦθεν ἐνώθησκον σφικτότερα εἰς ἀγάπην διὰ τοῦτο τὸς ὠνόμαζον ἀδελφές, μὲ ὅλον ὅτι δὲν ἦσαν παντελῶς συγγενεῖς· κατὰ δὲ τὸ 292 ἔτος διέφθειρε καὶ τὸν Ἀχιλλέα (ὅρα αὐτόθι κατωτέρω.) καὶ τότε ἐχειροτόνησεν ἄλλες δύο Καίσαρας Κωνσταντίνον τὸν Χλωρόν, καὶ Γαλλέριον τὸν Μαξιμιανόν, καὶ τοῦτο διέφθει-

ρε τὸ βασιλείον, φιλοτιμυμένων ἐκάσων νὰ ἰχωσιν
 ἀξιωματικὰς καὶ στρατιώτας πολλὰς, καὶ ἐντεῦθεν ἐπι-
 φορτωμένων τῶν ἀνδράπων εἰς φόβον δυσβάστακτον·
 ὁ δὲ Γαλλέριος ὕτος ἐκίνησε καὶ τὸν Διοκλητιανὸν εἰς
 μῖσος καὶ διωγμὸν τῶν Χριστιανῶν, τὰς ὁποίας ἡγάπα
 τὸ πρότερον· τότε δὲ ἔδωκε προσηγὴν εἰς τὰς συμ-
 βασιλεύοντας νὰ φονεύσωσιν ἐν τοῖς οἰκοῖς ὅλῃς τὰς
 Χριστιανὰς, νὰ καταδαφίσωσι τὰς ἐκκλησίας, νὰ καύ-
 σωσι τὰ βιβλία των, καὶ νὰ πωλύσωσι τὰς μοναχὰς
 ὡς δούλῃς, καὶ νὰ ἐκθέσωσι τὰς ἀξιωματικωτέρους δη-
 μοσίως εἰς κατασχύνην· ὁ δὲ διωγμὸς ἔτας ὁ ἔχα-
 τος πρὸ τοῦ Κωνσταντίνου ἤρξατο τὸ 19 ἔτος τῆς βα-
 σιλείας τῆς, καὶ διήρκεσεν εἰς δεκαετίαν, μεταδοθεὶς
 καὶ εἰς τὰς διαδόχους αὐτῆς· ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ἀγίων
 μαρτύρων ἐγένετο τόσος πολὺς, ὥστε οἱ ἐχθροὶ τῆς ὁρ-
 δοδόξης πίστεως ἐνόμισαν, ὅτι τὴν ἐξήλειψαν, καυ-
 χώμενοι ὕτως, ἡμεῖς ἠκυρώσαμεν τῶν Χριστιανῶν τὴν
 ἀεισδοκίαν, καὶ εἰσηγάγομεν αὐτοὺς τῶν θεῶν τὴν λα-
 πρὴν· ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν τρεφόμενος ὑπὸ τῷ
 φωτὶ τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, ἤμεινε καθ' ἐκάστην· ὁ
 δὲ διώκτης ὕτος τὸ 304 ἔτος κυριευθεὶς ἀπὸ μίαν
 ἀδένειαν, ἔπεσεν εἰς ἄκραν ἀδυναμίαν· ἀναλαβὼν
 δὲ, ἔμεινε μὲ πολλὰ ὀλίγον λογικόν· καὶ τότε εὐρών
 εὐκαιρίαν ὁ Μαξιμιανὸς Γαλλέριος, ἔλαβεν αὐτὴν τὴν
 πορφύραν τὸ 305 ἔτος· ὁ δὲ Διοκλητιανὸς ἀναλα-
 βὼν τὴν ὑγίαν, ἐζήσεν ἔτι ἐκ τέττα ἐννέα ἔτη ἡσυ-
 χος ἐν Σαλῶνῃ· ἥτις ἦν, ὡς εἰκάζεσιν, ἡ πατρίστῃ,
 ἐπιμελούμενος αὐτόθι τὸν κήπον τῆς, καὶ λέγων πρὸς
 τὰς φίλους τῆς· νῦν ζῆν ἡρεάμην, ἐξ ὅτου γεγενήμαι

ἰσότης· τῷ δὲ Μαξιμιανῷ, ὡς λέγουσι, βιάζοντος
 αὐτὸν νὰ ἀναλάβῃ τὸν θρόνον, ἀπεκρίθη, ἑαυτάξιος
 ἔτος τῆς ἐμῆς ἡσυχίας· ἤδιστα γάρ ἐν κηπουρείᾳ,
 ἢ τοῖς κοινοῖς πράγμασι ἐμαυτὸν παρέχων, διατελοῖν·
 οἱ δὲ σιχασμῷ αὐτῷ ἐν τῇ ἡσυχίᾳ ἦσαν σοφοί· ἔλε-
 γε δὲ πρὸς τὰς φίλους τε ἔτω· μὴ δυνάμενος ὁ Βασι-
 λεὺς παραγενέσθαι τοῖς πράγμασι πανταχῇ, χρωόμενος
 δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν οἰκείων πρὸς τὰ ληδεῖς, ὁρᾷ ὅπως
 ἐν ταῦτα διηγῆσονται ἔτοι ἑκαπατῶντες· ὥς συμβαίνει
 τὴς μὲν ἀξίης παιδείας, ἀνταμιβεῖσθαι ταῖς τιμαῖς, τιμω-
 ρεῖσθαι δὲ τὴς τῇ ἀξίᾳ πρέπουσας· ἡγάπησε δὲ τῷ ὄντι ὁ
 Διοκλητιανὸς τὸν ἡσυχον τέτον βίον, ἐν ᾧ εὐτύχην
 οἱ παρ' αὐτῷ γενόμενοι Καίσαρες· οἵ τινες ἐδείκνυσαν
 αὐτῷ ἄκραν εὐνοίαν καὶ συγκατάβασιν· ἀφ' ἧς ὁμοῦς
 ἔμειναν μόνον ὁ Κωνσταντῖνος καὶ ὁ Λικίνιος κύριοι τῇ
 Δυτικῇ βασιλείᾳ, δὲν ἀνεπαύετο τότε εἰς τὴν κηπου-
 ρίαν· καὶ ὅτι ὁ μὲν ἐφόνευσεν τὸν Μαξιμιανὸν καὶ
 Μαξέντιον τὸν υἱὸν αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἡγάπα·
 ὁ δὲ Κωνσταντῖνος ἔγραψεν εἰς αὐτὸν, ὀνειδίζων τὴν
 πρὸς ἐκεῖνον φιλίαν· ταῦτα ἀκέσας καὶ φοβηθεῖς ὁ
 Διοκλητιανὸς λέγουσιν, ὅτι ἀπεκαρτέρησε νὰ ἀπο-
 θάνῃ λιμῶ, τὸ 314 ἔτος· ἀφῆκε δὲ τινὰς νόμους εἰς
 τὸν καιρόν τε, καὶ οἰκοδομὰς μεγαλοπρεπεῖς, καὶ ἐπι-
 σκευὰς πόλεων καὶ μάλισα ἐν τῇ Ρώμῃ, ἐν τῷ Με-
 λάνω, ἐν Νικομηδίᾳ, καὶ ἐν Κερχηρόνι· ἡύξησαν ὁμοῦς
 ἐκ τούτων αἱ φόροι, καὶ ἐφάνη βαρὺ τῷ λαῷ· καὶ μά-
 λιστα διὰ τὴν αὐλικὴν αὐτοῦ μεγαλοπρέπειαν εἰς ὑ-
 περβολὴν ἐκτοπιωθείσα· ἥτις ἀρχὴν παρ' αὐτῷ λα-
 βῆσα, ἔμεινε καὶ τοῖς διαδόχοις μετέπειτα· τὸ ὁ-
 ποῖον ἔθος ἔφερε τὸ βασιλεῖον κατ' ὀλίγον εἰς πτω-

σιν· ἃ οἱ Αὐτοκράτορες ἐκ τούτου ἐζητῶσαν προσκύνη-
σιν ἢ λατρείαν.

Ἀμανδὸς (Κνέσιος Σάλβιος) ἐκίνησε τὰς Γάλ-
λας εἰς ἀποστασίαν κατὰ τὸ 285 ἔτος ἀπὸ τοῦ σωτη-
ρίου, βοηθούμενος παρὰ τινος Αἰλιανῦ· ὅστις μετὰ
τὸν θάνατον τοῦ Καρίνου ἔκαμεν ἐν σῶμα στρατιᾶς ἐκ
ληψῶν ἢ δούλων ἢ ἄλλων χωρικῶν βεβαρυμένων ἀπὸ
τὰς φόρους· ἔτοι λειπὸν οἱ δύο λαβόντες τὸ ὄνομα
Αὐτοκράτορες, ὥρμησαν ἐναντίον τῶν ἀνδισαμένων,
διαφθείροντες τὴν γῆν πανταχῇ, κατακαίοντας τὰ
χωρία, ἀργυρολογεῖντας τὰς πόλεις· ἐντεῦθεν σέλ-
λειται παρὰ τοῦ Αὐτοκράτορος Διοκλητιανῦ Μαξι-
μιανὸς ὁ Ἐρκέλιος κατ' αὐτῶν· ὅστις ἀδυνατίσας
αὐτὸς μὲ διαφόρους μάχας, τὰς ἐβίασε νὰ κατακλει-
σθῶσιν εἰς ἓνα φρέριον πλησίον τῶν Παρισίων· τῷ ὁ-
ποίῳ ἀλωθέντος, ἀπωλέσθησαν πάντες οἱ ἐν αὐτῷ,
ἐξ ὧν ἦν ἢ ὁ Ἀμανδὸς· περὶ δὲ τοῦ Αἰλιανῦ ἀγνοῖ-
μεν ὁποῖόν τι τέλος ἔλαβε.

Αἰλιανὸς· ὅρα ἀνωτέρω Ἀμανδὸς.

Μαξιμιανὸς Ἐρκέλιος (Μάρκος Αὐρήλιος Βα-
λέριος) γεννηθεὶς πλησίον τοῦ Σιρμίου τὸ 250 ἔτος
ἀπὸ τοῦ σωτηρίου· ἐξ ἀφανῶν δὲ ἢ πτωχοτάτων φα-
νεὶς, πρὸςχώρησεν ἰδίᾳ ἀρετῇ εἰς τὸ στρατιωτικόν· ἢ ὁ
Διοκλητιανὸς συστρατιώτης αὐτῷ γενόμενος πρότερον ἢ
φίλος εἰλικρινής, τὸν ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ κοινωνόν τὸ 286
ἔτος, ἢ ἔδωκεν αὐτῷ μέρος τοῦ βασιλείου τὴν Ἰτα-
λίαν, τὴν Ἀφρικὴν, τὴν Γαλίαν, ἢ τὴν Ἰσπα-
νίαν· νικήσας δὲ πολλάκις πανταχῇ τὰς Βαρβάρους,
ἐνίκησεν ἢ αὐτὸς παρὰ τοῦ Καραυσίου μετὰ μαγίσης

ζημίας· ἐξ ἧς ἐβίασθη νὰ ἀφήσῃ τὴν Βρετανίαν μὲ συνθήκην· κατὰ δὲ τῷ Αὐρηλίῳ Γέλῳ τῷ κηρυχθέντος ἡ αὐτῇ Αὐτοκράτορις εὐδοκίμησε· τὸν ἐποίησεν λαβὼν ἐφόνευσεν ἐν τῇ Αἴφρικῇ· μετὰ τῆτο δὲ καταπολεμήσας τὰς Μαύρας, τὰς ἐβίασεν ἐκδιώκων μέχρι τῶν ὁρέων, ἡ παρεδόθησαν εἰς αὐτὸν, τὰς ὁποίας ἡ μετεκόμισεν εἰς ἕτερον τόπον· ἀφίσας δὲ ὁ Διοκλητιανὸς τὴν ἀλευργίδα τὸ 305 ἔτος, ἐκατάπεισε ἡ αὐτὸν νὰ τὸν μιμηθῇ· ἀλλὰ βιασθεὶς μετὰ ταῦτα ὑπὸ τῷ υἱῷ τε Μαξεντίῳ, τὴν ἀνέλαβεν αὐτὸς· ἐπανασάντος δὲ τῷ λαῷ κατ' αὐτῇ, ὅτι ἤθελε νὰ κάμῃ τὸν Μαξεντίον ιδιώτην, κατέφυγεν εἰς τὰς Γάλλας παρὰ τῷ Κωνσταντίνῳ τῷ γαμβρῷ αὐτῷ γενομένῳ ἀπὸ θυγατρὸς τῆς Φαυσίνης· τὴν ἐποίησεν καὶ ἡγάγετε νὰ προδώσῃ τὸν σύζυγόν της, ἀνοίξασα τὴν θύραν τῆς οἰκίας ἐν τῇ νυκτὶ· τὸ ὅποιον ὑποχρεωμένη τῷ πατρὶ ἡ Φαυσίνα, εἰδοποίησε τὸν ἀνδρατὸς Κωνσταντίνον· καὶ ἐντεῦθεν διορισθέντος εὐνέχε τινὸς εἰς τὴν συνήθει κοίτην τῷ Κωνσταντίνῳ, ἀνοίχθεισης δὲ ἡ τῆς θύρας, εἰσέρχεται διὰ νυκτός ὁ ἀνόσιος ἕτος, ἡ φονεῖ τὸν εὐνέχον, ὃν ἐνόμιζε Κωνσταντίνον· ἐνταῦθα λοιπὸν συνελήφθη εὐδὺς, καὶ λαμβάνει χάριν νὰ ἐκλέξῃ τῷ θανάτῳ τὸ εἶδος· ἡ ἕτος εὐχαρισθῇ εἰς τὴν ἀγλήνην τὴν ὁποίαν ἡ ἐδοκίμασε τὸ 310 ἔτος ἐν Μαρσίλλῃ ἐν ἡλικίᾳ ἐξήκοντα ἑτῶν, ἄξιός γε γένόμενος στρατηγός, ὡμὸς ἡ ἀπάνθρωπος ὅμως, καὶ πάσης κακίας ταμεῖον.

Μαξιμιανὸς (Γαλέριος Ουαλέριος) γεννηθεὶς πλησίον τῆς Σαρδίκης ἐκ πτωχοτάτων γονέων, ὥστε ἐν τῇ νεότητί τε ἐφύλαττε ποίμνιαν. ἀνδρείος δὲ γινόμενος, ἐχώρησεν εἰς τὸ στρατιωτικόν, καὶ ὁ Διοκλητιανὸς τὸν ὠνόμασε Καίσαρα εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τὸ 292 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας, δὲς αὐτῷ καὶ τὴν κόρην Βαλεριαν εἰς γυναῖκα. ἔτος ἔν κατεπολέμησε πρῶτον τὸς Γότθους, εἶτα τὸς Σαρμάτας. καὶ μετὰ ταῦτα πολεμήσας μετὸν Ναρσὴ τὸν Βασιλέα τῶν Περσῶν, καὶ σφαλεὶς ἐξ ἀπροσεξίας, διεφθάρη ὀλοτελῶς τὸ 297 ἔτος. ἐλθὼν δὲ εἰς τὸν Διοκλητιανὸν νὰ λάβῃ ἐτέραν δύναμιν, ἔπεσεν εἰς ὀργήν, καὶ ἠκολέθησε τὴν ἄμαξαν αὐτῆ πεζῶς ἐνδεδυμένος τὴν πορφύραν εἰς διάστημα μιᾶς ὥρας. ἐπιτραπείς ὁμοῦς νὰ στρατολογήσῃ ἐτέραν δύναμιν, ἐπολέμησεν ἐκ δευτέρου, καὶ κατέκοψε κατὰ κράτος τὸς Πέρσας, κυριεύσας τὸ στρατόπεδον τῷ Ναρσῇ, καὶ τὰς θησαυροὺς καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παῖδια τῷ νικηθέντος. τὰς ὁποῖας ὁ Μαξιμιανὸς ἐπεριποιήθη ἀξίως, καὶ τὰς ἔδωκε μετέπειτα τῷ Ναρσῇ μετὰ συμφωνίαν νὰ ἀφῇσιν πέντε ἐπαρχίας εἰς τὰ ὧδε τῇ Τύρῃ. ἐντεῦθεν δὲ αὐξηνθείσης τῆς φιλαυτίας αὐτῆ, ἐξήτει νὰ εἶναι υἱὸς τῷ Ἀρεῶς. ὁ δὲ Διοκλητιανὸς ἄρχισε νὰ τὸν φοβῆται καὶ μετὰ λόγους. καθότι τὸν ἐβίασε νὰ ἀφῇσιν τὸν θρόνον τὸ 305 ἔτος. κηρυχθεὶς δὲ καὶ Αὐγυστος ἐν ταύτῳ, ἐδιοικεὶ καθὼς ὁ Νέρων. ὁ δὲ λαὸς μὴ δυνάμενος νὰ πληρώσῃ τὸς ὑπερβολικὰς φάρμακας, ἐλάμβανε σκληρὰς τιμωρίας, ἐκτεπνόντων πολλῶν, ὡς λέγουσιν, εἰς τὰ σώματα τῶν θηρίων

εἰς ἡδονήν τε. ἄκρος ἐχθρὸς τῶν Χριστιανῶν, κινήσας
 καὶ πρότερον τὸν Διοκλητιανὸν κατ' αὐτῶν. αἰξήσας
 δὲ τὰς τυραννίας κατὰ πάντων, ἐβίασεν ἕκαστον ἰ-
 διώτην νὰ δώσῃ λόγον ἀκριβῆ τῶν ἰδίων πραγμά-
 των, καὶ ἐσαύρωνεν, ἢ ἕκαστε κατ' ὀλίγον, ὅσους ὑ-
 πώπτευν, ὅτι δὲν ἐμαρτύρησαν ἐκριβῶς τὴν ἀλή-
 θειαν· πολλὰς δὲ τῶν πτωχῶν ἐρρίψεν εἰς τὴν θά-
 λασσαν μὲ ὑπόψιν, ὅτι ἔκρυψαν τὰ ὑπάρχοντά
 των. ταῦτα δὲ φοβούμενοι καὶ οἱ Ῥωμαῖοι νὰ μὴ γένων
 καὶ εἰς αὐτοὺς, ἐκήρυξαν Αὐτοκράτορα τὸν Μαξέντιον.
 ὅς τις τὸν ἐδίωξεν ἐκ τῆς Ἰταλίας τὸ 306 ἔτος.
 Φεύγων δὲ ὁ Γαλέριος, ἐκυριεύθη ὑπότινος νόσου
 ἣτις ἦν ἐν ἔλκῳ εἰς ἔλον τὸ σῶμα. τοιαύτη δὲ συμ-
 φορὰ ἐπικαλεσάμενος εἰς μάτην τοὺς ψευδωνύμους
 θεοὺς, κατέφυγε τέλος πάντων εἰς τὴν βοήθειαν τῆ
 Θεᾶ τῶν Χριστιανῶν. ἀπέθανε δὲ τὸ 311 ἔτος εἰς
 τοιαύτην ἐπώδυνον δυσυχίαν, ὥτω σκληρὸς γενόμενος
 πρὸς τὸ ἀνθρώπινον γένος, μήτε ὑπὸ τῆς τύχης
 μεταβληθεὶς, μήτε ὑπὸ παιδείας τῶν κατηγηγῶν,
 καθ' ὧν καὶ αὐτῶν ἐφέρετο ἄγριος. τὸ δὲ πρόσωπον
 αὐτοῦ ἦν μέγα καὶ ἄγριον, καὶ φόβον παρείχε καὶ
 βλέμματι, καὶ φωνῇ, καὶ κινήματι, ἐξομοισμένῳ
 τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀκριβῶς πρὸς τὸν ἐσωτερικὸν χα-
 ρακτῆρα.

Καράυσιος τύραννος ἐν Βρετανίᾳ περὶ τὸ 300
 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας γεννηθεὶς ἐν Γαλλίᾳ ἐξ ἀφα-
 νῶν. ἄξιός δὲ γενόμενος εἰς τὰ πολεμικὰ κατὰ γῆν
 τε καὶ θάλασσαν, ἔλαβεν ἕνα σόλον παρὰ τῆ Μα-
 ξιμιανῆ Ἐρκελίου εἰς προφυλακὴν τῇ Βελγικῇ πα-

ρη θαλασσίᾳ. καταδικαθεὶς δὲ παρὰ τῷ αὐτῷ διὰ
 τινὰ ὑπόψιν, καὶ μαθὼν τῆτο, λαμβάνει τὸν σό-
 λον, καὶ καταφεύγει ἄντικρυς εἰς τὴν Βρεττανίαν·
 ἔνθα ἐνθεσιάσας τὸ ἔθνος εἰς ἀποστασίαν, κηρύττε-
 ται Αὐτοκράτωρ· καὶ ἐκτύπησε κατὰ κράτος μετὰ
 ταῦτα ἐλθόντα τὸν Μαξιμιανὸν κατ' αὐτῷ, καὶ τὸν
 ἐβίβασε νὰ παραχωρήσῃ εἰς αὐτὸν τὴν μεγάλην Βρετ-
 τανίαν, καὶ τὸ ὄξισμα τῷ Αὐγέστῳ, λαβὼν αὐτὸν
 κοινωὸν εἰς τὴν βασιλείαν. μετ' ὀλίγον καιρὸν ὁμῶς
 φονεύεται περὶ τινος τῶν ἀξιοματικῶν τοῦ ὀνομαζο-
 μένου Ἀλλύκτη, κατὰ τὸ 294 ἔτος, ἐν ἡλικίᾳ 50 ἐ-
 τῶν. ἦν δὲ ὁ Καραύσιος ἀνὴρ καὶ ἀνδρία καὶ ἀγχινοία
 διαφέρων· ἐπιδιόρθωσε δὲ τὸ τεῖχος τῷ Σεπτίμῳ
 Σεβήρῳ ἐν τῷ διασύματι μεταξὺ τῆς εἰρήνης.

Ἀχιλλεὺς στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων εἰς Αἴγυπ-
 τον ἐπὶ Διοκλητιανῷ, ἐκηρύχθη Αὐτοκράτωρ ἐν
 Ἀλεξανδρείᾳ κατὰ τὸ 292 ἔτος ἀπὸ τῷ σωτηρίου,
 καὶ ἐσάθη εἰς τὸν θρόνον πέντε ἔτη. κινηθεὶς δὲ ὁ
 Διοκλητιανὸς κατ' αὐτῷ, τὸν ἐνίκησε, καὶ κατα-
 κλείσας αὐτὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἐκηρύευσεν αὐτὴν
 μετὰ πολιορκίαν ὀκτὼ μηνῶν· καὶ τὸν μὲν Ἀχιλλεὺς
 τὸν παρέδωκε τοῖς Λέεσι· τὴν δὲ πόλιν εἰς ἀρπα-
 γὴν, καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην ὠμότητα, ὁμοίως καὶ πᾶσαν
 τὴν Αἴγυπτον εἰς ἐξορίας, καὶ φόνους.

Κωνσάντιος ὁ ἐπονομασθεὶς Χλωρός ἐξ αἰτίας
 τῆς ὠχρότητος αὐτοῦ, υἱὸς τῷ Εὐτροπίῳ καὶ πατὴρ τῷ
 Κωνσταντίνῳ τῷ μεγάλῳ. φανείς δὲ ἄξιος τῶν πραγ-
 μάτων ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων εἰς φρόνησιν καὶ ἀνδρίαν,
 ὠνομάθη Καίσαρ τὸ 292 ἔτος ἐξ αἰτίας τῶν τρο-

παίων, τὰ ὅποια ἔζησεν ἐν Βρεττανίᾳ καὶ Γερμανίᾳ. ἀποβαλὼν δὲ τὴν πρώτην γυναῖκα, ἔλαβε Θεοδώ-
 ραν τὴν κόρην τῆ Μαξιμιανῆ τῆ Εὐκελίας. γενόμε-
 νος δὲ Αὐτοκράτωρ, ἐμοιράσθη τὸ βασίλειον μετὰ
 τῆ Μαξιμιανῆ Γαλερίᾳ κατὰ τὸ 305 ἔτος. καὶ ἐντεῦ-
 θεν ἐδόθη εἰς τὸ καλὸν, χωρὶς νὰ καταδιώκῃ τὰς
 Χριστιανὰς εἰς τὰς ἐπαρχίας αὐτῆς. προσποιουμένης δὲ,
 ὅτι θέλει ἀποβάλλῃ καὶ τὰς ἀξιοματικὰς τῆ βασιλι-
 κῆς οἰκῆς, ὅσοι δὲν ἀρνηθῶσι τὸν Χριστιανισμόν, εἶδε
 πολλὰς ἀρνηθέντας διὰ σωματικὴν ὠφέλειαν, ἄλλες
 δὲ ἀφίσαντας τὸ παρὸν κέρδος πρὸς διατήρησιν τῆς
 θρησκείας των. ἐντεῦθεν λοιπὸν εἰπὼν, ὁ προδὲς τὸν
 ἑαυτῇ θεόν, ῥᾶον προδώσει τὸν Αὐτοκράτορα, ἕτως ἔ-
 λαβεν αὐτὴς ἐκείνας, καὶ ἐξέβαλε τύττες. ἀπέθανε
 δὲ τέλος πάντων εἰς τὸ Εὐβόρακον τὸ 306 ἔτος ἀφ' ἧς
 ἐκήρυξε Καίσαρα τὸν υἱὸν τε τὸν Κωνσταντῖνον. εἶ-
 χε δὲ υἱὸν καὶ τῆς δευτέρας γυναικὸς τὸν Γούλιον Κων-
 στάντιον τῆ Πατέρᾳ Γούλιανῇ τῆ ἀποστάτῃ καὶ τῇ Γάλλῃ.
 ἦν δὲ ὁ Κωνστάντιος ὁ Χλωρὸς ἀνὴρ ἀνδρείος μὲν καὶ
 φοβερὸς πρὸς τὰς πολεμίας, ἡμέρος δὲ καὶ φιλάνθρω-
 πος πρὸς τὰς ὑπηκόας, κύριος ἀπολύτως εἰς πάντα,
 συσέλλων δὲ τὴν ἀπόλυτον ταύτην δύναμιν μετὰ τὸν
 χαλιπρὸν τῆς ἰδίας ἀρετῆς. τὸν δὲ πλεόντων τῶν ἰδιω-
 τῶν ἴδιον νομίζων, ἐδέποτε ἐφύλαττε θησαυρόν. ἐν
 οὐ ταῖς πανηγύρεσι καὶ τοῖς συμποσίοις ἐδανείζετο
 παρὰ τῶν φίλων τὰ ἀναγκαῖα σκευὴ διὰ τὴν τρά-
 πεζαν· ὁ δὲ καταδιωγμὸς τῶν Χριστιανῶν ἐπαύσατο εἰς
 τὰς ἡμέρας αὐτῆς παντελῶς.

Ἀλλήκτος Τύραννος ἐν Ἀγγλίᾳ περὶ τὰ τέλη τῆ τρίτῃ αἰῶνος, ὑπὲρ τὸν Καραύσιον, ὡς τὸ πρῶτον, ὅς τις ἤρπασε τὴν Αὐτοκρατορίαν ἐν αὐτῇ τῇ νύμφῃ (ὅρα ἀνωτέρω Καραύσιος) ἔπειτα δὲ λαβὼν παρ' αὐτῷ ἐξεσίαν, καὶ ἐπιτραπὴς τὰ πλείστα τῆς βασιλείας πράγματα, ἐκινήθη εἰς ἀδικίας μεγίστας· ἀντ' ὧν φοβούμενος τὴν ποιήν, ἐφόνευσε τὸν Καραύσιον, καὶ ἤρπασεν αὐτὸς τὸν θρόνον αὐτῇ τῷ 297 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας. ὁ δὲ Ἀσκληπιόδωρος στρατηγὸς Κωνσταντῆς τῆ Χλωρῆς, ἤλθεν εἰς χεῖρας, καὶ νικήσας, ἐφόνευσεν αὐτόν· καὶ ὕτως ἠνώθη αἰῶνις ἡ μεγάλη Βρεττανία εἰς τὸ βασιλεῖον τῶν Ῥωμαίων, ἀποκοπεῖσα ἐκεῖθεν εἰς δεκαετίαν.

Ναρσῆς Βασιλεὺς τῶν Περσῶν διάδοχος τοῦ πατρὸς Οὐάρανος τὸ 294 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας. ἐκυρίευσεν δὲ τὴν Μεσοποταμίαν καὶ τὴν Ἀρμενίαν. ὁ δὲ Μαξιμιανὸς Γαλλέριος σάλεις παρὰ Διοκλητιανοῦ κατ' αὐτῇ, τὸ μὲν πρῶτον νικᾶται· ἀναλαβὼν δὲ ἐτέραν δύναμιν, ἐνίκησεν αὐτόν κατὰ κράτος, καὶ ἐτρέψεν εἰς φυγὴν, κυριεύσας καὶ Σησαυρὸς καὶ γυναίκας, καὶ παῖδας αὐτῆς. τὰς ὁποῖας ἀπέδωκε μετὰ ταῦτα ἐν τῇ εἰρήνῃ μὲ συμφωνίαν νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὰς Ῥωμαῖας πέντε ἐπαρχίας εἰς τὴν δεξιὰν ὀχθὴν τῆ Τίγρητος περὶ τὰς πηγὰς. ὁ δὲ Ναρσῆς ἀπέθανε μετὰ ταῦτα τὸ 303 ἔτος βασιλεύσας ἑπτὰ, ἀκόρετος γενόμενος εἰς φιλοτιμίαν. ἐξ ἧς καὶ ἔχασε τὴν ζωὴν τε.

Σάπωρ Βασιλεὺς τῶν Περσῶν καὶ υἱὸς ὀφίγονος τῆ Ὀρμίσδους δευτέρου, ἐκηρύχθη διάδοχος τε ἐκ κοι-

λίας μητρός. ἔκαμε δὲ προσβολὰς διαφόρους εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῶν Ῥωμαίων, καὶ ἐκυρίευσεν τὴν πόλιν Ἀμίδην τὸ 359 ἔτος. νικήσας δὲ τὰς Ῥωμαίας, ἐκίνησε μέγαν διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν, καταπειθεὶς ὑπὸ τῶν Μάγων καὶ Εὐνοικῶν, ὅτι εἶναι ἐχθροὶ τῆς ἐπικρατείας αὐτῆς· καὶ ἐντεῦθεν ἐκορέθη ἐκ τῆ αἵματος τῶν ἁθῶν. ἐξακολουθεῖν δὲ τὰς εἰσβολὰς εἰς τὸ βασίλειον τῶν Ῥωμαίων, ἐξεώσθη ὅπως ἐμετέπειτα παρὰ τῷ Κωνσταντί· παρὰ δὲ τῷ Γελιανῷ μετὰ ταῦτα καὶ ἐδιώχθη μέχρι τοῦ κέντρου τῆ βασιλείας. ἐν δὲ τῇ εἰρήνῃ ἀναγκαζόμενος ὁ Γελιανὸς ἀφῆκεν αὐτῷ τὴν Νισίβην καὶ ἄλλας πόλεις πολλάς. αὐτὸς δὲ μὴ εὐχαριστηθεὶς, ἀνεκαίνισεν αὖτις τὸν πόλεμον τὸ 370 ἔτος, καὶ εἰσβαλὼν εἰς τὴν Ἀρμενίαν, ἐνίκησε τὸν Αὐτοκράτορα Οὐάλεντον. καὶ τέλος πάντων ἀπέθανεν εἰς τὰς ἡμέρας τῆ Αὐτοκράτορος Γρατιανῷ κατὰ τὸ 380 ἔτος φοβερὸς καὶ μισητὸς ἄμα γενόμενος.

Σεβῆρος (Φλάβιος Οὐαλέριος) ἐξ ἀφανὸς γενεᾶς γεννηθεὶς ἐν Γλυρία, μέδυστος ὢν καὶ πόρνος, ἡγαπᾶτο ἐντεῦθεν ὑπὸ τῷ Μαξιμιανῷ τῷ Γαλλερίῳ. ἔπειτα δὲ ὁ Μαξιμιανὸς Ἐρκύλιος τὸν ἔκαμε Καίσαρα τὸ 305 διὰ παρακλήσεως τῷ Γαλλερίῳ. ὁ δὲ Μαξιέντιος κηρυχθεὶς Αὐτοκράτωρ ἐν Ῥώμῃ τὸ 307 ἔτος, ἐκίνησε τὸν Σεβῆρον κατ' ἑαυτῆ. ἀλλ' ἔτος προδοθεὶς ὁ Σεβῆρος ὑπὸ μέρους τῆς Γρατιᾶς, ἐβιάσθη νὰ κατακλεισθῇ εἰς τὴν Ῥαβέννην. ἐνθα πολιορκήσας αὐτὸν ἔπειτα ὁ Μαξιμιανὸς Ἐρκύλιος, ὥς τις παραιτηθεὶς τὸ πρῶτον τῆς βασιλείας, τὴν ἀνέλαβε

τότε, τὸν ἐβίασε νὰ παραδοθῇ, καὶ ἀνοίξας αὐτῷ τὰς φλέβας, τὸν ἔδωσε καὶ τὸ τέλος.

Μαξιέντιος (Μάρκος Αὐρήλιος Οὐαλέριος) υἱὸς τῷ Αὐτοκράτορος Μαξιμιανῷ τῷ Εἰρκελίῳ, καὶ γαμβρὸς Μαξιμιανῷ τῷ Γαλλερίῳ, εὐρὼν αἰτίαν τὴν παραίτησιν τοῦ πατρὸς, ἔλαβε τὴν Αὐτοκρατορικὴν ἀναργίδα τὸ 306 ἔτος ἀπὸ τῷ σωτηρίου. ἐκ τότε δὲ κατέπεισε τὸν πατέρα νὰ ἀναλάβῃ τὸ σκήπτρον, καὶ ἐβίασε τὸν Σεβήρον νὰ κατακλεισθῇ εἰς τὴν Ράβεννην· καὶ μετὰ ταῦτα παραβὰς τῆς ἀφέσεως τὴν ἐπὶ ὁρῶσιν, τὸν ἐφόνευσεν. μετὰ τοῦτο κινεῖται κατ' αὐτῷ Μαξιμιανὸς ὁ Γαλλέριος, καὶ νικηθεὶς, τρέπεται εἰς Φυγίην. καὶ ὅπως ἡ Ἰταλία ἠσυχάσεν ἐπαπειλημένη πρότερον διὰ τὰς διχονοίας τῷ υἱῷ καὶ πατρί. ὁ Μαξιμιανὸς ὅμως ὁ Εἰρκέλιος διαχθεὶς ἐκ τῆς Ρώμης, καὶ καταφυγὼν εἰς τὰς Γάλλας, ἐφανεύθη ἐνταῦθα. μετὰ τοῦτο δὲ ὁ Μαξιέντιος ἐκυρίευσεν τὴν Ἀφρικὴν, καὶ ἐκίνησε διωγμὸν μέγιστον κατὰ τῶν Χριστιανῶν. ἐντεῦθεν ἄρα κινηθέντος κατ' αὐτῷ τῷ Μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ, ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν, καὶ νικάται. ἐπαναλαβὼν δὲ τὴν μάχην, καὶ πειρώμενος νὰ περάσῃ τὴν γέφυραν τῷ Τιβέρεϊ ποταμῷ, καὶ τῆς γεφύρας διαρρήχῃσης, ἔπεσεν εἰς τὸν ποταμὸν καὶ ἐπνίγη. τὴν δὲ ἐπιῦσαν εἰσῆλθεν ὁ Κωνσταντῖνος εἰς Ρώμην, καὶ ἐκύριξεν ἐν διάταγμα ὑπὲρ τῶν Χριστιανῶν. λέγουσι δὲ περὶ τούτου τῷ Μαξιεντίῳ, ὅτι δὲν ἦτον υἱὸς τῷ Μαξιμιανῷ Εἰρκελίῳ, ἀλλ' ἡ μήτηρ αὐτῇ τὸν οἰκαιοποιήθη διὰ νὰ λάβῃ πῶν εὐνοίαν τῷ ἀνδρός της. τὸ δὲ ἀληθὲς ὁ Βάρβα-

ρος ἔτος υἱὸς δὲν εἶχε παντελῶς μέρος τῶν πατρι-
κῶν ἀρετῶν, κακίτροπος ὢν, ἔ κακοπρόσωπος, ἔ
ἐν πολεμικοῖς ἀμαθής. κατότι εἰς τὸ στρατόπεδον
τῆς γυμνάσεως ποτὲ δὲν ἐφάνη, ἀλλ' ἐπλανᾶτο
ἀεὶ εἰς τὰς ἡδονικὰς παραδείσεις, καυχώμενος, ὅτι
εἶναι ὁ μόνος Αὐτοκράτωρ, ἔ οἱ ἄλλοι πολεμῶσιν ὑ-
πὲρ αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὁρίων κατὰ τῶν Βαρβάρων. ἀρ-
πάζων δὲ τὰς γυναῖκας τῶν πολιτῶν, τὰς ἀτιμαζε
χωρὶς διαφορὰν τινὸς· φονεύσας δὲ ἔ τῶν Συνατώ-
ρων πολλὰς ἐν διαφόροις προφάσεσιν, ἠθέλησεν ἔτι
νὰ βιάσῃ ἔ τῶν Χριστιανῶν γυναικῶν τὴν τιμὴν, αἱ
τινὲς ἐπροτιμῶσιν τὸν θάνατον μᾶλλον, ἢ νὰ χά-
σωσι τὴν σωματικὴν καθαρότητα, ἔ διὰ τὲτο ἀπέ-
τυχεν. ἐκένωνε δὲ τὰς θησαυρὰς τε εἰς μέγας τὰς
στρατιώτας διὰ νὰ τὸν φυλάξωσι νὰ γυμνωῇ τὰς
ἐπαρχίας. γενομένης δὲ εἰσεως στρατιωτικῆς πρὸς
τὸ πλῆθος, ἔδωκεν ἄδειαν εἰς τὰς στρατιώτας νὰ
κατακόψωσι τὰς πολίτας. ἔ ἐγένετο ἐντεῦθεν μεγάλ-
η σφαγή. δουλείης δὲ πολλῆς ἐξεστίας εἰς τὸ στρα-
τιωτικόν, ἐγίνοντο ἄπειρα κακὰ ἔ ἀδικίαι ὃ μόνον
ἐν Ρώμῃ, ἀλλὰ ἔ εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἰ-
ταλίας. ἐξ ὧν συνέβη τοσαύτη ἔλλειψις τῆς τρο-
φῆς, ὥστε δὲν ἐνδυμῆνται οἱ ἄνθρωποι νὰ ἔγινε
πόποτε.

Μαξιμίνος (Γαλλέριος Οὐαλέριος) ποιμὴν ἐκ
ποιμένος γεννηθεὶς ἐν τῇ Ἰλλυρία, ἀνεψιὸς δὲ τοῦ
Γαλλερίου Μαξιμιανῦ πρὸς μητρός. ἔλαβε δὲ τὸ
ὄνομα Καίσαρ παρὰ τοῦ Διοκλητιανῦ τὸ 3ος ἔτος
ἀπὸ τοῦ σωτηρίου, ἔλαβε δὲ ἐτι ἐξ ἑαυτοῦ ἔ τὸ, Αὐ-

γυβος τὸ 312 ἔτος. κακοήθης δὲ ὢν, καὶ ἐναντίος εἰς τὴν εὐαγγελικὴν ἡθικὴν, ἐσάθη ἐχθρὸς τῶν Χριστιανῶν ἀδυσώπητος. ἐκίνηθη δὲ κατὰ τῆς Ἀρμενίας μὲ μόνην αἰτίαν, ὅτι ἦσαν Χριστιανοὶ τὸ 312 ἔτος. Φθονήσας δὲ τὸν Λικίνιον, ἐκίνησε πόλεμον κατ' αὐτῷ, Αὐτοκράτορος ὄντος καὶ τότε. ἐνίκηθη ὅμως τὸ 313 ἔτος μεταξὺ Ἡρακλείας καὶ Ἀνδριανουπόλεως, καὶ ἐκδιώχθεις μέχρι τῆ ὄρης Ταύρε, καὶ ἀπελπιθεῖς, ἐφόνευσεν ἓνα πλῆθος ἱερέων καὶ προφητῶν ἐθνικῶν. οἵτινες ὑπεσχέθησαν εἰς αὐτὸν νίκην. καὶ ἐξέδωκε διάταγμα εἰς ὠφέλειαν τῶν Χριστιανῶν μὲ σκοπὸν μάταιον νὰ διορθώσῃ δῆθεν τὰ ἐλαττώματά τε· ἀλλὰ τὸ κακὸν εἶχε σφαικελίσῃ, καὶ ἔμεινεν ἀδιόρθωτον. καταδιωκόμενος δὲ καὶ πλέον, κατέφυγεν εἰς τὸν θάνατον. ἐπροσπάθεισε λοιπὸν εἰς μάτην νὰ ἀποθάνῃ Φαρμάκῳ. ἀλλὰ μία νόσος ἑτέρα τὸν ἐκυρίευσεν ἐπίπονος καὶ ἐπώδυνος, ἐξ ἧς διαφθαρθεὶς κατ' ὀλίγον, ἔμεινε μὲ μόνον τὰ κόκκαλα καὶ τὸ δέρμα, ὡς αὐτόχρημα σκελετρον· καὶ ἔτι περὶ τὰ τέλη τῆς Αὐγύστη λέγουσι τινὲς νὰ ἔλαβε καὶ τὸ τέλος. ἐν ὅσῳ δὲ ἐβασίλευεν, ἔργον εἶχε νὰ τυραννῇ, νὰ τρώγῃ, καὶ νὰ μεθύῃ. ἐξ ὧ κινούμενος, ἔπραττε πολλὰς ἀτοπίας, διὰ τὰς ὑποίας ἐρυθρία ἔπειτα νεφρῶν. ὅθεν εἶχε προσάξῃ νὰ ἐκτελῶνται αἱ ἐν συμποσίῳ διαταγαὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν.

Λικίνιος (Φλάβιος Οὐαλεριανὸς) Αὐτοκράτωρ τῶν Ῥωμαίων, υἱὸς ἐνὸς χωρικῷ τῆς Δακίας, ἐκ στρατιώτῃ ἐφθασεν εἰς τὰ μεγαλήτερα ἀξιώματα. ὁ δὲ Γαλλέριος Μαξιμιανὸς συστρατιώτης αὐτῷ ὢν

ποτέ, ἡ μεταχειριθεὶς αὐτὸν δεξιῶς εἰς τὸν κατὰ Περσῶν πόλεμον, τὸν ἔκαμε κοινωνὸν τῇ βασιλείᾳ τὸ 307 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας, δὲς αὐτῷ μέρος τὴν Πανωνίαν ἡ τὴν Ῥητίαν. ὁ δὲ Κωνσταντῖνος ἰδὼν αὐτὸν ἄνδρα ῥέκτην ἡ δραστήριον, ἔκαμε μετ' αὐτῷ φιλίαν· τὴν ὁποίαν ἡ ἐβεβαίωσε μὲ δεσμὸν συγγενείας, δὲς αὐτῷ τὴν ἀδελφὴν τε Κωνσταντίαν εἰς γυναῖκα τὸ 313, καθ' ὃν χρόνον ὁ Λικίννιος ἐνίκησε τὸν Μαξιμίνον μεταξὺ Ἡρακλείας ἡ Ἀνδριανέπολεως, καὶ τὸν ἐδίωξεν ὅπως μέχρι τοῦ ὄρους Ταύρου, ἡ βιάσας αὐτὸν νὰ πῇ τὸ κώνειον, ἐφόβησε ἡ τὰς περὶ αὐτὸν πανοικί. ἐπαρθεὶς δὲ εἰς τῆτο, ἡ φθονῶν ἐτι τὸν Κωνσταντῖνον, ἄρχισε νὰ τὸν ἐγγίξῃ μὲ τὸν διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν. τὸ ὅποιον ἐσάβη ἱκανὸν νὰ κινήσῃ τὸν Κωνσταντῖνον εἰς ἀγανάκτησιν. ὅθεν κηρυχθέντος πολέμου, ἡπαντήθησαν ἐν τῇ πόλει Κιβάλει ἐν Πανωνίᾳ· ὅπε γενομένης μάχης ἰσχυρᾶς, παρεχώρησεν ὁ Λικίννιος εἰς τὸν Κωνσταντῖνον τὴν νίκην μετὰ μεγάλην ἀντίστασιν ἡ ἀνδρίαν. ἀναλαβὼν δὲ ἑτέρας δυνάμεις, ἡλθεν εἰς μάχην ἡ αὖτις πλησίον Ἀνδριανέπολεως, ἡ νικᾶται τὸ δεύτερον, μὲ ὅλον ὅτι ἐσκύλευσε τὸ στρατόπεδον τῇ Κωνσταντίνῃ. ἐντεῦθεν ἀποκαμμένων ἑκατέρων διὰ τὸ ἀμφιῤῥεπὲς ὅπως ἡ τὴν πολλὴν ζημίαν, γίνεται ἡ εἰρήνη, λαβόντος τῇ Κωνσταντίνῃ τὴν Ἰλλυρίαν ἡ τὴν Β'λλάδα. μετὰ τῆτο δὲ λύει αὖτις ὁ Λικίννιος τὰς συνθήκας, ἡ ἀπαντῶνται ἐκ δευτέρου περὶ τὴν Ἀνδριανέπολιν πάλιν, ἔνθα κατακοπίσης τῆς στρατίας τῇ Λικιννίῃ, διέφυγεν αὐτὸς

πρὸς τὴν Χαλκηδὸνα, ἔνθα καταδιωκόμενος, ἐξή-
 τησε τὴν εἰρήνην, καὶ τὴν ἔλαβε. δεξάμενος ὡς
 βοήθειαν, τὴν ἔλυσεν αὐτοῖς, καὶ ἔρχεται εἰς μάχην
 πρὸς τὸν ἀντίπαλον. δυσυχήσας δὲ καὶ ἐνταῦθα, κα-
 τακλείεται ἐξ ἀνάγκης εἰς τὴν Νικομηδίαν, καὶ βιά-
 ζεται νὰ παραδοθῇ εἰς τὴν νικητῇ τὴν διάδοσιν. ὁ δὲ
 Κωνσταντῖνος παρακλήσει τῆς ἀδελφῆς Κωνσταντίας,
 ἐχάρισεν αὐτῇ τὴν ζωὴν, ἔλαβε δὲ παρ' αὐτῇ τὴν
 πορφύραν. καὶ λαβὼν αὐτὸν εἰς τὸ δεῖπνον, τὸν ἐσει-
 λεν εἰς Θεσσαλονίκην, καὶ ἐκεῖ ἔλαβε τὸ τέλος τῆ
 βίᾳ ἀγχοῇ ἀποθανὼν τὸ 324 ἔτος. ἦν δὲ ὁ Λικίν-
 νιος ἀνὴρ γενναῖος, εἶχεν ὡς ἑλαττώματα πλῆϊον,
 φιλάργυρος, καὶ σκληρὸς γενόμενος, καὶ διώκτης τῶν
 Χριστιανῶν, γυμνώσας τὰς ὑπὸ αὐτοῦ, καὶ ἀρκάζων τὰς
 γυναῖκας αὐτῶν, μιτῶν τὰς σοφὰς καὶ πεπαιδευμέ-
 νους, μὴ ἀνεχόμενος νὰ τὰς ἔχη μάρτυρας τῆς ἀπαι-
 δευσίας αὐτῆς, καὶ τῆς κακοηθείας, νομίζων τὴν φι-
 λασοφίαν ὡς ἓνα λοιμὸν δημόσιον.

Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας (Φλάβιος Οὐαλέριος)
 υἱὸς Κωνσταντῆ τῷ Χλωρῷ, καὶ τῆς Ἑλένης γεννη-
 θεὶς ἐν Ναύσση τῆς Δαρδανίας τὸ 274 ἔτος ἀπὸ τῆ
 σωτηρίας. ὅταν δὲ ὁ Διοκλητιανὸς ἔλαβε κοινὸν τῷ
 βασιλεὶ τὸν Κωνσταντῖον τὸν πατέρα αὐτοῦ, ἐβάστα-
 σε τὸν Κωνσταντῖνον νὰ ἀνατραφῇ παρ' αὐτῷ διὰ τὰς
 πολλὰς αὐτῷ χάριτας. παραιτηθέντων δὲ ἀπὸ τῆ
 θρόνου τῷ Διοκλητιανῷ καὶ Μιξιμιανῷ τῷ Ἐρκελίῳ,
 ὁ Γαλλέριος, φθονήσας τὰς χάριτας τῷ Κωνσταντῖνῳ,
 τὸν ἐσπύωνε συνεχῶς εἰς κινδύνους, τὰ μέλλον φο-
 βόμενος. τὸ ὅποιον αἰσθόμενος ὁ Κωνσταντῖνος, κα-

τέφυγαν εἰς τὸν Πατέρα τε εἰς Γαλλίαν, ἐνθα ἀπο-
 θανόντος τῷ πατρὸς μετ' ὀλίγον, ἐκηρύχθη αὐτὸς
 Αὐτοκράτωρ τὸ 306 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας. ὁ Γαλ-
 λῆριος ὅμως δὲν ἐσυγχώρησεν αὐτῷ καὶ τὸ, Αὐγυσ-
 τος, εἰμὴ μόνον τὸ Καίσαρ. ἔχων δὲ τὰς ἐκ τῆ πα-
 τρὸς ἐπαρχίας τὴν Γαλλίαν, τὴν Ἰσπανίαν, καὶ τὴν
 μεγάλην Βρεττανίαν, ἐκινήθη πρῶτον κατὰ τῶν
 Φράγκων· καὶ λαβὼν αἰχμαλώτους δύο Βασιλεῖς αὐ-
 τῶν, διέβη τὸν Ῥῆνον, καὶ περικλείσας αὐτοὺς, τὰς
 κατέκοψε σύμπαντας. ἐντεῦθεν ἔσρεψε τὰ ὅπλα
 κατὰ τῷ Μαξεντίῳ ἠνωμένῃ κατ' αὐτὴ μετὰ τοῦ
 Μαξιμίνου. προχωρῶν δὲ πρὸς τὴν Ἰταλίαν, εἶδεν,
 ὡς βεβαιώνουσι, ἐν σαρδραῶ μεσημβρία ὑπὸ τὸν
 ἥλιον ἐν μεσερανήματι Σταυρὸν ὑπέρλαμπρον ἐξ ἀσέ-
 ρων μὲ ἐπιγραφὴν in hoc signo vinces; ἐν τῷ
 τῷ σημείῳ νίκα. τῇ δὲ ἐπομένῃ νυκτὶ εἶδεν αὐτὸς ὡς
 ἐν ὁράματι τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν κελεύοντα αὐτῷ νὰ
 μεταχειριθῇ τὸν τοιαῦτον σταυρὸν ἀντὶ τῶν στρατιωτι-
 κῶν σημείων προπορευόμενον τῷ στρατῷ. διεγερθεὶς
 δὲ τῷ ὕπνῳ ὁ Κωνσταντῖνος, ἔβαλε τὴν ὀπτασίαν εἰς
 πρᾶξιν, καὶ ὠνόμασε τὸ σημεῖον τῆτο Labarum Λα-
 τινισί. μετὰ δὲ ὀλίγας ἡμέρας γενομένης μάχης
 πλησίον τῆς Ῥώμης τῇ 28 Ὀκτωβρίου τῷ 312 ἔτει
 ἐνίκητε κατὰ κράτος τὸν Μαξεντίον, καὶ τὸν ἐβίασε
 νὰ πέσῃ μετὰ τῆς γεφύρας εἰς τὸν Τίβεριν ποταμόν.
 τὴν δὲ ἐπιῆσαν εἰσῆλθε θριαμβεύων εἰς Ῥώμην, ἐ-
 λευθέρωσε τὰς παρὰ Μαξεντίῳ ἀδίκως φυλακωμέ-
 νας· ἐσυγχώρησε τὰς συμφωνήσαντας μετ' ἐκείνου·
 κηρύττεται παρὰ τῆς Γερμανίας Αὐγυστος πρῶτος, καὶ

μέγας Ἰερεὺς τῷ Διὶ, μὲ ὅλον ὅτι ἦτον τότε κα-
τηχημένος. μετὰ τῷτο δὲ ἐδόξῃ θείσπισμα ἔξω παρ'
αὐτῷ ὡσαύτως καὶ παρὰ τῷ Λικίννῳ, νὰ ἔχωσιν ἄ-
δειαν νὰ ἔχη ἕκαστος ὁποῖαν θρησκείαν θέλῃ. καὶ οἱ
Χριστιανοὶ νὰ λάβωσι τὰ ἀρκαθέντα ὑπάρχοντά
των ἐν τῷ προλαβόντι κατ' αὐτῶν διωγμῷ· καὶ ἐμ-
πόδισεν ἔτι ἢ μόνον τὸν διωγμὸν, ἀλλ' ἐσυγχώρη-
σεν εἰς αὐτὸς νὰ λαμβάνῃν ἔτι καὶ ἀξιώματα, τὸσον
πολιτικά, ὅσον καὶ στρατιωτικά. καὶ ἐντεῦθεν κατα-
παυσθέντος τῆς διωγμῆς, ἐλάμβανε πρόσδον ὁ Χρι-
στιανισμὸς θριαμβεύων κατὰ τῆς εἰδωλολατρίας. ὁ
δὲ Λικίννιος, φθόνῳ καταχεθεὶς εἰς τὴν δόξαν τοῦ
Κωνσταντίνου, ἐκίνησε διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν·
καὶ ἐντεῦθεν ἐκινήθησαν εὐθὺς εἰς τὰ ὅπλα. καὶ ἀ-
παντηθέντες ἐν τῇ πόλει Κιβάλει κατὰ τὴν ὁγδόην
τῷ Οὐκτωβρίῳ τὸ 314 ἔτος, ἐν τῇ Πανωνίᾳ, ὁ μὲν
Κωνσταντῖνος περικυκλωμένος ὑπὸ ἀρχιερέων καὶ ἱε-
ρέων, προσευχόμενος καὶ ζητῶν τὴν βοήθειαν τῷ ἀλη-
θινῷ Θεῷ καὶ σωτῆρι· ὁ δὲ Λικίννιος ἐξ ἐναντίας ὑπὸ
τῶν μάγων καὶ τῶν τοιέτων, ζητῶν καὶ αὐτὸς εἰς μά-
την τὴν βοήθειαν τῶν θεῶν τε, ἤλθον εἰς χεῖρας.
καὶ ὁ Λικίννιος νικηθεὶς, ἐβιάσθη νὰ φύγῃ, καὶ νὰ
ζητήσῃ τὴν εἰρήνην παρὰ τῷ νικητῇ, τὴν ὁποῖαν καὶ
ἔλαβε. μετ' ὀλίγον δὲ ἀνακαινισθέντος τῷ πολέμῳ
ἐκ νέου, νικᾶται καὶ αὖθις ἐν τῇ Χαλκηδόνι, καὶ κα-
ταδιωχθεὶς, κλείεται εἰς τὴν Νικομηδίαν. ὅπως λα-
βὼν αὐτὸν αἰχμάλωτον, τὸν ἐπνίξε μετὰ ταῦτα ἐν
Θεσσαλονίκῃ, τὸ 323 ἔτος. καὶ ἐντεῦθεν ἐγίνεν ὁ
Κωνσταντῖνος κύριος ἀνατολῆς τε, καὶ δύσεως, κατα-

γινόμενος εἰς τὴν ἡσυχίαν τῷ λαῷ, καὶ εἰς τὴν αὐξη-
 σιν τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἐμποδίζων τὰς ἀσωτείας, τρέ-
 φων τὰ ὀρφανὰ ἐξ ἰδίων, καὶ ἐλευθερῶν τὰς δούλως
 ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, παρισταμένων ἀρχιερέων καὶ ποι-
 μένων· τὸ ὁποῖον ἐγένετο πρότερον ἐνώπιον τῶν
 Πραιτωρικῶν κατ' ἔξω πολιτικόν. ἐξέδωκε δὲ ἔτι
 διάταγμα, νὰ ἔχη ἕκαστος τῶν ἀξιοματικῶν εἰσο-
 δον παρ' αὐτῷ νὰ λέγῃ κατ' ἰδίαν τὰ παράπονά τε,
 καὶ νὰ λαμβάνῃ ἐκεῖθεν ἀμέσως τὸ δίκαιόν τε. ἐ-
 συγχώρησε δὲ τοῖς Χριστιανοῖς νὰ κτίσωσιν ἐκ-
 κλησίας, καὶ τέτο μάλιστα ἐκ τῆς Αὐτοκρατορικοῦ
 Σηταυροῦ. μετὰ δὲ τῶν φροντίδων τῆ βασιλείας,
 ἐφρόντιζεν ἔχ ἡττον καὶ τῆς Ἐκκλησίας, σύνοδον ἐν
 Ἀρελάτῃ συγκροτήσας κατὰ Δονατιστῶν, καὶ ἐτέ-
 ραν οἰκομενικὴν ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας, τὸ 325
 ἔτος μὲ ἴδια ἔξοδα κατὰ τῆς Ἀρείας· ἐν ἣ παρέ-
 σθη ὁρθίος ἐνδεδυσμένος πορφύραν, καὶ καταφιλῶν
 τὰς πληγὰς τῶν καταδιωχθέντων πρότερον, καὶ
 τραυματιζέντων ὑπὲρ τῆς ὀνόματος τῆς Ἰησοῦ Χρι-
 στοῦ. τῶν δὲ Ἀρειανῶν λιθοβολέντων τὰς ἀνδρείαν-
 τας αὐτῶ, κινούμενος ὑπὸ τῶν φίλων εἰς ἄμυναν,
 ἔλεγεν, εἰδὲν μοι ποτε· ἐντεῦθεν ἀνακαίνει τὸ Βυζάν-
 τιον, καὶ μετακομίσας τὸν θρόνον αὐτόθι, τὸ με-
 τωνόμασε ἐκ τέττε Κωνσταντινέπολιν. περὶ ἧς ἐφύχ-
 σθη παράτινων, καθότι ἡ Ρώμη ἐκλινεν ἐντεῦθεν
 εἰς πτώσιν. ὥσπερ καὶ περὶ ἄλλων τινῶν τοιοῦτων
 τὸν μέμφονται οἱ φιλοκατήγοροι. τῶν δὲ Γότθων
 κινηθέντων εἰς πόλεμον, ἐξεῖλε κατ' αὐτῶν τὸν
 νεώτερον αὐτῶ υἱόν, καὶ ἐφόνευσεν ἐξ ἐκείνων μὲ

τὸ ξίφος, μὲ τὸν λιμὸν, καὶ μὲ ἄλλας δυσκολίας
 σχεδὸν ἑκατὸν χιλιάδας. καταδαμάσας δὲ καὶ τέ-
 τας, οἵτινες συνίσταντο ἐκ πολλῶν ἔθνων ἄσροισμα.
 τὰ ὅποια ἄλλα μὲν ἦσαν ἐν τῷ πολέμῳ, ἄλλα
 δὲ ἔτι, ἔκαμε μίαν εἰρήνην ἐπωφελῇ καὶ διὰ τῆς
 Ῥωμαίας, καὶ διὰ τῆς Βαρβάρης· τὸ μὲν, ὅτι ἐξέ-
 κοψε τὸν εἰς τῆς Βαρβάρης τεταγμένον φόρον πα-
 ρὰ τῶν προκατόχων διὰ νὰ μὴ διαφθεῖραν τὰ σύ-
 νορα· τὸ δὲ, ὅτι συμφερόμενοι ὁ Βάρβαροι μετὰ
 τῶν Ῥωμαίων διὰ τῆς εἰρήνης, ἐπολιτεύθησαν, καὶ
 ἀφῆκαν ἐκείνην τὴν ἀγριότητα τῶν ἡθῶν. καὶ κι-
 νηθέντος αὐτοῖς πολέμου μετὰ τῶν Γότθων καὶ Σαρμα-
 τῶν, ἔφυγον ἐκεῖθεν ἕως τριακόςαι χιλιάδες ψυ-
 χαί, καὶ ἤλθον εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν ἐπικράτειαν· τῆς
 ὁποίας ὁ Κωνσταντῖνος δεξάμενος, τῆς ἀποκατέστη-
 σεν εἰς τὴν Θράκην, Μακεδονίαν, καὶ μέχρι τῆς
 Ἰταλίας, διδὼς αὐτοῖς τὴν ἀναγκαίαν γῆν εἰς τὴν
 γεωργίαν. φθάσας δὲ τέλος πάντων εἰς ἡλικίαν
 ἐξήκοντα ἐτῶν, ἐκινήθη κατὰ τῶν Περσῶν, καὶ
 ἀρρώσθησας ἐν Νικομηδίᾳ, ἐζήτησε τὸ βάπτισμα,
 καὶ τὰ ἄλλα μυήρια τοῦ Χριστιανισμοῦ· καὶ ἁγιο-
 θεῖς τέτων, ἀπέθανε συγκαταταχθεὶς μετὰ τῶν
 Ἀγίων τῇ 22 Μαΐου τῇ αὐτῇ ἔτει 337 τὴν ἡμέ-
 ραν τῆς Πεντηκοστῆς, ἀφῆσας τὸ βασίλειον εἰς τῆς
 τρεῖς υἱοὺς τε μετὰ διαθήκης Κωνσταντῖνον, Κωνσταν-
 τιον, καὶ Κωνσταντῖνον.

Φαύσα (Φλαβία Μαξιμίνα) κόρη τῆς Αὐτο-
 κράτορος Μαξιμιανοῦ Ἐρκελίου, καὶ ἀδελφὴ τοῦ
 Αὐτοκράτορος Μαξεντίου, καὶ σύζυγος τῷ Αὐτο-

κράτορες μεγάλε Κωνσταντίνε, γεννηθεῖσα ἐν Ρώ-
 μη ἀνετράφη ἀξίως τοῦ γένους της· καὶ ἐντεῦθεν
 ἔγινε κατ' ἀρχὰς τῆς ἀρετῆς τὸ παράδειγμα·
 καὶ προσκολλημένη εἰς τὴν ἀνδρόσ της τὴν δόξαν,
 κατέπειθεν αὐτὸν νὰ ἀνακεφίξῃ αἰετὸν τὸν λαὸν ἀπὸ
 τὰ βάρη τῶν φόρων· καὶ νὰ κάμνῃ εἰς αὐτὴς μὲ
 ἀφθονίαν τὰς χορηγίας. βιαθεῖσα δὲ παρὰ τοῦ
 πατρὸς Μαξιμιανῶ νὰ προδώσῃ τὸν ἀνδρατὴς, τὸ
 μὲν πρῶτον ἵπεχέθη πρὸς τὸ παρὸν, καὶ ἀπο-
 καλύψασα τὰς μικρὰς ἐκεῖνης σκοπὰς, ἔγινεν αἰ-
 τία θανάτου (ἴσα Μαξιμιανός.) φρόνιμος δὲ καὶ φι-
 λτίμος ἦσα εἰς τὴν δόξαν της, ἐφαίνετο ἡ πρῶ-
 τη γυνὴ τῇ αἰῶνος της. μετὰ ταῦτα ὅμως ἐνδοῦ-
 σα εἰς τὴν ἀδυναμίαν τῆς ἀνδρωπότητος, ἐξέπε-
 σε τοῦ καθήκοντος, καὶ κυριεύεται τῷ ἔρωτι τοῦ
 Κρίστου τοῦ υἱοῦ Κωνσταντίνου· καὶ μὴ δυναμένη νὰ
 τὸν φέρῃ εἰς τὸ παράνομον τοῦτο ἔργον, ὀργίζε-
 ται κατ' αὐτὴν· καὶ ἐντεῦθεν ἀπογυμνωθεῖσα πά-
 σης αἰδῆς, κατηγορεῖ ἐκεῖνον εἰς τὸν Κωνσταντίνου
 ἀναξιοκαθεῖσα, ὡς δυνάμεν βιαθεῖσα ὑπ' ἐκεῖνης εἰς
 τὴν τιμὴν της, ἐντεῦθεν ὁ ἀδελφὸς ἢ δυστυχὴς Κρί-
 στος φονεύεται, καὶ αὐτὴ ἐκδίδεται εἰς ἀσωτείας
 ἐτέρων. τὸ ὅποιον μαθὼν μετὰ ταῦτα ὁ Κωνσαν-
 τίνος, ἐπέφερεν αὐτῇ τὸν πλέον ἐπώδυνον θάνα-
 τον, ἀποκλείσας αὐτὴν εἰς ἓνα λυτρὸν θερμὸν
 ἔνθα ἀποπνιγεῖσα τῇ διαφορᾷ τῷ αἵματι, ἔλαβε
 τὰ ἐπίχειρα τῶν ἐρώτων της τὸ 327 ἔτος ἀπὸ τῆς
 τωτηρίας. οὕτω λοιπὸν ἐτελεύτησεν ἡ θυγατὴρ,
 καὶ ἀδελφὴ, ἢ γυνὴ τῶν Αὐτοκρατόρων, ἢ μή-

τῆς τριῶν υἱῶν· οἵτινες ἐσάβησαν καὶ αὐτοὶ Αὐτοκράτορες.

Θεοδώρα (Φλαβία Μαξιμίνα) θυγάτηρ ἐνὸς εὐγενῆς Σύρου καὶ τῆς Εὐτροπίας, τῆς δευτέρας γυναικὸς τῷ Μαξιμιανῷ Ἐρκαλίᾳ. ὅς τις τὴν ἔδωκεν εἰς γυναῖκα τῷ Κωνσταντῷ τῷ Χλωρῷ τὸ 292 ἔτος ἀπὸ τοῦ σωτηρίου, ἀποβληθείσης τῆς πρώτης αὐτῆς γυναικὸς τῆς Ἑλένης. ἐσάβη δὲ ἡ Θεοδώρα αὕτη ἀκατηγόρητος, ἀνδρὸς τυχεῖσα ἀγαθῆ καὶ ἐναρέτου, μεθ' ἧς ἐγέννησε καὶ υἱὸς πολλὰς ἐφεξῆς.

Κωνσταντία (Φλαβία Γ'ελία) θυγάτηρ τῷ Αὐτοκράτορι Κωνσταντῷ τῷ Χλωρῷ, ὡραία καὶ ἐνάρετος γενομένη, ἀνδρεία ὑπὲρ γυναικὸς φύσιν, καὶ πνευματώδης. λέγουσι δὲ νὰ ἐδέχθη τὸν Χριστιανισμὸν τὸ 311 ἔτος ἀπὸ τῆς σωτηρίας μετὰ τῷ ἀδελφῷ Κωνσταντίνῳ· ὅς τις τὴν ὑπάνδρευσε μετὰ δύο ἔτη μετὰ τὸν Δικίννιον. φονευθέντος δὲ τῷ Δικίννῳ (ὅρα Δικίννιος.) ἔμεινε χήρα· καὶ μετ' ὀλίγον χάνει καὶ τὸν υἱὸν τῆς ἀξίον ὄντα, καὶ πολλὴν ἀγχίνουσαν δείκνυντα. τὸν ὅποιον ἐφόνευσεν ὁ Κωνσταντῖνος ἐν ἡλικίᾳ ἑνδεκά ἐτῶν διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν διάδοχων υἱῶν τε. ἐν τέττῳ δὲ ἐσιώπησεν ἡ Θεοδώρα· μετὰ δὲ ταῦτα ἀποθανέσης τῆς μητρὸς Ἑλένης, εἰσῆλθεν εἰς τὴν εὐνοίαν αὐτῆς, καθεμένη ἐν τῷ βασιλικῷ οἴκῳ, καὶ καταπεισθεῖσα παρὰ τοῦ Εὐσεβίου Νικομηδίας, ἐβοήθει εἰς ἄκρον τοὺς Ἀρειανούς· τῶν ὁποίων ἐνηγκαλίσθη τὴν πλάνην.

Κωνσάντινος ὁ νέος (Φλάβιος Γ' ἑλίου) πρῶτος υἱὸς τῆ μεγάλης Κωνσαντίνης γεννηθεὶς ἐν τῇ Ἀρμενίᾳ τὸ 316 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας· μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῆ πατρὸς τε, ἔλαβεν εἰς μέρος τὴν Γαλιαν, Ἰσπανίαν, καὶ τὴν Βρεττανίαν· ἐλθὼν δὲ εἰς ἰδέαν, ὅτι τὸ μέρος τῆ ἀδελφεύου Κωνσάντος εἶναι μεγαλῆτερον, ἐκίνησε πόλεμον κατ' αὐτὴν, καὶ ἐνεδρευσθεὶς παρὰ τῶν ἐχθρῶν, ἐνίκησεν, καὶ ἐφονεύσεν τὸ 340 ἔτος, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐρρίφθη εἰς τὴν Αὔσπην τὸν ποταμὸν· τὸ ὅποσον ἔπειτα λαβόντες ἐκείθεν τὸ ἔθαψαν ἐν Κωνσταντινῇ πόλει πλησίον τῆ πατρικῆς· ἔτι λοιπὸν ὁ Κωνσάντινος, ἀχρεῖως φερόμενος, ἀπέσβυσεν καὶ τὴν ἐκ τῆς νίκης κατὰ τῶν Σαρματῶν καὶ Γότθων καὶ Φράγκων προτέραν τε δόξαν· ὅσον δὲ εἰς τὴν ὁρμόδοξον πίσιν, ἐφάνη θερμὸς, καὶ πρὸς τὰς ὑψηλὰς γλυκύς τε καὶ δίκαιος.

Κωνσάντιος (Φλάβιος Γ' ἑλίου) δευτέρως υἱὸς τῆ μεγάλης Κωνσαντίνης καὶ τῆς Φαυσίας τῆς δευτέρας αὐτῆς γυναικὸς, γεννηθεὶς εἰς τὸ Σίρμιον τὸ 317 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας, χειροτονηθεὶς Καίσαρ τὸ 323, καὶ Αὐτοκράτωρ τὸ 327 ἔτος· ἐνταῦθα οἱ στρατιῶται διὰ νὰ σερεώσωσι τὸ βασίλειον εἰς τὰς τρεῖς υἱὰς τῆ Κωνσαντίνης, ἐφόνευσαν ὅλως τὰς θείας καὶ ἐξαδέλφους, καὶ τὰς οἰκειοτέρας αὐτῶν, ἔξω μόνον τὸν Παραβάτην Ἰηλιανόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Γάλλον· τινὲς δὲ ἐπιφέρουσι τὴν ἀδικίαν αὐτῇ τὴν παράνομον καὶ τρομακτικὴν εἰς τὸν Κωνσάντιον· ἔξ ὧν εἰς ἐσιν καὶ ὁ μέγας ἐν ἀγίοις Ἀθανάσιος· ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἀκυσίως αὐτῆ καὶ ἐκ βίας τῆ στρατιωτικῆ συνέβη

τόσον κακόν· μετὰ ταύτην δὲ τὴν παράνομον σφαγὴν, ἐμοίρασαν τὸ βασιλεῖον τῷ Κωνσταντίνῳ οἱ παῖδες· καὶ ὁ μὲν Κωνσάντιος ἔλαβε τὴν Ἀσίαν, τὴν Θράκην, καὶ τὴν Ἑλλάδα· ἐντεῦθεν δὲ ἐκινήθη κατὰ τῶν Περσῶν τὸ 338 ἔτος, οἵτινες ἐπολιόρκουν ἐν τῷ τότε τὴν Νισίβην, καὶ νικήσας αὐτὸς, τὸς ἐξέωσεν εἰς τὴν χώραν των· μετὰ δὲ τῷτο κινήσεις ὁ Πέρσης αὐτῷ μετὰ Συμεῦ, καὶ κερδήσας ἑννέα νίκας αἱματωδεσάτας, κατέκοψε τὴν στρατιὰν τῶν Ῥωμαίων· τὸ δὲ δυτικὸν αὐτῷ μέρος ἔλαβεν ἄλλην τιὰν ταραχὴν· ἐπειδὴ εἰς μὲν τὸ αὐτὸν ἐκηρύχθη Αὐτοκράτωρ παρὰ τῆς στρατίας ὁ Μαγνέντιος· εἰς δὲ τὸ Σίρμιον ὁ Βετρανίων ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ, καὶ ἐμοίρασαν μεταξὺ των τὰς ἐπαρχίας τῷ Κωνσταντίνῳ καὶ τῷ Κωνσάντῳ· ὁ δὲ Κωνσάντιος ὁ ἀδελφὸς αὐτῶν ἐκινήθη κατ' ἀμφοτέρων ἐκείνων τῶν ἀποστατῶν· ἐξ ὧν ὁ Βετρανίων, λειποτακτησάντων τῶν στρατιωτῶν, ἔλθων προσέπεσεν εἰς τὸς πόδας τῷ Κωνσταντίνῳ, καὶ ἔλαβε τὴν συγγνώμην, καὶ τὴν τῷ λοιπῷ βίῳ θαψήλειαν· ὁ δὲ Μαγνέντιος μετὰ πολλὴν ἀντίστασιν, ἐκινήθη, καὶ ἐτράπη εἰς φυγὴν· ὁ δὲ Κωνσάντιος παραμερήσας εἰς μίαν ἐκκλησίαν εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς μάχης, καὶ ἰδὼν τὸ πεδίον κεκαλυμμένον ὑπὸ τῶν σωματίων, ἔκλαυσε πικρῶς, καὶ ἐπρόσαξε νὰ τὸς θάψωσι, καὶ νὰ περιποιήσῃ τὸς τραυματίας· ὁ δὲ Μαγνέντιος νικήσει ἐκ δευτέρῃ ὑπὸ τῶν ὑποστράτηγων τῷ Αὐτοκράτορι, ἐβιάσθη, νὰ φονευθῇ διὰ νὰ μὴν ὑποπέσῃ εἰς τὰς χεῖρας τῷ νικητῇ· καὶ ἔτω λοιπὸν τὸ βασιλεῖον μοιρασθὲν πρότερον εἰς τὸς τρεῖς ἀδελφούς, ἐνώθη αὐτῷ τὸ 353

ἔτος εἰς τὸν Κωνσάντιον μόνον· ὅς τις μὴ ἔχων πλέον ἀντιζήλον, ἐδόθη εἰς σκληρότητα καὶ ἀπανθραπίαν, καὶ ἐπὶ μικρᾷ προφάσει ἐτιμώρει ἀφειδῶς ὡς συνωμότας τῷ Μαγνηντίῳ· τὲς μὲν, ἀφαιρῶν τὰ ὑπάρχοντά των· τὲς δὲ, ἐμβάλλων εἰς φυλακὴν, καὶ ἄλλες μὲ τὴν ποινὴν τῷ θανάτῳ· ἐντεῦθεν δὲ πληροφορηθεὶς τὰς νίκας τῷ Ἰελιανῷ εἰς τὲς Γάλλους, καὶ τὴν ἄλλην εὐτυχίαν αὐτῷ· μαθὼν δὲ ἔτι, ὅτι ἐκηρύχθη καὶ Αὔγουστος, κινεῖται κατ' αὐτῷ μετὰ σπουδῆς καὶ ταχύτητος· φθάσας δὲ εἰς τῷ ὄρει Ταύρε τὲς πρόποδας, ἀποβιήσκει ἐν τῇ πόλει Μομφέση τὸ 361 ἔτος, λαβὼν τὸ βάπτισμα παρὰ τινος Εὐζώνος Ἀρειανῷ ἐλθόντι πρὸ τῷ θανάτῳ· οἱ δὲ Ἀρειανοὶ ἐθριάμβευσαν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τε, καὶ οἱ ἀλήθεις λάτραι τῆς πίσεως τῷ Εὐαγγελίῳ ἔλαβον θλίψιν· αὐτοὺς δὲ ἀφεθεὶς εἰς τὲς εἰνέχους καὶ τὲς περὶ αὐτὸν οἰκείας, ἐμωράνθη παντάπασιν, καὶ ἂν δὲν ἔχανε τὴν ζωὴν τε, κατὰ τινα ἰσορικόν, ἤθελε χάσῃ καὶ τὸ βασίλειον.

Κῶνστας (Φλάβιος Ἰέλιος) τρίτος υἱὸς τῷ Μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ καὶ τῆς Φαύσας, γεννηθεὶς τὸ 320 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας, καὶ κηρυχθεὶς Καίσαρ τὸ 333, ἔλαβεν εἰς τὸ μέρος τε τὴν Ἰταλίαν, Ἀφρικὴν, καὶ τὴν Ἰλλυρίαν· καὶ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ Κωνσταντίνῳ ἔλαβε καὶ τὴν Γαλλίαν, Ἰσπανίαν, καὶ τὴν Βρεττανίαν· ἔτι λοιπὸν κύριος παντὸς τῷ δυτικῷ, ὑπερασπίζετο τὴν ἀλήθειαν τῆς θρησκείας κατὰ τῶν Ἀρειανῶν· ἐντεῦθεν γράφει πρὸς τὸν Κωνσάντιον φρονῶντα τὰ τῶν Ἀρειανῶν, νὰ δικαιώσῃ τὸν Ἄγιον Ἀθανάσιον· εἰ δὲ μὴ, πέλει ἔλθῃ μό-

νος τε εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν νὰ τὸν ἀποκαταστήσῃ,
 καὶ νὰ καταδιώξῃ τὸς ἐχθρούς τε, καὶ νὰ τὸς παιδεύσῃ
 ἀξίως· ἀλλ' ὁ ὑπεραπιστὴς τῆς ἀληθείας, ἐφονεύθη
 εὐθὺς ἐξ ἐπιβελῆς τῇ Μαγνητίᾳ ἐν πόλει Ἐλνῇ
 τὸ 350 ἔτος τριακοντέτης, βασιλεύσας ἔτη 13· ὁ
 τοσ λοίπον παρὰ μὲν τῶν χριστιανῶν ἐπαινεῖται, οἱ δὲ
 ἐθνικοὶ ὑπὸ πάθος προσάπτισι καὶ ἐγκλήματα.

Βετρανίων στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων ἐπὶ τῇ Κων-
 σταντίᾳ γεννηθεὶς εἰς τὴν ἄνω Μοισίαν, καταγεγρά-
 σας εἰς τὸ στρατιωτικόν, καὶ πατὴρ τῶν στρατιωτῶν
 νομιζόμενος, ἐκηρύχθη Αὐτοκράτωρ παρὰ τῆς στρα-
 τιᾶς ἐν Σιρμιῷ τῆς Πανωνίας τὸ 350 ἔτος ἀπὸ τῆ
 σωτηρίας τῇ πρώτῃ Μαίᾳ· ἀποσάντος δὲ καὶ τῇ Μαγ-
 νητίᾳ ἐν τῷ αὐτῷ καιρῷ, ἐκινήθη κατ' ἀμφοτέρων
 ὁ Αὐτοκράτωρ Κωνσάντιος· καὶ ἀπαντήσας ἐν Δακίᾳ
 τὸν Βετρανίωνα, τὸν ἐκατάπεισε μᾶλλον νὰ ἀφήσῃ
 τὴν Σρόνον· καὶ ἔτις ὁ Βετρανίων ἔλαβε τὴν συγ-
 γνώμην μετὰ τῆς χορηγίας τῶν ἀναγκαίων εἰς τὸ ἀ-
 ξιώματι νὰ ζήσῃ τὸ ὑπόλοιπον μετὰ ἀφθονίας· ζή-
 σας δὲ μετὰ ταῦτα ἕξ ἔτη ἐν Βιδυνίᾳ ἐν ἀρετῇ ἐ-
 λεημοσίῃς καὶ ἔργων ἀγαθῶν, ἐτελεύτησε, βασι-
 λεύσας σχεδὸν ἐν ἑξάμηνον, ἀνὴρ γενναῖος γενόμενος,
 καὶ ὅλως μιμητὴς τῶν ἀρχαίων Ῥωμαίων· ἀγράμμα-
 τος ὅμως εἰς τὸ παντελές, ὥς κηρυχθεὶς Αὐτοκρά-
 τωρ, ὡς λέγουσιν, ἐβιάσθη νὰ μάθῃ νὰ γράφῃ τὸ
 ὀνομά τε.

Μαγνέντιος Γερμανὸς τὸ γένος, ἀπὸ ἀπλῆ
 στρατιῶτε ἔφθασεν εἰς τὰ ἀνώτατα ἀξιώματα, ἀγα-
 πώμενος παρὰ τῇ Αὐτοκράτορος Κωνσταντοῦ εἰς τὸ σέ-

τον, ὥστε εἰς μίαν ἐπανάσασιν τῶν στρατιωτῶν ἀπε-
σώθη ὑπὸ τὴν ἀλεργίδα αὐτῆ κρυφθεῖς· ἀλλ' ὁ
Μαγνέντιος ἀπέτισε τὴν ὀφειλὴν πρὸς τὸν εὐεργέ-
την ἀπάνθρωπον, φονεύσας αὐτὸν χωρὶς συνειδήσεως,
ἀφ' ἧ ἐκηρύχθη ἡ Αὐτοκράτωρ· ἐντεῦθεν δὲ γίνε-
ται κύριος τῶν Γάλλων, τῆς Ἰσπανίας, τῶν Βρετ-
τανικῶν νήσων, τῆς Ἀφρικῆς, τῆς Ἰμβρίας, ἡ τῆς
Ἰταλίας· κινηθεῖς δὲ κατ' αὐτῆ ὁ Κωνσάντιος πρὸς
ἐκδίκησιν, ἀπαντᾷ αὐτὸν ἐν Μαρσία τῆς Πανωνίας,
ἡ νικήσας αὐτὸν μετὰ πολλὴν ἡ γενναίαν ἀντίστα-
σιν, διέφθειρε πᾶσαν τὴν στρατιάν· ὁ δὲ Μαγνέντιος
καταφυγὼν πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὰς Γάλλους, ἤλθεν
ἐκ δευτέρου εἰς μάχην· ἡ νικηθεῖς κατὰ κράτος ἡ αὐ-
τίς, ἔρχεται ἐν Λαγδώνῳ, ἡ φονεῖ πρῶτον ὅλους
τὰς συγγενεῖς τε, ἡ τὴν μητέρα, ἡ τὸν ἀδελφόν τε, ἡ
ἔτω ἡ ἑαυτὸν μετὰ ταῦτα τὸ 353 ἔτος ἐν ἡλικίᾳ
50 ἐτῶν, ἀνδρείως ἀνὴρ γενόμενος, ἡ εἰγλωττος·
σκληρὸς ὅμως ἡ πρῶτος Χριστιανὸς ἐμίανε τὰς χεῖρας
εἰς αἷμα βασιλικόν.

Νεπωτιανὸς (Φλάβιος Ποπλίλιος) υἱὸς τῆς Εὐ-
τροπίας τῆς ἀδελφῆς τῆ Μεγάλῃς Κωνσταντίνῃς, ἀν-
τιποιούμενος τῇ θρόνῳ μετὰ τὸν θάνατον τῆ ἑξαδέλ-
φου Κωνσταντος, ἐκηρύχθη Αὐτοκράτωρ ἐν Ρώμῃ
τὸ 350 ἔτος τῇ 3 Ἰουλίου, κατ' ὃν χρόνον ἤρπασε
ἡ ὁ Μαγνέντιος τὸ σκήπτρον ἐν Γάλλοις· ἀλλ' ὁ Ἀ-
νικέτας ὁ ἑπαρχος τῆ Πραιτωρίᾳ τῇ Μαγνεντίᾳ με-
τὰ μῆνα ἓνα σχεδὸν ἀπὸ τῆς βασιλείας, φονεύσας αὐ-
τὸν ἡ τὴν μητέρα ἡ τὰς οἰκείας αὐτῆ σύμπαντας,
ἤρπασε τὴν βασιλείαν· ὁ δὲ Νεπωτιανὸς δὲν εἶχε

τοσαύτην ἀγχίνουαν εἰς τὸ νὰ κατορθώσῃ τὸ φιλοτιμύμενον· εἶχε δὲ μάλιστα σκληρότητα καὶ ἀπανδρωπίαν, καὶ ἀντὶ νὰ ἐξαρτήσῃ ἀφ' ἑαυτῆς τὰς Ῥωμαίας μὲ τὴν γλυκύτητα, καὶ τὰς δωρεάς, τὰς ἐξηγρίωσε μὲ τὰς ἐξορῆς καὶ τὰς θανάτους.

Γάλλος (Φλάβιος Κλαύδιος Κωνσάντιος) υἱὸς Κωνσταντῆς ἀδελφοῦ τῆ μεγάλης Κωνσταντίνης, καὶ ἀδελφὸς Γελλιανῶ τῷ Παραβάτῃ, ἐκηρύχθη Καίσαρ τὸ 331 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας παρὰ τῷ Αὐτοκράτορος Κωνσταντίῳ τῷ ἐξαδέλφῳ αὐτῆ· ἀντράφη δὲ μετὰ τῷ ἀδελφῷ αὐτῷ Γελλιανῶ ὡς ἐν εἵδει ἐξορίας εἰς τὴν εὐσέβειαν· καὶ προσκαληθεὶς ἐντεῦθεν εἰς τὸν Χριστιανισμόν, ἐξήλειψε τὸ χρησθήριον τῷ Ἀπόλλωνος περὶ τὴν Ἀντιόχειαν, ἔνθα αὐτὸς διέτριβε· κατέπαυσε δὲ καὶ τὰς πόλεις τῶν ἀποσάντων Ἑβραίων, ἐνίκησε δὲ καὶ τὰς Πέρσας· καὶ ἐντεῦθεν ἔλαβεν ὑπόληψιν γενναίᾳ ἀνδρὸς· οἱ ἄπιστοι σύμβουλοι ἄμως τῷ Κωνσταντίνῳ τὸν ἔφερον εἰς ἀπώλειαν· οἵτινες διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν ἀκέρεσον Φιλαργυρίαν αὐτῶν, ἐδόθησαν εἰς ἀδικίας καὶ ἀρπαγὰς· αὐτὸς δὲ ἐφόρευτε τὸν Δομετιανὸν τὸν Ἑπαρχὸν τῷ ἀνατολικῷ μέρει τῆς ἐπικρατείας· καὶ τὸν Θεόφιλον τὸν διοικητὴν τῆς Συρίας· καὶ τὸν Μέντιον τὸν χρηματολόγον· λέγουσι δὲ, ὅτι ἐσκόπει νὰ ῥίψῃ ἀπὸ τὸν θρόνον καὶ τὸν Αὐτοκράτορα Κωνσάντιον· ὅστις καθεύδων αὐτὸν ἐντεῦθεν, ἀπέτεμε τὴν κεφαλὴν αὐτῆ τὸ 354 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας ἐν ἡλικίᾳ 29 ἐτῶν· διέφθειρε δὲ καὶ πάντας τὰς συμβουλευσάντας αὐτὸν εἰς τὸν παράνομον πύτον σκοπὸν κατὰ τῷ Αὐτοκράτορος.

Σιλβανὸς (Φλάβιος) υἱὸς τῷ Βονίτῃ στρατηγῷ τῶν Γάλλων· ἄξιός δὲ γενόμενος ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς, ἔφθασεν εἰς τὸ ἀξίωμα τῷ στρατηγῷ τῆς ἱππικῆς δυνάμεως ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῷ Αυτοκράτορος Κωνσταντίνῳ, καὶ ἐντεῦθεν γενικῶς στρατηγὸς τῷ περικεῖ· ἐκτύπησε δὲ μετὰ εὐτυχίας τὰς Βαρβάρους· ἐτοιμαζόμενος δὲ νὰ τὰς ἐξωθήσῃ αὐτοῖς, σκοφαντεῖται εἰς τὴν αὐλὴν, ὅτι ἔχει δῆθεν σκοπὸν νὰ λάβῃ τὸ σκήπτρον· φοβηθεῖς δὲ τὴν ὀργὴν ἐπὶ τέτῳ τῷ Κωνσταντίνῳ σκληρῷ ὄντι καὶ αἰμοβόρῃ, λαμβάνει τὸ σκήπτρον ἐπὶ σωτηρίᾳ, Αὐγυστος κηρυχθεὶς ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν τὸ 355 ἔτος ἀπὸ τῷ σωτηρίῳ· ἐντεῦθεν δὲ πέμπεται κατ' αὐτὴν ὁ Οὐρσικίνος· ὅς τις ὑποκριθεὶς, ὅτι ἔρχεται εἰς τὴν ὑποταγήν τε, τὸν ἐμαχαίρωσε βασιλεύσαντα σχεδὸν ἓνα μῆνα· ἐγένετο δὲ ἄξιός στρατηγός, φέρων μὲν ἡσύχως τῷ πολέμῳ τὰς πόνους, ἔχων δὲ μετὰ τῆς ἀνδρίας μεμιγμένην καὶ τὴν γλυκύτητα, ἐξ ἧς ἡγαπᾶτο παρὰ τῶν στρατιωτῶν· ἐφονεύθησαν δὲ μετ' αὐτῷ καὶ τὸ περισσότερον μέρος τῶν ἀξιοματικῶν τε· ὁ Κωνσταντίνος ὁμῶς ἐφείσατο τῷ υἱῷ τε, καὶ ἀφῆκεν αὐτῷ τὰ πατρικά τε ὑπάρχοντα.

Γελιανὸς ὁ λεγόμενος Ἀ' ποσάτης, περίφημος Βασιλεὺς τῶν Ρωμαίων, υἱὸς τῷ Γελίῳ Κωνσταντίνῳ ἀδελφῷ τῷ Μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ, καὶ τῆς Βασιλίνης, γεννηθεὶς ἐν Κωνσταντινῇ πόλει τὸ 331 ἔτος ἀπὸ τῷ σωτηρίῳ· ἦλθε δὲ εἰς κίνδυνον νὰ γένῃ καὶ αὐτὸς θυσία μετὰ τῶν ἄλλων συγγενῶν τῶν υἱῶν τῷ Μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ εἰς τὴν μαρινῶδη ἐκείνην σφαγὴν αὐτῶν· ὁ δὲ

Εὐσέβιος Νικομηδίας λαβὼν τὴν φροντίδα τῆς ἀνα-
τροφῆς αὐτῆ, καὶ τῷ ἀδελφεῷ αὐτῆ Γάλλῳ, διώρισεν
ἓνα παιδαγωγὸν Μαρδόνιον τέτονον, ὅστις ἐνέσκει-
ρεν αὐτοῖς τὴν σαφερότητα, τὴν μετριοφροσύνην, καὶ
τὴν σωφροσύνην· μετὰ δὲ ταῦτα ἔλαβον καὶ οἱ δύο
τῷ ἀναγνώσει τὸ ἀξίωμα, εἰσελθόντες εἰς τὸν κλη-
ρον, μὲ διάφορον ὅμως γνώμην ἑκάτερος ὡς πρὸς
τὴν θρησκείαν· ὁ μὲν Γάλλος, ὅλως ἀφιερωμένος εἰς
τὴν εὐτέλειαν· ὁ δὲ Γυλιανὸς, ἀποκλίνων ἐν τῷ
κρυπτῷ πρὸς τὴν εἰδωλολατρίαν· τὸ ὅποτον ἀπεκά-
λυψε μετὰ ταῦτα, ὅταν εἰκοσιτεσσαραετῆς ἦλθεν
εἰς τὰς Α' θύνας· ἐνθα παραδόσθη εἰς τὴν ἀερολα-
γίαν, εἰς τὴν μαγίαν, καὶ εἰς τὴν ἄλλην πλάνην τῶν
ἐθνικῶν, προσκολληθεὶς μάλιστα εἰς τὸν φιλόσοφον
Μάξιμον· ὅστις θεραπεύων αὐτῷ τὸ φιλότιμον, ὑ-
πέχετο αὐτῷ τὴν Αὐτοκρατορίαν· ἐντεῦθεν ἄρα ἀ-
ποδίδωσι τὸ αἶτιον τῆς ἀποσασίας αὐτῆ εἰς τὴν ἐπι-
θυμίαν τῇ νὰ προγνωρίσῃ τὸ μέλλον, καὶ εἰς τὴν φι-
λοτιμίαν τῇ δεσπόζειν ἀπάντων· ὁ δὲ Κωνσάντιος
τὸν ἔκαμε Καίσαρα τὸ 355 ἔτος· λαβὼν δὲ καὶ τὴν
στρατηγίαν τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων, ἔδειξεν ἀν-
δρίαν καὶ φρόνησιν κατὰ τῶν Γερμανῶν, ἐπὶ Βασι-
λεις ἅμα νικήσας αὐτῶν πλησίον τῇ Στρασβουργίᾳ,
καὶ ἄλλοτε πολλάκις τὰς Βαρβάρους ἐκδιώξας αὐτὰς
ἀπὸ τῆς Γαλλίας ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ· ὁ δὲ Κωνσάντιος
ὑποπτευθεὶς εἰς αὐτὸν εὐδοκιμήσαντα ἔτω, ἐλλει-
πὴ ζητήσῃ παρ' αὐτῆ μέρος τῆς στρατιᾶς μὲ πρόφα-
σιν νὰ πολεμήτῃ τὰς Πέρσας· οἱ στρατιῶται ὅμως
εὐσιώσαντες ἐπὶ τούτῳ, ἐκήρυξαν αὐτὸν Αὐτοκράτορα

καὶ μὴ θέλοντα ἐν τοῖς Παρισίοις· ἔνθα ἔκτισε καὶ ἓνα
 οἶκον Βασιλικὸν, τῷ ὁποίῳ τὰ λείψαντα φαίνονται
 μέχρι τῆδε· τῷτο δὲ μαθὼν ὁ Κωνσάντιος, κινεῖται
 κατ' αὐτὴν, καὶ κατ' ὁδὸν ἀποθνήσκει τὸ 361 ἔτος τῇ
 3 Νοεμβρίῳ· ὁ δὲ Ἰβλιανὸς ἐλθὼν εἰς τὸ Ἀνατολι-
 κὸν, ἐγνωρίσθη καὶ αὐτῷ Αὐτοκράτωρι· καὶ εὖθὺς ἐπε-
 μελήθη νὰ ἐξαλείψῃ τὸ κατακρατῆσαν πάθος τῆς
 τρυφῆς, καὶ τῆς μαλακίας, ἐξ ὧν συνέβησαν πολλὰ
 κακὰ εἰς τὰς ἡμέρας τῶν προκατόχων εἰς πᾶσαν τὴν
 ἐπικράτειαν· ὅθεν ζητήσας ποτὲ ξυριστὴν, καὶ ἰδὼν αὐ-
 τὸν ἐλθόντα καλοφορεμένον, τὸν ἀπέπεμψεν ἐκεῖθεν,
 εἰπὼν· ξυριστὴν αἰτῶ, ἡμῖν δὲ Σειάτωρα· ὁ μὲν προ-
 κάτοχος αὐτῷ εἶχε σχεδὸν χιλίους θεράκοντας τῷ λυ-
 τρῷ· ὁ δὲ Ἰβλιανὸς ἐβάσασεν ἓνα μόνον, ἀπολύσας
 τὸς ἄλλους, εἰπὼν, καὶ τῷτο πολὺ ἀνδρὶ τρέφοντι γέ-
 νειον· πολλῶν δὲ καὶ μαγείρων ὄντων ἐν τῷ Βασιλικῷ
 οἴκῳ, ἰδὼν ποτὲ ἓνα τινὰ τέτων μεγαλοπρεπῶς ἐν
 δεδυμένον, ἔφερε καὶ τὸν οἰκεῖον μάγειρον παρὸν ἐν
 δεδυμένον καὶ αὐτὸν κατὰ τὸ ἐπαγγελμάτε· παρα-
 σάντων δὲ ἀμφοτέρων, ἐρώτησε τὸς περὶ αὐτὸν, ποῖος
 αὐτῶν εἶναι ὁ ἀξιωματικὸς γενικῶς εἰς τὸ μαγειρεῖον;
 ἐκεῖνοί δὲ εἶπον, ὁ ἐδικός τε· ἐντεῦθεν ἀπεδίωξε
 τὸν λαμπροφορεμένον μετὰ πάσης τῆς συνοδίας αὐ-
 τῷ, εἰπὼν· ὑμεῖς γὰρ διαφθερεῖτε τὰς ὑμετέρας ἀρετάς, ἐ-
 μέ θεραπεύοντες· ἐδίωξε δὲ πρὸς τέτοις ὅλους τὸς εὐ-
 νύχους, λέγων ὅτι γυναῖκα δὲν ἔχει πλέον· καὶ ὅτι
 εἶχεν ἀποθάνῃ ἡ Εὐλένη ἡ ἀδελφὴ τῷ Κωνσάντιῳ,
 τὴν ὁποίαν εἶχεν αὐτὸς εἰς γυναῖκα, καὶ διὰ τὴν ἀγάπην
 αὐτῆς μήτε ἐνυμφεύθη τὸ δεύτερον· ἐμπόδισε δὲ

ἔτι τὰς ὠτακυσὰς· οἵτινες μὲ λόγον νὰ πληροφορή-
 σωσιν αὐτὸν περίτινων ἀναγκαίων πραγμάτων, ἔφε-
 ρον περισσοτέραν ζημίαν εἰς τὸν κοινωνικὸν χαρακτή-
 ρα· ἀποκαθαρθέντος δὲ τῆ βασιλικῆ οἴκῃ τούτων
 ἀνθρώπων περιττῶν, ἀνεκέΦθη τὸν λαὸν μὲ τὸ
 πέμπτον τῶν φόρων, καὶ εἶχε τὴν ἀπόλυτον ταύτην
 δύναμιν ἕνα μέσον διὰ νὰ σπείρῃ ἀφειδῶς τὰς εὐερ-
 γεσίας εἰς ὅλους· καὶ ἰδὲ ὅπερ ἔγραψεν Αὐτοκράτωρ
 ὧν ἤδη· δειξάτωμοί τις πτωχεύσαντά τινα, ἐφ' οἷς ἐσκόρε-
 πισε τὸν πλεῖστον αὐτῆ εἰς ἐλεημοσύνας· ἔδεις γὰρ ἂν εἴη· ἐγὼ
 γὰρ ὅσω μᾶλλον ἐλεῶ, τοσούτω πλέον πλεῖτω· καὶ τῆτο πείρα
 μεμάθηκα, ἰδιώτης ὧν ἐστὶ· δῶμεν ἔν τοις πᾶσιν ἀφ-
 ὀνως κατὰ τὸ μέτρον τῆς χρείας ἐκάσω, μηδένα ἀπο-
 στερόμενοι, καὶ ἐχθρὸς ἔτος ἤ· ἢ γὰρ τὸν τρόπον,
 τὸν δ' ἀνθρώπων ἐλεῖντες τυγχάνομεν· μισήσας δὲ τι-
 νὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς πολιτικῆς ἐν τῷ Φανερωῷ.
 Θαλάσσιον τένομα, καὶ πολλῶν κατηγορούντων ἐνταύ-
 τη τῇ εὐκαιρίᾳ, ὅτι ἐσάθη ἄδικος ἐναντίον τῆς εὐ-
 σπαγχνίας καὶ εὐσεβείας αὐτῆ, φοβηθεῖς νὰ μὴ ἔλ-
 θεν εἰς αὐθάδειαν κατ' ἐκείνῃ τῇ δυσυχῆς, εἶπεν εἰς
 αὐτὲς· ὁμολογῶ, ὅτι ὁ ὑμέτερος ἐχθρὸς ἐστὶν ἐχθρὸς
 καὶ ἐμοί, ἀλλὰ δεῖ ἀναβαλέσθαι ὑμᾶς τὴν δίκην αὐτῷ,
 μέχρις ἂν δῶ ἐμοί δίκην πρῶτον προτιμεμένῳ· ταῦ-
 τα δὲ εἰπὼν, εἶπεν εἰς τὸν ἑπαρχὸν τῷ Πραιτωρίῳ νὰ
 μὴ δώσῃ πλέον ἀκρόασιν εἰς αὐτὲς, ἕως ἢ νὰ τὸν
 συγχωρήσῃ· τὸ ὅποσον καὶ ἔκαμεν ἐμπράκτως εὐθὺς,
 ἐξελθὼν δὲ ποτὲ τῷ βασιλικῷ οἴκῳ ἐν Ἀντισχείᾳ
 διὰ νὰ συσιάσῃ εἰς τὸν Δία ἐν τῷ ὄρει Κασσίῳ,
 βλέπει ἀνθρώπων τινα καταπετόντα εἰς τὰς πόδας
 αὐτῆ, καὶ ζητῶντα νὰ τῷ χάρισῃ τὸ ζῆν· ἐρωτήσας

δὲ περὶ τῆ ἀνθρώπου, καὶ μαθὼν παρά τινος καταφο-
 ρικῶς διηγημένε περὶ αὐτῆ, „ὅτι αὐτὸς εἶναι Θεό-
 „δωρος ἐκεῖνος, ὅστις πρῶτος ὦν ποτὲ τῆ συλλόγου
 „τῆς Ἱεραπόλεως, καὶ προπέμπων τὸν Κωνσάντιον,
 „κινέμενον κατὰ σὲ, εὐχέτο αὐτῷ τὴν νίκην, παρα-
 „καλῶν νὰ σείλῃ τὴν κεφαλὴν σὲ τῆ ἀποστάτε καὶ
 „ἀχαρίσει, ὡς ἔλεγεν, εἰς τὴν Ἱεράπολιν”, ἀπεκρί-
 θη, πάλαι ποτὲ ἤδειν ταῦτα· εἴτα σραφεὶς πρὸς
 τὸν Θεοδωρον, ὅς τις ἀνέμενε τῆ θανάτε τὴν ψῆφον,
 εἶπεν, ἐπάγεθαι, ἄνθρωπε, εἰς τὸν οἶκόν σου, μηδένα
 φοβόμενος· ζήσεις γάρ ὑπὸ Αὐτοκράτορι, ὅστις ἐπό-
 μενος ἀξιώμασι φιλοσόφων, περὶ πολλῇ ποιῆται τῆς
 μὲν ἐχθρῆς ὡς ἐλαχίστης ποιῆτι, τῆς δὲ φίλης ὡς πλει-
 στης· μισῶν δὲ παρὰ πολὺ τῆς κατηγόρου, καὶ ἰδὼν
 τινὰ συκοφαντῆντα πρὸς αὐτὸν ἕνα τινὰ τῶν πολι-
 τῶν, ὅτι ἔχει δῆθεν σκοπὸν νὰ κηρυχθῇ Αὐτοκρά-
 τωρ, δὲν ἔδωκε παντελῶς ἀκρόασιν εἰς αὐτὸν· ἐτεῦθεν
 ὁ συκοφάντης ἕτος προσπαθεῖσε νὰ παραστήσῃ τὸ
 πρᾶγμα ὡς πιθανόν, φέρων τεκμήριον, ὅτι ἐκεῖνος
 ἔβαψεν ἐν ἱμάτιον σηρικὸν μὲ τῆς πορφύρας τὸ χρω-
 μα· ὁ Ἰβελιανὸς δὲ μὴ θέλων πλέον νὰ τὸν ἀκῆῃ, εἶ-
 πεν εἰς τὸν Σησαυροφύλακα, δὸς τῷ ἐπικιδύμῳ τέτρω
 καὶ φληιάφῳ ἀνθρωπαρίῳ ὑπόδημα ἀλουργόν, ἵνα κομί-
 σῃ αὐτὸ τῷ παρ’ αὐτοῦ κατηγορουμένῳ πρὸς ἀρμο-
 γὴν τῆ ἱματίου αὐτῆ· οἱ δὲ φιλόσοφοι πέριξ ἀντὶ νὰ
 τελειοποιήσωσι μίαν τοιαύτην ἐμφυτον ἀγαθότητα,
 τὴν διέφθειραν μᾶλλον, καταπείσαντες αὐτὸν νὰ ἀ-
 κυρώσῃ τὸν Χριστιανισμόν, καὶ νὰ εἰσάξῃ ἐκ δευτέρου
 τὴν εἰδωλολατρίαν· ὅθεν ἐξέδωκεν ἐξω διάταγμα

νὰ ἀνοίξωσι πανταχῶς τὰς ναῦς τῶν ἔθνων, ἱεροπρά-
 των αὐτὸς ὁ ἴδιος τὰς πράξας τῇ μεγάλῃ Ποντίφη-
 κος μετὰ τῶν ἐθίμων τῶν ἐθνικῶν, ἐξαλείφων τὸν
 χαρακτήρα τῆ ἀγίᾳ βαπτίσματος μὲ τὸ αἷμα τῶν
 θυσιῶν· ἐντεῦθεν ἐδιώρισε μισθὸς εἰς τὰς ἱερεῖς τῶν
 ἔθνων, ἐγύμνωσε τὰς ἐκκλησίας διὰ τὰ διδῶν δωρεὰς
 εἰς τὰς στρατιώτας, καὶ ἐσήκωσε τὰ διορισθέντα παρὰ
 τῇ Μεγάλῃ Κωνσταντίνῃ εἰς τροφὴν τῶν Κληρικῶν,
 τῶν χηρῶν, καὶ παρθένων· ἀγχινης δὲ καὶ πεινρὸς ὢν
 πλέον τῶν προλαβόντων Αὐτοκρατόρων, καὶ εἰδὼς,
 ὅτι ὁ φανερὸς διωγμὸς αὐξάνει μᾶλλον τὸν ἄριστον,
 ἐδείκνυεν εὐνοίαν πρὸς τὰς Χριστιανὰς, ἀνακαλέσας
 τὰς ἐξωρισθέντας παρὰ τῇ Κωνσταντίνῃ ἐξ αἰτίας τῆς
 θρησκείας διὰ τὰς διασρέψῃ μὲ τὸ καλὸν· ἀφαι-
 ρέσας δὲ τῶν ἐκκλησιῶν τὰς προσόδους, ἔλεγεν, ὅ-
 τι πράττει τῷτο διὰ τὰ γυμνώσῃ τὰς Χριστιανὰς εἰς
 τὴν εὐαγγελικὴν πτωχίαν· ἐμπόδισε δὲ εἰς αὐτὰς
 τὰς κρισιολογίας, τὴν ὑπεράσπισιν αὐτῶν εἰς τὰ δι-
 καστήρια, καὶ τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνωσι δημόσια ἀ-
 ξιώματα· ἐμπόδισεν ἔτι τὴν μάθησιν τῶν ἐγκυ-
 κλίων, διὰ τὰ μὴν ἔχωσι φῶς παρὰ τῶν Προφητῶν
 ἐναντίον τῆς εἰδωλαλατρίας· μὲ ὅλον δὲ ὅτι ἐδείκνυε
 τοσαύτην καταφρόνησιν, ὀνομάζων αὐτὰς Γαλλιλαιῖς,
 ἐγνώριζεν ὅμως τὴν καθαρότητα αὐτῶν καὶ τῆς ἀρε-
 τῆς τὴν λαμπρότητα· καὶ ἐντεῦθεν δὲν ἔπαυε νὰ ἀνα-
 φέρῃ αὐτὰς πρὸς τὰς ἐθνικὰς εἰς παράδειγμα· τοῦ-
 τος λοιπὸν ἐξάστη ὁ χαρακτήρ αὐτῇ τὸ πρῶτον εἰς
 τὸν διωγμὸν, ἀλλὰ μὴ κατορθώσας ἐκ τῆς ἐπιεικείας
 μηδὲν, ἐπέφερεν ἤδη τεχνιέντως καὶ βίαν, διορίζον

ἄρχοντας τὲς πλέον σκληρὰς ἐχθρὰς τῇ Χριστιανισμῷ· καὶ ἐντεῦθεν ἐγένετο μεγάλη ταραχὴ εἰς τὰς πόλεις, καὶ πολλοὶ μάρτυρες εἰς πολλὰς ἐπαρχίας· λέγουσι δὲ νὰ ἐφονεύθησαν διὰ προσαγωγῆς τε ἐν Χαλκεδόνι οἱ δύο πρέσβεις τῶν Περσῶν ὁ Μανὴλ καὶ Ἰσμαήλ, ἐπεὶδὴ ἦσαν Χριστιανοὶ· ὁ ἀρχιερεὺς δὲ Μάρτυς τῆς πόλεως ταύτης, ἐρωτῶν παρ' αὐτῷ παικτικῶς, διὰ τί ὁ Γαμιλαῖος αὐτῷ δὲν ἰατρεῦει τὲς ὀφθαλμούς τε; ἀπεκρίθη, ἐγὼ δοξάζω τὸν κύριόν μου, ὅτι τυφλὸν με ἐποίησεν, ἵνα μὴ βλέπων σὲ τὸν ἀποστάτην, μολύνωμαι· ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Παρσάβης, ἐσιώπα ἀτάραχος· ὁ δὲ Εὐτρόπιος συγκρίνει αὐτὸν μετὰ τὸν Μάρκον Αὐρήλιον· προωθεῖται ὅμως, ὅτι ἦτον τῶν Χριστιανῶν μέγας διώκτης· καὶ εἶχε σκοπὸν μάλιστα νὰ ἀποσβέσῃ τὸν Χριστιανισμὸν μέχρι σπηνδιῆρος, ἀφ' οὗ τελειώσῃ τὸν πόλεμον τῶν Περσῶν· τὲς ὁποῖες ἤθλη νὰ ἐκδικήσῃ διὰ τὰ κακὰ, τὰ ὅποια εἰς ἐξηκονταετίαν ἤδη ἔκαμον τοῖς Ῥωμαίοις· εὐτυχήσας δὲ πρῶτον, κυριεύσας καὶ τόπῳ καὶ πόλει μέχρι τῆ Κτησιφώντος, ἐπέρασε καὶ τὸν Τίγρητα ποταμὸν· ἐπαρθεὶς δὲ ἐντεῦθεν, ἔκαυσε τὸν ἴδιον σόλον, καὶ τὰς τροφάς, διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ κέντρον τῆς Ἀσσυρίας· μὴ εὐρὼν ὅμως τροφὰς ἐμπροσθεν, ἀφανιζομένων πάντων ὑπὸ τῶν προπορευομένων Περσῶν, ἐβιάσθη νὰ ἐπιστρέψῃ εὐθὺς εἰς τὰς ὄχθας τῆ Τίγρητος· καὶ μὴ ἔχων πλοῖα, ἐμιμήθη τὸν τρόπον τῶν μυρίων Ἑλλήνων, κινηθεὶς ἄνω πρὸς τὰ Καρδύχια ὄρη· καὶ νικῶν τὰς στρατιὰς τῆ Σάπωρος εἰς διαφόρους ἀπαντήσεις, ἐπροχώρει εὐτυχῶς μέχρι τῆς εἰκοστῆς ἑκτῆς

τῷ Γ' ἐβλίε τὸ 363 ἔτος· καὶ ἐνταῦθα ἐτραυματίσθη
 καιρίως μὲ βέλος, ἐν ᾧ ἀνέτεινε τὴν χεῖρα διὰ τὸ
 ἐμψυχώσῃ τὸ σπράτευμα, ἐκφωνῶν τὸ, *ioui a voue!*
 ὁ δὲ Θεοδόριτος λέγει, ὅτι λαβὼν αἷμα ἐκ τῆς
 πληγῆς, ἔρριπτεν ἄνω λέγων, *νενίκηκας Γαλιλατε!*
 ἀλλὰ πῶς ἔχει τῆτο τὸ ἐκ παραδόσεως λεγόμενον,
 ἡμεῖς ἐκ οἴδαμεν ἀληθῶς· ὁ δὲ Γ' ἐβλιανὸς ὡς τόσον
 ἐφάνη ἀνδρείας καὶ εἰς τὸν θάνατον· καὶ ἰδὲ οἱ τελευ-
 ταῖοι λόγοι αὐτοῦ· ἡδιστ' ἂν εὖν ὑπήκοιμι τῷ Χρεῶν, εὖ
 εἰδὼς ὅτι, ὅς τις ἂν φιληδοῦς ζῇ, ἐπειδὴν οἱ ἀναγκαῖον
 ἀποθανεῖν ἢ, χεῖρων εἶναι, ἢ ὅς τις ἐπιθυμῇ θανάτου,
 ὅτε ζῇν δεῖοι· ὁ γὰρ ἐμὸς βίος βραχύς μὲν, ἀλλ' αἱ ἡ-
 μέραι μου πλήρεις· καὶ ὁ θάνατος, φαυλόντε τοῖς κακοῖς
 νομιζόμενος, ἀγαθόντι εἶναι τοῖς ἀγαθοῖς, χρεῶν τῆτο
 ἡδέως προσφερόμενον τοῖς νῦν ἔχουσιν· ἐμοὶ δὲ καὶ ἰδιώτῃ
 μὲν πρότερον, καὶ Αὐτοκράτορι ὕστερον ἐπιμελὲς ἐγένετο
 μηδὲν πράττειν, αἶμαι, ἂν εἰς ὕστερον μεταμείλειά τις μοι
 γένοιτο· καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐξεψύχησε τῷ ἐπομένῃ
 νυκτὶ ἐν ἡλικίᾳ 32 ἐτῶν· ἐτέθη δὲ εἰς τὸν τάφον
 αὐτὸ τὸ ἐπίγραμμα· ἐνταῦθα κεῖται Γ' ἐβλιανὸς ἀποθα-
 νῶν εἰς τὰς ὄχθας τῷ Τίγρητος, Αὐτοκράτωρ μὲν ἑ-
 ξοχος, στρατηγὸς δ' ἀγαθὸς γινόμενος· ἐν ἐνὶ δὲ λό-
 γῳ ἐγένετο Αὐτοκράτωρ ἑξοχος καὶ ὅμοιος τῷ Μάρ-
 κῳ Αὐρηλίῳ, διώκτης ὅμως τῶν Χριστιανῶν ἀδυσώ-
 πητος· τὸ ὅποιον ἀπέσβυσε καὶ τὴν ἄλλην αὐτῷ ἀρετὴν.

Γ' ἐβλιανὸς (Φλόβιος Κλαΐδιος υἱὸς τῷ Βαρρῶ-
 νιανῷ, γεννηθεὶς ἐν Σιγιδῶνι πόλει τῆς Παννωνίας
 τὸ 331 ἔτος ἀπὸ τῆ σωτηρίας, ἐκηρύχθη Αὐτοκρά-
 τωρ παρὰ τῆς στρατιᾶς τῶν Ρωμαίων τὸ 363 ἔτος
 μετὰ τὸν θάνατον Γ' ἐβλιανῷ τῷ ἀποστάτῃ· τὸ ὅποιον

κατ' ἀρχὰς μὲν δὲν ἐδέχετο προσφερόμενον, μαρ-
 τυρῶν, ὅτι δὲν θέλει νὰ εἶναι ἡγεμῶν στρατιωτῶν εἰ-
 δωλολάτρων· ἔπειτα δὲ συμπάντων διαμαρτυρημέ-
 νων, ὅτι εἶναι Χριστιανοί, ἐδέχθη τὴν ἀλεργίδα· τῶν
 δὲ πραγμάτων ὄντων ἤδη εἰς ἀθλίαν κατὰσασιν,
 ἀρχισε νὰ τὰ βάλη εἰς τάξιν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς
 πρὸς τὰς Πέρσας εἰρήνης· καὶ περὶ τέτε ἐψέχθη πα-
 ράτινων, πλὴν ἀλόγως· καθότι χωρὶς τῆς εἰρήνης,
 δὲν ἐδύνατο νὰ ἀποχωρήσῃ ἐκεῖθεν, ἐνθα παραβο-
 λώτερον ἐχώρησεν ὁ Ἰουλιανός· εἶναι δὲ ἀληθές, ὅτι
 αὐτὸς ἐθυσίασε τὸ ἴδιον συμφέρον διὰ τὸ κοινὸν κα-
 λὸν· ἐφοβεῖτο δὲ ἐκ μέρους καὶ τὸν Προκόπιον νὰ μὴν
 ἀποσατήσῃ, ἔχων ἤδη δεσσαράκοντα χιλιάδας στρα-
 τῆ· καὶ ὁ φόβος ἔτος ἐφάνη δίκαιος· καθότι ἀπεσά-
 τησεν ἐκεῖνος μετὰ διετίαν· ὁ δὲ Ἰουβιανός, ἅμα δε-
 ξάμενος τὸ σκῆπτρον, κατέκλεισε τὰς ναὺς τῶν εἰ-
 δώλων, ἐμπόδισε τὰς θυσίας, ἔδωκε κάθοδον εἰς
 τὰς ἐξορίσεις ἀρχιερεῖς καὶ πατέρας τῆς Ἐκκλησίας,
 ἔδειξε χαρακτῆρα σοβαρὸν εἰς τὰς Αἰρετικὰς, ὅτι
 δὲν ἀγαπᾷ τὰς ταραχὰς καὶ διχονοίας τῆς Ἐκκλη-
 σίας· ἀλλ' ἀπέθανε τέλος πάντων ἐν ἡλικίᾳ 33 ἐ-
 τῶν μετὰ τὴν Γαλατίαν, καὶ Βιθυνίαν τὸ 364 ἔτος,
 ἐπτά μῆνας μόνον βασιλεύσας, ἐν οἷς δὲν εἶναι δυνα-
 τὸν νὰ φανῇ ἕνας Αὐτοκράτωρ, ὁποῖος ἔσαι εἰς δό-
 ξαν· πιθανὸν ὅμως, ὅτι ὁ Ἰουβιανὸς καθαρὸς Χριστι-
 ανὸς ὢν, ἔμελλε νὰ γένῃ καὶ Αὐτοκράτωρ καλὸς· ἀ-
 ξιωματικὸς δὲ ὢν τῶν σωματοφυλάκων παρὰ τῷ Ἰου-
 λιανῷ, ἐβιάσθη παρ' αὐτῷ νὰ μεταβάλη τὴν θρη-
 σκεῖαν, ἀλλ' ὁ γενναῖος Ἰουβιανός, ἀπεσράφη τὸ πρό-

βλημα με ἄκραν ἀντίστασιν· ἀφῆκε δὲ υἱὸν ἐκ τῆς
 Καριτῶνος Βαρβάρωνιανὸν ὀνομαζόμενον· ὅς τις μὴ φθά-
 σας νὰ γένῃ Καίσαρ, δὲν οἰκειοποιεῖτο ἕδεν τῆς αὐ-
 τοκρατορίας· γενομένης δὲ περὶ αὐτὴ ὑποψίας πρὸς
 τὴν διοίκησιν, ἐξώρυξαν τὸν ἑναυτε ὀφθαλμὸν πάνυ
 βαρβαρικῶς καὶ ἀδίκως· ἐφθασε δὲ ἕτος ζῶν μέχρι
 τῆ 380 ἑτας τῆ σωτηρίας.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΝ

ΤΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ,

ΤΟΥ

ΕΥΤΡΟΠΙΟΥ.

Αβάντινον, λίφος τις, ἡ ὄρος μικρὸν ἐν Ἰταλίᾳ πλησίον τῆς Ρώμης.

Αβέρνα, πόλις ἐν τῇ Γαλλίᾳ. ἐξ ἧς ἔμεινε τὸ ὄνομα εἰς τὴν ἐπαρχίαν λεγομένην Auvergne ἢ τοι Α'βερνία.

Αγριππίνη, τὸ παλαιὸν ἐν Γαλλίᾳ. κυρίως δὲ **Α**γριππίνη ἀποικία λεγομένη ἀπὸ τῆς γυναικὸς τῷ Καίσαρος Κλαυδίῳ λαβῆσα τὴν προσηγορίαν.

Αδιαβινή, ἐπαρχία ἐν τῇ **Α**σσυρίᾳ. ἡ ὁποία νῦν καλεῖται Βοτὰν, κατὰ τὸν Μελέτιον.

Αῤῥῆναι, πόλις καὶ Δημοκρατία περίφημος ἐν τῇ **Α**χαΐᾳ τόσον διὰ τὸ παλαίποτε μέγεθος, ὥς τὴν δύναμιν, ὅσον ὡς διὰ τὰς τέχνας ὡς ἐπισύμας. αἱ ὁποῖαι εἶχον τὴν κατοικίαν των ἐν αὐτῇ.

Αἴγυπτος, ἐπαρχία τῆς Λιβύης, ἡ **Α**φρικῆς, ἡ διασημοτέρα, ἀπὸ Αἰγύπτε τῷ νῦν τῷ Βήλε οὕτω καλυμένη. περιορίζεται δὲ ἀπὸ μὲν ἀνατολῆς ὑπὸ τῷ **Α**ραβικῷ κόλπῳ, ὡς τῆς πετραίας **Α**ραβίας. ἀπὸ δὲ τῷ Βορείῳ, ὑπὸ τῷ Αἰγυπτίῳ πελάγῳ.

Υ

ἀπὸ δὲ τῆς δυτικῆς, ὑπὸ τῆς Κυρηναϊκῆς ἐπαρχίας
 ἔστι τῆς ἐρήμου Λιβύης. ἀπὸ δὲ τῆς μεσημβρινῆς, ὑπὸ
 τῆς Νεϊβίας κατὰ τὴν Αἰθιοπίαν. ἔχει δὲ τὸν
 Νεῖλον ποταμὸν διερχόμενον δι' αὐτῆς, ἐξ οὗ ἔτι
 πλημμυρῶντος ποτίζεται.

Αἶμος, ὄρος μεθορίζον τὴν Θράκην ἔτι τὴν Βελγα-
 ρίαν, τέτ' ἐστὶ τὴν κάτω Μοισίαν, καλούμενον τα-
 ῦν Τερκισὶ Μπαλιάμι.

Αἰκανοί, ἔθνος ἐν τῇ Ἰταλίᾳ. τὸ ὅποιον κατοικοῦσε
 πρὸς τὸ ἀνατολικώτερον τῆς Καμπανίας περὶ τὴν
 Ρώμην, ἔτι ἦτον διαφορετικὸν τῶν Λατίνων. αὐ-
 ξομένης δὲ τῆς Ρωμαϊκῆς ἐπικρατείας, συνήφθη
 ἔτι αὐτὸ μετὰ τῶν Σαβίνων ἔτι Βολέσκων εἰς τὰς
 Λατῶνας. ἡ δὲ πόλις αὐτῶν ὠνομάζετο Βέλαι.

Αἰτωλία, ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος, κειμένη μεταξὺ
 τῆς Λοκρίδος μὲν ἀπ' ἀνατολῶν· τοῦ Κροισαίης δὲ
 κόλπου ἔτι τῆς Ἰονίης πελάγους, ἀπὸ μεσημβρίας. ἀπὸ
 δὲ δυσμῶν, περιέχεται ὑπὸ τῆς Ἀκαρνανίας ἔτι τῆς
 Ἀχελώϊου ποταμῶ· ἐκ δὲ βορέων, ὑπὸ τῆς Δωρίδος.
 παρὰ δὲ τοῖς Ῥωμαίοις ἐκτείνεται ἐκτεπλέον, συμ-
 περιλαμβανομένης, ὡς εἰκὸς, ἔτι τῆς Ἀκαρνανίας.

Ἀκτιον, ἀκροτήριον ἔτι πόλις ποτὲ ἐν τῇ Ἠπείρῳ
 παραθαλάσσιος κατὰ τὸν Ἀμπρακικὸν κόλπον,
 ἐν ᾧ ἔτι ἱερὸν διάσημον ἦν ποτὲ τῆς Ἀπόλλωνος.
 ὀνομάζεται δὲ ἐν τῷ νῦν Ὀπῆντα.

Ἀκράγαντα, πόλις ἐν Σικελίᾳ πρὸς τὸ δυτικονότιον
 περὶ τὰς ἐκβολὰς τῆς Ἀκράγαντος ποταμῶ, ἐξ
 οὗ ἔτι ἡ πόλις ἔλαβε τὸ ὄνομα, ἔτι τὸ ἔθνος ὄλον
 Ἀκράγαντινοὶ ὀνομαζόμενοι.

- Ἀκυληία**, πόλις ποτὲ διάσημος καὶ ὀχυρωτάτη ἐν Ἰταλίᾳ μεταξὺ Πάρμας καὶ Γράδε, ἀπέχεσα τῇ Ἀδριατικῇ πελάγῃ μόλις ἐννέα μίλια. ἦν δὲ μητροπόλις ποτὲ τῶν Κίρνων, καὶ προκύργιον Ἰταλίας.
- Ἀκυτανία**, μέγιστον μέρος τῆς Γαλλίας μεταξὺ τῶν Ποταμῶν Λίγορος (Loire) καὶ Γαρώνου (Garonne) καὶ ἐντεῦθεν ἔλαβε καὶ τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς Σαλάσσης νὰ λέγεται Ἀκυτανική.
- Ἀλαμαννοί**, ἔθνος ἐν Γερμανίᾳ περιωρισμένον περὶ τὸν Μάιν ποταμὸν· μετὰ ταῦτα δὲ ἐξέτειναν τοὺς ὄρεσιν μέχρι τῆς Ρήνης καὶ Ἰσρε.
- Ἀλβανοί**, Σκυθικόν τι ἔθνος κατοικῶντες παρὰ τὰ Καυκάσια ὄρη.
- Ἀλβη**, καὶ ἐξ αὐτῆς οἱ κάτοικοι Ἀλβανοί. ἐκεῖτο δὲ ἐν τῷ Παλαιότατῳ Λατίῳ εἰς τὴν Ἰταλίαν.
- Ἀλγιδόν**, ὄρος κεῖται εἰς τὴν Καμπανίαν τῆς Ρώμης ἐν τῇ Ἰταλίᾳ. ἐπὶ τῇ ὁποίᾳ ἦτον καὶ πόλις ὁμώνυμος Ἀλγιδος.
- Ἀλβίος**, ποταμὸς ἐν Γερμανίᾳ, ἔλβα τότε νῦν παρὰ τοῖς Εὐρωπαίοις ὀνομαζόμενος, διερχόμενος ἀπὸ τὸ Χαμβούργιον, ἐκρέει ἔξω εἰς τὸν Γερμανικὸν Ωκεανόν.
- Ἀλεξάνδρεια**, ἡ πρωτεύουσα ποτὲ πόλις τῆς Αἰγύπτου καὶ πάσης τῆς Ἀφρικῆς μετὰ τὸν καταδαφισμὸν τῆς Καρχηδόνας, κτιθεῖσα ὑπὸ τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου τῷ 330 ἔτει πρὸ τῆς σωτηρίας εἰς τὴν παραθαλασσίαν τῆς Αἰγύπτου, πλησίον τῆς Φάρου νήσου· τὴν ὁποίαν μετὰ ταῦτα ἡ Κλεοπάτρα ἐποχερσώσασα, ἤνωσε μετὰ τῆς ξηρᾶς.

Α'λίας, ποταμός ἐν Ἰταλίᾳ ἢ πολὺ πόρρω τῆς Ρώμης· ἐπίσημος δὲ διὰ τὸν παρ' αὐτῷ φόνον τῶν Φαβίων. ὀνομάζεται δὲ τανῦν Καμινάτε κατὰ τὸν Μελέτιον.

Α'λμάται, ἔθνος τὶ ἐν Ἀσίᾳ κατὰ τὴν Ἀρμενίαν.

Α'λμον, ὄρος ἐν τῇ Σλαβωνίᾳ περὶ τὴν πόλιν Σίρμιον ὅρα αὐτόθι.

Α'λπεις ἢ **Α'λπεια** ὄρη, μέγισα δὲ ἢ ἐπίσημα ταῦτα, περιορίζοντα τὴν Ἰταλίαν ἀπὸ τῆς Γαλλίας, οἰοῦνέ τι θεόκτιστον ὀχύρωμα ὄντα ἐκείθεν πάσης τῆς Ἰταλίας.

Α'λτινον, πόλις ποτὲ διάσημος εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Βενετίας πρὸς τὰς ἐκβολὰς τῆ Σίλεις ποταμῆ. κατεδαφιοθεῖσα δὲ ὑπὲ τῶν Οὔνων, μόλις τανῦν φαίνονται τινὰ ἵχνη ταύτης.

Α'μβρωνες, ἔθνος τὶ τῶν Γερμανῶν καὶ οὗτοι νομίζονται.

Α'μισσός, ἢ **Α'μισός** δι' ἑνὸς σ. πόλις ποτὲ ἀξιόλογος ἐν Καππαδοκίᾳ πρὸς τὸν Εὐξείνιον Πόντον, κτίσμα μὲν Μιλησίων, ἀποικος δὲ τῶν Ἀθηναίων (οἳ τινες μετωνόμασαν αὐτὴν Πειραιᾶ) ἀπέχετο δὲ τῆς Σινώπης πρὸς Βορρῆαν 175 μίλια.

Α'μφίπολις, πόλις Μακεδονίας ἐπὶ τῶν ἐκβολῶν τῇ Στρυμόνος ποταμῆ διὰ δύο σομάτων Δέλτα σχηματιζόντων, μεταξὺ τῶν ὁποίων κεῖται αὐτή. ἀλλ' ἐνταῦθα ἢ περὶ ταύτης τῆς Α'μφιπόλεως ὁ λόγος ἴσως ἀλλὰ περὶ τῶν Φιλίππων. ὅρα αὐτόθι.

Α'νδεμυσία, ἐπαρχία τῆς Περσίας κατὰ τὴν Μεσσηνιακὴν μικρὰ μὲν, εὐγεως δὲ καὶ χαρίεσσα,

κληθεῖσα ἕως ἀπὸ τῆς Ἀνδεμιάδος πόλεως τῆς ὑπὸ τῶν Μακεδόνων αὐτόθι κτισθείσης, ὡς φησὶν ὁ Μελέτιος. ἔχει δὲ περὶ ἑαυτὴν τὸν ποταμὸν Ἀβώρραν, ἢ Καβώραν.

Ἀνίηνος, ποταμὸς ἐν τῇ Ἰταλίᾳ καταρρέατην ποιῶν, ἐξ ἀποτόμου πέτρας καταπίπτων. λέγεται δὲ τὰ νῦν Τευερῶνε πρὸς ἀνατολὰς τῆς Ρώμης μίλια 16.

Ἀντεμνάται, ἢ ἡ πόλις Ἀντέμναι, ἔθνος τὶ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ κατὰ τὸ παλαιὸν Λάτιον ὁμορον τῶν Σαβίνων πρὸς τὴν ἀρισερὰν ὄχθην τῆς Τιβέρεως ποταμῆ. Ἀντιόχεια ἡ μητρόπολις τῆς Συρίας, ἢ μᾶλλον ἀπάσης τῆς Ἀσίας, πόλις ποτὲ ὠραία εἰς τὰς οἰκοδομὰς, ἢ καθεδρὰ τῶν ἐπισημῶν.

Ἀπυλία, ἐπαρχία τῆς Ἰταλίας κατὰ τὸ μεσημβρινώτερον μέρος αὐτῆς· διηρεῖτο δὲ αὕτη τὸ τότε εἰς Ἀπυλίαν Δαυίαν, εἰς Πευκετίαν, καὶ εἰς Μεσαππίαν, τὴν ὀνομαθεῖσαν μετέπειτα μέχρι ἢ νῦν Καλαβρίαν.

Ἀπολλωνία, πόλις ἐν τῇ Εὐξείνῳ Πόντῳ μεταξὺ Θράκης ἢ Μοισίας, ἀποικία τῶν Μιλησίων, ἐν ἣ ἦν ἱερὸν τῷ Ἀπόλλωνος. τῷ ὅποιε τὸ ἀγαλμα συληθὲν ὑπὸ τῶν Ρωμαίων, μετεκομίσθη εἰς τὸ Καπιτώλιον.

Ἀραβία εἶναι μέρος τῆς Ἀσίας τὸ πλεόν εὐρύχωρον ἢ ἐξαιρετον, περιοριζομένη ἀπὸ μὲν βορέως, ὑπὸ τῆς Συρίας ἢ τῷ Εὐφράτι. ἀπὸ ἀνατολῶν δὲ, ὑπὸ τῷ Περσικῷ κόλπῳ· ἀπὸ δὲ μεσημβρίας, ὑπὸ τῷ Ἀραβικῷ πελάγῳ ἢ τῷ Ὠκεανῷ· ἢ ἀπὸ δυσμῶν, ὑπὸ τῷ Ἀραβικῷ κόλπῳ, ἢ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης.

σης. διαιρεῖται δὲ αὕτη τριχῶς, ἡ μὲν Πετραία Ἀραβία λεγομένη, εἰς τὴν ὁποῖαν εἰσῆλθον μά-
 λιστα οἱ Ῥωμαῖοι, κεῖται μεταξύ τῆς Συρίας καὶ
 τῆς Εὐδαίμονος Ἀραβίας, κλίνουσα πρὸς τὸν Ἀρα-
 βικὸν κόλπον, καὶ περιοριζομένη ἀπὸ μὲν δυσμῶν,
 ὑπὸ τῷ ἐνδοτάτῃ κόλπῳ τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης,
 καὶ ὑπὸ τῆς Αἰγύπτου. ἀπὸ δὲ τῆς Ἀρκτε, ὑπὸ τῆς
 Παλαιστίνης καὶ τῆς Κοίλης Συρίας. ἀπὸ δὲ ἀνα-
 τολῶν ὑπὸ τῆς ἐρήμου Ἀραβίας. καὶ ἀπὸ δυσμῶν,
 ὑπὸ τῶν Ὀρέων τῶν μεθωρίων πρὸς τὴν Εὐδαίμο-
 να Ἀραβίαν. καλεῖται δὲ Πετραία ἀπὸ τῆς ἐν
 αὐτῇ πόλεως ὀνομαζομένης Πέτρος. ἡ δὲ μετὰ
 ταύτην, Ἐρημος λέγεται Ἀραβία. ἣτις περιορί-
 ζεται ἀπὸ μὲν δυσμῶν, ὑπὸ τῆς Πετραίας, τῆς
 Ἰουδαίας, καὶ τῆς Κοίλης Συρίας· ἀπὸ δὲ Βορέως,
 ὑπὸ τῷ Εὐφράτῃ ποταμῷ. ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν, ὑπὸ
 τῶν ὀρέων τῶν πρὸς τὴν Βαβυλῶνα μεθωρίων· καὶ
 τελευταῖον ἀπὸ μεσημβρίας, ὑπὸ τῶν Ὀρέων τῶν
 πρὸς τὴν Εὐδαίμονα μεθωρίων. ἄγονος δὲ οὖσα
 ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἐκλήθη ἔρημος. τὸ δὲ τρίτον
 μέρος ἡ Εὐδαίμων Ἀραβία ἐστὶ, μία Χερσόνησος,
 δηλονότι μεταξύ δύο θαλασσῶν τῆς τε Ἐρυθρᾶς καὶ
 Περσικῆς, μείζων δὲ αὕτη καὶ πλεσιωτέρα τῶν εἰρη-
 μένων. ἔχει δὲ ἀπὸ μὲν Βορέως τὴν Πετραίαν,
 καὶ τὴν ἔρημον Ἀραβίαν, καὶ τὸ νότιον μέρος τοῦ
 Περσικῆς κόλπου. ἀπὸ ἀνατολῶν δὲ, μέρος τῇ Περ-
 σικῇ κόλπῳ καὶ τὴν Θάλασσαν. ἀπὸ δὲ μεσημ-
 βρίας, τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν. καὶ ἀπὸ δυσμῶν,
 τὸν Ἀράβιον κόλπον.

Α'ρβερνα, πόλις ἐν Γαλλίᾳ μεγίστη τὸ πάλαι.

Α'ρδεα, ἡ μητρόπολις τῶν Ρ'υτύλων (Rutuli) ἔθνης ἐν Ἰταλίᾳ κατὰ τὸ παλαιὸν Λάτιον.

Α'ρίμιнос, πόλις τῆς κλησιεζέρας λεγομένης παρὰ τῶν Ρ'ωμαίων Γαλλίας. ἣτις περιείχε τὸ Πιεμόντιον, τὰ Μεδιόλανα, τὴν Μάντθαν, τὴν ἐπαρχίαν τῆς Βενετίας, τὴν Γένεβαν, τὴν Πάρμαν, τὴν Πολωνίαν, καὶ εἴτις ἑτέρα πόλις μεταξύ τούτων κειμένη.

Α'ρμενία, ἐπαρχία τῆς Α'σίας, διαίρεται δὲ εἰς μικρὰν καὶ μείζονα Α'ρμενίαν· καὶ ἡ μὲν μικρὰ περιορίζεται ἀπὸ μὲν δυσμῶν καὶ Βορέως, ὑπὸ τῷ ὄρει Σορδίσκῳ. ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν, ὑπὸ τῷ Εὐφράτε ποταμῷ· καὶ ἀπὸ μεσημβρίας, ὑπὸ τῷ Α'μαίῳ ὄρει. ἡ δὲ μείζων Α'ρμενία, ἣτις τανῦν καὶ Τερκομανία λέγεται, περιορίζεται πρὸς μὲν Βορέαν, ὑπὸ τῆς Γεωργίας· πρὸς δυσμὰς δὲ, ὑπὸ τῆς μικρᾶς Α'ρμενίας· πρὸς δὲ ἀνατολὰς ὑπὸ τῆς Περσίας· καὶ πρὸς μεσημβρίαν, ὑπὸ τῷ Διαρμπεκίρ.

Α'ρτάξατα, πόλις πρωτεύουσα τῆς Α'ρμενίας, ἐν ἣ κατώκεν καὶ οἱ Βασιλεῖς τῶν Α'ρμενίων. ἐκτίσθη δὲ ὑπὸ τῷ Βασιλεῖ Α'ρτάξῳ διὰ προτροπῆς τῷ Α'ννίβη τῷ Καρχηδονίῳ.

Α'ρμόριχον, ἐπαρχία τῆς Γαλλίας μεγίστη, ἣτις μικρὰ λέγεται τανῦν Βρεττανία, κειμένη παραθαλάσσιος ἀπέναντι τῆς μεγάλης Βρεττανίας εἰς τὸν Ὠκεανόν.

Α'σσυρία, ἐπαρχία τῆς Α'σίας κειμένη πέραν τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ, περιοριζομένη πρὸς μὲν Βο-

ρέαν ὑπὸ τῆς μείζονος Ἀραβίας· πρὸς δὲ δυσμὰς,
 ὑπὸ τῆς Μεσοποταμίας καὶ τῷ Τίγρητος· πρὸς δὲ
 μεσημβρίαν ὑπὸ τῆς Συριανῆς· καὶ πρὸς ἀνατολὰς,
 ὑπὸ τῆς Μηδείας.

Ἀτέλη ἢ Ἀτέλλη, πόλις ποτὲ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ κει-
 μένη πρὸς τὰ μεθόρια τῆς Καπύης.

Αὔριον, ὄρος ἐν Μοισίᾳ. τὸ ὁποῖον Κρυσῆν ὄρος παρὰ
 τῷ Μελετίῳ καλεῖται.

Ἀφρικὴ, ἐξ ἧς Ἀφροι οἱ Καρχηδόνιζι, τὸ μεσημ-
 βρινὸν πᾶν τῆς Μεσογείου θαλάσσης, ἐν ᾗ ἦτον καὶ
 ἡ Καρχηδών.

Ἀχαΐα, ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος. ἣτις τανῦν Λιβανδία
 λέγεται μέχρι τῷ Ἰσθμῷ τῆς Πελοποννήσου.

Βαβυλῶν ἢ περιφημος, προτεύουσα πόλις τῶν Χαλ-
 δαίων καὶ Ἀσσυρίων.

Βασέρναι, ἔθνος τὸ Σκυθικόν. οἵτινες οἱ αὐτοὶ καὶ
 Πευκίνοι ὠνομάζοντο. ἐξ ὧν ἄλλοι μὲν ἦσαν ἐν τῇ
 Γερμανίᾳ, καὶ ἄλλοι ἐν τῇ Εὐρωπαϊᾷ Σκυθίᾳ, ὅπου
 τανῦν κεῖται ἡ ἐλάχιστων Ρώσσια.

Βαντάλοι, ἔθνος κατοικῶντες μεταξὺ τῆς Ἑλβης, ἢ
 Ἀλβης, καὶ τῆς ἀνατολικῆς θαλάσσης.

Βέιον, ἐξ ἧς τὸ ἔθνος Βέειοι, πόλις ποτὲ ὀχυρωτά-
 τη ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, περίπε δύο καὶ ἡμισυ Γερμανικὰ
 μίλια ἀπὸ τῆς Ρώμης ἀπέχεσα παρὰ τὸν ποτα-
 μὸν Βάλκαν· ὅπου καὶ μέχρι τῷδε φαίνονται τὰ ἐ-
 ρείπια· εἰς δεκαετίαν δὲ πολιορκηθεῖσαν, μόλις
 ἐκυρίευσεν ἔλθων ὁ Κάμιλλος ἔπειτα.

Βέκτη, πόλις ἐν Βρεττανίᾳ, ἐν τῷ στενῷ πρὸς τὴν
 Γαλλίαν τῆς θαλάσσης κειμένη.

Βελγικόν, ἐπαρχία τῆς Γαλλίας τὸ πάλαι πρὸς τὸν βορείστερον Ὠκεανὸν, τὰ περὶ τὴν Οὐλάνδαν.

Βενετία ἡ μητρόπολις τῆς Βενετικῆς ἐπαρχίας· ἥτις ἐστὶ πολυάνθρωπος καὶ ὡραιότατη, καὶ ἐμπόριον περιφημον ἔχουσα· ἐξ ἧς ἦτον ποτὲ τῆς Εὐρώπης ὁ Σησαυρός.

Βενδέλικος, ἐπαρχία, τὸ πλεῖστον τῆς Βαβαρίας περιέχουσα μέρος, καὶ τὰ μεταξὺ τῆς Δυναβέως καὶ τῶν τῶν Ποταμῶν, καὶ μέρος τῆς Σαβρίας καὶ τῆς Τυρωλίου.

Βενεβεντὸς, πόλις ἐν τῇ Ἰταλίᾳ μέχρι καὶ νῦν ἔτι καλεσμένη· κεῖται δὲ ἐν τῷ Πριγκιπάτῳ Ὀλτρα.

Βερενίκη πόλις ἐν τῇ Ἀφρικῇ περὶ τὴν Κυρήνην, Βερνίχ τὴν σήμερον καλεσμένη· ἐλέγετο δὲ αὕτη πάλαι ποτὲ καὶ Ἑσπερία.

Βερῶνα πόλις τῆς ἐπικρατείας τῆς Βενετίας ἐν τῇ ἄνω Ἰταλίᾳ· ἥτις ἐφύλαξεν ἕκτοτε τὸ αὐτὸ ὄνομα μέχρι καὶ νῦν.

Βέσσοι, ἔθνος τι νεμόμενον εἰς τὰς κορυφὰς τῆς ὄρους Αἴμπε πλησίον Ροδόπης· ὅρα Στράβωνα, 7.

Βηδρίακος, ἡ Βεδρίακος πόλις ἐν Ἰταλίᾳ μεταξὺ Βερώνης καὶ Κρεμώνης.

Βιδυνία, ἐπαρχία τῆς Ἀσίας τὸ μεσημβρινὸν μέρος τῆς Πόντις εἰς τὸ ἀντιπέραν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Βικτόαλοι, ἡ Βικτόφαλοι, ἔθνος τι ἀποκαθιστάμενον ἐν τῇ Παννωνίᾳ.

Βιμινάλιος, λόφος τις, ἡ ὄρος μικρὸν ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, καὶ μακρὰν τῆς Ρώμης ἐν τῇ Χώρα τῶν Σαβίνων.

Βολῦσκοι, ἔθνος ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, μέρος μὲν ἐν τῇ Καμπανίᾳ τῆς Ρώμης, καὶ μέρος ἐν τῇ γῇ τῆς Λαβόρε ἀποκαθιστάμενον. Οὐλῦσκοι δὲ παρὰ τοῖς παλαιοῖς Ἑλλησι λέγονται· ὅρα Ἀππιανὸν περὶ ἐμφυλ. 1, 600.

Βονωνία, πόλις ἐν Γαλλίᾳ ἐν τῷ κατασένῳ πρὸς τὴν Ἀγγλίαν· ἥτις Βολώνια τανῦν ὀνομάζεται.

Βόσπορος, ὁ μὲν ἐστὶν ὁ Θρακικὸς, ὁ διαχωρίζων τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῆς Ἀσίας κατὰ τὸ Βυζάντιον· ὁ δὲ, ὁ συνάπτων τὴν Μαιώτιδα μὲ τὸν Εὐξείνιον Πόντον· ὅστις καὶ Βόσπορος Κιμβρικός λέγεται, καὶ οἱ περὶ αὐτὸν κατοικῶντες Βοσποριανοὶ ὀνομάζονται· ἐστὶ δὲ καὶ πόλις τις· ἴδε Παντικάπαιον,

Βυδαλία πόλις ἐν Πανγωνίᾳ πλησίον τῇ Σιρμίν.

Βερδιγάλοι, πόλις ἐν τῇ Ἀκυτανίᾳ ἐπαρχία τῆς Γαλλίας ἡ πρωτεύουσα παρὰ τὸν Γαρώναν ποταμὸν, (garonne.)

Βερζιαῶνη, πόλις, ἡ ἐπαρχία κατὰ τὸ δυτικὸν τῇ Εὐξείνῳ Πόντῳ ἐπὶ τῆς νῦν καλεμένης Βελγικίας· κατὰ τινας δὲ Βιζόρα καλεῖται.

Βρεττανία ἡ Ἑγκλητέρρα, ἥτις μεγάλη Βρεττανία λέγεται πρὸς διαφορὰν τῆς μικρᾶς Βρεττανίας· ἥτις ἐστὶν ἐπαρχία τῆς Γαλλίας πρὸς τὸν Ὠκεανὸν τὸν βόρειον τετραμμένη.

Βρενδίσιον, πόλις ἐν τῇ παραθαλασίᾳ τῆς Ἰταλίας ἐπὶ τῇ Ἀδριατικῇ πελάγῳ, ἔχουσα λιμένα ἐξαίρετον.

Βρεῦττοι, ἐπαρχία τῆς Ἰταλίας, ἥτοι μέρος τῆς Καλαβρίας· ἐξ ὧν οἱ ἐγκάτοικοι ἐλέγοντο Βρεῦττιοι.

Βυζάντιον, πόλις ἐπὶ τῷ Θρακικῷ Βοσπόρῳ ἡ νῦν
πρωτεύουσα τῷ Ὀθωμανικῷ Βασιλείῳ Κωνσταντι-
νούπολις.

Γαβία, πόλις ἐν Ἰταλίᾳ δυνατὴ ποτὲ καὶ ἐπίσημος
τῶν παλαιῶν Λατίνων, κειμένη μεταξὺ καὶ ἑ-
δὼν Πραίνεσσ, καὶ Ρώμης.

Γαλατία, ἐπαρχία τῆς μικρᾶς Ἀσίας περὶ τὸν
Πόντον· ἔρχε δὲ τὸνομα ἐκ τῶν εἰς αὐτὴν ἐλθόν-
των ποτὲ Γάλλων.

Γαλλαῖκοι, ἔθνος κατοικῶντες ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ εἰς τὴν
νῦν λεγομένην Γαλιτζίαν.

Γερμανία· αὕτη ἡ ἐπαρχία τὸ πάλαι ἐλαμβάνετο
πλατύτερον τῆς νῦν Γερμανίας, ἐκτεταμένη ἕσα
ἐπὶ πολὺ μέρος τῆς Εὐρώπης· διότι περιεῖχεν ἑ-
μὸνον τὴν νῦν Γερμανίαν, ἀλλ' ἔτι καὶ τὸ Βέλγιον
πέραν τῆς Ρήνης, τὰ μέρη τῆς Σαβασίας, Βαβαρίας,
Αὔστρίας, Οὐγγαρίας πρὸς τὴν ἀρισερὰν τῆς Δα-
νάβεως ὅχθην, τὴν Πρωσίαν, καὶ μέρος τῆς Λε-
χίας· ἦσαν δὲ ἔθνη Γερμανικὰ ἐκτεταμένα παρὰ
μέρος καὶ μέχρι τῆς Ρωσσίας, καὶ πέραν τῆς Δανά-
βεως μέχρι τῆς Εὐξείνου Πόντου, καὶ εἰς τὰς νήσους
τὰς Βορειοτέρας· ἐν οἷς συναριθμῶνται καὶ οἱ Σκέ-
ζοι, καὶ οἱ Νορβεγοί.

Γότθοι ἦσαν ἔθνος ἐν τῇ Ναρβωννησίᾳ κατοικῶν-
τες ἐν Γαλλίᾳ τὸ πάλαι, ἔχοντες πρωτεύουσαν πό-
λιν τὴν Τόλωσαν.

Δακία, τὸ πάλαι ἦτον τὸ ἀνατολικώτερον μέρος τῆς
Δακίας, καὶ δυτικώτερον τῆς Βελγαρίας· τῆς ὀ-
πίσθεν τὸ παρὰ τὸν Ἰστρον ποταμὸν ἐλέγετο Δακία

Ρίπενσία· πρὸ δὲ τούτῳ ἐκτείνεται προσέτι εἰς τὴν Τρασιλβανίαν, Βλαχίαν, Μολδαβίαν, καὶ Βασα-
ραβίαν· τὰ ὅποια ἐπὶ Τραϊανῷ ἦσαν ὑπήκοα τοῖς
Ρωμαίοις.

Δαλματία, ἐπαρχία τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος πρὸς
ἀνατολὰς παρατείνουσα· περιεῖχε δὲ τὸ πάλαι καὶ
μέρος τῆς Ἀλβανίας.

Δάρδανοι, ἔθνος τι τῆς ἄνω Μοισίας, ἦτοι τῆς
Σερβίας.

Δάφνη, μέτριόν τι χωρίον, μέγα δὲ πεδίον, πλη-
ρες ὑδάτων καὶ ἄλλων χαρίτων, ἔχον καὶ ναὸν τοῦ
Ἀπόλλωνος, καὶ ἄλλο τι ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος, κεί-
μενον ἐκ πόρρω τῆς Ἀντιοχείας· τῆς ὁποίας λέ-
γεται καὶ προάσειον.

Εἰβόρακον, τανῦν δὲ Τόρκ, πόλις ἐν Νορθρεμβρία
ἐπαρχίᾳ τῆς Ἀγγλίας ἢ πρωτεύουσα τοῦ Κομητά-
τε Εἰβορανίᾳ.

Εὔδεσσα, διάσημος πόλις ποτὲ ἐν Μεσοποταμίᾳ· ἡ-
τις καὶ Ἀντιόχεια ποτὲ ἐκαλεῖται, καὶ Καλλιρόη κα-
τὰ τὸν Μελέτιον εἰσάγοντα τὸν Προκόπιον.

Εἰλβετοί, νῦν δὲ Σφίτζεροι, κατῴκουν τὸ πάλαι εἰς
τὰ σύνορα τῆς νῦν Εἰλβετίας· ἔπειτα δὲ προχω-
ρήσαντες εἰς τὴν πλησιόχωρον αὐτόσε Γαλλίαν,
ἀποκατεσάδυσαν αὐτόσε εἰς ἡμερώτερον καὶ καρ-
ποφορώτερον τόπον.

Εὔρυθρὰ θάλασσα, παρὰ τοῖς παλαιῶσι δὲν ἦτον ὁ
Ἀραβικὸς κόλπος, ἀλλ' ὁ Περσικὸς μάλισα, τῷτ'
ἔστιν ἡ μεταξὺ Περσίας, Ἰνδίας, καὶ Ἀραβίας θά-
λασσα ἢ μέχρι σχεδὸν τῆς Βαβυλῶνος ἀποσενευο-
μένη μεταξὺ τῶν εἰρημένων ἐπαρχιῶν.

Εἰσκύλιος, λόφος τις ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Σαβίνων περί περ δύο μίλια ἀπέχων τῆς Ρώμης.

Εὐφράτης, μέγιστος ποταμὸς ἐν Ἀσίᾳ, ἀπὸ τῆς μέζονος Ἀραβίας πηγάζων, καὶ διαιρῶν ταύτην ἀπὸ τῆς Ἑλλάσπονος, ἐκρέει διὰ τῆς Μεσοποταμίας εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον.

Ἐφεσος, πόλις ἐπισημοτάτη ποτὲ ἐν τῇ μικρᾷ Ἀσίᾳ παρὰ τὸν Κάϊνον ποταμὸν, ἔμακρὰν πολὺ τῆς θαλάσσης· ἦν δὲ περίφημος μᾶλλον διὰ τὸν Ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος· τὸν ὁποῖον ἔκαυσεν ὁ Ἡρώδης· νῦν δὲ χωρίον σμικρὸν καὶ εὐτελές, καὶ μόλις σώζει τὸ σεμνὸν ἐκεῖνο ὄνομα.

Ἡπειρος, ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος ἐκτεινομένη κατὰ μῆκος ἀπὸ τῆς Ἐπιδάμνου μέχρι τῆς Δωρίδος, ὡς πρὸς ἀνατολὰς, καὶ ἀπὸ τῶν Πινδίων ὀρέων μέχρι τῆς Ἰονίης πελάγους ὡς πρὸς τὴν δύσιν.

Ἡράκλεια πόλις ἐν τῇ Ἀσίᾳ πλησίον τῷ ὄρει Λάτμῃ· ἑτέρα δὲ μάλις, περὶ ἧς ἐνταῦθα ὁ λόγος (ἥτις ἐλέγχετο πρότερον Πέρινθος) εἰς τὴν Θράκην παραθαλάσσιος ἐπὶ τῆς Προποντίδος.

Θαίφαλοι, ἔθνος τὸ Γερμανικὸν ὅχι τόσον γνωστὸν.

Θεσσαλία, ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ἐκ μὲν τῆς ἀνατολῆς, τὸ Αἰγαῖον πέλαγος· ἐκ δὲ δύσεως, τὴν Ἡπειρον· ἐκ δὲ βορέως, τὴν Μικεδονίαν· καὶ ἐκ τῆς μεσημβρίας, τὴν κυρίως Ἑλλάδα, διηρημένη ἀπ' αὐτῆς μὲν μίαν γραμμὴν ἀπὸ τῆς Ἀμπρακικῆς κόλπου μέχρι τῆς Μαλικῆς παρὰ τὰς Θερμοπύλας.

Θεσσαλονίκη, πόλις παραθαλάσσιος ἐν τῷ Θερμαϊκῷ κόλπῳ ἐν Μακεδονίᾳ, ἐνδοξος νῦν διὰ τὸ ἐμπορίον, καὶ πολυάνθρωπον.

Θράκη, ἐπαρχία τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τυρκίας, περιοριζομένη, ἀπὸ μὲν τῶν βορείων, ὑπὸ τῇ Αἰμα ὄρει· ἀπὸ δὲ μεσημβρίας, ὑπὸ τῇ Αἰγαίᾳ πελάγῃ· ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν, ὑπὸ τῇ Εὐξείνῃ Πόντῃ καὶ τῇ Εὐφράτῃ· καὶ ἀπὸ τῶν δυτικῶν, ὑπὸ τῇ Νέῃ ποταμῷ.

Θύμβρις, ποταμός· ἔτος ἐν τῷ Λατινικῷ Τίβερις λέγεται· ὅρα αὐτόθι.

Γανίκλος, λόφος τις τῶν πάλαι Λατίνων πλησίον τῆς Ρώμης.

Γβηρία, ἐπαρχία μεταξὺ τῇ Εὐξείνῃ Πόντῃ καὶ τῆς Κασπίας θαλάσσης.

Γεροσόλυμα, πόλις ποτὲ περίφημος ἐν τῇ Παλαιστίνῃ, νῦν δὲ μικρά τις κωμόπολις, καὶ λυπηρὸν τῆς παλαιότες δόξης μνημεῖον.

Ἰλιον, ἡ Τρωὰς ἢ Τροία πόλις ποτὲ ἐνδοξος ἀπὸ τῆς ἐκστρατείας τῶν Εὐμήνων κατ' αὐτῆς ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἐν Ἀρριερά ἐξιώντι τῇ Εὐφράτῃ.

Ἰμβρία, μεγάλη τις ἐπαρχία ποτὲ ἐν τῷ Ἀδριατικῷ πελάγῃ πέραν τῆς Ἰταλίας· περιεῖχε δὲ τὴν Δαλματίαν, τὴν Ἀλβανίαν, καὶ μέρος τῆς Βόσνας, καὶ Κροατίας.

Ἰνδοί, ἔθνος τι περὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν· μέρος δὲ τῆς εἶναι τὴν σήμερον τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδῶν· οἱ δὲ Ρωμαῖοι ὅμως, ἀγνοῶντες τὰ μεμακρυσμένα αὐτόσε ἔθνη, πάντα ἐκάλεν Ἰνδοὺς τῷ αὐτῷ ὀνόματι.

Ἰσαυρία, ἐπαρχία τῆς μικρᾶς Ἀσίας πλησίον τῆς Κιλικίας καὶ τῆ Ταύρου ὄρους, κατῳκημένη ὑπότινος ἔθνος ληστρικῆ· τὸ ὑποῖον μόλις ὑπέταξεν ὁ Σερβίλιος· καὶ βιάσας αὐτὸ νὰ δεχθῇ τῶν Ῥωμαίων τὰς νόμους, ἐθριάμβευσε κατ' αὐτῶν.

Ἰεδαία, ἐπαρχία ἐν τῇ Παλαιστίνῃ· ὅρα αὐτόφι,
 ἦσαν δύο ναοί, ὁ μὲν τῆς Ἰσιδος· ἣτις
 ἐφεῦρε παρ' Αἰγυπτίοις τὸ πῦρ· ὁ δὲ
 Ἰσιον καὶ τῆ Σαράπιδος τῆ ἐφευρετῆ τῆς Ἰατρι-
 Σαράπιν καὶ ἐπιστήμης. Αἰγύπτιοι δὲ ὄντες, εἰ-
 σήχθησαν καὶ εἰς τὴν θρησκείαν τῶν
 Ῥωμαίων.

Ἰστροί, ἔθνος πρὸς τὸ ἐνδότερον τῆ Ἀδριατικῆ πε-
 λάγους πλησίον τῆς Κροατίας, ἔτω καὶ νῦν ἐστὶ ὀ-
 νομαζόμενον, καὶ ἡ χώρα αὐτῶν καλεῖται ὁμοίως
 Ἰστρία.

Ἰστρος, ἡ Ἰσρέπολις πόλις ποτὲ ἀξιόλογος παρα-
 θαλάσσιος ἐν τῇ κάτω Μοισίᾳ πρὸς τὸ δυτικὸν
 τῆ Εὐξείνου Πόντου.

Ἰστρος, ἡ Δέναβις ὁ μέγιστος τῶν ποταμῶν τῆς Εὐ-
 ρώπης, ἔχων τὰς πηγὰς ἀνωθεν ἀπὸ τῆς Γερμα-
 νίας, καὶ δεχόμενος πολλὰς ποταμὸς κατὰ διάφο-
 ρα ἔθνη, εἰσέρχεται εἰς τὸν Εὐξείνου Πόντον.

Κάβειρα, πόλις ἐν τῷ Πόντῳ ἡ πρωτεύουσα τῆ Βασι-
 λεύς τῆ Μιθριδάτε πλησίον τῆς Ἀρμενίας· ἣτις
 μετωνομάσθη μετέπειτα ὑπὸ τῆ Πομπηΐος Διόσκο-
 λος· ἐπειτα αὖτις Σεβασὴ ὑπὸ τῆς Βασιλίσσης
 τῆ Πυθοδώρης κατὰ τὸν Στράβωνα Βιβλ. 12.

Κάβυλα ἢ Καλύβη, πόλις τῶν Βέσσων ἐπὶ τῇ ὄρει Λύμπε.

Καινινάιοι, ἐκ τῶν Καινινῶν τῆς ἑαυτῶν πόλεως, ἔθνος τὶ ἐν τῷ ἀρχαίῳ Λατίῳ πλησίον τῆς Ρώμης. **Καισάρειαι πόλεις**, μία μὲν ἐν τῇ Κοίλῃ Συρίᾳ ἀπὸ τοῦ Καίσαρος ἀνακαινιωθεῖσα, ἑτέρα δὲ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ κοσμηθεῖσα καὶ αὕτη ὑπὸ Ἡρώδου τοῦ Βασιλέως· ἐλέγετο δὲ Καισάρεια Στράτωνος.

Κελαβρία, ἡ ἀρχαία ἢ ὑποτὲ Μεσαππία ἡ νῦν Οτταντο ἐπαρχία ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, τὸ μεσημβρινώτερον πρὸς τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος.

Κάλιπτος, πόλις τῆς κάτω Μοισίας, εἴτ' ἐν τῆς Βουργαρίας ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου Πόντου παραθαλάσσιος· λέγουσι δέ τινες, ὅτι εἶναι ἡ νῦν Κιλία.

Καμπανία, ἐπαρχία τῆς κάτω Ἰταλίας, τὸ ἥμισυ σχεδὸν τοῦ ἄνω μέρους τοῦ Βασιλείου τῆς Νεαπύλεως, ἔχουσα πρωτεύουσαν πόλιν τὴν Κάπυαν.

Κάιναι, κατὰ μὲν τὸν Λίβιον, Ἀππιανὸν, καὶ Φλώρον, ἦτον χωρίοντι εὐτελές, ἐφημιῶδὲν μόνον ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῷ γενομένης νίκης τοῦ Ἀννίβου· κατὰ δὲ τὸν Πολύβιον (ὅς τις καὶ ἐνικῶς σχηματίζει τὴν λέξιν, Κάινικα εἰπὼν βιβλ. δ.) πόλις· ἣτις καὶ κατηδαφίωθη μετὰ ἔτος ἐν ἀπὸ τῆς νίκης ἐκείνης· ἄλλ' ἐπεὶ δὴ συγκαταριθμεῖται παρὰ τοῦ Πλινίου εἰς τὰς πόλεις τῆς Ἀπολίας, φαίνεται ὅτι ἐκτίσθη εὖθις ἐξ ὑπαρχῆς.

Κανταβρία, ἐπαρχία τῆς Ἰσπανίας, ὅπου νῦν εἶναι ἡ Ἀστούρια, ἡ Γαλλίτζια, καὶ ἡ Βισκαῖα.

Κανταλάανοι τόπος ἐν τοῖς ὄρεσις τῆς Γαλλίας τῆς Βελγικῆς.

Κεατώλιον, ὄρος μικρὸν ἢ λόφος, ἐν ᾧ ἡ ἀκρόπολις τῆς Ρώμης καὶ ναὸς τοῦ Διός.

Καππαδοκία, ἐπαρχία ἐν τῇ μικρᾷ Ἀσίᾳ μεγα-
λωτάτη.

Καπίλη, ἢ Κάπβα, πόλις ἐν Ἰταλίᾳ ἡ πρωτεύου-
σα τῆς Καμπανίας κατὰ τὸ μέσον σχεδὸν κειμένη·
νῦν δὲ ἐκπεῦσα τῆς ἀρχαίας εἰκλείας, τὰ τεῖχη
τῆς Κάπβας ὀνομάζεται.

Καρδουνοὶ ἔ Μαρκουμῆδαι ἀμφοτέρω τὰ ἔθνη κατώ-
κην πέραν τῷ Τίγρητος ποταμῷ ἐν τῇ Ἀσίᾳ.

Κάρποι ἔθνος τι Σκυδικὸν· ὄρα Βασέραι καὶ Σαρ-
μάται.

Κάρραι πόλις ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ.

Καρχηδόνες δύο, μία μὲν ἡ περίφημος ἐν τῇ Ἀ-
φρικῇ πρὸς τὸ δυτικονότιον τῆς Σικελίας κατὰ τὸ
νῦν λεγόμενον Τένισι· ἡ δὲ ἑτέρα ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ
παραθαλάσσιος ἔσται ἐν τῇ Μεσογείῳ θαλάσ-
σῃ πλησίον τῷ ἀκρωτηρίῳ Πάλε πρὸς τὸ δυτικόν.

Κατάνη, πόλις ἐν Σικελίᾳ παραθαλάσσιος ἐπὶ τῆς
ἀνατολικῆς πλευρᾷ τῆς νήσου περὶ τὸ μέσον, Κα-
τάνια τανῦν λεγομένη.

Κάτθαι, ἔθνος τι κατοικῶν ἀναμφιβόλως τὸν σήμε-
ρον ὀνομαζόμενον τόπον Ἑσσην (hessen) εἶχεν ὁ-
μως πλείονα ἔκτασιν.

Κέλμιος, λόφος τις πλησίον τῆς Ρώμης ἐν τῇ χώρᾳ
τῶν Βεείων, ἢ Φιδιναίων ἢ τῶν Ἀλβανῶν.

Κελτιβηρία, ἐπαρχία ποτὲ ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ περὶ τὸν
Ἰβηρον· τὸ ὅποτον μέρος εἶχον ποτὲ οἱ αὐτόφι
Κελτοί, ἐκτεινόμενον ἐν μέρει εἰς τὴν Ἀρράγω-
νίαν ἔσται τὴν παλαιὰν ἔσται νέαν Κασίλιαν.

Κίβαλις πόλις ἐν Παιωνίᾳ.

Κιλικία, ἐπαρχία ἐν τῇ μικρᾷ Ἀσίᾳ, περατωμένη ἀπὸ μὲν δυσμῶν ὑπὸ τῆς Παμφυλίας· ἀπὸ δὲ τῶν βορέων, ὑπὸ τῆς Καππαδοκίας καὶ τῆς Ἑλλάσποντος Ἀρμενίας· ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν, ὑπὸ τῆς Ἀμανῆ Ὄρους, ἢ τῆς Συρίας, καὶ ἀπὸ μεσημβρίας, ὑπὸ τῆς Κιλικίης πελάγους.

Κίμβροι, κατὰ τὰς ὀρθότερας παρατηρήσεις ἦσαν ἐν μίγμα Γάλλων τε καὶ Κελτῶν, ἐξελθόντων ἀπὸ τῆς μεσογείου Γερμανίας πρὸς εὐρυχωρότεραν τινα κατοικίαν, ἐκ τῆς ἀνάγκης βεβιασμένων· ἀποκατεσάφησαν ὡς τόσον εἰς τῆς Δανιμάρκας τὰς νήσους· ὁ δὲ Φλῶρος λέγει, ὅτι ἦλθον ἐκ τῆς ἐξωτερῆς μέρους τῆς Γαλλίας.

Κλυπέα, πόλις ἐν Ἀφρικῇ παραθαλάσσιος πλησίον τῆς ἀκρωτηρίου Ἑρμῆ ἀπέναντι τῆς Σικελίας, Ἀσπίδαν ποτὲ λεγομένην διὰ τὸ ὄχημα ἴσως τῆς Χωρίε, ἐν ᾗ αὕτη κεῖται.

Κόγχη πόλις Περσῶν ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ.

Κομμαγηναι, ἔθνος τι ἐν τῇ Ἀσίᾳ ὑπάνυτοι γνωστὸν, ὅπε κατῴκει ποτέ.

Κονκορδία, πόλις ἐν τῷ Ἀδριατικῷ πελάγει πλησίον τῆς Ἀλβίνης· ὅρα αὐτόθι ἔτω καὶ μέχρι τῆς ἀμφοτέραι αὗται καλῶνται.

Κόρινθος, πόλις τῆς Πελοποννήσου ἐντὸς τῆς Ἰσθμῆς ἐνδοξοτάτη καὶ πλεσιωτάτη γενομένη τὸ πάλαι, ἢ πρωτεύουσα πάσης τῆς Ἀχαιίας, καὶ ἀκρόπολιν ἔχουσα ἀνωτέρω ἐφ' ὑψηλῆς λόφου ὀχυρωτάτην.

Κορσίκη, ἢ νῦν Κόρσικα, ποτὲ δὲ Κύρνη νήσος αὕτη ἐν τῇ μεσογείῳ θαλάσσει ὑποκειμένη ταῦν εἰς τὴν Γαλίαν πρὸς τὸ βόρειον τῆς Σαρδινίας.

Κεάδοι, ἔθνος ποτὲ ἐν τῇ Γερμανίᾳ κατοικῶν τὴν ἐπαρχίαν τὴν νῦν λεγομένην Μοραυίαν.

Κερίολοι, ἔθνος ἐν τῇ Ἰταλίᾳ· τῶν ὁποίων ἡ πόλις, σφατηγῆντος μὲν τῷ Ποσειδίῳ, ἀνδρῖα δὲ Γαῖε Μαρκίε, τῷ ἐκ τέττι ἐπονομαζέντος Κυριολάνε, αἰχμαλωτίσθη τῷ 262 ἔτει ἀπὸ κτίσεως Ρώμης· ἐπὶ δὲ τῷ Πλινίῳ ὑδὲ ἶχνος αὐτῆς δὲν ἐσώζετο· ὅθεν καὶ ἄγνωστον, ὅπως ποτὲ ἔκειτο.

Κόχλοι, ἔθνος ἀποκαθιστάμενον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῷ Πόντῳ.

Κρήτη, νῆσος περίφημος ἐν τῇ Μεσογείῳ μεγίστη, περίμετρον ἔχουσα ἑξακοσίων μιλίων· μῆκος δὲ, ὀγδοήκοντα· πλάτος δὲ, ὅπως πλατυτάτη, ἑξήκοντα.

Κρεσμοῖνοι· ὧν ἡ πόλις Κρεσμομέριον, ἀποικία τῶν Ἀλβίνων παρὰ τὴν ἀρισερὰν ὄχθην τῷ Τιβέρεως ποταμῷ.

Κτησιφῶν, πόλις ἐνδοξοτάτη τῆς Ἀσσυρίας, εἰς τὰς ὄχθας τῷ Τίγρητος, πλησίον τῆς αὐτόθι Σελευκείας περίπε μίλια τρία.

Κυζικός πόλις ἐν Βιθυνίᾳ, ἢ μᾶλλον ἐν τῇ ἐλάχιστονι Μισίᾳ παραθαλάσσις, μεγάλη ποτὲ καὶ διάσημος ἐπὶ τῷ Ἑλληνισκόντι ἐντὸς τῷ Ἰσθμῷ τῆς Χερσονήστῃ.

Κυρινάλιος, λίθος τις, ἢ ὄρος μικρὸν ἐπὶ πολὺ ἀπέχων τῆς Ρώμης.

Κυρήνη, πόλις πρωτεύσασα ποτὲ ἐν τῇ Κυριναϊκῇ ἐπαρχίᾳ εἰς τὴν Ἀφρικὴν, ἐνδοξος γενομένη διὰ τὸ εὐκαρπον.

Κωνσταντινέπολις· ὄρα Βυζάντιον.

Κώρυκος, ὄρος τετὸ ἐστὶν ἐν Λυκίᾳ, ἀλλ' ἐχὶ ἐν Κιλικίᾳ, ὀνομαζόμενον τανῦν Κῆρκον.

Λάτιον, καὶ ἐντεῦθεν φαίνεται ὠνομάσθησαν οἱ Λατῖνοι, ἐπαρχία ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, ἡ μεγάλη Εἰλὰς ὅπε ἤλθεν ὁ Αἰνείας ἀπὸ τῆς Τρωάδος.

Λιβῆρνοι ἔθνος λησικὸν ἐν τῇ Ἰμβυρίᾳ, ἔχοντες ναῦς διήρεις, τὰς ὁποίας ἐπειτα ἐμιμήθησαν καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ὀνομάζοντες αὐτὰς Λιβερνικάς.

Λιβύη, ἐπαρχία τῆς Αἰθιοπικῆς περιοριζομένη, ἀπὸ μὲν βορέρως ὑπὸ τῆς μεσογείης θαλάσσης· ἀπὸ δὲ τῆ νότι, ὑπὸ τῇ Αἰθιοπικῇ Ὠκεανῷ· ἀπὸ δὲ μεσημβρίας, ὑπὸ τῇ Ἰνδικῇ, καὶ ἀπὸ ἀνατολῶν, ὑπὸ τῆς Εὐρυδράς θαλάσσης.

Λίβυσσα, χωρίον τι ἐν τῇ Βιθυνίᾳ, ἐνθα ἦτον ὁ τάφος τῇ Αἰνίβη.

Λίγγων, πόλις ἐν τῇ Γαλλίᾳ.

Λιγῆροι, ἔθνος ἐν τῇ Ἰταλίᾳ κατοικῶντας τὴν νῦν λεγομένην Γένοβαν καὶ τὴν Λέκαν· ὅθεν ὁ τόπος Λιγυρία τὸ πάλαι.

Λιλύβαιον, ἀκροτήριον ἐν Σικελίᾳ καὶ πόλις αὐτῷ ὀμώνυμος Μαρσάλα τανῦν λεγομένη.

Λύγδωνον, πόλις καὶ πάλαι καὶ νῦν περήφημος ἐν Γαλλίᾳ, Λυιὸν τανῦν ὀνομαζομένη, ἐπὶ τῶν ὄχθων τῇ Ῥόδαν ποταμῷ κειμένη.

Λεκανία ἢ Λευκανία, ἐξ ἧς τὸ ἔθνος λέγονται Λεκανοὶ, ἦτον ἐπαρχία τῆς Ἰταλίας εἰς τὸ μεσημβρινώτερον μέρος αὐτῆς.

Λυσιτανία, μέρος τῆς Ἰσπανίας, ἡ νῦν Πορτογαλλία ἐν μέρει, κειμένη ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ Ὠκεανῷ.

Λυκία, ἐπαρχία τῆς Ἀσίας μεταξὺ Καρίας ἔ Παμφυλίας.

Λαύριον, ἢ Λαύριον, χωρίον ἐν Ρώμῃ κατὰ τὴν Αὐρηλίαν ὁδὸν κείμενον.

Μαγνησία, πόλις ἐν τῇ Εὔλασσονι Ἀσίᾳ ἐπὶ τῷ Μαιάνδρῳ ποταμῷ πρὸς τὴν Μεσόγειον· ἔτιτέρα δέ τις πρὸς τὰς Σάρδεϊς Μαγνησία πρὸς τῷ Σιπύλῳ λεγομένη.

Μαγνησία δὲ ἐπαρχία ἐν τῇ Εὔλαδὶ τῆς Θεσσαλίας μεταξὺ τῷ Θερμικῷ κόλπῳ, ἔ τῷ Πελασγικῷ· ἔχει δὲ ὅλην, ὡς χερσονήσος.

Μαδύνη μέρος τῆς Ἀρμενίας μεταξὺ τῷ Κύρῳ ἔ Ἀράξῳ τῶν ποταμῶν.

Μαζάκη, πόλις ποτὲ ἐνδοξὸς ἢ πρωτεύουσα ἐπὶ Ἀρχελάῳ τῆς Καππαδοκίας, νῦν δὲ τόπος τις εὐτελὴς Τισσάρα, ἢ Γισὰρ ὀνομαζόμενον.

Μικεδονία ἐπαρχία τῆς Εὔλαδος μεγίστη, ἐκτεινόμενη μάλιστα ἀπὸ τῷ Ἰονικῷ πελάγῳ κατὰ τὴν δύσιν μέχρι τῷ ποταμῷ Νέσῳ πρὸς ἀνατολὰς.

Μαρκομήδοι· ὅρα Καρδοινοὶ ἀνωτέρω.

Μαρκομάννοι ἔθνος Γερμανῶν, κατοικοῦντες μέρος τῆς Γερμανίας ἐν Μοραβίᾳ καὶ μέρος ἔτι τῆς Βοεμίας.

Μαρσοὶ καὶ Περίγνοι, ἔθνη ἐν τῇ Ἰταλίᾳ πρὸς τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος κατοικοῦντες μεταξὺ τῷ Ἀγκῶνι ἔ τῷ Μολικινίῳ Κομητᾷ.

Μασσαλία ἢ νῦν ἐν Γαλλίᾳ Μαρσίλεια, πόλις παραθαλάσσιος περίφημος ἔ νῦν ἔ τὸ πάλαι διὰ τὴν ἰδίαν λαμπρότητα, ἔ διὰ τὸν λιμένας.

Μαυρητανία ἡ Νεμυδία ἐπαρχίαι τε Βασιλείῃ Ἀλγερίῃ ἐν τῇ Ἀφρικῇ πρὸς τὸ δυτικὸν ἀπὸ τῆς Καρχηδόνας.

Μεδιόλανος, πόλις ἐν τῇ Ἰταλίᾳ τῇ ἀνωτέρᾳ τὸ νῦν Μελάνον λεγόμενον.

Μεσοποταμία ἐπαρχία τῆς Ἀσσυρίας, ἡ χώρα δηλονότι τῶν δύο ποταμῶν μεταξὺ, Εὐφράτε ἡ Τίγριτος· ἣτις ἡ μέση τῶν ποταμῶν παρὰ τοῖς Ἑλλήσι λέγεται.

Μογοντιακὸν, πόλις τῶν Γάλλων ἀρχαιοτάτη· τὴν ὁποίαν εἶχον οἱ Ῥωμαῖοι ὡς προπύργιον ἐν τοῖς ὄρισις κατὰ τῶν Γερμανῶν· τανῦν δὲ λέγεται Mains.

Μελβία, γέφυρα ἦτον αὕτη ἐπὶ τῇ Τιβέρεως ποταμῷ περίπε ἐν μίλιον Ἰταλικὸν τῆς Ῥώμης ἀπέχουσα.

Μέρσα ἡ Μερσία πόλις διάσημος διὰ τὴν μικροτάτην ἐν αὐτῇ γέφυραν ἐν τῇ Πανωνίᾳ ἡ Βόσνα πρὸς τὸν Δαῦρον κειμένη ποταμόν.

Μοιτία, ἡ μὲν ἄνω εἶναι, ἡ νῦν Σερβία· ἡ δὲ κάτω, ἡ νῦν Βελγαρία.

Μυσία δὲ, ἐπαρχία ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἡ μὲν ἐλάσσων ἐκτείνεται κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον μεταξὺ Βιθυνίας ἡ Φρυγίας, ἔχουσα ἀπὸ μὲν βορέως τὴν προποντίδα· ἀπὸ δε νότε, τὴν Τρωάδα· ἡ δὲ μείζων Μυσία εἶναι ἀνατολικωτέρα, μεταξὺ τῆς ἐλάσσονος Ἀσίας πρὸς δεσμὰς, τῆς Βιθυνίας πρὸς βορέαν, τῆς μεγάλης Φρυγίας πρὸς ἀνατολὰς, ἡ τῇ Αἰγαίῃ πελάγῃ πρὸς μεσημβρίαν.

Ναρίκιοι ἔθνος ἐν τῇ Ἀσίᾳ κατοικῦντες μέρος τῆς Μεσοποταμίας.

Ναρβωνίση, πόλις ἐν τῇ Γαλλίᾳ ἡ πρωτεύουσα τῆς κάτω Ναρβωνισίας ἐπαρχίας.

Νείλος ὁ μέγιστος ποταμὸς ἐν Αἰγύπτῳ· τῷ ὁποίῳ αἱ πηγαὶ ἔχουσιν ἀρχὴν ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ Αἰθιοπίᾳ εἰς τὸ βασιλεῖον τῶν Χαμπεσίων κατὰ τὴν Σακαχάλαν ἀπὸ ὑψηλοτάτων ὄρεων, καὶ διερχόμενος πᾶσαν τὴν Αἴγυπτον, ἐκβάλλει εἰς τὸ Αἰγυπτιακὸν πέλαγος ἐν τῇ μεσογειῷ θαλάσῃ.

Νικομηδία, ἡ πρωτεύουσα πόλις τῆς Βιθυνίας.

Νισίβη ἢ Νίσιβις, πόλις πολυάνθρωπος τῆς Μεσοποταμίας· ἥτις καὶ Ἀντιόχεια ἐκαλεῖτο Μυγδωνική.

Νυμῖδια, ἐξ ἧς τὸ ἔθνος Νυμῖδαι ἐντὶ ἐνδοτέρᾳ τῆς Ἀφρικῆς περὶ τὴν Καρχηδόνα εἰς τὸ νῦν λεγόμενον Ἀλγυγέριον

Νυμαντία, πόλις ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ πλησίον τῷ Δαρείῳ καταμῦ, καὶ τὸ ἔθνος δυνατὸν καὶ πολεμικόν, ἀμιλλώμενον πρὸς Ῥωμαίους, ὀλίγον ὅμως εἰς δέκα χιλιάδας στρατιωτῶν.

Νώλα πόλις ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, ἔτις ἐτι καὶ νῦν καλεμένη ἐν τῇ terra di savoro. τὸ ὅποσον ποτὲ ἦν μέρος τῆς Καμπανίας.

Νωρικόν, ἐπαρχία ἐν τῇ Γερμανίᾳ, περιέχουσα μέρος τῆς Βαβαρίας εἰς τὴν ἀρισερὰν ὁχθὴν τῷ Ἰννε ποταμῷ. καὶ μέρος τῆς Ἀυστρίας, καὶ τὸ Σαλσβοῦργον.

Ὀλυμπος, ὄρος καὶ τότο ἐν τῇ Κιλικίᾳ τῆς Ἀσίας ὁμώνυμον τῷ ἐν Θεσσαλίᾳ Ὀλύμπῳ. ἦτον δὲ πληρεσ λησῶν.

Ὀρχάδες, σύστημα πολλῶν νήσων πλησίον τῆς Σικωτίας κατὰ τὸ βορειότερον ἐν τῷ Ὠκεανῷ.

Οσδρονία, ἡ τὸ ἔθνος Οσδρονιοί, μέρος ἐπαρχίας ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ.

Οῖα, πόλις ἐν τῇ Ἰταλίᾳ εἰς τὰς ἐκβολὰς τῆς Τιβέρεως, ἡ τανῦν ἔτω καλεσμένη· εὐτελής δὲ ἡ μηδενὸς λόγῳ ἀξία, διὰ τὴν ἀχρεϊότητα τῆς λιμέιος. ἦσαν δὲ ἐνταῦθα ἀλικάι αὐτοχέδιοι, ἔνθα ἐξερχόμενον τὸ θαλάσσιον ὕδωρ ὑπὸ τῶν κυμάτων, ἡ μένον ἐπηγνύετο εἰς ἅλας. ἐντεῦθεν δὲ ἡ ἄλική οὗτος, ἡ φέρουσα δηλαδὴ εἰς τὸ ἅλας.

Οὐάνδαλοι. ὅρα Βάνδαλοι.

Οὐσκιδάμη, πόλις ἡ χώρα ἐν Θράκῃ. νομίζουσι δὲ τινες, ὅτι εἶναι ἡ τανῦν Ἀνδριανέπολις.

Παιωνία, ἐπαρχία Μακεδονίας, ἐν διαφόροις τόποις τιθεμένη παρὰ τῶν Γεωγράφων. τὸ δὲ μέσον φυλαττων τις, τάττει αὐτὴν μεταξὺ Στρυμόνος ἡ Ἀΐξος τῶν ποταμῶν.

Παλαιοφάρσαλα. ὅρα Φάρσαλα.

Παλαισίνη ἡ ποτὲ γῆ τῆς ἐπαγγελίας, μέρος δὲ τῆς Συρίας ἀρχαιότατον· ἐπὶ δὲ τῶν Αὐτοκρατόρων Ρωμαίων Ἰεδαία μετωνομάσθη.

Παλάτιον, ὄρος ἐν Ρώμῃ, ἡ πρώτη κατοικία τῆς Ρωμαίας. ἀπὸ δὲ Αὐγέως ἡ ἑξῆς ἔλαβε τὸνομα τῆτο ὁ Αὐτοκρατορικὸς οἶκος ἀπὸ τῆς Ὄρης, ἐν ᾗ ἔκειτο. ἡ ἐντεῦθεν ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις μετεδόκη ἡ λέξις ἡ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν.

Παφλαγονία, ἐπαρχία τῆς Ἀσίας βορειότερα ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ, τὸ δυτικώτερον δηλονότι μέρος τῆς Πόντος.

Παμφυλία, ἐπαρχία τῆς Ἀσίας, ἐκ μὲν τῶν δυτι-

κῶν περιοριζομένη ὑπὸ τῆς Λυκίας· ἐκ δὲ τῆς βο-
ρέως, ὑπὸ τῆς Πεισιδίας καὶ Φρυγίας. ἀπὸ δὲ ἀ-
νατολῶν, ὑπὸ τῆς Κυλικίας καὶ Καππαδοκίας ἐν
μέρει. ἀπὸ δὲ τῆς μεσημβρίας, ὑπὸ τῆς ὁμωνύμου
πελάγους.

Παννωνία περιεῖχε τὴν Κραίναν τῆς Ἀερίας καὶ μέρος
τῆς Κροατίας, καὶ Βόσνης, καὶ Οὐγγαρίας, καὶ Σλα-
βωνίας καὶ τὸ Πελεγραδίον ἐν τῇ Σερβίᾳ.

Παντικάπαιον καὶ Βόσπορος ἡ αὐτὴ πόλις κατὰ τὸν
Πλίνιον (δ', 12) ἐν τῷ ξενῷ τῆς Κάφφα ὑπὸ τοῖς
Ταρτάροις.

Παρθενέπολις, πόλις ἐν τῇ κάτω Μοισίᾳ ἢ Βουλγα-
ρίᾳ κατὰ τὸν Εὐξείνιον Πόντον.

Πάρσοι καὶ Πέρσαι τὰ αὐτὰ κατὰ τὰς διαφορὰς με-
ταβολὰς τῶν ἔθνων. ἐπειδὴ πρὸ τῆς Ἀλεξάνδρου
ἐλέγοντο Πέρσαι. ἔπειτα δὲ ἐπὶ τῶν Ῥωμαίων
μετωνομάσθησαν Πάρσοι, καὶ εἰς τρίτον αἰῶνα αὐ-
θις ἔλαβον τὸ πρῶτον ὄνομα Πέρσαι.

Πελίγνοι· ὄρα ἐν τῷ Μαρσοί.

Περσσία ἢ Περέσιον, νῦν δὲ Περεγία ἐν Τέσκοις τῆς
Ἰταλίας εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῆς Πάπα.

Πειραιεὺς, ὁ περίφημος λιμὴν τῶν Ἀθηναίων.

Πικένται, ἔθνος ἐν τῇ Ἰταλίᾳ κατοικῶντες νῦν ἐν
τῇ Marcia di Ancona.

Πικένιον, ἐπαρχία ἐν τῇ Ἰταλίᾳ εἰς τὸν Ἀγκῶ-
να Μάρκια, ἔχουσα ἀπ' ἀνατολῶν τὸ Ἀδριατικὸν
πέλαγος.

Πόντος, ἐπαρχία τῆς Ἀσίας ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ
πρὸς μεσημβρίαν.

Πραίνεσος, ἡ τὸ ἔθνος Πραίνεσινοί, πόλις ἐν τῇ Ἰταλίᾳ κατὰ τὸ Λάτιον, τανῦν δὲ καλεσμένη Παλεστρίνη.

Πτολαιμαῖς, πόλις ἐν τῇ Αἴθρῃ εἰς τὴν Κυριναϊκὴν ἐπικράτειαν· ἐλέγετο δὲ κοινῶς Βάρκη ἐν τῷ Λιβυκῷ πελάγει.

Πυρρὴναῖα ὄρη, τὰ μεθόρια νῦν τῆς Γαλλίας ἡ τῆς Ἰσπανίας.

Ραβένη, πόλις ἐν τῇ ἄνω Ἰταλίᾳ τὸ αὐτὸ σώζουσα ὄνομα ἡ μέχρι τῆς σήμερον.

Ρῆνος, ποταμὸς διάσημος ἐν τῇ Γερμανίᾳ, περιορίζων αὐτὴν τὴν σήμερον ἀπὸ τῆς Γαλλίας. πηγάζων δὲ ἀπὸ τῆς Σαβασίας τὰ ὄρη, εἰσβάλλει εἰς τὸν Ὠκεανὸν κατὰ τὴν Οὐλάνδαν.

Ρῆτια, ἐπαρχία περιέχουσα τὴν νῦν Σαβασίαν ἡ Βαβαρίαν πέραν τοῦ Ἰσθμοῦ ἕως τοῦ Ἰννε, ἡ τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Τυρῶν, ἡ μέρος τῆς Ἰταλίας.

Ρῆπενσία Δακία. ὄρα Δακία.

Ρόδανος, ποταμὸς ἐν Γαλλίᾳ ἀνωθεν ἐκ τῶν Εἰλβετίων ὄρεων πηγάζων καταρρεῖ μὲ ὀξύτητα εἰς τὴν μεσόγειον θάλασσαν.

Ρόδόπη, ὄρος ἐν Θράκῃ ἀπὸ τοῦ Εἰβρου ὑπερτεινόμενον μέχρι τοῦ Εὐξείνου Πόντος.

Ρόδος, νῆσος παρατείνουσα τὴν δυτικὴν γωνίαν τῆς Ἀσίας. ἔχει δὲ ἡ πόλιν ὁμώνυμον, διάσημος ἔστι ἡ διὰ ἄλλα φυσικὰ προτερήματα, ἡ μάλιστα διὰ τοῦ αἵματος τὴν εὐκрасίαν.

Ρώμη ἡ περίφημος καὶ ἐνδοξοτάτη πόλις τῆς Ρωμαϊκῆς δημοκρατίας, κτισθεῖσα κατὰ τὸ πᾶν ὑπὸ τοῦ Ρωμύλου ἐν ὄρει τῷ Παλατίνῳ.

Σαβίνοι, ἔθνος ἐν τῇ Ἰταλίᾳ τὸ περιεχόμενον ὑπὸ τῶν ποταμῶν Αἰνίηνε, Αἰλίσ, καὶ τῇ Νάρα. τέτων τῶν Σαβίνων μέρος εἶναι καὶ νῦν αὐτόθι ἐν τῇ Παπικῇ ἐπικρατείᾳ.

Σαγῦντον, ἐξ ὧν τὸ ἔθνος Σαγῦντοι ἢ Σαγυντινοί, πόλις ἐν τῇ μεσηγείῳ Ἰσπανίᾳ.

Σαλεντῖνοι, ἔθνος ἐν τῇ Ἰταλίᾳ κατοικῶντες μέρος τῆς Μασαπίας, ἢ Κιλαβρίας εἰς τὸ μεσημβρινώτερον κατὰ τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος.

Σάλωνες ἢ Σαλῶνι, πόλις παραθαλάσσιος ἐν τῇ Δαλματίᾳ, ἐνδοξος ποτὲ γενομένη, καὶ Παλάτιον Διοκλητιανῶ ἔχουσα.

Σάμος, νῆσος ἀνατολικὴ τῇ Αἰγαίᾳ πελάγῳ, ἔχουσα ἀπέναντι ἐν τῇ Ἀσίᾳ τὴν Ἐφεσον καὶ Μυκάλην. περιέχει δὲ ἡ νῆσος καὶ πόλιν ὁμώνυμον.

Σάμνιον, ἐξ ὧν οἱ πολῖται Σαμνῖται, πόλις ἐν τῇ Ἰταλίᾳ τὰ νῦν Ἀβρῦζον λεγόμενον.

Σαρδῶ, νῦν δὲ Σαρδινία, νῆσος μεγίστη μετὰ τὴν Σικελίαν εἰς τὸ δυτικὸν τῆς Ἰταλίας. τῆς ὁποίας ἡ περίμετρος ἔχει μίλια 500, τὸ δὲ μῆκος 170, τὸ δὲ μείζον πλάτος 90.

Σαλλασσὸς πόλις ἐν τῇ Ὀρεινῇ Ἰταλίᾳ εἰς τὸ Δεκάτον Ἀῶσαν.

Σαράπιον. ὄρα εἰς τὸ Ἰσθιον.

Σαρμάται, ἔθνος μέγα ἐν μὲν τῇ Εὐρώπῃ κατοικῶντες μέρος Λεχίας καὶ μέρος Ῥωσσίας, καὶ τὴν Κριμαίαν. ἐν δὲ τῇ Ἀσίᾳ, τὸ Καζάν, καὶ Ἀστραχάν, καὶ τὰ περίξ.

Σαυρομάται, οἱ αὐτοὶ εἶναι καὶ Σαρμάται. ὄρα ἀνωτέρω.

Σελεύκεια. τρεῖς δὲ πόλεις τῷ αὐτῷ ὀνόματι γνω-
ριζόμεναι, μία μὲν τῆς Ἀντιοχείας λεγομένη, ἑ-
τέρα δὲ τῆς Ἰσαυρίας, καὶ ἡ τρίτη τῆς Ἀσσυρίας.
Σένων, καὶ τὸ ἔθνος Σένωνες ἔθνος φοβερόν κατὰ
τῶν Ῥωμαίων τὸ πάλαι, κατοικῆντες ἐ μακρὰν
τῶν Παρισίων.

Σένα, πόλις ἐν τῇ Ἰταλίᾳ Σενιγαγλία τανῦν λε-
γομένη εἰς τὸ Πικένιον. ὅρα ἀνωτέρω αὐτόδι.

Σησκανοί, οἱ αὐτοὶ λέγονται καὶ Ἑλβετοί. ὅρα αὐτόδι.

Σιγγαρά, πόλις ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ πρὸς τὸν Τί-
γρην ποταμὸν ἐν τῷ ὄρει Σιγγάρα.

Σινώπη, πόλις παραθαλάσσιος τῆς Ἀσίας εἰς τὸν
Εὐξείνου Πόντον εἰς τὸ βασίλειον τῷ Μιτρίδατῃ.

Σίπυλος, ὄρος ἐν τῇ Λυδίᾳ τῆς Ἀσίας, πλησίον τῷ
Μαιάνδρῳ ποταμῷ κατὰ τὸ σύνορον τῆς μεγάλης
Φρυγίας. καλεῖται δὲ τῆτο καὶ Φλεγαῖον ὑπὸ τῷ
Ἀριστοτέλει, καὶ ὑπὸ τῷ Πλυτάρχῃ Κεραύνιον.

Σίρμιον, πόλις ποτὲ περίφημος ἐν τῇ Σλαβωνίᾳ
πρὸς τὴν δεξιὰν ὀχθὴν τῷ Δεναβέωσι. ἐξ ἧς τα-
νῦν ἐδόθη τὸνομα εἰς τὴν ἐπαρχίαν. εἶναι δὲ καὶ
Κώμητις μικρὰ πλησίον τῷ Βακοντίῳ ποταμῷ.

Σκορδίσκοι, ἔθνος καταγόμενον μὲν ἐκ τῶν Γάλ-
λων, κατοικῆν δὲ ἐν Βόσνῃ καὶ ἐν Σερβίᾳ. καὶ ἐν-
τεῦθεν εὐρίσκονται ἐξ αὐτῶν, ὡς λέγουσιν, ἐν Με-
κεδονίᾳ, καὶ ἐν τῇ Θράκῃ, καὶ προσέτι ἐν τῇ Παν-
ωνίᾳ ἢ Οὐγγαρίᾳ.

Σκύθοι κατοικῆσαν ἐν τῇ Κριμαίᾳ, ἐν Ῥωσσίᾳ ἐν
Ἀσδραχάν, καὶ Καζάν εἰς τὴν Ἀσίαν.

Σμύρνα, ἑνδοξος πόλις τὴν σήμερον μάλις διὰ τὸ

ἐμπόριον, καὶ τὸ πολυάνθρωπον, κεῖται ἐν τῇ παραλία τῆς Ἀσίας, ἀπέναντι τῆς Χίου νήσου.

Συῆβοι, ἔθνος τὸ τὴν Σκεκίαν, νῦν δὲ Σβετζίαν καλεσμένην οἰκῶντες, καὶ Σβετζοὶ κοινῶς λεγόμενοι.

Συτρίνοι, ἔθνος ἐν τῇ Ἰταλίᾳ σύμμαχον τῶν Ῥωμαίων κατοικῶντες ἐν τῇ Ἐτρερίᾳ ἢ Τεσκάνᾳ. διωχθέντες δὲ ὑπὸ τῶν Τυρρηνῶν, ἀπέλαβον τὴν πόλιν των αὐθις διὰ τῆς δυνάμεως τῶν Ῥωμαίων, Καμίλλῳ στρατηγῆντος.

Στάδιον, τόπος ἐν Ῥώμῃ, ὅπου ἐξησκῆντο οἱ γυμναζόμενοι. εἶχε δὲ καθέδρας ἐν κύκλῳ διὰ τὰς θεατάς, ἑκτασιν δὲ 125 βημάτων.

Συράκουσαι, πόλις διάσημος ἢ πρωτεύουσα Σικελίας, κειμένη παραθαλάσσιος ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς· εἶχε δὲ περίμετρον, κατὰ τὸν Διόδωρον, σαδίων ἑκατὸν ὀγδοήκοντα, τετ' ἑξὶ εἴκοσι καὶ δύο μιλίων.

Σύεσσα, πόλις ἐν Ἰταλίᾳ· ἦτο μετωνομάθη ἔπειτα Πομετία εἰς διαφορὰν τῆς Σύεσσης Ἀρρῆγκας· οἱ δὲ κάτοικοι αὐτῆς ὠνομάθησαν Πομεντίνοι.

Συρία, μέγα τὸ μέρος τῆς Ἀσίας, καὶ ποτὲ μὲν περιεῖχε καὶ τὸ ἀνατολικόν, εἴτ' ἐν τὴν παλαιάν Μεσοποταμίαν, τὴν Ἀσσυρίαν, καὶ τὴν Βαβυλῶνα· νῦν δὲ τὸ δυτικόν μόνον· τὸ ὅποιον παρατείνει τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τῆς μεσογείας θαλάσσης πρὸς ἀνατολὰς τῆς Κύπρου.

Σωφαῖνη, ἢ Σωφῆνη, μικρὸν μέρος τῆς Ἀρμενίας.

Ταράκων, ἢ Ταρράκων, ὡς ὁ Λατίνος, πόλις τῆς Ἰσπανίας ἐπιφανεστάτη· τανῦν δὲ Ταραγγῶνα

ὀνομαζομένη, μετέδωσε ἔς εἰς τὴν ἐπαρχίαν τὸ ὀνομάτης.

Τάραντα, ἢ ἐνικῶς ὁ Τάρας, ἢ ἡ Τάρας, πόλις ἐν τῇ Ἰταλίᾳ παραθαλάσσιος ἀπὸ τῆ ἐξ αὐτῆς ὀνομασθέντος κόλπου Ταραντικῆ πρὸς τὸ Ἰόνιον ἀποβλέπουσα πέλαγος.

Ταρσὸς, πόλις τῆς Κιλικίας λαμπρᾷ, κειμένη περὶ τὸν Κύδιον ποταμὸν, πέντε σταδίαις ἀπέχουσα ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν αὐτῆς.

Ταυρομένιον, ἐξ ἧς τὸ ἔθνος Ταυρομενιτάνοι, πόλις ἐν Σικελίᾳ ἐν τῷ Ταυρομενίῳ ποταμῷ ὅστις ἢ Ἀκεσίνης παρὰ τῆς Ἑλληνισι λέγεται.

Ταῦρος, ὄρος ἐν τῇ Ἀσίᾳ τὸ μέγιστον τῆς οἰκουμένης, ἀπὸ τῆς ἐλάσσονος ἀρχόμενον Μυσίας, ἢ ἐκτεινόμενον ἐπὶ πολὺ πρὸς ἀνατολὰς.

Τέβριος ἢ Τροβίας ποταμὸς ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ἀπὸ τῆ Ἀπενικῆ ὄρεος πηγάζων, ἢ ἐκρέαν παρὰ τὴν Πλακεντίαν τὴν ἐν τῷ Πῷ.

Τερβῖται, ἔθνος τι ἐν τῇ Πανωνίᾳ ὑποσέτον γνωστόν.

Τιράμνη, ἢ ὡς ἐν τῷ Λατινικῷ Ἰντεράμνη, πόλις φαίνεται ἐν τῇ Ἰταλίᾳ.

Τεύτονες, ἔθνος ἐν τῇ Γερμανίᾳ, κατοικῶντες κατὰ τὸ Ὀλσάινον ἢ Μεκλεμβέργον, ἢ τὰς Δανικὰς νήσους.

Τιγρανοκέρτα, τέτ' ἐστὶ Τιγρανέπολις κατὰ τῶν Σύρων τὴν διάλεκτον, πόλις παρὰ τῇ Τιγράνου κτιθεῖσα κατὰ τὸ μεσημβρινώτερον τῆς Ἀρμενίας μέρος ἐπὶ κρημνῶν, μεταξὺ τῶν πηγῶν τῆ Τίγρητος ἢ τῆ ὄρεος Ταύρου· πολλῶν δὲ ἔθνων κατοικούντων ἐν αὐτῇ ἀσυμφώνων πρὸς ἄλληλα, ἐκυριεύθη παρὰ Δακέλλου χωρὶς τινὸς ἀντιστάσεως.

Τίγρης, ποταμός ὀνομασὸς ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἀρχόμενος μὲν ἀπὸ τὰ Ἀράβια ὄρη, διαχωρίζων δὲ Ἀσσυρίαν, καὶ Μεσοποταμίαν, ἐκρέει εἰς τὸν κόλπον τὸν Περσικόν.

Τόμος, χώρα τις ἐν τῇ κάτω Μοισίᾳ περὶ τὸν Εὐξείνου Πόντον.

Τέγυροι, ἔθνος τι τῶν Ἑλβετῶν κατοικῦντες τὰ ὄρη τῆς Ἑλβετίας.

Τέραιοι, ἐπαρχία ἐν τῇ Συρίᾳ τῆς Ἀσίας.

Τῆσκοι οἱ παλαιότετε Τυρρῆνοι, ἔθνος ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, τὴν Τεσκίαν καὶ ἄλλα χωρία ἀπὸ τῆς Παπικῆς ἐπαρχίας κατοικῦντες.

Τέσκολον, πόλις τι ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, τανῦν Φρασκάτιον λεγόμενον.

Τρίπολις, πόλις ἐν τῇ Ἀφρικῇ, σώζεσα ἐτι καὶ νῦν τὸ ὄνομα, ἐκτοπισμένη ὅμως τῆς παλαιότετε Τέσεως.

Τριβαλοί, ἔθνος κατοικῦντες ἐν τῇ Κάτω Μοισίᾳ κατὰ τὸ δυτικώτερον παρὰ τὸν Ἰσρον ποταμόν.

Τροία, ἢ Τρωὰς· ἴδε Ἰλίον.

Φαλίσκοι, ἔθνος ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ἐπί τινας ὑψηλῆς ἁκρας ἔχοντες τὴν πόλιν αὐτῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Τεσκίας.

Φάρσαλα, ἢ ΠαλαιοΦάρσαλα, πόλις Μακεδονίας, τὰ νῦν λεγόμενα Φέρσαλα ἐπὶ τῷ Ποταμῷ Εὐνιπέως.

Φάσηλις, πόλις ἐν τῇ Ἀσίᾳ παραθαλάσσιος ἐπὶ τῷ Εὐρυμέδοντος ποταμῷ.

Φιδέναι, ἐξ ἧς Φιδενάται, πόλις ἐν τῇ Ἰταλίᾳ κατὰ τὴν ἀρισερὰν ὁχθὴν τῷ Τιβέρεως ποταμῷ, πέραν τῷ Ἀννίῃ, εἰς τὰ σύνορα τῶν Σαβίνων· νῦν δὲ μόνον τὰ εἰσέπια φαίνονται ταύτης.

Φίλιπποι, πόλις ἐνδοξος ποτὲ, ὅπερ ὁ Α' πόσολος Παῦλος ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ἐπιστολὰς τοῖς ἐκείσε χριστιανοῖς ἔγραψεν· ἐκεῖτο δὲ αὕτη κυρίως μὲν ἐν Μακεδονίᾳ πλησίον τῶν συνόρων τῆς Θράκης· νῦν δὲ ἀπελήφθη εἰς Θράκην ἐρείπιον ἔσα καὶ ἔδεν πλέον· πλησίον τῆς ὁποίας εὗρίσκειται τι χωρίον ποταπόν.

Φοινίκη, ἐπαρχία τῆς Ἀσίας ἐν τῇ Συρίᾳ, ἔχουσα παλαιότερον τὴν Τύρον πρωτεύουσαν.

Φρυγία ἐπαρχία ἐν τῇ Ἀσίᾳ εἰς μείζονα καὶ ἐλάσσονα ὑπὸ τῶν Γεωγράφων διαιρεμένη· καὶ ἡμὲν ἐλάσσων τὰ περὶ τὴν Τρωάδα καὶ τὸν Ἑλλήσποντον λέγονται· ἡ δὲ μείζων ἀνατείνεται πρὸς ἀνατολὰς ἐν τῇ μεσογείῳ.

Χαιρώνεια, πόλις τῆς Φωκίδος, ἢ τῆς Ἀχαΐας μετὰ ταῦτα, διάσημος· τανῦν δὲ ἐρείπιον ἔσα, καλεῖται Κάπραινα· πατρὶς αὕτη ἦτον τῷ Πλετάρχει καὶ Σέξτε τῶν περιφύμων.

Χαλκηδὼν, πόλις ἐν τῇ Ἀσίᾳ παραθαλάσσιος ἐπὶ τῆς Προποντίδος ἀντικρυς τῷ Βυζαντίῳ· ἦν δέποτε μητρόπολις τῶν Βιθυνῶν, ἔχουσα λιμένας ἐκατέρωθεν· νῦν δὲ μόλις φαίνονται τὰ ἐρείπια ταύτης.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Π Ι Ν Α Ξ

τῶν

ἐνδόξων Ἀνδρῶν κατὰ Ἀλφάβητον.

Ἀγκος Μάρκιος.	10
Ἀγρίππας (Μάρκος Βισπάνιος).	162
Ἀδερβάλης ὁ τῷ Μικίψα.	82
Ἀδριανὸς (Αἰμίλιος).	225
Αἰλιανὸς.	302
Αἰμίλιος (Κάιος Γ'έλιος)	273
Αἰμίλιος Παῦλος Μακεδονικὸς.	65
Αἰνεΐας ἡγεμὼν τῆς Τρωάδος.	290
Ἀλβίνος (Δέκιος Κλαύδιος Σεπτίσιμος).	251
Ἀλέξανδρος (Σεβῆρος).	261
Ἀλμηκτος Τύραννος Ἀγγλίας.	308
Ἀμανδὸς (Κνέιος Σάλβιος).	302
Ἀμιλκάρης ὁ Βάρκας.	39
Ἀνδρίσκος ἴδε ΨευδοΦίλιππος.	72
Ἀννίβας στρατηγὸς Καρχηδονίων.	44
Ἡντίοχος ὁ τρίτος ὁ ἔ Μέγας Βασιλεὺς τῆς Συρίας.	61

Αὐτωνίος (ὁ Πίος).	230
Αὐτώνιος (Μάρκος).	134
Αὐτώνιος Γάιος.	140
Αἴπιος Κλαύδιος Κήνσωρ.	27
Αἰριζίων.	112
Αἰριζίνικος υἱὸς τῷ Εἰμενῆς.	74
Αἰρχέλαος.	112
Αἰρχέλαος Βασιλεὺς Καππαδόκων.	173
Αἰσδρoβάλης Βάρκας.	49
Αἰσδρoβάλης ἕτερος στρατηγὸς τῶν Καρχη- δονίων.	67
Αἰτταλος Βασιλεὺς Βιθυνίας.	51
Αἰτταλος δεύτερος Βασιλεὺς τῆς Περγᾶμε ὁ φιλαδέλφης.	63
Αἰτταλος τρίτος Βασιλεὺς τῆς Περγᾶμε.	73
Αἰρηλιανὸς (Λέκιος Δομέτιος).	285
Αἰχιμεὺς στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων.	306
Βαλβίνος (Δέκιος Κοίλιος).	266
Βάρρῶν (Μάρκος Τερέντιος).	51
Βεντίδιος Βάσσος.	163
Βετρανίων στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων.	324
Βιργίλιος (Πέβλιος Μάρκος).	289
Βικτωρίνος (Μάρκος Πιαβάνιος).	281
Βιργινία.	22
Βιτέλλιος Αὐλός.	199
Βόνωσος (Κύντος).	297
Βρεῖτος Ἰῦλιος Λέκιος Ἰένιος.	15
Βρεῖτος (Μάρκιος Ἰένιος).	147
Γάιος Λεέλλιος Νέπος.	38

Γάιος Λετάνιος Κατέλος.	42
Γάιος Κάσσιος Λογκίνος.	141
Γάλβας (Σέρβιος Σελπίτιος).	191
Γαλλιήνος (Πέπλιος Λικίνιος).	275
Γάλλος Οΐσιλιανός (Βίβιος Τρεβονιανός).	271
Γάλλος (Φλάβιος Κλαύδιος Κωνσάντιος).	326
Γέτας (Σεπτίμιος).	254
Γνήριος ὁ Σέξτος.	147
Γοδιανός ὁ νέος (Μάρκος Ἀντωνίνος Πίος).	267
Δεκίος (Γνήριος Μέτιος Κύντος Τραϊανός).	271
Διοκλητιανός (Γάιος Ουαλέριος).	299
Δομετιανός (Τίτος Φλάβιος).	212
Δεΰσος ὁ τῷ Τιβερίῳ Νέρων.	164
Εἰσιάδες.	6
Εὐμεῖης ὁ δεύτερος Βασιλεὺς τῆς Περγᾶμε.	64
Ζηνοβία Βασιλὶς τῆς Παλμύρης.	291
Θεοδώρα (Φλαβία Μαξιμῖνα).	320
Γέρων δεύτερος Βασιλεὺς τῶν Συρακεσίων.	37
Γοβιανός (Φλάβιος Κλαύδιος).	334
Γεγέρθας ὁ τῷ Μανεσαβάλε.	81
Γελιανός (Δίδιος).	247
Γελιανός ὁ Παραβάτης.	327
Γῆριος.	149
Καίσαρ (Γάιος Γέλιος).	87
Καλιγέλας (Γάιος Καίσαρ).	173
Κάμμιλος. ὄρα Φέριος.	23
Καρακάλας (Μάρκος Αὐρήλιος Ἀντωνίνος).	255
Καρῖνος (Μάρκος Αὐρήλιος).	298
Κάρος (Μάρκος Αὐρήλιος).	297

Καραύσιος Τύραινος ἐν Βρεττανίᾳ.	305
Κάσσιος (Σπέρσιος).	19
Κατιλίνας (Λέκιος).	132
Κατέλος· ὄρα Κύντος Λετάρτιος Κατέλος.	86
Κάτων τῆς Ουτρίκης.	143
Κίννας (Λέκιος Κορνήλιος).	112
Κλαύδιος Νέρων.	179
Κλαύδιος (Αὐρήλιος).	283
Κλαύδιος Αἴπιος.	22
Κλεοπάτρα,	158
Κολλατίνος Λέκιος Ταρκίνιος,	17
Κόμοδος (Λέκιος Αἴλιος Αὐρήλιος).	242
Κοριολάνος· ὄρα Κύντος Μάρκιος Κοριολάνος.	19
Κυκέρων (Μάρκος Τέλιος).	125
Κυνέας Φιλόσοφος.	35
Κύντος Λετάρτιος Κατέλος.	86
Κύντος Καικίλιος Μέτελλος.	81
Κύντος Μένκιος Σκαιβόλας.	80
Κύντος Μάρκιος Κοριολάνος.	19
Κύντος Κικινάτος.	21
Κυντίλιος (Μάρκος Αὐρήλιος Κλαύδιος).	284
Κωνσάντιος ὁ Χλωρός.	306
Κωνσταντίνος ὁ Μέγας (Φλάβιος Οὐαλέριος).	314
Κωνσταντία (Φλαβία Γέλια).	320
Κωνσταντίνος ὁ νέος (Φλάβιος Γέλιος).	321
Κώνσας (Φλάβιος Γέλιος).	323
Κωνσάντιος (Φλάβιος Γέλιος).	321
Λικίνιος (Φλάβιος Οὐαλεριανός).	312
Λικίνιος Κράσος (Πέβλιος).	80

Δικίνιος Κράσσος (Μάρκος).	122
Δέκιος Αϊλιανός (Ούλπιος Κορνήλιος Αι- λιανός).	281
Δέκιος Άννιος Άντωννός Ούηρος.	234
Δέκιος Δέκελλος Δικίνιος.	117
Δέκιος Μερήνας.	141
Δεκρητία.	14
Μαγνέντιος Γερμανός.	324
Μάγων αδελφός τῷ Α'ννίβα.	50
Μηκόντος (Μάρκος Ο'πίλιος Σεβήρος).	257
Μάνλιος Τερκοάτος.	25
Μαξιμιανός Ερκέλιος (Μάρκος Αύρήλιος).	302
Μαξιμιανός (Γαλλέριος Ουαλέριος).	304
Μαξέντιος (Μάρκος Αύρήλιος Ουαλέριος).	310
Μαξιμίνος (Γαλλέριος Ουαλέριος).	311
Μαξιμίνος (Γάιος Γ'έλιος Βέρος).	263
Μάριος (Μάρκος Αύρήλιος).	281
Μάριος (Γάιος).	83
Μάριος υἱός τῷ ἄνωτέρῳ.	86
Μάριος Αἰμίλιος Λέπιδος.	113
Μάρκελος (Μάρκος Κλαύδιος).	143
Μάρκος Αύρήλιος Άντωννός.	236
Μάρκος Αύρήλιος Η'λιοςγαβάλης.	259
Μάρκιος Κάιος.	26
Μάρκος Κέριος Δενδάτος.	28
Μάρκος Α'ττίλιος Ρ'ηγ'έλος.	35
Μάρκος Κλαύδιος Μάρκελος.	43
Μάρκος Λέλιος.	172
Μάρκος Αύρήλιος Κόττας.	117

Μασινίσσας Βασιλεὺς ἐν Αἴθρῳ.	57
Μέτελλος (Κύντος Καικιλίος).	141
Μιθριδάτης Βασιλεὺς τῆς Πόντου.	75
Μικίπας Βασιλεὺς Νημιδίας.	84
Μένκιος (Κόρδος Σκαιβόλας).	18
Μέμμιος Λέκιος.	73
Ναρσῆς Βασιλεὺς τῶν Περσῶν.	308
Νεπωτιανὸς (Φλάβιος Παπίλιος).	325
Νέρων (Δομετιανὸς).	181
Νέρβας (Κοκκείος).	214
Νίγρος (Πεσκέντιος Γῆσος).	251
Νικομήδης δεῦτερος Φιλοπάτωρ.	67
Νεμᾶς Πομπήλιος.	6
Νημεριανὸς (Μάρκος Αὐρήλιος).	298
Ξάνθιππος στρατηγὸς τῶν Λακεδαιμονίων.	39
Οἶων (Μάρκος Σαλβίνος).	196
Οἰταβιανὸς Αὐγυστος.	149
Οἰρῶδης Βασιλεὺς τῶν Πάρθων.	124
Οὐαλεριανὸς (Πέπλιος Δικίνιος).	274
Οὐαλέριος (Λέκιος Περβλικόλας).	17
Οὐαλέριος Κορβίνος.	26
Οὐδηνάτος Βασιλεὺς τῶν Παλμυρητῶν.	282
Οὐεσπασιανὸς (Τίτος Φλάβιος).	202
Πάνσας (Γάιος Βίδιος).	149
Παπήριος Κέρσαρ (Λέκιος).	26
Περσεὺς Βασιλεὺς Μακεδόνων.	64
Περτίναξ (Πέβλιος Εἰλβιος).	244
Πλωτῖνα Πομπήλια.	224
Πομπήλιος ὁ Μέγας.	97

Ποντίφειξ Μάξιμος.	40
Περσῆνας Βασιλεὺς τῆς Εἰτραρίας.	17
Ποσέμιος (Μάρκος Κρέσσιος Λατιῆνος.	280
Πεπίηνος (Μάρκος Κλαύδος Μαξιμῖνος).	266
Πέβλιος Κορνήλιος Ρ'εφῖνος.	28
Πέπλιος Κλαύδιος Πᾶλχρος.	41
Πρῶβος (Αἰρήλιος Οὐαλέριος).	294
Πρ'κλος ἢ Πρόκολος (Τίτος Αἴλιος).	296
Πύρρ'ος Βασιλεὺς τῆς Η'πέριε.	29
Ρ'έα Σιλβία.	6
Ρ'ωμύλος ὁ πρῶτος Βασιλεὺς Ρ'ώμης.	3
Ρ'ῶμος ἀδελφὸς τῷ Ρ'ωμύλῳ.	5
Σάπων Βασιλεὺς τῶν Περσῶν.	279
Σάπων ἕτερος Βασιλεὺς τῶν Περσῶν.	308
Σατορνῖνος (Πέβλος Σεμπρόνιος).	296
Σεβῆρος Φλάβιος Οὐαλέριος.	309
Σεβῆρος (Λέκιος Σεπτίμιος).	248
Σερτώριος (Κύντος).	115
Σέξτος Ἰδε Γνέιος.	117
Σέρβιος Φέβλιος.	42
Σερῆιος Τῆλλος.	11
Σιλβανὸς (Φλάβιος).	327
Σκιπίων (Πέβλιος Κορνήλιος).	52
Σκιπίων (Λέκιος Κορνήλιος).	62
Σκιπίων (Πέβλιος Αἰμιλιανὸς) Ἀφρικανὸς ὁ νέος.	69
Σελπίκιος Ρ'εφ'ος (Σέρβιος).	112
Σπάρτακος. ὄρα Λικίνιος Κράσσος.	122
Σύλλας (Λέκιος Κορνήλιος).	104

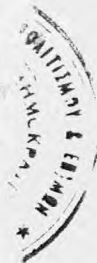
Σύφαξ Βασιλεὺς Νεμιδίας.	56
Τάκιτος (Μάρκος Κλαύδιος).	292
Ταρκίνιος Πρίσκος.	10
Ταρκίνιος Σέπερβος.	12
Τέτρικος (Γάιος Πισεβέβιος).	288
Τιβέριος (Κλαύδιος Νέρων).	165
Τιγράνης Βασιλεὺς Ἀρμενίας.	121
Τίτος (Οὐεσπασιανὸς).	208
Τέλλος Οἰσίλιος.	9
Τραϊανὸς (Οὐλπίος Κρήνιος).	218
Φάβιος Μάξιμος.	27
Φάβιος Μάξιμος (Κύντος).	27
Φαβρίκιος Κάιος.	33
Φαρνάκης ὁ Μιθριδάτης.	147
Φαύσα ἢ Φαυσία (Φλαβία Μαξιμίνα).	318
Φίλιππος (Μάρκος Γέλιος).	269
Φίλιππος Βασιλεὺς Μακεδόνων πέμπτος.	58
Φλαμίνιος (Κάιος).	51
Φλαμίνιος Τίτος Κύντος.	60
Φλωριανὸς (Μάρκος Ἀντώνιος).	293
Φέριος Κάμμιλος.	23
Ψευδοφίλιππος ἢ Ἀνδρίσκος.	72

Διόρθωσις τῶν τῷ τύπῳ Παροραμάτων.

Σελ. 4, 28. ἀντὶ ἐνέμε, Γράφει ἀνέμε. Σελ. 7, 14. ἀν-
 τι συνασροφῆς, συιανασροφῆς. Σελ. 9, 11. ἀντὶ Ἀ-
 βλην, Ἀλβην. Σελ. 20, 10. ἀντὶ εἵτινες, οἵτινες. Σελ.
 25, 4. ἀντὶ τῆς ἐχθρῆς, τῆς ἐχθρῆς. ἢ αὐτόθι 25, ἀν-
 τι λαβόν, λαβών. Σελ. 43, 24. ἀντὶ Ἀ'νοίας, Ἀ'νιβας.
 Σελ. 54, 27. ἀντὶ ἐριθισμένον, ἐρεθισμένον. Σελ. 64,
 8. ἀντὶ τῷ πατρὸς τε, τῷ πατρὸς τε· ἢ αὐτόθι 10. ἀν-
 τι τῷ τότῳ, τόσον. Σελ. 65, 5. ἀντὶ Πενιῆ, Πηνειῶ.
 Σελ. 75, 14. ἀντὶ ἐννεατῇ, ἐνναετῇ. Σελ. 78, 9. ἀντὶ
 σῖδος, σῆδος. Σελ. 100, 21. ἀντὶ εὐχαρίστησαν, εὐχα-
 ρίστησιν. Σελ. 105, 13. ἀντὶ λέπεις, λέγεις. Σελ. 125,
 10. ἀντὶ τῷ κεδόδοξος, κενόδοξος. Σελ. 130, 14. ἀντὶ
 τῷ μᾶλο, μᾶλον. Σελ. 157, 7. ἀντὶ περιεσῶτας, πε-
 ρισῶτας. Σελ. 171, 15. ἀντὶ τῷ σκληρὸς, σκληρῶς. καὶ
 αὐτόθι 22, ἀντὶ τῷ εὐσπαγχίαι, εὐσπλαγχίαι. Σελ.
 178, 4. ἀντὶ πάγγυμον, πάγγυμων. Σελ. 186, 24. ἀν-
 τι τῷ ὄντα, τῷ ὄντι. Σελ. 191, 1. ἀντὶ ἐκαλεσίας, ἐκ-
 κλησίας. Σελ. 201, 4. ἀντὶ κινῶσι, κινῶσι. Σελ. 204,
 29. ἀντὶ κάτοιχοι, κάτοχοι. Σελ. 207, 24. ἀντὶ ταῦτο,
 τῆτο. ἢ 26, ἀντὶ δεκῶ, δοκῶ. Σελ. 214, 17. ἀντὶ τῷ
 ἀπραττεν, ἐπραττεν. ἢ 23 ἀντὶ τῷ εἶδον, ἔνδοι. Σελ.
 235, 21. ἀντὶ ἀργύρω, ἀργύρω. Σελ. 236, 1. ἀντὶ ἐν
 λόγῳ, ἐν λόγῳ. Σελ. 256, 2. ἀντὶ Γέγας, Γέτας. ἢ
 6. ἀντὶ ἀχαρισημένος, εὐχαρισημένος. Σελ. 271, 20. ἀν-
 τι ἔτι, ἔτη. Σελ. 302, 29. ἀντὶ μαγίσης, μεγίσης. Σελ.
 307, 18. ἀντὶ τῷ, τὸν. Σελ. 312, 23. ἀντὶ νείφων, νή-
 φων. Σελ. 324, 3. ἀντὶ ὑπερατισῆς, ὑπερασπισῆς. Σελ.
 330, 21. ἀντὶ ἐχρὸς, ἐχθρὸς. Σελ. 332, 2. ἀντὶ πρά-
 ξας, πράξεις. Σελ. 335, 13. ἀντὶ δεσσαράκοιτα, τεσ-
 συράκοιτα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΝΩΜΟΝ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΡΟ